

Giới thiệu Thần Vô Chi Nguyệt

Truyện Thần Vô Chi Nguyệt, câu chuyện nói về giới trẻ hiện nay rất đam mê vào trong các trò chơi, tự biến mình thành những nhân vật trong đó, ảo tưởng cuộc sống không có thật.

Đối với hiện nay thì trò chơi cũng là một phần không thể thiếu của giới trẻ, họ không ăn không ngủ chỉ muốn mình là đệ nhất bá chủ trong các trò chơi, những người bạn tưởng chừng sẽ không bao giờ gặp lại nhau nhưng chính nhờ trò chơi mà họ gặp nhau trong các nhân vật.

Trò chơi cũng giống như một thứ tình cảm nếu như đã đặt niềm tin vào trong đó quá nhiều thì khó có thể mà buông tay, một khi buông tay thì họ sẽ biến thành một con người khác.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Luật

5h30 chiều thứ sáu, Chu Luật thu thập đồ đạc trên bàn, tan ca về nhà.

“Tiểu Luật.”

Còn chưa ra khỏi cổng công ty đã bị người gọi lại.

“Tiểu Luật, sao vội vã vậy?”

Gọi cậu lại không chỉ một người.

Mình rõ ràng bước đi cũng không nhanh, sao có thể tính là vội được? Chu Luật lặng lẽ thờ dài, quay người lại đã thay một khuôn mặt tươi cười ôn hòa.

“Các chị, có chuyện gì sao?”

Ba vị nữ đồng nghiệp, miễn cưỡng cũng có thể coi là mỹ nhân. Có điều tuổi tác hơi lớn một chút, không sinh ra nổi hứng thú.

“Tiểu Luật, tối nay nhà trưởng phòng có tiệc, đi không?” Chị Vương cười khanh khách hỏi.

Chu Luật nhẹ nhàng lắc đầu: “Không ạ, tối nay em có chút việc.”

“Cậu lại có việc à.....” Ba cô gái không hẹn mà cùng lộ ra vẻ mặt thất vọng.

“Tiểu Luật thật không nề mặt nha. Tiệc đón nhân viên mới thì chạy sớm, tiệc giao lưu thì ra sức khước từ, bất luận là party ở nhà nào cũng không chịu đến..... Thật không biết ai mới có thể mời nổi cậu đây.”

“Các chị.” Chu Luật cười nói, “Cho dù em không ở, các chị cũng vẫn có thể chơi đùa vui vẻ như thường mà. Lần nào party xong ngày hôm sau không phải các chị đều mặt mày tỏa sáng hết đấy thôi?”

“Ai nha..... Nào có.” Chị Lý đỏ mặt, xua tay nói, “Tiểu Luật vẫn là nói cậu đi. Thành thật khai báo với các chị có phải có bạn gái rồi hay không?”

“Bạn gái?”

“Vừa tan ca đã vội vã chạy về nhà, không phải yêu đương mới là lạ..... Hôm nào mang cô bé đến các chị nhìn xem sao, giấu giấu diếm diếm không có ý nghĩa gì cả.”

Hóa ra như vậy cũng bị hiểu lầm..... Chu Luật âm thầm cười khổ. Cùng ba bà chị hàn huyên vài câu đơn giản, cậu cuối cùng cũng tìm được cơ hội cắt đứt đề tài, nhảy lên xe bus về nhà.

Nếu như nói cậu có người yêu, cũng coi như là có đi.....

Chu Luật nhìn điện thoại di động mới tới hai tin nhắn. Một đến từ người bạn thân trong cuộc sống hiện thực. Cái khác đến từ cô em gái quen biết trong game.

Hồ Ly: “Tiểu Luật, tối nay công thành chiến chấm dứt cùng đi giết rồng nhá. Không được đến muộn.”

Quả Quả: “Anh, tan ca đến giúp em luyện level đi~~”

Thế giới cùng nhịp đập với cuộc sống của chính mình, tạm thời không thể rời đi..... chính là trò chơi internet bắt đầu bước chân vào hơn nửa năm trước hiện đang thịnh hành trên cả nước — Thần Võ Online.

Chu Luật học đại học cùng trường với Hồ Ly, bắt đầu chơi Thần Võ từ hồi mới phát hành.

Hồ Ly sau khi sáng lập Cách Lãng Địch Á, liên tục dụ dỗ mua chuộc nhằm lôi kéo Chu Luật từ trò chơi khác sang đây hỗ trợ. Đồng thời vô cùng khoa trương thể phai ở Thần Võ sáng tạo một thời đại của chính mình.

Đối với tên bạn tốt từ trước tới nay chơi game còn nghiêm túc hơn so với làm chính sự, Chu Luật vẫn áp dụng thái độ buông xuôi. Ngay lúc đó, cậu cũng không cho rằng nguyện vọng của Hồ Ly có thể đạt thành.

Thần Võ Online server 2 Bi Luyến Hồ, bình quân số lượng người online mỗi ngày cao nhất. Ở một trò chơi có số lượng cao thủ nhiều như vậy tạo lập thành tích huy hoàng, nói dễ hơn làm?

Chu Luật lúc đầu mang theo tâm trạng tiêu khiển đi vào Thần Võ, sáng lập nhân vật thứ nhất của mình — thần quan loài người áo trắng tóc trắng. Không ngờ hơn nửa năm trôi qua, cậu cùng Hồ Ly thật sự đã làm ra một phen thành tựu.

Server Bi Luyến Hồ có bốn thế lực công hội lớn nhất, Cách Lãng Địch Á, Ngân Cánh Đế Quốc, Ánh Sáng Chi Đường và Áo Giác Liên Minh. Xem xét ra, tổng hợp lực lượng của Cách Lãng Địch Á so với ba công hội khác chiếm ưu thế hơn một chút.

Tuy rằng chưa thể nói là đã sáng tạo một thời đại mới. Nhưng mà bọn họ có thể đạt được đến trình độ này, đã ra ngoài sở liệu của Chu Luật.

Đương nhiên, hiện tại hết thảy đều đã trở thành quá khứ. Chu Luật cuối cùng đã hiểu, Cách Lãng Địch Á cho tới bây giờ cũng chưa bao giờ thuộc về cậu.

Chu Luật vốn sống một mình, cha mẹ đã qua đời từ hai năm trước. Về đến nhà, gọi một suất ăn ngoài tắm rửa một cái, rồi mới nhẹ nhàng khoan khoái ngồi xuống trước máy tính.

Cô em gái Quả Quả cần có người kèm đã sớm chờ đến buồn bực. Không nói trên QQ tràn ngập một đồng tin nhắn riu ra riu rít, cậu vừa lên mạng, đối phương lại liên tục gõ mấy lời chat riêng tư tới.

“Anh ~”

“Anh ~”

“Anh Luật ~~~~ !”

“Anh không phải lên rồi sao..... Đừng náo loạn nữa.”

Đối với cô em gái hoạt bát quá mức này, Luật luôn luôn lựa chọn nhân nhượng.

“Em chờ anh rất lâu rồi đấy. Anh đang ở đâu?”

“Thành Pháp Luân Đỉnh*, bên trái tượng điêu khắc ở trung tâm.”

Thành Pháp Luân Đỉnh là thủ đô của quốc gia loài người A Nhĩ Tắc Lâm Khắc**. Game thủ lui tới vô cùng náo nhiệt. Bên cạnh tượng điêu khắc ngựa bay giữa trung tâm rộng lớn, bao quanh có rất nhiều thương nhân buôn bán đủ loại hàng hóa.

Khi một người quá say mê trò chơi, sẽ mơ hồ cảm thấy thế giới trong game mới chính là quốc gia của mình. Chu Luật nhìn đám người qua lại, có xa lạ, có quen thuộc, còn có những tòa thành đã làm bạn với cậu hơn nửa năm, bỗng nhiên cảm thấy bùi ngùi.

Nếu có thể, cậu thật sự không muốn kết thúc hành trình ở Thần Võ nhanh như vậy.

Một lát sau, một nữ pháp sư đầu đội mũ hoa lá cành, ăn mặc cực kì chói mắt chạy về phía cậu.

“Bọn anh Hồ Ly không chịu mang em đi..... Quả nhiên chỉ có anh Luật là tốt nhất.”

Giọng điệu của Quả Quả có chút tủi thân.

Chu Luật cười cười: “Bọn họ đương nhiên không chịu mang em đi. Em cũng không thử nghĩ coi hôm nay là thứ mấy, bây giờ là mấy giờ hả.”

“Ah..... Thứ sáu..... Công thành chiến sắp bắt đầu rồi!” Cô bé khờ dại lúc này mới kịp phản ứng, “Ế, anh không tham gia sao?”

“Không.”

“Tại sao không?”

“Này..... Có rất nhiều nguyên nhân.”

Nhớ tới ngày đó Hồ Ly giải thích trong điện thoại, Chu Luật khẽ thở dài, ở trước máy tính sờ soạn tìm bao thuốc, rút ra một điều châm.

“Thế tuần sau thì sao?”

“Tuần sau, cả sau này nữa cũng sẽ không đi. Có nhiều thời gian mang em đi luyện cấp, không thích sao?”

“Tại sao?”

Quả Quả không thể tin nổi hỏi. Cô rất rõ ràng, Luật coi trọng công việc của công hội còn hơn cô em gái trên danh nghĩa rất nhiều.

Chu Luật gầy tàn thuốc, không có đáp lại ngay.

Sau một lúc lâu, cô bé có chút kịch liệt ngắt lời: “Em hiểu rồi..... Nhất định là trong hội của Hồ Ly có người xa lánh anh! Trước đây em đã cảm thấy thái độ của những người đó kì kì..... Nói cho em biết rốt cuộc là ai muốn đuổi anh? Em đi tìm bọn họ tính sổ!”

“Em có thể tính sổ cái gì? Em cũng không phải lão đại của người ta.” Sự khờ dại của cô bé cùng tâm ý muốn bảo vệ mình khiến cho Chu Luật không khỏi nở nụ cười, “Chuyện này cũng không đơn giản có thể dùng ai đúng ai sai để mà đánh giá, rồi khỏi Cách Lãng Địch Á cũng là quyết định của bản thân anh, em hiểu không?”

“Anh..... Đám chết tiệt kia ghen tị người khác thì thôi, nhưng Hồ Ly là lão đại mà! Hơn nữa còn là bạn tốt nhất của anh! Tại sao ngay cả anh ấy cũng không ngăn cản anh rồi đi?” Quả Quả vẫn kích động như trước.

“Anh không muốn gây khó dễ cho Hồ Ly.” Xoa đầu Quả Quả, Chu Luật đúng lúc đổi đề tài, “Đi thôi, mang em đi đánh trâu rừng. Mười giờ còn phải giúp bọn Hồ Ly đi giết rồng.”

“Ừ.....” Cô bé có chút không tình nguyện phục tùng an bài.

.

“Tiểu Luật, xin lỗi.”

Cú điện thoại kia của Hồ Ly là ở ba ngày trước gọi tới. Vì một bộ phận hội viên có hành vi thất lễ nghiêm trọng mà bày tỏ xin lỗi.

Lần đó công thành chiến, đầu tiên là một hai người không tuân theo chỉ huy, cuối cùng lại biến thành sự kiện buộc tội quy mô lớn. Gần nửa số thành viên trên mạng, yêu cầu Chu Luật chuyển giao quyền lực và rời khỏi công hội. Trong tình huống hỗn loạn đó, Chu Luật vì lấy đại cục làm trọng, đành phải lập tức rời khỏi.

Có lẽ mình lúc trước đồng ý Hồ Ly gia nhập Cách Lãng Địch Á chính là sai lầm rồi. Cách Lãng Địch Á ở thời điểm đó, đã có một hệ thống vô cùng hoàn thiện, mọi người đoàn kết chặt chẽ ở chung hòa thuận, không phải “người dưng” như mình có thể tham gia vào. Kể cả thời gian này vì Cách Lãng Địch Á làm ra không ít cống hiến, cũng không thể loại bỏ sự chán ghét của những người đó đối với mình.

“Tiểu Luật, Thiên Tùng vẫn có chút khó chịu, cậu phải hiểu cho.....”

Đúng vậy, mình đã thay thế chức phó hội trưởng cùng với quyền lực của người ta, người ta làm sao có thể vui vẻ được?

“Hơn nữa, yêu cầu của cậu đối với bọn họ cũng hơi quá nghiêm khắc.”

Yêu cầu nghiêm khắc. Chuyện này Hồ Ly cậu phải hiểu rõ nhất. Nếu không yêu cầu nghiêm khắc, cậu cho rằng Cách Lãng Địch Á sẽ có hôm nay?

“Tiểu Luật, cậu vẫn có thể trở về, sau này không cần xen vào việc của hội là được.”

Việc cứ thế này. Không thể vấn đề. Thân là hội trưởng, lời đã nói ra sao có thể lật lọng?

“Một công hội lớn, điều tuyệt đối không thể thiếu chính là đoàn kết nội bộ, cậu cứ coi như đuổi đi tở một kẻ gây mất đoàn kết. Dù sao đi nữa, chúng ta vẫn là anh em tốt.”

Chu Luật cuối cùng đã trả lời như thế.

Cách Lãng Địch Á, cứ coi như là một giấc mộng. Hiện giờ tỉnh mộng, cuối cùng phát hiện mình ở Thần Vô, hóa ra vẫn không hề có nơi trở về.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Hậu quả

Tiểu pháp sư Quả Quả mới có 13 cấp, đi bình nguyên Áo Bó Nhĩ đánh trâu rừng rất thích hợp.

Có lẽ là cho rằng tâm tình Chu Luật không tốt, dọc theo đường đi Quả Quả khó được biểu hiện thái độ vô cùng ngoan ngoãn nghe lời. Nhưng mà sau hơn nửa tiếng im lặng, cô bé rốt cuộc nhin không được mở miệng một lần nữa:

“Anh. ....”

“Hử?”

Thao tác đã vô cùng thuần thực, cho dù phải ngừng lại đánh chữ, cũng có thể đồng thời ứng phó đầu vào đầy đấm trâu rừng đầu đá loạn xạ.

“Anh lợi hại như vậy, bị những người đó lừa vào bắt nạt không thấy không cam lòng à? Không bằng. .... tìm cơ hội đoạt lại Cách Lăng Dịch Á đi.” Cô bé đưa ra đề nghị có vài phần ngốc nghếch.

Chu Luật cười nói: “Anh lợi hại như vậy thật sao?”

“Đương nhiên! Cách Lăng Dịch Á chẳng phải bởi vì có anh nên mới được như bây giờ sao?” Cô bé kích động nói, “Từ lần đầu tiên hệ thống công bố bảng danh sách cao thủ, số lượng fan của anh vẫn cứ tăng chứ không hề giảm. .... Nếu em mà là thần quan, nhất định sẽ lấy anh làm mục tiêu cố gắng. ....”

“.....”

“Bởi vậy mới nói Cách Lăng Dịch Á là cái gì chứ. .... Lấy thực lực của anh, nếu muốn, những kẻ đó căn bản không phải là đối thủ.”

“..... Nào có chuyện dễ dàng như vậy.” Chu Luật bật cười, “Anh thấy mình cứ làm một kẻ thừa thãi tương đối thích hợp.”

“Anh ~!” Hét lên như thể hận không thể biến thành vũ khí chém xuống.

“Huống hồ, cho tới bây giờ anh vẫn chỉ là người ngoài, làm sao có tư cách ‘đoạt’ lại Cách Lăng Dịch Á?”

“Anh. ....”

“Cho dù Hồ Ly có ý cho anh cơ hội, anh cũng sẽ không làm như vậy.”

“.....”

Cô bé không còn lời nào để nói. Không khí lại một lần nữa trở về yên lặng.

Chu Luật vươn thẳng cơ thể, ở trên bàn phím gõ: “Quả Quả yêu quý, em nếu không chuyên tâm một chút, đừng oán trách anh đây không bảo vệ được em”

Cô bé cả kinh, giờ mới phát hiện không biết từ lúc nào, mình và Luật đã bị một đàn trâu rừng đông nghìn nghịt vây quanh.

“Ai nha nha. .... ! Cứu mạng!”

.

Mười giờ đúng, công thành chiến toàn server tuyên bố chấm dứt.

Sau khi tạm biệt Quả Quả, Chu Luật đi tới nơi tập hợp của công hội Cách Lăng Dịch Á — Cantera trấn tìm Hồ Ly.

Không giống trước đây, hôm nay sau khi chấm dứt công thành chiến, hội viên vẫn chưa lập tức giải tán về nhà, mà tụ tập lại một chỗ, tạo thành một vòng tròn bàn bạc cái gì đó.

Có lẽ là dùng kênh của công hội, Chu Luật không nhìn được nội dung cuộc trò chuyện.

Thân phận của mình đặc thù, lúc này đi tới quấy rầy rõ ràng là tự rước lấy mất mặt. Chu Luật tìm một chỗ ngồi xuống nghỉ ngơi, kiên nhẫn chờ đợi.

Khoảng mười phút sau, Hồ Ly tựa hồ cũng phát hiện sự tồn tại của Chu Luật, đứng dậy nói với hội viên xung quanh:

“Hôm nay đến đây thôi. Còn có ý kiến gì thì ngày mai bàn tiếp.”

Mọi người nghe vậy, lúc này mới tùm năm tùm ba rời đi.

Quảng trường lớn như vậy, cuối cùng chỉ còn lại Chu Luật, Hồ Ly, cùng ba thành viên khác của tổ săn rồng.

Tâm trạng Hồ Ly có vẻ không tốt. Không hề có lời hàn huyên cùng biểu tình dư thừa, chỉ nhìn cậu gật đầu, sau khi tổ chức xong đội ngũ, liền một mình đi đến hiệu thuốc.

“Xảy ra chuyện gì à?” Chu Luật dùng kênh riêng tư hỏi Thiên Lý vốn cùng mình giao tình rất tốt.

“Hôm nay không có thành, thậm chí ngay cả một cái thành nhỏ xung quanh cũng không có. Cho nên lão đại vô cùng tức giận.” Thiên Lý cũng dùng kênh riêng tư trả lời.

“Sao thế được?” Chu Luật có chút kinh ngạc.

Lấy thực lực của Cách Lãng Dịch Á, ít nhất cũng phải chiếm được một trong bốn thành lớn nhất mới đúng. Một cái thành cũng không có..... vẫn là lần đầu tiên từ hồi Chu Luật đến Thần Vô cho tới nay.

“Bởi vì có vài kẻ ngu ngốc tự cho là đúng, tự tiện quyết định đến cướp đoạt thành của Ánh Sáng. Kết quả ăn trộm gà không thành còn để mất năm gạo, bị Ánh Sáng tập kích thành công, đã đánh mất Tắc Lâm Cách Lấp của nhà mình. Hơn nữa khi đó thời gian đã gần hết, phát động tiến công lại là không có khả năng.” Thiên Lý bất mãn oán giận.

Cho nên, đã diễn biến thành cục diện hiện tại?

..... Quả thực rất ngu ngốc. Chu Luật thờ dài.

.

Từ đại công hội của Thần Vô Bi Luyến Hồ, Cách Lãng Dịch Á, Ngân Cánh Đế Quốc, Ánh Sáng Chi Đường và Áo Giác Liên Minh. Tuy nói thực lực của Cách Lãng Dịch Á đang chiếm ưu thế, nhưng mà chút ưu thế ấy cũng không rõ ràng, căn bản không thể đem đi làm lợi thế đánh bạc. Từ đại công hội, mỗi hội phân biệt chiếm cứ một chủ thành, thiên hạ chia làm bốn phần, là kết quả của liên kết ràng buộc giữa các bên, một khi có người muốn phá vỡ thế cân bằng, nhất định phải càng cẩn thận, nếu không sẽ giống như Cách Lãng Dịch Á lúc này, trả giá rất lớn.

“Chỉ là mất Tắc Lâm Cách Lấp một tuần thôi mà, tuần sau còn có thể đoạt lại” — lời này nói thì nghe đơn giản, kì thực bao hàm ý nghĩa vô cùng nghiêm trọng. Trò chơi Thần Vô Online này, một chủ thành trong một tuần thời gian cũng có thể tăng thêm bao nhiêu độ phát triển, độ phòng ngự, có thể chế tạo thêm bao nhiêu bảo vật, mọi người trong lòng đều biết rõ ràng. Huống chi, bảng xếp hạng chủ thành tượng trưng cho vinh quang, ở trong mắt của ai cũng quan trọng hơn bất cứ thứ gì.

Bảng xếp hạng update vào ngày 28 hàng tháng có tổng cộng 20 hạng mục. Dựa theo thực lực của công hội, lượng được chế được, mức độ hoàn thành nhiệm vụ, xếp hạng kim ngạch buôn bán hàng hóa..... cho đến xếp hạng thực lực các game thủ theo từng loại chức nghiệp, hầu như mỗi tháng đều rầm rộ thảo luận trên diễn đàn.

Bốn vị trí đầu tiên trên bảng xếp hạng công hội tự nhiên hoàn toàn không có thay đổi. Nhưng mà, thứ tự trong bốn vị trí đầu này nếu xảy ra biến hóa..... hậu quả có thể đoán được.

“Đám ngốc này vừa mới đuổi anh đi, lập tức đã gieo gió gặt bão..... Hiện tại bọn họ cũng nên biết bản thân có bao nhiêu vô dụng!” Thiên Lý oán hận nói, “Đám kết bè kéo cánh điều vô dương oai, cũng không thèm nhìn xem bản thân là cái quái gì chứ.”

“Bỏ đi, Thiên Lý. Chuyện này anh tin tưởng Hồ Ly đều có suy tính, em không cần để ý nhiều làm gì.” Chu Luật lạnh nhạt nói, “Huống chi, Cách Lãng Dịch Á từ thứ sáu tuần trước đã không còn liên quan gì anh nữa.”

“Anh.....”

“Hồ Ly đã trở lại, chuẩn bị xuất phát thôi.”

“Anh Luật, anh thật sự không nghĩ quay về Cách Lãng Dịch Á?”

“..... Có lẽ vậy, Thiên Lý.”

Bên kia Hồ Ly đã mang tới đầy đủ đồ tiếp viện cùng trang bị. Rầu rĩ nói với mọi người:

“Đi thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Hỏa Long Vương

Tâm tình của Hồ Ly thật đúng là không phải bình thường không tốt. Không chỉ có một đường không hề nói chuyện, ngay cả mấy con thỏ sôi nổi bên đường cũng làm chương mất cậu ta.

Làm bạn tốt nhiều năm, Luật vô cùng hiểu cá tính của Hồ Ly. Người bạn này của cậu, tuy rằng ở mặt ngoài thoát nhìn lông bông tùy hứng, lòng tự trọng lại lớn vô cùng.

Có lẽ, là không muốn đối mặt với thất bại.

Có lẽ, là vì sự kiện thứ sáu tuần trước mà áy náy.

Cũng có lẽ, là tức giận vì hội viên không nghe chỉ huy.

Vô luận là gì, đều không thể làm cho tâm tình của Hồ Ly ở trong thời gian ngắn khôi phục bình thường.

Chu Luật thờ dài.

.

Mục tiêu của bọn họ lần này là Hòa Long Vương ở Hắc Dạ đầm lầy. Ngoại trừ tổ săn boss chuyên nghiệp, có rất ít game thủ nguyện ý đi khiêu chiến loại boss này.

Đội phó Hòa Long Vương, được liệu tiêu hao rất lớn, đối với trang bị và kỹ thuật cũng có yêu cầu rất cao.

Lúc mới vừa xuất hiện phiên bản mới, Hồ Ly đã từng tổ chức một nửa hội viên đồng loạt hướng về Hắc Dạ đầm lầy, kết quả là toàn quân bị tiêu diệt. Sau đó cũng có vài lần chưa từ bỏ ý định, kết quả cũng thế. Sau nhiều lần lặp đi lặp lại, Chu Luật đã nghiên cứu ra không ít cách thức đối phó với Hòa Long Vương.

Hiện giờ, bọn họ chỉ cần năm người tiến hành. Chỉ cần an bài chức nghiệp hợp lý tiếp tế đầy đủ, trong vòng bốn mươi phút giết chết một con Hòa Long Vương hẳn là không phải vấn đề gì lớn.

Đội ngũ năm người gồm có cung thủ, băng hệ pháp sư, kỵ sĩ, thuật sĩ luyện kim cùng thần quan, ở trong rừng rậm hành quân.

“Kế hoạch lần này cũng giống như trước, mọi người biết hết rồi chứ?” Chu Luật dò hỏi.

“Biết.”

“A Thành là lần đầu tiên đi cùng chúng ta. Biết mình phải làm gì không?”

“Có. Thiên Lý đã nói trước với em rồi.” Cung thủ trẻ tuổi trả lời.

“Ừm.” Chu Luật gật đầu, “Tôi đầm lầy yêu cầu các vị nghe lệnh làm việc, không được đi lung tung lạc đội hình. Gặp được Long Vương thì cứ tránh đi trước, cấm tự tiện công kích. Nếu ai động tới các boss nhỏ xung quanh Long Vương, đến lúc đó chớ trách tôi mở miệng không lưu tình.”

“Được”

Mọi người ở đây đều rõ ràng tính tình cũng như tác phong làm việc của Chu Luật, nên không ai phản đối.

Hòa Long Vương thường sống ở nơi sâu nhất của đầm lầy. Một khi bị đánh thức, sẽ phát động toàn lực cắn xé những người chơi liều lĩnh.

Vây màu đỏ như máu, răng nanh sắc bén, ánh mắt không hề có độ ẩm. .... mang theo bốn con boss nhỏ đồng dạng giương nanh múa vuốt, từ trong ra ngoài đều tuyệt đối không thể tính là “hòa ái dễ gần”. Huống hồ, ma pháp của nó có lực công kích lớn gấp hai lần một hòa hệ pháp sư bình thường. Cho dù chỉ là công kích thông thường cũng khiến người ta phòng thủ vô cùng chật vật. Nếu lại gặp phải kỹ thuật sát sát. .... kết quả đương nhiên là sạch bóng trong giây lát.

Trong cuộc chiến sẵn sàng bị tiêu diệt toàn quân là thường gặp, dù sao thần quan có thể sử dụng kỹ năng phục sinh. Nhưng nếu muốn trong khoảng thời gian trước khi dùng hết đồ tiếp tế hữu hạn giải quyết đối thủ cực mạnh, đó lại là một bài toán khó.

Đầu tiên, mọi người không thể tùy tiện ra tay, nhất thiết phải có đầy đủ lòng kiên nhẫn cùng chu toàn.

Hồ Ly huyết nhiều đi tiên phong, Luật là thần quan sinh mệnh hơi yếu ớt đi ở cuối cùng. Năm người từng bước từng bước đi vào sào huyệt của Hòa Long Vương, bước vào vùng vị trí địa lý tương đối đặc thù đầm lầy nam bộ.

Nơi này có một mảnh đất hình tam giác do nham thạch tạo thành, rất thuận lợi cho băng hệ pháp sư phát huy tác dụng của ma pháp.

Tiếp theo, đem bốn con boss nhỏ xung quanh Hòa Long Vương toàn bộ dẫn ra ngoài.

Bốn con boss nhỏ, từng con đều rất mạnh, nếu hợp lực cùng Hòa Long Vương tấn công, như vậy con người chỉ có kết cục chết không toàn thây.

Giết chết boss nhỏ trước cũng không phải là hành động sáng suốt, bởi vì Hỏa Long Vương triệu hồi thủ hạ tốc độ nhanh không ai bằng. Cho nên việc mọi người có khả năng làm, chỉ là đem bốn con boss nhỏ rời khỏi Hỏa Long Vương. Cố gắng không động vào chúng.

Nhiệm vụ này, Chu Luật giao cho người có độ nhanh nhẹ cao nhất trong năm người cung thủ A Thành. Việc này đã thuận lợi hoàn thành trong mười năm phút.

Sau khi chuẩn bị sẵn sàng hết thảy, băng hệ pháp sư thuần thực dùng tường băng đem bốn phía khe hở nham thạch hoàn toàn phong kín, bao vây lấy Hỏa Long Vương, chỉ chừa một lối đi cho mọi người ra vào. HP* cao nhất Hồ Ly đơn độc chịu đựng sự phẫn nộ của Long Vương, những người khác dưới sự chỉ huy của Chu Luật tiến hành cuồng đánh.

Vài phút trôi qua, tất cả mọi người nghĩ đến lần này cuộc săn rồng có thể giống dĩ vãng thuận lợi chấm dứt. Nhưng là, Thiên Lý lại chợt phát hiện sự lơ đãng của Hồ Ly, nhìn không được kêu lên:

“Anh Luật!”

“Đừng nói chuyện!” Chu Luật nhanh chóng trách cứ.

“Nhưng mà lão đại.....”

“Làm chuyện của em đi!”

Chu Luật nhăn mày, động tác ngón tay lưu loát.

Vẫn chú ý tình hình tất cả đồng đội cậu sao có thể không biết —— phía Hồ Ly không rõ xảy ra chuyện gì, giống như hoàn toàn không ở. Từ bỏ dùng được vật bỏ huyết, cậu ta sở dĩ còn có thể thừa nhận Hỏa Long Vương công kích, toàn là dựa vào thuật trị liệu của thần quan.

Nhưng mà còn tiếp tục như vậy tuyệt đối không được.

Hồ Ly..... Cậu rốt cuộc đang làm cái gì hả!?

Chu Luật nóng ruột, chuyển hóa bản năng vì bước tiếp theo của kế hoạch.

“..... Ma lực tiêu hao quá nhiều, chỉ sợ bản thân mình cũng kiên trì không được ba phút nữa.” Cậu nghĩ.

Hiện tại chỉ có từ bỏ, trở về một lần nữa tập kết mới là thượng sách.

Đừng để ý cái tên Hồ Ly đang lạc vào cõi thần tiên nữa. Lui lại thôi.

“Lui!”

Nhìn trên màn hình xuất hiện chữ này, mọi người tinh thần khẩn trương đồng loạt nhẹ nhàng thở ra. Sắp sửa rời đi chiến trường, lúc này lại không biết từ nơi nào lao tới một kỵ sĩ áo đen, quyết đoán chắn trước mặt Long Vương đang rút gươm, thay thế Hồ Ly chống cự công kích.

“.....”

Sự việc phát sinh rất đột ngột, Thiên Lý gỡ một cái biểu tình cảm thấy mơ hồ.

“Đánh nhanh lên! Ngó người bất động làm gì?”

Thấy mọi người không phản ứng, kỵ sĩ áo đen rõ ràng có chút nôn nóng.

Chu Luật nhanh chóng giúp kỵ sĩ gia tăng xong toàn bộ trạng thái, hạ lệnh với mọi người:

“Mau, tiếp tục!”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Kỵ sĩ áo đen

Thân thể to lớn của Hỏa Long Vương ngã xuống, cùng bốn phía sương mù nổi lên dần dần biến mất trong không khí.

Lần này rơi xuống bốn vật phẩm: Cây cung Ba Cơ Lực Á Lô, sách Dạ Thần, bao tay trời buộc cùng váy rồng. Trừ bỏ cây cung, những đồ vật khác đều

rất bình thường. Chu Luật vốn định đưa cung cho kỵ sĩ áo đen để cảm ơn, không ngờ đối phương vừa thấy Long Vương ngã xuống, ngay cả nghĩ ngợi cũng không quay người hướng ra ngoài động bồng, giống như nhiệm vụ của mình đã hoàn thành.

“Chờ một chút.”

Thiên Lý tính cách thẳng thắn mở miệng trước tiên. Kỵ sĩ áo đen dừng bước xoay người lại.

“Vừa rồi thật sự cảm ơn rất nhiều, người anh em.”

“Không cần, tôi cũng vừa vận đi ngang qua thôi.”

Vị kỵ sĩ này nhìn thật sự lạ mắt. Về ngoài mặt, tên chưa bao giờ nghe qua, cũng không có gia nhập công hội nào. Nhưng có thể đứng vững trước sự công kích của Hỏa Long Vương, đủ để chứng minh trang bị của hắn thuộc loại thượng đẳng.

Tóm lại, không phải là một người đơn giản.

“Rất cảm ơn.” Chu Luật ở trên bàn phím gỗ, “Nếu không phải anh đúng lúc xuất hiện, chỉ sợ chúng tôi đành phải trở về tay không.”

“Không có gì.” Kỵ sĩ áo đen bước tới gần cậu, bỗng nhiên giống như phát hiện cái gì ngữ điệu thay đổi, có chút kinh ngạc nói, “Ê. .... cậu không phải là ‘Luật’ đó sao?”

“Luật đó?”

Kỵ sĩ cười nói: “Đệ nhất thần quan của server chúng ta. Trăm nghe không bằng một thấy. Sao vậy, hôm nay Cách Lăng Dịch Á lập đội đi săn rồng à?”

Chu Luật nhìn thoáng qua vẫn bất động như cũ Hồ Ly, không có ý định trả lời kỵ sĩ. Nếu có thể, cậu không hề muốn tiếp tục đề tài liên quan đến Cách Lăng Dịch Á.

“Mấy cái bảng xếp hạng, mọi người coi như vui đùa là được rồi.”

“A. ....” Kỵ sĩ cười đến ôn hòa, “Nếu thật sự là vui đùa, lão đại nhà cậu đã không vẫn coi cậu như bảo vật.”

“Mấy thứ trên diễn đàn chưa chắc đã là sự thật.”

“Nhưng mà thực lực Cách Lăng Dịch Á tăng tiến rõ ràng đấy thôi.”

“.....”

Đề tài luôn bị lặp đi lặp lại kéo tới vấn đề công hội.

Chu Luật giận rồi.

Kỵ sĩ này, rốt cuộc là không biết bên kia Hồ Ly chính là hội trưởng của Cách Lăng Dịch Á, hay là biết rõ mà cố tình đâm vào chỗ đau của cậu ta?

Mặc kệ thế nào, không cần thiết phải tiếp tục tán gẫu nữa.

“Trở về thành.”

Có người chen vào nói. Đúng là Hồ Ly.

Tên này. ....

“Cậu vừa rồi xảy ra chuyện gì hả?” Chu Luật xoay người, lạnh lùng hỏi.

“Ngại quá, tớ đi nghe điện thoại.”

Hồ Ly nhẹ nhàng nói ra một câu trả lời cực kỳ không có trách nhiệm.

“Nghe điện thoại?” Chu Luật cười lạnh, “Cậu có biết tình hình vừa rồi là thế nào không?”

“Biết. Có điều cũng chẳng vấn đề gì.” Hồ Ly không quan tâm ngáp một cái, “Dù sao có cậu ở đây mà.”

“.....”

Khung cảnh lập tức biến thành một mảnh yên lặng. Ngay cả kỵ sĩ áo đen cũng có thể loáng thoáng cảm giác được điềm báo của cơn bão.

Thiên Lý rất rõ ràng, Luật ghét nhất làm việc với người không có trách nhiệm. Điều này Hồ Ly cũng rõ ràng, nhưng cậu ta lại cố ý làm như thế.

Tại sao?

“Hò Ly, tôi cho cậu biết.” Chu Luật lạnh lùng nói, “Chơi trò chơi, thua thì thua, có cái gì mà tiếp thu không được? Lần sau đường đường chính chính đoạt lại thành của Ánh Sáng là được! Đừng ở chỗ này giận dỗi như đứa trẻ!”

Ở trước mặt nhiều người như thế bị giáo huấn, Hò Ly rõ ràng thay đổi sắc mặt: “Luật, cậu câm miệng.”

“Nghĩ muốn chọc tôi tức giận cùng cậu? Cậu đạt thành mục đích rồi đấy, nhưng lần sau đừng làm phiền bọn Thiên Lý, quá ấu trĩ rồi đấy.”

Chu Luật một khi nổi giận, đối với bất cứ kẻ nào cũng không hề mở miệng lưu tình.

“Đủ rồi!” Hò Ly cực kỳ bất mãn, “Cậu có biết mấy ngày nay lòng tớ có bao nhiêu phiền không hả?”

“Phiền? Cậu phiền thì bọn này phải thuận theo cậu càn quấy? Chẳng lẽ quyết định đó không phải tự cậu đồng ý sao? Phiền cậu nhớ rõ thân phận của mình, có trách nhiệm đối với các anh em được không vậy?”

“Tớ biết..... sự việc kia, cậu thật sự có trách tớ.” Hò Ly cười khổ.

“Tớ cũng chẳng hẹp hòi đến vậy đâu.....” Chu Luật ở trước máy tính, khoe môi cũng cong lên một tia chua xót, “Hò Ly, tớ chỉ muốn nói cho cậu biết, sau này khi tớ không ở bên cậu nữa, hết thảy đều phải dựa vào bản thân cậu đối mặt, có hiểu không?”

Từ lúc vừa bước vào đại học, người bạn này vẫn luôn cùng mình như hình với bóng. Lười nhác như Hò Ly, đã quen mọi việc đều dựa vào Chu Luật. Mà người có tâm tư kín đáo như Chu Luật, cũng đã quen bất giác thay đổi phương chuẩn bị tốt mọi thứ, rồi mới thường thức vẻ mặt vui vẻ của người bạn thân. Bốn năm đại học, hai năm sau tốt nghiệp, vẫn đều là như thế.

Nhưng mà, nếu còn tiếp tục như vậy..... sau này nên làm sao?

“Sau này khi tớ không ở bên cậu nữa, hết thảy đều phải dựa vào bản thân cậu đối mặt.”

— những lời này, không chỉ nói với hội trưởng Hò Ly của Cách Lăng Dịch Á, mà còn nói với người bạn được chính mình chiếu cố... nhiều năm

Cậu rốt cuộc có hiểu hay không?

Hò Ly buồn bực hồi lâu, không nói một tiếng quay đầu bước đi. Mấy người hội viên cũng nhanh chóng rời khỏi. Cuối cùng, chỉ còn lại thần quan tóc trắng cùng kỵ sĩ áo đen.

“Cậu thật sự rời khỏi Cách Lăng Dịch Á?” Kỵ sĩ hỏi.

“Ừm.”

Chu Luật phần lớn tâm tư cũng không đặt ở câu hỏi của đối phương.

“Đáng mong đợi đây.”

Kỵ sĩ nhìn ra Chu Luật không muốn nói chuyện, vậy nên thức thời xoay người cáo biệt.

Đây là lần đầu tiên khác khẩu với Hò Ly sau sáu năm trời. Chu Luật mặc dù không cho rằng tình bạn của hai người sẽ vì chuyện này mà chấm dứt, nhưng vẫn có chút lo lắng cho tình hình của Hò Ly.

Dù sao..... lúc này đây người chủ động muốn rời khỏi Hò Ly, đích thật chính là mình.

.

“Anh Luật! !”

Rạng sáng trong điện thoại, giọng nói cao vút của cô em gái đập vào lỗ tai đau nhói.

“Quả Quả..... nhờ giọng một chút có được không vậy?” Luật xoa bóp huyệt thái dương, “Mấy giờ rồi, sao còn chưa đi ngủ?”

“Anh cùng Hò Ly cãi nhau à?”

“..... xem như vậy.”

“A a..... Là thật sao!” Cô bé thở dài một tiếng, “Em còn tưởng rằng Thiên Lý lừa mình!”

“Có gì mà lừa với chả không lừa..... đây cũng chẳng phải là chuyện lớn kinh thiên động địa.”

“Sao lại không phải chuyện lớn? Anh em phản bội nhau mà! !” Quả Quả chỉ kém không có nhảy dựng lên.

Không có biết phải là do quá nhạy cảm, Chu Luật có cảm giác Quà Quà tựa hồ thực hưng phấn.

Có chút đau đầu.

“Hỏi xong chưa? Anh muốn đi ngủ.” Chu Luật giả vờ ngáp một cái, “Em cũng đi ngủ sớm đi.”

“Chờ một chút! Anh, hôm nay trong lúc nguy cấp, có phải đột nhiên xuất hiện một kỵ sĩ giúp các anh đúng không?”

“Em biết rồi còn phải hỏi làm gì?”

“Có đẹp trai không? Đẹp trai không?”

“Nhân vật loài người trong game..... không phải đều như thế không khác biệt lắm sao?”

“Khí chất phải khác nhau chứ!”

Chu Luật cùng cô bé nói chuyện giằng co hồi lâu, cuối cùng cho ra kết luận..... đứa nhỏ này thật sự càng ngày càng thích hóng chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Sự việc bất ngờ.

Chu Luật trước khi tốt nghiệp đại học đã được một công ty ngắm, đến giờ đã công tác được hai năm. Về ngoài ưà nhìn, cộng thêm công tác tích cực, thái độ khiêm tốn, được các đồng nghiệp nhất trí đánh giá tốt.

Nhưng là, quá mức lễ phép khó tránh khỏi khiến cho người ta có cảm giác xa cách. Đối với điều này, Chu Luật không hề để ý.

Chỉ cần Hồ Ly hiểu mình là tốt rồi.

Trên thế giới này, chỉ cần có một người hiểu mình là tốt rồi.

Chu Luật vẫn đều đều ôm chặt lấy suy nghĩ ấy.

Cho đến một ngày cậu mới ý thức được, suy nghĩ kiểu này đối với cả hai kỳ thật đều là một loại gánh nặng. Nếu tình trạng này tiếp tục tiếp diễn, Hồ Ly sẽ vĩnh viễn không học được đối mặt với khó khăn, mà cậu, cũng vĩnh viễn không học được làm thế nào để bỏ đi lớp hóa trang thể hiện tình cảm với

mọi người.

Hồ Ly không thể dựa vào cậu cả đời, cậu không thể cả đời trông nom Hồ Ly.

.

Hai ngày sau khi cãi nhau, Hồ Ly không giống như ngày xưa gửi tin nhắn hay gọi điện cho cậu. Thậm chí ở trong game gặp cũng lướt qua, không hề trao đổi. Tính khí trẻ con càng ngày càng nặng.

Cứ để vậy đi. Bình tĩnh mấy ngày, có lẽ sẽ tốt thôi.

Chu Luật từ trước tới nay là người nghiêm túc. Bất luận là trong công việc hay trò chơi, thậm chí cả với việc vô cùng nhỏ nhặt. Ngày hôm qua sở dĩ nổi nóng, cũng là bởi vì thái độ bất cần của Hồ Ly.

Cậu tự thấy mình đã rất khách khí. Nếu là ở công thành chiến quan trọng mà phát sinh chuyện thế này, hậu quả nhất định nghiêm trọng hơn nhiều.

Cậu thường nói, game nhập vai không giống các trò chơi khác, cậu phải cân nhắc kỹ hành vi của mình để không làm ảnh hưởng đến người khác.

Còn là để sau này không phải hối hận.

.

Hôm nay vốn không nghĩ lên mạng.

Chu Luật mười giờ mới xong việc tăng ca, về đến nhà toàn thân đã mỏi rã rời.

Tắm rửa xong là có thể ngủ. Đáng tiếc, tin nhắn của Quả Quả đã đúng lúc phá ngang chuyện tốt.

“Anh Luật cứu mạng! Người của Ánh Sáng bắt nạt em!”

“Hả?”

“Có mấy tên con trai đuổi theo muốn giết em. .... Em bị bọn họ giết rất nhiều lần rồi mà bọn họ vẫn không chịu buông tha!”

“.....”

Nhỏ này lại xảy ra chuyện gì rồi?

Tuy rằng một chết đi được, nhưng không thể không trông nom. Chu Luật bắt đầu đi đứng dậy, quyết định đi lên nhìn xem hẳn nói.

Một khu đất trống ngoài thành, ba hội viên của Ánh Sáng đang đứng. Một gã quyền sư tóc đỏ một nửa trên đầu một nửa thật sự hành hạ Quả Quả, hai người khác chỉ khoanh tay đứng xem trò vui.

Tiểu pháp sư đáng thương hoàn toàn không có khả năng chống trả, số lần phản kháng không nhiều lắm đều bị ngăn chặn mà chuốc lấy thất bại.

“Dám chửi tôi, sau này gặp cô lần nào giết lần đó!” Quyền sư tóc đỏ uy hiếp.

“Đám người khốn kiếp! Tôi chính là muốn chửi chết các anh!” Cứ việc bị hành hạ rất thảm, Quả Quả vẫn như cũ không chịu yếu thế.

..... Vẫn là một đứa nhỏ không biết nặng nhẹ tiến lui. Xem ra đích thật là bị Hồ Ly cùng Thiên Lý nuông chiều thành hư rồi.

Chu Luật khẽ thở dài, ngay lúc quyền sư sắp cho Quả Quả một chiêu trí mạng nháy mắt ra tay.

Một luồng ánh sáng đỏ nhoáng lên, chiêu công kích của quyền sư bị một lá chắn tâm linh hóa giải.

“Anh Luật!” Quả Quả cuối cùng cũng đợi được cứu tinh, thiếu chút nữa rót nước mắt vì cảm động.

“Thần quan, đừng xen vào việc của người khác!” Quyền sư tức giận, “Muốn tìm chết phải không?”

“Bất luận cô bé làm gì sai, hiện giờ đã bị các cậu giết quá nhiều rồi, cũng nên dừng lại đi phải không?” Chu Luật bình tĩnh nói, “Cô bé chẳng qua chỉ là một đứa trẻ, các cậu cần gì phải tức giận như vậy.”

“Xem ra anh thật sự muốn tìm chết.”

Quyền sư xoay người tấn công Chu Luật. Chỉ thấy thần quan áo bào trắng lui về phía sau mấy bước, lập tức phóng thuật giảm tốc về phía đối phương, quyền sư mới vừa rồi còn hùng hổ, hành động tức khắc trở thành chậm như sên.

Thần quan tuy rằng không có lực công kích mạnh mẽ, nhưng cũng có chỗ đáng sợ của một chức nghiệp phụ trợ. Ở trong một đội ngũ, thần quan thao tác tốt hay xấu thường có ảnh hưởng trực tiếp tới vấn đề sinh tử của toàn bộ đội ngũ.

Ở PK, cùng đối đầu với thần quan có năng lực mạnh. .... chỉ có thể nói là việc cực kỳ vất vả mà lại chẳng thu được kết quả tốt.

Hết thuật giảm tốc lại đến phép im lặng. Giờ phút này quyền sư đã không thể sử dụng được kỹ năng gì, tựa như uống thuốc câm nói chuyện vô cùng khó khăn.

Chu Luật gọn gàng tạo một lá chắn tâm linh quanh mình, sau khi lập xong bức tường phòng ngự, từ từ dùng thánh quang công kích quyền sư.

Lực công kích của thánh quang rất thấp, đương nhiên không thể dồn người ta vào tử địa. Hành động này của Chu Luật chẳng qua là muốn dập tắt sự kiêu căng của đối phương, cho nên mới trên đầu đối thủ như đang chơi với đứa trẻ.

“Các cậu đều bị ngốc hết rồi à!”

Quyền sư rút cuộc không thể nhịn nổi nữa, rít gào với đồng bạn bên cạnh: “Còn không đến hỗ trợ giết tên này!”

“Cậu mới ngốc. .... Đu Đủ.” Đồng bạn A ngáp một cái, “Không có chuyện gì đi trên chóc thần quan làm gì, phòng chừng cậu đánh một ngày cũng không giết được người ta đâu.”

“Càng ngốc chính là cậu còn chẳng chú ý trang bị của người ta.” Đồng bạn B lắc đầu, “Mũ Vinh Diệu Giả Chi, phục trang Phí Ân Đề Tư Bí, trượng Đại Hiền Giả. .... có cái nào là cậu mua nổi hả?”

“.....” Quyền sư lập tức câm nín.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Thanh Dạ

“Có thể ngừng một chút không?” Chu Luật cũng không muốn làm lớn chuyện, “Em gái của tôi rốt cuộc đã làm gì khiến các cậu tức giận?”

“Hỏi cô ta ấy.” Quyền sư ngừng tay, tức giận nói.

“Quả Quả?”

“..... Anh Luật.” Thấy đề tài chuyển về phía mình, cô bé có chút chột dạ, “Thật ra cũng không có gì cả.....”

“Nói đi.” Chu Luật ngăn gọn lên tiếng không cho phép cự tuyệt.

“Chính là..... em vô tình đi qua nơi này, thấy bọn họ đang đánh Kì Mỹ Lạp..... Rồi mới, trên mặt đất có thanh Từ Thần kiếm.”

“Ừm? Rồi mới em chạy tới lấy?”

“Vâng.....” Quả Quả ở trước mặt Chu Luật, đáng vẻ kiêu ngạo vừa rồi hoàn toàn biến mất, “Em tưởng không ai lấy.....”

“Cô bị ngốc à!” Quyền sư tóc đỏ không thể nhịn được nữa kêu lên, “Trang bị quý như thế làm gì có ai không lấy? Rõ ràng là bọn này đánh rơi chưa kịp nhặt!”

“Anh nói ai ngốc!” Bị giẫm vào chỗ đau, Quả Quả cũng lập tức bùng nổ, “Sau đó tôi rõ ràng đã trả lại, chẳng phải anh vẫn đuổi theo đánh tôi đấy thôi?”

“Đó là bởi vì miệng cô quá đáng ghét!”

“Đồ gấu lông đỏ khinh người quá đáng!”

“Con nhò không gia giáo!”

Cái này..... đúng là tiêu chuẩn cãi nhau hoàn toàn không có trí lực.

“Được rồi, Quả Quả.” Chu Luật đau đầu, xem ra sau này nhất định phải giáo dục lại đứa nhò này. “Em đã chửi người ta hả?”

“Đó là bởi vì giọng điệu của anh ta không tốt..... cho nên em mới.....”

“Mặc kệ ra sao, chửi chính là chửi, giải thích nữa cũng không có ý nghĩa. Bình thường anh đã dạy em thế nào?” Chu Luật tức giận nói, “Mau xin lỗi người ta, việc này coi như xong.”

“Em.....”

“Em còn cảm thấy oan ức có phải không?”

“Được rồi, xin lỗi là được chứ gì.”

Dưới sự uy nghiêm của Chu Luật, Quả Quả vô cùng không tình nguyện đi tới trước mặt quyền sư tóc đỏ, bỏ lại một câu đơn giản: “Rất xin lỗi.”

“Không được.” Quyền sư khinh thường lắc đầu, “Một chút thành ý cũng không có.”

“Anh..... anh đừng có mà được một bước lại muốn tiến thêm một tấc!”

“Quả Quả!”

[Ánh Sáng Chi Đường] Mộ Vũ. Thanh Dạ: “Đu Đủ, cậu cũng oai phong quá nhỉ.”

— những lời này xuất hiện trên màn hình, làm Chu Luật thoáng lấp bắp kinh ngạc.

Mộ vũ. Thanh Dạ, người sáng lập Ánh Sáng Chi Đường. Cho dù thế nào cũng không nghĩ nổi, lão đại của Ánh Sáng cũng sẽ vì một chút việc nhỏ đích thân ra mặt..... Anh ta nhàn rồi thế sao?

Chu Luật ở trong trò chơi giao thiệp rất rộng, chỉ có thành viên của Ánh Sáng là chưa từng có quen biết.

Bởi vì Hồ Ly có chấp liệt Ánh Sáng Chi Đường vào danh sách công hội đối địch, cho nên tự nhiên cũng không muốn hội viên của mình kết giao bạn bè với bên đó.

Hội trưởng của Ánh Sáng là một thích khách tóc đen áo đen, cùng một thân màu trắng thân quan hình thành sự khác biệt rõ ràng. Mà trang bị trên thân thích khách kia rất dễ dàng nhận ra. .... mũ giáp Hắc Diệu Thạch, áo choàng Tắc Nạp Tư Đặc, áo giáp da rồng Tòa Từ, đoản kiếm Liệt Diễm, có cái nào không phải là cực phẩm?

“Thanh Dạ, anh tới đây làm gì?” Quyền sư tên là Đu Đủ dường như có chút không vui.

“Anh đang đến thành Pháp Đế đón Trà Trà, Cá Chết nói cậu đang ở đây gây sự, thế nên tiện đường ghé qua xem.”

Đu Đủ nghe vậy, vô cùng phần nộ phóng ám khí về phía đồng bạn A. Tên mách léo cười hi hi né tránh.

“Anh không cần nhúng tay, cũng chẳng phải chuyện gì ghê gớm.”

“Ồ?” Thanh Dạ chú ý tới Quả Quả giận dữ cùng Luật bình tĩnh, cười nói với Đu Đủ, “Có điều người ta cũng đã xin lỗi cậu, cậu cũng nên đáp lại đi chứ? Cậu không phải cũng động thủ với thần quan kia sao?”

“.....” Im lặng.

“Đu Đủ?”

“.....” Không lên tiếng chống đối.

“Đu Đủ thân yêu, anh cậu bề bộn nhiều việc, không nên làm tốn thời gian của anh nha ~”

Giọng điệu nghe như rất vui vẻ. .... Chu Luật lại chỉ cảm thấy rùng mình.

“Bỏ đi. .... Chuyện này vốn cũng do em gái tôi gây nên, cậu ấy không cần xin lỗi.” Chu Luật nhìn về phía cô em gái vẫn không lên tiếng, “Chúng ta đi, Quả Quả.”

“Ồ.....”

Tiểu pháp sư sững sốt một chút, chạy theo đuổi kịp Chu Luật.

Thế giới cuối cùng thanh tĩnh. Vậy là có thể đi ngủ rồi. .... A-men.

Sau khi nói vài ba câu dỗ dành Quả Quả, Chu Luật chuẩn bị logout.

“Luật.”

Phía dưới màn hình bỗng nhiên xuất hiện một dòng tin nhắn màu xanh. Đến từ. ....

Ánh Sáng Chi Đường. Mộ vũ. Thanh Dạ.

Kỳ quái, sự việc đã giải quyết xong, người này tại sao còn đến tìm mình?

“Có chuyện gì?” Luật trả lời ngắn gọn. Lúc này cậu thực sự muốn đi ngủ.

“Cậu còn nhớ rõ tôi sao?”

“Hử?”

Mình có từng gặp người này trước kia sao?

“Kỵ sĩ hôm đi săn rồng, chính là tôi.”

“..... A.”

Thì ra là thế.

Đúng như mình nghĩ, kỵ sĩ kia quả nhiên không phải là nhân vật tầm thường.

Chu Luật suy nghĩ, chuyện này tuyệt đối không thể để Hồ Ly biết. ....

Ở thời khắc nguy cấp được giúp đỡ lại chính là lão đại của công hội đối địch, còn chứng kiến Hồ Ly bị mình khiển trách. ....

Truyền đi, Hồ Ly chẳng phải càng mất mặt?

Nhưng mà..... vào lúc này đi tìm mình nói chuyện riêng, có mục đích gì?

“Chuyện ngày đó, vô cùng cảm ơn anh.”

“Không cần nói mấy lời khách sáo. Tôi có chuyện rất quan trọng muốn trao đổi với cậu.”

“Chuyện gì?”

Chuyện quan trọng?

Sau nửa phút, trên màn hình xuất hiện một hàng chữ, hoàn toàn xua tan cơn buồn ngủ của Chu Luật.

Người đàn ông tên Thanh Dạ này nói với cậu ——

“Cậu có nguyện ý gia nhập Ánh Sáng Chi Đường không?”

Anh Thanh Dạ chính thức lên sân khấu ^^

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Lời mời

Mình có nhìn lầm không?

Chu Luật chần chờ, không có đáp lại.

“Luật?” Đối phương hỏi lần thứ hai, “Cậu có nhìn thấy lời mời của tôi không?”

“Chuyện này..... để tôi suy nghĩ đã.”

Dù sao, phục vụ cho công hội đối địch trên danh nghĩa cũng không phải là chuyện dễ dàng.

“Đồng ý khó khăn như vậy sao, hử?” Đối phương nói, “Cậu cùng Cách Lãng Địch Á không phải đã không còn quan hệ nữa mà?”

“Chuyện này, kỳ thật ngay từ đầu anh đã biết rồi hả?” Chu Luật lạnh lùng hỏi.

“Cái gì?”

“Đêm sẵn rỗng đó, anh đã biết chuyện tôi rời khỏi Cách Lãng Địch Á rồi?”

Nếu không, kỳ sĩ đêm đó sẽ không có tình nói đến những chuyện cậu không hề muốn nghe.

“Điều này..... Có một vài người không giữ được miệng, đó là tất nhiên. Hơn nữa tận mắt thấy cậu cùng lão đại của Cách Lãng Địch Á cãi nhau, không tới tranh thủ tựa hồ có lỗi với chính mình.”

“.....”

“Cho nên, xin hãy suy nghĩ kỹ một chút.”

“Tại sao tôi phải chọn Ánh Sáng Chi Đường?” Luật cười khẽ, “Tôi vốn không hiểu biết gì về Ánh Sáng, Ngân Cánh cùng Áo Giác tương đối thích hợp với tôi hơn, đúng không?”

“Ý cậu là muốn cự tuyệt tôi?”

“Tôi vẫn chưa nghĩ ra được lý do gì để không cự tuyệt.”

“Như vậy đi..... Luật, dùng tin nhắn riêng tư thì có vẻ không có thành ý, không bằng cùng gặp mặt nói chuyện đi? Bây giờ có thể đến thành Pháp Đế được không?”

“Được rồi.”

Dù sao con buồn ngủ cũng bị tên này đuổi đi rồi, nói chuyện thêm một chút cũng chẳng có vấn đề gì.

Cứ thế này, làm sao biết được tên này đang suy nghĩ cái gì.

.

Trong Thần Võ Online có tổng cộng hai mươi bốn tòa thành có thể cướp đoạt trong công thành chiến. Bốn chủ thành, và hai mươi thành nhỏ. Thành Pháp Đế là một trong bốn chủ thành, từ vị trí địa lý đến cấu tạo bên trong là tòa thành phòng thủ tốt nhất.

Trước đây thành Pháp Đế vẫn đều thuộc về Cách Lăng Địch Á, sau thứ sáu tuần trước đã đổi chủ, trên diễn đàn vẫn ồn ào thảo luận.

Có lẽ vì trước đây quá mức quen thuộc, cho nên khi Chu Luật đến thành Pháp Đế nhìn thấy cờ của Ánh Sáng tung bay, cảm giác rất không thích ứng.

Thanh Dạ đang đứng chờ cậu ở bên cạnh NPC* cổng thành. Thanh Dạ đã thay đổi trang bị, nhìn qua không khác gì một game thủ bình thường.

“Luật, tại sao cậu lại rời khỏi Cách Lăng Địch Á?”

Đợi cậu đến gần, Thanh Dạ lên tiếng.

“Chẳng lẽ anh không biết?” Chu Luật hỏi lại.

“Tôi biết, nguyên nhân đơn giản là cậu bị người ta xa lánh.” Thanh Dạ cười, “Nhưng là cậu có thể trả lại chức hội phó, hoàn toàn không cần thiết phải rời đi mà.”

“Hử?” Chu Luật cũng cười, “Hóa ra anh đang khuyên tôi trở về?”

“Không, tôi chỉ cảm thấy, người bạn kia của cậu không khỏi rất dễ dàng thỏa hiệp.”

“Anh không trải qua sự tình này, đương nhiên có thể nói đơn giản như vậy.”

Chu Luật lắc đầu, “Tình huống lúc đó không cho phép tôi được ở lại.”

“Nhưng nếu là tôi.” Thanh Dạ ngồi xuống thăm dò, “Tôi thà rằng để cho toàn bộ đám người vô năng thích nháo sự đó ra đi, cũng không dễ dàng để cậu rời đi.”

“.....”

Lời nói kỳ quái. Giống như là lời thề dưới ánh trăng.

Chu Luật không khỏi sửng sốt một chút.

“Đến Ánh Sáng đi, Luật. Tôi sẽ cho cậu quyền lực như tôi.”

“..... Mục đích của anh là gì?” Chu Luật mê man hỏi, “Thông nhất bốn thành?”

Trừ bỏ dã tâm này, Chu Luật không nghĩ ra được mục đích gì khác. Nhưng mà, chẳng hiểu tại sao lại để quân sư của công hội đối địch quản lý hội của mình, hơn nữa cả hai lại còn hoàn toàn không quen biết. ....

Hội trưởng của Ánh Sáng phải chăng là tự tin quá mức? Hay là phát sốt rồi?

“Mục đích?” Giọng điệu của Thanh Dạ vô cùng thoải mái, “Hai ba tháng sau tôi sẽ thay đổi công tác, bởi vì thường xuyên tăng ca, cho nên khó tránh khỏi vắng mặt ở công thành chiến. Có người tới chỉ huy mấy tên nhóc không nghe lời kia, tôi có thể yên tâm công tác.”

“..... Anh rất mạnh.”

Chu Luật thừa nhận mình bị lý do này đánh bại.

“Luật, cậu tới đây, coi như giúp đỡ tôi đi. Nhưng nếu cậu kiên trì không thờ hai chủ, tôi cũng không thể nói gì hơn.”

“Vấn đề danh dự gì đó với tôi không quan trọng.” Chu Luật nhẹ nhàng thở dài một tiếng, khoe miệng nhếch lên một nụ cười theo thói quen, “Máu chốt là, Ánh Sáng Chi Đường rốt cuộc có hay không tư chất khiến cho tôi nhiệt huyết sôi trào.”

“Không thành vấn đề.” Thanh Dạ thấy Chu Luật thỏa hiệp, không khỏi cười nói, “Công thành chiến thứ sáu này, hoan nghênh Luật đại nhân đến Ánh Sáng Chi Đường phê bình góp ý.”

“Còn có một chuyện, sau khi tôi gia nhập, nếu thuộc hạ của anh không phục tùng quản lý..... nên xử lý thế nào?”

“A..... đây không phải là vấn đề của cậu sao?” Thanh Dạ trả lời vô cùng xáo quỵt, “Tôi cũng cần phải biết, đệ nhất thần quan của server có hay không từ chất làm mọi người tâm phục chứ?”

“.....”

Tên này.....

Chu Luật dám cam đoan, giờ phút này đối phương đang cười xấu xa ở trước máy tính.

Mặc kệ thế nào, ngoài miệng đã đáp ứng Thanh Dạ, thứ sáu cứ đến quan sát tình huống rồi tính sau.

Nhìn xem Ánh Sáng Chi Đường mà cậu hoàn toàn không hiểu biết đi.

Chu Luật nghĩ.

* NPC: Viết tắt của từ NON-PLAYER CHARACTER, là nhân vật được thiết kế sẵn trong game để hỗ trợ người chơi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Ánh Sáng Chi Đường

Tám giờ tối thứ sáu. Chu Luật đứng giờ login, đi tới nơi tập hợp của Ánh Sáng Chi Đường — thị trấn Khắc Thụy Tư Đặc.

Cũng giống như ba công hội khác, Ánh Sáng ngoại trừ chủ hội, còn thành lập ba phân hội. Gần một trăm người vây quanh ở bên cạnh NPC nhà kho, khung cảnh vô cùng đồ sộ.

“Luật.” Đang phân công nhiệm vụ, Thanh Dạ là người đầu tiên phát hiện sự có mặt của cậu, “Cậu quả nhiên không sai hẹn.”

“Đương nhiên sẽ không.” Chu Luật mỉm cười, “Tôi cũng rất chờ mong đến tham quan công việc.”

Kỳ thật, tối nay Quả Quả vẫn nhờ Chu Luật mang cô bé đi luyện cấp, có điều Chu Luật đã tìm có từ chối.

Ngày đó sau khi sự kiện vây công chấm dứt, Quả Quả vẫn chưa thể trở lại bình thường. Tuy nói các cô bé tuổi này sùng bái anh hùng là chuyện bình thường..... nhưng mà nhanh như vậy đã có thể sinh ra hảo cảm đối với hội trưởng của Ánh Sáng, cũng thật sự có chút..... quá mức.

Chu Luật đương nhiên là không nói với cô bé mình đi tham quan Ánh Sáng công thành chiến. Nếu không, cô nhóc đó khó đảm bảo là sẽ không lén đi theo.

Trong lúc công thành chiến đao kiếm không có mắt, nếu còn phải chiếu cố một tiểu pháp sư tay chới gà không chặt, chỉ sợ ngay cả tính mạng của mình cũng khó bảo toàn.

“Tham quan tùy ý. Ở lại nơi tập kết hoặc là theo chúng tôi cùng hành động cũng có thể.”

Thanh Dạ mỉm cười, rồi mới nhanh chóng hạ lệnh với mọi người:

“Hiện giờ những người đã chuẩn bị xong có thể xuất phát. Hội trưởng phân hội tự mình an bài nhiệm vụ công thành của các phân hội, mục tiêu cũng tự định đoạt. Chúc mọi người trải qua một buổi tối vui vẻ thoải mái.”

“Vâng”

“Người của chủ hội, từ giờ trở đi hết thảy nghe lệnh đội trưởng các đội.”

“Ok”

Mọi người nghe vậy, đều tản đi.

Chu Luật cảm thấy thực kinh ngạc, nhìn không được hỏi: “Phân hội của Ánh Sáng dùng để làm cái gì?”

“Làm cái gì?” Thanh Dạ không hiểu được ý của Chu Luật, “Bọn họ có suy nghĩ của riêng mình, cho nên tự bọn họ đi làm, tôi không cần phải xen vào.”

“..... Tôi thực bội phục anh.”

“Hử?” Thanh Dạ tựa hồ vẫn chưa hiểu, “Vì sao phải bội phục?”

Chu Luật không trả lời. Trong lòng cũng âm thầm giật mình.

Theo cách thức của Cách Lãng Địch Á mà nói, phân hội hoàn toàn là vì phục vụ chủ hội mà tồn tại. Lúc nhân thủ không đủ thì điều động, lúc thủ thành thì hỗ trợ thủ thành. .... thời gian tự do hoạt động vô cùng hiếm hoi, bởi vậy cậu luôn có thể nghe được hội viên của phân hội oán giận.

Ánh Sáng Chi Đường hoàn toàn khác. Bọn họ cho phân hội mức độ tự do tối đa, thậm chí có thể nói là hoàn toàn không can thiệp. .... Như vậy tuy rằng có thể khiến hội viên hài lòng, nhưng đồng thời cũng quá mức phân tán thực lực của Ánh Sáng.

Một hội bị phân tán thực lực lại có thể trở thành một trong tứ đại công hội? Phải nói bọn họ đáng sợ hay là ngốc nghếch. ....

Chu Luật bỗng nhiên cảm thấy phức tạp.

Có đối thủ như vậy, khó trách Hồ Ly coi trọng bảng xếp hạng thực lực công hội như thế. .... Chính là, nếu mình thật sự đến Ánh Sáng, hậu quả sẽ thế nào?

“Gã này, không phải là thần quan hôm đó sao?”

Giọng điệu rất không thân thiện. .... Chu Luật quay lại nhìn, hóa ra là quyền sư tóc đỏ hôm đó.

“Lão đại, sao anh lại đứng chung với gã này?”

Thanh Dạ cười: “Cái gì gã này gã kia, cậu nói chuyện không thể lễ phép một chút được sao, Đu Đủ?”

“Hử. Ông đây lúc nào cũng vậy cả, anh đâu phải là không biết.”

“Luật là khách quý anh mời đến, đặc biệt đến để kiểm tra năng lực của các cậu.” Thanh Dạ không hề có hảo ý giải thích, “Cho nên tối nay các cậu hãy đánh đấm cho tốt, đừng có để anh mất mặt đấy ~”

Câu này vừa nói ra, mọi người có mặt đều đồng loạt dừng chuyện đang làm, vô cùng nhất trí đem mũi nhọn chĩa vào Chu Luật.

“Kiểm tra năng lực? Anh ta nghĩ mình là ai chứ?” Có người không hề vui vẻ nói.

“Phóng viên bên diễn đàn phái tới? Điều tra viên?” Có người mờ mịt không hiểu.

“Nếu là viết báo, làm phiền nhớ viết tôi thành ‘Tiểu Hân đẹp trai mạnh mẽ’ đại nhân. .... Ha ha ha.” Có người chọc cười.

“Thần quan, trước kia không phải là người của Cách Lãng sao?” Có người hét lên, “Tớ từng gặp anh ta rất nhiều lần ở thành Pháp Đế!”

Thị trấn Khắc Thụy Tư Đặc nho nhỏ lại một lần nổ tung. Xem ra người của Ánh Sáng có địch ý với Cách Lãng Địch Á cũng không ít.

“Hử!”

“Gián điệp của Cách Lãng? ? ?”

“Hử? Phản đồ của Cách Lãng Địch Á, nghĩ muốn bước vào chỗ bọn này à?”

— Những lời này làm cho Chu Luật vô cùng khó chịu.

“Các cậu muốn nói sao cũng được, tóm lại tôi đã không còn thuộc về Cách Lãng Địch Á.” Chu Luật lạnh lùng nói, “Người mời tôi đến kiểm tra năng lực chính là lão đại của các cậu. Nếu hoài nghi mục đích hoặc là trình độ của tôi, ngại quá, làm ơn đi hỏi cái gã đứng cạnh tôi trước.”

Đứng cạnh Chu Luật chỉ có Thanh Dạ. Hội viên tuy có nhiều bất mãn, nhưng là không thể công khai chỉ trích lão đại nhà mình.

“..... Chúng ta mau xuất phát thôi, các vị.”

Sau đó, có người bước ra giảng hòa.

“Luật. .... cậu thật là.” Vài phút sau, Thanh Dạ bất đắc dĩ gửi một tin nhắn cho cậu, “Nhờ phúc của cậu, kênh riêng tư của tôi đã bị nhồi nhét đủ loại câu hỏi cùng kháng nghị rồi.”

Chu Luật bật cười, không đáp. Cậu sửa sang lại một chút trang bị, chuẩn bị đi xem xét tình hình bên trong các chủ thành lớn.

Đợt phản đối vừa rồi, càng trực tiếp gây phiền toái đến câu trả lời dành cho Thanh Dạ.

Ai bảo Thanh Dạ cố tình nói mấy lời như thế khiến mình trở thành mục tiêu chỉ trích của mọi người? Đây chẳng qua là một sự trừng phạt nho nhỏ mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Thành Pháp Đế

Char của Chu Luật, từ sau khi rời khỏi Cách Lăng Dịch Á, còn chưa gia nhập công hội nào khác.

Không có biểu tượng và tên công hội ở char, trong công thành chiến hệ thống tự động phân loại thành trung lập. Hơn nữa chức nghiệp của Chu Luật là thần quan, cho nên đám chiến sĩ chém giết đồ mất đối với cậu cũng coi như khách khí, nhưng không loại trừ khả năng gặp phải mấy gã cuồng loạn gặp ai cũng chém.

Bốn chủ thành, Tắc Nhĩ Thẩm, Pháp Đế, Huru Bá Luân, Mai Căn Hải Mỗ, xung quanh mỗi tòa thành hiện giờ đều hỗn loạn không chịu nổi.

Trước công thành chiến một tiếng, đa số các công hội lớn vẫn đang tiến hành khởi động, chưa phát động toàn lực. Bởi vậy, rất nhiều công hội nhỏ, trung bình đều muốn thừa dịp phòng thủ sơ hở mà đánh hạ chủ thành một lần. Cho dù cuối cùng cũng không thu được gì vào phút chót, nhưng mà có thể gia tăng mức độ nổi tiếng cho công hội mình.

Luật bước qua đám người đang chém chém giết giết này, đồng thời còn phải tránh cho mình khỏi bị ngộ thương.

Trước kia cùng hành động với đồng đội không có trở ngại. .... hiện giờ chỉ có một mình, nhiều ít cũng cảm thấy có chút gian nan.

Dù sao. .... cũng là con người.

“Ày, thần quan đại nhân.”

Cổng thành Pháp Đế, Chu Luật gặp Du Đù, Cá Chết cùng Mèo Lười. Tổ ba người này, chính là đối tượng cãi nhau với Quả Quả hôm đó.

“Đề ý đến hần làm gì?” Du Đù bực mình nói, “Nhanh lên đi vào cho tôi!”

“Ai ai, Tiểu Mộc Mộc, cần gì phải thù hằn người ta như vậy.” Cá Chết cười cười, nói với Chu Luật, “Thần quan đại nhân, giúp gia tăng trạng thái được không?”

“Tớ cũng muốn.” Mèo Lười cũng tới giúp vui.

Chu Luật ngón tay khẽ động, rất nhanh đã giúp bọn họ gia tăng đầy nguyên bộ. Hơn nữa còn căn cứ chức nghiệp chủng tộc của hai người, đưa tặng một niệm lực kèm thêm — có thể tăng thêm lực ma pháp công kích của kỹ năng.

“Cảm ơn, cảm ơn.” Cá Chết cười tủm tỉm nói, “Du Đù cậu không cần sao? Chúng ta cũng không mang thần quan đến, lát nữa có thể sẽ có chút. ....”

“Ông đây không thêm!” Người nào đó sau khi ném lại một câu đầy hào khí, liền lỗ mãng chạy vào thành Pháp Đế.

Nhưng mà vài giây sau, lại thấy cậu ta nhanh chóng vọt ra từ cổng thành, chửi ầm lên: “Mẹ nó! Cổng sao nhiều người như vậy! Giết heo à!”

“Ha ha ha. ....” Con cá nào đó rõ ràng đã cười đến đi không nổi, “Tiểu Mộc Mộc cậu thật sự rất đáng yêu. ....”

“Câm miệng!”

Chu Luật cùng bọn họ ở cổng giằng co hồi lâu, cuối cùng cũng đội được cơ hội chạy vào bên trong. Trong thành hiện tại có rất nhiều người đến từ các công hội khác nhau, nhưng không thấy xuất hiện thành viên của Cách Lăng Dịch Á. Chu Luật biết, Hồ Ly không có khả năng cam tâm để thành Pháp Đế rơi vào tay kẻ khác. Nửa tiếng cuối cùng, tất nhiên sẽ phát động đòn sức tấn công ồ ạt.

Thành Pháp Đế hiện tại, tạm thời thuộc về một công hội vô danh “Ngã Phật Từ Bi”. Ánh Sáng bởi vì phải cố thủ thành Huru Bá Luân, không thể phân tán quá nhiều người tham gia tranh đoạt thành Pháp Đế. Du Đù, Cá Chết cùng Mèo Lười ba người chính là phụng lệnh đội trưởng đến xem xét tình hình ở tầng hầm.

Dưới tầng hầm của mỗi tòa thành đều có đá trung tâm bảo hộ thành. Cái gọi là thủ thành, mục đích cuối cùng chính là phòng ngừa viên đá trung tâm này bị người của hội khác đập vỡ. Một khi bị vỡ, đá trung tâm sẽ lập tức tự động hồi phục, đương nhiên, mọi thứ trong thành cũng đồng thời thay đổi thành của hội đó.

Mỗi lần công thành, binh lực phòng thủ ở tầng hầm là nhiều nhất, có khi thậm chí nhiều đến nỗi làm người ta vừa thấy đã muốn ngất xỉu.

Chu Luật đối với địa hình cùng lối đi ở thành Pháp Đế, hiển nhiên là quen thuộc hơn nhiều so với ba người kia. Cậu dẫn đường cho ba người, bọn họ thay

cậu dọn sạch “chướng ngại vật trên đường”, tiến lên cũng thuận lợi. Đi đến đại sảnh lại gặp Thanh Dạ.

Xem ra, Thanh Dạ đợi ở trong thành đã lâu.

“Lão đại!”

“Hử? Các cậu cũng tới à?” Thanh Dạ không hề cảm thấy ngoài ý muốn, “Luật, cậu đi cùng họ từ nãy đến giờ à?”

“Chúng tôi gặp nhau ở cổng.” Chu Luật trả lời ngắn gọn.

“Thanh lão đại, anh ở trong này làm gì?”

“Quan sát tình hình một chút, tìm cơ hội xem xét toàn thành. Cuối cùng mới quyết định có nên thủ nơi này hay không.”

“Thủ nơi này? Pháp Đế?” Mèo Lười tò mò hỏi, “Thế Hưu Bá Luân làm sao giờ?”

“Hưu Bá Luân dễ công khó thủ, Pháp Đế dễ thủ khó công.” Thanh Dạ cười nói, “Nếu anh nói anh đã sớm mơ ước nơi này, các cậu nghĩ sao?”

“Tốt lắm!” Đu Đu không cần nghĩ ngợi đáp, “Dù sao em cũng đã sớm chán ngấy phòng thủ cái địa phương quỷ quái Hưu Bá Luân rồi.”

“Không, em chỉ thấy anh điên rồi.” Bên kia Cá Chết lại lắc đầu, “Công hội đã bỏ ra rất nhiều tâm huyết ở Hưu Bá Luân, cho dù phòng thủ khó khăn chút, cũng có thể dựa vào đầu tư phòng ngự để bù đắp. Huống hồ, mức phát triển ưu thế như vậy, thành Pháp Đế căn bản không thể thay thế.”

“Em cũng phản đối.” Mèo Lười cũng mở miệng, “Lão đại trước khi quyết định, vẫn là trung cầu ý kiến của mọi người rồi nói sau.”

“Nói không sai.” Thanh Dạ nghe xong cũng không tức giận, ngược lại rất vui vẻ đồng ý, “Xem ra hai người các cậu cũng biết lo lắng tình hình chu đáo. Chỉ có người nào đó..... Khụ khụ.”

“.....”

Tình cảnh hoàn toàn yên tĩnh. Có người bắt đầu lấy ánh mắt vạn phần đồng tình nhìn “người nào đó”.

“..... Lão đại, anh chắc chắn là cố ý!”

Một lát sau, “người nào đó” phát điên.

“Dám trêu em!”

“A ha ha..... Ai bảo Đu Đu cậu ngốc như vậy?”

“Thân là hội trưởng! Sao có thể trêu chọc hội viên như vậy!”

“Tiểu Mộc Mộc, bình tĩnh một chút..... Ha ha ha ha.”

“Cá Chết! Đừng gọi tôi là Tiểu Mộc Mộc!”

—mấy tên này..... rốt cuộc có hiểu rõ tình hình hay không?

Chu Luật không thể hiểu nổi, vì sao những người này ở trong công thành chiến còn có thể cười hi hi trêu chọc lẫn nhau?

Bỗng nhiên cảm thấy dường như mình gặp phải yêu quái.

“Đi thôi, đi thôi, nên làm chính sự đi.”

Thanh Dạ tạm ngừng đùa giỡn, do đó ngăn cản bi kịch chiến trường biến thành cái chợ.

Không phải nên sớm làm như vậy sao..... Chu Luật thờ dài, thuận tay dụi tắt điều thuốc.

Hết thấy chuẩn bị sẵn sàng, năm người cùng đi vào tầng hầm.

Khiến cho bọn họ cũng chưa nghĩ tới là, cho dù ở cửa nhìn qua trống trơn thoáng đãng, người ở bên trong tầng hầm..... lại nhiều đến không thể tưởng tượng nổi.

Càng khiến Chu Luật bất ngờ là, cậu liếc mắt trong đám người phát hiện Hồ Ly..... đang đơn độc chiến đấu, nhìn qua có chút gian nan.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Công thành chiến.

Chu Luật do dự. Cậu không biết nên làm gì mới tốt.

Công hội trước mắt, đỉnh cái tên chưa bao giờ nghe qua “Ngã Phật Từ Bi”, có khả năng là mới thành lập, cũng có thể là một công hội nhỏ nổi lên sau khi mở rộng thành viên.

Nhưng mặc kệ thế nào, số lượng người của đối phương tương đối đông, cơ hồ có thể cùng sánh ngang với tứ đại công hội. Vài người trong tình huống này tùy tiện xâm nhập..... có thể toàn thầy trở ra đã là không tồi.

“Vẫn là đi thôi.”

Cá Chết rất nhanh đánh ra những lời này.

Lối vào của tầng hầm là một cầu thang, năm người bọn họ đứng ở trên đầu, Hồ Ly ở chỗ cuối.

Công hội đối phương phái bốn người tấn công Hồ Ly, những người khác vẫn như cũ đứng ở chỗ mình nên đứng, làm việc mình nên làm, trật tự không một chút hỗn loạn.

Xem ra đã được huấn luyện nghiêm chỉnh.

Thấy ngoài cửa có thêm năm địch nhân, những người phòng thủ bên ngoài lập tức gia tăng nhân thủ, cùng lúc tấn công.

Chu Luật cũng không thể một mực chú ý Hồ Ly. Cậu trước hết xác định công tác bảo hộ đã hoàn thành, rồi mới dùng hết biện pháp cản trở hành động của đối phương.

Phối hợp kỹ năng của Chu Luật, Mèo Lười phóng ra một luồng sét điện tích cực mạnh, Cá Chết tăng thêm minh hỏa, hào quang vạn trượng, chói mắt vô cùng, lực đạo rất mạnh, đất rung núi chuyển.

Chiêu thức của pháp sư luôn rất đẹp mắt.

“Đi trước một bước.....”

Chính những lời này hơi có chút phá hoại khung cảnh.

Hai tên nhóc này gần cửa nhất, dẫn đầu bỏ lại lão đại chạy trốn chết.

“Chắc chắc..... Thật sự không thể chấp nhận được.”

Thời điểm thế này, vậy mà Thanh Dạ vẫn còn rảnh để mà biểu đạt cảm xúc.

Sau đó, người thứ ba chạy ra cửa, là tên nhóc Đu Đủ.

Nhưng người đứng phía trước, Chu Luật không hề động đậy, vậy nên, Thanh Dạ cũng sẽ không động đậy.

Hồ Ly liên tục bị thích khách của quân địch công kích, dần dần duy trì không được.

Chu Luật trong lòng tuy còn do dự, bản năng cũng đã làm ra phản ứng, căn bản không để cho bất cứ ai cản trở.

Thuật trị liệu phóng ra thứ ánh sáng nhợt nhạt tựa như một làn gió. Lá chắn tâm linh màu vàng là hàng rào vững chắc nhất.

Nguy cơ của Hồ Ly lập tức được giảm bớt rõ rệt.

Nhân khe hở do phóng ra kỹ năng, quân địch mạnh mẽ tấn công Chu Luật. Chu Luật còn chưa kịp phòng ngự, người bên cạnh đã ra tay trước.

Hơn nữa, còn là một chiêu lấy mạng.

Khói độc màu tím tán đi, dần dần lộ ra thân hình thon dài của thích khách áo đen. Thanh Dạ bình thường luôn ôn hòa thân thiết, mặt sau, chính là Tu La trên chiến trường. Trang bị, danh vọng, kỹ thuật..... anh có thể khiến cho đối thủ khiếp sợ.

Có thể cùng phối hợp với một người mạnh mẽ như vậy đánh đâu thắng đó, là nguyện vọng lớn nhất từ tận đáy lòng của mỗi một vị thần quan.

Chu Luật trong nháy mắt có chút thất thần.

Quân địch tiến lên càng lúc càng nhiều. Cuối cùng, được phẩm của Hồ Ly dùng hết, bị thích khách của đối phương liên thủ đánh về điểm phục sinh*.

“Đi thôi.”

Mất thấy tình huống không ổn, Thanh Dạ giải quyết xong hai người, lập tức chạy ra khỏi tầng hầm.

Chu Luật nhìn thoáng qua nơi Hồ Ly biến mất, cũng đi theo ra ngoài.

“Thời gian không còn nhiều, chúng ta trở về Hưu Bá Luân chuẩn bị phòng thủ. Còn nơi này, để lại cho Cách Lãng Địch Á tự mình đối phó đi.”

“Ừm.”

Hai người rời khỏi thành Pháp Đế hướng về Hưu Bá Luân xuất phát.

Chu Luật chân thành hy vọng Hồ Ly cùng hội viên của cậu ta, không phải thất bại trước một hội chưa hề nghe danh “Ngã Phật Từ Bĩ”.

.

Đúng mười giờ, công thành chiến chính thức chấm dứt.

Ánh Sáng Chi Đường thuận lợi bảo vệ Hưu Bá Luân, phân hội cũng có thu hoạch. Chung quy cũng là tình huống bình thường.

Nhưng là, còn chưa chờ Chu Luật rời đi thị trấn Khắc Thụy Tư Đặc, đột làm khó dễ nữa lại tới.

“Ài, ngài thần quan đại nhân đặc biệt đến kiểm tra trình độ chúng tôi kia, có kết quả gì chưa?”

“Không có chuyện làm gián điệp xong lại định bỏ chạy nha?”

“Ôi, thần quan đại nhân.” Thần quan Tiểu Hàn nói, “Anh nói thật xem, biểu hiện của chúng tôi thế nào?”

Còn đang sửa sang lại trang bị Thanh Dạ không hề lên tiếng, bày ra dáng vẻ rõ ràng là đứng xem trò vui.

“Nhất định muốn tôi nói sao?” Chu Luật cười.

“Nhất định rồi. Hoan nghênh các hạ phê bình góp ý.”

“Được rồi.” Chu Luật vô cùng khách khí nói, “Dựa vào những gì tôi chứng kiến, năng lực cá nhân của các cậu tương đối mạnh, trang bị phối hợp hợp lý, không hổ là thành viên của một trong tứ đại công hội Ánh Sáng Chi Đường. Đáng tiếc.....”

“Đáng tiếc?”

Chu Luật cười cười, giọng điệu bắt đầu thay đổi:

“Đáng tiếc quá kiêu ngạo, ý thức tập thể quá kém! Chỉ lo bản thân được chém giết thoải mái, căn bản mặc kệ tình hình đồng đội, ngay cả không nghe lệnh đội trưởng thậm chí trái lệnh đội trưởng chỉ huy đều có! Tình trạng lộn xộn lung tung này, thật không hiểu làm sao mà thành Hưu Bá Luân vẫn còn có thể đứng vững.”

“.....”

Đại khái không ai đoán được Chu Luật lại nói chuyện sắc bén như thế..... trong một thoáng mọi người đều trợn mắt há hốc miệng.

Một bên Thanh Dạ vẫn như trước không nói lời nào.

“Nói thế hơi quá đáng đi.....”

“Chúng ta có kinh khủng như vậy sao?”

“Này! Anh, cái gã này!” Mới vừa rồi còn cọt nhà Tiểu Hàn lập tức nổi giận, “Anh không biết gì thì đừng có mà nói lung tung!”

“Tôi không biết gì? Chỉ sợ là các cậu tự mình hài lòng với nhau đi?” Chu Luật lạnh lùng thốt lên, “Lúc tôi mới đến Cách Lãng Địch Á, bọn họ tổ chức công thành chiến có thể nói là một đồng lộn xộn, nhưng hôm nay sau khi được mở mang kiến thức bởi biểu hiện của các cậu, tôi cuối cùng đã biết được cái gì gọi là lộn xộn trong lộn xộn.”

“.....”

“Muốn đánh tốt công thành chiến, không chỉ phải hiểu biết đầy đủ hiệu quả của tất cả các chức nghiệp, quan trọng hơn là phải lập kế hoạch an bài cùng tổ chức đoàn kết lực lượng. Tôi không thể tưởng tượng được một công hội năm bè bảy mảng như thế này có thể làm nên thành tựu gì lớn.”

“Chẳng lẽ, anh cho rằng thành tựu của công hội chúng tôi còn chưa đủ lớn sao?” Có người hỏi.

“Chẳng lẽ, cậu cho rằng tình trạng này đã gọi là thành tựu lớn sao?” Chu Luật hỏi lại.

Mọi người một lần nữa á khẩu không trả lời được.

“Vừa rồi ở trong thành, có quan sát một chút lời của mọi người. Tôi phát hiện, dường như có rất nhiều người hy vọng một ngày nào đó có thể thống nhất được bốn thành.” Chu Luật mỉm cười đánh ra những lời này, “Nhưng mà các cậu nghĩ rằng, bằng bộ dạng lộn xộn hiện giờ có thể đánh bại được ba nhà khác sao?”

“Trước cứ lấy thần quan mà nói, trong lúc công thành chiến thường xuyên ngăn người, một nửa số phản ứng không đủ nhạy bén. Thần quan là chức nghiệp gì? Là phụ trợ chức nghiệp quan trọng nhất, là đội ngũ tạo nên động lực lớn nhất! Nếu một thần quan không thể tập trung tinh thần, không thể bắt cứ lúc nào cũng có thể gia tăng thêm cái người khác cần, chúng ta còn cần thần quan làm gì?”

“Đúng thế. .... Mấy thần quan trong hội không biết đang làm gì, gọi tăng trạng thái nửa ngày chả thấy phản ứng. ....”

Trong hội có người tỏ vẻ đồng ý.

“Tiếp theo, nói đến kỵ sĩ. Vốn nhiều huyết kỵ sĩ đừng tưởng rằng bản thân thực có thể chống đỡ là cứ thế một mình xông lên. Kỵ sĩ vốn lực công kích không cao, cho dù gặp được quân địch cũng không thể đối phó hiệu quả, xông lên nhanh như vậy làm gì? Cản địch? Còn không bằng phối hợp hành động với đồng đội, nghe theo đội trưởng sắp xếp, đợi lúc cần người làm lá chắn thì hãy biểu hiện cho tốt. Như vậy có thể đỡ lãng phí tiền được, có sao lại không làm?”

“Ngoài ra còn có nhạc sĩ. ....”

Chu Luật từng cái từng cái một chỉ ra những sai lầm tồn tại của Ánh Sáng, trong một lúc không ai tiến lên ngắt lời.

Đơn giản là, mỗi một điểm, trạc đều đúng chỗ đau, bản đều đúng hòng tâm.

Kỳ thật, Chu Luật ngay từ đầu đã cố ý nói quá đáng như vậy, những lời này chính là muốn kích thích lòng kiêu ngạo của mọi người.

Sau khi quan sát công thành chiến, năng lực cá nhân của các thành viên Ánh Sáng mạnh đến mức khiến cậu giật mình. Tuy rằng ở mặt phối hợp còn tồn tại vấn đề rất lớn, nhưng chỉ cần bỏ nhiều thời gian huấn luyện hơn, nhất định có thể thay đổi.

Điều này có lẽ là. .... trước kia ở Cách Lãng Địch Á chưa bao giờ được cảm nhận — khả năng vô hạn.

Bỗng nhiên có chút muốn nhanh chóng nhìn thấy dáng vẻ của bọn họ sau này.

Chu Luật mỉm cười tự giễu.

Nhiệt huyết sôi trào. .... những từ này đã xa cách mình bao lâu rồi?

.

Mười một giờ, hội nghị chấm dứt, toàn bộ hội viên giải tán.

Chu Luật còn đứng tại chỗ. Bởi vì Thanh Dạ dường như có điều muốn nói với cậu.

Lúc này, điện thoại trong phòng vang lên.

“Tôi đi nghe điện thoại chút.”

Chu Luật đứng lên, đi tới đầu giường.

* Điểm phục sinh: Là nơi cố định mà mỗi nhân vật khi bị chết sẽ sống lại tại đó.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Hẹn gặp lại, Cách Lãng Địch Á

Không ngoài dự đoán, cú điện thoại kia đến từ Hồ Ly.

“Tiểu Luật.”

Đã rất nhiều ngày không có trao đổi gì. Giọng của Hồ Ly rầu rĩ, có chút kìm nén.

“Hử?”

“Tớ muốn... bàn với cậu một việc.”

“Cứ nói đi.”

Tuy rằng không biết đối phương muốn nói gì, nhưng Chu Luật vẫn bình tĩnh như thường.

“Tớ hôm nay đã nói chuyện với hội trưởng Ken của Ngân Cánh, anh ta cũng tỏ ra hoan nghênh.” Hồ Ly chậm rãi nói, “Vậy nên Tiểu Luật, ngày mai cậu có thể đến Ngân Cánh báo cáo.”

“..... Nghĩa là sao?”

Chu Luật bực mình. Ánh mắt của cậu, nhìn chăm chú vào bức ảnh trên đầu giường.

“Sau này, chúng ta có thể sẽ liên minh cùng với Ngân Cánh. Nếu cậu không muốn quay lại Cách Lãng Dịch Á, như vậy gia nhập Ngân Cánh đối với cậu cũng là một lựa chọn tốt.”

“Nghĩa là sao?”

“Cậu thấy thế nào?”

“Nghĩa là sao?”

Chu Luật lạnh lùng lặp lại những lời này.

“Chẳng lẽ cậu nghe không hiểu?” Hồ Ly khó hiểu.

“Tớ hỏi cậu rốt cuộc muốn cái gì!”

Chu Luật bỗng nhiên rống lên, khiến đối phương hoảng sợ.

“..... Điều là vì điều tốt, Tiểu Luật.”

“Lời như thế tớ không muốn nghe.”

Chu Luật ý thức được bản thân luống cuống, nhanh chóng thu hồi tâm tình.

“Hay là cậu nghĩ an bài tốt cho tớ, tớ nên cảm động rơi nước mắt mà làm theo hả? Tại sao tớ cứ phải gia nhập Ngân Cánh, thế nào cũng phải đi cùng hội Ken?”

“Cậu cùng Ken quan hệ cũng không tồi mà?”

“Quan hệ không tồi cũng không có nghĩa là Ngân Cánh phù hợp với tớ.”

“Tiểu Luật.” Thấy cậu phản đối kiên quyết, giọng điệu của Hồ Ly cũng trở nên lạnh hơn, “Chẳng lẽ, cậu thật sự muốn gia nhập Ánh Sáng?”

“Vào Ánh Sáng hay không cũng là chuyện của tớ, không ai có thể trông nom.”

“Tiểu Luật!”

“Chính là thế đấy.”

Loại đáp án này, trên cơ bản có thể tính là khẳng định. .... Hồ Ly càng nghĩ càng giận, nhin không được kêu lên:

“Không được phép đi!”

“Không được phép đi?”

“Tớ không nghĩ hạn chế tự do của cậu, trên thực tế tớ cũng không thể. Cậu muốn đi Ngân Cánh, đi Áo Giác thậm chí đến một hội nhỏ không có danh tiếng cũng được! Nhưng tại sao cứ phải là Ánh Sáng? Tại sao cậu nhất định phải đi giúp đỡ cái gã Thanh Dạ kia!”

Những lời này..... thật sự giống hệt đứa trẻ con cáu kỉnh.

Từ xưa đến nay, Chu Luật cũng kiến thức rất nhiều lần rồi.

“Thanh Dạ người này, có vấn đề gì sao?”

“Tớ ghét hẳn.”

“Đây không phải là lý do.”

“Lý do này đã đủ rồi.” Hồ Ly tức giận chưa tiêu.

“Tớ không thể nhận.”

“Tiểu Luật..... Nếu cậu kiên trì muốn gia nhập Ánh Sáng, từ nay về sau chúng ta chính là kẻ địch, cậu cảm thấy như vậy có được không?”

“Trò chơi lại không phải là sự thật, cậu sẽ không ngây thơ đến nỗi đem hai thứ nhập làm một đi?”

“Tiểu Luật!”

“Tớ còn có chút việc phải làm, những chuyện khác ngày mai nói tiếp đi?”

Đề tài tốn phí thời gian như vậy, Chu Luật tuyệt không nghĩ muốn tiếp tục.

“..... Quên đi, không cần.”

Lặng yên một lúc, Hồ Ly rầu rĩ nói: “Tớ đã biết sự lựa chọn của cậu. Từ nay về sau, chúng ta là kẻ địch.”

“Cậu.....”

“Cứ như vậy đi.”

“Cạch” một tiếng, Hồ Ly cúp điện thoại trước.

Ai.....

Chu Luật phiên toái đi tới trước máy tính, thấy Thanh Dạ vẫn như cũ im lặng chờ cậu trở về.

Cậu không khỏi bắt đầu tự hỏi, trước kia mình vẫn nuông chiều Hồ Ly, đến tận cùng là đúng hay sai?

Chẳng lẽ tình bạn mấy năm, còn không chịu nổi một cái trò chơi thử thách?

Hồ Ly..... rốt cuộc thì lúc nào mới có thể không còn giống một đứa con nít không hiểu chuyện, lúc nào mới có thể hiểu được ý muốn thực sự của bản thân đây?

Sau khi để suy nghĩ bình ổn hồi lâu, cậu mới hỏi:

“Anh nói..... chơi trò chơi quá mức nghiêm túc, có phải là chuyện tốt hay không?”

“Hử?”

“Vi sự việc trong trò chơi mà cãi nhau..... cho dù là tôi hay cậu ta, đều có vẻ như rất ngu ngốc.”

Chu Luật cũng không nói thực rõ ràng. Nhưng không ngờ, đối phương tựa hồ có thể lý giải.

Thanh Dạ mỉm cười, ôn hòa nói:

“Tôi cho rằng, nghiêm túc cũng là không nghiêm túc, nghiêm túc hay không nghiêm túc cũng không quan trọng..... Chỉ cần Luật cho rằng không làm bản thân thất vọng là được.”

Chu Luật hơi ngẩn ra, lập tức cũng cười nói: “..... Anh nói rất đúng.”

“Đỡ hơn không?”

“Ừm.....”

“Nếu Luật cảm thấy tôi thấu hiểu lòng người như vậy.....” Thanh Dạ đứng lên, cười nói, “Thế thì, nên đáp ứng lời thỉnh cầu duy nhất trong đời tôi đi.”

“?”

Trên màn hình, xuất hiện một khung thông tin đề nghị.

“Mộ Vũ. Thanh Dạ mời bạn gia nhập công hội ‘Ánh Sáng Chi Đường’.”

Dòng chữ quá mức rõ ràng, khiến trong lòng hơi chấn động.

“Mời nhấn YES or NO?”

Dường như..... cũng tới lúc nên lựa chọn rồi.

“Hy vọng sau này hợp tác vui vẻ, hội phó Luật.”

“..... Xin chỉ giáo nhiều.” Chu Luật thờ nhẹ một hơi.

Con chuột trong tay di chuyển, cuối cùng dừng ở lựa chọn “YES”, nhẹ nhàng ấn xuống. Kênh tán gẫu của hội cùng tùy theo tự động mở ra.

Khoảng một phút sau, thông báo của công hội thay đổi.

[FROM: Ánh Sáng Chi Đường tổng hội trưởng Thanh Dạ]

[Kể từ hôm nay, Nguyệt Ân. Luật trở thành hội phó đầu tiên từ trước tới nay của bản hội. Bất luận người nào đối với việc này tán thành hoặc không tán thành, thời gian công thành chiến đấu phải nghe cậu ấy an bài, không được dị nghị.]

Cuối cùng cũng trở thành thành viên của Ánh Sáng Chi Đường..... sau này sẽ phát sinh chuyện gì không ai biết được, cậu cũng không muốn lại đi suy nghĩ những chuyện khác.

Cứ theo như lời của Thanh Dạ, nghiêm túc cũng là không nghiêm túc, nghiêm túc hay không nghiêm túc cũng không quan trọng..... Chỉ cần nghĩ rằng không làm bản thân thất vọng là được.

Lúc này đây, chính là thực sự tạm biệt đi.....

Chu Luật nhìn cái tên bên cạnh biểu tượng công hội mới, thì thầm:

“Hẹn gặp lại..... Cách Lãng Địch Á.”

Hẹn gặp lại, Cách Lãng Địch Á.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Thời gian chuẩn bị cải cách.

Chuyện gia nhập Ánh Sáng Chi Đường, cho dù nghĩ muốn giấu Quả Quả cũng giấu không được.

Trừ việc trình độ hóng chuyện của cô gái nhỏ kia đã vượt xa người thường, vận số của bản thân không tốt cũng là một nhân tố quan trọng.

Nửa tiếng sau khi gia nhập Ánh Sáng, Chu Luật cùng Thanh Dạ hai người đi bộ từ thị trấn Khắc Thụy Tư Đặc đến thủ đô..... Kết quả rất chuẩn xác, vừa lúc bắt gặp Quả Quả đang ở trên đường đuổi lợn rừng.

“Anh Luật!”

Cô gái tinh mắt lập tức buông tha lợn rừng, chạy về phía bọn họ.

Kỳ thật rất muốn lặn mất..... đáng tiếc thần quan không có mấy loại kỹ năng bỏ trốn này.

“A..... đây không phải là Ánh Sáng Chi Đường.....”

“..... Ách.”

Từ sau khi phát sinh sự kiện lần trước, Quả Quả liền vẫn ôm chặt một loại ngưỡng mộ vô hạn đối với Thanh Dạ..... Chu Luật đã có thể hình dung cô bé sẽ ồn ào đến thế nào rồi.

Kết quả, cô gái kinh ngạc hét lên câu đầu tiên đó là:

“Anh Luật! Anh quả nhiên bị người ta bắt cóc!”

“Bắt cóc cái gì chứ..... nói gì mà khó nghe vậy!”

“Thế này Hồ Ly bọn họ nhất định sẽ khóc chết mất~~~~”

Nhóc con nói chuyện thật là một chút giấu giếm đều không có.

“Khóc chết cái gì?” Chu Luật bất đắc dĩ nhìn thoáng qua đang cười không ngừng Thanh Dạ, “Còn em nữa, muộn thế này còn một mình ở đây làm gì.”

“Không có cách nào khác. Tâm trạng Thiên Lý hôm nay không tốt, vừa công thành chiến xong đã logout rồi.” Quả Quả thương tâm nói, “Hơn nữa anh Luật lại không biết đang làm gì, vẫn đóng kênh mặt..... em đương nhiên tìm không được ai.”

“..... Thiên Lý làm sao vậy?”

“Còn không phải bị đám người trong hội chọc tức.” Quả Quả nói, “Hôm nay bọn họ cùng Ngã Phạt Từ Bi cướp thành, trong hội có người không nghe chỉ huy làm liên lụy mọi người, Thiên Lý nhịn không được nói mấy câu, kết quả bị đám người đó mắng lại.”

“.....”

Lúc công thành chiến lại có nội chiến..... biểu hiện không tồi.

“Trong hội có mấy kẻ thật sự rất đáng ghét. Thiên Lý nói cho em biết, anh ấy hôm nay mới biết được tại sao anh Luật kiên quyết muốn rời khỏi, đổi lại là anh ấy, cũng sẽ làm vậy.”

“Nó sẽ không nhất thời xúc động..... liền rời hội đấy chứ?”

Chu Luật bỗng nhiên có linh cảm không tốt.

“Có, có ~” Quả Quả rất hưng phấn nói, “Em an ủi anh ấy mấy câu, bảo anh ấy bỏ Cách Lãng Địch Á đi theo anh, sau đó anh ấy cũng quyết đoán làm theo! Anh ấy nói ngày mai sẽ tìm anh, bất luận hai bàn tay trắng dựng nghiệp vẫn là tìm đường khác đều không sao cả.”

“Em..... em như thế không phải là an ủi..... mà là xúi giục.”

“A..... Có sao?”

“Thật sự là cô bé đáng yêu.....” Thanh Dạ lên tiếng, “Không sao, bảo cậu ấy đến Ánh Sáng đi. Hội chúng tôi rất vui được thu nạp cậu ấy.”

“Được ạ?” Quả Quả ánh mắt tỏa sáng lấp lánh, “Thanh lão đại, anh đúng là người tốt.....”

“Cám ơn.”

“Nói thừa.” Chỉ có Chu Luật ở một bên trào phúng, “Không tốn công lại có thêm một lực chiến đấu, anh đương nhiên là vui mừng.”

“Ha ha, đây đương nhiên là công lao của Luật rồi.” Thanh Dạ cười đến xảo quyết, “Tôi đâu dám cướp công.”

“Thanh lão đại, em có lời này cho anh.” Quả Quả thần thần bí bí ghé sát vào, “Anh của em là bảo bối hiếm có, anh đã dẫn anh ấy thoát khỏi miệng hổ, thì nhất định phải đối xử tốt với anh ấy nha, ngàn vạn lần đừng đề tên Hồ Ly kia đoạt trở về.”

“Anh biết.” Thanh Dạ rõ ràng muốn cười gằn chết, còn cố gắng làm ra vẻ nghiêm túc vô cùng, “Luật bước vào cửa nhà anh, chính là người nhà của anh, anh nhất định sẽ chăm sóc tốt cho cậu ấy, tuyệt đối sẽ không bạc đãi.....”

“Hai người —— đều cầm miệng cho tôi!”

Có người đã không thể nhịn được nữa.

“Quả Quả! Lâu không dạy bảo nên em nhớ có phải hay không!”

“A a a..... Anh hưng dữ quá vậy..... Thanh lão đại cứu mạng!”

.....

Ầm ỉ một trận, kết quả cái gì chính sự cũng chưa làm. Đêm đó Chu Luật ba giờ sáng mới ngủ, ngày hôm sau đến công ty không ngừng ngáp ngủ, bị thủ trưởng nhắc nhở mấy câu.

Sau đó theo điều tra, công hội tên Ngã Phạt Từ Bi kia, đích thật là công hội mới vừa thành lập tháng này.

Sever Bì Luyện Hồ, dám tùy tiện khiêu khích lão đại Cách Lăng Định Á hiện đang dẫn đầu cũng không có mấy công hội, nhưng Ngã Phật Từ Bì dựa vào nhân số cùng khí thế, trong trận chiến hôm thứ sáu lại có lực lượng tương đương Cách Lăng Định Á.

Cuối cùng, bọn họ thua ở khuyết thiếu kinh nghiệm chiến đấu, đồng thời cũng cho Cách Lăng Định Á một hồi chuông cảnh báo thứ hai.

Lần đầu tiên, là thành Pháp Đế bị Ánh Sáng cướp mất; lần thứ hai, là suýt chút nữa bại bởi một công hội mới. Hơn nữa Luật cùng Thiên Lý trước sau rút khỏi hội gia nhập Ánh Sáng, bên diễn đàn thậm chí đã bắt đầu truyền lưu cách nói “Thời đại của Ánh Sáng sắp đến”.

Chu Luật đương nhiên biết tâm trạng của Hồ Ly hiện giờ thế nào. Nhưng cậu có thể làm chỉ là yên lặng chúc phúc.

.

Ngày hai tám tháng bảy, bảng xếp hạng mới xuất hiện trên mạng.

Mọi người quan tâm nhất là bảng xếp hạng thực lực công hội, từng dẫn đầu Cách Lăng Định Á đã lặng yên lùi xuống cuối bảng. Ngân Cánh Đế Quốc, Ánh Sáng Chi Đường cùng Áo Giác Liên Minh, lần lượt chiếm lĩnh ba vị trí đầu.

Game thủ nổi danh Sera phát biểu trên trang thảo luận công hội, topic - ‘Truyền thuyết mới sẽ do ai sáng tạo?’, chỉ trong vài ngày đã nhanh chóng vượt quá mười nghìn lượt view. Trong những bài post này nhân vật được đề cập nhiều nhất, là một vị thần quan tên là Nguyệt Ân. Luật.

Chu Luật thực vinh hạnh lại trở thành danh nhân.

Những bài comment có khen cậu, có mắng cậu, nhưng Chu Luật cũng không quan tâm. Sau khi xem xong bảng xếp hạng công hội, nhanh chóng tắt trình duyệt.

Tạm thời còn không có thời gian đi quan tâm mấy thứ này.

Trước mắt quan trọng nhất là nhanh chóng làm cho những người đó tiếp thu phương thức quản lý của cậu.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Quan mới nhận chức.

Vị trí phó hội trưởng Ánh Sáng Chi Đường, trước khi Chu Luật đến vẫn để trống. Điều này ban đầu khiến cho Chu Luật cảm thấy khó hiểu.

Theo tình hình thực tế mà nói, Ánh Sáng cũng không khuyết thiếu người lãnh đạo. Ba vị hội trưởng phân hội bản lĩnh cũng không phải nói chơi, một ít nguyên lão của chủ hội, bất luận lai lịch hay năng lực, cũng đều có tư cách đảm đương chức phó hội trưởng.

Nhưng.....

Trải qua mấy ngày quan sát, Chu Luật cuối cùng cũng thấu hiểu hiện trạng của công hội này..... Cái tên Thanh Dạ kia, căn bản đã quẳng một nhiệm vụ cấp SS cho mình!

Một tên thẳng tính không suy nghĩ Đu Đủ, không hiểu sao lại căm thù mình Tiểu Hàn, thần long kiến thủ bất kiến vĩ Tuyết Phong, thế phải hoàn thành hết các nhiệm vụ bí mật của trò chơi Cây Nho..... Những người này tuy rằng đều đầu nhập dưới trướng Thanh Dạ, nhưng trên thực tế lại bằng mặt không bằng lòng, không phục lẫn nhau, cũng khó trách lúc công thành chiến trật tự tương đối hỗn loạn.

Ngược lại, có thể đem nhiều tên quái nhân kiệt ngạo bất tuân như thế tụ tập thành một cái hội, bản lĩnh của Thanh Dạ quả thực rất lớn.....

Trừ điều đó ra, trong hội cũng có một vài thành viên khiến cho Chu Luật đặc biệt chú ý.

Một trong ba hội trưởng phân hội Trà Trà, có suy nghĩ, có kỹ thuật, điển hình cô gái mạnh mẽ. Hầu hết các thành viên đều không quan tâm tuổi tác gọi cô là chị. Đồng thời, cô cũng được công nhận như là ứng cử viên duy nhất xứng đáng chức phụ nhân hội trưởng.

Nữ thần quan Ly Ca, bình thường không thích nói chuyện lắm, ở một cái phân hội lấy ồn ào nổi danh càng có vẻ trầm lặng hơn. Chu Luật trong lúc vô tình phát hiện thao tác cùng phản ứng của Ly Ca đều vô cùng tốt, bởi vậy đặc biệt điều cô vào chủ hội.

Cuối cùng,..... chính là con người thần kỳ Thanh Dạ, một tên hội trưởng hoàn toàn không thể dùng lẽ thường đến phán đoán.

Phía trên, xem như phát hiện tương đối đặc biệt. Còn lại những người khác..... vô luận xem thế nào, vẫn như cũ là một đám những kẻ làm cho người ta đau đầu.

Công thành chiến tuần này, là trận chiến đầu tiên Chu Luật phụ trách chỉ huy từ khi nhập hội.

Quan mới nhận chức chưa kịp thể hiện gì, không ngờ mọi người trước hết đã ra một cái đề khó cho Chu Luật.

Tập hợp tại thị trấn Khắc Thụy Tư Đặc, tám giờ toàn bộ đến hẹn năm mươi người, trong đó nhân số chủ hội ngay cả bình thường công thành chiến một nửa cũng chưa tới.

Đội hình không chỉnh như thế, là lần đầu tiên từ khi lập hội tới nay.

Thanh Dạ đứng bên cạnh NPC phát dược phẩm, hoàn toàn không nói gì. Anh đang chờ đợi phản ứng của Chu Luật.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Tám giờ mười, sáu mươi một người, nhân số chủ hội quá nửa.

Tám giờ mười lăm phút, cuối cùng đi đến bảy mươi người.

“Hôm nay không đánh à?”

Đội hồi lâu cũng không thấy phía trên hạ lệnh, Đu Đu có chút không kiên nhẫn.

“Đúng thế..... cũng nên đi làm nóng người thôi.” Cá Chết ngáp một cái thật to.

“Lão đại, rốt cuộc có chơi hay không vậy?” Có người hỏi Thanh Dạ.

“Chờ phó hội của các cậu an bài, anh chỉ phụ trách phát dược phẩm và nghe lệnh.” Thanh Dạ không nhanh không chậm trả lời.

“Nhưng mà.....”

Mọi người liếc mắt nhìn Chu Luật, lại không có ai nguyện ý tiến lên hỏi.

Tám giờ hai mươi phút, Chu Luật dụi tắt điều thuốc trên tay, ở trên bàn phím nhanh chóng gõ:

“Thời gian đã đến, bắt đầu thanh lọc nhân số.”

“..... Nghĩa là sao?”

“Trước đó đã đăng ký nhưng lại vô cớ vắng họp cùng với muộn trên hai mươi phút, như nhau đá ra khỏi hội, không được tham gia công thành lần này.”

Lời này vừa ra, một mảnh ồ lên.

“Có làm hay không.....”

“Tôi đương nhiên không làm.” Chu Luật lạnh lùng nói, “Còn nếu muộn trên năm phút, lần này thì không sao, lần sau tôi sẽ không khách khí đá bay tất cả.”

“Anh đang đùa cái gì vậy!” Có người nhìn danh sách bị đuổi trên màn hình, nổi giận.

“Không có quy củ căn bản không thể thành công.” Chu Luật hoàn toàn không quan tâm cảm xúc của đối phương, “Mỗi lần công thành chiến kế hoạch đều đã lập sẵn, cho nên chúng tôi mới quyết định, sau mỗi lần công thành chiến lập tức nhận đăng ký công thành chiến lần sau. Nếu người nào đột xuất có việc không thể tới hoặc đến muộn cần phải xin phép trước. Loại người trong đầu ngay cả chút khái niệm ấy cũng không có, hiện giờ cũng không cần đến đây, nếu không phục xử lý của tôi, như vậy sau này cũng không cần phải đến.”

“Đây quả thực là.....”

“..... rất khoa trương.”

“Hình phạt có phải hay không quá nghiêm trọng?”

Phía dưới bắt đầu nghị luận.

“Vô luận các cậu cảm thấy đây là ‘độc tài’ cũng được, là ‘chính sách tàn bạo’ cũng thế, tôi đều thật tình vì công hội suy nghĩ. Những người không thể thấu hiểu, hiện tại cũng có thể đi.” Chu Luật bình tĩnh nói.

“.....”

“Những người không thể thấu hiểu, hiện tại cũng có thể đi”. . . . . đây không thể nghi ngờ là một kiểu đánh bạc.

Chu Luật đã từng thử nghĩ, nếu như có rất nhiều người chủ động rời khỏi hội, Ánh Sáng Chi Đường tương lai sẽ thế nào, mà mình lại làm thế nào để đối mặt với Thanh Dạ?

Cậu đánh cược sự coi trọng của những con người nhìn như nhân hạ này đối với Ánh Sáng. Hy vọng vào sức hút của Thanh Dạ, thật sự mạnh như trong suy nghĩ của cậu.

Lặng yên qua đi.

“ . . . . . Tiếp tục?”

Những lời này của Cá Chết đánh vỡ sự yên lặng. Đồng thời tại một khắc kia, cho mọi người một cái bậc thang.

Cuối cùng không có thua. . . . .

Hội này quả thực có hy vọng rất lớn.

Chu Luật cảm thấy chính mình thờ phào nhẹ nhõm.

“ . . . . . Hiện giờ phân chia nhiệm vụ. Đội một: Đu Đủ, Cá Chết, Tuyết Phong, Lộ Lộ, Tiểu Lâm. . . . . Đội hai. . . . .”

Vẫn không phát biểu ý kiến, Thanh Dạ giờ phút này lên lút nói với cậu: “Luật. . . . . cậu thật sự dám. . . . .”

Chu Luật mỉm cười nói: “Là hội của anh, tôi có gì mà không dám?”

“Cậu, cậu, cậu thật là. . . . . rất, rất tàn nhẫn. . . . .” Người nào đó rút nước mắt ngồi chồm hổm ở góc tường.

“Đội trưởng đội một, Cá Chết; đội trưởng đội hai, Yoyo; đội trưởng đội ba, Vô Song; đội trưởng đội bốn. . . . .”

Đội bốn là đội ngũ quan trọng bảo vệ viên đá hạt nhân trong tầng hầm, cho nên lúc lựa chọn người cũng phải cẩn thận. Quyết định như vậy, sẽ dẫn tới hơn một nửa hội phản đối đi.

“Đội trưởng đội bốn. . . . .” Chu Luật tạm dừng một chút, “Ly Ca, giao cho em”

“ . . . . . Em?” Nữ thần quan cho rằng mình nhìn nhầm chữ. Cho tới nay, đội trưởng ở chủ hội đều rất ít có con gái đảm nhiệm.

“Các tiểu đội mở ra kênh tán gẫu của đội, cần phải nghe theo đội trưởng chỉ huy. Các đội trưởng nghe theo sự an bài hành động của tôi. Các vị có việc riêng xin hãy sử dụng kênh mật, báo cáo tình hình xin dùng kênh hội. Không có việc gì mà sử dụng kênh hội làm ảnh hưởng tin tức truyền đạt, đừng trách tôi không khách khí.”

Luôn quen thói tự do hội viên đâu thể chịu nổi yêu cầu nghiêm khắc như thế, lập tức đều á khẩu không nói được gì.

“Còn chỗ nào không hiểu rõ không?” Chu Luật hỏi.

“ . . . . . Chờ một chút, tại sao không cho tôi làm đội trưởng đội bốn?”

Không ngoài sở liệu. . . . . có người phản đối, quả nhiên là Tiểu Hàn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Bất an.

“Đây là quyết định sau khi tôi đã suy nghĩ kỹ càng” Chu Luật trả lời.

“Tôi không chấp nhận!”

“Tại sao?”

“Tại sao?” Tiểu Hàn bật cười, “Trước đây phòng thủ tầng hầm đều là do tôi chỉ huy, luận kinh nghiệm, luận năng lực, tôi có điểm nào không bằng người khác?”

“Nếu chức đội trưởng này đáng giá cho cậu coi trọng như thế, tôi cũng không biết nói gì hơn.” Chu Luật khẽ thở dài, “Nhưng là, từ trước tới giờ tôi chỉ biết chọn lựa người thích hợp nhất đảm nhiệm chức vụ tương ứng. Cậu rất nóng nảy, Tiểu Hàn, mà người chỉ huy tăng hãm cần nhất chính là vững vàng và bình tĩnh. Chờ khi cậu khắc phục được tật xấu, lúc đó tôi sẽ giao lại cho cậu.”

“Nhưng anh cũng không thể để người không có kinh nghiệm như cô ta làm được!” Tiểu Hàn giận cá chém thớt, “Thật sự rất ầu ả.”

“Kỳ thị con gái là không đúng.” Cá Chết ở một bên chen vào, “Tớ cảm thấy Ly Ca không tồi, không chừng sau này còn có thể trở thành chị Trà Trà thứ hai..... cô gái mạnh mẽ, ha ha.”

“Cậu nói được là được sao? Buồn cười!”

Đối mặt với lời nghị luận của người khác, nữ thần quan chỉ lẳng lặng ngồi ngay ngắn, một câu cũng không cãi lại.

Ở phân hội của Trà Trà rèn luyện rất lâu, lại đến chủ hội một thời gian ngắn. Cô bé này cũng không phải không có kinh nghiệm, không có năng lực. Chỉ là cho tới nay bởi vì quá an phận, cho nên vẫn che giấu hào quang vốn nên nở rộ.

“Ly Ca.” Chu Luật gọi, “Nói cho anh biết em có thể đảm nhiệm không? Nếu không được, anh có thể đổi cho em xuống.”

Cô gái yên lặng một lát, mở miệng nói:

“Em sẽ cố gắng hết sức, hội phó.”

“Tốt lắm. Cứ như vậy đi.” Chu Luật gật đầu, “Những chuyện khác để sau. Các đội xuất phát.”

“Anh.....”

Tiểu Hàn tức giận đến sắp bùng nổ.

Các đội lục tục rời khỏi địa điểm tập hợp. Tiểu Hàn hoàn toàn không có tâm trạng tham gia công thành chiến, đơn giản liền ở lại điểm phục sinh, làm một ít công việc phụ trợ đơn giản.

Chu Luật không nói gì nữa. Dù sao loại tâm trạng này, thật sự cũng không thích hợp tham gia thủ thành.

.

Từ sau khi hình thành cục diện tứ cường, tứ đại công hội cho dù là lúc công thành chiến cũng hiếm khi cùng lúc xuất hiện, càng không nói công thành lẫn nhau. Đối với việc đối phương sẽ chiếm thành nào cũng sẽ có phỏng đoán, bởi vậy không ai nguyện ý đánh vỡ cục diện cân bằng này. Ví dụ thực tế lần trước Cách Lãng Định Á nhất thời không suy tính, tiền mất tật mang mọi người đều thấy, bởi vậy hành động sau này càng thêm cẩn thận.

Ra ngoài dự kiến của Sera trong bài post kia, bất giác, cái loại cân bằng làm người ta mệt mỏi rồi lại an lòng trước kia dần dần khôi phục. Như thể tứ đại công hội đã cùng ký kết hiệp ước hữu nghị bất thành văn. Sau khi Ngân Cánh Đế Quốc trợ giúp Cách Lãng Định Á hai lần đánh lui Ngã Phật Từ Bi, một vài game thủ kiên định cho rằng, sóng gió trước đó chỉ là ảo tưởng, sau này bốn chủ thành của bốn công hội nhất định sẽ cùng nhau kết minh, để đạt tới mục đích độc quyền vĩnh cửu.

Nhưng trên thực tế, theo hiểu biết của Chu Luật về bốn hội, cậu biết, loại cân bằng nhìn như vững chắc thực tế lại yếu ớt này duy trì không được bao lâu. Hồ ly không phải là một người dễ dàng thỏa mãn, Ken của Ngân Cánh, Trúc Phong của Áo Giác cũng không phải. Người duy nhất tương đối dễ dàng thỏa mãn..... đại khái..... cũng chỉ có vị kia nhà mình.

Nghĩ đến đây, tự nhiên thấy vô lực.

Đã hơn nửa tháng không gặp Hồ Ly, bất luận là ở trò chơi, hay là hiện thực. Gọi điện cũng không ai đón. Có đôi khi bất giác lại suy nghĩ đối phương có đúng giờ ăn cơm, hoặc là về mấy tên khó thu phục ở Cách Lãng Định Á, nhưng cuối cùng đều bị công tác cùng sự vụ ở công hội chôn vùi.

Không thấy kỳ sĩ quen thuộc. Hiện giờ lúc ẩn lúc hiện trước mặt mình, trừ bỏ Quả Quả, cũng chỉ có Thanh Dạ.

Có đôi khi, lại cảm thấy mình thật thất bại.

“Luật?”

“..... Hử?”

“Cậu mà cũng ngẩn người?” Thanh Dạ cười.

“Suy nghĩ một việc.”

“Nghĩ cái gì?”

“Về thể cục tương lai biến hóa của tứ đại công hội cùng với ảnh hưởng của việc các công hội nhỏ và trung bình kết minh quật khởi. ....”

“Dừng, dừng, dừng. ....” Thanh Dạ sầm mặt, “Được rồi, coi như tôi không có hỏi.”

“Chúng ta có thể xuất phát rồi.” Chu Luật mỉm cười.

Hai người cần làm, là đi xem tình hình ở các thành. Đó cũng là quy định bắt buộc mà Chu Luật dành cho Thanh Dạ ở công thành chiến.

Nếu muốn từ trong hỗn chiến thấy được tiên cơ, nhất định phải nắm chắc thể cục.

Tắc Nhĩ Thấm, Pháp Đế, Huru Bá Luân, Mai Căn Hải Mỗ, Hoắc Lý Ân, Hách Nhĩ Tư, Ba Lý Á Địch An. ....

Đi hết một tòa lại một tòa thành.

Thanh Dạ vẫn ở phía trước Chu Luật. Có cái gì nguy hiểm, cũng là Thanh Dạ đỡ trước. Điều này làm cho thần quan Chu Luật thật sự an tâm.

Nhớ kỹ các công hội nhỏ và trung bình đã mở rộng thực lực, lưu ý các công hội mới bộc lộ tài năng. Những hội này, nói không chừng tương lai sẽ trở thành uy hiếp.

Đương nhiên, làm cho Chu Luật nghĩ đến nhiều nhất là. .... Cách Lăng Địch Á, thật sự sẽ cùng Ngân Cánh Đế Quốc kết minh sao?

Hồ ly cũng quen biết hội trưởng Ken của Ngân Cánh, bề ngoài xem ra hai người quan hệ cũng không tệ lắm, trên thực tế. .... Ken tâm tư vẫn sâu xa hơn Hồ Ly rất nhiều.

Nói không lo lắng, là không có khả năng. Tuy rằng đang ở Ánh Sáng, tuy rằng đã quyết định sẽ nỗ lực vì Ánh Sáng, nhưng tình cảm mấy năm, không có khả năng chỉ vì một lần khắc khẩu mà tan thành mây khói.

.

Chín giờ hai mươi phút. Chu Luật nhìn đồng hồ.

“Quay về Huru Bá Luân đi.” Cậu nói.

Nhưng mà Thanh Dạ không động đậy.

“Chuyện gì vậy?”

“Tiểu Diệp vừa mất báo, nói tình hình của phân hội một đang nguy cấp, thỉnh cầu trợ giúp.”

“Xây ra chuyện gì?”

Phân hội tự do hành động lại cầu viện chủ hội có trọng trách phòng thủ. .... theo nguyên tắc làm việc nhất quán của Chu Luật, là tuyệt đối không có khả năng điều động binh lực phòng thủ tiến đến tiếp viện.

“Em ấy không có thời gian nói nhiều. Chắc là rất khó khăn.” Thanh Dạ cười khổ, “Với cá tính của Trà Trà, nhất định tình nguyện thà chết chống cự cũng sẽ không gia tăng phiền phức cho chủ hội. Tiểu Diệp báo cáo với tôi hẳn là cũng giấu cô ấy.”

Hội trưởng phân hội một là Trà Trà, được công nhận là người duy nhất xứng đáng chức phụ nhân hội trưởng. Chu Luật đối với cô có ấn tượng không tồi.

Vợ tương lai gặp nạn. .... cũng khó trách Thanh Dạ không từ chối luôn, mà là trung cầu ý kiến của mình.

Điều người là không thể. Như vậy cũng chỉ có. ....

“Thanh Dạ.”

“Hử?”

“Chúng ta đến đó đi.”

“Chỉ hai người chúng ta?”

“Sao vậy, anh đối với thực lực của mình không có tự tin?” Chu Luật cười.

“Đương nhiên không phải. .... Đi thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Ăn ý.

Ánh Sáng Chi Đường e rằng rất ít gặp phải chuyện như vậy. Tuy chỉ là một phân hội nhỏ, nhưng bị hội khác ức hiếp thậm chí tới mức không kiêng nể gì..... đích thật có chút quá trớn.

Cũng khó trách, hiện tại phân hội một chỉ còn bảy người, trong đó có sáu người là nữ. Muốn đơn độc bảo vệ cho thành Bội Lỗ là không dễ dàng.

Cho dù Trà Trà có năng lực siêu quần, cũng không có khả năng ngăn chặn thế công ồ ạt của quân địch. Sau khi mất thành, bị một đám người giống như trêu người giết đi giết lại, hoàn toàn kiệt lực.

Nhưng mà, những cô gái nhìn như mảnh mai này vẫn không bỏ cuộc, dùng hết khả năng chống cự từng đợt từng đợt công kích.

Tình hình kiểu này khiến cho Chu Luật hết sức khó chịu. Còn chưa phát tác, người bên cạnh đã như một mũi tên lao lên, dưới tình huống còn chưa có thêm bất cứ kỹ năng phụ trợ nào liên tục giết năm sáu người.

Theo lưỡi dao cùng gương mặt dữ tợn của Thanh Dạ, những cô gái mệt là cuối cùng cũng có thể thở phào.

“Hội trưởng..... hội phó.....”

Tiểu Diệp thật không ngờ, bọn họ thật sự chấp nhận lời cầu viện bất đắc dĩ của mình.

Chu Luật chuyên tâm phụ trợ.

Thanh Dạ toàn lực đối địch.

Hai người hết sức chăm chú toàn tâm toàn ý. Tạm thời không rảnh an ủi các cô gái vất vả.

Thần vô, vô thần. Trong thế giới của Thần Vô vốn không có thần. Khi công ty trò chơi công khai bối cảnh đặt ra, thần ở thế giới này, bởi vì một trận hỗn loạn năm trăm năm trước, đã theo quang minh cùng nhau biến mất. Thế là, ma vật sinh sôi ở nhân giới, hỗn loạn nổi lên bốn phía.

Thế giới này cái gọi là thần, cái gọi là truyền thuyết, đều do chính người chơi sáng tạo lên.

Giống như..... cảnh tượng xuất hiện ở trước mắt hiện giờ, một thân áo trắng thiên thần, cùng một thân áo đen tử thần.

Trắng và đen, ngày và đêm, cứu vớt cùng giết chóc, hài hòa trong sự không hài hòa, hoàn mỹ trong sự không hoàn mỹ.

Ánh mắt Tiểu Diệp có chút hoảng hốt.

“Diệp! Đừng ngăn người!”

“A..... dạ, dạ!”

Những người đang hoang mang rối loạn một lần nữa gia nhập chiến đấu, trong lòng chứa đựng tràn đầy ám áp cùng vui sướng.

Thế giới Thần Vô, cho dù là bạch thiên hắc dạ, vẫn là một mảnh mờ mịt. Nhưng là, tại sao bỗng nhiên cảm thấy được..... bản thân nhìn thấy ánh sáng?

.

“Thế này..... những người đó hẳn là không dám đến nữa đi.”

Nhìn đại sảnh đã trống rỗng, Vân Nhi lẩm bẩm nói.

“Thanh Dạ, em xin lỗi.” Nữ pháp sư luôn trầm tĩnh giờ giang hơi áy náy, “Thật mất hết thể diện.”

“Đây không phải là trách nhiệm của em.” Thanh Dạ nhẹ nhàng nói, “Hôm nay phân hội một thật sự quá ít, cho nên mới để cho những người đó có cơ hội thỏa sức can quấy.”

“Ai.....” Nữ pháp sư khẽ thờ dài, rồi mới khom mình cảm ơn, “Phiền toái các anh..... khiến các anh bỏ lại công việc ở chủ hội tới nơi này, thật áy náy.”

“Không cần.” Thanh Dạ tiếp tục nói, “Bảy người đánh một thành, các em đích thật không dễ dàng, vất vả rồi.”

Chu Luật nhìn Trà Trà, không nói gì.

“Bọn họ ý thế hiệp người, còn nhục mạ chị Trà Trà, thật sự rất đáng ghét!”

Hoa Linh tức giận nói, “Hội trưởng, lần sau anh nhất định phải giáo huấn bọn họ!”

“Ai nha, Tiểu Hoa, không cần cậu nói hội trưởng cũng biết mà.” Vân Nhi cười nói, “Hội trưởng chúng ta thương chị Trà Trà nhất, điều này toàn bộ công hội ai cũng biết.”

“Đúng, đúng, tùy em nói sao cũng được.” Thanh Dạ cười khỏ.

“Thanh Dạ, cũng không còn sớm nữa trở về đi?” Nữ pháp sư mỉm cười.

“Còn các em.....”

Thấy Thanh Dạ còn hơi lo lắng, nữ pháp sư lại bổ sung một câu: “Đừng lo lắng, bọn em nơi này hẳn là không thành vấn đề.”

“Ừ.” Thanh Dạ gật đầu.

Chu Luật biết, từ hồi Ánh Sáng mới thành lập, Trà Trà vẫn đi theo hỗ trợ Thanh Dạ.

Giữa hai người toát ra một sự hòa hợp cùng ăn ý không thể nghi ngờ.

Làm hội trưởng của một công hội lớn, có một người vợ hiền có khả năng tự nhiên là vô cùng lý tưởng. Cho dù là một người chơi bình thường, có thể cùng người mình thích hưởng thụ trò chơi, có lẽ cũng là cảm giác rất tốt đẹp.....

Hồ ly ở Thần Vô từng hai lần có hôn nhân giả, duy trì thời gian cũng không dài. Chu Luật rất lâu trước đây cũng từng có bầu bạn trong trò chơi, một nữ luyện kim sư đáng yêu. Nhưng mà nhà gái oán trách cậu quan tâm công hội hơn cả vợ mình, bởi vậy hai người chưa kết hôn đã chia tay. Sau đó ở trong trò chơi tình cờ gặp mặt, cũng không có chào hỏi nhau nữa.

Trước kia cho dù là sự thật hay trò chơi, chỉ cần có bạn bè cùng người nhà làm bạn sẽ không cảm thấy cô đơn. Nhưng mà, hiện tại không có cha mẹ không có anh chị em, mà ngay cả Hồ Ly cũng phải buông tay..... Chu Luật bỗng nhiên không rõ, mình rốt cuộc còn có cái gì.

Hiện giờ Ánh Sáng Chi Đường dường như là nơi chốn mới. Nhưng mà không có cách nào xác định, tương lai có thể hay không giống như Cách Lãng Địch A..... vứt bỏ chính mình?

Không biết có phải là hâm mộ sự ràng buộc giữa Thanh Dạ và Trà Trà, trong lòng Chu Luật có cảm giác hơi hơi chua xót.

Đang lúc hai người chuẩn bị tạm biệt bảy người, chủ hội truyền đến một tin xấu.

Những lời này, ở trên kênh hội trống trái càng có vẻ bất mất.

“[Thành viên công hội] Cửu Nguyệt! Ly Ca: Hội phó, Hưu Bá Luân thất thủ.....”

Đây là tình huống trước đó thế nào cũng không dự đoán được.

Chu Luật cùng Thanh Dạ kinh ngạc, đồng thời nhìn đồng hồ.

Hiện giờ, là chín giờ bốn mươi năm phút tối. Cách thời gian công thành chiến chỉ còn mười năm phút.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Một sai lầm.

“Hưu Bá Luân thất thủ.....”

“Là hội nào làm?”

“Ngã Phật Từ Bi.....”

“Lại là bọn họ.....”

Thanh Dạ bắt đầu đi.

Sau khi đánh lên Cách Lãng Dịch Á mấy lần không có kết quả, bọn họ cuối cùng cũng thay đổi chủ ý sang Ánh Sáng. Công hội nhỏ vô danh này, một đám nhìn như lính đánh thuê tập kết, trên thực tế cũng là một thế lực lớn ở sever Bì Luyến Hồ. Bởi vì hội này, là từ tất cả những người chơi phản đối từ đại công hội độc quyền liên kết tạo thành, khí thế ào ạt không thể coi thường.

Cũng may những người này đã hạ thủ với Cách Lãng Dịch Á vài lần, tư liệu cũng không thần bí như trước nữa. Chu Luật từng cùng Thanh Dạ nghiên cứu nhược điểm của đối phương để đối phó bất cứ lúc nào, không nghĩ tới, nhanh như thế đã có thể sử dụng.

“Toàn thể thành viên đình chỉ xông thành! Quay lại nơi tập kết đợi kết quả!”

“Chúng ta ngừng đánh sao..... hội phó?”

“Tôi lặp lại một lần nữa, lập tức đình chỉ!”

“Thanh Dạ!” Chu Luật vội vàng nói, “Nhanh chóng trở về thành, trong vòng ba phút hoàn thành đổi trang bị tiếp viện!”

“Hiểu rồi.”

Cùng ở chung một thời gian ngắn, đối với ý tưởng của Luật, Thanh Dạ đương nhiên hiểu rõ.

Tuy rằng, quyết định của Luật luôn làm anh kinh ngạc..... Nhưng là, Luật thật sự rất cố chấp, thường thường sẽ khiến máu trong cơ thể anh sôi sục.

Cho dù trước mắt hy vọng vô cùng xa vời, xem ra cũng đáng giá thử một lần.

Chỉ cần, hai người cùng nhau.

.

Hai người đồng thời biến mất trước mặt các cô gái, không thấy tăm hơi, ngay cả lời tạm biệt cũng chưa kịp nói.

“Chủ hội xảy ra việc gì sao?” Vân Nhi khó hiểu hỏi.

“Không cần lo lắng. Cho dù có việc gì, bọn họ cũng sẽ thuận lợi giải quyết.” Nữ pháp sư trả lời.

Ai nói chơi trò chơi nhất định phải duy trì tâm trạng bình tĩnh thân nhiên?

Nếu nghe được nhất định sẽ phải phản bác một trận, ném trái sự bất thường cũng là một loại hưởng thụ.

Dù sao, nhiệt huyết chiến đấu, kế hoạch tinh tế, cảm xúc đồng sinh cộng tử..... ở trong cuộc sống hiện thực tẻ nhạt, có lẽ cả đời cũng không có cơ hội thể nghiệm.

Nguyệt Ân. Luật đã đến, sẽ thay đổi Thanh Dạ, tiến tới thay đổi toàn bộ Ánh Sáng Chi Đường.

Cậu ta không chỉ là phúc của Thanh Dạ, đồng thời cũng là phúc của toàn bộ Ánh Sáng.....

Trà Trà liên tục mỉm cười.

.

Nơi tập kết của Ánh Sáng Chi Đường. Thị trấn Khắc Thụy Tư Đặc.

Ở thời khắc máu chốt cuối cùng đánh mất thành, tất cả mọi người rầu rĩ không vui.

Sau khi mệnh lệnh ngưng chiến truyền đi, Đu Đủ còn muốn liều lĩnh xông vào thành, Cá Chết và Mèo Lười đứng lúc ngăn cản cậu.

“Nghe lời hội phó đi. Tớ nghĩ anh ấy nhất định đã có kế hoạch.”

“Còn có thể có kế hoạch gì?” Đu Đủ chán nản đến nỗi muốn đập đầu vào tường, “Chỉ còn mười phút cuối cùng..... Mọi người cùng nhau xông thành may ra còn có hy vọng!”

“Đu Đủ, bình tĩnh một chút đi.”

Nữ thần quan cá tính hướng nội vẫn có vẻ bình tĩnh như thường.

“Hội phó..... có lẽ định cùng hội trưởng đi trộm thành.”

“Gi? Trộm thành.....?”

Cái gọi là trộm thành, là phải dựa vào một món đồ đặc thù trong trò chơi—áo tàng hình. Không có lực phòng ngự cùng thuộc tính, lúc mặc ở trên người cũng không thể phát động công kích. Nhưng cái áo này có thể làm cho người ta đi lại trong thành mà không bị phát hiện. Chỉ cần đến thời cơ thích hợp, có thể coi bỏ trang bị công kích kết tinh.

Bình thường, nhiệm vụ trộm thành được giao cho thích khách thân thể linh hoạt đảm nhiệm. Bởi vì áo tàng hình rất hiếm có, cho nên rất ít người thực hành.

Mọi người bắt đầu nghị luận.

“Tỷ lệ thành công mặc dù là có..... nhưng ở dưới nhiều ánh mắt như thể phá vỡ kết tinh, không phải rất khó sao?”

“Chỉ sợ còn chưa đánh được cái nào, đã bị đám phòng thủ giải quyết đi.....”

“Hai người có làm được không? Có cần tiếp viện hay không?”

“Đùa hoài..... cái loại trang bị này cậu có sao?”

“Hội phó khiến tất cả chúng ta lui lại, chắc là muốn làm cho quân địch nghĩ chúng ta đã buông tha Hưu Bá Luân.” Ly Ca tiếp tục nói, “Ở thời điểm quân địch thả lỏng đề phòng, đánh úp.....”

“Hiện tại nói được thật đúng là nhẹ nhàng.” Một thân oán khí Tiểu Hàn châm chọc, “Như vậy, ngay từ đầu tại sao lại để mất thành chứ?”

Ly Ca đảm nhiệm chức đội trưởng đội bốn, bảo hộ toàn bộ vị trí trung tâm của thành Hưu Bá Luân. Lời của Tiểu Hàn, rõ ràng là hướng về cô.

“Cho nên mới nói, không có kinh nghiệm chính là không có kinh nghiệm thôi..... Vị Luật kia, rõ ràng là đem sự việc nghĩ đến rất đơn giản.”

Ly Ca yên lặng, không có phản bác.

Nhưng mà, có người lại nhịn không được.

“Tiểu Hàn, đây căn bản không phải là trách nhiệm của Ly Ca.” Đu Đù lập tức đứng lên, “Chủ thành sở dĩ mất, là do sai lầm của tớ!”

“A.....?”

“Đu Đù.....”

“Sau khi Ngã Phật Từ Bi xông đến đại sảnh, chỉ có một người đột phá vòng vây chạy vào trong thành..... Tớ tuy rằng đã phát hiện cậu ta hơn nửa còn truy đuổi vào trong tầng hầm, nhưng lại ở thời điểm mấu chốt chần chừ, không có động thủ với cậu ta.” Đu Đù bắt đầu nói, “Bởi vì một chút lưỡng lự của tớ, khiến cho kết tinh bị phá vỡ.....”

“Đu Đù..... người nọ trang bị rất tốt, lúc ấy cho dù có hai người công kích trong tầng hầm cũng chưa chắc có thể giết được hắn. Cho dù cậu ra tay, cũng không nhất định sẽ.....”

“Ly Ca, không cần nói đỡ cho tớ..... Tớ biết đây là trách nhiệm của mình.” Đu Đù ừ ừ.

“Như vậy, xin cho bọn này một lý do tại sao cậu lại không động thủ, được không vậy?” Tiểu Hàn ép hỏi.

“Bởi vì người đó là anh em tốt của tớ..... thậm chí nói là ân nhân trong trò chơi cũng không đủ.”

“Đu Đù..... chẳng lẽ người đó là Tiêu Dao?” Cá Chết nhớ lại điều gì.

“Đúng, chính là Tiêu Dao, là Tiêu Dao trước kia từng giúp đỡ tớ ở thời điểm khó khăn nhất. Tớ sao biết được..... cậu ta lại gia nhập liên minh chống lại tứ đại công hội.”

“.....”

“Đội lát nữa hội trưởng trở về, tớ sẽ chủ động nhận tội.” Đu Đù rầu rĩ nói, “Mặc kệ hội phó xử phạt thế nào, tớ đều chấp nhận.”

Một kẻ thẳng tính thiếu suy nghĩ Đu Đù, không chỉ có không bào chữa cho mình, mà còn tự nguyện nhận tất cả trách nhiệm..... Nếu là trước kia, khi đối mặt với Thanh Dạ cũng không có gì lo lắng. Chính là hiện tại, người quản lý đổi thành một người nổi danh nghiêm khắc Luật.....

Mọi người không khỏi bắt đầu lo lắng.

Thượng đế, hy vọng hai người lên vào Hưu Bá Luân còn kịp.....

— hiện giờ, là chín giờ năm mươi năm phút.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Ngàn cân treo sợi tóc.

Chu Luật còn chưa bao giờ nếm thử ở thời khắc cuối cùng trộm thành, Thanh Dạ cũng chưa gặp tình huống tương tự.

Trộm thành kỳ thực là việc tốn công sức nhưng không thu được kết quả tốt. Tuy rằng đối với trang bị và năng lực yêu cầu rất cao, nhưng xác suất thành công cũng không cao. Một khi thất bại, thực dễ dàng rơi vào đối phương chế nhạo, làm mất mặt công hội nhà mình.

Hiện giờ việc đã đến nước này, chỉ có thể thử một lần. Không chỉ vì cho hội viên mất mát một hy vọng, quan trọng hơn là, Chu Luật chưa bao giờ nguyện ý buông tha cho bất cứ cơ hội nào.

Hai người lên vào trong thành, bằng tốc độ nhanh nhất xuất phát đến tầng hầm.

Bởi vì đang tàng hình, bọn họ chỉ có thể nhìn thấy vạch máu của đối phương. Trên mạng không thể biểu hiện được cảm xúc chân thật nhất bởi vậy khiến việc trao đổi trở nên rất khó khăn, nhưng là, Chu Luật lại cảm thấy, giờ phút này bọn họ tựa hồ có thể đoán được suy nghĩ của đối phương.

Không cần hỏi, cũng hiểu được lời đối phương muốn nói.

Không cần quan sát, cũng biết được ý đồ chân chính của đối phương.

Tựa hồ ngay cả hô hấp cũng có thể phối hợp cùng nhau. .... Đối với người quen biết chưa được bao lâu, điều này nghĩ tới thật kỳ diệu.

Trong tầng hầm có rất nhiều người.

Viên pha lê tím, yên lặng nằm trên đàn tề.

Ba phút cuối cùng.

Chu Luật nắm lấy thời cơ thích hợp nhất, quyết đoán hiện thân.

Tầng hầm bỗng nhiên nhiều thêm một từ người hiện ra từ hư không. ....

Quân địch kinh ngạc.

.

Chín giờ năm mươi bảy phút.

Đu Đu ở nơi tập kết càng không ngừng đi qua đi lại, nỗ lực bình ổn trong lòng sốt ruột.

Có điều, lại làm cho người khác càng nhìn càng sốt ruột. ....

“Đu Đu. .... cậu dừng lại một chút được không hả?” Cá Chết cảm thấy đầu óc choáng váng.

Đu Đu hoàn toàn không quan tâm.

“..... Tên nhóc chết tiệt. .... cậu cứ như vậy nhìn xem càng phiền. ....”

“Mấy giờ rồi?” Có người nhìn không được hỏi.

“Tiêu chuẩn giờ Bắc Kinh, chín giờ năm mươi tám phút lẻ một giây.” Có người trả lời.

“..... Sắp xong rồi đi.”

“Tất cả mọi người ở đây làm gì vậy?”

Người của mấy phân hội khác cũng lục tục trở lại.

“Khả Nhạc, sao anh lại trở về?” Cá Chết hỏi, “Công thành chiến không phải còn chưa xong sao?”

“Cũng sắp xong hết rồi. .... mấy thành nhỏ bên bọn tớ cũng chẳng còn ai đánh.” Cung thủ Tinh Linh cười nói, “Làm ăn ế ẩm.”

“Ách..... Thì ra là thế.”

“Thế còn các cậu, bỏ chủ thành chạy đến nơi tập kết làm gì? Không sợ bị người ta cướp à?” Hội trưởng phân hội nghi hoặc hỏi.

“.....”

Một trận xấu hổ trầm mặc.

“Đã sắp đến năm mươi chín phút.....”

—— nếu như trong trò chơi có giọng nói, như vậy những lời này chắc chắn là khóc thét.

Mọi người không hẹn mà cùng nhìn về cột tin tức của công hội. Nơi đó vẫn trống không như cũ.

“Ồi ời.....”

“Quên đi, thỉnh thoảng trải qua mấy ngày không thành..... coi như là trải nghiệm hiếm có.”

“.....”

Có người tiếp tục thờ dài. Có người tự an ủi mình. Có người..... vẫn như cũ sốt ruột không thôi. Mà cái tên cuồng nhiệm vụ nổi tiếng toàn sever nào đó, đã đứng dậy tiếp tục hướng tới nhiệm vụ bí mật.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua. Đại đa số mọi người tâm trạng tiếp tục lo lắng.

Cho đến..... chín giờ năm mươi chín phút bốn mươi giây.

“Chủ thành [Hưu Bá Luân] thuộc khu Ngải Nhân La Tư bị công hội [Ánh Sáng Chi Đường] chiếm lĩnh.”

Trên màn hình xuất hiện hàng chữ lúc này có vẻ đáng yêu xúc động lòng người.

Sau đó..... Mọi người lại bắt đầu không hẹn mà cùng sửng sờ.

Cũng không lâu lắm, hai người lập nhiều công lao trở về.

Chu Luật còn chưa kịp mở miệng nói chuyện, đã lập tức bị vô số nước miếng nhấn chìm.....

“Trời ạ..... Thật sự làm được! Thật sự là siêu sao!”

“Hai người thật mạnh.....”

“Quá tuyệt vời! Lần sau cũng mang em cùng đi với!”

“Bọn em quả thực lo lắng muốn chết.”

“Tiểu Thanh Thanh ~ tui yêu cậu ~”

Thật sự là không quen lắm..... xung quanh tất cả đều là những ánh mắt sáng như sao.

“Được rồi, mấy tên nhóc các cậu khỏi cần nịnh nọt.” Thanh Dạ cười khở, “Phải biết rằng, anh chính là lựa chọn tự sát cùng kết tinh..... thắng cũng không đẹp để chút nào.”

“Liên quan gì chứ, thắng chính là thắng!”

“Đúng thế, chiến thuật này cũng không tồi nha.”

“Nhiệt liệt chào mừng Hưu Bá Luân trở về ~”

“..... Chuyện này.” Chu Luật một chút cũng chưa quên lý do xảy ra sự việc, “Phiền toái ai đó nói cho tôi biết vì sao lại mất thành, được chứ?”

“.....”

“Hóa ra, anh còn nhớ à.....”

“Vô nghĩa.”

“Hội phó..... anh không thể quên luôn chuyện này sao?”

“Không thể.”

Kế hoạch làm điệu của Cá Chết và Mèo Lười thất bại, chỉ đành đem ánh mắt cảm thông nhìn Đu Đu.

“Phó hội trưởng, anh phạt em được rồi.”

Đứa nhỏ thẳng tính ít suy nghĩ này, lúc nào cũng không quên nhắc nhở bản thân “Trách nhiệm cơ bản nhất của người đàn ông đó là dám làm dám chịu”.

“Hử?” Chu Luật nghiêng ngẫm nhìn cậu.

“..... Em đã thù hạ lưu tình đối với quân địch.”

“Đối phương là mỹ nữ.....?”

“Phó hội trưởng!”

Đu Đu không tin được ngay cả Chu Luật cũng thích trêu chọc.

“..... Đối phương là bạn của em.”

Cậu thuật lại nguyên nhân một lần nữa.

Chu Luật nghe xong, có chút nghi hoặc hỏi: “Cậu nói, anh nên xử lý cậu thế nào đây?”

“Tùy ý.....”

“Tùy ý?” Chu Luật nghĩ, cười nói, “Thế, cảm tham gia công thành chiến trong một tháng, cộng thêm trở thành bia cho toàn bộ hội viên luyện tập kỹ thuật cùng với nô lệ của được sư, có thể chứ?”

“Không phải đâu! Thảm như vậy?”

Đu Đu lập tức ai oán kêu lên. Nhưng mà càng khủng bố hơn chính là, cậu phát hiện phía sau toàn thể đồng bào đang nhìn mình cười gian..... Giống như rất vui vẻ có thêm một tấm bia không thể phản kháng.....

Rùng mình.

“Được rồi.....” Đu Đu khẽ cắn môi, đáp ứng, “Em nhận, em làm là được! Không phải là làm bia cho toàn bộ hội viên luyện tập cùng với nô lệ của được sư sao.....”

“Cậu nhận cái gì chứ.” Chu Luật lại cười, “Chẳng qua là trêu cậu một chút thôi.”

“A.....?” Đu Đu hoàn toàn tròn tròn mắt.

“Cậu cũng cần phải học hành, làm sao có nhiều thời gian như vậy làm bia luyện.” Chu Luật hiếm có nhẹ nhàng nói, “Là người luôn có đôi khi phạm sai lầm, anh không phải không thể hiểu được. Lần này dù sao cũng không tạo thành ảnh hưởng nghiêm trọng, cũng không cần thiết xử phạt cậu.”

Thanh Dạ ở một bên ra sức gật đầu.

“Tóm lại, cứ như vậy đi. Mọi người không có ý kiến gì chứ?”

Tiểu Hàn bình thường ý kiến nhiều nhất giờ chỉ hừ một tiếng, không nói gì.

“Ai.....” Có người thì lại thở dài.

“Thiếu cái bia sống..... thật sự làm người ta bi thương.”

“Đúng thế, đúng thế.....” Đồng thời n người phụ họa.

“Mấy tên vui sướng khi người gặp nạn các cậu.....!” Đu Đu không thể nhịn được, bùng nổ, “Tôi làm thịt các cậu!”

“Đu Đu..... cậu muốn mưu sát đồng môn sư huynh sao!?”

“Sư huynh cái gì! Cậu là đồ yêu quái!”

“Này, này..... không nhận thân thích hả!”

“Cứ náo nhiệt thế này, cũng rất tốt.” Thanh Dạ nhìn cảnh tượng “hòa thuận vui vẻ” trước mắt, mỉm cười.

“Ừm..... đúng vậy.”

“Luật, mấy giờ cậu logout?”

“Ngày mai được nghỉ, cho nên không sao cả.” Chu Luật trả lời, “Có việc à?”

“Cùng tôi đi Hằng Chi Sâm một chuyến đi.”

“Làm gì?”

“Kiểm được liệu.....”

“..... Tôi cũng không thể lựa chọn đi ngủ?”

“Đương nhiên không.” Thanh Dạ cười, “Khó được cơ hội đi chơi đêm mà.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Cho dù cô đơn, có thể làm được gì?

Hằng Chi Sâm, là nơi bầu không khí quanh năm yên tĩnh. Phân bố các loại quái cấp thấp hoàng kim thử, người đồn cùi, là nơi thích hợp cho các game thủ dưới cấp 10 luyện cấp.

Thanh Dạ muốn tìm thánh linh chi quả thì phải đánh ra từ người đồn cùi.

Loại được liệu này tỷ lệ rơi ra tương đối hiếm, nhưng mà hiệu quả cũng rất tốt.

Thời gian trong trò chơi hiện giờ, đã là hoàng hôn.

Trời chiều, gió nhẹ, tiếng côn trùng kêu.

Đi trên nền cỏ, lắng nghe âm nhạc dịu dàng, nhìn ngắm phong cảnh xinh đẹp xung quanh, trong lòng dần dần bị một cảm xúc tĩnh lặng ngập tràn.

Người đồn cùi nho nhỏ vĩnh viễn lặp lại công việc nhàm chán của hắn. Vì đề cao hiệu suất, Chu Luật cũng dùng thánh quang trợ giúp Thanh Dạ thu thập được liệu.

Hai người thoải mái thả lỏng tâm sự vài câu.

“Tên nhóc Đu Đu kia, quả nhiên là thẳng tính thiếu suy nghĩ..... Cũng hiếm thấy khi cậu không xử phạt nó.”

“Có kỳ quái như vậy sao?” Chu Luật bật cười, “Ồ cái trò chơi này, giống cậu ta đơn thuần như vậy đã là không thường gặp. Người không có tâm cơ như vậy, kỳ thật tất cả mọi người đều muốn ở cùng. Hơn nữa..... khi đối mặt với bạn tốt nhất trước đây, là người đều sẽ chần chừ.”

Chu Luật không khỏi nghĩ đến, hiện tại Cách Lãng Địch Á tuy rằng không thể làm gì, nhưng nếu sau này khi bọn họ lại một lần nữa đối đầu với Ánh Sáng, mình có thể cố gắng tránh cùng Hồ Ly trực tiếp xung đột được hay không.....

“‘Thực vật’ quý hiếm, cho nên cần phải kêu gọi bảo vệ?” Thanh Dạ cũng cười, “Đường như hội chúng ta loài quý hiếm tương đối nhiều nhĩ.”

“Không phải đường như..... ở Ánh Sáng loài quý hiếm tuyệt đối là nhiều nhất toàn bộ sever.”

“Ách.....”

Đúng lúc này, một game thủ sơ cấp chạy qua bọn họ, kéo theo một trận ồn ào nho nhỏ.

Đuổi sát phía sau là một con gấu đen giương nanh múa vuốt..... Xem ra lúc luyện cấp đánh nhầm, rước họa vào thân.

Các phương diện năng lực đều rất yếu, game thủ sơ cấp tuyệt đối không thể đối phó một con gấu.

Chu Luật nhanh chóng ra tay, giảm bớt tốc độ di chuyển của con gấu, đồng thời cho game thủ sơ cấp một cái gia tốc.

Tuy rằng không thể đối đầu với con gấu, nhưng điều này hoàn toàn có thể đảm bảo người này thuận lợi thoát thân, là một phương pháp vẹn toàn.

Thanh Dạ nhìn hành động của cậu, bỗng nhiên mỉm cười:

“Luật thân quan nổi danh lạnh lùng, vậy mà lại có hành động quan tâm như thế đối với một người xa lạ..... để người khác thấy nhất định sẽ rất kinh ngạc.”

“.....”

Chu Luật không thích xen vào việc người khác, không thích tham gia náo nhiệt, quản lý công hội vô cùng nghiêm khắc, quan hệ với mọi người trên cơ bản đều là vì công việc, không có nhiều bạn bè thân thiết..... Toàn bộ những biểu hiện này, đích xác cũng đủ để treo lên danh hiệu “lạnh lùng”.

Chỉ có thể nói bản tính như thế..... vậy nên cho dù là trong trò chơi, cũng chẳng thể thay đổi mình thành một người coi mở.

Có đôi khi thực cảm ơn Hồ Ly, Quả Quả và Thiên Lý. Cảm ơn bọn họ nguyện ý ở bên cạnh một kẻ không thú vị thế này.

Chu Luật nhẹ giọng trả lời.

“Chuyện nhỏ thôi mà.”

“Nhưng mà..... tôi cũng biết được.” Thanh Dạ lại nói.

“Biết cái gì?”

“Tôi biết cậu, kỳ thật không phải là một người lạnh lùng.”

“.....”

Thích khách khỏi ngộ tuần tú khi không cười, biểu tình trên mặt quả thật làm cho người ta cảm thấy nghiêm túc mà lại chân thành.

Ngay cả Chu Luật cơ hồ đều phải nghĩ rằng giờ phút này anh ta đang rất nghiêm túc, rất chân thành.

“Bất luận là đối với người vừa rồi, vẫn là với Đu Đủ. Những điều nhỏ nhặt này, đều có thể chỉ ra bản tính của cậu.”

“.....”

“Luật thực ra rất dịu dàng. Chỉ là bình thường, phải cố tỏ ra cứng rắn.”

“Thanh Dạ.....”

“Cùng mọi người hòa thuận ở chung thực ra là một chuyện rất dễ dàng, cho dù là cùng nhau lười nhác nhàn nhã tụt lùi cũng chẳng có gì ghê gớm.

Nhưng mà một khi như vậy, rất nhiều mục tiêu sẽ chỉ thành lý luận suông, vĩnh viễn không thể đạt thành..... Tôi nói đúng chứ?”

“.....”

“Không có ai là toàn vẹn. Tuy rằng ở trong hội tôi nổi tiếng có khả năng thu hút mọi người, nhưng không phải là một người chỉ huy tốt. Cậu đã tới bù đắp cho sự thiếu hụt của tôi. Kỳ thật..... thời gian vừa rồi thật vất vả cho cậu.”

“Thanh Dạ.” Chu Luật bình tĩnh nói, “Anh vào vai người tốt, ta đóng vai xấu xa, đây là điều cần thiết, cũng là nguyên tắc làm việc của tôi, chẳng có gì là vất vả với không vất vả cả. Cho dù luôn bị thành người xấu, tôi cũng cảm thấy không sao hết.”

Mặc dù ở Cách Lăng Dịch Á, vai “người xấu” làm đến cuối cùng cũng đành lựa chọn ra đi.

Nếu Ánh Sáng cũng không thể nhận cách làm của mình..... không phải là lại phải ra đi một lần nữa?

“Cậu biết không?” Thanh Dạ mỉm cười, “Tuy rằng ở mặt ngoài mọi người không nói ra, nhưng kỳ thật, trong hội có mấy người đều là nguyện ý nghe theo cậu.”

“Bọn họ là bị miễn cưỡng.”

“Không..... như Ly Ca, Cá Chết, thậm chí Đu Đủ, bọn họ kỳ thật cũng đã thừa nhận cậu.”

“Làm sao anh biết?”

“Tôi đã ở cùng bọn họ lâu như vậy, sao lại không biết?” Thanh Dạ cười, “Trước kia Đu Đủ mỗi ngày đều tìm tôi kháng nghị, từ sau lần đầu tiên cậu chỉ huy công thành chiến, nó liền không nói gì nữa. Tên nhóc đó, đối với cảm giác của mình luôn rất thẳng thắn.”

“Ồ.....”

Chu Luật có chút kinh ngạc.

Nếu thật như vậy, nói không vui mừng. .... là không có khả năng.

Ngay sau đó, Thanh Dạ nhớ tới một vấn đề rất thực tế.

“Luật, ngủ muộn như vậy, có ảnh hưởng đến người nhà cậu hay không?”

“..... Tôi sống một mình.”

Làm bạn với mình mấy năm nay là căn nhà trống trải này. Cha mẹ hiền từ đã không còn nữa.

“Vợ? Bạn gái?”

“Tôi chưa kết hôn, cũng không có bạn gái.” Chu Luật cười, “Cô gái nào sẽ muốn có người bạn trai ham mê game online?”

“Tìm một người cũng chơi Thần Võ, không được sao? Theo tôi thấy, Luật hẳn là rất được hoan nghênh.”

“Được hoan nghênh? Chỉ là mặt ngoài mà thôi, thực tế phần lớn chỉ là kính trọng chứ không muốn tới gần. Đương nhiên, phải loại trừ đám con trai muốn kéo tôi về phe họ.”

Hơn hai mươi tuổi còn chưa từng yêu đương, mà ngay cả hôn nhân trên mạng cũng chỉ được một thời gian ngắn rồi thất bại. .... Có được tính là một động vật quý hiếm không nhỉ?

“Thật không. ....” Thanh Dạ lẩm bẩm nói, “Cuộc sống chỉ có một mình, sẽ không thấy cô đơn sao?”

Chu Luật hơi sững sốt.

Bỗng nhiên bị người hỏi tới vấn đề vẫn luôn cố gắng xem nhẹ. .... trong lòng không khỏi có chút khác thường.

Không có bạn gái, bởi vì chưa từng xuất hiện quá nhiều hứng thú đối với tình yêu. Họ hàng vài lần giới thiệu, đều khéo léo từ chối.

Bây giờ nghĩ lại, có lẽ chính mình đúng là bởi vì cô đơn, cho nên mới lựa chọn tiến vào thế giới online. Tại cái thế giới hoàn toàn mới này, tham dự vào các cuộc chiến sôi nổi, thành lập vương quốc của chính mình. .... do đó quên mất sự trống trải của căn nhà này.

Nhưng mà. ....

“Cho dù cô đơn, có thể làm được gì?”

Chu Luật bình tĩnh đánh ra những lời này.

“..... Tôi hy vọng cậu có thể coi Ánh Sáng như là nhà mình, nếu làm vậy có thể khiến cậu vui hơn một chút.”

Thanh Dạ yên lặng vài giây, đáp lại.

“Có lẽ, đó cũng không phải việc tôi có thể quyết định.”

“Tuy là thế. ....” Thanh Dạ giọng điệu thay đổi, mỉm cười nói, “Nhưng tôi vẫn sẽ luôn ở bên cậu.”

“.....”

“Về sau nếu muốn tìm người nói chuyện phiếm, cứ nói với tôi. Bất cứ lúc nào cũng sẽ phụng bồi. Cậu vì công hội làm nhiều như vậy, tôi cũng thật tình hy vọng mình cũng có thể làm chút gì đó cho cậu.”

“Thanh Dạ. ....”

“Hử?”

“Buồn nôn quá. ....”

“Ha ha. .... Vậy sao?” Thanh Dạ bật cười, “Bọn họ đều phong tôi là chuyên gia lừa tình đấy.”

“Danh hiệu thật nhảm chán. ....”

Chu Luật mặt tía khói đen.

Có điều. .... không hiểu sao lại có chút vui vẻ.

Cười đùa đủ rồi, Thanh Dạ trở lại chính đề.

“Cậu ghi lại số điện thoại của tôi đi. Sau này công hội có việc, cũng tiện kịp thời liên hệ.”

“Ok. Tôi cũng sớm có ý này.”

Chu Luật ghi lại số điện thoại trên màn hình.

“Đây, số điện thoại của tôi.”

“Số nhà là 3273XXXX, di động là 13XXXXXXXXX, đúng không? Ở cùng thành phố với tôi.” Thanh Dạ cười gian, “Tôi biết rồi.”

Hoàn toàn chuẩn xác không nhầm số nào.

“..... Làm thế nào mà anh biết được?”

“Cái này.....”

“Nói mau!”

“Có người lấy ba mươi vạn tiền trong game bán cho tôi.....”

Biết số của Chu Luật trong trò chơi rất ít, cho nên không cần suy nghĩ cẩn thận cũng biết là người nào làm.

“Quả Quả đưa nhóc kia..... vì tiền cũng dám bán đứng anh nó.....”

Trời biết nó còn bán cho bao nhiêu người..... Khó trách trước kia trên điện thoại luôn có số lạ vùng khác gọi tới, chẳng qua khi đó mình cũng không để ý lắm.

Hiện tại..... cuối cùng chân tướng cũng rõ ràng.

Ngày mai vô luận thế nào, nhất định phải giáo dục lại cô nhóc này.

“Có sao đâu.” Thanh Dạ nói hộ người bán, “Dù sao sớm muộn gì cậu cũng nói với tôi mà.”

“Không phải vấn đề này.”

Chu Luật vẫn tức giận như cũ.

“À..... Luật.”

“Nếu là nói hộ cho Quả Quả, thế thì khỏi cần.”

“Không phải..... Nếu như tôi nói đã biết cậu từ rất lâu rồi, cậu có tin không?”

Thanh Dạ đột nhiên lại toát ra những lời này.

“Trò chơi? Vẫn là hiện thực?”

“Đều vậy.”

“Anh đang nói đùa hả.....”

“Đúng.” Thanh Dạ mỉm cười, “Tôi chính là đang nói đùa.”

“Thanh Dạ!”

“A ha ha ha.....”

Cười đùa cả đêm kết quả là —— hai người ngay cả một chút được liệu cũng không đánh được.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Hôn lễ của Sera.

Quảng trường nhỏ ở phía bắc thủ phủ Pháp Luân Đình, là một trong những địa điểm game thủ thường lui tới nhất. Từ sau khi một nhóm người ở nơi này tụ hội, rất nhiều người chơi cũng tập nập theo phong trào. Sau đó, mặc kệ là tìm người hay là ước hẹn, đều có thói quen tìm tới nơi đây.

Mọi người thích tốp năm tốp ba ngồi tán chuyện phiếm, Cặp đôi chuyện trò yêu đương, công hội tổ chức hội nghị, tổ đội tập hợp. Đám thương nhân khôn khéo tất nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội buôn bán tốt đẹp. Đội ngũ mở cửa hàng cùng rao hàng, từ tượng đài trung tâm kéo dài tới tận đây làm người ta lú lẫm, vô cùng đồ sộ.

Chu Luật rất ít tới nơi này. Một là bởi vì vốn không có nhiều bạn bè tâm sự, hai là bởi vì nơi này đông người, cho nên rắc rối cũng phát sinh nhiều.

Thường xuyên có chuyện mấy tên con trai quyết đấu tranh vợ, hoặc là hai công hội đối địch đánh lộn. Cậu không thích vướng vào mấy vụ này.

Hôm nay, lại bị Quả Quả hẹn tới. Vì cần giáo dục lại đứa nhỏ, đành phải đến gặp mặt.

Kết quả nhóc con kia lại đến muộn hơn mười phút.

“Thật có lỗi, anh Luật..... em bị mấy đứa bạn quán lấy nói chuyện phiếm không chạy được. Lâu rồi không gặp, mấy đứa nó đều hỏi thăm tình hình của anh đây..... Hi hi.”

Quả Quả nhìn thấy Thanh Dạ bên cạnh Luật.

“Hóa ra Thanh lão đại cũng đến à..... Hi hi, hiện tại quả nhiên cùng anh em như hình với bóng.”

Thanh Dạ mỉm cười vô cùng áy náy, đối với vận mệnh kế tiếp của cô bé này..... bày tỏ sự cảm thông.

“Quả Quả, em lại đây cho anh.” Chu Luật lên tiếng.

“Làm gì mà..... nghiêm túc thế chứ. Người ta khó được mới gặp Thanh lão đại một lần.....”

“Khó được? Không phải đâu.” Chu Luật cười lạnh, “Có chuyện cần em giải thích chút.”

“Chuyện gì ạ?” Quả Quả chớp mắt vô cùng đáng yêu.

“Thành thật khai mau, em đem số điện thoại của anh bán cho mấy người rồi?”

“.....”

Cô bé sừng sốt, hiển nhiên không nghĩ tới sự tình sẽ bại lộ.

“Anh Luật, anh đang nói cái gì vậy.....”

Giả ngu là vương đạo, chạy trốn là thượng sách.

“Ha ha..... Em đột nhiên nhớ tới còn có chút việc.....”

“Đứng lại.” Chu Luật lạnh lùng thốt lên, “Hiện giờ mà đi, về sau cũng đừng gọi anh là anh trai.”

“Ừ..... Anh Luật ghê gớm.....”

“Không phải vấn đề ghê hay không ghê. Dù gì thì em cũng phải tôn trọng riêng tư của anh chứ.....” Chu Luật xoa bóp thái dương.

“A..... Em biết rồi!” Quả Quả lập tức hiểu ra, ai oán nhìn Thanh Dạ, “Thanh lão đại anh bán đứng em!”

“Việc này.....” Thanh Dạ cười đến vô tội, “Tự nhiên lại nói lộ ra hết, ngại quá. Hơn nữa anh cũng không có khả năng nói dối Luật mà?”

“Ừ..... Em nên sớm biết.....” Quả Quả vừa bĩu môi, vừa khóc lóc oán hận, “Đã sớm nên biết, trong lòng Thanh lão đại ngoại trừ anh Luật ra những người khác căn bản ngay cả cọng cỏ ven đường cũng không bằng.....”

“Quả Quả, bỏ ngay cái lý luận kì quái của em đi.” Chu Luật tối sầm mặt, “Mới bỏ bê một thời gian ngắn, không ngờ Thiên Lý đã cưng chiều em đến mức này.”

“Em sai rồi mà..... anh.” Quả Quả chỉ còn kém không có đi ôm chân Luật, “Em không nên đi bán số điện thoại của anh để tư lợi..... Nhưng mà những người đó bộ dạng đều như là rất muốn có cho nên em mới nhìn không được giúp đỡ thôi mà..... Hơn nữa bọn họ đều hứa với em là sẽ không tùy tiện gọi mà cho dù không cẩn thận gọi thì sẽ nói là nhầm số..... Tính cả Thanh lão đại em mới bán được hơn mười người thôi cũng không nhiều lắm mà..... Tổng cộng bán mười bảy người là nhiều nhất mỗi người lấy khoảng mười vạn bởi vì Thanh lão đại có tiền cho nên mới nhìn không được lấy ba mươi vạn..... Anh Luật em sai rồi em xin lỗi anh bảo em làm gì cũng được nhưng tiền em đã tiêu hết rồi.....”

Quả Quả còn chưa nói hết lời, càng nói càng làm người ta phát lạnh. Vẫn mỉm cười Thanh Dạ, cuối cùng cũng thu hồi nụ cười trên mặt thay bằng tối sầm..... Anh hiện giờ mới biết, hóa ra mình bị cô bé này bắt chẹt một số tiền.

“Em.....” Chu Luật đã hoàn toàn hết nói nổi.

“Anh Luật..... nề tình em đáng thương như vậy, tha thứ cho em đi.....” Quả Quả nước mắt dần dụa, “Sau này em nhất định sẽ không tái phạm nữa.....”

“Em đáng thương chỗ nào chứ?”

Có cô em gái như vậy, thường xuyên cảm thấy vừa bức mình vừa buồn cười.

“Đây không phải là Luật sao? Thật hiếm khi thấy cậu xuất hiện ở chỗ này.”

Trước mắt xuất hiện một nữ thương nhân gọn gàng sang trọng. Bên cạnh còn đi theo mấy quyền sư như là bảo tiêu.

“Sera..... Đã lâu không gặp.”

Chu Luật mở miệng chào hỏi.

“Sera, Sera!”

Quả Quả nhìn thấy người quen, lập tức vội vàng chạy đến.

“Quả Quả, xem ra rất có tinh thần nhì.” Sera xoa đầu cô bé, “Ô, Thanh lão đại của Ánh Sáng cũng ở đây sao, hân hạnh quá.”

“Xin chào.” Thanh Dạ lịch sự mỉm cười.

Đại danh鼎鼎 Sera, nổi danh toàn sever Bi Luyến Hồ không người không hay. Sera không chỉ là game thủ giàu có nhất sever, đồng thời cũng là phóng viên được ưa thích nhất trên diễn đàn. Người này nổi danh với những lời phân tích sắc bén chuẩn xác chiến sự.

Sera thích kết giao bạn bè, cho nên mới chủ động kết bạn với Luật. Nhưng bình thường vì muốn bảo vệ nguyên tắc trung lập của mình, cự tuyệt tất cả lời mời của các công hội, trong đó cũng có nơi trước đây của Luật Cách Lãng Địch Á.

“Luật, bài post lần trước cậu thấy thế nào?”

“Đừng nhắc nữa.” Chu Luật cười khổ, “Làm ơn lần sau đừng nhắc đến tên tớ nhiều như thế trên mấy bài báo.”

“Ai nha..... Người ta coi trọng cậu thôi.” Sera cười gian, “Hơn nữa, Luật vốn chính là ‘hàng hot’ mà.”

“Thứ lỗi cho tớ không dám nhận ưu ái như vậy.....”

“Ha ha, tớ đang định nhắn tin cho cậu đâu..... kết quả lại đụng độ ở chỗ này.” Sera có vẻ rất vui, “Các cậu ở đây làm gì vậy?”

Quả Quả: “Vui vẻ trò chuyện!”

Chu Luật: “Dạy dỗ em gái.”

Quả Quả: “.....”

“Ha ha..... Quả Quả làm gì chọc giận anh trai vậy, hử?”

“Kỳ thật..... cũng không có gì quan trọng.....” Quả Quả liều mạng dựa vào Sera, tìm kiếm trợ giúp.

“Mặc kệ là chuyện gì, hiện giờ đều bỏ qua một bên đi.” Sera quả nhiên là cứu tinh của Quả Quả, “Nửa tiếng nữa tớ cử hành hôn lễ ở giáo đường, ba người nhất định phải tham gia đây. Có li xì rất hậu hĩnh nha.”

“A..... Sera kết hôn! Chúc mừng!”

Vừa nghe tham gia hôn lễ, có thể lấy tiền lì xì, Quả Quả ngay lập tức quên mình còn đang giả vờ tội nghiệp.

“Chúc mừng, chúng tôi nhất định đến đúng giờ.” Thanh Dạ cũng mỉm cười chúc phúc.

“Kết hôn.....? Không đùa đấy chứ?”

Chỉ có Chu Luật, cảm thấy không thể tin được.

“Sao thế Luật?” Sera cười xấu xa, “Biết cậu thâm mến tớ, nghe nói tớ kết hôn nhất định là đau thấu tim. .... Thật sự rất có lỗi, tớ đã tìm được người chồng rất yêu rất yêu tớ mất rồi-”

“Sera. ....”

Cậu biết rõ không phải ý này mà. Chu Luật hết nói.

“..... Thâm mến?”

Thanh Dạ cực kỳ miễn cảm tóm được hai chữ này.

“Có ý kiến gì à?” Sera mỉm cười quyến rũ.

“Hóa ra Sera là tình địch của Thanh lão đại, chắc chắn.....” Quả Quả chiếm được tin tức nóng hổi, hưng phấn nói, “Sức hấp dẫn của anh Luật quả nhiên là không ai bằng, cả nam lẫn nữ.....”

“..... Đừng có dùng kênh công cộng nói lung tung!”

Đứa bé này trong đầu toàn chứa mấy thứ suy nghĩ vớ vẩn. .... Chu Luật nhúc nhích.

.

Sau khi tạm biệt Sera, không có việc gì làm ba người cùng đến giáo đường chờ.

Ở Thần Vô những nơi có thể tổ chức hôn lễ rất nhiều. Tòa nhà bên ngoài to lớn hoành tráng, bên trong nguy nga tráng lệ này là nơi tiền thuê đắt nhất trong số đó.

Có thể ở nơi như vậy tổ chức hôn lễ, cho dù là trò chơi hư cấu, chỉ là một nghi thức ngắn ngủi, cũng trở thành nguyện vọng của rất nhiều nữ game thủ.

Chẳng hạn như em gái Quả Quả nhà mình, lúc nào cũng ngóng trông có thể tìm thấy “người định mệnh”, sau đó vô cùng phong cách tổ chức hôn lễ ở nơi này.

Hôn lễ của Sera có rất nhiều người tới. Có nổi danh cũng có chưa từng thấy. Bởi vậy có thể thấy được cậu ta giao tiếp rất rộng.

Chu Luật vẫn không hiểu được vì sao Sera lại kết hôn.

Sera từng nói với mình tuyệt đối sẽ không kết hôn, ít nhất là char chính sẽ không.

Nhưng hiện tại, lại.....

“Luật, sao lại cứ rối rắm việc Sera kết hôn hay không kết hôn thế?” Thanh Dạ dùng kênh đội hời, “Hay là thật sự thâm mến.....”

“Đừng nói lung tung.” Chu Luật lập tức bác bỏ.

“Thanh lão đại nhất định không biết đi.” Quả Quả cười nói, “Bởi vì ‘chị’ Sera..... kỳ thật là con trai đó.”

“.....”

Trong game con trai dùng char nữ cũng không hiếm. .... nhưng là bình thường khi biết được sự thật, vẫn sẽ có chút kinh ngạc.

“Hiểu chưa? Thực ra thì bạn tốt của Sera cũng sẽ biết giới tính thật của anh ấy, nhưng mà mọi người đều tận lực giấu diếm.” Quả Quả khó được hiểu chuyện nói, “Cho nên Thanh lão đại cũng đừng nói với người khác nha.”

Thanh Dạ gật đầu, sau đó hỏi một vấn đề rất thực tế:

“Nhưng mà chồng của Sera..... có biết cậu ta là con trai không?”

“Chuyện này.....”

“Biết.” Chu Luật trả lời, “Vừa rồi tôi đã dùng kênh mật hỏi Sera.”

“Wa..... Thật vĩ đại!” Quả Quả không nên được khám phục, “Siêu việt tình yêu cấm kỵ..... nếu cũng có người yêu em đến nỗi không quan tâm giới tính, thì sẽ hạnh phúc đến chừng nào.....”

Chu Luật hoàn toàn lơ lửng Quả Quả đang một mình say sưa, tiếp tục nói:

“Sera còn nói, cậu ta cùng người kia chỉ là tình cờ quen biết, đối phương có một thời gian dài không biết thân phận của cậu ấy, cho nên cũng không phải là vì tài sản trong game mà đến.”

“Nếu không phải vì tài sản, như vậy chính là thật tình thích.....”

“Ừ. Huống hồ, trong hiện thực bọn họ cũng bắt đầu qua lại.”

“Thật sự là..... hiếm thấy.”

“Đúng vậy.”

Chu Luật cũng không bài xích tình yêu đồng tính. Trên thực tế chưa bao giờ thực sự sinh ra hứng thú với phụ nữ như cậu, tựa hồ cũng không có lập trường gì để mà bài xích.....

Khi Sera nói đến chuyện này, giọng điệu ngọt ngào đến nỗi ngay cả cậu cũng có thể cảm nhận được hương vị hạnh phúc.

Bạn bè có được hạnh phúc, luôn là việc khiến người ta vui sướng..... bất luận tình yêu này sẽ có kết quả thế nào.

“Cậu có tin tưởng trong trò chơi sẽ có tình cảm thực không?” Thanh Dạ đột nhiên hỏi.

“Tuy rằng không tin, nhưng là vì bản thân chưa bao giờ thể nghiệm qua.”

“Ừhm..... Kỳ thật thể nghiệm một chút, cảm giác cũng không tồi.” Thanh Dạ cười.

“Anh đã thể nghiệm qua?”

“Tôi vẫn đều đang thể nghiệm mà.” Thanh Dạ trả lời.

Trực giác của Chu Luật cho rằng, Thanh Dạ là đang ám chỉ tình cảm giữa anh và Trà Trà.

“Ai..... Trò chơi internet nào cũng không có hệ thống kết hôn đồng tính, thật sự là lạc hậu.” Quả Quả tự sướng nửa ngày, lại bắt đầu phát biểu cao kiến của mình, “Cho nên đồng tính muốn kết hôn, chỉ có cách là dùng char nữ.....”

“Hừ..... em muốn làm gì?”

“Nếu như vậy, anh Luật phải đi lập một cái char nữ thôi!”

“..... Anh lập char nữ làm gì?”

“Thì để Thanh lão đại lấy anh ấy!”

“.....”

“Ha ha ha.....”

Ba giây đồng hồ sau, người nào đó được lợi cười đến cực kỳ khoa trương.

“Nói rất đúng..... Nếu Luật lập char nữ, anh nhất định sẽ lấy cậu ấy.”

“Hai người.....”

Chu Luật chỉ có thể nghĩ đến ‘cấu kết với nhau làm chuyện xấu’. Quả Quả thì khôi nói..... mà ngay cả người đã có “vợ” như Thanh Dạ cũng đi theo nghịch ngợm, thật sự quá trớn.

“Vốn là vậy mà.” Quả Quả phấn khởi tiếp tục, “Các anh bèo nước gặp nhau, hai bên cùng có thiện cảm, hợp tác kháng khí như vậy, còn luôn dính lấy nhau..... nếu là một nam một nữ chắc chắn đã sớm tiến vào giáo đường rồi.”

“Cho dù là thật, cũng phải trung cầu ý kiến của cả hai chứ.” Chu Luật không lưu tình chút nào phản kích, “Anh ta muốn kết hôn với anh, anh cũng không nhất định sẽ để ý anh ta đâu.”

“.....”

“Luật..... cậu thực đã kích tôi.”

“Không sao đâu, anh Luật thường xuyên nghĩ một đằng nói một nẻo mà, Thanh lão đại anh cần phải không ngừng cố gắng, tuyệt đối không thể nản chí.” Quả Quả lập tức an ủi, tựa hồ hoàn toàn quên lúc trước bị Thanh Dạ bán đứng, “Anh Luật rất ít khi cùng người khác gần gũi, anh ấy gần gũi với anh, đã chứng tỏ anh ấy rất có thiện cảm với anh.....”

“Quả Quả.....”

Chu Luật lần thứ n sinh ra cảm giác hết nói nổi.

“Quên đi, anh không nói nổi hai người. .... mặc kệ hai người chơi đùa đây.”

Chu Luật đi đến bên tường, ngồi xuống hàng ghế cuối cùng.

“Làm sao lại chơi đùa. .... đều là lời nói thật mà.” Quả Quả bám theo ngồi bên cạnh, “Thanh lão đại, anh nói cho anh Luật đi, anh thích anh ấy không?”

“Thích.”

Người hỏi cực kỳ trực tiếp, người trả lời cũng không chút do dự. ....

“Thích nhất ở điểm nào?”

“Ưu điểm khuyết điểm, toàn bộ đều thích.”

“Em rất sùng bái anh, Thanh lão đại. .... Phải biết rằng anh Luật mà nổi điên lên, không phải mọi người đều có thể chịu nổi. ....”

“Cám ơn.” Thanh Dạ không hề đỏ mặt nói, “Anh chịu được.”

“..... Tôi chịu không nổi, được không?” Chu Luật chỉ kém không có ném đồ đạc, “Câm miệng hết cho tôi!”

Trong giáo đường vang lên tiếng nhạc trang trọng.

“A. .... Sera đến đây.”

Quả Quả đứng lúc chuyển đề tài.

Một thân lễ phục trắng, Sera khoác tay “chồng” cùng bước vào giáo đường.

“Chúc mừng! Chúc mừng!”

Mọi người đều chúc phúc.

“Cám ơn mọi người hôm nay đã đến tham gia hôn lễ của tôi và Chris.” Sera mỉm cười rực rỡ vô cùng.

“Sera thật đẹp. .... Em cũng muốn kết hôn.” Quả Quả hôm đó đến nỗi chảy nước miếng.

“Không vấn đề gì, bảo Thiên Lý lấy em là được.”

“Em với Thiên Lý không phải loại quan hệ này đâu, Thiên Lý thích mấy chị chín chắn cơ.” Quả Quả phủ nhận, “Chân mệnh thiên tử của em không biết khi nào thì mới xuất hiện. .... Anh ấy nhất định phải chừng chặc như anh Luật, phải mạnh mẽ như Thanh lão đại nữa. ....”

Chu Luật bật cười.

Trừ bỏ một vài suy nghĩ có chút quái dị, Quả Quả đích thực vẫn là một cô nữ sinh bình thường.

“Anh Chris, anh có đồng ý lấy cô Sera làm vợ, hơn nữa thề rằng dù thuận lợi hay khó khăn, giàu sang hay bần cùng, khỏe mạnh hay bệnh tật, đều vĩnh viễn yêu cô ấy không?”

“Tôi đồng ý.”

“Cô Sera, cô có đồng ý làm vợ anh Chris, hơn nữa thề rằng dù thuận lợi hay khó khăn, giàu sang hay bần cùng, khỏe mạnh hay bệnh tật, đều vĩnh viễn yêu anh ấy không?”

“Tôi đồng ý.”

Toàn bộ giáo đường vang vọng khúc nhạc hôn lễ. Âm nhạc tất cả đều đã vô cùng quen thuộc, lúc này lắng nghe lại có chút cảm động.

Mặc dù ở trong hiện thực không thể cử hành hôn lễ, nhưng ở trong trò chơi, Sera cùng người yêu của cậu ấy, vẫn đạt được những lời chúc phúc chân thành từ mọi người.

Chu Luật bỗng nhiên nhớ đến từ “thích” của Thanh Dạ. Cậu không đoán được trong đó rốt cuộc có mấy phần chân thành.

Nhưng mà có một chuyện, đích thật là sự thật. Nếu cậu và Thanh Dạ có một người là nữ, hơn nữa bên cạnh Thanh Dạ không có Trà Trà tồn tại, như vậy, hai người bọn họ. .... e rằng sẽ thật sự đến với nhau.

Nói vậy, là có thể danh chính ngôn thuận ở lại Ánh Sáng Chi Đường, ở lại bên Thanh Dạ. Mà không phải giống như bây giờ giữa chừng xuất hiện, chịu

đu chỉ trích.

Nhưng..... nếu điều kiện đã không phải như vậy, bản thân cần gì phải suy nghĩ nhiều đến thế chứ.....?

Chu Luật lắc đầu.

Quả Quả thật vui về từ chỗ cô dâu chú rể lấy tới hai phần tiền lì xì.

“Anh Luật, anh Luật, cuối tuần này đi ra ngoài chơi được không? Em đột nhiên muốn đến công viên trò chơi ngồi đu quay.”

“Cuối tuần này anh không rảnh rồi.”

“À.....” Quả Quả thất vọng một chút rồi hết, sau đó đem lực chú ý chuyển dời đến người bên cạnh, “Thanh lão đại, mang em đi chơi đi!”

“Ừ.” Thanh Dạ rất sáng khoái đồng ý.

“Yeah!”

“Quả Quả..... nói với em nhiều lần rồi, không được tùy tiện đi ra ngoài cùng người con trai xa lạ!” Chu Luật sầm mặt.

“Luật..... ý của cậu là tôi rất nguy hiểm?” Thanh Dạ mỉm cười, “Nếu như vậy, cậu cũng đi cùng là được. Tôi vẫn luôn muốn nhìn thấy cậu.”

Game thủ của sever Bi Luyến Hồ hầu hết đều ở thành phố C, chỉ có một số ít ở bên ngoài.

“Tôi đã nói là không rảnh.....”

“Thế thì thật đáng tiếc.” Thanh Dạ sờ đầu Quả Quả, hỏi cô bé, “Em thường xuyên cùng Luật gặp mặt à?”

“Gặp hai lần rồi.” Quả Quả rất đắc ý trả lời, “Lần đầu tiên gặp mặt, anh Luật tới trường đón em. Lúc ấy gây lên một trận náo động..... Các bạn học đều hỏi ‘Đây là bạn trai của cậu sao? Đẹp trai quá’, ha ha ha ha.....”

“Quả Quả.....”

“Thanh lão đại, chờ lần sau anh Luật rảnh, chúng ta cùng đến nhà anh ấy chơi đi.”

“Ý kiến rất hay.” Thanh Dạ gật đầu.

“Anh Luật, anh thấy thế nào?”

“Chờ lúc nào rảnh nói sau.....”

“Aha, đồng ý rồi nha!” Quả Quả hoan hô, “Em đã sớm muốn đến thăm nhà anh Luật rồi!”

Thật bó tay với hai người này.....

Chu Luật nhìn chăm chú màn hình hồi lâu, khóe miệng dần dần hiện ra một nụ cười nhẹ nhàng.

Bởi vì..... cậu lần đầu tiên cảm thấy, bầu không khí giữa ba người bọn họ, thật sự giống như người một nhà.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Hoạt động công hội.

Thời tiết dần dần chuyển lạnh, ngồi lâu trước máy tính, sẽ cảm thấy chân tay cứng đờ.

Mùa đông năm nay tránh không được sẽ trôi qua ở trong trò chơi, cho nên vẫn là sớm một chút đi mua cái lò sưởi điện thì hơn..... Chu Luật nghĩ vậy, thuận tay lại xé một tờ lịch ngày.

Tháng mười hai.

Mấy hôm trước ở lễ cưới của Sera, Thanh Dạ đáp ứng yêu cầu gặp mặt của Quả Quả, sau đó thật sự mang cô bé đến công viên trò chơi.

Chu Luật thực đầu đầu về sự yếu kém trong ý thức nguy cơ của Quả Quả. Cô bé mười ba tuổi, làm việc thiếu suy nghĩ luôn khiến cho Chu Luật lo lắng không thôi. Cũng may xế chiều hôm đó Quả Quả bình yên vô sự trở về nhà, sau đó vô cùng hưng phấn gọi điện đến thuật lại những việc trải qua, lúc đó quả thực là nâng Thanh Dạ lên đến tận trời xanh. ....

Chung quy vẫn là một đứa trẻ. Ai đối với cô tốt, cô liền thích người đó, yêu ghét cực kỳ rõ ràng.

Đương nhiên. .... cậu cũng không phải đang hoài nghi nhân phẩm của Thanh Dạ.

.

Mùng ba tháng mười hai, trò chơi lại tiến hành một lần nâng cấp. Gia tăng thêm mấy chỗ bán đồ mới, mấy chục đạo cụ mới, đồng thời ở thủ đô mở một sân thi đấu khổng lồ.

Sân thi đấu có nhiều loại hình thức, từng hình thức lại có đặc điểm riêng biệt. Ở hình thức PVP đơn nhân khiêu chiến, cho dù là cùng công hội cùng đội game thủ vẫn có thể tiến hành PK, hệ thống căn cứ số lần game thủ thắng lợi để tiến hành xếp hạng. Ở hình thức đối chiến ma vật, game thủ dùng phương thức năm người một tổ cùng nhau đối phó với ma vật hệ thống đưa ra, tổ đội nào ở thời gian ngắn nhất tiêu diệt tất cả ma vật, tổ đội này cùng với thời gian sử dụng được nhập vào kỉ lục của sever. Ngoài ra, sân thi đấu còn có một ít trò chơi cũng không khó khăn, từng cái trò chơi đều có xếp hạng kỉ lục tương ứng.

Chu Luật xem xong bản tư liệu mới, cảm tưởng lớn nhất là. .... trò chơi này càng ngày càng chú trọng cái gọi là xếp hạng. Không biết sau này sẽ có bao nhiêu người, vì một hai cái xếp hạng mà giành giật đến đầu rơi máu chảy.

.

Đến tối, Chu Luật cập nhật xong trò chơi, đăng nhập vào tài khoản.

Trong mail có tin nhắn của Thanh Dạ, ý là bảo cậu sau khi login lập tức đến nơi tập hợp.

Chu Luật cũng vừa khéo có chuyện cần thương lượng với Thanh Dạ. Không ngờ tới thị trấn Khắc Thụy Tư Đặc, chính sự còn chưa nói ra miệng, đã bị đối phương lấp mắt.

“Hôm nay trò chơi thay đổi phiên bản mới, cho nên tối nay tổ chức hoạt động công hội.” Thanh Dạ mỉm cười nói, “Từ sau khi Luật tới đây, công việc bận bịu, mọi người còn chưa có thời gian cùng nhau đi chơi.”

Hoạt động công hội?

Chu Luật rốt cuộc hiểu được, vì sao hôm nay không có công thành chiến, nơi tập hợp vẫn có nhiều thành viên ở lại như vậy.

Có điều. .... chuyện này tựa hồ đã cách cậu rất xa.

Có lẽ từ hồi, khi Chu Luật đang chơi một cái game online còn chưa bị phá hủy bởi plug-in, lúc đó hội trưởng công hội cũng rất có khả năng kéo tất cả các thành viên đoàn kết cùng nhau. Bất luận là luyện cấp, thám hiểm hay là thu thập tài liệu, cho dù chỉ là một sự kiện nhỏ bé không đáng kể, mọi người cũng vui vẻ hành động tập thể.

Tuy rằng công hội kia không mạnh, người cũng không nhiều, nhưng tất cả mọi người cùng đi, cũng có vẻ rất thanh thản. Trong ấn tượng, đều là những kỷ niệm vui vẻ, rất tốt đẹp.

Có lẽ là trong lòng bị xúc động, luôn thích yên tĩnh Chu Luật luôn ở lại công hội kia chờ đợi. Mãi cho đến một ngày, kinh ngạc phát hiện hóa ra người sống đều đã bị “người chết” thay thế. Plug-in khiến người ta bó tay, đem một cái công hội náo nhiệt, biến thành một bãi tha ma tĩnh lặng.

Dưới sự thúc giục của Hồ Ly, đầu năm nay Chu Luật rời khỏi cái trò chơi nên sớm rời đi kia, tới Cách Lăng Định Á.

Hết thầy lập tức trở nên không giống.

Công hội lớn có công hội lớn nghiêm túc, giữa các hội viên lẫn nhau có giới hạn vô cùng rõ ràng, trừ lúc công thành chiến, đoàn P cùng tổ boss ra đều rất ít tụ tập cùng một chỗ. Nếu xảy ra chuyện gì, lo lắng trước hết đều là vấn đề lợi ích của công hội. Sâu sắc hiểu được điều này Chu Luật dùng thời gian ngắn nhất điều chỉnh tâm tình, cẩn thận tỉ mỉ tham gia vào công việc quản lý.

Mà Ánh Sáng. .... xem ra, tổ chức hoạt động tập thể này cũng không phải một hai lần.

Quả nhiên là một công hội không bình thường.

Chu Luật nhìn về phía Thanh Dạ.

Kỳ thật không bình thường nhất. ... hẳn là lão đại thần kỳ của bọn họ đi.

“Lão đại, chúng ta đi chỗ nào chơi? Quần đảo Tát Lí Nặc?” Đu Đủ hỏi.

“Đào này, các cậu giữ lại đi cùng vợ chồng của mình đi.” Thanh Dạ cười, “Vì công thành chiến ngày mai mọi người có thể phấn chấn tinh thần, hôm nay các cậu đều theo anh đi khiêu chiến kỉ lục đi.”

“Đi sàn thi đấu?”

“Đúng.”

“Chúng ta nhiều người thế này..... chơi PVP?” Đu Đù khó tin.

“Tên ngốc này..... tất cả chúng ta thay phiên nhau vào khiêu chiến, cậu tính toán đánh tới năm nào tháng nào hả? Hôm nay thành viên trên mạng có mười năm người, tổ đội đi chơi đối chiến ma vật vừa lúc thích hợp.”

“À.....”

“Thế nào?”

Thanh Dạ trưng cầu ý kiến mọi người.

“Thật nhàm chán.” Tiểu Hàn ngáp một cái, “Giết quái không thú vị bằng giết người.”

“Giết giết giết, trong đầu cậu chỉ có giết giết thôi hả.” Thanh Dạ bật cười, “Đối chiến ma vật chưa chắc đã không thú vị. Mười năm người chúng ta có thể tạo thành ba tổ, dựa vào thực lực của chúng ta mà nói, phá kỉ lục không phải vấn đề. Mấu chốt ở chỗ, ba đội chúng ta phải thi đua lẫn nhau, xem ai có thể phá được kỉ lục nhanh nhất của sever.”

“Bây giờ ai giữ kỉ lục?” Có người hỏi.

“Mới vừa nhìn xong, hình như là người của Ngã Phật Từ Bi. Buổi chiều từ họ giật được kỉ lục mới, tạm thời còn chưa có người phá được.”

“.....”

Thấy cái tên này..... người nào đó nhất thời bị kích động.

Tiểu Hàn sừng sốt một chút, tinh thần tỉnh táo: “Đi, còn chần chừ làm cái gì, chúng ta sẽ đi ngay bây giờ!”

Đu Đù cũng nóng lòng muốn thử: “Hừ, mấy tên kia là cái quái gì chứ. Ông đây hôm nay không phá kỉ lục thì không làm người!”

“Đu Đù, cậu hình như vốn không phải người đầu.....”

“..... Ít nói nhảm!”

Thật sự là tên nhóc đơn thuần..... Chu Luật thấy Thanh Dạ đang cười gian.

“Thế..... cuối cùng nên chia đội thế nào đây?” Cá Chết hỏi, “Hay là tự do tổ đội?”

“Nếu là tự do tổ đội.....” Thanh Dạ tiếp tục cười gian, “Anh cùng Luật ở chung một đội, không ai có ý kiến gì đi?”

“Đương nhiên là có! !”

Toàn thể nhân dân nhất trí trùng mắt.

“Vì sao.....?”

Thanh Dạ chỉ sợ còn chưa ném thử bị nhiều người như thế cảm tức qua..... có chút kinh ngạc.

“Hội trưởng cùng hội phó một tổ, quả thực chính là ảnh hưởng nguyên tắc thi đua công bằng!”

“Ba đội, hội trưởng, hội phó, chị Trà Trà, từng đội do một người dẫn đầu không phải là thích hợp sao? Vì sao cứ phải hai người ở cùng nhau?”

“Hội trưởng rất gian xảo, rốt cuộc còn muốn bọn em chơi không hả?”

“Như vậy đi, đội bọn em chỉ cần hội phó Luật là được, hội trưởng tự anh sang một bên tìm việc vui đi.”

“Này, này..... các cậu quá đáng.....” Thanh Dạ gánh chịu đả kích.

Nửa giờ sau, trải qua vô số lần tức giận mắng chửi, nghiên cứu, nhức đầu, phát điên, rít gào, thỏa hiệp..... thật vất vả mới miễn cưỡng được mọi người tán thành danh sách tổ đội sau:

Đội một: Thanh Dạ, Ly Ca, Cá Chết, Đu Đù, Mèo Lười.

Đội hai: Luật, Thiên Lý, Cây Nho, Tiểu Điệp, Tuyết Phong.

Đội ba: Trà Trà, Cừu Cừu, Tiểu Hàn, Hoa Linh, Tiểu Nhất.

“Thế này nghĩa là.....” Thanh Dạ lẩm bẩm, “Anh phải cùng Luật là địch.”

“Chính thế.” Chu Luật vô cùng bình tĩnh sửa sang lại trang bị.

“A a..... Thật là đáng sợ.”

“Tôi cũng không ăn thịt anh, anh sợ cái gì chứ?” Chu Luật cảm thấy buồn cười.

“Tôi là cảm thấy.....” Thanh Dạ đổi giọng điệu, quý dị cười nói, “Quả thực thú vị đến đáng sợ.”

“.....”

Người này tư duy logic quả nhiên có vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Luật VS Thanh Dạ.

Hết thầy chuẩn bị sẵn sàng, đội của Trà Trà là đội đầu tiên được hệ thống chuyển đến nơi thi đấu.

Hai đội khác, phải ngồi ở phòng nghỉ chờ trận đấu của đội một kết thúc thì tiếp tục.

Ly Ca im lặng ngồi ở một bên, Cá Chết cùng Mèo Lười bàn luận hip hop, Đu Đủ xoa tay không yên phận chút nào..... biểu hiện lúc này, có thể thuyết minh rất chính xác cá tính của bọn họ.

Mà Thanh Dạ..... vô cùng đương nhiên ngồi ở bên cạnh Chu Luật. Vừa chẳng định ra kế hoạch tác chiến, cũng không hề giải thích các công việc cần chú ý cho hội viên.

“Quả Quả cô bé kia quả thực rất đáng yêu..... Đáng tiếc ngày hôm đó cậu không đi, nếu không nhất định sẽ rất thú vị.”

“Thanh Dạ..... tôi không muốn nghe anh nói mấy lời vô nghĩa.”

Chu Luật nguyên bản định bụng không nghe nấy lời ồn ào của đối phương, chuyên tâm phân công nhiệm vụ cho đội viên, nhưng mà màu sắc bắt mắt của hàng chữ trên màn hình kênh mặt kia thật sự rất cản trở năng lực tập trung.

“Anh cũng nên đi làm chính sự đi.”

“Nói chuyện cùng Luật chẳng lẽ không phải là chính sự sao?”

“..... Coi như tôi chưa nói.”

“Bởi vì tôi rất yên tâm.” Thanh Dạ cười nói, “Bọn Đu Đủ ở thời điểm cần thiết vẫn rất đáng tin cậy.”

“Nghe khẩu khí của anh..... tựa hồ rất có lòng tin với chiến thắng?”

“Chẳng lẽ Luật không có lòng tin với đội của mình?” Thanh Dạ có chút khiêu khích cười, “Nhưng mà cũng đúng..... ngoại trừ Thiên Lý, người của đội hai hầu như không thường xuyên hợp tác cùng cậu.”

“Ây? Không biết là nhờ bản lĩnh ‘tuyển tú’ của ai ban tặng đâu.....”

“Ha ha..... Ha.....”

“Có điều, thật đáng tiếc.” Chu Luật bình tĩnh phản kích, “Tôi đối với đội của mình vô cùng tin tưởng.”

“.....”

“Luật.....”

“?”

“Cậu thật sự càng ngày càng có quyết đoán. ....”

“Ít nói mấy câu điên khùng.”

Chu Luật nhăn mặt nhũ mày, từ bỏ việc bố trí nhiệm vụ, dù sao chờ Thanh Dạ đi rồi còn có một thời gian ngắn.

“Có một chuyện vừa lúc muốn trưng cầu ý kiến của mọi người.”

Đem kênh mặt đối thành kênh hội, Chu Luật hỏi:

“Tháng sau sẽ tiến hành boss hoạt động, trong hội có người nào muốn tham gia không? Tập hợp đủ chức nghiệp sau, tôi phải sang website đăng kí.”

Tháng một, các sever của Thần Vô đều cử hành boss hoạt động cực kỳ trang trọng, tranh đoạt bí bảo hiếm có Thần Vô Chi Nguyệt, tung bừng náo nhiệt nghênh đón một năm mới.

Hoạt động này lấy phương thức một tổ bảy người tiến hành. Trong trận đấu, GM thả ra một con Ceberus cho mỗi đội, đội nào có khả năng ở thời gian ngắn nhất tiêu diệt boss này sẽ đoạt chức quán quân.

Ceberus là boss mới xuất hiện ở địa cung Vĩnh Dạ sau lần nâng cấp này. So với trước kia gặp được rất nhiều lần boss Long Vương, võ sĩ hắc ám gì đó mà nói, Ceberus là một thứ tương đối xa lạ. Hơn nữa, sự cường đại của nó cũng không hề thua kém Long Vương.

Nếu muốn ở vòng đấu loại ngày mùng mười tháng một này đột phá vòng vây, nhất định phải từ bây giờ, nắm bắt tất cả cơ hội luyện tập kỹ năng cùng phối hợp.

Chu Luật biết, đối với hội viên ban ngày có công việc cùng bài tập phải làm mà nói, bỏ ra rất nhiều thời gian để luyện tập là không có khả năng. Cho nên cậu mới trưng cầu ý kiến của hội viên. Nếu nhân số không đủ, cũng không miễn cưỡng mọi người tham gia.

“Bí bảo Thần Vô Chi Nguyệt kia. .... rất quý sao?” Đu Đu ngo ngác hỏi.

“Nói thừa.” Lập tức đã có người tiếp lời, “Vòng tay Thần Vô Chi Nguyệt, là lần đầu tiên công khai xuất hiện ở hoạt động của phía bên phát hành. Tuy rằng chỉ là bí bảo gia tăng giá trị may mắn, đối với một vài chức nghiệp tác dụng không lớn, nhưng là dựa vào hai điểm số lượng cùng thời trang, có thể làm cho rất nhiều thương nhân rục rịch.”

Vừa nghe xong, trong phòng chờ lập tức đã có người bắt đầu làm vẻ mặt chảy nước miếng. ....

“Chúng ta có đi được không? Hội trưởng và hội phó ban ngày đều phải đi làm nhĩ? Hơn nữa, tổ boss chuyên nghiệp ở sever chúng ta bình thường thần long kiến thủ bất kiến vĩ, lần này chỉ sợ sẽ huy động lực lượng xuất hiện. ....”

“Nếu các cậu đồng ý tham gia, tôi sẽ tận lực nghĩ cách.” Chu Luật trả lời, “Ba đội đứng đầu trận trung kết là có thể đoạt được bí bảo, chúng ta cũng không phải không có cơ hội.”

“Hội phó luôn có lòng tin như vậy, nghe cũng không tồi đâu. ....”

“Không biết Thần Vô Chi Nguyệt có thể bán bao nhiêu tiền nhĩ? .... Năm tỷ? Mười tỷ?”

“Đáng tiếc tớ đã quyết định cùng mấy người bạn tổ đội tham gia rồi.”

“Tớ không có thời gian, từ bỏ thôi.”

Mọi người ý kiến không đồng nhất.

“Người nào đồng ý tham gia có thể mật báo riêng cho tôi. Ngoài ra,” Chu Luật nhìn về phía Thanh Dạ, “Thanh Dạ, về chuyện kết minh của công hội. ....”

“Chuyện này tạm thời cứ để đó đã.” Thanh Dạ ngắt lời nói, “Đội ba đã chấm dứt trận đấu, đến phiên bọn tôi rồi.”

“Ừ.”

“Đi thôi.” Thanh Dạ tràn đầy tự tin mỉm cười, “Luật, cậu cũng không thể thua chúng tôi nha.”

“Anh có thể yên tâm”

“Luật, còn có. ....”

“Nhiều lời nhảm nhĩ!”

Chu Luật thăm nghĩ một cước đá anh ta vào trong.

Đội một tập thể bị chuyển đến nơi thi đấu. Chu Luật xoay người hỏi:

“Trong đội có người nào từng chơi chưa, hoặc là biết chút quá trình tiến hành hình thức này?”

Muốn ở trong thời gian ngắn nâng cao sức chiến đấu của một đội ngũ vừa mới thành lập, tư liệu nhiều là cần thiết. Biết người biết ta trăm trận trăm thắng.

Đúng như lời của Thanh Dạ, đội này ngoại trừ Thiên Lý, những người khác đều rất ít cùng Chu Luật trực tiếp hợp tác. Nhất là đến từ phân hội Hoa Linh và Tiêu Diệp.

Một lát sau, có người trả lời:

“Tuy rằng chưa chơi thử, nhưng mà tư liệu có biết một chút.”

“Cứ nói thử xem.”

“Tiến vào sàn đấu, sẽ thấy ba căn phòng màu sắc khác nhau. Sau khi bắt đầu tính giờ, hệ thống báo đầu tiên phải đi vào căn phòng màu lam. Tiêu diệt hết tất cả ma vật trong đó, cửa phòng kế tiếp mới mở ra. Cửa vào phòng màu xanh lục là ở bên phải phía trên phòng màu lam, cửa vào phòng màu đỏ là bên phải phía dưới phòng màu xanh lục, đến lúc đó trong phòng sẽ xuất hiện rất nhiều cửa, nhất định không thể đi nhầm.”

“Cậu xác định mình không nhớ lầm chứ?”

“Không. Trước kia em đều giúp Cây Nho nhớ trình tự nhiệm vụ, đã quen chuyện này rồi.” Tuyết Phong trả lời, “Quái vật trong ba phòng thứ tự là thủy, thổ, hỏa. Sau khi giết chết quái vật cuối cùng trong phòng, sẽ lập tức xuất hiện một boss bất kì. Trên diễn đàn nói cũng không phải là boss quá mạnh, cho nên em đoán có lẽ là một loại ma lang.”

“Tốt lắm.” Chu Luật gật đầu, lập tức phân phó nói, “Vừa rồi những gì Tuyết Phong nói không cần tất cả mọi người nhớ kĩ, đến lúc đó cứ đi theo tôi là được. Nhưng mà nhớ rõ, sau khi cửa phòng mở ra, không cần vì kịp thời gian mà hấp tấp xông vào. Quái vật trong đó nhiều, chờ tôi tiến vào trước, các cậu mới lập tức đuổi theo. Nếu không nắm rõ thứ tự, tình hình tất nhiên sẽ trở nên rối tinh. Hiểu chưa?”

“Hiểu ạ.”

Sau đó Chu Luật lại dặn dò pháp sư có nhiệm vụ nặng nhất mấy câu. Vừa mới dặn dò xong, NPC liền nhắc nhở bọn họ:

“Đội tiếp theo có thể tiến vào thi đấu.”

Bọn Thanh Dạ tựa hồ hành động nhanh hơn đội Trà Trà rất nhiều. ....

Chu Luật không có nghĩ nhiều, nhanh chóng nhấn phím “Xác nhận” trên màn hình.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Căn phòng màu đỏ thẫm.

Trước mắt xuất hiện ba cánh cửa. Màu lam, màu xanh nhạt cùng màu đỏ thẫm.

“Hiện tại, mời các bạn tiến vào căn phòng màu lam. Chúc các bạn may mắn.”

Theo lời thông báo của hệ thống xuất hiện, con số ở đồng hồ tính giờ cũng “tít” một tiếng, bắt đầu chạy.

Xông vào!

Toàn bộ căn phòng được bao bọc bởi màu lam dịu dàng, bởi cảnh trần ngập hơi thở lãng mạn của đại dương. .... Nhưng mà trước mắt một đồng đồng nghị con mực cùng thủy quái, thật sự là khiến cho người ta nghĩ muốn lãng mạn cũng không nổi. ....

Thiệt, thiệt nhiều. ....

Thiên Lý hít vào một hơi.

Bước vào căn phòng trước tiên, Luật đã nhanh chóng bị bảy quái vật có ý thức rất mạnh bao vây công kích, cả người đều sắp bị lấp hết.

“Pháp sư!”

Hiếm khi trải qua trận đấu như vậy, hai cô gái bị tình cảnh trước mắt hoảng sợ, trong lúc nhất thời cũng không biết phải làm gì.

“Ma pháp phong thuộc tính!”

Thiên Lý đứng lúc nhấc nhò.

Hoa Linh luống cuống nhấn phím tăng tốc.

Dưới sự trợ giúp của đội ngũ, các pháp sư dần dần khôi phục trạng thái bình thường, rất nhanh liền phát huy trình độ vốn có.

Cho tới nay đều được Trà Trà huấn luyện, trình độ của các cô kì thật không kém. Huống chi, lần này khó được có cơ hội ở cùng đội với phó hội trưởng, các cô cũng không muốn kéo mọi người lại phía sau mà để lại ấn tượng xấu với đối phương.

Một cái lời thuật phóng xuống, đánh tan một con thủy quái cuối cùng trong phòng.

Sau khi Chu Luật xác nhận xong trạng thái đồng đội, từ góc trên bên phải đi vào căn phòng thứ hai. Những người khác nhanh chóng vào theo.

Căn phòng màu xanh nhạt tạm thời có thể làm mọi người thờ phào. Tuy rằng cấp bậc của địa ma cao hơn rất nhiều so với các loại con mực gì đó, nhưng mà số lượng tương đối ít.

Đoàn đao sắc bén của Thiên Lý, giết quái hiệu suất rất cao. Phụ trợ của Chu Luật, cũng đúng lúc xuất ra trợ giúp.

Hường thụ phục vụ thượng hạng pháp sư cũng càng ngày càng có sức. Theo từng bước đi tới, dần dần trở nên đồng lòng.

Khi bọn họ tiến vào địa điểm chiến đấu cuối cùng, thời gian mới chỉ mất bốn phút rưỡi.

Trong căn phòng đỏ thẫm, nghênh đón bọn họ chính là rồng đột biến và dơi đen.

Nhất định có thể thắng,..... Nói không chừng còn có thể đạt được kỉ lục thời gian ngắn nhất.

Khi đó, hầu như tất cả mọi người đều có suy nghĩ như vậy.

.

Giải quyết con rồng hùng mạnh tốn không ít thời gian, nhưng chung quy cũng không khó khăn. Cho nên, chỉ cần khống chế tốt thời gian giết boss, sẽ đạt được thắng lợi rực rỡ.

Nhưng mà, boss xuất hiện trong căn phòng trống rỗng, ra ngoài dự đoán của mọi người.

Đó là cầm xẻng mặc hoa phục, có vẻ cực kì không hòa hợp Ngải Mai Lạp phu nhân.

Một người phụ nữ đã giết vô số đàn ông rồi chôn bọn họ ở trong tầng hầm của tòa thành, cuối cùng phát điên rồi trở thành ma.

Boss này lực phòng ngự không mạnh, nhưng rất khó giết, hơn nữa bảo vật rơi xuống cũng không hữu dụng, cho nên dần dần bị boss tổ của sever vứt bỏ.

Ngay cả Chu Luật, đều thiếu chút nữa đã quên sự tồn tại của cô ta.

Mọi người đều biết, boss nào cũng có thuộc tính cố định, lựa chọn trang bị tương khắc đi giết, hiệu quả đương nhiên tốt nhất.

Nhưng mà vị phu nhân này am hiểu nhất, chính là thay đổi thuộc tính của bản thân. Bắt đầu là ám thuộc tính, nhưng sau khi bị công kích, tùy thời còn có thể phát sinh biến hóa.

Tuyệt Phong kinh ngạc đến nửa ngày không lấy lại tinh thần..... Trên diễn đàn chỉ ám chỉ boss cuối cùng có thể là ma lang hoặc rơi chứa, sao lại đột nhiên xuất hiện Ngải Mai Lạp phu nhân?

Cái này..... có phải hay không vận số quá tốt.....

Chu Luật vừa thấy boss này lập tức nhíu mày.

Muốn nhanh chóng giải quyết Ngải Mai Lạp phu nhân, phải dựa vào khả năng quan sát nhạy bén. Làm pháp sư chủ công, phải tùy lúc thực hiện tốt việc thay đổi ma pháp thuộc tính.

Trước đó không cần nhắc chu đao, là sai lầm của cậu.

Hiện giờ, chỉ có thể tận lực tranh thủ trong khoảng thời gian ngắn giải quyết xong.

“Không cần hoảng! Vị trí pháp sư không được rối loạn! Thiên Lý, sử dụng thánh kiếm!”

Dưới sự chỉ huy của Chu Luật, rối loạn ngắn ngủi nhanh chóng qua đi. Mọi người đều tập trung tinh thần, toàn lực đối phó.

Rốt cuộc đã xong.

Ngài Mai Lạp phu nhân kêu gào thảm thiết, cùng với chiếc xéng đã chôn cất vô số người biến mất trong không khí.

NPC khoanh tay mỉm cười xuất hiện trước mắt mọi người.

“Các bạn tổng cộng dùng mười ba phút hai mươi sáu giây. Lãnh phần thưởng cùng xem bảng kỉ lục của hình thức này xin hãy đến đại sảnh.”

Trong đại sảnh đèn đuốc sáng trưng, hai đội đã hoàn thành xong trận đấu đang ngồi chờ kết quả cuối cùng.

“Vất vả, Luật.” Thanh Dạ mỉm cười tiến đến, “Dùng bao nhiêu thời gian?”

Chu Luật không đáp, lập tức đi sang một bên cùng NPC nói chuyện.

“Đội chiến ma vật, hình thức năm người tổ đội kỉ lục mới nhất là từ ‘Đội một Ánh Sáng’ lập ra, dùng tám phút ba mươi mốt giây. Danh sách đội viên đội một là Mộ Vũ, Thanh Dạ, Cửu Nguyệt 〇 Ly Ca, Một Con Cá Chết.....”

Chu Luật cảm thấy kinh ngạc.

Tám phút ba mươi mốt giây..... đột phá ba phòng tuyến và giết một boss, tốc độ này, đã nhanh đến không tưởng tượng nổi.

“Đội bọn em là mười ba phút hai mươi sáu, chị Trà Trà thế nào?” Hoa Linh hỏi.

“Chậm một chút so với mấy đứa, mười bốn phút lẻ bảy giây.”

“Siêu sao..... rất siêu sao.” Thiên Lý không khỏi ca ngợi, “Nhóm hội trưởng thật lợi hại. Em nghĩ kỉ lục tám phút ba mươi mốt giây này, có lẽ trong thời gian rất dài sẽ không có người phá được.”

Thanh Dạ mỉm cười.

“Anh tựa hồ rất vui sướng?” Chu Luật nghiêng đầu hỏi.

“Bởi vì thắng được Luật, cho nên mới cảm thấy càng vui hơn nữa.”

“Kỳ thật bọn em chỉ là do xui xẻo mà thôi.” Tuyết Phong có chút không cam lòng, “Nếu cuối cùng không phải gặp Ngài Mai Lạp phu nhân thì cũng sẽ không mất nhiều thời gian như vậy.”

“Các cậu gặp Ngài Mai Lạp phu nhân?” Thanh Dạ kinh ngạc, “Thật đúng là tốt số.....”

“Đúng vậy. Trời biết em có bao nhiêu lâu chưa gặp phải Ngài Mai Lạp phu nhân..... Hơn nữa.....”

“Tuyết Phong.” Chu Luật mở miệng nói, “Mặc kệ lý do gì, lần này đích thật là chúng ta thua.”

“Hội phó.....”

“Nhiều lời cũng vô nghĩa, lần sau thắng lại là được.” Chu Luật nhẹ nhàng mỉm cười.

“Ừm, nhất định.” Tuyết Phong dùng sức gật đầu, “Trải qua sự kiện lần này, càng thêm cố quyết tâm tranh đấu với hội trưởng của em!”

“Này, này.....” Thanh Dạ tối sầm mặt, “Các cậu đây là đang tấu hài hả?”

“Hội trưởng.” Ly Ca kịp thời nhắc nhở, “Anh nên đi nhận phần thưởng của đội.”

Người tham dự được thưởng một ít được phẩm cùng giá trị kinh nghiệm. Mà phần thưởng của người thắng tự nhiên có vẻ thực thần bí.

Chu Luật nhìn năm người chụm đầu cùng một chỗ to nhỏ thương lượng nửa ngày, cuối cùng mới phân chia xong.

“Cứ như vậy đi.” Thanh Dạ tựa hồ cực kỳ thỏa mãn.

“Lão đại..... em cũng rất muốn lấy thứ đó mà.....”

“Không sao, dù sao chỗ đó tháng hai sang năm cũng mở mà.”

“Lão đại.....” Đu Đu roi lệ đầy mặt, “Thật vất vả mới có cơ hội lấy lòng cô ấy.....”

“Anh lại bắt nạt người khác hả?” Chu Luật dùng kênh mặt hỏi.

“Đâu có.” Thanh Dạ vô tội cười, “Đúng rồi, cậu không phải nói còn có vấn đề kết minh công hội cần thương lượng với tôi sao? Chúng ta tìm chỗ khác bàn bạc kỹ lưỡng đi.”

“Có cần thiết phải tìm nơi khác không?”

“Đương nhiên là có. Gặp ở quần đảo Tát Lí Nặc nhé.”

.

Một lúc sau, Trà Trà khẽ ngáp một cái, nói với mọi người:

“Mọi người, chị đi ngủ đây, tối mai gặp lại.”

“Ể, ể?” Đu Đu kinh ngạc, “Chị Trà Trà, chị out luôn hả?”

“Hử? Không thì còn thể nào nữa?”

“À..... Không có gì.”

“Ừ, thể tạm biệt.”

Nữ pháp sư vẫy tay, lập tức logout.

Mấy người của đội một còn ở đại sảnh, hai mặt nhìn nhau.

“Cái kia.....” Đu Đu đỡ đầu hỏi, “Tớ có thể hỏi một vấn đề không?”

“.....”

“Lão đại cướp vé đặc biệt vào vườn hoa hồng ở quần đảo Tát Lí Nặc của tớ, còn nói là đêm nay có tác dụng..... Chẳng lẽ không đúng là chuẩn bị đi cùng chị Trà Trà sao?”

“.....” Cả nhóm tập thể lặng thinh.

Vườn hoa hồng của quần đảo Tát Lí Nặc, dự tính lễ tình nhân sang năm mới mở là nơi hẹn hò tốt nhất của các cặp đôi. Hai vé vào cửa đặc biệt hôm nay nhận được, chính là dành cho hai người chơi may mắn được vào thăm trước tiên.

Nếu ý nguyện của hội trưởng không phải là đi cùng phu nhân tương lai, như vậy hiện tại..... người biến mất ở hiện trường là ai?

Trà Trà đi ngủ, Tuyết Phong đi giúp Cây Nho làm nhiệm vụ, ngoài ra còn có..... đi bàn việc Thanh Dạ và Luật.

“.....” Cả nhóm tiếp tục tập thể lặng thinh.

.

Chu Luật bị Thanh Dạ gọi đi, không rõ vì sao bàn việc mà phải đến tận quần đảo Tát Lí Nặc xa xôi.....

“Thanh Dạ.....”

“Đừng vội, sắp đến nơi rồi.”

Không bao lâu sau, trước mắt xuất hiện một cánh cổng rực rỡ quá trớn. Phía trên tấm biển báo xinh đẹp, viết một chuỗi văn tự không rõ.

“Cầm lấy này.”

Thanh Dạ giao dịch cho cậu vé vào cửa.

“Vé thông hành đặc biệt vườn hoa hồng..... Đây là cái thứ gì vậy?”

“Bản đồ quần đảo Tát Lí Nặc hôm nay mới mở, tôi cũng tới lần đầu tiên. Có điều, sớm nghe nói nơi này là một vườn hoa đặc biệt..... là nơi tốt nhất dành để nói chuyện phiếm đó.”

“Nhưng mà, tôi chỉ muốn nói ‘Cách Lăng Định Á chính thức tuyên bố cùng Ngân Cánh kết minh, cho nên chúng ta hẳn là tìm thời gian nói chuyện với lão đại của Áo Giác’ mà thôi.....”

“Không sao.” Thanh Dạ mỉm cười, “Đi vào thăm một chút, dù sao cũng là cơ hội hiếm có. Nơi này nguyên bản phải đến mười bốn tháng hai năm sau mới mở.”

“Úc.....”

“Hơn nữa..... chỉ sợ sẽ có một thời gian ngắn, không thể cùng nhau trò chuyện như bây giờ.”

“Cái gì?”

Chu Luật hơi sững sốt một chút.

“Không có gì, chúng ta vào thôi.” Thanh Dạ vẫn mỉm cười như cũ.

Có thể là do cho tới bây giờ cũng chưa từng thật sự để ý ngày hội kia, Chu Luật đối với câu “ngày mười bốn tháng hai sang năm mới mở” vẫn chưa có phản ứng gì.....

Cho đến khi nhìn thấy cả vườn hoa hồng, cùng với cái bàn hình trái tim và ghế đôi tình nhân vô cùng lãng mạn..... cậu mới rút cuộc hiểu được, hóa ra nơi này là đặc biệt dành cho các cặp đôi hẹn hò.

“Thanh Dạ – anh cái gì này!”

Nếu thần quan có lực công kích mạnh, cậu chắc chắn sẽ giết chết cái tên đang cười gian trước mặt này.

“A ha ha..... Luật chẳng lẽ không thích nơi này sao?”

Mà ở đại sảnh một nơi khác, các đội viên vẫn còn đang tự hỏi..... hiện tượng này đối với toàn bộ Ánh Sáng Chi Đường mà nói, đến tốt cùng là có ý nghĩa gì.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Lễ Giáng Sinh đặc biệt.

Trong hội cũng không phải không có ai đăng ký tham gia hoạt động năm mới, nhưng vô luận thế nào cũng không tập hợp đủ các chức nghiệp cần có.

Vài ngày trôi qua, ngày đầu loại càng lúc càng gần, sau khi cố gắng không có kết quả, Chu Luật đành phải bắt đầu tuyên bố từ bỏ.

Ngày hội quan trọng nhất tháng mười hai, lễ Giáng Sinh sắp đến.

Đối với rất nhiều game thủ mà nói, đây chính là một ngày lãng mạn hiếm có.

Đối với Chu Luật mà nói, trước đây lễ Giáng Sinh cùng lễ tình nhân giống nhau, chỉ là một danh từ đơn giản, không có nhiều ý nghĩa. Nhưng năm nay cậu mơ hồ cảm thấy, lễ Giáng Sinh có lẽ sẽ có một chút khác biệt so với trước kia.

Chỗ khác biệt..... có lẽ là bên người có thêm một cái tên kỳ quái.

Hoàn toàn không giống người thường, luôn dùng thái độ chân thật cùng vui đùa xen lẫn với nhau, làm người ta đoán không ra trong lòng đang suy nghĩ gì.

Thanh Dạ người này..... thật sự rất kỳ lạ.

Chu Luật thừa nhận, bản thân cũng không ghét đối phương thân thiết. Thậm chí, còn có một chút thích.

Tháng mười hai, đồng thời cũng là một tháng bận rộn. Cùng người yêu hẹn hò, ôn tập cuối kì, ứng phó công việc ngày một tăng dần, tham gia công thành chiến có vẻ càng ngày càng ít người. Tầm giữa tháng, nhân số tham chiến chỉ còn bằng một phần ba từ trước tới nay.

Chu Luật so với trước kia càng bận. Đã không có nhân số ưu thế, bố cục cùng chiến thuật càng thêm hao tổn tâm trí. Có điều nhìn chung các hội, cơ hồ đều bị vây trong thời kì khó khăn giống bọn họ..... Thật sự là mọi nhà đều có cái khó.

Mấy hôm trước quyết định vấn đề Cách Lăng Định Á cùng Ngân Cánh kết minh, cùng lão đại của Áo Giác Trục Phong tiến hành bàn bạc. Không ngờ,

đội khi Chu Luật nói với Thanh Dạ đi làm chuyện này, đối phương thế nhưng không chút đỏ mặt nói ra câu “Hội trưởng Áo Giác tên là gì nhỉ?”, mức độ kém hiểu biết thế này thật sự là làm người ta không thể chịu nổi nữa.

Chu Luật ngay tại chỗ phát tác. Hội viên có trên mạng đều được kiến thức khung cảnh hội phó “giáo dục” hội trưởng. E ngại năng lực kinh người của hội phó, trong hội thế nhưng không có một người ra tay trợ giúp lão đại của bọn họ.....

Cá Chết đối với việc này đưa ra năm chữ đánh giá —— Thật sự là bi kịch.

Nhưng từ ngày đó về sau, Chu Luật chợt phát hiện, cơ hội để mình lên án Thanh Dạ đã dần dần trở thành không.

Thanh Dạ xuất hiện bỗng nhiên giảm bớt. Bình thường rất ít login, công thành chiến cũng là đến lần trước thiếu lần sau.

Có lẽ là bởi vì công tác quá bận rộn.

Một trong những nguyên nhân Thanh Dạ mời mình gia nhập Ánh Sáng, chính là hy vọng ở thời điểm hội trưởng vắng mặt có tác dụng thay thế. Hiện tại, phải là lúc nhận nhiệm vụ này đi.

Nhưng mà công thành chiến, một khi thiếu người đồng đội có thể hợp tác chặt chẽ hòa nhịp hơi thở, liền không thể nói tới hai chữ hưởng thụ. Tuy rằng thái độ của Chu Luật như trước tỉ mỉ cẩn thận, yêu cầu vẫn nghiêm khắc, nhưng là trong lòng lại khó tránh khỏi mất mát.

Muốn gọi Thiên Lý, Thiên Lý xin nghỉ. Muốn kêu Ly Ca, Ly Ca xin nghỉ. Từng quen thuộc tín nhiệm nhất đồng bạn, hiện tại thường xuyên không ở bên cạnh.

Về phần Thanh Dạ..... ngẫu nhiên xuất hiện ngay cả nói cũng không chịu nói nhiều, đi lại vội vàng

Tựa hồ, đã hoàn toàn quên những lời “Về sau nếu muốn tìm người nói chuyện phiếm, cứ nói với tôi, bất cứ lúc nào cũng sẽ phụng bồi.....”.

Chu Luật cũng không phải là người tính toán chi li mấy việc nhỏ. Cậu tự nhận là kiểu người thần kinh không mẫn cảm tình tế như vậy.

Nhưng mà, mấy ngày nay không hiểu sao thật sự có chút khó chịu.

.

Lễ Giáng Sinh hàng năm, trò chơi đều tạo ra một nhiệm vụ đặc biệt, để người chơi có thể vì bạn bè hoặc người yêu chuẩn bị quà noel.

Nhiệm vụ quà tặng có ba bước. Đầu tiên đi tìm NPC ở trung tâm thủ đô. Nói chuyện với Lôi Tây, thu thập những tài liệu người này dặn dò. Sau đó đến thành Ngải Nhĩ Uy Sâm tìm An Kì Lạp, mời cô chế tác bán thành phẩm. Cuối cùng trở lại giao cho NPC thủ đô đóng gói, có thể đạt được một phần hoàn chỉnh quà tặng Giáng Sinh – Hộp quà màu vàng.

Nghiêm túc mà nói, hộp tuy rằng thoát nhìn rất đẹp, nhưng mở ra bất kì vật nào đó cũng chẳng có tác dụng mấy. Hàng năm mỗi người vui vẻ nhận quà, cần chẳng qua là một phần tâm ý mà thôi.

Tối này hai mươi ba tháng mười hai, Chu Luật làm một việc.

Một việc ngay cả chính cậu cũng cảm thấy khó có thể tin nổi.

Cậu thật sự chăm chú lắng nghe NPC phân phó, đến Hằng Chi Sâm tìm tài liệu. Hơn nữa liên tục suy nghĩ cần bao nhiêu hộp, đồng thời tính toán chuẩn xác số lượng tài liệu.

Do dự đến do dự đi, bất giác đã tiêu phí mấy tiếng đồng hồ. Phát hiện sắp tới thời gian đi ngủ, Chu Luật không thể không tăng tốc độ tới thành Ngải Nhĩ Uy Sâm tìm NPC.

NPC An Kì Lạp, ở trong một căn nhà nhỏ không dễ thấy.

Chu Luật vừa bước vào, mới phát hiện..... người trong căn phòng này, vô cùng nhiều.

Thương nhân muốn bán hộp kiếm tiền. Người chơi vì bạn bè tặng quà, cùng với các cặp đôi kết bạn tới.

Nổi danh đã lâu Nguyệt Ân. Luật, rất ít khi xuất hiện ở những nơi náo nhiệt Nguyệt Ân. Luật, một thân cực phẩm trang bị nhìn qua rõ ràng tương đối thích hợp xuất hiện ở sân thi đấu Nguyệt Ân. Luật..... vậy mà cũng chạy tới đây làm cái loại nhiệm vụ nho nhỏ này?

Thật sự là chuyện hiếm thấy. Một vị phóng viên phía diễn đàn cũng có mặt ở đây đang rục rịch muốn động.

“Anh Luật!”

Có cô gái đứng lên.

“..... Sao em lại tới nơi này?”

“Anh Luật.....?”

Lại là em gái Quả Quả, cùng với tùy tùng vạn năm của cô bé, Thiên Lý.

Chu Luật càng ngày càng cảm thấy được tình cảnh xấu hổ của mình.

“Anh Luật, anh đến nơi này, không lẽ là..... muốn tặng quà cho bọn em hả?”

“Ách..... Ừ.” Chu Luật gật đầu.

“Trời ạ.....” Quả Quả kinh ngạc vô cùng, “Liên tục không quan tâm lễ tình nhân, đêm thất tịch cùng với ngày quốc khánh, anh rốt cuộc cũng ở trước đêm Giáng Sinh thông suốt!”

“.....”

“Thật hạnh phúc, thật hạnh phúc ~ em nhất định sẽ rất quý trọng lễ vật này.”

Mí mắt bắt đầu không ngừng giật giật.

“Anh Luật, có phần của em không?” Thiên Lý ở một bên chen vào.

“Hừ..... Thiên Lý đáng ghét, trong thời gian này không đến công thành chiến, làm hại anh Luật bận rộn như vậy. Dựa vào cái gì còn phải tặng quà cho anh chứ?”

“Anh cũng không muốn mà..... chỉ tại sắp thi thôi.” Thiên Lý vội vàng áy náy nói, “Anh Luật, thật sự rất xin lỗi, không thể giúp đỡ anh cùng mọi người.”

“Em đừng nghe Quả Quả nói lung tung.” Chu Luật mỉm cười nói, “Cứ chăm chỉ ôn tập đi, việc thủ thành đã có anh lo, không cần em quan tâm.”

“Anh Luật ~” Cô bé liên tục hưng phấn nói, “Lễ vật này có phần của Thanh lão đại không?”

“.....”

“Có hay không ạ?”

“Anh ta?” Chu Luật khẽ cười nói, “Anh ta bây giờ là khách lạ, trước đêm Giáng Sinh có xuất hiện hay không còn chưa chắc nữa.”

“Ồ..... nhưng mà Thanh lão đại không phải hiện giờ đang ở trên mạng sao?” Quả Quả khó hiểu hỏi.

“Anh ta ở?”

Chu Luật sững sốt, vội vàng mở xem danh sách thành viên trên mạng.....

Quả thật, cái nick nhiều ngày vẫn tối đen, giờ phút này đang sáng.

Thanh Dạ ở trên mạng.

Vẫn vội vàng làm nhiệm vụ, bản thân không nghĩ đến tra danh sách công hội, cho nên đương nhiên sẽ không biết.

Không..... cùng với nói không nghĩ đến tra, không bằng nói đã sớm có thói quen nghĩ, Thanh Dạ login sau chuyện đầu tiên làm chính là đi tìm mình.

Xem ra..... thói quen này cũng không phải trăm phần trăm chuẩn xác.

“Đúng vậy.” Quả Quả tiếp tục nói, “Vừa rồi em cùng Thiên Lý đến bến cảng, thấy Thanh lão đại cùng chị Trà Trà ngồi cùng nhau. Xem ra là đang nói chuyện gì đi.”

Nhân chứng khác Thiên Lý, lựa chọn ngầm thừa nhận.

“À..... Vậy sao.”

Thì ra là thế.

Chu Luật thần nhiên lên tiếng.

“Như vậy, anh bây giờ trở về thủ đô tiếp tục nhiệm vụ. Quà tối mai sẽ đưa cho mấy đứa.”

“Dạ, được. Tạm biệt anh.”

Quả Quả vô cùng vui sướng tạm biệt Chu Luật.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Ly Ca

Từ căn nhà nhỏ thành Ngải Nhi Uy Sâm đi ra, Chu Luật quay trở về thủ đồ.

Nhiệm vụ còn một bước cuối cùng: đưa cho NPC làm. Lại nói chuyện với Lôi Tây, hoàn thành công tác đóng gói thành hộp.

Lấy được bán thành phẩm, NPC mỉm cười nói:

“Tốc độ rất nhanh, chàng trai. Xin hỏi, cậu hiện giờ muốn đem hộp đóng gói thành quà tặng Giáng Sinh sao?”

Lựa chọn “Yes”, vài giây đồng hồ sau, cột vật phẩm tăng thêm một thứ tên là “Hộp quà tặng Giáng Sinh màu vàng” gì đó.

“Chiếc rương xinh đẹp, chứa đựng niềm vui bất ngờ. Hy vọng tâm ý của cậu có thể thật sự truyền đến đối phương. .... Chúc Giáng Sinh vui vẻ.”

NPC tiếp tục nói.

Sau khi làm xong một cái, lại tiếp tục làm mấy cái còn lại. Mấy móc lặp lại các bước, khiến cho Chu Luật bắt đầu đi phải nhìn lại câu kia một lần rồi lại một lần.

“Hy vọng tâm ý của cậu có thể thật sự truyền đến đối phương. ....”

Nếu thật có thể như vậy, thì tốt rồi.

Nhưng sự thật hiện tại là, cậu ngay cả sự nôn nóng trong lòng mình cũng không thể dập tắt.

Trà Trà là hội trưởng phu nhân mà mọi người công nhận. Thanh Dạ đi cùng phu nhân tương lai đương nhiên là danh chính ngôn thuận. Bình thường cũng chưa tính. .... nếu Thanh Dạ ngay cả ngày lễ quan trọng cũng đi theo mình, đích xác có chút kỳ cục.

Thanh Dạ là người có ý thức trách nhiệm.

Cho nên, không cần lại đi nghĩ mấy chuyện này. Trước kia mỗi lần lễ tết Hồ Ly trở về nhà cùng người thân, bản thân lúc đó chẳng phải nghĩ là đương nhiên sao?

Cho nên, đã quen một mình trôi qua lễ tình nhân, lễ Giáng Sinh, năm mới, trung thu. .... năm nay vẫn sẽ tiếp tục như trước.

.

Không trung mөр mịt tuyết bay, nhuộm đầm không khí Giáng Sinh. Mà hiện thực ngoài cửa sổ đang có mưa nhỏ.

Chu Luật mở cửa, ở trên sân phơi đứng một lát.

Nhà hàng xóm đang mở bài hát giọng cao, âm thanh rất lớn, căn phòng cách âm từ trước đến nay rất hiệu quả cũng không có tác dụng. Vừa mở cửa, giọng hát cao vút liền bay vào.

“Just one last dance

Before we say goodbye

When we sway and turn round and round and round

It’s like the first time

Just one more chance

Hold me tight and keep me warm

Cause the night is getting cold

And I don't know where I belong

Just one last dance.....”

Rất êm tai.

“Just one last dance” của Sarah Connor.

Thanh Dạ từng nói qua, anh rất thích bài này.

Trước khi chia tay, thậm chí mong đem hơi ấm của bà vai đối phương lưu lại trong kí ức..... Điệu nhảy cuối cùng, cảm nhận được sự bi thương bất đắc dĩ trong sự dịu dàng nhàn nhạt. Thanh Dạ nói, lắng nghe ở ban đêm khi mọi thứ tĩnh lặng, dễ dàng nhất sinh ra đồng cảm.

Chu Luật cảm thấy gió rất lạnh, lại đóng cửa đi vào bên trong.

Trở lại trước máy tính, Chu Luật cảm thấy vật, đi NPC chỗ gửi một gói quà tặng Hồ Ly.

Có lẽ lễ vật trong trò chơi sẽ dễ dàng hơn làm cho đối phương nhận. Đương nhiên, kết quả cũng có thể là bị vứt bỏ hoặc trả về.

Ở nơi gửi hàng Chu Luật gặp Ly Ca. Giống cậu, Ly Ca cũng là đến gửi quà cho bạn.

“Đã lâu không gặp.” Chu Luật chào.

“Vâng..... Hội phó tới gửi quà?”

“Ừ.”

“Em cũng vậy.....” Ly Ca ngồi xuống nói, “Bởi vì thời gian trước vừa vặn cùng người nọ cãi nhau, cho nên không thích hợp đưa tận tay.....”

“Xem ra chúng ta giống nhau.”

“..... Người bạn kia của hội phó, chính là hội trưởng Cách Lăng Dịch Á à?”

“Đúng vậy.”

Quá khứ của Chu Luật cùng Cách Lăng Dịch Á, sớm trở thành một bí mật không hề bí mật.

“Hy vọng các anh có thể sớm ngày hòa giải.” Ly Ca chân thành nói, “Tình

bạn nhiều năm như vậy, nhất định sẽ không vì một chút sự mà chấm dứt.”

“Cảm ơn, em cũng vậy.”

“Ha ha..... Em bên kia hẳn là không có vấn đề gì.” Ly Ca nở nụ cười, “Cái tên kia giận dữ là chuyện thường, hai ngày nữa thì tốt rồi.”

“Cái tên kia?”

“À..... Là chồng của em.”

“..... Hóa ra em đã kết hôn.” Chu Luật cũng mỉm cười nói, “Một chút cũng không đoán được.”

“Chỗ nào đoán không ra? Em kết hôn cũng đã lâu rồi.”

“Anh tựa hồ chưa nhìn thấy em cùng chồng đi cùng nhau bao giờ.”

“Em bận, anh ấy cũng bận, ở trong trò chơi có thể cùng nhau chơi đùa cùng nhau tán gẫu thời gian không nhiều như những người khác.” Ly Ca trả lời, “Hơn nữa cũng không phải cùng một công hội..... Cho nên bình thường đều là nói chuyện qua điện thoại và QQ.”

“À.....”

Hôn nhân giả thường rất khó gắn bó. Tình trạng gặp mặt thì ít mà xa cách thì nhiều như vậy, đối với phát triển cảm tình của hai người mà nói rất bất lợi. Có điều nhìn Ly Ca..... dường như rất thỏa mãn.

“Vì sao không cùng nhau tham gia một công hội?”

Ly Ca do dự một lát, đáp: “Em trước khi quen anh ấy đã gia nhập Ánh Sáng. Em đối với hội cảm tình rất sâu đậm, không muốn rời đi. Mà anh ấy cũng có chí hướng của chính mình..... Cho nên chúng em quyết định không can thiệp ý nguyện của đối phương, cũng không hỏi thăm tổ chức nhiệm vụ công hội của đối phương. Nếu ở công thành chiến đưng độ, sẽ đem đối phương trở thành người xa lạ, phải làm gì cứ làm.”

Chu Luật cười: “Nói cách khác, đáng chết vẫn sẽ giết?”

“Đúng. ....”

“Hai người thật thú vị.”

“Em cũng thấy rất thú vị.” Ly Ca mỉm cười, “Khoảng thời gian trước thường xuyên cùng anh ấy chạm mặt. Em từng giúp một đám đội viên đuổi giết anh ấy, sau đó anh ấy còn oán giận em quá ác.”

“Cậu ta thuộc hội nào?”

Công hội từng cùng Ánh Sáng tiếp xúc ở công thành chiến, kỳ thật cũng không nhiều lắm.

“Hội phó. ....”

“Hử?”

“Em nói xong, anh không cần giết mình, càng không thể đuổi em đi. ....”

“..... Được.”

Bí mật gì, mà đến mức đuổi khỏi hội nghiêm trọng như vậy?

“Anh ấy là. ....” Ly Ca thật cẩn thận nói, “Người của Ngã Phật Từ Bi. ....”

“.....”

Chu Luật ngơ ngẩn.

Đúng là một đáp án không thể tưởng tượng được.

“Hơn nữa anh ấy gọi là. .... Thường Thế Chi Âm. ....”

“Thường Thế Chi Âm? Người sáng lập Ngã Phật Từ Bi?”

“Đúng. ....”

“.....”

Chu Luật hoàn toàn á khẩu.

“Em chưa từng chủ động nói thật với mọi người, trước mắt tựa hồ chỉ có hội trưởng, chị Trà Trà cùng anh biết chuyện. .... Đương nhiên, những gì chồng em làm cùng em không có liên quan gì. Thành lập đồng minh phản tứ đại công hội là ý nguyện riêng của anh ấy, em cũng không muốn can thiệp chuyện của anh ấy.”

“..... Anh hiểu được. Anh cũng sẽ không tùy tiện nói với người khác.”

Hơn nửa ngày, Chu Luật mới có phản ứng.

Hôm nay cậu lại một lần nữa sâu sắc cảm nhận được. .... Ánh Sáng Chi Đường, rốt cuộc đều là những nhân vật thế nào đây. ....

Đã kết thúc cái đề tài đáng sợ phía trước, Chu Luật và Ly Ca lại tùy tiện hàn huyên mấy câu. Thời gian trước mắt càng ngày càng muộn, Chu Luật quyết định logout.

Trước khi đi, Ly Ca nhớ ra điều gì đó, gọi cậu lại:

“Hội phó. ....”

“Gì?”

“Hội trưởng, anh ấy. ....”

“..... Thanh Dạ gần đây rất ít khi xuất hiện. Em có việc tìm anh ta?”

“Không có việc gì. Chẳng qua em có mấy câu, vẫn muốn nói với hội phó.”

“Em cứ nói.”

Ly Ca tạm dừng một chút, nói:

“Kỳ thật, hội trưởng rất ít khi tín nhiệm một ai giống như tín nhiệm hội phó.....”

“Hử?”

“Tuy rằng ở bề ngoài, hội trưởng đối với ai cũng tốt lắm. Nhưng mà em vẫn cảm thấy, hội phó ở trong suy nghĩ của anh ấy là đặc biệt..... Ở trong trò chơi này hội phó có lẽ là người hội trưởng tín nhiệm nhất, ý lại nhất..... đồng thời cũng là ‘thích nhất’.”

‘Thích nhất’.

Điều thuốc kẹp giữa ngón tay, tại một khắc kia đã rơi mất.

“Ly Ca.....” Chu Luật kêu lên, “Bỏ đi, đừng nói mấy thứ này.”

“Xin lỗi.”

“Không cần xin lỗi.” Chu Luật hạ giọng, “Anh out đây.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Cho dù không có anh ta.

Chu Luật mặc dù là người hành xử trong trò chơi rất nghiêm túc, nhưng chưa bao giờ là người phân không rõ trò chơi và hiện thực.

Nghiêm túc thì cứ phải nghiêm túc, đó là thái độ làm việc nhất quán của cậu. Có điều, tình cảm ở trong trò chơi cùng thế giới hiện thực rốt cuộc có gì khác biệt, từ trước đến nay cậu đều rất rõ ràng.

Một tấm khăn che khuất tượng tượng, mỗi một người đều có.

Đó là lí do vì sao một thứ có thể phát triển rất nhanh rất thuận lợi, cũng có thể nháy mắt hoàn toàn tan vỡ, mà con người, thì mãi mãi không thể đơn giản như vậy.

Trong hiện thực còn chưa tính. Vì sao ngay cả trong trò chơi tình cảm của bọn họ cũng có thể tưởng thật, vì sao cái loại tình cảm hư ảo này cũng có thể mãnh liệt như thế..... Đây là vấn đề Chu Luật không sao lý giải được.

Mà “thích” của Thanh Dạ rốt cuộc là mức độ nào, rốt cuộc có phải hay không chỉ là một lời thuận miệng vui đùa, Chu Luật cũng không thể lý giải.

.

Tối ngày hai mươi tư tháng mười hai, có một trận công thành chiến.

Đêm Noel, số người xin phép đã quá nửa. Trong đó có cả Thanh Dạ cùng Trà Trà.

Tháng này tính cả năm mới sắp tới, chỉ sợ đều là thời kì nước rút của công thành chiến.

Lượng view chiến báo trên diễn đàn cũng giảm xuống rất nhiều so với trước kia, các phóng viên liên tục oán giận vì sao mình không thể xin nghỉ. Thậm chí ngay cả được mọi người coi trọng nhất bảng xếp hạng, cũng mất đi địa vị tối cao dĩ vãng.

Điều này nếu xét theo một mặt khác, hầu hết các game thủ đều coi trọng tình cảm hơn lợi ích.

Đây chưa chắc đã không phải là một hiện tượng tốt.

.

Chu Luật theo thường lệ an bài ổn thỏa tổ đội cùng nhiệm vụ. Bắt đầu sửa sang lại hành trang của mình.

Hôm nay cậu không dùng char thần quan quen thuộc, mà chọn thích khách. Người công kích của công hội không đủ, cậu chỉ đành giảm bớt nhân số phụ trợ để bù vào lỗ hổng của đội ngũ.

Tiểu Hàn tuy rằng xấu tính chút, nhưng làm thần quan thủ thành, nên cũng không thiếu kỹ thuật. Trải qua mấy ngày rèn luyện do thiếu nhân số, Tiểu Hàn

thao tác tiến bộ rất nhiều so với trước đây.

Tám giờ mười.

Vừa định phân phó mọi người bắt đầu, Thanh Dạ bỗng nhiên xuất hiện.

Đối với mọi người ở đây mà nói, người này cũng được coi là vị khách hiếm thấy.

“Lão đại, hôm nay rốt cuộc đi đánh nhau cùng bọn em?” Có người thực hưng phấn mà hỏi.

“Không.” Thanh Dạ mỉm cười, “Anh chỉ đến nhìn xem các cậu, chờ một chút lại đi.”

“Việc gì bận rộn như vậy? Lễ Giáng Sinh cũng không đến chơi?”

“Ha..... Lão đại nhất định là đi hẹn hò với bạn gái thôi.”

“Nhưng mà lão đại có bạn gái sao?”

“Cậu xem, chị Trà Trà không phải cũng không đến sao?”

“Á à..... Thì ra là thế.”

Tự nhận là phát hiện bí mật mọi người cùng nhau cười gian.

“Mấy đứa này.....”

Thanh Dạ lắc đầu. Vừa không khẳng định cách nói của bọn họ, cũng không phủ nhận.

“Tốt lắm, đừng cười nữa. Phải xuất phát hiện giờ xuất phát đi.”

Một bên Chu Luật lên tiếng.

“Dạ.....”

Vây quanh Thanh Dạ mọi người lúc này mới lưu luyến tản đi, làm chính sự thôi.

“Thích khách Luật cũng rất phong cách thôi..... một chút cũng không thua kém tôi.”

Thanh Dạ tán thưởng tạo hình của Chu Luật, tựa hồ hoàn toàn không tính toán phải giải thích gì.

“Có thời gian nói lung tung, không bằng đến giúp một chút đi.” Chu Luật lạnh nhạt nói, “Làm hội trưởng, công thành chiến ở một bên xem trò vui thì ra cái gì.”

“Hiện tại tổng chỉ huy là Luật, cho nên tôi một chút cũng không lo lắng.”

Thanh Dạ cười, “Tôi cũng sắp phải đi rồi.”

“Phải đi cứ đi, đừng ở chỗ này cản đường.”

“Luật, tâm trạng cậu.....”

“Xin lỗi, thực khó chịu.”

“Đúng vậy.....” Thanh Dạ xấu hổ cười cười, “Khó được đêm Noel, cậu không chuẩn bị tặng tôi cái gì à?”

“Anh muốn quà?”

“Vừa rồi tôi có gặp Quả Quả, cô bé ở trước mặt tôi khoe rất lâu.....” Thanh Dạ cười, “Không nghĩ đến Luật cũng làm nhiệm vụ quà tặng, nói thật, rất muốn có cái rương Luật làm.”

Lời của Thanh Dạ làm Chu Luật nhớ tới bước cuối cùng của nhiệm vụ quà tặng, NPC thủ đô nói..... “Chiếc rương xinh đẹp, chứa đựng niềm vui bất ngờ. Hy vọng tâm ý của cậu có thể thật sự truyền đến đối phương.....”

Hiện giờ NPC, được nâng cấp càng ngày càng chân thực. Câu nói kia ngụ ý là, cho dù món quà đưa đến tay đối phương, tâm ý của bạn cũng chưa chắc đã truyền được đến đối phương.

Nói như vậy, lại có ý nghĩa gì?

Chu Luật thân nhiên trả lời:

“Anh tới chậm rồi, cái rượu cuối cùng đã tặng người khác.”

“Thật sao..... vậy thì thật đáng tiếc.”

“Tôi nên xuất phát.”

Chu Luật cắt ngang đề tài này.

“Luật, mấy ngày này vất vả cho cậu. Nhưng là vô luận thế nào, xin hãy bảo vệ Huru Bá Luân.”

“Không cần anh nói.” Chu Luật đáp, “Cho dù anh cả ngày không đến, trái đất vẫn cứ quay như thường.”

“Luật.....” Trong giọng Thanh Dạ có mấy phần bất đắc dĩ, “Qua mấy ngày nữa cậu sẽ hiểu. Mà có mấy lời..... tôi sớm muộn cũng nói với cậu.”

Sau khi nói xong, Thanh Dạ rời đi. Rời đi rất dứt khoát.

.

Công thành chiến đêm đó, tất cả hội viên đều được kiến thức một mặt khác của hội phó.

Thay đổi chức nghiệp, Chu Luật từ một người phụ trợ tận tâm tận lực trở thành một sát thủ cực kỳ khát máu. Mạnh mẽ loại bỏ tất cả chướng ngại, tựa hồ càng ngày càng dũng mãnh. Cậu chỉ dùng một tiểu đội đã đem tất cả những kẻ xâm phạm Huru Bá Luân giết sạch, làm cho thời gian sau đó không kẻ nào còn dám xông lên, trước công thành vắng vẻ vô cùng.

Toàn bộ hội viên lần đầu tiên ở công thành chiến, sâu sắc cảm nhận được cái gì gọi là không có việc gì làm.

Mọi người nhất trí cho rằng Chu Luật là bị kích thích. Lại không biết Chu Luật đột nhiên bộc phát, chỉ là vì trạng thái tinh thần bị sa sút mà thôi.

Căn bản không cần thiết, bởi vì anh ta không ở mà khó chịu.

Cho dù không có anh ta, trái đất vẫn quay như bình thường.

Cho dù không có anh ta, mình vẫn có thể dẫn dắt mọi người bảo vệ Huru Bá Luân.

Nếu bị việc nhỏ này nhiễu loạn tâm tư khiến cho Huru Bá Luân thất thủ, chắc chắn sẽ bị chê cười. Chu Luật cũng nhất định không tha thứ cho chính mình.

Chu Luật không muốn bị bất cứ kẻ nào khinh thường.

Nhất là anh.

.

Cùng lúc đó, em gái của Chu Luật, Quả Quả đang một mình ở bình nguyên Áo Bó Nhĩ luyện cấp.

Trước kia cần người khác đi cùng mới có thể đánh lại trâu rừng, hiện giờ một người cũng có thể miễn cưỡng đối phó.

Anh trai Chu Luật vì mỗi tuần công thành chiến mà lo lắng, hơn nữa tâm trạng không tốt, Quả Quả không dám tùy tiện quấy rầy.

Tùy tùng vạn năm Thiên Lý, kỳ thật gần đây cũng ít khi xuất hiện bên cạnh cô. Trừ ngày hôm qua cùng đi làm nhiệm vụ quà tặng, thời gian còn lại cơ bản đều có việc bận.

Nói không chừng là đang tia chị gái nhà nào rồi..... Quả Quả nghĩ.

Một ngày nào đó, Thiên Lý sẽ kết hôn sau đó cả ngày bầu bạn bên cạnh vợ..... Mà mình tùy hứng như vậy, không biết anh ta có thể nhẫn nhịn được bao lâu?

“Như ý lang quân của em! ! a a a a..... ! !”

Quả Quả giống như phát tiết đánh ra một đồng chữ “A” dài ngoằng.

Đánh xong lúc sau, mới phát hiện vạch huyết của mình sắp sửa về không..... mà hai con trâu rừng, vẫn còn đang điên cuồng húc cô.

Lúc luyện cấp mà thất thần quả thực là tội xấu tồi tệ.....

Quả Quả cố hết sức chống cự.

“Cô bé ngốc, muốn hỗ trợ không?”

Bên cạnh có người nhàn nhã hỏi.

Quả Quả rất muốn chửi đối phương vì sao còn thành thoi đặt câu hỏi, nhưng mà cô đã không có thời gian đánh chữ, chỉ phải dùng sức gật đầu.

Đối phương bật cười, tiến lên giúp cô giải vây.

“Hô.....”

Vừa thấy nguy cơ giải trừ, Quả Quả khí thế lại nổi lên. Trùng đối phương nói:

“Hô Ly đáng chết! Thấy em khó khăn còn không nhanh tới cứu, ở đây mà nói nhảm nhí!”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Hồ Ly

Hồ Ly cười:

“Cũng không biết là ai đang luyện cấp mà lại phân tâm, còn hô to ‘như ý lang quân của em a a a’..... Thực bó tay với em.”

“Anh.....”

Quả Quả xác định lúc mình đánh câu kia xung quanh không có ai, nhưng mà không lâu từ lúc cô bị trâu rừng công kích, Hồ Ly không biết ở chỗ nào nhảy ra..... Quả Quả hiểu được chân tướng, giờ chân nói:

“Dùng áo tàng hình nhìn lên người khác vui lắm sao! Biến thái!”

“Không có cách khác. Anh làm sao biết em có đồng ý gặp anh hay không?”

Hồ Ly hoàn toàn không áy náy, nhảy lên một tảng đá cách đó không xa, ngồi xuống.

“Anh không có cừu oán gì với em, cần thiết phải trốn sao?” Quả Quả hỏi lại.

“A.” Hồ Ly cười khẽ một tiếng, “Trước kia em buồn chán lại kéo Thiên Lý tới tìm anh. Hiện tại lâu như vậy không thèm quan tâm, anh thật sự đã nghĩ em hận anh.”

“Có cách nào đâu.....” Quả Quả than thở nói, “Nếu không phải anh đuổi anh Luật đi, em cũng sẽ không phân rõ ranh giới với anh.”

“.....”

Hồ Ly ngẩn ra.

Chữ “Luật” này giống như cấm ngữ. Từ sau khi cậu rời đi Cách Lăng Định Á, Hồ Ly liền không thích nghe người khác bàn tán chuyện của cậu.

Hiện giờ nghe Quả Quả nhắc đến mới chợt phát giác, tựa hồ đã rất lâu rồi, mình không nhìn thấy cái tên này ở trên màn hình.

“..... Không phải anh muốn đuổi cậu ấy đi.”

“Nhưng mà anh cũng có trách nhiệm.” Quả Quả hùng hổ, “Lúc ấy Thiên Tùng kích động nhiều người như vậy vậy công anh Luật, anh không chỉ có không giúp đỡ, thậm chí còn khuyên anh ấy thỏa hiệp..... Hành động của anh tổn thương anh ấy, anh rốt cuộc có biết hay không?”

“Anh biết, nhưng mà anh cũng có lập trường của mình. Tình huống lúc ấy.....”

“Lấy cớ, đều là lấy cớ!” Quả Quả tức giận ngồi xuống, “Anh biết rõ ràng anh Luật vô tội, mà bọn người Thiên Tùng kia, mới thực sự là nhân tố gây bất an cho Cách Lăng Định Á..... Anh không thể bởi vì bọn họ thế lực lớn, dùng anh Luật làm vật hy sinh được?”

“..... Quả Quả.” Hồ Ly thờ dãi, “Không đề cập tới chuyện công hội nữa được không? Có một số việc em không thể tham gia.”

“Không đề cập tới thì thôi, chờ anh tự mình chậm rãi hiểu rõ đi.”

“..... Quả Quả, em cũng biết anh và bọn Vân Trung đều rất thương em” Hồ Ly nhẹ nhàng nói, “Nếu rảnh trở về gặp mọi người đi, tất cả đều rất nhớ em”

“Em biết các anh rất tốt với em” Quả Quả bày tỏ sự bướng bỉnh phi thường, “Nhưng mà lần này em kiên quyết đứng ở bên anh Luật. Chỉ cần các anh một ngày không cùng anh Luật hòa giải, em cũng sẽ một ngày không đến gần Cách Lăng Địch Á nửa bước.”

“.....”

Hồ Ly hoàn toàn không biết nói gì.

“Anh Luật tuy rằng không giống các anh..... sẽ cùng em quậy phá, đôi khi còn rất nghiêm khắc dạy bảo em. Nhưng em hiểu được, anh ấy là thật tình tốt với em, anh ấy kì thật là một người vô cùng dịu dàng” Quả Quả giọng hơi buồn bã, “Từ ngày anh ấy rời đi Cách Lăng Địch Á, em đã thề sẽ luôn ở bên cạnh anh ấy. Cho dù phải rời khỏi các anh, cho dù phải bất hòa với bạn bè trước kia, cũng không sao cả.”

“Em cần gì phải như vậy.....”

“Anh chẳng lẽ thật sự không biết sao?” Quả Quả trừng hấn, thiếu chút nữa bật khóc, “Bên cạnh anh còn có người anh em tốt Vân Trung. Nhưng mà thời điểm rời đi Cách Lăng Địch Á, bên cạnh anh Luật..... thật sự cũng chỉ có một mình em!”

“.....”

Hồ Ly sùng sốt một chút, lập tức nặng nề thở dài.

“Anh và anh Luật..... đều rất kỳ quái. Em xem không ra các anh có điểm nào giống bạn bè nhiều năm.....” Quả Quả giống như đang phát tiết tâm tình thao thao bất tuyệt, “Cho tới nay, anh Luật chuyện gì cũng nghe theo anh, anh chuyện gì cũng ý lại anh ấy. Các anh cũng không dễ dàng tha thứ đối phương bất cứ hành vi phản bội nào..... như vậy không phải rất kì quái sao? Là bạn bè bao dung lẫn nhau, nâng đỡ lẫn nhau, thông cảm lẫn nhau, rốt cuộc chạy đi nơi nào hết rồi?”

Hồ Ly trầm mặc hồi lâu, mới khó khăn mở miệng:

“Kỳ thật không phải là anh không hiểu tại sao Luật rời đi..... Đúng vậy, là bạn bè, hai người bọn anh thật không bình thường. Có lẽ bởi vì rất khó gặp được người bạn có thể chia sẻ tình cảm, có lẽ là bởi mấy năm nay, Tiểu Luật đều rất dung túng anh, mà anh lại quá ý lại vào cậu ấy. Hành động cùng ý thức, bất giác làm cho cuộc sống của cả hai đều trở nên mệt mỏi.”

Ngừng một chút, hấn tiếp tục nói:

“Tiểu Luật lúc này đã thật sự muốn buông tay, để anh một mình đối mặt với lựa chọn của mình. Anh cũng không trách cậu ấy..... Nhưng mà, vì sao cậu ấy phải lựa chọn Ánh Sáng Chi Đường chứ.....”

“Ánh Sáng thì sao?” Quả Quả tiếp lời, “Em chỉ biết anh Luật ở đó rất tốt, em chỉ biết hội viên của Ánh Sáng đã dần dần tiếp nhận cách làm của anh ấy. Ít nhất, anh Luật hiện tại xem ra vui vẻ hơn trước kia rất nhiều.”

“Thật sao..... Tiểu Luật sống rất tốt?”

“Ừ.” Quả Quả mỉm cười, hoàn toàn không để ý lời của mình sẽ kích thích người trước mặt, “Nhất là Thanh lão đại của Ánh Sáng, đối với anh Luật đặc biệt tốt, tốt đến mức làm cho người khác hâm mộ.”

“..... Mộ Vũ. Thanh Dạ?”

“Đúng.”

“.....” Hồ Ly lần thứ hai trầm mặc.

“Tại sao không nói gì? Anh ghen tị với Thanh lão đại?” Quả Quả cười xấu xa.

“Ghen cái gì..... đừng nói lung tung.”

Hồ Ly đứng lên, giao dịch tặng Quả Quả một thanh linh hồn pháp trượng làm quà Giáng Sinh.

“Tiểu Luật vui vẻ thì không sao. Chẳng qua.....”

“Chẳng qua?”

Trong giọng nói của Hồ Ly tựa hồ có chút bất đắc dĩ: “Chẳng qua em nên nhắc nhở cậu ấy, cẩn thận với Mộ Vũ. Thanh Dạ.”

“Thanh lão đại có vấn đề sao?” Quả Quả tò mò hỏi.

“..... Rất khó nói.”

“Nhưng mà.....” Quả Quả gãi đầu, “Nói không chừng đã chậm mất rồi..... Anh ấy hiện giờ thực sự rất tin nhiệm, cũng rất thích Thanh lão đại.....”

“.....”

Lại là một hồi trầm mặc.

“..... Bỏ đi.”

Hồ Ly thở dài, xoay người đi mất.

Nhìn bóng dáng đi xa, Quả Quả đột nhiên kêu lên:

“Hồ Ly..... em có thời gian sẽ trộm đến tìm cách anh chơi ~ trước đó anh nhớ đem đám quạ đen ưa nói xấu bên cạnh đuổi đi đấy ~”

“Nhất định.”

“Ngoài ra còn có..... anh Luật tặng anh quà Giáng Sinh, đừng quên hồi âm đấy.”

“..... Biết rồi.”

Hồ Ly gật đầu.

.

Ngày mùng mười tháng một, hoạt động boss năm mới tổ chức vòng loại.

Tuy rằng lần này không có tổ đội lấy danh nghĩa công hội tham gia, nhưng một mình cùng bạn bè tổ đội dự thi cũng có một hai người.

Chu Luật vốn tưởng rằng mấy ngày này hoàn toàn không có việc gì làm.

Không nghĩ tới một tin nhắn đột ngột gửi tới, gọi cậu đến nơi tập hợp hoạt động đảo Nam Sa.

Người gửi thư là Vô Song. Nguyên nhân là..... nhóm bọn họ có một đội viên có việc đột xuất, không đến được.

Hơn nữa còn là thân quan chức nghiệp có nhiệm vụ nặng nhất, cả đội lo đến mức giống như kiến bò trên chảo nóng.

Trong lúc tìm kiếm tài nguyên có thể lợi dụng, Vô Song đột nhiên nhìn thấy trên danh sách công hội, char của phó hội trưởng sáng lên. Sau một hồi đấu tranh liên tục, Vô Song “đánh bạo” gửi đi thỉnh cầu trợ giúp.

Tính cách của Nguyệt Ân. Luật ai ai cũng biết, hơn nữa cậu cũng rất ít khi làm việc không có kế hoạch, cho nên Vô Song vẫn lo lắng không yên, không biết đối phương có đáp ứng thỉnh cầu hay không.

Không ngờ tin vừa mới gửi đi mấy phút, người đã tới rồi.

“Hội phó.....” Vô Song cảm động đến cực điểm, “Thật sự đã làm phiền anh, thật ngại quá.”

“Không sao.” Chu Luật nhẹ nhàng nói, “Bây giờ nên tranh thủ thời gian hiểu biết lẫn nhau đi. Phụ trách chỉ huy là ai vậy?”

“Là tôi.” Một kỵ sĩ tên là Liệt Hỏa trả lời.

“Nói cho tôi biết kế hoạch tác chiến của anh.”

“Được.....”

Bởi vì ở công hội Chu Luật vẫn luôn sắm vai người chỉ huy, cho nên Vô Song mới đầu còn có chút lo lắng cậu cùng đội viên của mình có thể hòa hợp với nhau không. Nhưng mà hiện giờ xem ra, Chu Luật không chỉ có không tự cao tự đại, ngược lại còn rất phục tùng an bài của bọn họ.

Xem ra tính cách của hội phó cũng không phải khó khăn như vậy..... Vô Song thầm nghĩ.

.

Trải qua ngắn ngủi thời gian hiểu biết, Chu Luật gia nhập đội ngũ.

GM với trang phục đặc biệt vừa duy trì trật tự hiện trường, vừa thông báo các đội ngũ tiến vào nơi thi đấu.

Đội ngũ của Chu Luật là số 10. Ở đây tổng cộng có 28 đội. Sân thi đấu khổng lồ cho phép bốn đội cùng lúc thi đấu.

Cùng thi đấu với đội của Chu Luật, là boss tổ nổi danh nhất toàn sever “Lạc Anh – Phong Chi Ngừ”, cũng là đội có khả năng nhất đoạt chức quán quân.

Bí bảo Thần Vô Chi Nguyệt đối với bọn họ mà nói, trên cơ bản xem ra là vật trong tay.

Mà bởi vì bận rộn, Chu Luật vẫn không có thời gian lập đội đi giết boss mới. Chó ba đầu địa ngục Ceberus trước mắt, với cậu mà nói là một thứ hoàn toàn xa lạ.

Cũng may, kỹ thuật đối phó boss bất cứ lúc nào đều là thông dụng.

Dưới sự hợp tác của toàn đội, bọn họ dùng 21 phút 33 giây giết chết

Ceberus. Thời gian dài mặc dù có khó khăn, nhưng so với bị diệt toàn đội mà nói, tốt hơn nhiều lắm.

Sau đó GM đến thông báo, nói bọn họ qua vòng đấu loại, kế tiếp cần chuẩn bị tốt ngày hai mươi ba đấu vòng chung kết.

Thành tích như vậy cũng có thể qua, chẳng lẽ..... đây là cái gọi là kỳ tích sao?

Vô Song sung sướng nhảy nhót. Bọn họ đối với qua được trận đầu tiên cũng không ôm nhiều hy vọng. Phải biết rằng, chỉ cần là tiến vào trận chung kết, vô luận thứ tự, cuối cùng đều có thể đạt được tiền thưởng rất hậu hĩnh.

“Hội phó, trận chung kết cũng đi cùng đi?” Vô Song cực kỳ kích động hỏi.

“Không được rồi, chiều ngày hai ba đó có việc rồi.”

“Ày..... Vậy sao, thật đáng tiếc.”

“Đáng tiếc cái gì?” Chu Luật cười, “Tôi vốn chính là thay thế thôi. Nếu tôi tham gia trận chung kết, thần quan của các cậu nên làm gì bây giờ?”

“Đúng nhĩ.....” Vô Song tiếc hận nói, “Có điều tiền thưởng cuối cùng cũng nên chia cho hội phó nữa.”

“Không cần, các cậu cứ giữ lại mua đồ cho mình là được.”

Chu Luật mỉm cười, đi rất thản nhiên.

Ngày hai mươi ba..... kỳ thật cũng là sinh nhật hai năm tuổi của cậu. Ngày đó có hẹn với mẹ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Secret Gift

Người nhà mẹ cùng Chu Luật kỳ thật quan hệ cũng không tính là thân mật. Năm đó khi mẹ của Chu Luật gả cho ba cậu, từng bị nhà mẹ đẻ nhất trí phản đối. Nhưng đến cuối cùng, người phụ nữ bề ngoài nhu nhược ấy, vẫn kiên định với lựa chọn của mình.

Vì chuyện này, mẹ cùng nhà mẹ đẻ gần như đoạn tuyệt quan hệ.

Sau khi ba mẹ Chu Luật qua đời, mẹ cũng thỉnh thoảng gọi Chu Luật đến nhà ăn cơm. Có đôi khi gọi cậu đến ăn Tết.

Nhưng Chu Luật cũng không phải rất thích nhà mẹ.

Cậu không thích người cậu luôn dùng giọng điệu khinh thường nhắc tới ba mình. Đồng thời, không khí ám áp của người một nhà kia, cũng là mình vô luận thế nào cũng không thể dung nạp được.

Nhưng mà mẹ nhiệt tình, mỗi lần đều khiến cậu không thể thẳng thắn từ chối.

“Tiểu Luật, hôm nay là sinh nhật con. Đến, ăn nhiều một chút.”

“Cám ơn mẹ.”

Đầy bàn đồ ăn, ngọn đèn ấm áp, khuôn mặt mỉm cười. Đây kỳ thật, là cảnh tượng mà mấy năm qua mình hoài niệm nhất.

Có lẽ trên thế giới này, không có ai nguyện ý có một ngôi nhà lúc nào cũng lạnh lẽo hiu quạnh.

“Thiên Húc à, phải học tập tính cách ổn trọng của anh họ con.” Mẹ quở trách con mình, “Tiểu Luật từ nhỏ vẫn cố gắng học tập, hiện giờ công tác cũng ổn định. Không giống như con, suốt ngày chơi bởi lười lười không làm việc nghiêm chỉnh.”

“Mẹ..... mỗi lần anh họ đến mẹ lại nói chuyện này, có mệt hay không vậy?”

Em họ Thiên Húc mới tốt nghiệp một đại học loại ba, trước mắt còn chưa tìm được công việc thích hợp.

“Nếu có thời gian rảnh thì đi ra ngoài tìm việc cho tôi, đừng cả ngày ở nhà.”

“Rồi, rồi.....” Thiên Húc thuận miệng đáp lời, vẫn tận lực gấp thức ăn vào bát mình.

“Chuyện công việc, cháu nghĩ Thiên Húc đều có suy nghĩ, mẹ không cần nói em ấy quá nhiều.” Chu Luật mỉm cười, “Huống hồ, cháu cũng không phải chỉ có làm việc.”

“Bình thường anh hay chơi gì vậy?” Thiên Húc và con, nhuốm nhòa không rõ hỏi.

“Game online.” Chu Luật trả lời rõ ràng.

“Gi. .... anh cũng chơi game online?” Thiên Húc nghe được câu trả lời ngoài dự đoán, “Anh chơi trò gì vậy?”

“Hồi công việc không rảnh chơi rất nhiều, hầu như cái nào có hứng thú đều đã thử..... trước mắt đang chơi Thần Võ.”

“Thần Võ? Em cũng chơi cái đó. Khu một Tam Sinh Thạch.”

“Ồ.....? Anh ở khu hai Bi Luyến Hồ.”

“..... Ngát.” Thiên Húc kinh ngạc nói, “Chính là cái sever nổi danh hỗn loạn đó sao?”

“Rất hỗn loạn sao?” Chu Luật cười.

“Vốn là vậy mà..... Mỗi phát sinh chút hỗn loạn là sẽ rầm rộ ở trên mạng, mấy cái công hội lớn đều mang ý xấu tranh cãi không ngừng, khắp nơi đều có chuyện thú vị, ngay cả phóng viên sever bọn em cũng thỉnh thoảng chạy qua xem náo nhiệt. Thật không hiểu..... các sever khác trong mắt đám phóng viên đó thật sự không có cảm giác tồn tại như vậy sao?”

“Ha ha.....”

Không ngờ, trong mắt người ngoài Bi Luyến Hồ hóa ra là như thế. Chu Luật cảm thấy được buồn cười.

“A.....” Thiên Húc nhớ ra cái gì đó, “Bi Luyến Hồ có một thần quan rất nổi tiếng tên là gì đó Luật..... sẽ không chính là anh đi.....?”

“À.....”

Chu Luật còn chưa kịp trả lời, mẹ ở một bên đã xen vào:

“Anh họ con có công việc cố định, bình thường chơi một chút trò chơi thì không sao, nhưng mà con chơi thì không đúng rồi.”

“Mẹ.....” Thiên Húc bất đắc dĩ.

“Đúng rồi, Tiểu Luật.” Mẹ cười tủm tỉm hỏi, “Lần trước mẹ nói với con chuyện kia, đã suy nghĩ kỹ chưa?”

“Dạ?”

Chu Luật vội vàng lục lại trí nhớ.

“Chính là..... con gái bà con xa của mẹ đó.”

“A.....”

Chu Luật nhớ ra. Mấy tháng trước, mẹ từng hỏi cậu có đồng ý làm quen bạn gái không, còn nói phải giúp cậu giới thiệu.

Nhưng mà.....

“Việc đó..... hay là thôi đi.” Chu Luật cười.

“Thôi đi? Vì sao?” Mẹ khó hiểu, “Con tuổi ững không nhỏ nữa, có một người bạn cũng được mà.”

“Cháu tạm thời không có tâm trạng.”

“Ôi, nếu không quen thì muộn mất. Tuy rằng điều kiện của con không tồi, nhưng mà con gái nó không chờ lâu như vậy được.” Mẹ rất kiên nhẫn, “Con gái họ hàng xa của mẹ, người thì xinh đẹp, tính cách cũng tốt, mẹ nhìn rất xứng với con. Không bằng trước cứ để hai đứa gặp mặt rồi nói sau?”

“Mẹ, sao không giới thiệu cho con?” Thiên Húc bất mãn.

“Đừng xen vào. Con vô dụng như vậy, có đứa nào nó thèm để ý?” Mẹ gõ đầu Thiên Húc.

“Cái này..... thời gian này cháu đang rất bận việc.”

Mẹ nhiệt tình, thật sự rất khó làm cho người ta trực tiếp cự tuyệt. Chu Luật cảm thấy có chút đau đầu.

“Không vội, không vội, vậy chờ con có thời gian lại nói tiếp.” Mẹ có vẻ rất vui, “Lúc nào rảnh gọi điện cho mẹ, mẹ giúp các con an bài.”

“..... Vâng, nói sau ạ.”

Chu Luật cười khổ.

Giới thiệu.....

Không nghĩ tới mình cũng có một ngày như thế.

.

Chu Luật sớm tạm biệt nhà mẹ, bước ra con đường về nhà.

Kết hôn, có lẽ là phương thức duy nhất mà một mình như mình có thể tái tạo gia đình..... Nhưng mà cậu hiện tại, không có gì nắm chắc có thể đem đến hạnh phúc cho đôi phương. Thậm chí, ngay cả thật sự suy nghĩ việc này cũng là bằng không.

Cho tới bây giờ cũng chưa có tình cảm với bất kì ai, có thể thuận lợi quen bạn gái, sau đó kết hôn sinh con sao?

Ngắm lại thật giống như trò đùa.

Hồ Ly trước kia có nói, chưa hề động tình cũng không đại biểu tình cảm không trọn vẹn, mà là bởi vì còn chưa gặp được đối tượng thích hợp.

Căn cứ theo cách nói lãng mạn mà Quả Quả luôn tôn thờ, trên thế giới này luôn có một người như vậy, ở một nơi nào đó chờ được cùng ta gặp mặt.

Nhưng, điều này có thật sao?

MP3 vang lên bài hát “Just one last dance”.

Ban đêm yên tĩnh, giọng hát xa xăm.

Vì thế cậu lại nghĩ tới Thanh Dạ. Sau đó kinh ngạc phát hiện, bản thân tưởng niệm hóa ra đã rất sâu sắc.

Chẳng qua là lại thêm gần một tháng không gặp mặt ở trò chơi, chỉ là gần một tháng không có nói chuyện mà thôi.

Vì sao lại tưởng niệm?

Mình nhất định là điên rồi.

Nhất định là mấy ngày này quá mức cô đơn, làm cho mình trở nên không bình thường.

Nếu không..... vì sao chỉ cần nhớ tới Thanh Dạ, nghĩ đến anh hiện tại có thể đang ở cùng một cô gái nào đó, trong lòng lại..... không thoải mái như vậy?

Bắt đầu từ khi nào, ngay cả mình cũng trở nên không thể phân biệt rõ hiện thực và trò chơi?

Bắt đầu từ khi nào, ngay cả mình cũng trở nên không thể phân biệt rõ hiện thực và trò chơi?

Chu Luật thờ dài thật sâu.

.

Mở cửa, vẫn là căn nhà trống rỗng, không một chút ánh sáng.

Sau đó tắm rửa, thay quần áo, theo thói quen ngồi trước máy tính.

Chỗ hại của trò chơi internet..... hình như đã dần dần cảm nhận được rồi. Đối với người cô đơn mà nói, có một vài thứ giống như độc dược có thể rót

đầy xương cốt.

Hôm nay, hoạt động boss năm mới cũng có kết quả.

Chu Luật đi trước xem tin tức trên mạng. Đội của Vô Song, cuối cùng đạt được thành tích thứ bảy.

Lại nhìn ba đội mạnh.

Quán quân không hề ngạc nhiên bị tổ boss chuyên nghiệp “Lạc Anh – Phong Chi Ngữ” đạt được, mười phút lẻ bảy giây. Thứ hai là đội đại biểu công hội Ngân Cánh Đế Quốc, mười phút mười ba giây. Mà đứng thứ ba..... rất kỳ quái, “Hết Thảy Rất Đẹp, Chi Vì Có Cậu”..... mười phút mười bốn giây. Cái tên cho tới bây giờ cũng chưa thấy qua, có lẽ là tổ boss tạm thời nào đó.

Login sau, nhận được quà sinh nhật của Quả Quả.

“Anh Luật, hôm nay em có đi xem trận chung kết đó.” Quả Quả thực hưng phấn nói với cậu.

“Sao thế, bỗng nhiên lại hứng thú với chuyện này?”

“Bởi vì chán quá mà..... Hôn nữa Thiên Lý cũng không tới tìm, em bị mấy đứa bạn lôi đi.”

“Cảm giác thế nào?”

“Ừ! Xem hay lắm!” Quả Quả kích động, “Ba đội đứng đầu tranh đoạt rất kịch liệt, tốc độ so với bảy đội phía sau nhanh hơn những mười phút! Siêu thần kỳ!”

“Ba đội đứng đầu thời gian cũng chênh lệch rất nhỏ.”

“Đúng vậy! Dừng mãi cực kỳ..... Nhất là cái đội ngựa ô kia, đạt được toàn bộ khán giả ủng hộ.”

“Ngựa ô?” Chu Luật ngăn ra, “Là ‘Hết Thảy Rất Đẹp, Chi Vì Có Cậu’?”

“Đúng vậy! Những người có mặt đều không biết họ.” Chủ nghĩa sùng bái anh hùng của Quả Quả lần thứ hai bùng nổ, “Vô bực, nhất định là dùng char khác để che giấu đó! Đội ngũ tạm thời đều mạnh mẽ như vậy..... không lẽ là toàn bộ cao thủ lợi hại nhất sever đều ở trong đó?”

Cô bé suy nghĩ, sau đó lại phủ định:

“Không đúng..... ngay cả anh Luật đều không đi, sao có thể là toàn bộ cao thủ sever.....”

“Được rồi, đừng đoán mò nữa.”

Chu Luật bật cười.

“Như vậy đi!” Quả Quả đề nghị, “Chúng ta hiện tại đi Hưu Bá Luân tìm Sera được không?”

“Tìm Sera?”

“Anh ấy là phóng viên mà, hiện tại đang phỏng vấn đội ngựa ô kia! Em rất muốn nhanh chóng biết thân phận của bọn họ.....”

“Tự em đi không được à?”

“Sera bảo em chuyển lời cho anh, anh ấy có quà sinh nhật muốn đưa anh. Cho nên anh cũng thuận tiện qua lấy quà đi.” Quả Quả chớp mắt.

“Được rồi.....”

Chu Luật gật đầu.

.

Trên đỉnh thành Hưu Bá Luân, còn đang tung bay lá cờ của Ánh Sáng Chi Đường. Sera đứng ở thâm cô trước cổng thành, tiến hành nhiệm vụ phỏng vấn của cậu.

‘Hết Thảy Rất Đẹp, Chi Vì Có Cậu’ bảy người, toàn bộ đội viên đều đến đông đủ.

“Sera!”

Quả Quả kích động hướng về phía “những anh hùng trong cảm nhận” của cô chạy tới.

“Sera, tiến hành thế nào rồi?”

“Không hề tiến triển.” Sera vô cùng buồn bực hướng cô bé than thở, “Các vị quý ông quý cô đây hoàn toàn không hợp tác..... thật sự là một chút thể diện cũng không cho.”

“Không phải bọn tôi không hợp tác.....” Pháp sư tên là Xa Xưa cười hì hì nói, “Nhưng mà lão đại có lệnh, về vấn đề thân phận kiên quyết không thể để lộ.”

“Yes, yes.” Thích khách tên là Đêm Bắc Cực gật đầu theo.

“Em xem, chính là như vậy.” Sera bắt đầu dĩ vãng dài.

“Sera, làm sao vậy?”

Chu Luật chậm rãi bước so với Quả Quả, hiện tại mới đuổi tới nơi này.

“Luật ~”

Sera giàn giụa nước mắt lao về phía cậu dụi dụi.

“Không hoàn thành nhiệm vụ, tớ sẽ bị mắng chết.....”

“.....”

Thấy biểu hiện dím ngáy của Sera, bảy vị thành viên ở đây nhất trí thay đổi sắc mặt.

“Lão đại..... anh không định làm gì sao?” Có người hỏi.

“Khụ..... Anh đương nhiên là rất muốn tách bọn họ ra.” Có người trả lời.

Một lát sau, trong đội ngũ ‘Hết Thảy Rất Đẹp, Chỉ Vì Có Cậu’, một kỵ sĩ áo đen bước ra.

Hắn đi đến bên cạnh Chu Luật, mời giao dịch.

Chu Luật thực nghi hoặc ấn nhận..... Sau đó kinh ngạc phát hiện, đối phương giao dịch cho mình, thế nhưng là.....

Phát sáng lấp lánh..... Bí bảo. Thần Vô Chi Nguyệt.

Sao lại thế này?

“Đây là.....”

“Luật, sinh nhật vui vẻ.” Kỵ sĩ áo đen mỉm cười nói, “Giấu điểm cậu lâu như vậy, hiện giờ rốt cuộc có thể không cần nữa rồi.”

Giấu?

Chu Luật nháy mắt hiểu được, vì sao vị kỵ sĩ này thoát nhìn quen mắt như thế.....

Đây rõ ràng là..... khi lần đầu tiên gặp người nào đó, char phụ mà đối phương đã sử dụng!

“..... Thanh Dạ!”

“Câu trả lời chính xác.”

Thanh Dạ cười gian.

“Ngoại trừ lão đại còn có bọn em nữa, hội phó.” Pháp sư Xa Xưa cũng cười gian, “Em là người thông minh nhất thiên hạ Cá Chết.”

“Em là Mèo Lười.” Một pháp sư khác cũng cười.

“Em là..... Đu Đu.” Quyền sư có chút ngượng ngùng.

“Ly Ca.” Nữ thần quan ngắn gọn trả lời.

“Anh Luật, em là Thiên Lý.” Thiên Lý vẫn sử dụng char thích khách.

“Tôi là Trà Trà.” Nữ cung thủ vẫn tao nhã như xưa, “Vì muốn tạo bất ngờ cho hội phó, tất cả mọi người đều dùng char khác. Có người là char phụ của chính mình, có người mượn bạn bè. Tóm lại tên càng xa lạ càng tốt.”

“Các cậu.....”

Kết quả vượt xa dự đoán. Chu Luật không biết nên nói gì mới tốt.

Một bên Quả Quả cùng Sera cũng tròn mắt há hốc mồm

Ngựa ô..... hóa ra lại chính là những người mình vô cùng quen thuộc.

“Lão đại từ lúc biết trận chung kết đứng vào sinh nhật hội phó, liền triệu tập bọn em chuẩn bị. Hơn một tháng này, mọi người vì tập huấn, có rất ít thời gian tham dự công thành chiến, hy vọng hội phó tha thứ.” Cá Chết tiếp tục giải thích, “Đương nhiên, lấy được Thần Vô Chi Nguyệt tặng cho hội phó làm quà sinh nhật, trước đó đã chiếm được sự đồng ý của toàn hội, ngay cả bạn học Tiểu Hân không ngoan nữa.”

“.....”

Cảm giác mất mát, hiện giờ hoàn toàn coi bỏ.

Nguyên lai bọn họ làm như vậy, đều là vì..... mình.

“Bọn họ thật sự rất cố gắng. Hơn một tháng huấn luyện, bất luận là suốt đêm cấm ở Dạ Cung đoạt boss, vẫn là lập kỉ lục đối chiến ma vật mới, đều không có bất cứ người nào vắng mặt.” Thanh Dạ dịu dàng cười, “Nhưng là phải gạt Luật tiến hành bí mật, trong lòng cảm thấy có chút khó chịu. Nhìn một mình cậu nhận trọng trách chỉ huy công thành chiến, thật sự rất áy náy.”

“Mấy chuyện đó có là gì, hơn nữa các anh ngày đêm cố gắng..... Rất quý giá, bảo tôi làm thế nào có thể nhận đây.”

Trong lòng, thật ảm áp. Hốc mắt, có chút ướt.

Ngón tay run rẩy, rất lâu rất lâu vẫn không thể ngừng.

“Cảm động quá a a a.....” Quả Quả khóc lớn, “Thanh lão đại, các anh quả nhiên là anh hùng! Các anh đều rất vĩ đại.....”

“Không có gì là quý giá hay không quý giá cả. Thứ này cùng lễ vật bình thường thật sự không khác nhau lắm. Chẳng qua ghi khắc cố gắng của mọi người, cho nên mới chứa đựng càng nhiều tâm ý mà thôi.”

Thanh Dạ sờ đầu Quả Quả.

“Đúng vậy.” Mèo Lười cũng nói, “Hội phó đã đến vì công hội làm rất nhiều việc, hao tổn không ít tâm tư vì bọn em, lúc đầu còn bị mọi người chỉ trích..... Lễ vật này, coi như là tạ lễ của toàn hội đi.”

“Cám ơn hội phó nha ~”

“Cám ơn tất cả những gì hội phó đã làm”

“Anh vất vả rồi.”

“Anh Luật, em vĩnh viễn đều đi theo anh!”

“Luật,” Thanh Dạ nhẹ nhàng nói, “Nhận lấy Thần Vô Chi Nguyệt đi, không cần suy nghĩ cảm nhận của những người khác nữa. Bởi vì đối với chúng tôi mà nói, cậu mới là ‘Thần Vô Chi Nguyệt’ của toàn bộ Ánh Sáng Chi Đường.”

“Nói rất đúng, lão đại ~”

“Hội phó tối cao.”

“Ha ha ha.....”

Mọi người cùng nhau ồn ào, đem không khí xung quanh đẩy lên đỉnh điểm

Hết Thây Rất Đẹp, Chi Vì Có Cậu.

Đây là cảm giác mà từ mấy năm chơi game tới nay, chưa từng được cảm nhận.

Chu Luật nhấn xuống nút “Xác nhận”. Hốc mắt, càng thêm ảm ướt.

Đối với người cô đơn mà nói, có một vài thứ giống như độc dược có thể rót đầy xương cốt.....

Nhưng mà hiện giờ, cho dù bản thân biết rõ đó là độc dược, cũng sẽ vui vẻ chịu đựng.

..... Không bao giờ muốn mất đi.

“Các cậu thật có lòng, so sánh với món quà của các cậu, tất cả mọi thứ đều thua kém.” Sera cảm động nói, “Xem ra Luật gia nhập Ánh Sáng quả nhiên là lựa chọn chính xác nhất.”

“Như vậy phóng viên đại nhân nổi tiếng, cô chuẩn bị đưa tin thế nào về đội ngũ thần bí này đây?” Trà Trà cười hỏi.

“..... Thân phận không rõ, vẫn mãi là mờ hồ.” Sera mỉm cười, “Chuyện phỏng vấn, cứ coi như kết thúc.”

Cứ như vậy, Thần Vô khu hai Bi Luyến Hồ sever, lại có thêm một cái truyền kì bí ẩn.

Trong trò chơi có một số việc vẫn đều là mơ hồ.

Bất luận mọi người đoán thế nào, truy cứu kiểu gì, nó đều lảng lảng ở nơi đó, chờ đợi thời gian phủ kín.

Chỉ cần người nên biết biết nó tuyệt vời là đã đủ rồi.

Không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Đêm không ngủ

Đến đêm, mọi người nhất trí lựa chọn thâu đêm.

Tuy rằng ngày mai phải đi học, hoặc là đi làm, nhưng mà bọn họ cũng không muốn niềm vui tối nay phải dừng lại ở mười hai giờ đêm.

Chu Luật không lay chuyển được nguyện vọng của mọi người, cũng đáp ứng cùng nhau chơi thâu đêm.

Xét thấy các vị “Hết Thảy Rất Đẹp, Chi Vi Có Cậu” đã đối với boss sinh ra cảm giác tấy chay nghiêm trọng, mọi người bàn bạc hồi lâu, cuối cùng quyết định đến động Tể Huyết ở quần đảo Tát Lí Nặc luyện cấp.

Cấp bậc càng cao, thăng cấp càng khó khăn. Cấp bậc của Chu Luật dừng lại ở 58 đã lâu rồi. Tuy rằng hiện giờ kinh nghiệm đã lên tới 93%, nhưng vẫn chưa có thời gian đi luyện cấp.

Từ sau khi bắt đầu bận rộn công việc ở hội, sự việc khác đều lùi xuống vị trí thấp hơn. Thời gian riêng tư cũng bị sự vụ ở công hội chiếm phần mất phần lớn.

“Bình thường hội phó hay chơi cái gì?”

“Còn có thể chơi cái gì.” Chu Luật bật cười, “Có thời gian nghỉ ngơi là được rồi.”

“Ế? Bạn như vậy sao?” Du Đủ hỏi.

“Nghiên cứu phối hợp kỹ năng cùng với đổi mới cập nhật tin tức, sắp xếp lại nhân số đăng ký tham gia công thành chiến lần sau, bố trí các thành viên tiểu đội cùng nhiệm vụ, quan sát tình hình công thành của hội khác, lưu ý tin tức từ diễn đàn trên mạng, kịp thời cập nhật giá cả thị trường. .... Đây đều là việc của anh và Thanh Dạ.” Chu Luật vô cùng trôi chảy đọc ra một đồng lớn nhiệm vụ.

“Thật khủng khiếp. ....” Mèo Lười thờ dãi, “Khó trách có người nói hội trưởng công hội lớn không dễ làm, hiện giờ xem ra đúng là tài lực, sinh lực, thực lực thiếu một thứ cũng không được.”

“Muốn biết việc khủng khiếp hơn không?” Thanh Dạ mỉm cười nói, “Chính là. .... đám công việc vừa rồi Luật đề cập đến, mấy tháng này cơ bản đều là một mình cậu ấy làm.”

“.....”

Yên lặng qua đi, có người thì thào:

“Lão đại. .... đây tuyệt đối là một loại ngược đãi. ....”

“Ách. .... anh cũng đâu có cố ý.” Thanh Dạ có chút bất đắc dĩ, “Hồi đầu là vì công việc bận nên mới mời Luật đến trợ giúp, kết quả sau đó ngay cả anh cũng nhìn không nổi nữa. Bảo cậu ấy dừng vất vả như vậy, cậu ấy lại không chịu nghe.”

“Tôi có nói một sao?” Chu Luật lắc đầu, “Mấy việc này làm mãi quen rồi, cũng chẳng có gì khó khăn cả.”

“Hội phó, em càng ngày càng sùng bái anh. .... Dù gì thì cũng để lão đại chia sẻ chút công việc với anh đi.”

“Thanh Dạ phụ trách chính là nhiệm vụ tiêu hao vật phẩm quan trọng nhất của toàn hội, chỉ một việc này cũng đủ bận rộn rồi.” Chu Luật cười, “Hơn nữa, các cậu nếu thật sự muốn cho anh bớt hao tâm, không bằng lúc công thành chiến chũu khó nghe chỉ huy nhiều chút, đừng có làm việc xằng bậy.”

“Ừ.” Thanh Dạ gật đầu, “Mọi người cũng không nhỏ nữa, bình thường làm việc vẫn là chũung chạc chút. Nếu cứ làm việc tùy hứng, Luật chỉ huy cũng rất vất vả. ....”

Cá Chết nghe vậy, lập tức trợn trừng mắt: “Hứ, theo em thấy, lão đại anh cũng chẳng biết chũung chạc ở chỗ nào.”

“Đúng thế, lần trước lão đại còn bị hội phó giáo huấn rất thê thảm. Hội phó nói thế nào ý nhi. ....”

Vẫn luôn yên lặng Ly Ca cũng nói tiếp: “Quả thực vô tâm đến nỗi làm người ta không chịu nổi nữa!”, “Thật sự rất kỳ cục, như vậy cũng có thể làm hội trưởng?” các loại. ....”

“Đúng thế, đúng thế! A ha ha ha. ....”

“.....”

Lòng tự trọng của Thanh Dạ bị tổn thương nghiêm trọng. Không khỏi tá oán Chu Luật:

“Hội của tôi sao lại toàn là mấy tên không biết lớn nhỏ. .... rốt cuộc là ai dạy ra?”

“Căn nguyên giáo dục thất bại, không hề nghi ngờ chính là do anh.”

Chu Luật không khách khí phản kích.

Đoàn người cười cười nói nói đem đám quái vật trong động Tế Huyết giết từ đầu đến đuôi, cũng không thấy kiểu luyện cấp này có bao nhiêu buồn tẻ nhàm chán. Đã đến cấp cao nhất Thanh Dạ, Cá Chết cùng Ly Ca, toàn bộ hành trình đi theo giúp đỡ bảo vệ cho những người khác.

.

Rạng sáng bốn giờ, tất cả mọi người cảm thấy có chút mệt mỏi. Vì thế rời khỏi động Tế Huyết, đi tìm việc vui khác.

Không lâu sau, một hàng tám người tới nơi cao nhất so với mặt biển ở Thần Vô Online – đỉnh Thánh Nữ thuộc dãy Tháp Lặc Tư.

Ngồi trên đỉnh núi cao ngập trong tầng mây, trong lòng mọi người, đều tràn đầy cảm giác khó tả.

“Nói thật. .... trong cái trò chơi này kỉ niệm vui vẻ nhất hầu hết đều là Ánh Sáng đem đến.”

Trà Trà một tiếng cảm khái.

“Ừ.” Ly Ca cũng gật đầu.

Mà Chu Luật sao lại không phải thế. .... Ở Ánh Sáng Chi Đường có được món quà sinh nhật này —— Thần Vô Chi Nguyệt màu bạc ánh lên màu lam lấp lánh, là kỉ niệm cậu khó có thể quên được.

Đương nhiên quan trọng nhất, vẫn là tâm ý của mọi người.

Có thể được gia đình Ánh Sáng tiếp nhận, chính là việc đáng giá nhất để vui vẻ.

Nhờ vào không khí tốt đẹp, Cá Chết nhớ lại chuyện cũ:

“Nhớ rõ lúc mới vào hội, Đu Đủ nhìn qua thật sự ngờ nghệch. Còn chưa có cùng mọi người chào hỏi, đã dám nói câu ‘Tôi cũng không thể làm hội trưởng à’, kết quả tất cả mọi người đều cười lăn cười bò. ....”

“Tên nhóc ngốc này, cũng không biết là làm thế nào mà trà trộn vào đây. ....”

“Cái gì gọi là trà trộn vào?” Đu Đủ giận, “Em chính là danh ngôn chính thuận vào đấy nhá!”

“Ha ha ha. ....”

“Còn có, còn có, lần đầu tiên cậu ta tham gia công thành chiến còn không biết mình nên làm gì, còn tưởng rằng công thành chính là phải đi cướp cờ trên đỉnh thành của quân địch. .... Kết quả cậu ta đứng ở bên cạnh cột cờ trên đỉnh thành Ngõa Lăng Đặc suốt mười phút, mọi người ở dưới thành đều đứng lại chiêm ngưỡng hành động nghệ thuật của cậu ta. ....”

“A ha ha ha.....” Lại là một trận cười ầm ĩ.

“..... Cá Chết!” Đu Đu không thể nhìn được nữa, một quyền hướng đối phương đánh tới, “Cậu mau cầm miệng cho tôi i i i i!”

Mấy đứa này.....

Chu Luật cười đến nước mắt đều sắp chảy ra.

Cười đùa đủ sau, đỉnh núi nghênh đón thời kì yên lặng.

Mọi người không hên mà cùng ngừng nói chuyện, chỉ lẳng lẳng ngồi, đắm chìm trong từng chuyện từng chuyện quá khứ.

Vô luận là vui vẻ hay bi thương, đều là những kỉ niệm Thần Vô đưa cho mình.

Những kỉ niệm không ngừng sinh ra, sẽ không vì một ngày nào đó bản thân rời đi mà biến mất. Có lẽ..... sẽ vĩnh viễn ở lại với sinh mệnh của mình.

Trên màn ảnh xuất hiện câu hỏi của Thanh Dạ.

“Luật..... cậu còn tỉnh không?”

“Tôi không ngủ.”

Chu Luật bóp trán, hồi đáp.

“..... Từ ngày mai trở đi, tôi sẽ thật sự bận rộn.” Thanh Dạ cười khỏ, “Tháng trước nghỉ phép vượt quá quy định, cho nên trước Tết thủ trưởng sẽ không buông tha tôi. Công thành chiến hãn là có thể đến, bình thường chắc là ít lên.”

“Tôi hiểu.” Chu Luật gật đầu, “Chuyện bình thường trong hội cứ giao cho tôi, anh cứ yên tâm công tác.”

“Có cậu, tôi luôn rất yên tâm.” Thanh Dạ mỉm cười nói, “Đúng rồi, Luật..... trong động Tế Huyết Cá Chết có đề cập đến chuyện offline, cậu cảm thấy thế nào?”

Cá Chết lúc ấy đề nghị, trong thời gian Tết những người ở thành C nên tìm một chỗ tụ tập offline.

“Tôi không sao hết.”

“Cậu sẽ đến chứ?” Thanh Dạ hỏi, “Tôi vẫn luôn hy vọng được gặp mặt cậu.”

“Thấy mặt hay không có vấn đề gì à?” Chu Luật cười yếu ớt.

“Vớ tôi mà nói tự nhiên là có ý nghĩa trọng đại.”

Thanh Dạ cũng cười.

Anh Thanh Dạ sến súa quá trời ^^”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Phong ba trên diễn đàn

Gặp mặt, là một khái niệm thế nào.....

Có thể mặt đối mặt nói chuyện cùng đối phương, có thể nhìn thấy rõ ràng biểu tình trên mặt của đối phương, nghe thấy giọng nói của đối phương, cảm thụ tâm trạng của đối phương.

Sự phối hợp ăn ý từng khiến cho người ta run rẩy..... người cộng tác mà mình vẫn luôn muốn hiểu biết nhiều hơn sâu hơn, một ngày nào đó không lâu nữa, sẽ thực sự đứng trước mặt mình, mỉm cười chào hỏi mình.

Trong lòng có một cảm giác chờ đợi, cùng với loáng thoáng lo lắng.

Lo lắng, ấn tượng nào đó sẽ tiêu tan.

Bỗng nhiên lại cảm thấy ý nghĩ của chính mình thực buồn cười. Internet cùng hiện thực, cho dù chênh lệch thật lớn cũng vô cùng bình thường, huống hồ..... mình cũng không phải đi xem mặt, làm gì mà lo lắng trong hiện thực Thanh Dạ có hợp hay không hợp ý mình?

Cho dù khiến mình vừa lòng, thì có tác dụng gì đây?

Lễ Giáng Sinh Ly Ca nói, “Ở trong trò chơi này hội phó có lẽ là người hội trưởng tin tưởng nhất, ý lại nhất..... đồng thời cũng là ‘thích nhất’”.

Thái độ của Thanh Dạ luôn nửa đùa nửa nghiêm túc, làm cho người ta phân không rõ hư thật. Tin tưởng “nhất” một thành viên vừa mới vào hội mấy tháng, thích “nhất” một người lúc trước còn chịu đủ lời chỉ trích, thậm chí vượt qua những người anh em đã làm bạn với anh từ lâu..... cùng với người vợ tương lai. Ngâm lại đều cảm thấy không có khả năng.

Tuy rằng, bản thân đối với Thanh Dạ tin tưởng cùng thích..... tựa hồ đã không thể nói rõ ràng.

“Thanh Dạ.”

Chu Luật thấy, vẫn luôn im lặng Trà Trà lúc này có phản ứng.

“Hử?”

Hai người bọn họ dùng kênh mật nói mấy câu, sau đó Thanh Dạ đứng dậy nói:

“Bọn anh còn có chút việc, đi trước đây.”

“Ồ.....”

Đu Đủ hình như đang ngủ, đến trả lời cũng ỉu xiu.

“Buồn ngủ thì đi ngủ một lát đi. Bây giờ là năm giờ, vẫn còn chút thời gian.”

“Dạ.....”

“Luật.” Thanh Dạ quay đầu mỉm cười nói, “Cậu cũng đi nghỉ ngơi đi, cẩn thận đừng đi làm muộn.”

“Ừ.”

Rất muốn hỏi Thanh Dạ cùng Trà Trà có việc gì phải làm, rồi lại cảm thấy mình không có tư cách xen vào việc riêng của hai người đó. Tuy rằng Thanh Dạ hao hết tâm tư chuẩn bị lễ vật quà thực làm người ta cảm động, nhưng cậu sẽ mãi không quên, Thanh Dạ nên quan tâm nhất..... chính là người vợ tương lai kia.

.

Tất máy tính đi tắm một lát, đã là năm giờ rưỡi. Chu Luật nằm trên giường một lúc, không ngủ được.

Suy nghĩ rất tỉnh táo, hoàn toàn không buồn ngủ.

Tối hôm qua đã xảy ra rất nhiều việc, đã trải qua rất nhiều cảm xúc khác nhau. Mất mát, vui sướng, cảm động, chờ mong, sầu lo. Mọi việc xảy ra trong trò chơi, tựa như một tháng phong phú lâu dài đã trôi qua trong hiện thực.

Thần Vô Chi Nguyệt..... vừa mới rồi còn ở trên người mình, tỏa ra ánh sáng bạc lấp lánh. Mà giờ khắc này trên tay lại trống trơn, cái gì cũng không có.

Internet cùng hiện thực, khác biệt ngay ở nơi này. Những gì tồn tại trong thế giới kia, ở thế giới này không tồn tại. Những cảm xúc tồn tại trong thế giới kia, ở thế giới này cũng không tồn tại. Cậu và anh, hôm nay có thể ở trong trò chơi anh dùng chiến đấu tắm máu quân thù đồng sinh cộng tử, ngày mai cũng có thể ở trong hiện thực lướt qua nhau không hề quen biết.

Mình muốn gì đó, hiện tại cũng giống như Thần Vô Chi Nguyệt. Nhìn như đã nắm trong tay, kỳ thật lại vĩnh viễn chưa từng có được.

.

Thức cả đêm đến công ty, vô luận tinh thần tốt đến thế nào, cũng sống không qua được buổi chiều.

Chu Luật cuối cùng cũng đợi được đến tan tầm. Chuẩn bị đêm nay không lên mạng mà ngủ bù.

Đúng lúc này cú điện thoại của mợ vang lên, gọi cậu qua ăn cơm chiều.

Gần đây mợ cũng hiếm khi gọi.....

Không tốt từ chối, Chu Luật đành phải cố gắng chống đỡ tinh thần đi đến. Nhưng mà vừa đến nhà mẹ, cậu lập tức hối hận.

Cậu không nghĩ tới, mẹ sẽ dùng cách này để mình và cô gái kia gặp mặt.

“Tiểu Luật, đến làm quen một chút, đây là con gái người họ hàng xa của mẹ tên là Tuyết Di.”

Về mặt của mẹ, vui vẻ như thể lập tức có thể uống rượu mừng luôn ấy.

“Chào anh.” Đối phương chủ động chào hỏi với cậu.

“..... Chào.”

Cô gái này có vẻ khá trẻ tuổi, tướng mạo đúng là khá xinh đẹp, cách ăn mặc cũng đúng mực. Nhưng mà, Chu Luật cho tới giờ vẫn không thể sinh ra được bao nhiêu cảm giác với người xa lạ.

Quan trọng hơn là, cậu căn bản không có tâm trạng.

Bữa cơm chiều càng thêm xấu hổ. Mẹ không ngừng tạo đề tài giữa hai người, Chu Luật đều trả lời lễ phép đơn giản.

Bất giác, cùng người khác tạo ra một khoảng cách rõ rệt.

Ngược lại Thiên Húc thực cảm thấy hứng thú với cô gái kia, thường xuyên chen vào nói, còn chọc đối phương cười nhiều lần.

Xem ra giới thiệu cho Thiên Húc, còn tốt hơn.

“Tuyết Di, cháu không cần để ý nha..... Tiểu Luật tuy rằng không giỏi nói chuyện như Thiên Húc, nhưng cũng là một người đàn ông rất tốt.”

Mẹ vì Chu Luật lạnh nhạt giải thích.

Chu Luật cho tới bây giờ cũng không thấy được mình là “người đàn ông tốt”..... Hồ Ly từng nói chỉ số thông minh trong tình yêu của cậu bằng không. Giờ phút này nghe được lời của mẹ, có một cảm giác rất muốn bật cười.

“Không sao.” Tuyết Di mỉm cười, rộng lượng nói, “Cháu thích nhất những người chín chắn ôn trọng.”

Ở một bên ồn ào, Thiên Húc lập tức ngậm miệng lại.

“Ha ha..... cháu vừa lòng là tốt rồi.” Mẹ cười tươi tắn vô cùng, “Người tốt như Tiểu Luật, hiện giờ đốt đèn lòng cũng tìm không thấy mấy người.”

Cậu từ nãy vẫn không nói chuyện giờ cũng gật đầu đồng ý.

Chẳng lẽ mình cứ như vậy..... bị bán đi?

Mệt mỏi, bất đắc dĩ cộng thêm phiền muộn, Chu Luật chỉ cảm thấy càng ngày càng đau đầu.

.

Thật vất vả đã xong bữa tối đầy âm mưu, vốn sẽ không nhiều sức lực giờ lại bị lấy mất một nửa.

Vốn đã quyết định về nhà xong liền đi ngủ, hiện tại cũng không có tâm trạng.

Đã lên cùng mẹ rồi về không muốn gặp lại Tuyết Di. Về sau, hẳn là sẽ không tìm đến nữa.

Bỗng nhiên rất muốn tìm người nào đó nói chuyện.

Mở QQ, nick của Thanh Dạ..... đúng như dự đoán là màu xám. Công hội QQ group lại không ngừng lóe sáng.

Chu Luật bình thường rất ít khi ở group lên tiếng. Mở ra vừa thấy, nguyên lai là có người đang than thở.

Yoyo: “Chuyện này rốt cuộc là sao nhỉ?”

Hoa Linh: “Tớ cũng không biết. Chị Trà Trà cùng lão đại mấy ngày nay cũng chưa lên, muốn tìm bọn họ hỏi một chút cũng không được.”

Yoyo: “Sự tình..... sẽ không là như bọn họ nói chứ?”

Hoa Linh: “Không thể nào! Tớ quyết không tin lão đại lại là người dễ dàng chịu thua, lại càng không tin chị Trà Trà không có tình cảm với lão đại!”

Chu Luật ngắt ra.

Yoyo: “Nhưng chuyện này hình như là thật, cả ngày tháng cũng đã quyết định. ....”

Hoa Linh: “Nhất định là có hiểu lầm gì? Có thể là do gần đây lão đại rất lạnh nhạt với chị Trà Trà, cho nên bọn họ mới giận dữ.”

Yoyo: “.....”

Hoa Linh: “Mặc kệ thế nào, hiện tại nhất định phải nhanh tìm được bọn họ hỏi cho rõ ràng. Lão đại cùng chị Trà Trà từ trước đến nay đều là một đôi được mọi người công nhận, hơn nữa còn ở bên nhau lâu như vậy, làm sao có thể có chỗ cho người thứ ba chen vào? Tớ vẫn đều không thể quên, lần đó lão đại bị nhốt ở Hưu Bá Luân, chị Trà Trà kiên quyết từ bỏ thành vừa mới vất vả chiếm được đến trợ giúp anh ấy. Đó là lần đầu tiên hội chúng ta đánh hạ Hưu Bá Luân. .... Bọn họ luôn giúp đỡ lẫn nhau, thật sự làm cho tớ rất cảm động.”

Yoyo: “Ài. .... hội này lúc đầu là do lão đại cùng chị Trà Trà lập lên, hiện tại bọn họ tách ra, thật đúng là làm người ta khó tưởng tượng. ....”

Ly Ca xen vào nói: “Này. .... ở group của công hội mà bàn luận chuyện này, tựa hồ không hay lắm đâu. ....?”

Hoa Linh bướng bỉnh trả lời: “Tớ mặc kệ. Nếu hiện giờ lão đại có thể nhảy ra phản bác, tớ mới cảm thấy tốt hơn.”

Ly Ca hết nói nổi.

Nhìn đến đây, Chu Luật hỏi:

“Xảy ra chuyện gì?”

“Hội phó. ....?”

Ly Ca không ngờ cậu sẽ xuất hiện, có chút kinh ngạc.

“Hội phó tới vừa lúc, mau đi xem một chút bài post này đi, sau đó giúp bọn em khuyên nhủ lão đại. Anh ấy hiện tại cũng chỉ nghe vào lời của anh thôi.”

Hoa Linh gửi đến một địa chỉ.

Đó là một bài post trên diễn đàn của khu Bi Luyến Hồ, trước mắt đang vô cùng náo nhiệt.

Tiêu đề thật sự rất kích thích:

“[Rumour] Ánh Sáng Chi Đường hội trưởng thất tình, nguyên phu nhân hội trưởng tương lai lại chuẩn bị cưới đội trưởng của thương đoàn Hải Âu!”

Thấy rõ tiêu đề này, Chu Luật ngẩn ra.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Anh thích anh ta

Nội dung bài post, kể lại sinh động như thể người post đã tận mắt chứng kiến.

Nội dung đại khái là:

Tổng hội trưởng Thanh Dạ của Ánh Sáng Chi Đường, vốn cùng một trong những phân hội trưởng Trà Trà là một đôi người người ca ngạo, không ngờ gần đây hai người truyền ra chuyện tình cảm đôi thay. Trà Trà bỗng nhiên tuyên bố cuối tháng sẽ gả cho đoàn trưởng thương đoàn Hải Âu Độc Bộ Nhìn Trời. Thương đoàn Hải Âu vốn là nhà cung cấp tiêu hao phẩm lớn nhất của tứ đại công hội, cùng Ánh Sáng hợp tác vui vẻ, không ngờ hiện tại lại xảy ra chuyện phá hỏng đại sự. Thanh Dạ biết chuyện, vì tranh đoạt mỹ nhân vào ngày hai mươi tư trên một hòn đảo vắng vẻ cùng Độc Bộ Nhìn Trời trở mặt, hai người vung tay. Đáng tiếc cuối cùng Trà Trà vẫn lựa chọn Độc Bộ, mà từ bỏ người chung sống đã lâu Thanh Dạ. Một đôi vợ chồng thần thoại cứ như vậy biến mất. ....

Độc Bộ của thương đoàn Hải Âu, là người có tài lực hùng hậu tương đương Sera. Bài post cuối cùng không chút khách khí đối với lựa chọn của Trà Trà đưa ra nghi vấn —— rốt cuộc là vì tiền tài vẫn là vì chân tình?

Tin đồn gì đó thật sự là nhầm nhứ. .... nhưng mà không ai dám phủ nhận đây đều không phải là sự thật.

Rạng sáng ngày hai tư, chính là hôm sinh nhật đầu tiên, Thanh Dạ quả thật cùng Trà Trà đến một nơi nào đó. Hay là đúng như bài post này nói, bọn họ đi gặp mặt Độc Bộ, sau đó vì tranh đoạt Trà Trà mà tiến hành PK?

Độc Bộ người này từ trước đến nay lý trí, Thanh Dạ đối xử với mọi người vẫn đều ôn hòa, bọn họ sẽ không xúc động như vậy đi. .... Nếu hai người thật sự bởi vậy xích mích, như vậy, Hải Âu cùng Ánh Sáng hợp tác sau này nên làm thế nào?

Trong những comment phía sau, một nhóm người rõ ràng tỏ vẻ rất hứng thú với việc này, mà một bộ phận khác thích buôn chuyện thì thảo luận hăng say vô cùng. Có game thủ dùng char phụ thậm chí còn nói: “Ai biết hội trưởng Ánh Sáng có phải hay không chỉ là chơi thôi, bán vợ cầu vinh? Muốn sau này có thương đoàn Hải Âu giúp đỡ mọi mặt, cho nên ngay cả vợ đều hai tay dâng lên. Nói không chừng một thời gian ngắn sau, sever Bí Luyến Hồ đã thành thiên hạ của bọn họ.”

Đây rõ ràng là si nhục. Chu Luật nhủ mày.

Kéo xuống mấy comment phía sau, thấy bọn Hoa Linh phản bác, đáng tiếc hiệu quả quá nhỏ.

Lại kéo xuống chút nữa, trang thứ hai mươi một còn có comment của Thanh Dạ.

Thanh Dạ chỉ nói: “Các hạ có hứng thú với việc riêng tư của người khác thế sao? Thật không nghĩ tới vấn đề riêng của tại hạ cũng trở thành hot topic trên diễn đàn, thật sự là vinh hạnh vô cùng.”

Giọng điệu như vậy, thậm chí có thể làm cho người ta tưởng tượng đến dáng vẻ mỉm cười nói chuyện của Thanh Dạ.

Chẳng qua, anh cũng không đi thẳng vào vấn đề chính của topic, duy trì thái độ vừa không ủng hộ vừa không phủ nhận trước sau như một.

Bỗng nhiên cảm thấy con tức xông lên.

Không phải là một đôi mọi người đều công nhận sao? Không phải là tình cảm từ trước tới nay hòa thuận sao? Không phải ăn ý luôn luôn hiểu rõ lẫn nhau sao?

Vì sao lại biến thành thế này? Vì sao không ai đứng ra phủ nhận? Vì sao không ai nói đó căn bản không phải là sự thật?

Vợ chạy theo người khác. .... anh ngược lại vẫn thực ôn nhĩ, Thanh Dạ. Con người anh, thật sự càng ngày càng không thể nói lý.

Chu Luật tắt trang web, châm một điếu thuốc.

Nếu thật sự là bởi vì thua trận quyết đấu phải buông Trà Trà. .... Nếu anh không thể cho tôi một lý do đầy đủ giải thích mâu thuẫn giữa anh và Độc Bộ, như vậy, không chỉ có bọn Hoa Linh, Yoyo không tha thứ, tôi cũng sẽ không.

“..... Hội phó?”

Ly Ca đánh tới. Giọng điệu thăm dò.

“Chuyện gì?”

“Anh tức giận sao?”

“Không.”

“..... Anh nhất định tức giận. Giận người post topic, cũng giận hội trưởng.”

“Nếu em đã biết, vì sao còn hỏi?”

Cô bé này luôn suy nghĩ cẩn thận. .... Chu Luật mỉm cười.

“Em không phải muốn nói giúp hội trưởng. Nhưng là..... bất luận hội trưởng hay chị Trà Trà, bọn họ hẳn sẽ không làm chuyện đi ngược lại tâm nguyện của mình. Hội phó, anh nghĩ thế nào?”

Chu Luật không trả lời.

Ly Ca suy nghĩ, nói tiếp:

“Hội phó giận hội trưởng kỳ thật cũng không phải chuyện xấu, ít nhất có thể chứng minh một vài vấn đề. .... Ha ha. Mấy người bọn em nhất trí hi vọng hội phó nên vì chuyện này giáo huấn hội trưởng, cần phải mắng dữ dần một chút, đỡ phải hội trưởng luôn thích dùng lạt mềm buộc chặt, làm cho mấy người vô tội bọn em cứ phải lo lắng đề phòng theo. ....”

Chu Luật hoàn toàn không rõ mấy câu này, nhin không được hỏi: “Có ý gì? Lạt mềm buộc chặt? Lo lắng đề phòng?”

“À..... Không hiểu thì thôi ạ, coi như em nói lung tung đi, ha ha. ....”

Ly Ca nhanh chóng chấm dứt đề tài.

Những người này. .... sao mà mỗi người đều kỳ quái như vậy.

Chu Luật khẽ thở dài, liếc nhìn đầu giường.

Tờ giấy viết số điện thoại của Thanh Dạ vẫn luôn đặt ở dưới điện thoại trên đầu giường.

.

Tối hôm đó quả thật rất muốn hỏi rõ mọi việc, nhưng cuối cùng, vẫn là bắt buộc mình từ bỏ suy nghĩ đó đi.

Đây chỉ sợ là từ nhỏ đến lớn lần đầu tiên rơi vào nước sôi lửa bỏng, nhưng lại một thân một mình đi. .... Chu Luật nghĩ.

Thật không rõ, vì sao mọi đối với việc mai mối nhiệt tình như vậy, thế cho nên dù mình đã rõ ràng tỏ vẻ từ chối, vẫn còn bám riết không tha.

Hôm nay mới biết được, mọi thậm chí còn đưa số điện thoại của mình cho người họ hàng Tuyết Di kia.

Ngày đó ở nhà mọi thì có vẻ như một cô gái dịu dàng ít nói, trong điện thoại lại giống như người khác, sáng sủa nhiệt tình đến mức quá đà.

Chủ động mời cậu đi ra ngoài chơi, chủ động tìm đề tài nói chuyện với cậu.

Quả Quả hành động như thế, cô gái này cũng vậy. .... Xem ra hiện tại các cô gái đều là thế này?

Có một cô em gái như Quả Quả là đủ rồi, nếu lại thêm một cô bạn gái. ... cậu không có khả năng chịu đựng.

Sau đó Quả Quả ở trên mạng trách Chu Luật:

“Hôm nay em gọi điện thoại đến, nhưng cứ luôn bận. Anh nói chuyện với ai mà lâu như vậy? Nếu như là Thanh lão đại thì em có thể tha thứ.”

“Không phải.” Chu Luật lựa chọn bảm bảm chi tiết, “Là đối tượng xem mặt.”

“À. ....” Quả Quả thuận miệng đáp, sau đó lập tức kinh ngạc hét ầm lên, “Cái gì? Xem mặt ——! !”

“Có cần thiết phải kinh ngạc thế không?”

“Nguyên lai anh Luật đã muốn bắt mắ đến độ đi tìm đối tượng xem mặt rồi sao. ....”

“.....”

“Đối tượng là nam hay nữ. ....?”

“Nhảm nhí, đương nhiên là nữ.” Chu Luật nhướn mày, “Em có thường thức hay không vậy?”

“Anh. .... sao anh lại đi xem mặt. ....” Quả Quả bi thương.

“Cũng không phải anh tự nguyện. Họ hàng giới thiệu, không thể không nể mặt. Hơn nữa, vì sao anh không thể đi xem mặt?”

“Bởi vì sớm muộn gì anh cũng sẽ gặp mặt Thanh lão đại!” Quả Quả nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, “Ở trước khi gặp mặt em phải bảo vệ tốt cho anh, cho nên sao có thể để cho cô gái khác nhanh chân đến trước?”

“Anh và Thanh Dạ. .... là bạn trên mạng bình thường gặp mặt, cùng xem mặt có liên quan gì chứ?”

“Đương nhiên liên quan! Đây chính là cuộc gặp có ý nghĩa trọng đại! Em không thích anh Luật đi xem mặt có bạn gái rồi kết hôn. .... Mặc kệ đối phương xinh đẹp như tiên nữ hay là cái gì, đều từ bỏ nhanh chút đi. .... Dù sao anh cũng không thích, sao phải tiếp tục dây dưa?”

Đứa nhỏ này hăng máu lên thật sự là lợi hại. .... Nhưng lời của cô bé nói, chưa chắc đã là sai.

“Anh đương nhiên sẽ từ chối, nhưng mà thật sự không thể không nể mặt mọi, dù sao nhà bọn họ cũng đã chăm sóc anh. .... Em gái, có một số việc không phải đơn giản như em nghĩ đâu.”

Chu Luật nhẹ nhàng nói.

Quả Quả im lặng một lúc, thỏa hiệp nói:

“Được rồi, em mặc kệ mấy chuyện như vậy, dù sao anh lúc nào cũng coi em như đứa trẻ con không hiểu chuyện. .... Em chỉ hỏi anh một vấn đề, anh phải trả lời thành thật.”

“Hỏi đi.”

“Anh Luật, anh có thích Thanh lão đại không?” Quả Quả rất nghiêm túc nói, “Em không hỏi ‘thích’ giữa bạn bè, mà là giữa người yêu với nhau ấy.”

Chu Luật sững sốt, cười khổ nói: “Sao em lại nhảm chán như vậy.....”

“Em làm sao mà nhảm chán.....” Quả Quả thương tâm nói, “Anh mới lúc nào cũng trốn tránh ấy. Cứ như vậy căn bản không thể giải quyết được chuyện gì hết.”

“Trốn tránh?”

Mình có đang trốn tránh cái gì sao?

“Anh nói cho em biết đi, anh có cảm giác thế nào với Thanh lão đại? Anh vốn rất khó tự nguyện ở bên cạnh một người xa lạ, còn vì đối phương làm nhiều như vậy..... Em còn lâu mới tin anh hoàn toàn không có cảm giác gì với người ta.”

“Là người khác bảo em tới hỏi?”

“Không, em chỉ muốn biết mà thôi..... Em không muốn anh Luật cứ áp lực mình như vậy. Anh luôn thích che dấu cảm xúc, giấu đến cuối cùng ngay cả mình muốn thứ gì đều dần dần buông ra, kết quả là cái gì cũng không có được..... Anh cứ như vậy thật đúng là có lỗi với chính mình.”

“Quả Quả, em mới mười ba tuổi..... đừng nói chuyện thâm sâu như vậy.”

Chu Luật thực bất đắc dĩ.

Vẫn luôn không muốn đối mặt với sự thật. Từ xưa tới nay, bản thân đã quen cùng người khác giữ một khoảng cách, bất tri bất giác đã bỏ lỡ rất nhiều điều..... có lẽ đúng là tự làm tự chịu đi.

Nhưng mà, Thanh Dạ vốn là một người xa lạ, hành động của anh ta quả thật có thể tác động đến cảm xúc của mình. Điều này..... có nghĩa là vị trí của Thanh Dạ ở trong lòng mình là khác biệt sao?

“Em không có thâm sâu, em chỉ đang tự thuật sự thật.” Quả Quả có vẻ có chút kích động, “Anh Luật, anh vẫn chưa trả lời vấn đề của em.”

Kỳ thật, cho dù thích, thì có thể làm gì đây? Bọn họ..... hiện giờ cũng chỉ là bạn trên mạng thôi.

“Anh Luật?”

Chu Luật hít sâu một hơi, hồi đáp:

“Anh thừa nhận..... anh thích anh ta.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Lặng yên bên nhau.

Rất cuộc vẫn nói ra, sự thật này.

Nhìn chăm chú vào những dòng chữ mình đã đánh, Chu Luật chìm vào yên lặng.

Haizz.

“Anh Luật?”

Quả Quả thử gọi cậu một tiếng, thấy không có phản ứng, lại khoa trương kêu lên:

“Dữ dội trần quý a a a ! ! Đệ nhất thần quan sever bày tỏ chân tình! !”

“.....”

“Em muốn chụp màn hình giữ lại! ! Chết Thanh lão đại ba trăm vạn..... không, ba nghìn vạn! ! !”

“Quả Quả..... !”

Rất cuộc không thể nhịn được nữa.

“Cứ việc đem bán đi, bán xong rồi, đời này cũng đừng đến gặp anh.”

“Hi hi. .... em đùa thôi mà.” Quả Quả thấy cậu nghiêm túc, vội vàng thanh minh, “Ngươi giận, ngươi giận. ....”

“Em thật là. ....”

“Nhưng mà anh à, sau này anh có nói cho Thanh lão đại biết không?”

“Anh đã có tính toán.” Chu Luật nhẹ nhàng nói, “Lúc nào cần thiết sẽ tự mình nói với anh ta.”

“Oa. ....” Quả Quả phát ra tiếng than sợ hãi, “Quả nhiên có phong cách của anh trai.”

Chu Luật dừng một chút, lại cảnh cáo: “Trước đó, em đừng có mà hành động thiếu suy nghĩ.”

“Đạ. ....”

Quả Quả rất ngoan ngoãn gật đầu.

.

Mười giờ tối ngày ba mốt tháng một, hôn lễ của Trà Trà sắp sửa cử hành đúng hẹn. Đương nhiên, chú rể của cô đúng như topic rumour đã nói, là đội trưởng Độc Bộ Nhìn Trời của thương đoàn Hải Âu.

Mà không phải mọi người đều biết Mộ Vũ. Thanh Dạ.

Thanh Dạ đứng chín rưỡi login, sửa đổi thông báo của chủ hội:

[FROM: Ánh Sáng Chi Đường tổng hội trưởng Thanh Dạ]

[Mười giờ tối nay, mọi người có rảnh thì đến giáo đường tham gia hôn lễ của chị Trà Trà đi. Tặng quà thì tặng, chúc mừng thì chúc. Ý định đến quậy phá, đều tha ra ngoài đánh mông]

Xem ra Thanh Dạ cũng hiểu được, một vài thành viên đối với biến cố của anh và Trà Trà cảm thấy cực kỳ bất mãn.

Nhưng mà chính bản thân anh ta, vì sao còn có thể bình tĩnh nhã nhặn như thế?

“Luật.”

Thanh Dạ ở kênh hội gọi cậu.

“Luật, cậu có ở nhà hay không?”

Thật không muốn để ý tới.

“Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật. ....”

“Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật. ....”

“Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật Luật. ....”

Nhìn đối phương đánh chữ tràn đầy màn hình, Chu Luật rớt cuộc mở miệng:

“..... Ôn ào muốn chết.”

Thanh Dạ cười: “Tôi biết cậu có mà.”

Chu Luật lạnh lùng nói: “Như vậy anh cũng nên biết, tôi hận nhất người vì chuyện vợ vẫn dùng kênh hội.”

“Ách. ....” Thanh Dạ thấy tình hình không ổn, vội vàng đình chỉ, “Muốn mắng lát nữa lại mắng, tôi tới tìm cậu trước.”

Một lát sau, hai người chạm mặt.

Không lâu mới cùng Quả Quả thừa nhận mình thích người kia, hôm nay liền gặp được. .... Nói thật, tâm tình khá phức tạp.

Hy vọng đối phương có thể đem chuyện của anh cùng Trà Trà giải thích rõ ràng, tự nói với mình bài post kia căn bản là giả. .... Đồng thời lại hơi chút hy vọng đối phương đừng nói những lời không rõ ràng, như vậy có thể hoàn toàn, cắt đứt những suy nghĩ không hay trong đầu mình.

Dù sao cái loại tình cảm này đặt ở trong hiện thực..... quả thật có chút hoang đường, rất không có khả năng thực hiện.

Nếu như có thể ở trước khi hăm sâu, ở trước khi thương tâm mà bóp chết..... cũng rất tốt.

Nhưng mà, trước mắt Thanh Dạ không biết là cố ý hay là thật sự ngây thơ, nói cả nửa ngày vô nghĩa cũng không tiến vào đề chính.

“Cậu cảm thấy chúng ta tặng Trà Trà lễ vật gì mới thích hợp? Minh Diệt Châu? Thất Dạ Hoa?”

“Thanh Dạ.....”

“Tôi nhớ, Trà Trà hình như muốn một con đom đóm Cực Quang làm sủng vật, nhưng vẫn chưa có thời gian đi bắt, cậu bên kia.....”

“Thanh Dạ!”

“Hử?”

“Những gì anh muốn nói chỉ có thể thôi à?”

“Ừ?” Thanh Dạ mỉm cười, “Bằng không còn có cái gì?”

“.....”

Đánh kẻ chạy đi không ai đánh người chạy lại. Đối với người này, đôi khi thật sự muốn giận..... cũng không biết giận thế nào.

.

Thanh Dạ kéo cậu tham gia hôn lễ của Trà Trà, toàn bộ quá trình có vẻ khá yên ả. Cùng Trà Trà và Độc Bộ chào hỏi ngắn gọn nhìn qua cũng hòa hợp..... Hoàn toàn không giống lúc trước mới ồn ào một trận.

Là Thanh Dạ rất giỏi che giấu cảm xúc, hay là sự thật vốn không phải như vậy?

Mặc kệ thế nào, chỉ cần quan hệ hợp tác giữa Ánh Sáng và Hải Âu không mất, đối với sự phát triển của công hội sau này sẽ có quá lớn ảnh hưởng. Về phần vấn đề danh dự cá nhân..... ngay cả bản thân Thanh Dạ cũng không quan tâm, như vậy mình cần gì phải thay anh ta suy nghĩ?

Thật sự là nhiều chuyện.....

“Luật, hôm nay cậu có chút kỳ quái.”

Anh có biết là tốt rồi.

“Có ai chọc giận cậu phải không?”

Anh có biết là tốt rồi.

“Nếu cậu tức giận là vì thấy bài post trên diễn đàn..... kỳ thật hoàn toàn không cần phải...”

“Đích xác không cần thiết.” Chu Luật thân nhiên nói, “Thế nhưng vì một kẻ đối với chuyện gì cũng không thêm quan tâm mà tức giận, tôi thật sự là so với đứa ngốc còn ngốc hơn.”

“Luật..... vì sao cậu lại tức giận?” Thanh Dạ dịu dàng hỏi, “Là bởi vì mâu thuẫn giữa tôi và Độc Bộ, hay là cậu cho rằng tôi thật sự thích Trà Trà?”

“.....”

Người điều khiển chương trình tuyên bố hôn lễ kết thúc. Phù rở dẫn cô dâu chú rể đi ra cửa, chuẩn bị tìm kiếm một nơi khung cảnh thích hợp chụp ảnh lưu niệm.

Khi Trà Trà chậm rãi đi ngang qua Thanh Dạ, cố ý bỏ lại hoa cưới. Thanh Dạ xoay người nhanh chóng nhặt lên, mỉm cười nói:

“Cảm ơn, Trà.”

“Hy vọng kẻ tiếp có thể đến phiên anh. Thanh Dạ, chuyện kẻ tiếp liền giao cho anh.”

Trà Trà trước khi rời đi, lưu lại câu nói đầy ý tứ hàm xúc này.

“Luật.” Thanh Dạ xoay người nói, “Thời gian còn lại, tôi sẽ giải thích tất cả với cậu.....”

“Không cần.” Chu Luật lạnh lùng ngắt lời, “Nhìn rõ tình cảnh của anh đi đã. Anh vẫn là đàn xếp với những người khác trước đi rồi nói sau.”

“Hội trường!”

“Lão đại!”

Phần lớn hội viên tới tham gia hôn lễ đều không hiểu ra sao, nghi vấn nghẹn đã lâu trong lòng cần giải quyết cấp bách.

“Chị Trà Trà sao lại gả cho Độc Bộ!?”

Người theo bốn phương tám hướng vọt tới, rất nhanh vây quanh Thanh Dạ.

“Cái này..... để ngày mai nói được không.....”

“Không được!” Hoa Linh cá giận nói, “Hôm nay anh không giải thích rõ ràng chuyện này rốt cuộc là sao, đừng hòng nghĩ đến logout đi ngủ!”

“Cứ ngoan ngoãn nói chuyện với bọn họ đi, tôi đi trước.”

Chu Luật xoay người bước đi, không chút nào thương xót.

“Luật..... cậu có thể nhẫn tâm nhìn tôi chôn thây trong bụng dũ thú sao.....”

“Không liên quan tới tôi.”

“Lão đại quá đáng! Dám nói bọn em là dã thú?”

“.....”

Đi ra giáo đường, Chu Luật dừng lại tự hỏi mình hiện giờ nên đi đâu.

“Hò.....”

Hôm nay không cần cùng Hải Âu nói chuyện làm ăn, cũng không cần lập kế hoạch tác chiến, lão đại của Áo Giác hiện giờ đang đi công tác..... Vẫn là đi Hưu Bá Luân nhìn một chút độ phát triển đi, thuận tiện lại đi xem thành Pháp Đế đã càng ngày càng xa lạ.

“..... Tiểu Luật.”

Còn chưa kịp nhích người, Chu Luật liền nhìn thấy một người.

Thật lâu vẫn chưa cùng nói chuyện, người bạn tốt Hồ Ly, giờ phút này xuất hiện trong tầm mắt của cậu.

Thoạt nhìn, Hồ Ly cùng mấy tháng trước khi tạm biệt giống nhau, không có thay đổi.

Có chút xấu hổ.

Nhưng là đối phương chủ động chào cậu, hẳn là đại biểu không quan tâm hiềm khích lúc trước đi.....

“..... Đã lâu không gặp.”

“Ừ.” Hồ Ly gật đầu, “Tớ đang muốn đi sàn thi đấu, không nghĩ tới lại gặp cậu ở đây.”

“Tớ đến tham gia hôn lễ của bạn.”

Chu Luật đang muốn thuận tiện hỏi một chút tình hình của Cách Lăng Định Á gần đây. Phía sau, thật vất vả mới thoát khỏi hội viên quấy rầy, Thanh Dạ cũng từ giáo đường đi ra.

“Luật..... sao cậu có thể không cứu tôi.....”

“.....”

Thanh Dạ cùng Hồ Ly chú ý tới nhau, nhất thời đều có chút kinh ngạc.

Sau đó, là một khoảng thời gian dài im lặng.

Không khí giữa ba người, nói không lên lời kì quái.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 32: Câu chuyện thật sự

Edit: Bé Na

Hai người kia, rốt cuộc làm sao vậy?

Hồ Ly bình thường cũng là người để ý mọi chuyện. .... Nhưng Thanh Dạ, từ khi nào cũng trở lên trầm mặc như vậy ?

“Hai người. ....”

Chu Luật cũng không biết nên nói gì mới thích hợp lúc này.

“Thật sự là khó gặp được cậu. .... Mộ Vũ Thanh Dạ.”

Người mở miệng đầu tiên là Hồ Ly.

“Quả thực rất khó .” Thanh Dạ cười cười, “hội trưởng Cách Lãng Địch Á.”

“Tiểu Luật đã được cậu chiếu cố rồi.”

“Không có. Nhân tài nhà chúng mình, ngược lại đã được Luật chiếu cố thực nhiều.”

“Úc, phải không? Xem ra tương lai của Ánh Sáng thật đáng để người ta chờ đợi.”

“Cám ơn cậu đã khích lệ. Bất quá Cách Lãng Địch Á cũng không kém đâu.”

“.....”

Hai người khẩu khí cũng không hiền lành.

Bề ngoài bình tĩnh vô cùng, nhưng bên trong tựa hồ như có mạch nước ngầm bắt đầu khởi động.

Ai. ....

Chu Luật thở dài.

Tâm tình vốn đang không tốt, lại gặp phải tình huống này, thật đúng là phản cảm.

Hiện tại lựa chọn tốt nhất, chính là chính mình biến mất. Nhắm mắt làm ngơ. Mặc hai người họ ở cái góc này, muốn nháo cái gì thì cứ tiếp tục nháo đi.

“Tiểu Luật.”

Hồ Ly gọi cậu lại.

“Ân?”

“..... Đi theo tớ một chút, tớ có điều muốn nói với cậu.”

Hồ Ly tựa hồ đã muốn hoàn toàn quên Thanh Dạ vẫn đang nói chuyện với mình.

“Bây giờ?”

“Uh, ngay bây giờ.”

“.....”

Thật ra cũng rất khó. Đây là lần đầu tiên, kể từ việc hôm trước, Hồ Ly chủ động nói chuyện với mình.

Tuy rằng không biết có chuyện gì, tuy rằng tâm tình hôm nay không tốt, nhưng trước lời thỏa hiệp của cậu ấy, Luật vẫn là tất nhiên đồng ý.

Hồ Ly muốn nói chuyện với mình, điều đó có nghĩa khúc mắc trong lòng cậu ấy đã được cởi bỏ. Cùng bằng hữu tốt nhất khôi phục quan hệ bình thường, chính là chuyện làm cho người ta vui vẻ.

“Uh.”

Chu Luật gật gật đầu. Sau đó nói với Thanh Dạ :

“Anh đi trước nhé. Tôi sau khi nói chuyện xong sẽ logout luôn, không cần tìm tôi .”

Cùng bạn bè nói chuyện, là chuyện rất bình thường. Thanh Dạ hẳn là cũng không có ý kiến gì đi?

Nhưng Thanh Dạ lại cười cười, nói:

“Tôi sẽ ở nơi này, chờ cậu về.”

Chu Luật nghĩ anh ta không hiểu ý mình vừa rồi, lại nói tiếp:

“..... Thời gian không còn sớm, tôi cùng Hồ Ly nói xong chuyện xong sẽ đi ngủ. Anh cũng không cần chờ tôi.”

“Àn.”

Thanh Dạ khẽ gật đầu, nói:“Tôi biết..... cậu đi đi.”

Thanh Dạ trong hiểu biết của Chu Luật, vốn là một người khá bướng bỉnh.

Nhưng hiện tại Thanh Dạ không ngăn trở, cũng không nói nhiều, chỉ yên lặng nhìn theo mình cùng Hồ Ly rời đi.

Không biết làm sao, khiến cho bản thân có điểm muốn dừng bước.

“Tiểu Luật..... Gần nhất công việc không bận rộn chứ?”

“Vẫn tốt.”

“Có gặp phiền toái gì hay không?”

“Không có.”

“Hàng xóm cách vách có ồn ào như ngày xưa không?”

“Vẫn.....”

“Cây Tiên nhân chương trồng trên ban công còn sống không?”

“..... nó vốn sống rất dẻo dai.”

“Mẹ gần đây có còn giới thiệu đối tượng gặp mặt cho cậu không?”

“Có..... Nhưng tớ sẽ không gặp mặt nữa .” Chu Luật bị hỏi thập phần buồn bực, không nhận được liên ý kiến:

“Hồ Ly..... Quanh co lòng vòng lâu như vậy, cậu thực sự muốn nói rốt cuộc là cái gì?”

Hồ Ly sùng sốt, cười khỏ nói:

“Mấy ngày này, cậu cảm thấy ở Ánh sáng thật sự là vẫn tốt?”

“Đúng.”

Chu Luật thẳng thắn thừa nhận.

“Xác thực.....” Hồ Ly thở dài, “Thanh Dạ đối với cậu tốt lắm, tớ đã nghe Quả Quả nói.”

“.....”

Tiểu muội kia..... Thật là đúng là một sinh vật nguy hiểm. Thật không biết cô bé lại dây dưa với Hồ Ly từ khi nào.

“Tiểu Luật, thật có lỗi với cậu. Việc trước đây tớ cũng có điểm tùy hứng, không để ý đến suy nghĩ và tâm tình của cậu.”

“Bây giờ còn nói chuyện này làm gì.....” Chu Luật lắc đầu, “Đều đã là chuyện trong quá khứ, tớ cũng không muốn nhắc lại.”

“Dù vậy tớ vẫn muốn giải thích. Tớ không hy vọng sau này tình bạn giữa chúng ta sẽ xuất hiện rạn nứt.”

“Sẽ không, cậu có thể hiểu được điều đó, tớ cũng rất cao hứng.” Chu Luật hơi hơi cười, “Nói đi nói lại, trong chuyện này tớ cũng chưa hẳn là đúng. Có

lẽ ngay từ đầu đã sai lầm rồi.....”

“Tiểu Luật?” Hồ Ly có điểm hoang mang nói, “Có phải hay không từ ngay từ đầu không nên gọi cậu vào Cách Lãng Địch Á? Quả thực..... cậu hẳn là đã có lựa chọn của chính mình.”

“Tớ không phải có ý này, cậu hiểu lầm rồi.” Chu Luật nhớ tới chuyện quá khứ, trong lòng cảm khái, “Khi còn ở Cách Lãng Địch Á, đại khái tớ cũng có sai lầm. Kỳ thật, không phải ai cũng đều chịu được thái độ hà khắc như vậy.”

“Cậu cũng vì muốn tốt cho bang hội.....”

“Nhưng điều đó quả thật cũng đã trở thành một mồi lửa không phải sao? Rồi đi, đối với tớ lúc đó mà nói, có lẽ là sự lựa chọn tốt nhất”. Chu Luật ôn hòa nói, “Mấy ngày nay tớ đã trải qua một số việc, nhận thức một số người, cảm thấy suy nghĩ của mình đã ở dần dần thay đổi. Tớ ảnh hưởng tới bọn họ, bọn họ ảnh hưởng tới tớ, chúng tớ đều cảm nhận được rất nhiều cảm giác trước nay chưa có, bọn họ thái độ xử sự so với trước kia ngày càng tốt hơn. Cho nên nói, không chỉ bọn họ trưởng thành, tớ cũng đã trưởng thành hơn.”

“Tiểu Luật.....” Hồ Ly cảm thán nói, “Cậu đã thật sự thay đổi, cho tới bây giờ, tớ cũng chưa từng nghe cậu nói những lời như vậy.”

Chu Luật cười cười: “Trước kia, tớ có phải hay không giống một cái dùi, gặp ai liền chọc ngoáy người ta?”

“Nói thực ra, cũng đúng” Hồ Ly gật gù đầu, “Đôi khi, ngay cả tớ cũng đã từng bị.”

“A.....”

“Tiểu Luật, có lẽ hiện tại nói những lời này có vẻ hơi thừa.” Hồ Ly do dự một chút, mở miệng nói, “Cậu có từng nghĩ là... sẽ trở về Cách Lãng Địch Á không?”

“Hồ Ly.....”

“Sau khi cậu đi, bọn Vân Trung đều rất nhớ cậu, đều hi vọng cậu có thể trở về. Mà tớ cũng hi vọng như vậy”. Hồ Ly thờ dãi, “Mọi người cùng nhau nghĩ biện pháp, vốn không khó khăn gì không thể vượt qua”

Trở về. Trở lại cùng các bằng hữu cũ, cùng họ kẻ vai sát cánh chiến đấu. Thực làm cho người ta tâm động.

Nhưng là, hiện tại bên cạnh mình còn có những người đó... Cá Chết, Đu Đủ, Mèo Lười, Ly Ca..... Còn có Thanh Dạ, sao có thể rời bọn họ mà đi?

Này một nhóm chuyên gây chuyện thị phi, không có ai để ý, nhất định sẽ đem công hội biến thành một trận gà bay chó sủa...

Mà tên Thanh Dạ một chút thường thức cũng không có kia, sau một thời gian nữa, nói không chừng ngay cả chính mình nên làm gì cũng không biết...

Chu Luật nghĩ đến đây, hơi hơi nở nụ cười.

Sau khi suy nghĩ, đã chọn ra được con đường cho mình

Thấy cậu nửa ngày không có phản ứng, Hồ Ly tự nhiên cũng hiểu được ý tứ của Luật.

“Không quan hệ, cho dù không trở lại..... Chỉ cần cậu sống tốt, tớ cũng không có gì để nói.”

“Cảm ơn cậu, người anh em” Chu Luật cười nói.

“Nhưng mà, Tiểu Luật. Có chuyện tớ muốn nói rõ với cậu.”

“Cậu nói đi?”

“Tớ cùng Thanh Dạ.....” Hồ Ly dừng một chút, có chút gian nan nói: “Tớ cùng..... Đỗ Vũ Trạch, kỳ thật đã quen nhau trước đây.”

Đỗ Vũ Trạch, một cái tên hoàn toàn xa lạ.

Hồ Ly vừa nói, đó là tên của Thanh Dạ

Bọn họ đã quen nhau từ trước, nhưng lại không nói với mình. Chu Luật bỗng dưng có chút ngơ ngẩn cả người.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Giải thích sai lầm

Edit: Bé Na

Qua hồi lâu, Chu Luật mới hỏi:

“..... Thì ra cậu đã nhận thức Thanh Dạ từ trước?”

“Uh.”

“Nhận thức như thế nào?”

Hồ Ly trầm mặc một lát, trả lời: “Tớ cùng cậu ta, là bạn học thời trung học.”

“.....”

Thì ra là quan hệ quen thuộc đến vậy sao?

“Thời trung học, các đồng học thường rủ nhau cùng chơi game online, Mộ Vũ Thanh Dạ là id cậu ta thường dùng”, Hồ Ly giải thích, “Khi cậu ta lần đầu tiên tiếp xúc với tớ tại trò chơi này, tớ cũng cảm thấy thực kinh ngạc”

“Thật đúng là có duyên”

“Kỳ thật cũng không tính.....” Hồ Ly lắc đầu, “Lấy hứng thú của cậu ta đối với game online, tớ nên sớm dự đoán được cậu ta sẽ chơi Thần vô.”

“Nếu trước kia biết cậu ta cũng chơi Thần vô, cậu sẽ không phải là từ bỏ trò chơi này?” Chu Luật hỏi, “Tớ không thích quanh co lòng vòng, cho nên cậu cứ nói thẳng đi.. Hồ Ly, cậu cùng cậu ta trong lúc đó đã phát sinh chuyện gì không thoải mái sao? Cậu cùng Vân Trung rõ ràng cũng là bạn học cùng trung học, nhưng cậu cũng không lảng tránh Vân Trung giống như lảng tránh Thanh Dạ”

Hồ Ly rầu rĩ nói: “Thực ra thì, tớ chán ghét Đỗ Vũ Trạch.”

“Vì cái gì?”

“Đỗ Vũ Trạch, người này thực có thể nói, đối với người ngoài nhiệt tình, các phương diện khác cũng rất hoàn mỹ, thoát nhìn rất dễ kết bạn. Nhưng là, cậu ta luôn đem những người khác trở thành đứa ngốc để đùa giỡn.”

“.....”

“Có lẽ là, cậu ta từ nhỏ đến lớn, thứ gì muốn đều thực dễ dàng đạt được..... Cậu ta cũng không coi trọng điều gì, những thứ ngoài kia là căn bản giống nhau mà thôi. Loại biểu hiện này, đối với những người ở trước mặt cậu ta hao hết tâm tư liều mạng cố gắng, thật sự là điều châm chọc lớn.”

Hồ Ly cười khò, tiếp tục nói:

“Ba năm trung học, bọn tớ ai cũng không thắng được cậu ta, thậm chí còn không có cơ hội so sánh cả bề ngoài. Sau đó đến với Thần vô, tớ thế nhưng lại một lần nữa gặp được cậu ta. Tớ cố gắng phát triển thể lực của Cách Lăng Dịch Á, cố gắng áp chế Ánh Sáng, nhưng là ngay tại thời điểm bắt đầu khởi sắc, bởi vì sai lầm của tớ, cậu đã ly khai Cách Lăng Dịch Á.”

Một con người may mắn, những gì mong muốn đều có thể thực hiện được, cũng không coi trọng điều gì.

Đây là một Thanh Dạ mà mình không biết

Bất quá, đem những người khác trở thành đứa ngốc để đùa giỡn, thật ra rất phù hợp với tính cách của cậu ta..... Sau khi nói lời nói ngu xuẩn vẫn có thể bình thân ung dung mỉm cười như cũ, làm người nghe cậu ta nói cảm thấy chính mình mới giống một đứa ngốc.

“Về sau, mọi chuyện lại hoàn toàn lệch khỏi ý liệu của tớ. Tớ không nghĩ cậu ta cư nhiên lại tìm tới cậu, mà cậu cư nhiên... cũng đồng ý với cậu ta”

Ngày đó, Hồ Ly cực lực phản đối mình gia nhập Ánh Sáng, nguyên lai là vì nguyên nhân này. Nỗ lực không nghĩ lại thua dưới tay Thanh Dạ, kết quả lại vẫn là thua. Cậu ta nhất định thực không cam lòng

“Tớ đáp ứng Thanh Dạ, là vì tớ đối với Ánh Sáng cũng có chút hứng thú, lý do không chỉ là vì cậu ta.”

Chu Luật thần nhiên nói.

“Tớ biết.” Hồ Ly gật gật đầu, “Cậu đối với chuyện tớ với cậu ta lúc đó hoàn toàn không biết gì cả. Mà cậu ta, cũng nhất định chưa nói với cậu.”

Kỳ thật, bản thân mình hiểu, lý do vì sau cậu ấy không nói cho mình biết.

Chu Luật trầm nghĩ.

Là lo lắng mình vì vậy mà rời đi Ánh Sáng, hay vẫn cho rằng, nếu nói ra, trò chơi này sẽ từ nay về sau sẽ không thú vị nữa?

“Tớ cuối cùng vẫn là nhớ tới cậu. Từ Quả Quả, tớ biết, cậu ta đối với cậu tốt lắm, tớ cũng có chút yên tâm” Hồ Ly thở dài, “Nhưng Tiểu Luật, cậu là bằng hữu tốt nhất của tớ, vì tốt cho cậu, tớ có điều này không thể không nói.”

“Điều gì?”

“Cẩn thận một chút với Đỗ Vũ Trạch.....”

“Vì sao?”

Hồ Ly có chút bất đắc dĩ nói:

“Thời trung học, có một cô bé chơi cũng khá thân với tớ, tên là Tình Khiết. Tính cách và diện mạo của cô ấy đều thật đáng yêu, cô ấy vẫn thầm mến Đỗ Vũ Trạch. Sau đó, bạn bè Tình Khiết khuyên nhủ cô ấy thổ lộ với cậu ta, nhưng kết quả nhận được lại khiến cô ấy thực sự khiếp sợ.”

“Như thế nào.....?”

“..... Đỗ Vũ Trạch nói rõ ràng với cô bé, cậu ta không thích nữ sinh.”

“.....”

Nhất thời cảm thấy choáng váng. Có thể thẳng thắn thừa nhận như vậy, người này cũng thực quá mạnh mẽ...

Hoặc là nói, cảnh giới làm mọi việc theo ý mình của người này đã đạt đến một tầm cao mới.

“Ý của cậu là.....”

“Cậu hẳn là có thể hiểu được, Tiểu Luật, tớ không muốn thấy cậu bị thương tổn. Ý đồ của cậu ta lần này, tựa hồ quá mức rõ ràng.....”

“Ngừng lại một chút.....”

Chu Luật nửa ngày mới bình tĩnh trở lại.

“Tớ nghĩ là tớ cần phải nói điều đó với cậu.” Hồ Ly không ngừng lại, mà tiếp tục nói, “Ngày đó nghe khẩu khí Quả Quả, tựa hồ gần đây cậu cũng có chút không thích hợp..... Như vậy không phải là chuyện đơn giản, tớ hy vọng cậu có thể suy nghĩ rõ ràng. Đương nhiên..... Nếu cậu nhất định lựa chọn theo ý nguyện của mình, tớ cũng không phản đối.....”

“Tớ nói cậu dừng lại!”

Chu Luật lại lần nữa mở miệng ngăn lại.

Hiện tại trong đầu cậu, quả thực đang rất rối loạn.

Thanh Dạ thích không phải là Trà Trà?

Thanh Dạ căn bản không thích nữ nhân.....

Như vậy rốt cuộc là vì cái gì.....

Nhớ tới mấy ngày này chính mình hoàn toàn lo lắng dư thừa, tâm tình Chu Luật lại càng khó bình tĩnh lại.

“Hồ Ly.....” Chu Luật nghiêm giọng nói, “Hiện tại, lập tức đổi đề tài cho tớ.”

Sau cuộc nói chuyện, tiễn Hồ Ly rời đi, vừa vặn là 3 giờ sáng.

Tâm trạng thế này, ngủ thế nào bây giờ?

Ma xui quỷ khiến Chu Luật tiến đến cửa vào Hồi Giáo thánh đường, phát hiện Thanh Dạ vẫn còn đứng tại nơi đó.

“Tôi sẽ đứng ở đây chờ cậu trở về”... Những lời này, quả nhiên không phải nói đùa.

Vì cái gì nhất định phải chờ? Vì cái gì nhất định phải đứng bất động chờ tại chỗ này?

Người kia..... Điên rồi sao?

“Luật. ....”

Thấy thần quan quen thuộc một lần nữa đứng ở trước mặt, Thanh Dạ thả lỏng khẽ thở dài:

“Tôi còn đang nghĩ, cậu sẽ không trở lại.”

“Anh là đồ ngu sao... Đứng chỗ này bất động ngây ngốc vài giờ liền? Lãng phí thời gian nhìn người đi đường hả?”

“Không.” Thanh Dạ lắc đầu, “Tôi chỉ lo lắng khi cậu biết sự thật rồi, sẽ không trở về tìm tôi nữa.”

“Không trở lại đây thì tôi đi đâu? Đi Cách Lãng Dịch Á tìm bọn Vân Trung ôn chuyện cũ?” Chu Luật hỏi lại, “Bây giờ đã là 3 giờ sáng, là thời gian mọi người đang ngủ, hiểu không? Bọn họ mới không giống kẻ ngu ngốc như anh không có khái niệm về thời gian đi?”

“Luật. ....” Nghe xong lời nói của cậu, Thanh Dạ liền mỉm cười đứng lên, “Thấy cậu như vậy, tôi thật cao hứng.”

“Đúng vậy. .... Cao hứng, thật cao hứng.” Chu Luật cũng cười, nhưng khẩu khí lại có chút lạnh, “Nhưng mà, cũng mời anh giải thích cho tôi ân ân oán oán của anh với Hồ Ly cùng với động cơ anh mời tôi gia nhập Ánh Sáng hội đi, cảm ơn.”

Thanh Dạ nhất thời nghẹn lời.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Người coi trọng nhất

Edit: Bé Na

“Tôi cũng không biết phải giải thích với cậu thế nào...”

“Như vậy, để tôi hỏi” Chu Luật thái độ trực tiếp, “Nghe nói, trước kia anh là loại người khiến người khác thực chán ghét?”

“Ách. .... Đại khái là cũng đúng.” Thanh Dạ nghĩ nghĩ, cười khổ nói, “Tương Hằng Chu mỗi lần nhìn thấy tôi, đều là một bộ dáng không kịp tránh. ... Tựa như có tâm lý lo sợ nào đó.”

Tương Hằng Chu, là tên của Hồ Ly.

Dùng thái độ đó với Thanh Dạ, trừ bỏ Hồ Ly, chỉ sợ Vân Trung và những người cùng lớp cũng như vậy đi.

“Tôi biết, trước kia thái độ tôi đối đãi với một số chuyện đã làm cho những người khác khó chịu, khi đó cũng chưa từng nghĩ tới thay đổi điều gì”. Thanh Dạ tiếp tục nói, “Ở bên ngoài tôi đối với ai cũng tốt, nhưng thực tế lại không để ý tới ai cả, luôn làm theo ý mình, cảm thấy những người đó vây quanh mình là chuyện đương nhiên... Hiện tại nghĩ đến chính mình khi đó, ngay cả tôi cũng thấy bức mình.”

“Gặp được anh quả thực. ....”

Chu Luật thở dài. Nếu bên cạnh có người có loại tính cách này, đại khái ngay cả chính mình cũng muốn cho hắn một đám.

“Nhưng tôi cũng không phải chưa từng cố gắng mà có thể đem mọi chuyện giải quyết dễ như trở bàn tay. ....” Thanh Dạ lắc đầu hỏi, “Luật, cậu chán ghét tôi sao?”

Cái dạng này, trông thật giống cô vợ trẻ bị khi dễ.

“Anh không phải đều là dạng người khiến người ta phải chán ghét sao?” Chu Luật không khách khí nói thêm vài câu, “Suốt ngày không làm việc đáng hoàng, làm việc thì kỳ kỳ quái quái, vui buồn bất chợt không lý do, thậm chí còn dám dùng kênh hội để tán gẫu trước mặt tôi. Nếu tôi có thể sử dụng đao, nhất định trước hết sẽ chém cho anh vài phát.”

“Cậu làm tổn thương tôi. ....”

Thấy thái độ Chu Luật cũng không có thay đổi lớn, Thanh Dạ dần bình tĩnh lại.

“Tôi còn vấn đề cần hỏi.” Chu Luật nheo mắt lại, “Anh mời tôi tham gia Ánh Sáng, là để đá kích Hồ Ly? Vẫn không muốn nói cho tôi biết anh và Hồ Ly đã có quen biết, nhìn tôi cùng cậu ấy mâu thuẫn với nhau anh cảm thấy rất thú vị?”

“Đương nhiên không phải.”

Thanh Dạ quả quyết phủ nhận. Sau đó anh có chút bất đắc dĩ nói:

“Luật. Tôi chỉ là muốn giữ cậu ở lại bên cạnh.”

“.....”

“Tuy rằng thái độ Trương Hằng Chu có khi thật sự làm cho người ta rất muốn đùa giỡn, nhưng tôi tuyệt đối không phải vì vậy mà lợi dụng cậu. Dù sao với tôi mà nói, sự tồn tại của cậu mới là trọng yếu nhất.”

“.....”

“Chuyện của Trà Trà và Độc Bộ, nếu cậu còn tức giận, như vậy tôi sẽ giải thích. Từ trước đến giờ, tôi vốn không phản đối bọn họ cảm tình phát triển, Độc Bộ quan hệ với tôi rất tốt, chuyện pk thuần túy là do những người khác bịa đặt, quan hệ hợp tác giữa Ánh Sáng và Hải Âu sau này tuyệt đối sẽ không bị ảnh hưởng. Cho nên nói.....”

“Tốt lắm..... Tôi hiểu được, anh không cần tiếp tục giải thích.”

Người kia, vẫn là kiểu nói như vậy.....

Chu Luật thờ sâu, nhìn ra ngoài. Đã sắp 4 giờ sáng.

Không thể không đi ngủ, tuy rằng bản thân không có chút buồn ngủ nào.

Người chơi đang online bây giờ rõ ràng không nhiều lắm. Bọn họ đứng trong này lâu như vậy, lúc này mới nhìn thấy một chiến sĩ lác lác đi ngang qua cửa giáo đường.

“Luật..... Tôi không biết cậu có hiểu hay không.”

Thanh Dạ sử dụng kênh cộng đồng, thấp giọng khẩn thiết nói:

“Người tôi thích, vốn vẫn là cậu.”

.....

Những lời này, là có ý gì?

Chu Luật giật mình, thì thào hỏi:

“..... Anh phát sốt?”

“Luật.....” Thanh Dạ cười khổ, “Rất cực đến phiên tôi đối với cậu nói một câu – không cần giả ngu, cảm ơn.”

“.....”

Chu Luật đang lo lắng đối mặt với chuyện này thế nào.

Từ phía sau, vị chiến sĩ đang đi ngang qua người Thanh Dạ bỗng nhiên không nói không rằng, vung đao khai chiến.

Cực kỳ hung ác sử dụng tuyệt chiêu Tàn Nguyệt Liên Trảm... Đây là tuyệt chiêu của mãn cấp chiến sĩ, phải vượt qua vô số nhiệm vụ trọng yếu mới nhận được chiêu thức hoa lệ này. Thanh Dạ đề phòng không kịp, HP liền suy giảm.

Đối phương không phải nhân vật đơn giản.

Thấy tình huống không ổn, Chu Luật lập tức xuất thủ. Bổ sung lập tức lượng hp đã mất cho Thanh Dạ, đem tinh thể nghịch chuyển lại.

Đối phương liên tục trúng vài trạng thái bất lợi, cười thu tay. Ngẩng đầu thấy Thanh Dạ đang muốn dùng tuyệt chiêu tối khủng bố phản kích, vội vàng hét lớn:

“Stop !”

“.....”

Xuất thủ đã thương người là người này, hiện tại kêu ngừng lại cũng là người này...Hắn rốt cuộc là người phương nào?

“Người là ai?”

Thanh Dạ thu hồi Liệt Diễm Kiếm, không hề giận tra vẫn chiến sĩ đã đánh gãy tâm tình nói chuyện của mình.

“Ta là ta thôi.” Chiến sĩ kia ái muội cười, “Như thế nào, hôm qua còn gọi người ta Tiểu Diễm Diễm, hôm nay liền cùng tân hoan hẹn hò nơi đây ? Bất quá tân hoan kiêm bảo tiêu này của người quả thật rất lợi hại. ....”

Đại khái là người quen của Thanh Dạ, cho nên mới có thể nói chuyện không nhẹ không nặng như vậy. Chu Luật nhu nhu huyết Thái Dương, nói:

“Tôi đi ngủ, các anh cứ từ từ tán gẫu.”

“Luật. ....”

“Không phải sinh khí, Luật phó hội?” Chiến sĩ khuyên nhủ, “Tôi bất quá chỉ đùa một chút thôi, hai người đều đừng để ý a.”

“Người rút cuộc là?” Thanh Dạ lại hỏi.

“Ta là Độc Bộ đại gia của nhà người.” Chiến sĩ đối Thanh Dạ cười nói, “Tiểu Thanh Từ, còn không mau dâng trà.”

“.....”

Chu Luật cùng Thanh Dạ đồng thời không còn gì để nói.

Chú rể hôm nay vừa kết hôn, lão công của Trà Trà, đội trưởng Hải âu thương đoàn Độc Bộ Vọng Không.

“Độc Bộ, cậu cũng quá là vô tư đi...” Thanh Dạ thờ dãi, “Làm gì có bằng hữu nào như cậu, nhìn thấy bạn bè liền xông tới chém mấy đao trước rồi nói sau?”

“Tôi chỉ là muốn chào đón cậu thôi. Vừa hoàn thành toàn bộ nhiệm vụ Tân Nguyệt Liên Trảm cho nhân vật này, đang muốn tìm người thử xem nó lợi hại đến đâu.” Độc Bộ hắc hắc cười, “Thuận tiện lại nói, Tiểu Thanh Từ, tốc độ phản ứng của cậu hình như giảm xuống.”

“Không được gọi tôi là Tiểu Thanh Từ. .... Nghe giống như thái giám vậy.”

“Hắc hắc. .... Thuận miệng thì gọi thôi.”

Thật sự kỳ quái.

Độc Bộ thì ra là. .... Người thú vị như vậy sao?

Chu Luật nhớ tới trước kia từng có vài lần cùng Độc Bộ tiếp xúc, cơ bản đối phương là người nghiêm túc mà đứng đắn, thời điểm buôn bán thập phần cơ trí khôn khéo. Nhưng mà hiện tại xem ra, những người thường ngày cùng Thanh Dạ đùa giỡn một chỗ, quả nhiên đều là một dạng như nhau.

“Luật phó hội thì lại khác với cậu” Độc Bộ tán thưởng nói, “Quả nhiên là thần quan tốt nhất server hiện nay, ý thức bảo hộ đồng đội quá mạnh mẽ.”

“Đây là đương nhiên.” Thanh Dạ mỉm cười, hoàn toàn không đếm xỉa đến đánh giá của Độc Bộ đối với mình, “Luật nhà tôi là tốt nhất. Có cậu ấy bên cạnh tôi thực sự vô tư.”

“Nhưng là, tôi cũng không muốn phục vụ người chỉ thích ăn cơm trắng.” Chu Luật lạnh lùng nói, “Mới một thời gian không để ý tới anh, kỹ thuật của anh quả nhiên đã không bằng trước đây. Được rồi, hạn cho anh trong vòng 3 ngày khôi phục lại như cũ cho tôi.”

“Chỉ 3 ngày? Luật, cậu ngược đãi tôi. ....”

“Có ý kiến?”

“Không. ....”

Phủ định cực kỳ nhanh chóng.

“Ân. .... 4 giờ hơn rồi, không thể không đi ngủ.” Chu Luật gật đầu nói, “Thanh Dạ, Độc Bộ, tôi đi trước, có chuyện gì nói sau nhé.”

“Cái kia. .... Luật.”

Thanh Dạ chợt nhớ tới cuộc nói chuyện bị Độc Bộ đánh gãy lúc nãy, Luật còn chưa trả lời. Kỳ thật, anh còn một việc chưa kịp nói.

“Ân?”

Thoáng do dự một chút, Thanh Dạ vẫn quyết định tạm thời chưa nói ra. Bây giờ Luật đã thực mệt mỏi.

“Không có việc gì, cậu đi ngủ đi.”

“Ngủ ngon, Luật phó hội.” Độc Bộ phát phát tay.

“Ngủ ngon.”

“Ngủ ngon, Thân ái.”

“Thanh Dạ.... tôi sẽ coi như không nhìn thấy hai chữ đằng sau.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Ngoài ý muốn

Edit: Bé Na

Chu Luật có cảm giác, một số việc Thanh Dạ vẫn chưa nói cho cậu.

Nhưng cậu bây giờ quả thật rất mệt mỏi. Cho dù tinh thần vẫn tốt, chưa cảm thấy buồn ngủ, nhưng trong đầu những chuyện phức tạp cứ bay lòng vòng.

Cậu chưa từng trải qua một ngày phải biết nhiều chuyện ngoài dự đoán như vậy.

Câu nói kia của Thanh Dạ “Người tôi thích, vốn vẫn là cậu”, cách nói cũng thực sự nghiêm túc làm người ta không biết nên trả lời thế nào. Cậu cần thời gian để bình tĩnh lại, tự hỏi cảm giác của mình.

A thích b, b cũng thích a, liệu có phải bọn họ từ nay về sau có thể hạnh phúc khoái hoạt sống cùng nhau?

Không, kỳ thật không phải đơn giản như vậy.

Cùng nam nhân kết giao..... Dù sao cũng là lĩnh vực cậu chưa bao giờ chạm tới.

Chu Luật biết, tựa như cậu có chút tình cảm không thể lý giải, và cũng có khoảng cách không thể vượt qua. Trên mạng và ngoài đời thực, vĩnh viễn đều cách nhau một khoảng thật dài.

Cho nên, cậu cùng với Thanh Dạ, còn cần chút thời gian.

Ngày hôm sau, ở chỗ làm Chu Luật nhận được tin nhắn của Thanh Dạ. Đại ý là cuối tuần còn phải tăng ca, không thể tham gia công thành chiến.

Nhịp sống của Thanh Dạ hiện giờ, chỉ sợ phải chờ tới lễ mừng năm mới mới có thể chậm lại được.

Ngày thường rất ít gặp, công thành chiến cũng rất ít gặp. Như vậy vấn đề của bọn họ lúc đó, cũng sẽ giống như vậy tiếp tục bị bỏ ngỏ..... Cho đến một ngày, không thể lãng tránh được nữa.

Công việc của Chu Luật cũng coi như thoải mái, nhưng có đôi lúc các đồng nghiệp nữ đùa giỡn làm cậu cảm thấy xấu hổ. Vương tiểu thư giới thiệu cô bạn thân của mình cho Chu Luật, lập tức bị cậu từ chối. Cô gái tên Tuyết Di gần đây tuy rằng không có liên lạc, nhưng mẹ vẫn chưa hết hy vọng. Ở nhà còn phải giải quyết chuyện này, Chu Luật không nghĩ mình thừa thời gian làm quen thêm người khác.

Tan tầm chiều thứ 6, sau khi đi siêu thị mua vài thứ, Chu Luật trở về nhà.

Phòng của Chu Luật đang ở thực rộng rãi, là của cha mẹ cậu để lại. Nhưng căn phòng lớn như vậy chỉ có một người ở, khó tránh được đôi khi cảm thấy tịch mịch.

Chu Luật được cô con gái của Hà quản lý, phụ trách quản lý dưới lầu, tiếp đón, phát hiện nụ cười của cô thực đáng cân nhắc.

Giống như trên mặt cậu có điểm gì kì lạ.

Chu Luật có điểm mê vòng đi lên lầu, sau đó cậu liền hiểu được

Bà con thân thích của mẹ... cô gái tên Tuyết Di kia, đang đứng đợi trước cửa nhà cậu.

“Cô.....”

Chu Luật nhất thời có loại cảm giác gặp quý giữa ban ngày.

“Anh cuối cùng cũng đã về! Em chờ cũng lâu rồi”

Tuyết Di cười khanh khách nói, hoàn toàn không nhìn tới sắc mặt khó coi của Chu Luật.

“..... Ai nói cho cô địa chỉ?”

“Đương nhiên là mẹ anh.” Tuyết Di trả lời, “Ai bảo anh mấy ngày nay không nghe điện thoại của em? Em còn nghĩ anh xảy ra vấn đề gì, cho nên đành phải tự đến nhà tìm anh.”

“Quản lý sao lại cho cô vào đây?”

“Em nói em là bạn gái anh, cô ấy liền để em vào.” Tuyết Di nghịch ngợm nháy mắt, “Thật ngại quá.”

“.....”

Nụ cười sáng lạn vô hại, hoàn toàn không có tí ngại ngùng nào, cá tính giống như kẹo cao su... Không hiểu thế nào lại cảm thấy cô bé giống như em gái mình vậy...

Ai.

“Làm gì bây giờ? Chúng ta vẫn đứng đây nói chuyện sao?” Tuyết Di thấy Chu Luật nửa ngày không phản ứng, chủ động hỏi, “Không mời em vào nhà ngồi sao?”

“Như vậy không tốt lắm đâu.....”

Chu Luật nhìn đồng hồ, đã 7 giờ 20 phút. Cách giờ khai mở công thành chiến 40 phút nữa.

“Không tốt ư?” Tuyết Di sừng sốt một chút, lập tức lý giải cười nói, “Không sao đâu, em biết anh chính nhân quân tử, sẽ không làm chuyện xấu với em.”

“.....”

Loại lý giải này hoàn toàn sai mười phần. Chu Luật thầm nghĩ muốn ngắt xi.

“Nhìn túi đồ anh đang cầm, chắc anh vẫn chưa ăn cơm chiều? Em cũng chưa ăn” Tuyết Di cười thực ngọt, “Nghe mẹ nói anh nấu ăn rất ngon, nhân lúc này mời em một bữa cơm rau dưa nhé?”

“.....”

Tìm đủ loại lý do thế này, xem ra hôm nay nhất định là trốn không thoát.

Chu Luật nhận lệnh lấy chìa khóa mở cửa.

“Ách.....” Tuyết Di nhìn quanh phòng khách một vòng, có chút thất vọng nói, “Em vốn nghĩ nhà anh thật ngăn nắp sạch sẽ cơ..... Xem ra là em suy nghĩ nhiều rồi.”

Trên bàn trà, trên ghế, thậm chí ngay cả trên sofa đều đầy giấy tờ và đồ đạc thiết kế.

“Những thứ thường xuyên sử dụng, anh không thích thu dọn lại.” Chu Luật giải thích ngắn gọn.

Tuyết Di dọn dẹp đóng giấy tờ trên ghế tìm một chỗ ngồi, bất đắc dĩ sức vốn yếu mà đóng đồ thực sự lại rất nặng. Cô vô lực buông tay.

“Uhm.....” Cô đơn giản bỏ cuộc không tiếp tục dọn nữa, hỏi, “Em có thể đi thăm nhà anh chứ?”

“Xin cứ tự nhiên.”

Chu Luật mang túi đồ ăn vào bếp. Sau chốc lát lại dừng lại nhìn trần nhà ngẩn người.

Thật sự là..... Không biết nên đánh giá vận khí của mình thế nào.

Vì cái gì mình đã nói rõ ràng với mẹ, tỏ vẻ cự tuyệt với cô bé kia, nhưng cô vẫn là bám riết không tha?

Chu Luật thở dài.

“Chu Luật ..” Thanh âm lại từ xa xa truyền đến, “Em có thể mở máy tính của anh chơi không?”

“Xin cứ tự nhiên.”

Chỉ cần im lặng, tùy tiện làm gì cũng được. Ăn xong cơm chiều, chắc cô bé sẽ tự giác về... Chu Luật nghĩ nghĩ

Làm xong cơm .

Đồng hồ đã chỉ tám giờ .

Chu Luật đi vào phòng ngủ, nói với Tuyết Di đang nói chuyện phiếm với bạn trên mạng:

“Em ra ăn cơm đi.”

“Vâng.”

Tuyết Di đứng lên, lại thấy Chu Luật không đi ra, liền hỏi:

“Anh không cùng em ăn cơm à?”

“Không. Anh còn có việc phải làm trên mạng, em cứ ăn trước đi.”

Chu Luật kéo ghế ngồi xuống.

“Anh lại muốn chơi game online hả? Trò chơi kia có bao nhiêu phần hấp dẫn vậy?” Tuyết Di tựa tiểu phi tiểu nói, “Nếu không phải lúc trước nghe Thiên Húc nói, em còn không tin anh cũng sẽ chơi cái đó đâu.”

“Có vấn đề gì mà lại tin hay không.”

“Game Online dễ dàng làm con người ta trầm mê, ảnh hưởng đến học tập và công tác. Rốt cuộc có cái gì tốt?”

“Uh, đúng là không có gì tốt.”

Đối với người không hiểu, nhiều lời cũng vô ích. Chu Luật quyết định không để ý đến sự tồn tại của cô.

Nhưng sau đó, cậu phát hiện... tìm không thấy biểu tượng của Thần Vô Online trên màn hình.

Chu Luật mở thư mục cài đặt, toàn bộ thư mục chứa Thần Vô cũng đã biến mất.

Có điểm không tin được quay đầu nhìn Tuyết Di, biểu tình của đôi phương có vẻ thập phần vô tội.

“Cô.....”

“Em xóa rồi.....” Tuyết Di cụp mí, có chút hoang mang nói, “Anh chính là thường chơi game nên mới không nhận điện thoại của em đúng không? Ai cũng nói Game online thực sự có hại, bây giờ em mới thấy người ta nói đúng.”

Chu Luật cũng lười không muốn đôi co cùng cô bé.

Công hội chiến đang vào hồi gay cấn, hiện tại phải vẫn hồi thế nào.

Cậu mở thùng rác trên màn hình. Đang tiếc, trong đó cũng trống rỗng.

“Em đã hoàn toàn xóa nó đi rồi” Tuyết Di đối với trò đùa dai của cô tựa hồ lơ đãng, “Thế giới hư ảo đó có gì đáng giá để lưu luyến? Làm gì có nhân tình giữa người với người. Cảm thụ một chút cuộc sống thực sự mới là điều tốt đẹp...”

Chu Luật không nói được lời nào.

Cậu lập tức vào trang chủ, một lần nữa tải trò chơi về.

Thấy hành động của cậu, Tuyết Di khó hiểu hỏi:

“Chu Luật..... Anh sao vậy? Anh không nghe lời em nói sao?”

Chu Luật vẫn là không trả lời.

Trò chơi rất nặng, tải về cũng rất chậm. Nhìn tốc độ download, tổng cộng cần hai giờ ba mươi một phút.

Hơn hai giờ..... Công thành chiến lúc đó cũng đã xong rồi.

Hội viên trên diễn đàn đang ríu ra ríu rít thảo luận vì sao hai vị lão đại đồng thời cùng vắng hạp, vô cùng hỗn loạn. Đúng lúc này, Chu Luật lên tiếng:

“Hôm nay Thanh Dạ tăng ca, mà tôi cũng có chút việc ngoài ý muốn, lần này công thành tổng chỉ huy giao cho Cá Chết. Ngoài ra, cho dù không có tôi cùng Thanh Dạ, tôi cũng tin tưởng các bạn có năng lực bảo vệ tốt Hưu Bá Luân. Thành quả mấy tháng nay huấn luyện, sẽ được kiểm nghiệm vào lúc này.”

“Phó hội.....” Cá Chết có điểm ngoài ý muốn đối với an bài như vậy.

“Cụ thể sự tình chúng ta sẽ cùng thảo luận.” Chu Luật nói, “Cậu nói chuyện với tôi một chút.”

Ngón tay Chu Luật đánh chữ như bay trên bàn phím, vẻ mặt thực nghiêm túc. Tuyết Di bây giờ mới hiểu mình đã làm bậy rồi, đã chọc người này tức giận rồi... Tuy rằng cô vẫn không tự cho mình là sai.

“Cái kia... Chu Luật, tự tiện xóa trò chơi của anh, là em sai...”

Chu Luật như trước không nói gì. Cậu chỉ quay đầu, thân nhiên liếc mắt nhìn Tuyết Di một cái.

Mặt không chút biểu tình, Tuyết Di nhìn mà tâm phát lạnh.

“Thật sự xin lỗi anh.....”

“Vương tiểu thư.”

Ngón tay thon dài của Chu Luật vẫn như cũ chuyển động nhanh.

Cậu thập phần khách khí nói: “Thời gian không còn sớm. Buổi tối ở lại trong nhà nam tử độc thân là rất nguy hiểm, cô cũng nên trở về đi.”

Đây thực rõ ràng là lệnh đuổi khách.

“Vâng.....” Tuyết Di gật gật đầu, “Em đi về trước. Hẹn gặp lại anh, Chu Luật, hy vọng anh đừng giận em.....”

Nói xong câu này, cô vội vàng đi từ phòng ngủ lên phòng khách, rồi đi thẳng ra cửa.

“Oành” một tiếng, cửa một lần nữa đóng lại.

Chu Luật thờ phào.

Hy vọng cô ta thật sự không đến nữa.

Tuy rằng nghiêm khắc mà nói, việc cô bé làm cũng không phải lỗi làm gì to tát, nhưng lại chạm đúng đến điểm mấu chốt không nên chạm.

Nếu cô lại đến, Chu Luật không biết lúc đó mình còn có thể giữ tâm tình hòa nhã mà nói chuyện với cô không.

Chu Luật vốn không phải loại người có tính tình tốt. Đa số thời điểm cậu bình tĩnh ôn hòa, là vì những việc đó cậu đều không coi trọng.

Nhưng chuyện này lại không giống như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Ảo Giác Liên Minh

Edit: Bé Na

Chu Luật một bên lưu ý tốc độ tải trò chơi, một bên thương lượng việc công thành cùng Cá Chết.

“Phó hội hôm nay xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn vậy? Sao anh không đăng nhập vào trò chơi?”. Đối phương rất ngạc nhiên.

“Trò chơi cần phải tải lại, cho nên trong hai giờ tới tôi không vào được.” Chu Luật giải thích ngắn gọn, “Hiện tại tôi sẽ giải thích qua về nhiệm vụ lát nữa cậu phải làm”

“Àn.”

“Căn cứ vào tình huống lần trước, đêm nay Hưu Bá Luân có khả năng sẽ bị công kích” Chu Luật phân tích tình hình, “Ngã Phật Từ Bi, Phong Nhân Viện hoặc Thuần Bạch Hồi Úc, mấy hội này mình đều cần phải đề ý”

“Em đã biết.”

“Tôi và Thanh Dạ đều không thể đăng nhập, cậu lại là lần đầu tiên chỉ huy, cho nên làm việc nên cẩn thận một chút, mọi thời điểm đều lấy đại cục làm trọng. Các tiểu đội trưởng cùng phân phối đội ngũ tôi sẽ gửi cho cậu, về phần vị trí của cậu cũng không thể khuyết, điều động một phân hội trưởng cậu tin tưởng đến thay thế nhé.”

“Vâng.” Cá Chết sáng khoải đáp ứng, “Phó hội, mục tiêu lần này chỉ cần bảo vệ được Hưu Bá Luân là thành công phải không?”

“Uh.” Chu Luật đắn đo nói, “Cậu nhớ kỹ, vô luận thế nào, thành chủ không thể mất. Nếu thật sự gặp khó khăn, phải đi tìm Trục Phong bên Áo Giác nhờ giúp đỡ.”

Ánh Sáng Chi Đường cùng Áo Giác Liên Minh, trước đó không lâu đã chính thức kết làm đồng minh. Tuy rằng giữa hai hội vẫn có chút khoảng cách, nhưng khi công thành chiến giúp đỡ lẫn nhau cũng là việc phải làm.

Đến bây giờ, Tứ đại công hội đã chính thức chia làm hai bên đồng minh, tình thế ngày càng trở nên phức tạp hơn.

“Em hiểu rồi, Phó hội.” Cá Chết gật đầu nói, “Em đi trước. Có việc gì sẽ nói lại với anh.”

“Cậu đi nhé. Hào hảo cổ lên.”

Chu Luật sau khi gửi xong danh sách tổ đội, liền đóng lại khung đối thoại.

Đến giờ kết thúc còn một thời gian dài. Chu Luật cũng không có tâm tình làm chuyện khác, cũng không có khẩu vị ăn cơm.

Hiện tại, chỉ còn chờ đợi.

“Đây là kỳ tích sao..... Luật ca? Trong lúc công thành chiến mà anh lại đăng nhập nick QQ ? Mà lại còn dùng trạng thái sẵn sàng!”

Quả Quả rất rõ ràng, trong lúc công thành chiến, Chu Luật không thích bị bắt luận kẻ nào quấy rầy.

“Đêm nay anh không tham gia.”

“A..... Vì cái gì?”

“Là do đối tượng xem mặt ban tặng, trò chơi bị xóa rồi.”

“.....”

Quả Quả sau khi sừng sốt vài giây, liền kêu to:

“Cô ta điên rồi sao ! Dám làm việc này..... Không sợ bị phân thủy!?”

“..... Cũng không có nghiêm trọng như em nói đi.”

“Úc..... Trời ạ..... Quả thực không thể tin được!” Quả Quả kinh ngạc nói, “Nếu em là cô ta, sẽ tuyệt đối không dám có chủ ý đụng tới Thần Vô! Khiến cho Luật ca ca không đánh được công thành chiến, em nhất định sẽ bị giết chết nhét vào tù quần áo!”

“..... em đây là đang mắc phải loại vọng tưởng nào vậy?..”

“Sau này anh không cần gặp lại cô ta nữa..”

“Ân.”

“Đúng rồi... Anh khi nào thì cùng Thanh lão đại bọn họ gặp mặt vậy?”

“Cụ thể thời gian họ vẫn đang thương lượng, đại khái là trong mấy ngày nghỉ Lễ mừng năm mới.”

“Thật sự là hạnh phúc mà.....” Quả Quả say mê nói, “Em cũng muốn đi.”

“Thanh Dạ cũng vừa nói em đi cùng, cậu ấy hơn phân nửa là sẽ đến đón em.” Chu Luật cười cười, “Nhưng đến lúc đó gặp nhiều người, em nên dịu dàng hơn một tí, miễn cho vừa nói liền đem người khác dọa bỏ chạy.”

“Làm gì có chuyện đó!” Quả Quả ưỡn khuỷu kêu lên, “Thông minh, đáng yêu, duyên dáng, lạnh lợi như em mà anh lỡ nói như vậy.....”

“Xem ra em thật đúng là ‘hiểu rõ’ bản thân....”

Chu Luật bật cười.

Cách ngày gặp mặt cũng không xa .

Cùng Quả Quả nói chuyện phiếm, làm Chu Luật lại nhớ chuyện gặp mặt lần nữa.

Qua mười tháng gần bó, họ đã quyết định bỏ qua khoảng cách trên mạng mà thân nhiên đối mặt lẫn nhau.

Không có cảm giác bất an, không yên, trong đầu cũng không có ý định gì đặc biệt. Dù sao, nếu không gặp mặt nhau, thì hết thảy ý tưởng đều trở lên không thực tế. Bất quá, có chút mơ hồ cảm thấy... Bây giờ đây, có lẽ sự tình sẽ không phát sinh ngoài mong đợi.

Nếu là như vậy, không biết chính mình sẽ vẫn cảm thấy bình thường, hay... sẽ có chút mất mát?

Chu Luật đem đồ ăn chưa động cất vào trong tủ lạnh. Sau đó mở nhạc giao hưởng, chuẩn bị đi tắm.

Tiếng ca êm đềm, có thể xua tan đi những lo lắng trong lòng.

Nhưng khi cậu đang lau mái tóc ướt sũng từ phòng tắm đi ra, mới biết Công thành chiến bên kia đang xảy ra bất lợi.

QQ bật ra tin mới, có tin của Cá Chết, và cả của Ly Ca. Nội dung thì giống nhau, đều là thông báo cho cậu Huru Bá Luân đang gặp vậy công.

Ba bốn hội cùng liên minh tiến đánh, quả thực chính là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

“Không nên hoảng, ổn định trước đã.” Chu Luật phân phó, “Cá, phái người đi tìm Áo Giác hỗ trợ.”

Nhìn vào bảng download, trò chơi cần 20% nữa mới tải xong.

Hiện tại là chín giờ ba mươi lăm phút.

Sau khi Chu Luật gửi lại cho Cá Chết tin nhắn, lại không thấy tin trả lời của đối phương. Đại khái là đã không rảnh để trả lời.

Không thể đăng nhập bây giờ, công hội lại gặp phải loại tình huống này..... Chỉ có thể nói là họa vô đơn chí.

Cảm thấy có chút buồn, cũng có chút nôn nóng. Trơ mắt nhìn trò chơi đã cùng mình gần bó lâm vào tình trạng khó khăn mà không thể ra tay giúp thật là một cảm giác khổ sở.

Xem ra Ánh Sáng đối với mình mà nói..... đích thực đã trở thành sự tồn tại trọng yếu.

Cho nên mới ở thời điểm này có suy nghĩ như vậy/

Công thành chiến chấm dứt, Cá Chết vẫn chưa thấy gửi tin thông báo kết quả. Diễn đàn công hội trước nay vẫn náo nhiệt, hiện tại lại một mảnh yên tĩnh, không thấy ai lên tiếng.

Rất kỳ quái.....

Chu Luật có dự cảm xấu.

Mười giờ, trò chơi cuối cùng cũng tải xong. Cậu dùng tốc độ nhanh nhất cài đặt lại, sau đó liền chạy tới tập hợp tại thành trấn Khắc Thụy Tư Đặc.

Không ngoài sở liệu..... Nhưng hội viên tham gia công thành đều tụ tập trong này, chưa ai logout.

Một đám người ngồi ừ rừ. Người sáng suốt thấy cảnh này, đều có thể hiểu được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

“Phó hội.....”

Thấy Chu Luật đến, trong lòng mọi người đều là cả kinh. Làm thế nào để nói với cậu chuyện vừa rồi.

“Các cậu làm sao vậy?”

Chu Luật mở miệng hỏi.

“.....”

“Không có ai trả lời?”

Chu Luật lại hỏi.

“Phó hội.....”

Một lát sau, Cá Chết từ trong đám người đi ra, rầu rĩ nói:“Thật có lỗi..... Chúng ta đã để mất Huru Bá Luân.”

“.....”

“Các huynh đệ đều đã cố gắng hết sức ..... Cho nên muốn trách chỉ có thể trách em chỉ huy không tốt, không quyết đoán.”

“Tôi biết.....” Chu Luật lẩm bẩm nói.

“Đối phương sử dụng chiến thuật dương đông kích tây, hoàn toàn lừa được em, đợi đến khi phát hiện ra thì đã muộn..... Lần này bọn họ tập hợp nhân số cũng nhiều hơn bên mình, phút cuối cùng thật sự là không thể chen vào nổi tầng ngầm.”

Đánh qua vô số lần Công thành chiến, Chu Luật cũng biết cướp lại thành vô cùng gian nan. Đối phương bố trí dê hào phòng ngự, hơn nữa lại có NPC hỗ trợ, chẳng khác nào có được tường đồng vách sắt.

Huống hồ, thành Huru Bá Luân vẫn nổi tiếng phòng thủ kiên cố nhất Thần Vô hiện giờ.

Tuy rằng không biết cụ thể chi tiết sự cố lần này, nhưng dù sao Thanh Dạ và mình cũng đều không đăng nhập, trách cứ sai lầm bọn họ, cũng không có ý nghĩa gì.

“Tôi không nghĩ truy cứu trách nhiệm của cậu.” Chu Luật thản nhiên nói với Cá Chết, “Dù sao lâm thời tiếp nhận chức vụ không phải là điều dễ dàng.”

“Phó hội.....”

“Bất quá, cậu không nhận được tin của tôi sao? Tôi đã nhắc cậu đi tìm Áo Giác hỗ trợ. Đến lúc cần hướng đồng minh cầu viện, cũng không phải là chuyện gì mất mặt đi?”

“Về chuyện này.....” Cá Chết có điểm do dự nói, “Ngay từ đầu em đã mật báo cho Trục Phong, nhưng không biết làm sao, ngay cả tin mật đối phương cũng không trả lời. Vì thế em gọi Đu Đủ đến nơi Áo Giác tập hợp tìm người.”

“Phó hội.” Đu Đủ cũng đứng ra nói, “Lúc ấy em đến chỗ Áo Giác tập hợp, vừa lúc gặp được Nhị đương gia của bọn họ trở về thành. Em đem tình huống của chúng ta nói với hắn, kết quả bị hắn tìm cớ từ chối, những người xung quanh cũng hi hi ha ha cười em yếu đuối. Em tức giận đến thiếu chút nữa khai chiến với họ..... Cho nên cuối cùng, chúng em đành phải bỏ qua con đường cầu viện này.”

“Áo Giác Nhị đương gia?” Chu Luật nghĩ nghĩ, nhíu mày nói, “Băng Hỏa Lăng Nhân?”

“Vâng, chính là tên đó.”

Nguyên lai là hắn.

Chu Luật từng có ấn tượng không tốt với người này. Kế hoạch cùng Áo Giác kết đồng minh, thiếu chút nữa liền hủy bỏ vì chuyện này.

“Cậu lúc đó không gặp Trục Phong?”

“Không, Băng Hỏa nói lão đại của bọn họ đang có việc gấp, căn bản không có thời gian đếm xỉa loại tiểu lâu la như em.”

Đu Đủ nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Cuối cùng tôi hỏi cậu một vấn đề.” Chu Luật gật đầu nói, “Hôm nay Áo Giác hạ được mấy thành?”

“Chắc là ba cái.” Ly Ca cẩn thận quan sát đứng lên trả lời, “Trừ bỏ thành Mai Căn Hải Mỗ hạ từ trước, còn có Hoắc Lý Ân cùng Hách Mi Tư..... Có thể nói là đại thu hoạch.”

“.....”

Chu Luật hoàn toàn không nói gì.

Hai hội khi kết đồng minh minh ước, ngoại trừ những điều khoản về hợp tác giao thương cũng như xây dựng chủ thành, còn có một điều ước rất trọng yếu cuối cùng.

Khi một bên lâm vào tình huống nguy cấp, thì bên kia phải hết sức tương trợ.

Lần trước Áo Giác gặp nguy cơ, tình huống Ánh Sáng bên này cũng không tốt lắm, nhưng Chu Luật vẫn tạm thời điều động vài người đến hỗ trợ.

Nhưng hiện tại thì sao?

Đã không cứu viện lúc nguy cấp lại còn nói năng lỗ mãng đuổi Đu Đủ trở về, cuối cùng chính mình nhẹ nhàng hạ ba thành.

Chu Luật không phải là người quảng đại, cậu vốn chưa từng trông cậy vào hai hội vốn lạ mặt lại có thể khăng khít thân mật giống huynh đệ. Nhưng đây là quy tắc cơ bản nhất của trò chơi, song phương đều phải tuân thủ.

Nếu không thực hiện, cũng đừng trách cậu không khách khí.

“Đu Đu, Cá Chết.” Chu Luật nói, “Theo tôi đi đến cửa Pháp Luân Đình.”

Cửa Pháp Luân Đình, là chỗ tập hợp công thành chiến của Áo Giác Liên Minh.

“Phó hội?” Cá Chết có chút kinh ngạc.

“Hiện tại thời gian vẫn sớm, bọn họ hẳn là vẫn chưa giải tán.”

“Chúng ta đến đó làm gì?” Đu Đu bất mãn hỏi, “Em không muốn gặp lại lũ hỗn đản đó lần nữa.”

“Cậu nói mình đi làm gì?”

Chu Luật cười cười, thân nhiên trả lời:

“Bị khi dễ, đương nhiên là đến đòi lại công đạo. .... Đến lúc đó, tôi muốn Trục Phong đưa ra được lời giải thích hợp lý.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Cảnh cáo

Edit: Bé Na

Nơi tập hợp của Đại công hội, bình thường đều lựa chọn nơi có NPC kho hàng và thợ rèn sửa chữa vũ khí, nhưng lại là địa phương tương đối yên tĩnh. Nhằm tránh việc nhân số quá đông đúc mà nảy sinh ra những việc bất thường.

Cách Lăng Định Á ở phía Bắc trấn Khảm Đặc Lạp, Ngân Cánh chọn ở bên trong trấn Khảm Đặc Lạp, Ánh Sáng thì chọn thị trấn Khắc Thụy Tư Đặc. Chỉ có Áo Giác, thập phần khác biệt lựa chọn cửa đông thủ đô Pháp Luân Đình.

Cửa Đông người cũng không nhiều, nhưng cũng không thể nói là thừa thớt. Mỗi lần đến thời điểm Công thành chiến, một số người chơi đều ăn ý không ra khỏi thành bằng cửa này, tránh đi dòng người đông đảo từ Đông Môn, vô tình tạo ra không gian để Áo Giác tập hợp.

Chu Luật mang theo Cá Chết cùng Đu Đu tới nơi này.

Không ngoài dự đoán, Trục Phong quả nhiên vẫn chưa logout, cậu ta đang đứng ở bên cạnh NPC kho hàng cùng người khác thương lượng việc gì đó. Mà người vừa làm Đu Đu hận nghiêng răng nghiêng lợi, Dương nhị dương gia, cũng ngồi ở phụ cận cùng đội hữu nói chuyện phiếm.

“Di. .... Luật? Ngon gió nào đem cậu thôi tới đây vậy?”

Trục Phong đầu tiên chú ý tới bọn họ.

Toàn năng Thần Quan, song tu Pháp Sư, trọng pháo Quyền Sư. Chỉ là đội ngũ ba người, nhưng nhìn qua thập phần khí thế.

Người đang cùng Trục Phong đàm luận cũng ngẩng đầu nói:

“Ah, ra là các cậu.”

Độc Bộ, lão công của Trà Trà, lộ ra nụ cười phi thường hiền lành.

“Luật phó hội, Tiểu Thanh Từ nhà cậu sao ko tới cùng?”

“Cậu ấy đêm nay có việc bận.”

Độc Bộ đại khái là cùng Trục Phong đàm luận chuyện sinh ý. Chu Luật không để ý tới sự tồn tại của anh, trực tiếp nói với Trục Phong:

“Có việc, hy vọng anh hiện tại giải thích rõ ràng cho tôi.”

“Chuyện gì?”

Luật rất ít khi dùng giọng điệu nghiêm túc như vậy nói chuyện, Trục Phong không khỏi có chút nghi hoặc. Quan hệ giữa bọn họ trước nay vẫn tốt.

Nếu có thể, Trục Phong khẳng định không muốn làm loại chuyện có thể chọc Luật tức giận.

Thần Quan có kĩ năng số một, nhân vật truyền kì của Bí Luyện Hồ. Danh hào như vậy dù sao cũng không phải để nói chơi.

“Tôi không muốn nhiều lời.” Chu Luật phát phát ổng tay áo, “Cậu trước tiên cứ hỏi người trong hội đã.”

Người khởi xướng đang ngồi phía sau có điểm không yên. Hắn đứng dậy chậm rãi đi tới hướng bọn họ, cười mỉa nói:

“Không hổ là Ánh Sáng Phó hội trưởng tự thân xuất mã, thật sự là danh thế hào phô trương, khẩu khí hào làm càn.”

Nói như vậy, thật không hiểu là ai mới là người làm càn.

“Ngươi người kia.....”

Đu Đủ cắn răng, tận lực khắc chế cảm xúc của mình.

Cùng đồng minh khai chiến, hậu quả sẽ bị hệ thống mời vào tù.

“Tôi không cảm thấy mình có danh thế gì lớn, nhưng tôi cho rằng, các người sẽ không thể trốn tránh trách nhiệm của mình” Chu Luật thần nhiên liếc mắt nhìn Băng Hỏa một cái, cười nói, “Thì ra chính là cậu sao? Băng Hỏa lăng nhăng..... Phiên cậu nói cho tôi biết, thời điểm Đu Đủ tới tìm cậu, các cậu rốt cuộc có chuyện gì thực sự trọng đại?”

“.....”

Đại cục lúc đó cơ bản là đã định, cho nên một số người bên Áo Giác bị giết trở về thành không có việc gì phải vội vã, mà là ngồi ở nơi tập hợp nói chuyện phiếm.

Băng Hỏa nhất thời không biết nên trả lời thế nào. Bởi vì khi Đu Đủ tiến đến cầu viện, hắn cũng không thông báo cho Trục Phong đang thủ tại Mai Căn Hải, mà chính mình tự tiện từ chối.

Bởi vì hắn từ đáy lòng phản cảm Ánh Sáng, phản đối kết đồng minh. Càng chán ghét tên thần quan Nguyệt Ân Luật này.

Bất quá chỉ một tên thần quan nho nhỏ thôi, dựa vào cái gì mà lên mặt như vậy?

Vì cái gì các hội trưởng mặt ngoài đều kiêu hãnh hán ba phần, vì cái gì hội nào cũng đều muốn thu hắn lại dưới trướng... Loại người này tính tình ngàn dặm vênh váo, quả thực khiến hắn không thể nhịn được nữa.

“Nhị đương gia, sao ngươi lại không trả lời?” Đu Đủ tìm cơ hội trút giận, không buông tha truy vấn, “Thời điểm ta đến các người còn không phải tại đây nói chuyện phiếm tán gẫu thật sự cao hứng sao? Nhưng lại phi thường ‘Tiết kiệm’ nói cho ta biết, các người nhân thù không đủ cho nên không thể phải người tiếp viện..... Xin hỏi nhiệm vụ trong Công thành chiến của các người chính là nói chuyện phiếm sao?”

“Ngươi không cần nói lung tung” Băng Hỏa phủ nhận nói, “Chuyện trong hội chúng ta ngươi thì biết cái gì.....!”

“Băng.” Trục Phong vẫn đang nhìn bọn họ nói chuyện với nhau, mở miệng nói, “Nói cho tôi biết, rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?”

“Này.....”

“Lúc đó chúng tôi bị vài công hội vây công, Hưu Bá Luân bị đoạt, lại bất đắc dĩ lực lượng không đủ nên không thể chen vào cửa, cho nên chúng tôi quyết định cầu viện tới Áo Giác” Cá Chết, tổng chỉ huy Công thành chiến vừa rồi, nói, “Tôi gửi tin mật cho anh nhưng không được đáp lại, vì thế báo Đu Đủ đến chỗ tập hợp của các anh, nhưng kết quả...”

“Kết quả vị Đại ca này nói với tôi: Bản thân chúng ta còn đang có việc, không có tâm tình để ý đến những chuyện vặt vãnh của các người.” Đu Đủ nói tiếp nói, “Những người bên cạnh anh ta còn ồn ào, gọi tôi đến nói mát mẽ.”

“.....”

Trục Phong nhướng mày, nói: “Lúc ấy tôi tắt kênh tán gẫu tiếng, thực sự không biết các bạn gặp khó khăn. Hơn nữa, cho tới bây giờ tôi mới nghe nói có chuyện này.”

Sau đó anh ta quay đầu, nghiêm túc hỏi: “Băng, lý do gì cậu không thông báo cho tôi? Vì cái gì tự tiện làm chủ? Cậu có biết hay không hậu quả nghiêm trọng thế nào?”

“Em.....”

“Cậu thế mà lại thay tôi ra lệnh..... Xem ra tôi ngày thường đối với cậu vẫn là rất dung túng.”

“.....”

Băng Hỏa muốn nói điều gì, nhưng lại thôi.

Nếu giờ phút này phát tiết bất mãn đối với Ánh Sáng, nhất định sẽ bị Trục Phong mắng thảm hại hơn. Cửa Đông ồn ào làm mọi người chú ý tới cuộc hội đàm giữa đầu sỏ của hai hội, hẳn cũng không muốn tự làm mình mất mặt trước nhiều người như vậy.

“Vâng. .... Là tôi vờ ngờ ngẩn. Xin lỗi anh em đồng minh.”

Băng Hỏa giãy dựa một lát, lựa chọn thỏa hiệp.

Đu Đu ở một bên lạnh lùng hừ một tiếng.

Hậu quả của việc để mất Hưu Bá Luân lần này không thể dùng giải thích hay xin lỗi để vãn hồi. Nhưng dù sao, cũng là do bên mình chỉ huy bất lực làm mất thành mới là nguyên nhân chính. Chu Luật cũng không mù quáng đem trách nhiệm toàn bộ đổ lên người đối phương.

Thái độ của Băng Hỏa lúc đó là có vấn đề, nhưng nếu đã xin lỗi rồi thì cũng cho qua đi. Nhưng...

Chu Luật tự hỏi một vấn đề.

“Luật, giữa hai bên đồng minh phát sinh loại sự tình này thực sự là không nên. Đương nhiên, tôi cũng hi vọng cậu hiểu được khó xử của tôi” Trục Phong trấn an nói, “Không giúp được các bạn, làm các bạn để mất Hưu Bá Luân thực sự là đáng tiếc... Nhưng tôi cam đoan, sau này nhất định sẽ không xảy ra loại chuyện này một lần nữa”

Ngữ khí của anh ta thấp phần thành khản.

Thời gian quen biết Trục Phong cũng không tính là ngắn. Trước đây Trục Phong từng muốn mình gia nhập Cách Lãng Địch Á, nhưng mình lại rõ ràng từ chối.

Trục Phong nhìn qua bề ngoài là loại người hiền lành, hòa khí lại hiểu lý lẽ. Nhưng Chu Luật hiểu, anh ta cũng không phải là người không có năng lực, không có dã tâm.

Ảo Giác hội mặc dù không phải là công hội xuất chúng nhất trong Tứ đại công hội, nhưng lại phát triển ổn định nhất. Công lao quản lý của Trục Phong không thể không nhắc tới.

Ken tâm cơ khó lường, Hồ Ly mục tiêu cực cao, Trục Phong thâm tàng bất lộ, Thanh Dạ không thể lường trước. Bốn hội trưởng, đến cuối cùng ai sẽ thực hiện được nguyện vọng thống nhất?

Băng Hỏa sau khi nói lời xin lỗi tâm tình cực tệ. Không nói với Trục Phong một câu tạm biệt đã vội vàng logout.

“Phó hội, chúng ta trở về thôi?”

Cá Chết ngáp mấy cái liền cũng hỏi.

“Mọi người về trước đi. Tôi còn chuyện muốn nói với Trục Phong.”

Chu Luật phát tay nói.

“Úc?” Đu Đu nghi hoặc hỏi, “Có chuyện nhất định phải một mình Phó hội nói sao. ....”

“Uhm. .... Tóm lại không liên quan tới chuyện của cậu. Cậu vẫn là nên nhanh chân tới chỗ Tiểu Ngọc đi, bây giờ sợ là cô ấy đang sốt ruột chờ tới phát hỏa đi.”

“A, được rồi.”

Cá Chết hai ba câu, đem Đu Đu đang hiếu kỳ rời đi.

“Luật.” Trục Phong mỉm cười hỏi, “Cậu còn điều gì muốn nói?”

Cửa đông Thủ đô, bây giờ người đi đường rất thưa thớt. Người của Ảo Giác cũng bị Trục Phong phân phó đi nơi khác.

Chu Luật thông thả bước tới. Đi đến hộ vệ bên cạnh cửa thành, cậu nói:

“Trục Phong, tôi cảnh cáo anh.”

Cảnh cáo.

Cho dù là lời nói không ôn hòa như vậy, cậu vẫn có thể nói một cách vân đạm phong thanh.

“..... Cậu có ý gì?” Trục Phong cười khổ nói, “Hay cậu vẫn canh cánh trong lòng chuyện Hưu Bá Luân bị đoạt?”

“Không.” Chu Luật phủ nhận.

“Vậy là gì?”

“Trục Phong, anh quen biết tôi cũng không tính là ngắn. Có một số việc, cho dù khó nói tôi cũng muốn rõ ràng với anh.” Chu Luật thản nhiên nói ra chân tướng, “Anh kỳ thực có thấy tin Cá Chết gửi anh xin giúp đỡ đúng không? Trong lúc Công thành chiến, hội viên đóng kênh tán gẫu riêng thực bình thường, nhưng hội trưởng mà cũng đóng, chỉ có thể nói hội trưởng này cực kì không biết quan tâm. Trục Phong, kỳ thật anh là cố ý làm bộ như không thấy đúng không? Cậu nhóc Băng hỏa kia làm những chuyện như vậy, đúng lúc khiến cho cậu ta trở thành người chịu tội thay anh. .... Thật sự là đáng thương.”

Nghe Chu Luật nói, Trục Phong hoàn toàn giật mình.

Đơn giản là, những điều Chu Luật phân tích đều không sai.

Trầm mặc trong chốc lát, Trục Phong cười rộ lên:

“Không hổ là Luật, tôi căn bản không có cách nào khác giấu diếm được cậu. .... Cậu nói đúng, tôi thừa nhận là tôi cố tình không phát hiện. Về nguyên nhân, cậu hẳn là hiểu được.”

“Tôi hiểu được, tôi cũng thực lý giải.”

Chu Luật đương nhiên hiểu được, chỉ cần còn một ngày chơi trò chơi, giữa hai công hội chắc chắn có lục đục, vĩnh viễn sẽ không chấm dứt.

Người, thì đều có tư dục.

“Cậu lúc đó cự tuyệt gia nhập Áo Giác, cuối cùng lại chạy tới Ánh Sáng. nói thật, là sự đã kích lớn với tôi” Trục Phong thờ dãi, “Cho đến bây giờ, tôi vẫn có ý không buông tha cậu.”

“Như vậy. ....” Chu Luật dừng một chút, nói, “Cậu trả lời của tôi, vẫn giống lúc ban đầu đó.”

“Tôi cũng biết. ....”

Trong lời Trục Phong nói khó nén được thất vọng.

“Nhưng chuyện này không phải trọng điểm, Trục Phong.”

Chu Luật dừng một chút, phi thường trịnh trọng nói:

“Tôi lấy thân phận phó hội trưởng Ánh Sáng cảnh cáo anh, nếu hai hội đã ký kết khế ước đồng minh, sẽ không còn xảy ra những chuyện đùa giỡn thế này nữa.”

“Luật. ....”

“Chơi trò chơi, thì phải tuân thủ các quy tắc tất yếu. Loại khôn ranh tự cho là đúng này nếu còn tái xuất hiện lần nữa, đến lúc đó, đừng trách tôi không niệm tình vạch trần anh trước mọi người.”

Chỉ là trao đổi qua bàn phím, nhưng lời nói của Chu Luật, vẫn làm cho Trục Phong đang ngồi trước máy tính cảm thấy có chút áp lực.

Trục Phong biết, cũng không phải Chu Luật phô trương thanh thế cố ý uy hiếp mình. Chu Luật hạ quyết tâm cho tới bây giờ đều đã làm được. Giống như trước kia cậu ta đã từng dẫn dắt Cách Lăng Dịch Á san bằng toàn bộ địa khu trung ương.

Trục Phong chưa bao giờ gặp qua người như vậy.

Có thể thực ôn hòa, có thể thực hung hãn, có thể thực cao ngạo, cũng có thể không chừa cho người ta đường lui. Cậu rất ít sinh khí, nhưng tuyệt đối không thể chọc cậu sinh khí.

“Tôi hiểu rồi... Mọi người đều nói Nguyệt Ân Luật không thể chọc, tôi cũng không muốn ném thù hương vị bị cậu trả thù”

Trục Phong bất đắc dĩ cười cười, xem như tiếp nhận lời cảnh cáo.

Một ngày nhiều chuyện phiền muộn rốt cục cũng đã kết thúc.

Chu Luật tắt máy tính, ngồi trên ghế xoa bả vai.

Chưa từng có cảm giác mệt mỏi như vậy. Giống như từ ngày Thanh Dạ biến mất, không còn cảm thấy thoải mái nữa.

Là vì đã có thói quen cùng người ta chia sẻ nhiều chuyện như vậy sao. ....?

Mà Hưu Bá Luân thất thủ, nên nói thế nào với Thanh Dạ?

Đối phương chắc chắn sẽ mỉm cười nói không quan hệ với mình... Nhưng là chính mình trong lòng tự cảm thấy, dường như đã gây nên chuyện gì không thể tha thứ.

Từ thời điểm hỗ trợ Hồ Ly, đã có thói quen quá mức coi trọng chuyện của công hội, làm hiện tại cũng không thể thả lỏng tâm tình.

Thật không biết nên làm thế nào cho phải.

Di động để tại trên giường báo có người gọi tới.

Chu Luật hoàn toàn không nghĩ tới nhắc máy, cho nên không đứng dậy trả lời.

Báo xong một vòng, tiếng chuông đình chỉ. Trong phòng một lần nữa khôi phục cảnh yên lặng.

Chu Luật thở sâu, nhắm mắt lại, đang muốn dựa vào thành ghế ngủ một lát.

Bỗng nhiên, tiếng chuông lại vang.

Hơn nữa, lại còn vang không ngừng.

PS: Anh Luật trong chương này men lý thế x, thực sự là Nữ vương thụ mà <3

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Call

Edit: Bé Na

“Ai vậy nh?”

Chu Luật bất đắc dĩ đứng dậy, nằm lên giường tiếp điện thoại

Sau đó cậu ngây ngẩn cả người.

Di động hiển thị người gọi đến, mà người đó... là Thanh Dạ.

Tuy đã trao đổi số điện thoại từ rất lâu trước kia, nhưng bọn họ vẫn chưa ai gọi cho người kia. Bình thường thì chỉ gửi mấy tin nhắn mà thôi.

Bây giờ Thanh Dạ lại gọi đến, là có chuyện gì?

Mình nên tiếp, hay là không tiếp?

Chu Luật nhìn màn hình sợ run.

Nói không sợ hãi, không khẩn trương... đều không có khả năng

Tím đập thật nhanh, tựa hồ so với vừa rồi mau hơn rất nhiều.

Chuông đã kêu ba lần, nhưng vẫn như cũ không có ngừng lại.

Nếu không trả lời điện thoại, chắc chắn chuông sẽ kêu đến hết đêm.

Hôm nay Thanh Dạ hẳn là muốn quyết tâm tìm cậu nói chuyện.....

Chu Luật ấn nút nhận cuộc gọi, tận lực kìm nén tâm tính trả lời:

“..... Uy?”

“A.....”

Người đang gọi rút cục cũng được trả lời cười cười, dùng tiếng nói trầm thấp đáp lại:

“Luật. .... Là tôi.”

Thanh âm của Thanh Dạ, vô cùng chân thật vang lên ở bên tai.

Âm sắc rất có cảm xúc, làm cho người ta không tự chủ liên tưởng tới bộ dạng của anh.

Chu Luật lấy lại bình tĩnh, hỏi:

“Có chuyện gì vậy?”

“Không có việc gì không thể gọi cho cậu sao?” Thanh Dạ cười, “Cậu vẫn đang ở trên mạng hả?”

“Không. ....”

“Không là tốt rồi.” Thanh Dạ nói phi thường ôn nhu, “Lần đầu tiên gọi điện thoại cho cậu, tôi thật sự cảm thấy sợ hãi. ....”

“Bất an cái gì?”

“Sợ cậu mắng tôi.”

“Tôi mắng gì anh?”

“Sợ cậu mắng tôi không có chuyện gì để làm.”

“A. ....”

Chu Luật bị những lời này chọc nở nụ cười, bất an phía trước nhất thời trở thành hư không.

“Vậy mà anh vẫn có can đảm gọi tôi?”

“Đa mặt đây là ưu điểm của tôi. Nói sau đi. .... Tôi từ trước đã muốn nghe thanh âm của cậu.” Thanh Dạ mặt không đỏ thán nhiên nói, “Chỉ cần nghĩ đến người đang nghe điện kia rõ ràng là Luật, trong lòng liền cảm động vô cùng.”

Đúng là một tên không đứng đắn... Trong hiện thực quả nhiên cũng là không đứng đắn giống nhau.

Chu Luật có điểm lúng túng, nói sang chuyện khác :

“Đúng lúc, có chuyện trọng yếu tôi phải nói với anh. ....”

“Nếu là chuyện Hưu Bá Luân thất thủ thì nói sau đi. .... Cá Chết đã nói cho tôi biết.” Thanh Dạ nhẹ nhàng đánh gãy lời nói của cậu, “Thắng bại trong binh gia là chuyện thường, hy vọng cậu không cần để ý quá.”

Chu Luật biết, Thanh Dạ nhất định sẽ nói như vậy.

Nhưng là, chỉ cần tự nhắc nhở mình đã cô phụ Thanh Dạ, trong lòng cậu không thể dễ chịu được.

Chu Luật tự yêu cầu bản thân rất nghiêm khắc, cậu chưa bao giờ có thói quen trốn tránh trách nhiệm.

Thấy cậu vẫn trầm mặc không nói lời nào, Thanh Dạ một lần nữa trấn an nói:

“Luật, cậu vì tôi, vì cái hội này đã làm được rất nhiều, hiện tại không cần vì một chuyện nhỏ mà trách cứ chính mình.”

“Nhưng nếu không phải tôi lúc đó vắng họp. ....”

“Thôi nào, Luật, lý do gì bây giờ cũng không quan trọng. Ghi nhớ rồi về sau nói.” Thanh Dạ thu liễm ý cười, thật sự nói, “Cậu hiện tại cần nhớ kỹ một chuyện, chỉ có đem Ánh Sáng giao cho cậu tôi mới có thể thực sự cảm thấy yên tâm. Vị trí Ánh Sáng phó hội trường vĩnh viễn đều chỉ thuộc về một mình cậu, trừ cậu ra, tôi và mọi người, đều sẽ không chấp nhận người thứ hai giữ vị trí này.”

“Thanh Dạ. ....”

“Công hội là một gia đình, nghiêm khắc giáo dục là đúng, nhưng bao dung lẫn nhau cũng là việc nên làm. Chúng ta sẽ không vì loại sự tình này trách cứ cậu.” Thanh Dạ ôn nhu nói, “Vừa rồi khi Cá Chết gọi điện thoại cho tôi, nhấn mạnh có khả năng cảm xúc của cậu bây giờ đang không tốt, hy vọng tôi có thể khuyên nhủ cậu. Bọn họ đều thật sự rất quan tâm tới cậu.”

“.....”

Nghe xong lời này, Chu Luật nghe nhất thời không biết nên nói câu gì mới phải.

Quan tâm lẫn nhau, chiều cố lẫn nhau, thông cảm lẫn nhau..... Đây mới thực gọi là bằng hữu.

Ánh sáng, còn có những người ở Ánh sáng, không biết từ khi nào đã trở thành tồn tại trọng yếu đối với mình. Bất luận là trò chơi hay ngoài đời, mình cũng không hy vọng bọn họ bị tổn thương.

Mọi người vui vẻ náo loạn cùng nhau, đó mới chính là cảnh tượng mình muốn nhìn thấy.

“Hôm nay tâm tình quả thật không tốt. Sau đó lại biết Đu Đù bọn họ bị người bên Áo Giác đùa giỡn, có chút tức giận.” Chu Luật khẽ thở dài, “Tên Trục Phong này, quả nhiên vẫn không thành thật.”

“Cậu ta lúc trước sở dĩ đi đáp ứng kết làm đồng minh, một nửa nguyên nhân là nể mặt cậu. Nếu không một người làm việc cẩn thận như cậu ta, làm gì có khả năng dễ dàng gạt đầu?” Thanh Dạ cười cười, “Luật nhà ta tự thân xuất mã đàm phán, đối phương làm gì có tư cách không đồng ý?”

Nghe Thanh Dạ nói đến vấn đề tình thế giữa các công hội ở Bi Luyến Hồ, cảm xúc của Chu Luật cũng lên cao. Cậu trả lời:

“..... Tôi cũng không lấy đao đặt lên cổ Trục Phong.”

“Cũng không kém nhiều lắm đi.” Thanh Dạ nhớ tới cảnh tượng lúc hội đàm, không khỏi bật cười, “Khẩu khí của cậu lúc nói chuyện đó, ngay cả tôi nghe xong cũng thấy buồn bực thật sự.....”

Chu Luật hơi hơi cười nói:

“Kỳ thật mặc kệ cậu ta có thật tình hay không, chỉ cần cậu ta đồng ý là được rồi. Bởi vì hai hội kết minh mới là mục đích cuối cùng của chúng ta, không phải sao?”

Cách Lăng Địch Á đã chính thức cùng Ngân Cánh kết minh, lại có tin truyền tới là sắp tới giữa hai hội thậm chí còn muốn tiến hành trao đổi thành viên. Điều này đối với Ánh Sáng cùng Áo Giác còn lại mà nói, cũng không phải là việc tốt.

Cho nên, Áo Giác bên kia có nhiệt tình kết minh hay không cũng không trọng yếu, chỉ cần hai hội cùng kí kết hiệp ước đồng minh, là đủ rồi.

Loại quan hệ ở mặt ngoài này ít nhất còn có thể chế trụ Ken của Ngân Cánh, khiến cho hắn trong khoảng thời gian ngắn không dám đối Ánh Sáng làm bậy.

Đợi đến khi Ken thật sự có đủ thực lực xuất thủ, thì Ánh Sáng cũng giống như vậy, có đủ cường lực chống đỡ hết thảy công kích.

Kế hoạch của Chu Luật, vẫn đang tiến hành theo đúng trình tự.

“Đúng, cậu nói đều đúng” Thanh Dạ ôn nhu mỉm cười nói, “Thời điểm đó, cậu thật có khí thế. Lúc ấy tôi đã nghĩ..... Cuộc đời này có cậu, tôi không còn cầu mong gì hơn. Trừ bỏ Luật, ai không nhập được vào mắt tôi.”

“..... Cảm ơn.”

Trước kia là “Hết thấy rất đẹp, chỉ vì có cậu”, hiện tại lại là “Cuộc đời này có cậu, tôi không còn cầu mong gì hơn”.....

Người này càng ngày càng quá đà, sử dụng những từ ngữ điển cuồng.

Nhưng là, nghe xong câu nói này cũng làm cho người ta có điểm khó nói, lại có thể làm trong lòng dần dần ấm áp lên.

Nụ cười không tự chủ đặt bên môi... May mắn đây chỉ là gọi điện nên đối phương không thể nhìn tới.

“Luật..... Ngày gặp mặt, tôi muốn nghe cậu trả lời thuyết phục.”

Trả lời thuyết phục?

Cái gì mà trả lời thuyết phục?

“Tôi thích cậu, Luật.”

Thanh Dạ thanh âm, nghe ra có chút lo lắng.

A..... Hiểu được. Thì ra là vì điều này.

Đây là phương thức Thanh Dạ quan tâm đến mình, xác thực vì chính mình mà suy nghĩ.

Lúc gặp mặt cho cậu trả lời thuyết phục, điều này cũng thích hợp lắm... khả năng bị cự tuyệt... cũng nhiều lắm.

Thanh Dạ kỳ thật cũng thực bất an.....

Anh cũng rất sợ, sợ mình sẽ bị người ta quyết đoán mà cự tuyệt.

Nguyên lai anh cũng có thời điểm lo lắng.

Chu Luật ngượng ngừng cười, trêu ghẹo nói:

“Thanh Dạ, nếu tôi lớn lên giống Godzilla, anh có thể hay không sẽ bị dọa mà bỏ chạy?”

“Ách.....” Đối phương dừng một chút, hỏi đáp, “Đương nhiên sẽ không.”

“Nhưng là Thanh Dạ.....”

“Àn?”

“Nếu anh lớn lên giống Godzilla, tôi nhất định xoay người bỏ chạy.”

“.....”

Thanh Dạ sùng sốt một chút, bỗng nhiên nở nụ cười:

“Không hổ là Luật, cậu thật đúng là không chừa cho tôi ít mặt mũi.....”

Chu Luật thập phần đứng đắn trả lời:

“Tôi là người, căn bản không có lý do cấp quái thú mặt mũi.”

“Ha ha ha ha.....”

Lần này, Thanh Dạ còn cười lợi hại hơn. Hoàn toàn không để ý tới cái gọi là hình tượng.

Nếu giờ phút này bên cạnh Thanh Dạ có người đi qua, nhất định sẽ cảm thấy rất kinh ngạc.

“Luật thân ái..... Tôi thật sự là càng ngày càng thích cậu.”

“Đưa ngốc.....”

“Luật, tôi thật sự rất thích cậu.”

“Ngu ngốc.....”

“Luật, tôi yêu cậu tới chết mất.....”

“Anh điên rồi.....”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Năm mới

Edit: Bé Na

Vài ngày sau, tại kênh công hội chung dùng để thảo luận lấy ý kiến của mọi người về việc quyết định thời gian cùng địa điểm tụ hội lần này.

Mọi người đều hăng hái ra ý kiến. Có đề nghị chiếm đóng KFC, có đề nghị văn cảnh chùa, có đề nghị thấp hương lễ Phật [đây là ý kiến của vị cường nhiệm vụ], có đề nghị đi trượt băng tại công viên trò chơi, thậm chí còn có đề nghị như ong vỡ tổ vọt tới nhà Thanh Dạ.....

Cũng không ngăn lại, nhiều người như vậy cùng nhau chen vào nhà người ta..... Vách tường không sập mới là lạ.

Một số ý kiến không hợp nhau, cả ngày ở trên kênh thảo luận cãi nhau, cũng coi như là thi vị. Cuối cùng, thân là chủ kênh, Khả Nhạc giận dữ, đem số loa còn lại toàn bộ “Răng rắc”, kênh thảo luận mới nhất thời trở lên yên ắng hơn.

Hoạt động lần này do Yoyo đứng ra tổ chức. Xuất phát từ nhân số cùng hứng thú của mọi người, cô cuối cùng ấn định địa điểm tại quán KTV gần trung tâm thành phố.

Suốt đêm mừng hai tụ tập chúc mừng năm mới tại KTV.

Chu Luật bị Thanh Dạ buộc đến đăng kí đi. Mọi người biết được Chu Luật đồng ý tham gia gặp mặt, đều tỏ vẻ hưng phấn dị thường.

Tỷ như... hai người đang rảnh rồi ngồi nói chuyện:

“Thật không nghĩ tới Phó hội thế mà lại chịu đi.....” Kinh ngạc.

“Thật đáng tiếc! Mừng hai tết nhà tớ có việc bận, không thể tới được!” Tiếc nuối.

“Hắc hắc..... Vậy cậu thiết thời rồi.” Cười gian.

“Không được, các cậu có người chụp ảnh phải không? Tớ muốn xem mặt phó hội!” Kích động.

“50 đồng, không mặc cả, mua hay không?” Tiếp tục cười gian.

“Này..... làm ơn đừng đứng trước mặt tôi mà thảo luận loại chuyện này.” Chu Luật hắc tuyến trừng mắt nhìn một cá một mèo trước mặt, “Nếu không chuyên tâm luyện cấp, cẩn thận tôi đem hai người ra luyện tập.”

“Vâng.....”

Vì thế hai người ngoan ngoãn cầm miệng.

Trà Trà mỉm cười nói:

“Hai người các người không nên thất thần như vậy, dù sao sau này còn có cơ hội gặp mặt, tiếc nuối làm gì.”

“Nhưng là dù gì đi nữa, bộ dáng Phó hội trưởng chắc chắn sẽ khiến cho người ta ngạc nhiên.....” Hoa Linh xen mồm nói, “Em có cảm giác chắc chắn anh ấy là loại người tỏa sáng lấp lánh.”

“A, đúng đúng” Tiểu Diệp nói tiếp, “Hơn nữa lại là cái loại làm cho người ta muốn nhìn mà không dám nhìn lâu, có vẻ ngoài siêu quyết đoán!”

..... Tỏa sáng lấp lánh gì đó, không phải bóng đèn sao?

“Này.....” Chu Luật cười khở, “Chính là bộ dáng của người thường mà thôi.”

“No no, Luật nhất định còn đẹp hơn so với tôi.” Thanh Dạ đưa tay đập chết một con muỗi yêu, cũng ngẩng đầu cười, “Những người không đi được, các bạn lúc này tiếc nuối chứ ~”

“A a.....”

“Em sẽ về thương lượng lại với bố mẹ.....”

Kênh đội ngũ đồng thời truyền ra vài tiếng con gái thở dài. Sau đó có người nắm tay nói:

“Cá, ảnh chụp mọi người giao cho cậu phụ trách!”

“Dạ, các tỷ tỷ! Tiểu nhân nhất định không phụ sự mong đợi của mọi người!”

Cá Chết trả lời cực kỳ nhanh chóng.

“Các người..... chuyên tâm luyện cấp được không?”

Chu Luật bắt đầu dĩ nhu nhu trấn.

Tháng hai, lễ mừng năm mới.

Là ngày người Trung Quốc coi trọng nhất, cả nhà đoàn tụ đầu năm.

Nhiệm vụ nặng nề của Thanh Dạ chính thức bắt đầu, mỗi ngày đều gửi tin nhắn đến tổ khổ, nói ngày nào cũng bị thân thích bám riết không thể làm những việc linh tinh... vân vân...

Không giống Thanh Dạ, Chu Luật thậm chí đã cự tuyệt lời mời của người thân duy nhất. Cậu không định lại đến nhà mẹ.

Từ sau chuyện kia, cô bé tên Tuyết Di cuối cùng cũng không có động tĩnh gì. Nếu đến nhà mẹ lúc này, gặp cô, mẹ lại muốn quan hệ giữa hai người trở nên hòa hảo, cậu thực sự thừa nhận chịu không nổi.

Cho nên, cứ im lặng mà lờ đi thôi.

Tân niên với người khác là vui vẻ náo nhiệt, nhưng đối với cậu lại nói là tương đối yên tĩnh, năm nay rốt cục cũng đã có thay đổi.

Đêm ba mươi được người nhà Hồ Ly gọi đến ăn cơm. Bốn người nói chuyện cười đùa cũng rất vui vẻ.

Gần mười hai giờ đêm, di động báo có người gọi đến.

Từ đầu giường kia, truyền đến một trận thanh âm hi hi ha ha. Cảm giác rất giống các trò điện thoại đùa dai dạo này hay diễn ra.

“Ai vậy?” Chu Luật hỏi.

Vài người đem điện thoại đẩy tới đẩy lui, cuối cùng được một cô gái tiếp.

“Phó hội. .... Em là Ly Ca.”

“Là em àh. ....”

Thực ngoài ý muốn, một người có tính cách hướng nội như Ly Ca lại có ngày gọi điện thoại cho mình

“Ồ đây ngoại trừ em. ....” Ly Ca dừng một chút, tiếp tục nói, “còn có một con cá, một con mèo, cùng một quả đu đủ. ....”

Ly Ca, Cá Chết, Mèo Lười, cùng Đu Đủ.

..... Một tổ bốn người kỳ lạ.

“Bọn em đang ở quảng trường chờ chuông giao thừa, thấy sắp đến mười hai giờ, liền nghĩ tới gọi điện thoại cho anh”

Thì ra là như vậy. Trách không được điện thoại đầu kia huyền ảo như thế.

Giao thừa hàng năm, đều có rất nhiều người cùng tụ tập ở quảng trường chờ chuông giao thừa, chờ đợi được ước nguyện.

Tiếng Ly Ca vừa dứt, chuông giao thừa cũng vang lên.

Đang ——

Đang —— đang ——

Bọn họ ở quảng trường lắng nghe, Chu Luật cũng ngồi áp điện thoại lắng nghe.

Thanh âm vốn âm trầm trang nghiêm, giờ lại khiến cho mọi người có cảm giác vui sướng.

Một năm mới, đã chính thức bắt đầu. Rất nhiều chuyện, đều có thể có một khởi đầu mới, cùng một kết thúc mới.

“Phó hội —— Chúc mừng năm mới——”

Bốn người cùng gào lên trong điện thoại, trăm miệng một lời đưa ra lời chúc đầu năm.

“Các cậu cũng vậy, chúc mừng năm mới.”

Sau khi hàn huyên ngắn gọn cùng bọn họ, Chu Luật mỉm cười ngừng cuộc gọi.

Hồ Ly từ phòng ăn mang hoa quả đi ra. Thấy Chu Luật không nghe điện thoại nữa nhưng vẫn đứng tại chỗ cười cười, tò mò hỏi:

“Ai gọi đến vậy, trông cậu thực vui vẻ?”

“Người trong hội.”

“Uhm. .... Bọn họ thật đúng là có lòng.” Hồ Ly đặt đĩa xuống bàn, có chút ghen tị nói, “Còn tên Văn Trung này thật vô lương tâm, sợ là bây giờ đã vui vẻ đến quên cả trời đất, làm gì còn thời gian để nhớ tới mình.”

“Ha ha. ....”

Chu Luật muốn quay trở lại phòng khách, nhưng đúng lúc này di động lại vang lên.

Nhấn nút nhận cuộc gọi, lập tức nghe được thanh âm khó thở của Thanh Dạ:

“Sao lúc này máy lại bận?”

“Ách.....” Chu Luật sững sốt, trả lời, “Vừa rồi mấy người Ly Ca có gọi tới.”

“Tốt lắm..... Cư nhiên dám đi trước lão Đại, chắc chắn là không muốn sống nữa rồi!” Thanh Dạ cả giận nói, “Đúng mười hai giờ, tôi muốn gọi chúc cậu, bị bọn họ phá rồi rồi.”

Thời gian hiện tại, đã là mười hai giờ mười phút.

Tranh giành tình cảm với hội viên, thật giống một tiểu hài tử... Ý cười bên môi Chu Luật càng sâu.

“Luật thân ái, tuy rằng đã chậm mất mười phút..... Chúc cậu năm mới vui vẻ.”

“Cũng chúc anh năm mới vui vẻ.”

“Hôm nay cậu làm những gì?”

“Không có gì. Xem vô tuyến, tiện thì cùng nói chuyện phiếm với mọi người.” Chu Luật mỉm cười nói, “Mọi người trong nhà anh đều cùng đoàn tụ đi?”

“Uh, tôi đang ở nhà bà cô nội. Kỳ thật rất muốn chuồn ra ngoài chơi a.....”

“Bà cô nội của anh? Có phải là người hay thúc giục anh lấy vợ?”

“Đúng rồi.....” Thanh Dạ cười khò, “Mỗi lần nhìn thấy tôi, câu đầu tiên cụ nói chắc chắn sẽ là hỏi tôi vì sao còn chưa kết hôn. Thực không có biện pháp với cụ.”

Chu Luật biết, Thanh Dạ thật ra đã công khai giới tính thật sự của mình với mọi người trong nhà. Nhưng bà cô nội anh tuổi tác đã cao... chắc chắn không lý giải được hàm ý trong đó.

Hồ Ly ở một bên gọi: “Tiểu Luật, cậu ăn táo hay ăn kiwi?”

Chu Luật quay đầu trả lời “Gì cũng được”, sau đó tiếp tục nghe điện thoại.

Nhưng, khẩu khí Thanh Dạ lại lập tức thay đổi.

“Luật..... cậu rút cục đang ở nhà ai?”

“Nhà Hồ Ly.” Chu Luật bấm báo chí tiết.

“Tôi vẫn nghĩ cậu đang ở nhà mẹ..... Lại thắc mắc tiếng nói vừa rồi giống giống giống Trương Hằng Chu.”

“..... Có quan hệ gì sao?”

“Luật, tôi không muốn thế.”

“.....”

“Tiểu Luật, ai gọi vậy?” Hồ Ly tò mò đi lại gần, “Cậu vừa nhắc đến tên tớ?”

Mười giây sau.

“Thì ra là con người đáng ghét này.... Đỗ Vũ Trạch.....”

“Ha ha..... Hằng Chu, đã lâu không gặp.”

“Ai cho cậu gọi tên tôi!?” Hồ Ly gào thét, “Tôi ước gì đời này không bao giờ gặp cậu lần nữa! Cậu nghe cho rõ, cách Tiểu Luật xa một chút!”

“Ôi chào ôi chào, không cần tức giận, chuyện gì cũng từ từ.”

“Tôi với cậu không có chuyện gì để nói!”

Cuối cùng..... Cuộc điện thoại biến thành đại hội để hai người kia đấu võ mồm.

Chu Luật đơn giản đưa điện thoại lại cho Hồ Ly, tự mình ra bàn uống nước ăn hoa quả.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Tràn đầy tâm ý

Edit: Bé Na

Cuối cùng..... Ngày đó rốt cục cũng đến.

Một đời người trải qua được mấy chục lần mừng hai tết, cuối cùng cũng có một ngày để người ta nhớ mãi.

Ngày đó, trên trời vẫn đầy hoa tuyết bay, nhưng đi trong mưa tuyết lại không chút rét lạnh. Bởi vì trên cổ đã có khăn quàng kẻ ô vuông, bởi vì trong lòng có vô hạn lo lắng.

Cho đến rất nhiều năm về sau, Chu Luật ngồi hồi tưởng lại ngày hôm nay, nhớ tới những người đó, nhớ tới cơn mưa tuyết nhẹ nhàng, nhớ tới chiếc khăn quàng ấm áp, khỏe môi vẫn như cũ ôn nhu mỉm cười

Bọn họ hẹn nhau thời gian gặp mặt là 8 giờ tối. Địa điểm là Quảng trường trung tâm thành phố.

Quả Quả như ước nguyện được Thanh Dạ đồng ý cho đi buổi gặp mặt cùng hội viên Ánh Sáng. Nhưng Chu Luật vẫn không cho phép cô bé đi chơi suốt đêm.

Quả Quả năn nỉ nửa ngày, Chu Luật vẫn kiên trì lí do thoái thác lúc đầu:

“Em còn quá nhỏ, qua đêm ở bên ngoài cha mẹ sẽ lo lắng.”

“Được rồi, được rồi.....” Quả Quả cuối cùng phải lựa chọn ngoan ngoãn nghe lời, “Em mười một giờ sẽ về nhà, như vậy được chứ?”

“Mười một giờ vẫn quá muộn, một mình em về nhà sẽ rất nguy hiểm.”

“Vẫn chưa được ah.....” Quả Quả than thở nửa ngày, liền nghĩ ra một cách, “Thế này đi, em nhờ ba ba bảo lái xe mười một giờ tới đón em về nhà, như vậy anh sẽ không lo lắng nữa?”

Chu Luật lo lắng một chút, miễn cưỡng gật đầu.

Tuy rằng bối cảnh gia đình cô bé này cậu cũng không biết gì, nhưng là đôi khi, cậu thật tâm đối xử với cô bé như em gái mình.

Cho nên mới không hy vọng cô bé gây ra sai lầm gì.

Chu Luật cùng Quả Quả thỏa thuận nơi gặp mặt, sau đó cùng đi tới chỗ tập hợp.

Chu Luật không có ý lựa chọn quần áo. Áo lông màu trắng rộng thùng thình làm áo khoác, cho dù là ở giữa mùa đông rét lạnh cũng không có vẻ mập mạp. Mà Quả Quả..... có vẻ rất khoa trương.

“Anh Luật ~”

Cô bé hướng cậu phát tay... Kẹp tóc lóe sáng... Áo khoác lông màu hồng nhạt... Váy xếp li trắng... với thật nhiều nơ bướm nhỏ...

“Em... Không lạnh sao?”

Đây là câu đầu tiên Chu Luật nói.

“Không lạnh. Anh Luật cũng không mặc nhiều mà.” Quả Quả cười hắc hắc, bắt lấy cánh cậu lắc lắc, “Đã lâu không gặp anh, em thực vui.”

“Thật không?” Chu Luật cũng cười cười, “Bình thường bạn quá, cũng không rảnh dẫn em ra ngoài chơi.”

“Không sao, hôm nay sẽ bù lại. Hơn nữa hôm nay còn có nhiều người như vậy cùng bù cho em.”

Quả Quả sau khi nói xong, nhìn Chu Luật từ trên xuống dưới, có điểm hoang mang lắm lắm nói:

“Đúng rồi, vì cái gì lại ăn mặc mộc mạc như vậy.....”

“Cái gì?”

“Quần áo.”

“Em cho là ai cũng giống em?” Chu Luật gõ gõ cái trán của cô bé, “Khoa trương giống như công chúa vậy.”

“Em nghĩ anh sẽ đặc biệt coi trọng ngày hôm nay, nên mới có ý phối hợp a...” Quả Quả thở dài nói, “Bất quá cũng không sao, dù sao trời sinh đẹp trai như vậy thì mặc gì cũng đẹp.”

Chu Luật ngẩn người, cười khỏ nói:

“Cô bé àh, trở về ngoan ngoãn học tập ngữ văn đi, sau này không nên dùng tính từ hình dung bừa bãi như thế.”

Hai người cùng đi xe bus chật như nêm đến khu phố trung tâm. Thời điểm xuống xe, Quả Quả nhớ tới một vấn đề:

“Anh Luật..... Anh hiện tại có cảm giác khẩn trương không?”

“Vì sao lại khẩn trương?”

“Bởi vì chút nữa thôi sẽ nhìn thấy Thanh lão đại.....” Quả Quả có vẻ còn kích động hơn so với Chu Luật, thanh âm có chút phát run, “Quen biết qua mạng cũng lâu rồi, hiện tại cuối cùng..... cũng gặp mặt người mình thích..... có thể không khẩn trương sao.....”

“Mấy ngày nay thật ra anh cũng có suy nghĩ một chút.” Chu Luật nhẹ nhàng nói, “Nhưng ở thời điểm gặp mặt, những gì tưởng tượng cũng chưa chắc thành hiện thực.”

“Kỳ thật Thanh lão đại cũng thuận mắt em lắm, nhưng có thuận mắt anh hay không em cũng không biết.....” Quả Quả thử hỏi, “Nếu..... đương nhiên là em chỉ nói nếu như. Nếu Thanh lão đại không hợp ý anh, thì phải làm sao bây giờ.....”

“Còn có thể làm sao bây giờ.” Chu Luật quay đầu lại, mỉm cười với cô bé, “Đương nhiên là một cước đá tên Godzilla đó bay ra ngoài thôi.”

“Anh.....” Quả Quả thiếu chút nữa đập đầu vào cây cột trước mặt, “Thực sự là quá tà ác mà.”

“Nói giỡn mà thôi.”

Bây giờ là bây giờ bốn mươi lăm phút. Hai người theo đường dành riêng cho người đi tới phía bức tượng điêu khắc trung tâm quảng trường, tám giờ mọi người sẽ cùng tụ họp ở đây.

Đám đông xung quanh bắt đầu nhiều lên. Thời điểm mừng năm mới, người ở trung tâm khu phố luôn hiếm khi xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Chu Luật một bên nghe Quả Quả tiếp tục tuyên truyền lý luận huyền ái của cô bé, cái gì mà diện mạo, chiều cao, tài cán cùng phong độ thiếu một thứ cũng không được... linh tinh, lung tung...

Người như thế thật sự tồn tại trên đời sao?

Chu Luật cười lắc đầu, nói cô bé cả đời cũng tìm không thấy phu quân như ý.

Quả Quả bất mãn chu mỏ nói: “Mặc kệ như thế nào, em vẫn luôn tin rằng trên thế giới này luôn luôn có một người, ở một chỗ nào đó đang đợi cùng em gặp nhau — chỉ cần nghĩ như vậy trong lòng cũng đã rất ấm áp.”

“Uhm.....?”

Ấm áp sao..... Có lẽ.

Sau đó cô nhóc lại nở nụ cười giả tạo hỏi:

“Anh àh..... Anh có cảm thấy Thanh lão đại là người sinh ra để dành cho anh không?”

Trúng mục tiêu rồi.

Thật là cách nói lãng mạng phi thực tế....

Chu Luật lại lần nữa cười khỏ nói:

“Em àh, đây là lần thứ mấy rồi?”

“Ách?”

“Nếu em còn nhắc lại Thanh Dạ thế này, Thanh Dạ thế kia, nếu em còn muốn dò hỏi ý tứ của anh, anh thật đang hoài nghi em cùng Thanh Dạ thân cận...”

“.....”

Quả Quả chịu kích thích lớn, đáng đứng cảm giác lung lay một chút.

Chu Luật theo bản năng muốn đỡ cô bé dậy.

Nhưng từ phía sau, có một bàn tay to vượt qua cậu kéo Quả Quả lại, do đó tránh được bị kịch mặt cô bé hôn trực tiếp vào buồng điện thoại.

Chu Luật hoàn toàn ngây ngẩn cả người.

Cậu thấy người kia thu tay, đối với cậu ôn nhu mỉm cười.

Rõ ràng là một người hoàn toàn xa lạ.....

Nhưng nụ cười này, lại không biết tại sao khiến cho người ta có cảm giác quen thuộc.

Nơi nào đó trong tim nháy mắt tràn ngập một loại cảm xúc không tên. Giống như ngay sau đó, vỡ òa mà ồ ạt tiến ra ngoài.

Quả Quả phục hồi tinh thần, lập tức kêu to:

“Anh..... Anh không cần khủng bố tinh thần em bằng kiểu đùa giỡn thế này được không!”

“Anh àh..... A..... Ôi chào.....?”

Vì cái gì lại không phản ứng?

Quả Quả xoay người, nhất thời hiểu được lý do.

Nói thật, cậu hoàn toàn chưa để tâm chuẩn bị tình huống chạm mặt làm những gì..... Có chút không biết phải làm sao.

“Thanh..... Thanh lão đại..... Ha ha.....”

“À, sao lại khẩn trương vậy?”

Thanh Dạ mỉm cười, sờ sờ đầu Quả Quả.

Cho dù là đang nói chuyện với Quả Quả, ánh mắt Thanh Dạ vẫn thủy chung đặt trên người Chu Luật.

Thanh âm trầm thấp ôn hòa, thật giống thanh âm đã nghe qua điện thoại

Áo khoác màu đen, thân hình cao gầy, ngũ quan đoan trang ngay thẳng... xác thực là người cậu chưa gặp qua bao giờ.

Con người trước mắt này, chính là Thanh Dạ trong trò chơi.

Vừa quen thuộc lại vừa không quen thuộc, vừa xa lạ lại vừa không xa lạ. Là người từng cùng mình phối hợp ăn ý, là người chính mình thực tình thích, là Thanh Dạ đó.

Chu Luật cũng lấy đồng dạng phương thức nhìn đối phương.

“Thật cao hứng khi thấy cậu, Phó hội của tôi.”

Thanh Dạ chủ động vươn tay hướng cậu, miệng cười khẽ.

Nhìn biểu tình tự nhiên trên mặt đối phương, Chu Luật nhất thời bỗng cảm thấy, Thanh Dạ ngoài đời cùng Thanh Dạ trong trò chơi..... Thật sự rất giống nhau.

Cậu lấy lại bình tĩnh, cũng vươn tay ra

“Cũng thật cao hứng được gặp anh, Hội trưởng.”

Hai bàn tay, gắt gao nắm lại cùng nhau.

Hai người dừng ở đôi mắt đối phương, đồng thời mỉm cười.

“Thực không hổ..... là nam nhân trưởng thành..... Hào hào phóng..... Hào bình tĩnh..... Hào.....”

Từng không dưới một lần nghĩ đến trường hợp không thể khống chế được... cô bé Quả Quả... đã muốn ngây người xem cảnh trước mắt.

Chương 41: Cái gọi là chiến thuật

Edit: Bé Na

Thời điểm ba người cùng đồng hành, Quả Quả vẫn có điểm lo lắng đề phòng như trước..... còn có chút nghi hoặc.

Thanh lão đại không tính vì da mặt luôn luôn rất dày. Không rõ vì sao ngay cả anh Luật cũng có thể làm mặt lạnh như thế... Phải biết rằng lần gặp mặt này, là gặp người mình thích nhưng lại chưa từng gặp qua... Tại sao ngay cả một chút cảm giác kích động cũng không có? Xem hai người đang nắm tay mình, căn bản chưa có dấu hiệu biến hóa gì... Ngược lại, chính mình đã sớm cảm thấy khó thở đến phát run.

Giấc mơ “Hai người hoa lệ ôm nhau” ngày đêm trông ngóng, Quả Quả đã sớm thất vọng. Nhưng nghĩ lại: Ít nhất Thanh lão đại không có bị anh Luật một cước đá ra xa, điều này thể hiện... anh cũng đủ tư cách đi?

Như vậy, thời điểm tiếp theo... Hai người này nên cùng nắm tay, tiếp theo có phải hay không nên love love??

Quả Quả bỗng bừng tỉnh tâm tình, cực kì chờ mong cảnh hai người tương thân tương ái xuất hiện trước mắt. Vì thế cô nàng quyết định chấm dứt tình trạng chính mình ở giữa làm kỳ đà cản mũi, muốn lạng lẽ thối lui đến bên cạnh, cho hai người kia sống vui mà đi cùng một chỗ.

Đáng tiếc còn chưa đi quá ba bước, đã bị Chu Luật kéo lại.

“Không nên chạy lung tung. Người ở đây nhiều, lỡ bị thương thì làm sao bây giờ?”

Anh Luật diện mạo tuấn mỹ, biểu tình cũng coi như ôn hòa..... Nhưng, chính là cái loại khẩu khí quyết đoạt kia, làm mình vô luận như thế nào cũng không thể kháng cự. Quả Quả vừa cúi đầu phần nộ vừa lùi trở về, chợt nghe Thanh Dạ bên phải cũng nói:

“Uh, Quả Quả đừng chạy loạn, nghe lời đi nha.”

“.....”

Em còn không phải vì muốn tốt cho hai anh..... Quả Quả có chút muốn khóc.

Cuối cùng cũng đến bức tượng đá cẩm thạch điêu khắc ở Quảng trường, nơi đây đã sớm tụ tập không ít hội viên.

“A, lão đại đến kia!” Thiêu niên đang bận chuyện quay đầu lại, cao hứng nói, “Ba người, vừa đúng tám giờ. Mọi người đều đến đủ rồi.....Chị Yoyo.”

“A..... Lão đại.....” Người đứng ra tổ chức Yoyo kinh ngạc kêu lên, “Người bên cạnh anh chẳng lẽ chính là.....”

“Đương nhiên là Luật phó hội của các cậu.” Thanh Dạ mỉm cười nói tiếp.

“A a a a —”

“Không thể nào.....”

Từ đội ngũ tập trung nhất thời truyền ra vài thanh âm sợ hãi, làm những người đi đường ngang qua cũng quay lại nhìn.

“Sao vậy? Các cậu nhìn thấy quỷ hả ?”

Chu Luật nhún nhún vai, nói vài câu vui đùa.

“Ông trời ơi, Lão đại quả nhiên không lừa gạt chúng ta.....”

“Phó hội a..... Anh có thể tham gia cosplay Thần Vô được rồi đấy.....”

“Chắc chắn..... Nếu anh không tham gia hội, quả nhiên nhìn đâu cũng thấy tổn thất mà.....”

Cảnh tượng mấy chục ánh mắt đồng loạt nhìn chăm chăm vào mặt mình..... Thật đúng là chưa từng gặp phải.

“Uh, nhưng cũng đừng dùng loại ánh mắt này nhìn tôi được không?”

Chu Luật mỉm cười đưa ra đề nghị.

Nụ cười này, lại làm cho mọi người dờ ra ngốc thêm vài giây nữa. Sau đó, có người lặng lẽ sờ sờ vào máy ảnh...

“Được rồi, đừng làm Luật thấy ngượng.”

Thanh Dạ tiến lên vài bước, chế ngự người đang có ý định phạm tội, thì ra là người thiếu niên lên tiếng đầu tiên.

Thanh Dạ cười giả tạo nói: “Cá à ~ tự tiện buôn bán ảnh chụp của người khác là hành vi bất chính. Đừng quên trước đó chúng ta đã có ước định, lần này không thể muốn chụp gì thì chụp cho năm người kia nữa.”

“Em đã sai rồi... sẽ không chụp nữa.” Thiếu niên gật gật đầu, đem máy ảnh cất vào túi.

“Cậu là..... Cá Chết?”

Chu Luật có chút kinh ngạc. Đưa nhỏ thanh tú trước mặt, nhìn qua so với Quả Quả không lớn hơn bao nhiêu.

“Vâng, em chính là Cá Chết. Phó hội cảm thấy không giống sao?”

“Cậu bao nhiêu tuổi rồi?”

“Luật, cậu cảm thấy cậu ta bao nhiêu rồi?” Thanh Dạ cười hỏi.

“Àn..... cũng khoảng mười sáu đi.” Chu Luật trả lời.

“.....”

Đám người còn lại cười ngặt nghẽo.

“Ha ha..... Ha ha ha ha..... Quả nhiên quả nhiên, bé cá nhà chúng ta cả đời cũng không thoát khỏi vận mệnh làm tiểu đệ a!”

Cậu thiếu niên kia nhất thời trầm mặc, bộ dáng uể oải, kém chút nữa là đã ra ngồi xổm cạnh góc tường đi đi chọc chọc.

“Tôi đoán sai rồi?”

“Khuôn mặt cậu ta có thể gạt được người.....” Thanh Dạ vỗ vỗ đầu “thiếu niên”, nói với Chu Luật, “Kỳ thật cậu ta đã 24 tuổi.”

“.....”

Quả nhiên là chuyện buồn bực. Hai mươi tư tuổi còn mang bộ mặt thiếu niên phần nộn... thảo nào lại không có chút uy tín.

“Nói đi, lý do vì sao hôm nay các cậu lại đến đúng giờ như vậy?” Thanh Dạ ngẩng đầu hỏi nhóm hội viên, “Tôi nhớ rõ lần trước tụ hội có người còn đến muộn tới nửa tiếng.....”

“Bây giờ mọi người đã luyện được thói quen đúng giờ.” Phản hội trưởng hội một Khả Nhạc cười nói, “Đương nhiên điều này phải cảm ơn Luật phó hội đã ban tặng”

“Tôi?”

“Đúng vậy, Phó hội không phải thường nói như thế này sao?” Vô Song gật gật đầu, dùng giọng điệu có chút nghiêm túc bắt chước nói, “Người nào đến báo danh Công thành chiến muộn ba phút, lần sau không cần tới nữa!”

“Ha ha ha..... đúng đúng.....”

Mọi người cười đến nghiêng ngã.

Chu Luật cũng bị chọc cười, cười nói:

“Chỉ cần có thể làm cho các cậu nhớ kỹ, tôi cũng không để ý đến mấy chuyện đó.”

“Khụ.....” Cá Chết một lần hỏi tình thanh thanh cô hòng, lớn tiếng hỏi mọi người: “Kỳ thật mọi người đều biết, Phó hội làm hết thấy những chuyện đó là thật tâm muốn tốt cho chúng ta, đúng hay không?”

“Đúng—”

Mọi người trăm miệng một lời trả lời, sau đó liền lẫn lộn cười.

“Chúng ta vừa rồi giống như đang trong vườn trẻ vậy.....”

“Phó hội cùng Lão Đại hôm nay quả thật giống một đôi a... Khuôn mặt này cùng nhân vật trong trò chơi cũng không có khác biệt gì lắm.”

“Lão đại nói đúng, bộ dạng của Phó hội so với anh càng thuận mắt hơn..... Oa ha ha ha..... Xem ra Lão đại đúng là tự hiểu bản thân mình.”

“Các cậu...” Thanh Dạ cười khổ ngắt lời nói, “Hiện tại cũng nên đi thôi. Tụ tập chỗ này cản đường người quay lại, cẩn thận bị các chú cảnh sát đuổi cổ ra chỗ khác..”

Hôm nay tham gia tụ hội tổng cộng có ba mươi người. Sau một phen giới thiệu, Chu Luật đã nhớ kỹ hơn phân nửa trong đó.

Trong số bọn họ, hài kịch nhất phải kể đến Cá Chết và Đu Đù. Một người hai mươi tư tuổi vẫn vóc dáng thấp bé, khuôn mặt trẻ con, đều bị những người đến sau bảo là học sinh trung học, một người thì mới mười sáu đã có dáng dấp uy vũ, hùng tráng cao tới 1m9, thường xuyên dùng đầu vào trấn xe bus...

Mà hai người kia đó quan hệ lại tốt như vậy, thật sự là làm người ta cảm thấy kỳ lạ.

Trong quán KTV, ngọn đèn nhu hòa mà ấm áp.

Chu Luật vừa mới ngồi xuống sô pha, vị trí bên cạnh đã nhanh chóng bị người khác chiếm giữ. Cậu ngẩng đầu nhìn thấy, người vừa chậm một bước đã mất phần thưởng, Thanh Dạ, đang trừng mắt tức giận nhìn trái phải hai người.

“Cá.” Thanh Dạ lạnh lùng nói, “Đứng lên thoái vị cho Lão đại của cậu ngồi.”

“Hắc hắc, lão đại, anh có thể đến ngồi cạnh chị Trà Trà.” Cá Chết vẩy vẩy máy ảnh trong tay, “Đề em có thể chụp được cảnh mọi người ngồi chung, đương nhiên phải chọn góc độ tốt.”

“Không được, tôi muốn bàn chuyện chính sự với Luật.”— ngay cả loại lý do này cũng đã nói ra.

“Chính sự thì lúc nào cũng có thể bàn a.” Cá Chết hắc hắc cười cười, “Huống hồ hôm nay là đi chơi, anh khiến Phó hội vất vả lâu như vậy, cũng phải để anh ấy nghỉ ngơi chứ, còn muốn bàn chính sự gì.”

“.....”

Thanh Dạ không nói gì, lại quay đầu chuyển hướng sang người kia, có chút nghiêm túc nói:

“Ly Ca.”

Cô gái ngẩng đầu mờ mịt nhìn anh, hoàn toàn trầm mặc.

“Ly Ca.” Thanh Dạ lại bảo một lần nữa.

Cô gái vẫn như trước nhìn anh, vẫn như trước trầm mặc.

“.....”

Cứ như vậy giằng co một phút đồng hồ, Thanh Dạ liền bỏ cuộc.

Anh biết rõ, cô bé thần quan này, một khi có chuyện buồn, có thể vài ngày không nói một lời.

Nhìn Chu Luật một cái lưu luyến, Thanh Dạ xoay người tiến đến bên cạnh Trà Trà.

“Cá..... Cậu nói Lão đại có phải đang tức giận không?”

Ly Ca lựa chọn lấy chiến thuật trầm mặc giành thắng lợi, có điểm lo lắng hỏi

“Sẽ không đâu, nhiều nhất chỉ cảm thấy buồn bực thôi.” Cá Chết đắc ý dào dạt cười, “Ai bảo anh ấy vì chuyện điện thoại năm mới mà lên lớp chúng ta. Anh ấy có thể đứng mười hai giờ gọi chúc Phó hội, chẳng lẽ chúng ta không thể? Ha ha ha ha..... Hôm nay chúng ta sẽ khiến cho anh ấy chết vì buồn bực.”

“.....”

Bị nhốt giữa hai người, Chu Luật bỗng nhiên nhớ tới “Nước có thể nâng thuyền, cũng có thể lật thuyền”. Câu này cô nhân dạy...

Mỗi ngày đều phải đối mặt với một đám hội viên tinh quái như thế này, xem ra Thanh Dạ làm lão đại, quả thực rất vất vả.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Chuyện chưa phát sinh

Edit: Bé Na

Sau khi sắp xếp chỗ ngồi cho mọi người ổn định, phụ trách hoạt động lần này, Yoyo, đi lên bục, cầm Micro nói:

“Mọi người, hôm nay là lần thứ hai công hội Ánh Sáng Chi Đường tụ hội, đương nhiên, đối với Luật phó hội là lần đầu tiên. Trước hết, tôi chúc các cậu năm mới vui vẻ, mỗi ngày cũng đều vui vẻ, chúc chúng ta hữu nghị lâu dài. Đồng thời cũng mong tương lai Ánh Sáng càng thêm huy hoàng.”

“Nói hay lắm, Yoyo.”

“Các cậu ở dưới...”

Yoyo ý bảo mọi người bình tĩnh lại. Cô cười cười, nói: “Vốn nên theo phép tắc để Hội trưởng nói chuyện. Nhưng hôm nay Phó hội vất vả lắm mới đến được đây, cho nên chúng ta để Phó hội phát biểu trước, được không?”

“Hào...”

Lại giống trẻ con mẫu giáo, ngoan ngoãn đồng thanh trả lời.

Thanh Dạ cũng đành lắc đầu nói:

“Vì vậy mà quyền lợi của tôi cứ thế bị tước đoạt sao? Thật sự là làm người ta thương tâm mà.....”

“Lão Đại, anh vẫn là ngoan ngoãn thuận theo dân ý đi.”

Yoyo vừa nói vừa đưa micro cho Chu Luật.

“Này.....”

Chu Luật không từ chối, mỉm cười tiếp nhận.

“Hôm nay, có thể ở trong hiện thực nhìn thấy mọi người, tôi thật cao hứng.”

Thanh âm Chu Luật vang lên rõ ràng, những người ngồi bên dưới trở nên phi thường im lặng.

“Tôi không biết cách biểu đạt tâm tình của mình, có đôi khi cũng không biết nên cùng mọi người nói như thế nào. Ở phương diện quản lý công hội, tính tình của tôi cũng không tốt, cách xử lý vấn đề cũng quá mức nghiêm túc, thường xuyên làm mọi người không có đường lui..... Điều này chính bản thân tôi cũng rất rõ ràng.”

Nói tới đây, Chu Luật dừng một chút, rồi tiếp tục:

“Nhưng, dù sao tôi cũng muốn làm rõ với các cậu một chuyện, trước kia tôi thế nào, hiện tại tôi vẫn thế, thậm chí sau này tôi sẽ vẫn giữ nguyên cách làm việc của mình, sẽ không có thay đổi gì lớn. Hi vọng các cậu muốn làm việc chung với tôi, trước tiên cần chuẩn bị tâm lý đón nhận”

Vốn đang chờ mong nghe những lời nói cảm động từ Chu Luật, lại không ngờ cậu nói như vậy, những người ngồi bên dưới, nhất thời đều có chút sợ run.

Không lâu sau, từ bên dưới truyền đến một trận cười dữ dội từ chỗ Cá Chết:

“Aha ha ha ha..... Quả nhiên..... Luật phó hội quả thực một chút không thay đổi..... Ha ha ha.....”

Cậu ta càng cười càng lợi hại, thiếu chút nữa ngã xuống bên người Ly Ca.

Những người khác cũng nở nụ cười theo.

“Phó hội thật sự .... Một chút ảo tưởng sống cũng không lưu cho chúng ta a..... Quả thực không cho ai mặt mũi mà.....”

“Nhưng, tôi xác thực..... Nếu nể tình thì sẽ chẳng phải là Phó hội Aha ha ha.....”

“Em phát hiện.....” Tuyết Phong một bên cười, một bên tận lực khống chế âm điệu của mình, “Phó hội nếu như đi diễn vai lạnh lùng cười lạnh nhất định sẽ trở thành siêu cấp kinh điển..... Bởi vì anh hoàn toàn có thể không mỉm cười.....”

“Ha ha..... Đồng ý! Đồng ý.....”

“Cười đủ chưa?” Chu Luật ra vẻ nghiêm túc, “Các cậu còn cười nữa, tôi sẽ không nói tiếp.”

“Không, không cười nữa..... Phó hội anh tiếp tục.....”

“Vây tôi tiếp tục nói..... Tuy rằng trước kia ở công hội lý cũng phát sinh một số việc không thoải mái, nhưng hiện tại tôi vẫn thật cao hứng, bởi vì có thể cùng các cậu thoải mái nói chuyện với nhau.”

Chu Luật thần nhiên cúi mặt nhìn qua mọi người, những người còn đang cười, cũng dần dần thu lại ý cười.

“Những ngày ở cùng Ánh Sáng, là những ngày tôi chơi Thần Vô cảm thấy vui vẻ nhất từ trước đến nay... đây đều là những lời thật tình”

“Phó hội.....”

“Các cậu nói cảm ơn tôi, kỳ thật, tôi cũng muốn nói với cảm ơn với các cậu”

Chu Luật hơi hơi cười cười, ánh mắt dõi theo hàng người đang ngồi trước mặt, bắt đầu từ người đầu tiên bên trái, mãi cho đến tận người cuối cùng bên phải, mới dừng lại.

Người ngồi cuối cùng bên phải, là Thanh Dạ.

“Có thể gặp được các cậu là may mắn của tôi. Trong Thần Vô, tôi cũng không có bao nhiêu tri tâm bằng hữu, nay mọi người đều đối với tôi như là bằng hữu, tôi tự đáy lòng mình cảm thấy rất cao hứng. Ánh Sáng tiếp nhận tôi, cho tôi một chỗ ẩn ẩn để trở về, cho nên tôi sẽ dùng hết mọi khả năng tôi có để hồi đáp lại các cậu. Nếu sau này xảy ra bất kì chuyện gì... Tôi sẽ không tiếc bất cứ giá nào, nhất định phải bảo vệ Ánh Sáng đến cùng.”

Cậu nhìn vào ánh mắt Thanh Dạ. Nơi đó sâu thẳm thẳm, giống như có thể đem linh hồn cậu hút đi.

“Tôi cũng tin tưởng, chỉ cần mọi người cùng một nơi, không có khó khăn gì không thể vượt qua, không có kỳ tích gì không thể sáng tạo. Tương lai phía trước, chúng ta sẽ cùng dắt tay nhau bước tới.”

Những lời này, nói cho rất nhiều người nghe, cũng là nói cho một người nghe.

Chu Luật phát biểu ngắn gọn xong, đưa microphone trả lại cho Yoyo còn đang ngẩn người. Người nhận cả kinh, lẩm bẩm nói:

“Không nghĩ tới Phó hội cũng có thể phiến tình như vậy.....”

“Thật không?” Chu Luật mỉm cười nói, “Tôi có giảm giác mình thực giống thủ lĩnh quân khởi nghĩa..... Mà chúng ta hiện tại đang phi pháp tụ hội. Em không thấy bồi bản vừa vào đưa đồ, ánh mắt nhìn chúng ta đều rất quái lạ sao?”

“Phó hội..... Em rút lời vừa nói. Anh cũng thật có thể phá hư không khí.....”

“Ha ha.....”

Đưa bé Quả Quả này..... Quả nhiên làm cho Chu Luật hoàn toàn không cần phải lo lắng.

Chỉ trong nháy mắt, cô bé liền cùng đám Cừu Cừu, Điệp Điệp tán gẫu quên trời đất, đôi khi còn cùng Đu Đù, Cây Nho cự cãi một hồi, hoàn toàn là... một bộ dạng như cá gặp nước

“Phó hội, đến đây hát nào, hát nào~” Có người gọi.

“Này bỏ qua tôi đi.....” Chu Luật cười khổ, “Tôi thật sự là không biết.....”

“Không được, tuyệt đối không thể buông tha! Nói cách khác.....” Ngữ khí người nọ vừa chuyển, đối với đang ngồi bên cạnh Chu Luật cười nói, “Ly Ca, em thay thế Phó hội hát [Ly Ca] cũng được lắm, dù sao tên người và tên bài hát cũng giống nhau.”

Tên giống nhau thì phải làm người chịu tội thay..... Đây là cái loại liên hệ gì.

Cô gái có tính cách hướng nội quyết định tiếp tục áp dụng chiến thuật trầm mặc. Mờ mịt nhìn chăm chăm vào mắt đối phương, không nói một lời.

Đáng tiếc hiện tại chiến thuật này lại hoàn toàn không hiệu quả. Đối phương gọi tới đại lực sĩ Đu Đù, một tay liền đưa Ly Ca gảy yếu lên bục diễn.....

Đây quả thật là bi kịch.

Ly Ca sau khi hát xong bài hát có âm vực cao, [Ly Ca], liền sắp tất thở... Khuôn mặt tối sầm lại trở về chỗ ngồi.

“Vì sao anh ta không bắt Phó hội hát.....”

“Xem ra uy tín lúc bình thường giờ phút này cũng có chút tác dụng.”

“.....”

Ly Ca yên lặng bi ai cho vận mệnh của mình.

Người kế tiếp bị chỉ đích danh lên hát là Thanh Dạ. Nhưng Thanh Dạ cũng không có vẻ khó xử.

“Xin đừng bao giờ nói trời cao đất rộng, để em không nghĩ rằng anh thiếu thực tế... Cứ nghĩ đơn giản... Thì mọi việc cũng sẽ đơn giản thôi...”

Một khúc “Đại thành tiêu ái” hát vô cùng thoải mái tự nhiên, ánh mắt còn không ngừng hướng về phía Chu Luật

“Trong đầu đều là em, trái tim cũng là em, tình yêu nho nhỏ ngọt ngào giữa một thành phố lớn..... Luôn luôn nhớ về em, lúc nào cũng là em, tình yêu nhỏ giữa thành phố lớn, chỉ chân thành dành tặng riêng em.....”

Con người này hoàn toàn không chú ý tới thái độ của những người xung quanh, không hề sợ bị người ta đánh giá.

Nhưng mà, mình chẳng phải cũng là loại người này sao...

“Phó hội..... Anh cười thực sự rất ôn nhu.”

“.....”

Chu Luật quay đầu, thấy Ly Ca hướng về cậu nháy mắt.

“..... Có sao?”

“Dù sao em cũng thấy rồi.....” Ly Ca nở nụ cười giả tạo nói, “Về phần có hay không, tâm lý bản thân đương sự cũng rõ ràng.”

“.....”

Khi Thanh Dạ hát xong, mọi người đều vỗ tay.

“Hát hay lắm, Lão Đại.”

Yoyo đưa Thanh Dạ một hộp kẹo nhỏ như là phần thưởng. Thanh Dạ tiếp nhận, nhẹ nhàng giơ tay lên, hộp kẹo ở không trung bay thành một đường cong, cuối cùng vững vàng dừng trong lòng Chu Luật.

Chu Luật có chút ngoài ý muốn, ngẩng đầu lên nhìn.

Thanh Dạ đối với cậu cười triu mến.

Nhìn vào ánh mắt tràn đầy thâm tình của đối phương, Chu Luật, bất giác lại giơ lên khóe môi.

Này một màn ám áp thần kỳ.... Làm cho mọi người ở dưới đồng thời ngồi ngốc trong năm giây.

Sau đó, lại giống như cái gì cũng chưa nhìn thấy, mọi người quay lại tiếp tục tán gẫu.

Trẻ con không nên nhìn, trẻ con không nên nhìn...

Di động của Quả Quả chợt vang. Sau khi cô bé nghe điện thoại, liền oán giận nói:

“Thật đáng ghét mà... Phải về nhà rồi...”

Cô bé thực không cam lòng. Vừa thấy hai người kia cuối cùng cũng đến được bước đó, mình lại phải trở về nhà. Nếu hôm sau có muốn hỏi lại đêm nay đã xảy ra chuyện gì, tin rằng cho dù là Thanh Dạ hay là anh Luật cũng sẽ không tiết lộ cho cô biết...

Nhưng từ phía sau, thanh âm uy nghiêm của Chu Luật đã vang lên:

“Cũng đến giờ rồi, Quả Quả, anh đưa em ra cửa.”

“Anh.....” Cô bé ôm một tia hy vọng cuối cùng “Em cũng có thể chưa cần về vội.....”

“Đương nhiên là không thể.”

“Ồ.....”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Dự cảm

Edit: Bé Na

Quả Quả lưu luyến nói lời từ biệt cùng mọi người, đồng thời nhớ kỹ liên hệ của gần mười người, để về sau còn gặp lại.

Cô bé tính cách hoạt bát cùng diện mạo đáng yêu ở nơi nào cũng đều được yêu quý, những người lớn tuổi hơn so với cô bé trong công hội đều kim lòng khôngặng đem cô trở thành em gái mình, cực kì yêu chiều. Trước kia ở Cách Lăng Địch Á cũng như thế, mà hiện tại đến Ánh Sáng, cũng vẫn là như vậy.

Tuy rằng Chu Luật thường thương vì chuyện của Quả Quả mà đau đầu, nhưng điều đó cũng không nói lên rằng cậu không thích đứa nhỏ này. Mà ngược lại, Quả Quả hiện tại trong trò chơi, là người thân cận nhất đối với Chu Luật.

Giống như Chu Luật đã tự mình thừa nhận với cô bé rằng mình thích Thanh Dạ... Cô em gái không cùng huyết thống này với tri kỉ bằng hữu Hồ Ly không hề giống nhau. Sự tồn tại của cô bé, có một ý nghĩa cực kì đặc biệt

Bối cảnh gia đình không rõ, hoàn cảnh cuộc sống không biết, nhìn qua tưởng rằng chỉ là một cô bé vô tư, đơn thuần..... Nhưng đôi khi ngay cả Chu Luật cũng không có cách nào hiểu thấu đáo những ý nghĩ trong lòng cô bé.

“Ai..... Thật sự em không muốn trở về chút nào.....”

Ra bên ngoài, Quả Quả thì thảo than vẫn.

“Em không phải đã lưu số điện thoại rồi?” Chu Luật sờ sờ đầu cô bé, “Sau này có thể gọi điện cho bọn Tiểu Điệp hẹn gặp mà.”

“Hôm nay là cơ hội khó có được thôi..... Hơn nữa mục đích chủ yếu của em cũng không phải muốn tiếp tục chơi đùa cùng Tiểu Điệp và các bạn.”

“Vậy em còn muốn làm gì?”

“Em là bởi vì lo lắng cho anh, cho nên muốn ở lại!”

Quả Quả ngẩng đầu lên, thập phần nghiêm túc nhìn Chu Luật.

Chu Luật ngẩn ra, cười cười đáp lại:

“Không cần lo lắng cho anh, anh thì có vấn đề gì?”

“Thì cũng chỉ là nói thôi, nhưng đêm nay em khẳng định là không ngủ được.....” Quả Quả gục đầu xuống, nhỏ giọng nói, “Em thật sự quan tâm tới sự phát triển mối quan hệ giữa hai anh...”

“..... Anh biết.”

Chu Luật lại lần nữa vuốt tóc cô bé.

“Nhưng mà, chuyện của anh anh sẽ tự mình xử lý. Em trở về vẫn nên đi ngủ nhé, ngoan.”

“Vâng.....”

Quả Quả cúi đầu lên tiếng.

“Đúng rồi, cô bé.... Có vấn đề anh vẫn muốn hỏi em.”

“Vấn đề gì ah?”

“Em chẳng lẽ không cảm thấy, anh cùng Thanh Dạ, rất kỳ quái?”

Chu Luật hít vào một hơi thật sâu.

“Kỳ quái?” Quả Quả trừng mắt nhìn, rất nhanh liền phản ứng lại, “Anh là muốn nói..... hai người là đồng tính?”

“Đúng rồi.”

Chu Luật gật gật đầu.

“Điều này.....”

Quả Quả sờ sờ đầu, quyết định sẽ thật lòng đáp lại bản khoản này.

“Lần đầu tiên Thanh Lão đại thẳng thắn nói cho em biết anh ấy thích anh, em cũng rất kinh ngạc... Là bởi vì xung quanh em chưa từng xảy ra chuyện như vậy, hơn nữa, em còn có cảm giác, thái độ của Thanh lão đại, quả thực rất nghiêm túc...”

“Anh cũng đã cô đơn quá lâu rồi, nếu có người nào đó ở bên cạnh, làm bạn với anh, em đương nhiên cũng cảm thấy rất hạnh phúc. Từ sau khi anh đồng ý với Thanh lão đại trở thành Phó hội của Ánh Sáng, em cảm thấy thời gian anh vui vẻ nhiều hơn trước kia, hơn nữa, mỗi lần anh nhắc tới Thanh lão đại, cũng có chút động tâm... Cho nên, em cho rằng có thể tin tưởng mà giao phó anh cho Thanh lão đại”

Những lời này, Chu Luật cũng là lần đầu tiên nghe Quả Quả nói.

Cậu mỉm cười, nhẹ giọng nói: “Uh.....”

“Kỳ thật, vô luận người anh thích là nam hay nữ, em đều không sao cả. Chỉ cần người anh lựa chọn có thể làm cho anh hạnh phúc, em đều có thể chúc phúc cho hai người.”

Quả Quả giống như tuyên thệ, chậm rãi nói:

“Tuy rằng anh và em chỉ là anh em trên danh nghĩa, nhưng kể cả trong thực tế, anh cũng là người rất quan trọng với em. Tại trò chơi này, em tin rằng bất cứ ai cũng không thể so sánh với địa vị của anh trong lòng em... Cho nên, dù là Thanh lão đại... nếu anh ấy làm ra chuyện có lỗi với anh, em cũng tuyệt đối, tuyệt đối không bao giờ tha thứ cho anh ấy”.

“.....”

Chu Luật khẽ than một tiếng.

Cô bé Quả Quả này, thì ra trong lòng lại để ý đến nhiều chuyện như vậy.

Nhưng mà tâm tình của cô, bản thân mình cũng có thể hiểu được.

Chu Luật khẽ nắm bàn tay nhỏ của cô bé, tiếp tục đưa cô đến chỗ cửa chính.

Nơi đó, có một chiếc xe gia đình màu trắng đang đậu lại. Lái xe đứng bên ngoài, lễ phép mở cửa cho cô.

“Uhm..... Em trở về đây, anh.”

“Uh. Trở về ngoan ngoãn nghỉ ngơi.” Chu Luật xoa xoa hai má nàng, “Ngủ ngon, em gái.”

“Ngủ ngon.”

Quả Quả lưu luyến nhìn cậu một chút, liền tiến vào trong xe.

Nhìn theo hình bóng chiếc xe dần xa, Chu Luật ở trong làn gió lạnh buốt đốt một điếu thuốc lá, sau đó mới trở về bên trong quán.

Trong phòng hát, vẫn như trước phi phàm náo nhiệt.

“A, Phó hội đã trở lại.”

“Anh đi tiền Quả Quả lâu vậy?”

“Uh, có chút chuyện muốn nói với cô bé.” Chu Luật giải thích đơn giản.

“Đến đến, cũng vừa đúng lúc.” Yoyo đưa ly rượu nho cho Chu Luật, cười nói, “Nào mọi người, đến kính Phó hội một ly nào.”

Ai lại làm ra cái chuyện nâng cốc này vậy...? Chu Luật cúi đầu nhìn thoáng qua chất lỏng màu đỏ sậm trong chén.

“Phó hội..... Không khí như vậy, anh là không quen sao?”

Ly Ca ngồi bên cạnh mở miệng hỏi nhỏ.

“Đúng vậy.” Chu Luật gật gật đầu, cảm khái nói, “Chung quanh anh thật lâu không có cảnh náo nhiệt như vậy.”

“Em tuy rằng có thói quen luôn ở một mình... Nhưng mỗi lần có hoạt động như vậy, lại kìm lòng không đành đăng ký tham gia.” Ly Ca mỉm cười có vẻ mệt mỏi, “Đại khái, trong lòng em vẫn là hy vọng có thể cùng mọi người ở một chỗ...”

“Điều này, anh hiểu.”

“Phó hội, thời điểm em nói với anh điều đó, hiện tại anh tin rồi chứ?”

“Điều gì. ....?”

Chu Luật thoáng hồi tưởng, đại khái hiểu được Ly Ca muốn nói gì.

Thời điểm Lễ Giáng Sinh, Ly Ca từng nói với cậu:“ Trong trò chơi này, phó hội là người hội trưởng tín nhiệm nhất, ý lại nhất. .... Đồng thời cũng là người anh ấy thích nhất.”

Tại thời điểm đó, bản thân mình vẫn chưa thể hoàn toàn tin tưởng.

Tại thời điểm đó, mình vẫn đang hiểu nhầm mối quan hệ giữa Thanh Dạ và Trà Trà.

Đề đến hiện tại. . .

Chu Luật quay đầu nhìn Thanh Dạ đang ngồi trong góc trái, lúc này anh đang cùng mọi người xung quanh vui vẻ nói chuyện. Nhưng mà, ánh mắt ý vị thâm trường của anh, vẫn không tự giác lướt qua mọi người, dừng ở trên người mình.

Loại cảm giác này, thực âm áp kỳ lạ.

“Phó hội?”

“Phó hội. ....?”

“Àn?”

Chu Luật nghe thấy âm thanh Ly Ca gọi mình. Sau đó cậu phát hiện. .... Mình đã bị chủ sự điểm danh lên bục chơi trò chơi.

Một đám người tận tình vui vẻ. Bất tri bất giác, thời gian trôi qua thật nhanh.

Mười một giờ tiền Quả Quả, mười hai giờ tiền Đu Đủ, hai giờ sáng, Cừu Cừu và mấy người Tiểu Điệp cũng cùng nhau trở về.

Đến ba giờ, còn lại khoảng hai mươi người ở lại trong phòng.

Đến bốn giờ, hai ba người quay sang ngủ.

“Thật sự rất khủng khiếp...” Yoyo nháy mắt nói, “Khả Nhạc đại ca gào khóc thảm thiết cư nhiên làm bọn họ bất tỉnh. ....”

“Này! Cái gì mà bảo gào khóc thảm thiết.” Khả Nhạc tròng mắt nói, “Giọng ca của tôi bản chất thực sự rất hay.”

“Ồi. .... Anh ơi, xin phép cho em vào WC ói ra rồi lại trở về nghe anh nói nhé. ....”

“Ha ha ha. .... Chúng ta đừng làm ồn mấy con sâu ngủ kia.” Vô Song cười nói, “Bọn họ ngủ thì để bọn họ ngủ, chúng ta tiếp tục là việc của chúng ta.”

“Đứng đứng, xin mời đồng chí Cây Nho ở phía dưới đi lên hát tình ca! Tôi vẫn chưa nghe qua cậu hát bài nào cả, thật tò mò nha.”

“Không cần a a a —— em căn bản còn chưa thuộc xướng âm!”

Bốn giờ hơn .... Chu Luật nhìn đồng hồ.

Nói thật, sau hồi lâu nói chuyện cùng Ly Ca và Cá Chết, cậu cũng có chút mệt.

So với thời kì thức suốt đêm chơi điện tử hoặc làm việc trước kia, tinh thần quả thật đã không theo kịp nữa rồi.

Chu Luật nghĩ nghĩ, đứng dậy đi đến bồn vệ sinh, dùng nước lạnh rửa mặt.

Thời tiết tháng hai rất lạnh. Tay chạm vào nước lạnh, có chút đau đớn.

Nhưng như vậy, mới làm cho suy nghĩ thanh tỉnh một chút.

Hôm nay mọi người thấy cậu đến đều rất vui vẻ, cậu hiện tại không thể trở về nhà nghỉ ngơi. .... Lấy đi hưng phấn của mọi người, cậu cũng sẽ bắn khoăn.

Thanh âm nước chảy ào ào, lạnh như băng làm ướt một phần tóc phía trước.

Bất tri bất giác, tóc cũng đã dài ra rất nhiều so với trước kia. Xem ra mình đã không quan tâm tốt đến bản thân rồi.

Chu Luật sau khi rửa mặt bốn năm lần, cuối cùng cũng cảm giác được tinh thần đã khôi phục lại một chút.

Sau đó cậu ngẩng đầu, đang định tìm khăn tay lau khô bọt nước đang đọng trên mặt..... thì bỗng nhiên, ngây ngẩn cả người.

Trên mặt gương, rõ ràng phản chiếu bóng người phía sau mình.....

Đứng ở cửa mỉm cười, là Thanh Dạ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Đêm

Edit: Bé Na

“Cảm thấy mệt?”

Chu Luật vẫy vẫy cái khăn tay, lau qua mặt, trả lời:

“... đúng vậy.”

“Có phải cảm thấy bọn họ thực ồn ào?”

“..... đúng vậy.”

“Không khí cậu vẫn chưa quen?”

“..... đúng vậy.”

Sau khi liên tục nghe Chu Luật trả lời ba lần “Đúng vậy”, người đang đứng cạnh cửa rốt cục không nhịn được cười nói:

“Luật..... Cậu dùng mãi hai từ đó không chán ah?”

Chu Luật vo vo khăn tay thành một khối, bỏ vào sọt rác, xoay người nói:

“Cũng được thôi, nhưng anh cũng phải thay đổi cái ngữ điệu nhằm chán trong lời nói.”

“Khó có cơ hội được ở riêng một chỗ cùng cậu, tôi không nghĩ muốn lãng phí a.”

Thanh Dạ nhẹ nhàng đi qua cửa, đến bên cạnh Chu Luật, cùng cậu sóng vai tựa vào thành bồn rửa tay.

“Chẳng qua... có chút khó nói, gặp được cậu lại không biết nên nói với cậu thế nào.”

“Có gì mà khó nói?” Chu Luật quay sang “Tôi cảm thấy anh cùng nhân vật trong trò chơi cũng không khác nhau nhiều lắm.”

“Úc?” Thanh Dạ hơi nhướn mi, bộ dáng tựa hồ thật cao hứng, “Nếu cậu có thể cảm thấy như vậy, thật không còn gì tốt hơn.”

Chu Luật gật gật đầu.

Cậu tất nhiên cũng hiểu được đối phương đang lo lắng cái gì. Kỳ thật chính cậu cũng thường lo lắng về vấn đề này... Minh ở ngoài hiện thực so với trong trò chơi có bao nhiêu chênh lệch, mình ở ngoài hiện thực có thể khiến đối phương thích không? Có thể khiến đối phương vừa lòng không? Đáp án nhận được, có khả năng sẽ phá hủy tình cảm khó khăn lắm mới có thể xác nhận này.

Mà hiện tại, hai người có thể mỉm cười đứng nơi này nói chuyện với nhau, điều đó có phải đại biểu bọn họ đã có thể..... vượt qua chướng ngại lớn nhất hay không?

“Người có vẻ ngoài làm tôi giật mình, là Cá Chết cùng Đu Đủ.” Chu Luật nhớ tới hai người có ngoại hình bù trừ nhau, buồn cười nói, “So sánh hai người, Đu Đủ có vẻ giống người hai mươi tư tuổi đã đi làm, Cá Chết ngược lại giống học sinh trung học mới đúng.”

“Bây giờ mọi người đã quen rồi.” Thanh Dạ cũng cười, “Lần đầu tiên gặp mặt, khi mọi người biết tuổi hai người bọn họ, ước chừng bỏ lăn cười nửa giờ mới có thể dừng lại.”

“Còn có Khả Nhạc đại ca, thật sự nhìn không ra anh ấy đã ba mươi mốt.” Chu Luật tiếp tục nói, “Ngoài ra. .... Trà Trà quả thật cũng rất đẹp.”

“Úc?” Thanh Dạ ngẩn người, cười nói, “Đúng vậy, ai cũng nói như vậy. Về phần Ly Ca, cô bé đó tuy rằng không xinh đẹp, nhưng lại có cảm giác rất thoải mái. .... Đúng không?”

“Ly Ca?”

Chu Luật không rõ Thanh Dạ vì sao lại nhắc tới Ly Ca. Như Thanh Dạ đã nói, Ly Ca quả thật vẻ ngoài bình thường, nhưng tuyệt đối không tính là khó coi.

“Đầu năm mới bị bọn họ đoạt mất cơ hội, hôm nay lại bị tước đoạt quyền lợi được ngồi bên cạnh cậu. Lúc đó, quả thực tôi rất muốn mang hai người bọn họ ra ngoài đánh mông.” Thanh Dạ mỉm cười thờ dãi, “Nhưng là hôm nay. .... Người nào đó lại còn cùng đầu sỏ gây tội tán gẫu hợp ý như vậy, thực làm tôi tan nát cõi lòng mà.”

“Người nào đó” đương nhiên là chỉ Chu Luật. Mà “Đầu sỏ gây tội”. .... không nghi ngờ gì là chỉ Ly Ca.

Chẳng lẽ còn ăn dấm chua của Ly Ca bất thành. ....?

Chu Luật cười cười, cũng khẽ thờ dãi:

“Nói đi cũng phải nói lại... Anh cũng không phải đã ngồi bên cạnh đại mỹ nữ tán gẫu vô cùng vui vẻ sao?”

Đại mỹ nữ. .... là Trà Trà.

“Trà Trà là người đã có ‘Chồng’, cậu cũng biết.” Thanh Dạ về mặt vô tội.

“Ly Ca cũng là người đã có ‘Chồng’, chẳng lẽ anh không biết?” Chu Luật nghiêng đầu nhìn đối phương.

“Tốt lắm, Luật... Tôi không nói lại được cậu.”

Thanh Dạ nhẹ nhàng nở nụ cười, ánh mắt dừng lại nơi Chu Luật, so với vừa rồi tăng thêm một phần thâm tình ái muội.

Bị ánh mắt như vậy nhìn mình, chỉ sợ không ai dám cảm thấy tự nhiên đi. .... Huống chi hai người vẫn là đang đứng ở một nơi nhỏ hẹp.

Chu Luật thùy hạ mi mắt, nhìn xuống dưới.

Bình tĩnh đến hiện tại, đều là nhờ mạnh mẽ tự chủ áp chế tình cảm mãnh liệt đó.

Thật ra... Tại con đường dành cho người đi bộ đông đúc kia, lần đầu tiên bị đôi mắt này chăm chú nhìn, thanh âm huyền ảo xung quanh liền trở lên im lặng. Cho tới nay, con người chỉ tồn tại trong tưởng tượng lại không hề báo trước xuất hiện trước mặt cậu, làm nhiễu loạn cả nỗi lòng.

Sau đó cậu phát hiện, con người tưởng tượng trước kia làm cho mình cảm thấy cái ‘Thích’ đó không quá chân thật, lần này gặp mặt, dần dần đã trở nên chân thật hơn.

Cậu biết đối phương cũng giống như vậy. Thanh Dạ. .... cũng đã kiệt lực áp chế tình cảm mãnh liệt đó.

Bởi vì không biết có nên hay không, cho nên mới thật cẩn thận.

Thôi thì, cứ như vậy đi.

Bất luận sự tình xảy ra dưới hình thức gì, tốc độ phát triển như thế nào, chỉ cần mình có thể cảm nhận được tâm ý của Thanh Dạ, như vậy là đủ rồi.

Thời gian rồi cũng dần qua. .... Trời cũng lập tức sáng ngay thôi.

Hôm nay qua đi, không biết tới khi nào mới có thể gặp lại người lần nữa...

“Luật, đang nghĩ gì vậy?”

“Tôi đang nghĩ, chúng ta đã cùng nhau biến mất lâu như vậy, những người khác trong phòng sẽ đoán ra việc gì.”

“Nếu cậu để ý đến việc đó.” Thanh Dạ mỉm cười, “Chúng ta bây giờ trở về nhé.”

“Vâng.”

Chu Luật gật gật đầu, đứng dậy đi đến cửa.

Kế tiếp, bọn họ có thể xem như không có việc gì trở lại phòng hát.

Xem như không có việc gì ...

Đương nhiên, hai người bọn họ vừa rồi vẫn chưa phát sinh chuyện gì. .... Phải không?

Chu Luật thật không ngờ.

Cậu thật không ngờ, bàn tay mình trong một khắc, bị người đứng sau nắm chặt.

Sau đó, không hề chuẩn bị bị đối phương ôm lấy, thuận thế đặt trên vách tường trơn bóng.

Vách tường rất lạnh, nhưng thân thể đối phương thật nóng.

“Thanh. ....”

Giật mình kêu tên Thanh Dạ, có chút mộng lung.

Mặt đối mặt. .... Lần đầu tiên tiếp cận gần như vậy.

Cảm nhận được đối phương hô hấp dồn dập. Tự chủ trong lòng khó khăn lắm mới xây lên được, nhanh chóng sụp đổ.

“Cậu. ....”

“Luật.”

Đầu sỏ gây tội không một lời xin lỗi, ngược lại còn dùng giọng điệu cực kỳ ái muội nói: “Nhớ trước kia, tôi đã nói với cậu cái gì không?”

“Cái gì?”

“Tôi nói. .... Tôi đã nhận thức cậu từ trước rồi.”

“Nhưng tôi lại chưa từng nhận thức anh.”

Nói chuyện ở khoảng cách quá mức thân cận, Chu Luật có chút không thích ứng liền chấn động, nhưng lập tức bị khí lực lớn hơn áp chế.

“Đúng, cậu không biết tôi. Kỳ thật lần đó là ngẫu nhiên. ....” Thanh Dạ ôn nhu nói nhỏ, “Ngày đó, tôi trong lúc vô tình nhìn thấy cậu và Hồ Ly, Vân Trung ba người đi cùng nhau.”

“.....”

Chu Luật cùng Vân Trung gấp mặt, tất nhiên là qua Hồ Ly. Khoảng thời gian đó ba người bọn họ thường xuyên ra ngoài.

“Lúc ấy tôi cảm thấy thực kinh ngạc. Ngoại trừ người cùng học trung học, Vân Trung, Hồ Ly còn có một người bạn thân thiết đến vậy.”

“Àn?” Chu Luật giống như đùa vui nói, “Đừng nói với tôi anh đang trình diễn tiết mục nhất kiến chung tình cũ rích.”

“Không phải.” Thanh Dạ cũng cười, “Lúc ấy chỉ cảm thấy khí chất của cậu phi thường đặc biệt, cho nên trong trò chơi gặp được Vân Trung, liền theo hỏi chuyện của cậu. Tôi không nghĩ tới, thì ra cậu chính là vị Luật thần quan đại danh鼎鼎 của Bí Luyện Hồ.”

“Vân Trung. .... Lúc đó cậu ta đồng ý nói với anh?”

“Cậu ta à, trong lòng tất nhiên là chán ghét tôi, nhưng ở bên ngoài lại duy trì cái dáng vẻ. .... Nghĩ bộ dáng mặt mày co rút của cậu ta, tôi cảm thấy thật sự rất thú vị.”

“Anh thực ác liệt. ....”

“Chân chính thích cậu, vẫn là sau khi mời cậu gia nhập Ánh Sáng.” Thanh Dạ hơi hơi cười, lời nói thập phần đáng tin cậy, “Lần đầu tiên chỉ huy công thành chiến, tôi bị cậu hoàn toàn thuyết phục. Sau đó dần dần, nhất cử nhất động của cậu, đều có thể tác động tới tâm tình của tôi.”

“..... Buồn nôn.”

Thanh Dạ lắc lắc đầu, tiếp tục nói:

“Hiện tại tôi đang nghĩ, may mắn là cậu đã lựa chọn Ánh Sáng. Nếu cậu gia nhập Ngân Cánh hoặc Áo Giác, tôi đại khái sẽ vĩnh viễn mất đi cơ hội theo đuổi cậu.”

“Tôi hiểu. .... Thanh Dạ.” Chu Luật cười tưởng anh ra, “Nói xong rồi chứ, bây giờ chúng ta nên trở về.”

“Không. .... Còn có một việc khác.”

Thanh Dạ cắt đứt ngang nói của cậu.

“Lúc đưa cậu Thần Vô Chi Nguyệt, cậu có cảm xúc gì?”

“Cảm xúc gì. ....? Tôi thật sự rất vui về.”

“Thật không? Nhưng tôi đang lại rất đau khổ.” Thanh Dạ cúi đầu nói, “Bởi vì người nào đó tức giận, cho nên thậm chí ngay cả lễ vật Giáng Sinh cũng không chịu đưa tặng.”

“Àh, đó là. ....” Chu Luật ngắt ra, trả lời, “Thật ra là tôi chưa đưa. .... Phần của anh, tôi vẫn đang giữ.”

Cậu là đang nói thật. Hộp lễ vật Giáng Sinh màu vàng cuối cùng, bây giờ vẫn còn lẳng lẳng nằm trong kho hàng.

“Mặc kệ, tôi không muốn nghe giải thích.”

“.....”

“Luật. .... Lễ vật Giáng Sinh có thể không cần, nhưng lễ vật mừng năm mới không thể không cần, đúng không?”

“..... Anh nghĩ muốn cái gì?”

Thanh Dạ nhìn chăm chăm cậu một lúc lâu, sau đó nở nụ cười ngọt ngào.

“Tôi muốn, cái này. ....”

Thanh Dạ bồng cúi đầu. Đôi môi ảm áp, đặt nhẹ lên môi Chu Luật.

Nhẹ nhàng như một sợi lông roi.

..... Bị hôn rồi.

Trong đầu, nhất thời trống rỗng.

Bốn giờ sáng, trong toilet trống trơn không ai qua lại.

Bởi vì rất im lặng, cho nên trên hành lang nếu có người đi qua, nhất định có thể nghe được tiếng bước chân của họ.

Chỉ là.

Chỉ là, nếu có bất kì ai đến vào lúc này, đều rất nguy hiểm.

Mình và Thanh Dạ, sau này nhất định không thể cứ coi như không có việc gì mà ở chung.

Dần dần, hôn quá mức nhẹ nhàng, tựa hồ giống như vẫn chưa thể cố gắng lấp đầy khoảng trống trong trái tim.

Thanh Dạ động tác trở nên thô lỗ hơn, dần dần xâm nhập, tận tình đoạt lấy.

Ngực Chu Luật, nổi lên một cảm giác đau đớn ngọt ngào.

Cậu không có đẩy Thanh Dạ ra. Mà lựa chọn nhắm mắt lại.

Cậu ngằm đồng ý, ngằm tiếp nhận, thậm chí. .... còn phản ứng lại.

Chu Luật vươn tay, nắm lấy cổ áo dày rộng của đôi phượng.

Có chút khó thở, nhưng vẫn không có vấn đề gì cả.

Bởi vì đây là chính là cảm giác được người khác yêu thương.

Trở lại cùng mọi người bên trong phòng, bọn họ tất nhiên là bị tra hỏi.

“Bàn luận chuyện công hội” Thanh Dạ thoải mái mà trả lời vấn đề qua loa tắc trách.

Dù sao hiện tại đại đa số mọi người đều cảm thấy mệt mỏi, không có ai tiếp tục truy cứu bọn họ đi nơi nào, làm cái gì, cũng không có ai rảnh chú ý tới. .... môi Luật vốn sáng màu, so với bình thường bây giờ lại càng hồng.

Còn ít người , nên Thanh Dạ tự nhiên mà ngồi lại bên cạnh Chu Luật, dùng thời gian ít ỏi còn lại để ở cạnh người mình yêu.

Sáu giờ sáng, Chu Luật đang ngủ.

Tựa vào trên vai Thanh Dạ, ngủ rất thoải mái.

Cá Chết thấy cảnh này, xuất ra máy ảnh làm bộ như muốn chụp ảnh lưu niệm, bị Thanh Dạ cười vẫy lui.

Ly Ca ngồi một bên, thản nhiên mỉm cười.

Không nghĩ tới..... Luật phó hội luôn giữ khoảng cách với mọi người, hiện tại lại thân cận như thế cùng một người.

Cậu khi ngủ, hoàn toàn không có cảm giác lạnh lùng giỏi giang như bình thường, mà lại hiện ra vài phần trẻ con.

Biểu tình như vậy, lần đầu tiên gặp.

Ly Ca cảm thấy mình thực hạnh phúc.

Bởi vì mọi người đều hạnh phúc, cho nên cô cũng cảm thấy rất hạnh phúc.

“Luật..... Dậy nào.”

Hùng đông, Chu Luật được Thanh Dạ lay dậy.

“Phải trở về rồi.”

“..... Được.”

Chu Luật dụi dụi mắt, trả lời.

Thanh Dạ ôn nhu mỉm cười, con người trước mắt vẫn chân thật như thế.

Xem ra những chuyện trước đó quả nhiên không phải là mộng.

Không phải là mộng..... Thật tốt.

Đoàn người đi xuống dưới lầu, mới phát hiện, thì ra bên ngoài tuyết đang rơi.

Tuyết bay là tả, trong suốt, trong trắng vô ngần.

“Tuyết rơi rồi.....”Yoyo phi thường vui sướng nói, “Đã vài năm không thấy tuyết rơi.”

Ở thành phố này, rất ít khi tuyết rơi.

Bông tuyết đậu ở trên mặt, trên tay, cảm giác buồn ngủ lúc trước bị quét sạch.

Bông tuyết xinh đẹp lạnh như băng, làm cho người ta không tự chủ, càng muốn lại gần chạm vào nó.

Chu Luật đang nhìn trời đất mênh mông, bỗng nhiên có cảm giác trên cổ ấm áp.

Cúi đầu, thấy khăn quàng cổ kẻ ô của Thanh Dạ, đang được quàng trên cổ mình.

“Ăn mặc phong phanh như vậy, không sợ bị cảm sao?.”

“Tôi không biết là lạnh như vậy.”

“Không lạnh cũng phải cảm.” Lời Thanh Dạ nói năm phần mệnh lệnh, năm phần vô cùng thân thiết, “Điều này không phụ thuộc vào cậu.”

Chu Luật cười cười, thản nhiên nói:

“Được.....”

Dù trong lòng còn lo lắng, nhưng cậu cũng không nghĩ từ chối sự ấm áp nơi anh.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Tiểu Hàn

Edit: Bé Na

Tuyệt ngày đó, cuối cùng cũng không rơi nhiều.

Nhưng những kỉ niệm ngọt ngào, lại lấp đầy trong tim.

Khăn quàng cổ ô vuông của Thanh Dạ, từ nay về sau an cư lạc nghiệp ở trong phòng Chu Luật.

Tất cả, tựa hồ đều đang phát triển tốt đẹp.

Nhưng giống như những lời Chu Luật đã nói khi tụ hội, trước kia cậu như thế nào, hiện tại và sau này cậu vẫn như thế, không có gì thay đổi.

Mối quan hệ cùng Thanh Dạ phát triển, cùng hội viên cùng cố cảm tình, không có nghĩa là cái danh Luật phó hội nghiêm khắc trước kia như vậy mà biến mất.

Bởi vì, chuyện phải làm còn rất nhiều.

Hôm nay diễn đàn công bố thông tin mới, Quốc chiến lần đầu tiên tại Thần Vô online từ khi trò chơi bắt đầu vận hành, sẽ được tổ chức vào tháng sáu năm nay.

Lúc này nhìn tưởng như vẫn còn thực xa xôi, thực tế đã gấp tới lửa sém lông mày.

Cái gọi là Quốc chiến, là các tổ cường công hội tại các server Thần vô trong cả nước tiến hành chiến đấu. Công hội cuối cùng còn ở lại, tất nhiên sẽ được trao danh hiệu “Tối cường trong nước”.

“Công hội đứng đầu Thần Vô”..... Vinh quang như vậy, có sức quyến rũ làm người ta không thể kháng cự.

Thực lực server Bi huyền hồ cả nước đều biết. Quân quân mà sinh ra từ nơi này, chắc chắn không có gì phải băn khoăn. Nhưng vấn đề là..... Bi huyền hồ có tứ đại tối cường công hội, nhưng Quốc chiến đăng kí dự thi, mỗi server chỉ được hai công hội.

Bốn năm tháng đăng đăng dự tuyển, chính là để tiến hành lựa chọn công hội có thực lực nhất. Hai tháng sau khi kết thúc tuyển lựa, chọn ra hai công hội mạnh nhất, trực tiếp tham gia chiến đấu.

Vị trí đứng đầu là không tốt. Bi huyền hồ nhân tài đông đúc, xuất hiện tại vị trí đầu sẽ phát sinh nhiều chuyện ngoài ý muốn. Chu Luật chỉ hy vọng mọi người có thể đồng tâm hiệp lực thông qua dự tuyển quốc chiến lần này, đề cao sĩ khí.

Cố gắng làm việc, cố gắng giữ vị trí cao – đây đang là suy nghĩ của Chu Luật.

Công thành lần này, Tiểu Hàn vắng hợp .

Trước khi khai chiến một giờ, Vô Song mới vội vàng đến nhắn Tiểu Hàn xin phép.

Người xin phép vắng mặt lần nào cũng có, đủ loại lý do. Chu Luật cũng không đặc biệt để ý.

Nửa đêm mười hai giờ, Chu Luật cùng Thanh Dạ nói chúc ngủ ngon, logout nghỉ ngơi.

Sau khi tắm rửa xong, Chu Luật bỗng nhiên nhớ tới đá “tăng cường thuộc tính vũ khí” của công hội hình như không đủ. Nói như vậy, đêm nay nhất định phải cùng Độc Bộ nói chuyện, bàn bạc dự định.

Vì thế cậu lại login đi kiểm tra.

Sau khi đăng nhập nick Thanh Dạ, mở ra kiểm tra mười nhân vật lưu trữ vật phẩm của công hội. Mỗi nhân vật lưu trữ một loại vật phẩm” tiền trong game, khoáng thạch, dược liệu, trang bị... tất cả đều được phân loại chính xác. Mật mã của những nhân vật này, chỉ có rất ít người biết.

Đương nhiên, áp dụng phương pháp lưu trữ phức tạp này là xuất phát từ lo lắng sự an toàn. Thanh Dạ ngày thường hành xử không đứng đắn, nhưng trong phương diện này lại tuyệt đối không qua loa.

Dù sao, hai người bọn họ cũng là chịu trách nhiệm trước toàn bộ công hội

Đá thuộc tính Hỏa 12, đá thuộc tính Thủy 13, đá thuộc tính Gió 21... quả nhiên còn thiếu rất nhiều.

Nếu bổ sung trễ, đêm mai người phụ trách thợ rèn Lão Hoàng đăng nhập đại khái sẽ rất buồn bực.

Gửi cho Độc Bộ một tin nhắn là được rồi...

Thủy Kính:“Hội trưởng?”

Đang xem xét kho hàng, Chu Luật bỗng nhận được một tin tán gẫu mật.

Quay lại nhìn, thấy một tiểu thương nhân đang đứng bên cạnh mình.

“Thủy Kính”..... cái tên xa lạ, chưa từng gặp qua.

“Hội trưởng, em là Tiểu Hàn.”

Đối phương thấy cậu có chút mơ hồ, vì thế nói ra mình thân phận của mình.

Tiểu thương nhân này, thì ra là Tiểu Hàn hôm nay vắng họp công thành chiến a..... Rất kỳ lạ, Vô Song không phải nói cậu ta sinh bệnh sao?

Khỏi bệnh rồi? Hay là..... Căn bản không bệnh?

Tiểu Hàn vẫn còn bất mãn đối với việc an bài nhân sự trong hội, lần tụ hội vừa rồi cũng không tham gia. Nhưng cậu ta trước nay vẫn công tư rõ ràng, công thành chiến cũng rất nhiệt tình.

Hiện tại, là nguyên nhân gì?

Ngoài ra.... Cậu ta hình như có thói quen coi người đăng nhập vào nhân vật lưu trữ vật phẩm là Thanh Dạ.

Chu Luật do dự đang muốn giải thích, thì lúc này đối phương lại rầu rĩ nói:

“Hôm nay gặp được anh, em rất muốn chào anh một tiếng..... Em đại khái..... Phải rồi hội rồi.”

Rời hội?

Chu Luật nao nao.

Vì cái gì lại rời công hội?

Tiểu Hàn kỹ thuật càng ngày càng tiến bộ, nếu rời đi, sẽ gây cho hội một tổn thất lớn. Dự tuyển Quốc chiến trước mắt, Chu Luật cũng không muốn vắng mặt người này.

Tiểu Hàn thật sự bỏ qua cơ hội tham gia Quốc chiến? Cậu ta thật sự bỏ lại bằng hữu ở Ánh Sáng mà rời đi?

“Trước tiên cậu nên giải thích rõ ràng cho tôi nguyên nhân. Ngoài ra...” Chu Luật gõ nhanh trên bàn phím, “Tôi là Luật, không phải Thanh Dạ”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Ngân Cánh

Edit: Bé Na

“.....”

Đối phương chắc chắn là đã bị những lời này đã kích, lập tức xoay người bỏ đi.

“Đứng lại, Tiểu Hàn.”

Chu Luật kêu lên.

“Rời khỏi công hội không phải là việc nhỏ, tôi hy vọng cậu ngày mai có thể đứng trước mặt mọi người mà giải thích rõ ràng.”

“Tôi không có gì để nói.”

Tiểu Hàn dừng lại, khẩu khí trở nên có chút lạnh lùng.

“Cậu nghĩ muốn lặng yên không một lời từ biệt mà ra đi như vậy?”

“Đúng.”

Tiểu Hàn trả lời ngắn gọn.

Câu ta thái độ không được tự nhiên như trước. .... Thái độ đối với Thanh Dạ và thái độ đối với mình quả nhiên là khác nhau. Nếu hiện tại người đang nói chuyện với cậu ta là Thanh Dạ, cậu ta nhất định sẽ ngoan ngoãn trả lời.

Chu Luật khe khẽ thở dài.

Xem ra Tiểu Hàn đối với mình thực sự là bài xích, việc lúc trước vẫn canh cánh trong lòng.

“Tiểu Hàn.” Chu Luật nói, “Bất luận cậu đối với tôi là cái dạng gì, thì Ánh Sáng vẫn là gia đình của cậu đúng không? Cậu có thể bỏ được gia đình, bỏ được anh em trong nhà mà rời đi?”

“.....”

“Cậu cũng có thể không giải thích nguyên nhân, dù sao ngày mai mọi người cũng biết, chắc chắn sẽ có người đi tìm cậu tính sổ.”

“.....”

Tiểu Hàn lâm vào trầm mặc.

Chu Luật lại nói: “Đương nhiên... Nếu cậu muốn rời Ánh Sáng để tham gia vào công hội khác, tôi cũng sẽ không ngăn cản cậu. Dù sao trong trò chơi, thành viên công hội thay đổi là chuyện thực bình thường.”

“Tôi sẽ không gia nhập công hội khác!”

Tiểu Hàn ngay lập tức phủ định.

“Úc.....? Một khi đã như vậy, vậy nguyên nhân là gì?”

“.....”

Lại lần nữa lâm vào trầm mặc.

“Chuyện khó nói?”

Chu Luật gật gật đầu, lại nói:

“Cậu cũng biết, tháng sáu tiến hành quốc chiến, công hội lúc đó sẽ là thời kì bận rộn nhất. Lần đầu tiên tổ chức quốc chiến, mọi người đều có vẻ thực hưng phấn. .... Chẳng lẽ cậu không muốn tham gia?”

“Tôi đương nhiên muốn.”

Thấy hai chữ “Quốc chiến”, Tiểu Hàn có chút kích động.

“Nhưng là, Quốc chiến mỗi hội chỉ có thể chọn mười hai tuyển thủ tham gia, sao có thể đến lượt tôi đi?”

“Đúng vậy, trong quy tắc cũng nói mỗi hội chỉ được tham gia mười hai người, hơn nữa chức nghiệp không được giống nhau. Nhưng, thần quan lại có thể có hai người.” Chu Luật nói lại chi tiết.

“.....”

Tiểu Hàn sững sốt.

Chu Luật thân nhiên nói: “Cho nên nếu cậu nói muốn tham gia, thì phải tranh thủ tháng dự tuyển này đăng ký đi.”

Nói xong câu này, cậu liền không nói nữa.

Cậu biết Tiểu Hàn hiện đang bị kích động. Bây giờ, việc của cậu là chờ đợi Tiểu Hàn chủ động giải thích nguyên nhân.

Qua hơn nửa ngày, Tiểu Hàn rốt cục cũng ừ ừ nói:

“Kỳ thật..... Tôi gặp rắc rối.”

“Gặp rắc rối?”

Chu Luật đối với đáp án này cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

“Tôi làm công hội gặp thêm nhiều phiền toái, không còn mặt mũi nào để trở về.”

“Là chuyện gì?”

“Tôi... bị Ngân Cánh hạ lệnh đồ sát.”

“.....”

Chu Luật ngẩn ra.

Bị liệt vào “Danh sách đồ sát”, trên thực tế là xảy ra giữa hai công hội đang đối địch, rơi vào thảm cảnh bị những người xung quanh đuổi giết. Nhưng... Tiểu Hàn như thế nào lại đi treu chọc người của Ngân Cánh?

“Cậu đã làm cái gì?”

“Ngày đó đăng nhập nhân vật thích khách, không cẩn thận giết một nhân vật nữ, kết quả không nghĩ tới cô ta là Lão bà của Ngân Cánh Lão đại. Sau đó cô ta dẫn theo hai người đến báo thù, lại bị tôi giết cả ba. Sau đó, liền bị.....”

“Bị Ngân Cánh liệt vào đối tượng đồ sát?”

“Àn.....”

“.....”

Chu Luật không biết phải nói gì.

Nếu lúc ấy Tiểu Hàn có thể dừng đúng lúc mà giải thích với đối phương, đại khái cũng sẽ không xảy ra chuyện sau này..... Cậu ta làm việc có điểm rất lỗ mãng.

Bất quá, Tiểu Hàn ít nhất còn biết việc mình làm là sai, cũng không muốn công hội nhận thêm rắc rối, cho nên mới không đến tham gia công thành chiến. Cậu ta sợ vì khuyết điểm của một mình mình mà làm ảnh hưởng đến toàn bộ công hội.

Quan hệ giữa Ánh Sáng và Ngân Cánh vốn cũng rất mong manh, nay lại chịu thêm một cú chí mạng này..... Vốn nghĩ sẽ có thể kiên trì đến khi Ánh Sáng phát triển hơn, hiện tại xem ra thực sự rất khó. Thảng dự tuyển Quốc chiến sắp bắt đầu, đừng nói là Ngân Cánh, đến ngay cả đồng minh Áo Giác, cũng tùy lúc sẽ có khả năng trở thành đối thủ của mình.

Dù sao, lợi ích của bản thân vẫn là quan trọng nhất. Vì quốc chiến, các công hội đều đang âm thầm tiến hành xây dựng kế hoạch.

Nếu Ngân Cánh vì chuyện của Tiểu Hàn mà khi dự tuyển nhắm vào Ánh Sáng, thì tình huống sẽ phát sinh theo chiều hướng không tốt..... Nhưng là bây giờ mọi chuyện cũng đã xảy ra, thì phải làm thế nào đây? Chắc chắn sẽ không có khả năng mặc kệ cho Tiểu Hàn tự bơi, hoặc chấp nhận cho cậu ta rời hội...

Nên xử lý như thế nào, thì sẽ xử lý như thế đó. Đến thời điểm cần thiết, mình vẫn là nên ra mặt.

Qua hồi lâu suy nghĩ, Chu Luật nói với Tiểu Hàn:

“Đăng nhập vào nhân vật thần quan của cậu, sau đó lập tức đến đây.”

“Này.....” Tiểu Hàn có chút kinh ngạc, “Tên nhân vật đó hiện đang nằm trong sổ đen của Ngân Cánh!”

“Vậy cậu vẫn muốn trốn tránh mọi chuyện?” Chu Luật thân nhiên nhìn cậu ta một cái, “Nghe lời tôi, đăng nhập vào nhân vật đó đi.”

“.....”

“Còn do dự cái gì?” Chu Luật thúc giục nói, “Dù sao có tôi bên cạnh. Bọn họ nếu muốn giết cậu, ít nhất cũng phải bước qua xác tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Thiên Tùg

Edit: Bé Na

Chu Luật nói Tiểu Hàn làm như vậy, thực ra là cũng có nguyên nhân .

Lúc trước khi xảy ra chuyện này, cậu đã muốn cùng Ken của Ngân Cánh trao đổi ý kiến. Đối phương yêu cầu lần gặp mặt sau sẽ bàn lại.

Ken vẫn đối với Chu Luật rất khách khí. Trên thực tế, Ken cũng khách khí đối với rất nhiều người. Nhưng loại khách khí này, không phải ai cũng có thể nhận được.

Giống như, một giây trước đó cậu ta còn đối với bạn tươi cười, giây tiếp theo lại có thể không chút do dự giết chết bạn.

Ken ở Ngân Cánh rất có uy tín, trên cơ bản cậu ta nói Đồng những người khác không dám đi qua Tây. Những người khẳng định một mực đi theo cậu ta, cho tới bây giờ đều không không một câu oán hận.

Chính là có chút rất kỳ quái.....

Theo lý mà nói, hai công hội có thành viên phát sinh mâu thuẫn lớn, chắc chắn phải để hội trưởng cả hai bên ra mặt giải quyết. Nay, Ngân Cánh lại chưa thông tri với Ánh Sáng tình huống cụ thể đã trực tiếp hạ lệnh đồ sát với Tiểu Hàn, là vì lý do gì?

Nhất thời tức giận không kiềm chế, không có khả năng. Cảm thấy đây không phải việc trọng đại, cũng không có khả năng. Như vậy thực rõ ràng, đối phương là cố ý làm như vậy .

Loại hành động này hoàn toàn không để cho ai mặt mũi, mang theo ý thị uy rõ ràng. Là họ nghĩ Ánh Sáng không dám đối đầu với bọn họ, hay là đang cố ý khởi xướng việc gì đó?

Ken có phải đang phát sốt .....?

Tiểu Hàn đăng nhập nick chính. Chu Luật cũng đăng nhập nick thần quan chờ cậu ở chỗ cũ.

“Chúng ta tiếp theo sẽ làm gì?” Tiểu Hàn khó hiểu lên tiếng hỏi.

“Tôi sẽ ra mặt, cùng Ken thương lượng chuyện của cậu.” Chu Luật trả lời, “Một chút nữa cậu ta sẽ tới đây .”

“Sao lại như vậy.....?” Tiểu Hàn kinh ngạc nói.

“Thế theo trình tự xử lý bang hội mà nói, vốn là nên như vậy.” Chu Luật gật gật đầu, “Đề tên trên sổ đen của Ngân Cánh không phải là việc nhỏ, nói rõ ràng hơn, ID Tiểu Hàn này xem ra sẽ vĩnh viễn biến mất trong Thần Vô.”

“.....”

Chốc lát sau, Ken đúng hẹn đã đến.

Ngân Cánh hội trưởng lúc nào cũng có người trong hội đi cùng, có vẻ rất uy phong.

“Phô trương nhằm chán .... Bọn họ kéo bè kéo lũ tới đánh nhau sao?”

Tiểu Hàn oán giận lặng lẽ nói.

Chu Luật không để ý đến Tiểu Hàn. Bởi vì hấp dẫn chú ý của cậu, là một người vốn không nên góp mặt trong nhóm bọn họ.

..... Là Thiên Tùg.

Cách Lãng Địch Á phó hội trưởng.

Cậu với Thiên Tùg, trước đây vốn là hai người bất hòa với nhau. Sau lại phát sinh sự kiện buộc tội, dù sao cũng là tất nhiên.

“Không biết Luật phó hội trưởng gọi tôi có chuyện gì?”

Ken hơi hơi cười, khẩu khí ôn hòa.

“Tôi nghĩ có việc mình nên ra mặt giải quyết.” Chu Luật đi thẳng vào vấn đề, “Chuyện Tiểu Hàn bị đề tên trong sổ đen của quý hội, tôi vừa mới biết.”

“Úc..... Là chuyện này à.” Ken không nhanh không chậm nói, “Lão bà của tôi ngày đó vô duyên vô cớ bị tiểu tử này giết, sau đó Tiểu Hi yêu cầu cậu ta giải thích cậu ta cũng cự tuyệt, còn có một bộ dáng rất hung hăng. Cậu nói, tôi phải chăng nên cho cậu ta chút trừng phạt?”

Chu Luật liếc mắt nhìn Tiểu Hàn đang yên lặng không nói gì, trả lời: “Tiểu Hàn đã làm sai, trừng phạt cũng là điều tất nhiên.”

“Ân, Luật phó hội cũng là người hiểu lý lẽ.”

“Nhưng chuyện bị liệt vào sổ đen, ít nhất cũng phải thông báo trước với tôi hoặc Thanh Dạ một tiếng, phải không?” Chu Luật lại nói, “Tiểu Hàn dù sao cũng là người của Ánh Sáng, có một số việc không thể để cậu ta một người gánh vác toàn bộ.”

“Chuyện sổ đen, là tôi không lo lắng chu đáo.” Ken gật đầu nói, “Bất quá theo ý Luật phó hội, dường như muốn nói có thể thay Tiểu Hàn chịu trách nhiệm?”

“Đúng vậy, tôi đúng là có ý này.” Chu Luật thần nhiên nói, “Tiểu Hàn cũng đã bị đuổi giết vài ngày, tức giận của Tôn phu nhân không biết đã giảm bớt chưa? Nếu chưa, tôi sẽ bảo cậu ta thành tâm thành ý đến nói lời xin lỗi Tôn phu nhân, chuyện này xem như kết thúc tại đây. Không biết ý Ken hội trưởng thế nào?”

“..... Tôi xem ra cũng không cần. Xem chừng lão bà của tôi cũng không muốn gặp lại cậu ta.”

Ken nghĩ nghĩ, bỗng nhiên nở nụ cười.

“Như thế này đi, nếu Luật phó hội có thành ý như vậy, chi bằng hiện tại thay thế Tiểu Hàn nói lời xin lỗi với Ngân Cánh, vậy được không?”

“.....”

Tiểu Hàn sừng sốt một chút, bay ra trước mặt Chu Luật nói: “Anh ta quả thực hỗn đản không biết xấu hổ! Đừng để ý đến bọn họ, chúng ta đi!”

“Sao lại nói bọn họ không biết xấu hổ?” Chu Luật hỏi lại, “Chẳng lẽ sau này cậu còn muốn bị bọn họ giết tới giết lui?”

“Cùng lắm thì ... Cùng lắm tôi một lần nữa luyện lại một nhân vật khác!”

“Tiểu Hàn..... Tôi hy vọng cậu sửa chữa tính tình của mình.” Chu Luật nghiêm mặt nói, “Chuyện này vốn là tại cậu sai trước. Ngộ sát nữ hài tử vô tội, vì sao lại không giải thích?”

“.....”

“Cậu không phải là đang nghĩ, cúi đầu hướng người khác nhận sai thực mất mặt?” Chu Luật hỏi, “Đã làm sai thì phải giải thích, căn bản không phải là hành vi mất mặt.”

“..... Em hiểu rồi.”

Tiểu Hàn rầu rĩ trả lời.

“Thật ra, tôi cũng không muốn giữa hai hội chúng ta phát sinh việc không đáng có.” Ken chậm rãi nói, “Chỉ cần Luật phó hội giải thích rõ ràng, tôi nhất định sẽ cấp cho Ánh Sáng mặt mũi.”

Thời điểm Ken nói những lời này, Chu Luật thấy Thiên Tùng trong đội ngũ đang cười.

Biểu tình trong trò chơi cũng chỉ có vài loại giống nhau, nhưng có cảm giác, những người khác nhau sử dụng sẽ xuất hiện hiệu quả không giống nhau.

Thiên Tùng cười, làm cho cậu cảm thấy thực không thoải mái.

Đã như vậy, cũng muốn làm cho cậu ta cười không nổi.

“Bởi vì giám sát không nghiêm, cho nên đã xảy ra loại sự tình này, tôi thực có lỗi.” Chu Luật mở miệng nói, “Tôi bây giờ thay mặt Tiểu Hàn hướng Tôn phu nhân giải thích, mong quý hội lượng thứ, sau này không cần tiếp tục truy cứu trách nhiệm của Tiểu Hàn.”

“.....”

“Anh thật đã nói ra.....!”

Tiểu Hàn lấp bắp kinh hãi.

“Không thì, còn có thể thế nào?” Chu Luật thần nhiên hỏi, “Nhất định phải vì cái gọi là mặt mũi mà bỏ đi sao? Sợ rằng làm như thế sẽ bị rách da mặt? Làm như vậy không chỉ bất lợi đối với cậu, mà còn bất lợi đối với toàn bộ Ánh Sáng.”

“Phó hội.....”

“Tôi thay mặt cậu nói lời xin lỗi thì có sao? Cậu cũng đừng để ý.” Chu Luật không thèm quan tâm mỉm cười, “Àh, Tiểu Hàn, đây là lần đầu tiên tôi nghe được cậu gọi tôi một tiếng Phó hội a..... Thực sự rất đáng giá.”

“.....”

“Chuyện cậu bị liệt vào sổ đen, tôi sẽ không nói cho bất kì ai. Hết thấy mọi việc xảy ra đêm nay cứ coi như chưa từng phát sinh đi.”

“..... Thực xin lỗi.”

“Không có việc gì.” Chu Luật trấn an nói, “Kiểm chế tính tình của cậu, lần sau đừng tái phạm là tốt rồi.”

Những người ở đây chờ xem nào nhiệt, căn bản không người nào nghĩ đến người trong mắt bọn họ xưa nay vốn cao ngạo, Nguyệt Ân Luật, lại dễ dàng nói hai từ ‘xin lỗi’ như vậy....

Muốn xem biểu diễn miễn phí bất thành. Người cảm thấy thất vọng nhất, là Thiên Tùng.

“Đã làm khó Luật phó hội rồi. Bản hội từ giờ trở đi, giải trừ lệnh đồ sát đối với Tiểu Hàn.” Ken gật gật đầu, nói, “Tốt rồi, chúng ta cũng trở về thôi.”

Ken rời đi. Sau đó, Thiên Tùng cũng rời đi theo.

Không biết từ khi nào, Thiên Tùng đã tới gần Ken như vậy gần. Điều này chẳng lẽ muốn nói..... Cách Lăng Địch Á đã tăng mạnh khống chế đối với Ngân Cảnh?

Không, Ken cũng không phải loại người dễ dàng bị phục tùng như vậy.

Tốt nhất là ngày mai nên hỏi ý kiến Thanh Dạ..... Chu Luật nghĩ như vậy, trong lòng cảm thấy có chút bất an mơ hồ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: 14/2

Edit: Bé Na

Hôm nay là ngày mười bốn tháng hai. Lễ tình nhân

Thường đối với loại ngày hội này luôn luôn không có khái niệm, Chu Luật, lúc này đây muốn không để ý cũng không được.

Được Thanh Dạ hẹn bảy giờ tối gặp mặt ăn cơm, không được tới trễ, lại càng không thể nói không đi.

Vài ngày trước lần gặp mặt đầu tiên, cùng vài ngày sau lần gặp mặt thứ hai cách nhau thực gần. Sợ rằng sau này, sẽ rất khó có dịp một mình một người cô đơn chờ qua những dịp lễ....

Thanh Dạ ôn nhu, làm cho người ta thực quyến luyến.

Bảy giờ tối tại tiệm cơm Tây, trên các bàn xung quanh cơ bản đều là những đôi tình nhân. Sau đó lại đi chơi chợ đêm, những người đi qua đa số cũng là những đôi tình lữ thể hiện với nhau tình yêu cuồng nhiệt.

“Đứng rồi, khăn quàng cổ của anh.....”

“Để lại ở nơi cậu là tốt rồi, tôi nghĩ nó cũng rất thích ở bên cạnh cậu.”

“Vâng.”

“Đương nhiên..... Tôi cũng rất muốn lấy lý do nhận lại khăn quàng cổ để đến nhà cậu.” Thanh Dạ hơi hơi cười, “Nhưng sau khi nghĩ nghĩ, vẫn là chờ tới khi cậu chủ động mời tôi thì tốt hơn.”

Chu Luật sửng sốt, lập tức cũng cười.

“Anh muốn đến, thì lúc nào cũng thể đến.”

“Thật sự.....?” Thanh Dạ cười thực tà ác, “Chẳng lẽ cậu không sợ dẫn sói về nhà, cuối cùng bị ăn ngay cả căn xương cốt cũng không còn?”

“Úc?” Chu Luật có chút hoang mang nói, “Anh xác định ăn được tôi? Àh, là tôi muốn nói..... Anh không sợ bị ăn?”

“.....”

Tươi cười của Thanh Dạ bỗng dưng đông cứng trên mặt.

“Luật. .... Cách nói của cậu thực đáng sợ.”

“Có cái gì không đúng sao?” Chu Luật thực vô tội hỏi lại.

“..... Không.”

Thời điểm hai người cùng một chỗ, dường như hoàn toàn không có cảm giác thời gian đang trôi qua.

Chợ đêm thực huyền ảo. Nhưng cùng sống vai nhau mà đi, âm thanh ồn ào của những người chung quanh đều đã dần dần biến mất, cuối cùng, thế giới trở thành chỉ của hai người đứng cạnh nhau.

Tay Chu Luật được người ta nắm chặt. Vừa nghiêng đầu, liền thấy Thanh Dạ đang mỉm cười.

“Cậu để ý?”

“Không.....”

Chu Luật cầm lại bàn tay kia, cảm nhận cảm giác thực ấm áp.

Địa phương chật chội, đại khái không ai có thời gian chú ý tới hành động của họ. Thật ra, cho dù có bị người thấy được, thì cũng chẳng có vấn đề gì.

Không muốn để ý tới những chuyện dư thừa, chỉ cần cầm tay người bên cạnh là tốt rồi. .... Điều mình cần chính là, loại hạnh phúc đến muốn khóc này.

“Thanh Dạ.....”

“Cậu vẫn đều gọi tôi ‘Thanh Dạ’.” Thanh Dạ mỉm cười nói, “Chỉ bằng hiện tại gọi tên tôi, nghe một chút?”

“Đỗ Vũ Trạch.”

“Rất mới lạ.....”

“Tiểu Đỗ.”

“.....”

“Lão Đỗ?”

“Cậu là cô ý.....?”

Chu Luật cười đủ, mới nhẹ nhàng gọi tên anh:

“Vũ Trạch.”

“Thế này mới đúng.”

Thanh Dạ phi thường thỏa mãn gật gật đầu, đồng thời càng dùng sức nắm chặt tay cậu. Nắm chặt tay nhau, giống như có thể cùng nhau đi đến tận cùng của thế giới.

Nếu đây là một giấc mơ, bọn họ tới nay nguyện ý mơ tới trọn đời.

Mười giờ đêm, Chu Luật lấy điện thoại di động ra kiểm tra.

Kết quả cậu nhận được tới 5 cuộc gọi nhờ. Tất cả đều là từ cô em gái Quả Quả gọi tới.

Sau lần tụ hội đó, Quả Quả vẫn chưa gọi điện thoại tới hỏi đồng hỏi tây. Điều này làm cho Chu Luật có chút ngoài ý muốn. Hôm nay lễ tình nhân, cô bé lại có việc gì?

Ngoài ra, di động còn có nhận được một tin nhắn cô gửi, nói là có việc gấp cần nói chuyện với cậu.

“Sao vậy?” Thanh Dạ hỏi.

“Quả Quả đã gọi điện thoại năm lần tới, vừa rồi tôi cũng không để ý.”

Chu Luật vừa hướng Thanh Dạ giải thích, vừa gọi lại cho Quả Quả.

Đối phương rất nhanh liền nhận điện.

“Anh Luật..... Trời ơi, anh cuối cùng cũng gọi lại cho em.”

“Sao vậy? Có chuyện gì gấp ah?”

“Bên cạnh anh thực ồn ào, em nghe không rõ ràng lắm. ....”

“Anh bây giờ đang cùng Thanh Dạ ở chợ đêm” Chu Luật nói to hơn một chút.

“A.....” Quả Quả kinh ngạc nói, “Em không phải muốn có ý quấy nhiễu các anh, thật sự là bởi vì có chuyện không nói không được.....”

“Em nói đi.”

“Anh Luật..... Việc lớn không tốt rồi. Hiện tại bên đó đang rất ồn ào, anh có khả năng cũng nghe không rõ. Em chờ anh về nhà rồi sẽ gọi lại....”

“..... Được rồi” Chu Luật lo lắng một chút, gật đầu nói, “Để anh về nhà sẽ gọi lại cho em”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Chân chính phản bội

Edit: Bé Na

“Quả Quả có việc gấp?”

Chờ Chu Luật nghe xong điện thoại, Thanh Dạ hỏi.

“Hình như là vậy .... Cô bé bảo chờ tôi về nhà rồi sẽ gọi điện lại sau.”

“Vậy trở về đi.” Thanh Dạ ôn hòa nói, “Dù sao thời gian cũng không còn sớm.”

“Àn.....”

“Hôm nay thực vui vẻ.”

Thanh Dạ cười cười, buông tay cậu ra.

“Tôi cũng thấy vậy.”

Chu Luật mỉm cười gật gật đầu.

Về nhà, việc đầu tiên làm là gọi điện thoại cho Quả Quả.

“Em ah, anh về nhà rồi.”

“Anh.....”

Nghe thấy thanh âm vô cùng rõ ràng, Quả Quả có chút cảm động.

“Nếu không nói cho anh biết chuyện này, em cũng sắp bị ghen chết.....”

“Rốt cuộc làm sao vậy?”

“Hai ngày trước ... bên Cách Lăng Dịch Á..... Bọn họ xảy ra chuyện lớn rồi....” thanh âm Quả Quả bắt đầu run run.

“Em bình tĩnh, chậm rãi nói nào.” Chu Luật trấn an nói.

“Thiên..... Thiên Tùng dẫn theo người của anh ta, bọn họ chính thức gia nhập Ngân Cảnh!”

“..... Cái gì?”

Chu Luật ngăn ra.

“Lúc bọn họ kết đồng minh, quan hệ không phải cũng không tệ lắm sao?”

“Không phải a ~...” Quả Quả khóc nức nở, “Ken, loại người đó sao lại có khả năng thực sự kết minh. Bất quá chính là làm bộ bên ngoài, thuận tiện chiếm chút tiện nghi.....”

“.....”

Chu Luật bỗng nhiên nhớ tới, buổi tối hôm xử lý chuyện của Tiểu Hàn, cảnh tượng Thiên Tùng đi theo phía sau Ken.

Thiên Tùng chuyển hội, so với tình huống lúc trước cậu rời đi Cách Lăng Dịch Á không giống nhau. Thiên Tùng là nguyên lão trong hội, cậu ta rời đi, đối với Cách Lăng Dịch Á tất nhiên là tổn thất lớn. Đây rốt cuộc là lựa chọn bất đắc dĩ, hay là hành động đã được tính toán trước?

Quốc chiến sắp tới, Thiên Tùng mang theo người đi. Tương lai Cách Lăng Dịch Á phải làm thế nào mới tốt, Hồ Ly, thân là hội trưởng lại nên xử lý thế nào?

“Anh Luật.....” Quả Quả thập phần buồn bực nói, “Ngoài ra còn có một việc khác.....”

“Àn?”

“Nhân vật của Hồ Ly..... Bị người ta trộm đồ.”

“.....”

Chuyện trộm đồ trong nhân vật ở trò chơi cũng thường xảy ra. Nhưng là nhân vật của hội trưởng được phòng bị nghiêm ngặt nhất, sao lại có khả năng dễ dàng như vậy bị trộm.....

Trừ phi, có nội tặc.

“Có bao nhiêu người biết mật mã nhân vật của cậu ta?”

“Chỉ có Thiên Tùng và Vân Trung.”

“Tổn thất nhiều không?”

“Ba nhân vật lưu trữ tiền cùng trang bị, cùng với đại bộ phận vật phẩm tại kho hàng”

“Nhân vật lưu trữ vật tư của Cách Lăng Dịch Á thì sao?”

“Chưa có vấn đề..... Vì để đề phòng vạn nhất, Hồ Ly đã sửa lại mật mã của nhân vật này.”

“..... Vậy tốt rồi.”

Chu Luật nhẹ nhàng thở ra.

Cũng may là, không phải tất cả các nhân vật lưu trữ đều bị đạo . Nếu chuyện đó thật sự xảy ra, Cách Lăng Dịch Á một công hội to như vậy, chắc chắn sẽ hoàn toàn bị hủy diệt.

Trước kia có cảm giác Thiên Tùng là một người thiếu ý thức trách nhiệm. Nhưng lại hoàn toàn không nghĩ tới, cậu ta còn có thể làm ra được những chuyện như vậy.

“Vân Trung không có khả năng làm ra chuyện này, nhất định là Thiên Tùng! Là do tên hỗn đản đó! Nhất định là anh ta!”

“Em khẳng định như vậy?”

“Ngoại trừ anh ta thì còn ai.....” thanh âm Quả Quả dần dần thấp xuống, “Đáng tiếc, chúng ta không có chứng cứ.....”

“Cách Lăng Dịch Á xảy ra chuyện, có bao nhiêu người biết?”

“Chỉ có người trong hội, còn có em. Hồ Ly đã dặn dò em không nói cho bất kỳ ai, bao gồm cả anh..... Nhưng em như thế nào cũng không nhịn được.” Quả Quả rầu rĩ nói, “Như thế nào có thể tiêu điều tự tại bỏ mặc bọn họ, như thế nào có thể tiếp tục nén giận..... Chỉ cần có thể trừng phạt tên trộm hỗn đản cùng Ngân Cánh cầu kết với nhau làm việc xấu kia, việc gì em cũng nguyện ý làm.”

Xem ra, tiểu nha đầu yêu chính nghĩa này đã hoàn toàn bị kích động. Nhưng là chuyện trả thù này, không phải tùy tiện nói là có thể làm được .

“Quốc chiến dự tuyển lập tức sẽ bắt đầu..... Hiện tại mọi người trong hội sĩ khí không phấn chấn, một số người cũng đang chuẩn bị rời đi, cảm xúc của Hồ Ly cả ngày đều rất không tốt..... Vốn nghĩ muốn khích lệ tinh thần mọi người bằng quốc chiến danh ngạch sắp tới, nhưng hiện tại lại xảy ra chuyện

này, làm sau có thể chuẩn bị thật tốt? Nhưng Ngân Cánh cùng Thiên Tùng, mấy ngày nay vẫn tự tác đắc ý, căn bản là đã tự cho mình mình cầm chắc trong tay vị trí đầu tiên của Bí Luyện Hồ.....”

Xác thực, tiếp nhận một bộ phận nhân sự cùng tài lực của Cách Lăng Dịch Á, lại thành công phong tỏa sĩ khí của đối phương, sự tự mãn của Ngân Cánh cũng hoàn toàn có thể hiểu được.

Cũng khó trách lúc trước, hoàn toàn không để ý tới quan hệ giữa hai hội hạ lệnh đồ sát với Tiểu Hàn, hơn nữa còn muốn cậu đứng ra giải thích.

Quả Quả nói xong, thấy Chu Luật vẫn không phản ứng, có chút kích động hỏi lại:

“Anh Luật..... Chẳng lẽ anh một chút cũng không tức giận sao?”

“Anh có nói anh không tức giận?” Chu Luật thần nhiên mở miệng nói, “Hiện tại người muốn bóp chết Thiên Tùng nhất, chỉ sợ chính là anh.”

“.....”

Giọng nói hoàn toàn không có chút tức giận, lại không hiểu làm sao khiến cho Quả Quả cảm thấy sau lưng phát lạnh.

“Như vậy anh Luật..... Hiện tại chúng ta nên làm thế nào?”

“Hồ Ly không phải bảo em đừng nói cho anh sao? Anh nghĩ cậu ấy là không muốn làm cho anh lo lắng. Cho nên anh sẽ tạm thời làm như không biết, sau khi điều tra chuyện này rõ ràng sẽ nói sau.”

“Anh là muốn.....”

“Bọn Thiên Tùng nếu đã dám làm loại chuyện này, chắc chắn sẽ phải nhận được sự trừng phạt thích đáng.” Chu Luật bình tĩnh nói, “Hồ Ly là anh em của anh, mặc kệ trước đây đã phát sinh chuyện gì, cậu ấy đều anh em tốt nhất của anh. Hiện tại cậu ấy gặp nạn, anh sao có thể khoanh tay đứng nhìn?”

“Anh.....” Thanh âm Quả Quả có chút vui sướng.

“Anh biết em sẽ không thể bỏ mặc được họ.” Chu Luật an ủi cô bé nói, “Ngoan, đừng nghĩ ngợi gì. Việc này giao cho anh xử lý là tốt rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Phần quan trọng khác

Quả Quả trong điện thoại còn nói, Ngân Cánh hiện tại đang bận chiêu mộ hội viên mới, mỗi ngày đều cử thuyết khách đến nơi dễ thấy nhất trên quảng trường để chiêu dụ nhân tài, hấp dẫn ánh mắt của người qua đường. Nghe nói đài ngộ phi thường hậu đãi.

Còn trả tiền chiêu mộ lính đánh thuê, xem ra Ngân Cánh đã thật sự hạ quyết tâm xung bá tại quốc chiến dự tuyển..... Bất quá còn một danh ngạch quốc chiến nữa, bọn họ định lưu cho ai?

Đáp án..... Tất nhiên không có khả năng là Ánh Sáng Chi Đường.

Trước kia khi Chu Luật còn đang luyện cấp, từng quen biết qua một vài tiền bối. Trong đó có một nữ thần quan tên Từ Ngưng quan hệ thân thiết với cậu. Từ Ngưng bắt đầu chơi từ hồi Thần Vô mới ra mắt, đối với chức nghiệp thần quan này cũng tương đối hiểu biết. Đáng tiếc cô ngày thường thích cùng đồng đội luyện cấp, đối với công thành chiến hoặc các loại hoạt động pk không hề có hứng thú.

Sau này bởi vì công việc bận bịu, Từ Ngưng rời Thần Vô, đem trang bị tặng hết cho mọi người, cuối cùng đem nhân vật mình khổ công luyện cấp để lại cho Chu Luật.

Nhân vật kia vẫn như cũ cậu chưa hề động qua. Nhưng hiện tại, Chu Luật cuối cùng cũng quyết định sử dụng.

Gửi cho Từ Ngưng một tin nhắn, sau đó chuyển qua cho nhân vật một bộ trang bị phổ thông, Chu Luật lần đầu tiên đăng nhập nhân vật Từ Ngưng.

Nữ thần quan xinh đẹp như tinh linh nháy mắt với cậu..... Chu Luật cười khỏ.

Dùng nhân vật nữ cảm giác là lạ. Cũng may này nhân vật này phân phối kỹ năng cũng không khác mình lắm, rất nhanh là có thể thích ứng.

“Từ Ngưng” đi tới quảng trường đông đúc. Lo lắng nhìn cửa hàng bốn phía, sau đó đem ánh mắt đặt trên khu tuyển mộ nhân tài của Ngân Cánh.

Lo lắng một chút, tiến vào cùng nói chuyện phiếm.

Người phụ trách tiếp đãi là Lưu Tinh của Ngân Cánh, là người cùng ra đi với phản đồ Thiên Tùng của Cách Lãng Định Á.

Cơ nghiệp của Cách Lãng Định Á bị hấn phá hủy, hấn còn có gan ở nơi này tự nhiên đàm tiếu vậy sao.

“Mỹ nữ, muốn nhập hội hả?” Lưu Tinh có vẻ thực nhiệt tình.

“Cái kia..... Minh muốn hỏi trước vấn đề đãi ngộ được không?”

“Bạn tham gia Công thành chiến, có thể nhận được tiền thưởng tới ba mươi vạn. Biểu hiện tốt còn có thưởng thêm.”

Chỉ tham gia Công thành chiến đã được phát ba mươi vạn, đây không phải là một số tiền nhỏ. Tiền công này Ngân Cánh lấy đâu ra?

“Úc.....”

‘Tử Ngưng’ gật gật đầu, cảm thán nói:“Công hội của các bạn quả thực rất giàu có.”

“Đương nhiên , bạn chưa từng nghe qua tên công hội đứng đầu Bi Luyến Hồ, Ngân Cánh Đế Quốc hả?” Lưu Tinh cười nói.

“Không phải còn có cái Cách Lãng gì đó.....”

“Công hội đó sẽ sớm biến mất thôi. Sớm hay muộn toàn bộ Bi Luyến Hồ này tất cả sẽ là thiên hạ của Ngân Cánh.” Lưu Tinh tiếp tục nói,“Hiện tại công hội đang cần thân quan, hảo hảo chiến đấu, nói không chừng còn có thể cưới một lão công về nhà.”

“.....”

“Cũng không đơn giản như vậy .” Thiên Tùng có chút lạnh nhạt xen vào ,“Ken lão đại sẽ tự mình tiến hành thẩm tra đối với người mới, không hợp cách cũng không được được gia nhập.”

“Thẩm tra rất khó?”

“Thiên Tùng, anh đừng dọa cô bé.” Lưu tinh cười hi hi hồi đáp,“Kỳ thật cũng không phải rất khó , chỉ cần nhớ rõ tới tham gia đúng giờ, sau đó biểu hiện và lời nói thực hiện tốt thì sẽ có thưởng.”

“Em trước kia là thuộc hội nào?” Thiên Tùng cảnh giác hỏi,“Sao tôi chưa từng gặp em ở ngoài.”

“Em chưa từng gia nhập bang hội, hơn nữa cũng là gần đây mới quay lại chơi Thần Võ ..... Bởi vì công việc quá bận bịu.”

“Úc?”

Những lời này không hề có sơ hở. những người trước kia có quan hệ với Tử Ngưng cậu đều đóng liên lạc. Cho dù đối phương có thần thông quảng đại thế nào, cũng không đoán được người trước mắt, kỳ thật chính là Nguyệt Ân Luật của Ánh Sáng Chi Đường.

“Được rồi. Tôi mai mười giờ đến nơi này tập hợp.” Thiên Tùng gật gật đầu,“Không được đến muộn.”

“Em đã biết.”

‘Tử Ngưng’ thực ôn hòa trả lời.

Sau khi logout, Chu Luật nhận được tin trả lời của Tử Ngưng.

“Đã muốn giáo cho cậu, vậy cậu muốn dùng nó thế nào thì cứ dùng thế ấy đi. Nếu có người hướng chị hỏi, chị sẽ giúp cậu nói. Về tình huống bên đó, cậu cũng phải xử lý cho tốt.”

Thực cảm ơn đối phương đã hiểu mình.

Sau khi Chu Luật nói câu cảm ơn, đối phương còn nói:

“Đừng làm như người xa lạ, Tiểu Luật. Hào hảo cố gắng, chị ủng hộ cậu.”

Đương nhiên rồi.

Đây là lúc mình phải đem toàn lực ra ứng phó.

Không thể để cho những người phản bội Hồ Ly tiêu diêu tự tại, không thể để Ngân Cánh tiếp tục phát triển..... trở thành uy hiếp lớn nhất của Ánh Sáng.

Mười giờ tối ngày thứ ba, Chu Luật đúng giờ đi vào quảng trường. Nơi này tụ tập ước chừng khoảng hơn bốn mươi người. Xem ra lực hấp dẫn từ tiền

tài và cơ hội tham gia quốc chiến quả nhiên thật lớn.

Ken nói chuyện cùng mọi người khẩu khí ôn hòa, nhưng hành động vẫn như cũ tuyệt không ôn hòa. Cậu ta vừa lên đài, đầu tiên không chút do dự loại bỏ tám người.

Ken đối trí nhớ của mình luôn luôn rất tự tin. Chu Luật biết, cậu ta là đang xem xét ai giả vờ gia nhập hội để moi móc tin tức.

Cuộc lựa chọn chính thức bắt đầu. Ken phân chia số người thành hai đội, ra lệnh cho bọn họ pk lẫn nhau.

Để không làm cho đối phương hoài nghi, Chu Luật chỉ biểu hiện đúng theo quy củ. Thoạt nhìn thao tác không sai, nhưng lại không đặc biệt xuất sắc.

Cuối cùng, những người ở đội B bị giết hết chỉ còn lại duy nhất Chu Luật, Ken luôn đứng bên cạnh quan sát mới kêu mọi người dừng lại.

“Được rồi, hiện tại sẽ công bố danh sách những người được lưu lại.”

Chu Luật nhìn Ken gọi ra một cái lại một cái tên, nhưng thật lâu lại không có tên cậu.

Lên vào Ngân Cánh mục đích căn bản nhất, là tìm kiếm căn cứ chính xác khẳng định Thiên Tùng cùng Ngân Cánh cấu kết với nhau, thuận tiện điều tra bước tiếp theo giữa bọn họ. Nếu kế hoạch này không thể thực hiện, vậy thì phải tìm biện pháp khác.

“Cine, Phong Chi Thần Tức, Liên Nhi, Thủy Hổ.....”

Ken dừng một chút, nói:

“Cuối cùng, Từ Ngưng. Biểu hiện của bạn hôm nay không sai.”

Thấy hai chữ ‘Từ Ngưng’, Chu Luật nhẹ nhàng thờ ra.

Bước đầu tiên, cuối cùng cũng thành công.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Nhiệm vụ đặc thù

Edit: Bé Na

Lĩnh ba mươi vạn tiền thưởng, tiếp nhận lời mời nhập hội, cái tên “Từ Ngưng” chính thức được thêm vào danh sách thành viên Ngân Cánh.

Mở ra kênh tin tức công hội, điều đầu tiên nhìn thấy là thông cáo ngắn gọn đơn giản:

“Trong tháng sáu, lấy mục tiêu quán quân cả nước để cố gắng.”

Kênh tán gẫu của công hội cũng thực im lặng, không ai nói chuyện phiếm ở đó. Nhưng sau đó cậu nhận được tin tán gẫu mật từ Lưu Tinh:

“Không thể tưởng tượng được bạn lại lợi hại như vậy.....”

“Vậy sao?” Chu Luật ra vẻ mờ mịt hỏi, “Mình bắt quá chỉ là đang tự bảo vệ mà thôi.”

“Đó đã là tài năng thực xuất sắc a.” Lưu Tinh khen ngợi nói, “Mấy bà cô nữ thần quan ở hội chúng ta, có thể thêm trạng thái không sai lầm là tốt rồi, căn bản là mình cũng không cần trông cậy vào bọn họ. Công thành chiến mỗi lần chết được dịch chuyển ra ngoài đều lười biếng ngồi ở điểm sống lại nói chuyện phiếm, một chút tự giác cũng không có.”

“Vậy..... Lão đại vì sao còn giữ các cô ấy ở lại hội lý?”

“Không có cách nào khác thôi. Đầu năm nay nhân vật nam chọn chức nghiệp phụ trợ quá ít. Nữ thần quan tuy rằng số lượng nhiều, nhưng đồng ý tới tham gia công thành chiến cũng không nhiều. Trong công thành chiến nữ thần quan quả thực mọi người đều rất trân quý.”

“Àn.....”

“Có bạn, mình tin tưởng tình huống về sau sẽ khác nhiều.” Lưu Tinh khoái trá nói, “Tuy rằng cấp trên nói người mới tạm thời chưa được tiếp nhận nhiệm vụ trọng yếu, nhưng qua một thời gian, biểu hiện tốt mình khẳng định có thể bắt đầu thực hiện.”

“Cậu quá khen. .... Kỳ thật mình cũng thường phạm lỗi mơ hồ, không lợi hại như vậy đâu.” Chu Luật khiêm tốn đáp, “Công thành chiến lần này, chúng ta sẽ được phân phối thực hiện nhiệm vụ gì?”

“Uhm. .... Điều này khó mà nói trước, phải chờ Ken lão đại an bài.” Luru Tinh trả lời, “Gần đây công hội đang chuẩn bị cho kì dự tuyển, lần này chắc sẽ có nhiệm vụ đặc thù.”

“Uhm. .... Cảm ơn cậu.”

“Không khách khí, lần sau rảnh thì tán gẫu với mình. Ken lão đại đang gọi, mình đi nhé.”

“Ừa, cậu đi thông thả.”

Nói chuyện xong, Chu Luật thở phào một hơi dài.

Luru Tinh cũng coi như một trong những nguyên lão đời đầu của Ngân Cánh, nhưng xem ra tuổi không lớn, khuyết thiếu một chút ổn trọng. Từ trên người cậu ta hẳn là những gì muốn biết sẽ thực dễ dàng tìm hiểu được.

Chẳng qua người tên Ken kia bệnh đa nghi rất nặng phải cẩn thận ứng phó. .... Để tránh bị bại lộ.

Nhân vật thần quan Nguyệt Ân Luật của Chu Luật hai ba ngày nay không xuất hiện ở Ánh Sáng. Thanh Dạ cảm thấy kỳ quái, liền gọi điện thoại tới hỏi thăm.

Nhưng, không thể nói cho đối phương biết hiện tại mình đang lấy một thân phận khác hoạt động cho Ngân Cánh, cũng không thể không để ý tới cảm thụ của Hồ Ly mà đem biến cố của Cách Lăng Dịch Á để lộ ra ngoài. Cho nên, cậu lựa chọn cái gì cũng không nói.

“Gần đây có việc quan trọng cần phải hoàn thành, công thành chiến lần này chỉ sợ cũng không tới được.”

“Ừa. .... không sao, anh đến chỉ huy là được rồi. Em cứ an tâm giải quyết xong chuyện của mình nhé.”

Thanh Dạ thực sự không có ý tiếp tục truy vấn. Cuối cùng, còn dặn dò cậu nhất định phải chú ý thân thể, chớ để mệt nhọc quá độ.

Nghe những lời này, Chu Luật bỗng nhiên có chút thương tâm.

Phải gạt đối phương, không có cách nào chia sẻ mọi việc cùng đối phương.

Loại cảm giác này, thực khiến người ta bất đắc dĩ.

Công thành chiến thứ sáu, Chu Luật lấy thân phận hội viên Ngân Cánh tham gia. Cậu tự giấu, còn tiếp tục, chỉ sợ tứ đại công hội hội nào cũng phải thử gia nhập một lần.

Luru Tinh sớm đã tới nơi tập hợp, cùng nhóm hội viên mới gia nhập nói chuyện phiếm.

Luru Tinh tính cách sáng sủa con người hiền hoà, cùng mọi người nói chuyện phiếm cũng coi như khoái trá.

“Luru Tinh đại ca, anh gia nhập Ngân Cánh từ khi nào?”

“Từ lần đầu tiên Ngân Cánh tham gia công thành chiến. Lúc ấy bị Ken lão đại cường hãn hoàn toàn thuyết phục, ha ha ha. .... Cho nên anh liền cùng mấy huynh đệ gia nhập Ngân Cánh.”

“Ken lão đại nhìn qua không hề dễ dàng ở chung. Ôi chao. ....”

“Không phải đâu. Anh ấy thoát nhìn cử chỉ uy nghiêm, nhưng bình thường đối với chúng ta vẫn là thực ôn hòa.”

“Vậy anh đã bị lão đại giáo huấn quá qua chưa?”

“Ách. .... Điều này thì.” Luru Tinh sờ sờ đầu, hắc hắc cười, “Thì cũng có, nhưng số lần cũng không nhiều lắm.”

“Thật vậy sao?”

“Các cậu chẳng lẽ không tin tưởng khả năng của anh sao? Lần trước Ken lão đại. ....”

“Luru Tinh.”

Thiên Tùng vẫn đang ngồi bên cạnh không nói chuyện bỗng nhiên mở miệng đánh gãy lời cậu.

“Không nên cùng những người mới nói nhiều như vậy.” Cậu ta nghiêm túc nói, “Cậu luôn cao hứng chẳng để ý gì cả.”

“Cùng bọn họ tâm sự thì có cái gì phải để ý?” Luru Tinh rõ ràng mất hứng.

“Đừng quên lập trường của cậu, Lư Tinh. Nói linh tinh gây hậu quả, cho dù là Ken, cũng sẽ không để cho cậu mặt mũi.”

Nói xong, Thiên Tùng xoay người đi tới kho hàng.

Một đám người nói chuyện phiếm đang hưng trí, nhất thời bị người này một câu đánh gãy hết.

Lư Tinh muốn phát tác lại không dám phát tác, chỉ phần nộ nói:

“Quên đi, mọi người bắt đầu làm chuyện của mình thôi.”

“Vâng.....”

Chu Luật cũng đi sửa sang lại trang bị. Chỉ chốc lát sau, thấy Lư Tinh oán giận cùng mình:

“Thiết, tên kia cái dạng gì vậy?”

“Cậu cũng đừng tức giận.”

“Bất quá hiện tại đang cùng Ken lão đại quan hệ tốt lắm, trong hội lý điều vô dương oai.” Lư Tinh chọc tức, “Nói đi cũng phải nói lại, hắn ta cùng những người hắn ta mang theo cũng bất quá chỉ là bọn chó phản bội Cách Lăng! Hắn ta nghĩ rằng Ken lão đại thật sự quý trọng hắn ta sao? Quả thực là đáng cười.”

“.....”

Câu chuyện được chuyển đến đề tài Chu Luật cảm thấy hứng thú. Vì thế, cậu thử dò hỏi:

“Cái gì mà Cách Lăng phản đồ.....?”

“Này.....” Lư Tinh do dự một chút, lập tức nói, “Quên đi, dù sao bạn ở trong này, sớm muộn gì cũng sẽ biết. Vừa rồi tên Thiên Tùng kia cơ bản không phải là người của Ngân Cánh, mà là Cách Lăng Dịch Á phó hội trưởng.”

“Úc.....? Vậy sao hắn lại đồng ý gia nhập Ngân Cánh?”

“Một ngày, tên kia phát hiện địa vị của mình ở Cách Lăng có khả năng khó giữ được, vì thế bỏ chạy tới tìm sự hỗ trợ của lão đại chúng ta. Kết quả bị Lão Đại mua chuộc, làm ra chuyện ngu xuẩn, là buộc Nguyệt Ân Luật phải rời hội, tên kia thật sự là món đồ chơi thú vị a.....”

“.....”

“Hắn nghĩ đến Ken lão đại thật sự trọng dụng hắn sao? Hay là hắn nghĩ rằng mình so được với Nguyệt Ân Luật?”

“Nói như vậy.....” Chu Luật thật cẩn thận nói, “Ngân Cánh kỳ thật là lợi dụng hắn?”

“Là hắn ta tự cho là thông minh dẫn xác đến cửa a. Thiên hạ chia thành bốn phần, mỗi công hội đều không chiếm được phần hơn. Nay tên đó chủ động chạy tới phá hư sự cân bằng, không tiếp nhận chẳng phải là thực xin lỗi chính mình?”

Lư Tinh nói xong, còn có điểm lo lắng nói thêm:

“Đúng rồi..... Bạn sẽ không thực để ý chuyện này đi?”

“Sẽ không. Mạnh được yếu thua, bất luận là xã hội nào cũng không có sự công bằng..... Đây đều là định lý.”

“Vậy là tốt rồi, ha ha.... Cô bé trông vậy mà thực sự cũng là người hiểu biết a.” Lư Tinh khích lệ nói, “Hiện tại Cách Lăng trên cơ bản đã suy sụp rồi, Áo Giác không dám cùng chúng ta đối nghịch, còn lại Ánh Sáng phòng chừng cũng không chống đỡ được bao lâu. Đến lúc đó, không chỉ danh vị quán quân cả nước là của chúng ta, toàn bộ Bi Luyện Hồ cũng sẽ do chúng ta thống nhất.”

“Uh.”

Đáng tiếc Lư Tinh vĩnh viễn cũng không nhìn thấy, khuôn mặt trước máy tính của Chu Luật, sớm đã phủ kín hàn sương.

Ken đến đây.

Sau khi tuyên bố xong danh sách, một mình triệu tập những người mới tới nói chuyện.

“Lần này là dịp để các bạn thể hiện năng lực cá nhân, cùng với gia tăng luyện tập phối hợp. Kết quả cũng không quan trọng, chỉ cần làm hết sức mình là được rồi.”

“Vâng.”

“Nhiệm vụ của các bạn, là quen thuộc với tình huống bài binh bố trận trong bản đồ bố trí thành trì của đối phương. Do đó tại dự tuyển quốc chiến thắng sau sẽ chiếm được lợi thế hơn. Hôm nay tôi sẽ chia nhóm các cậu thành ba tiểu đội. Phái Cấp Mạn Bộ, Ngốc Tử và Luru Tinh là ba vị đội trưởng. Các đội viên hãy nghe bọn họ chỉ huy, không được làm chuyện xằng bậy. Nếu phát hiện có người quấy rối, chắc chắn sẽ bị trục xuất khỏi hội.”

Ken dừng một chút, nói:

“Ba người các cậu, đến nhận người đi.”

Chu Luật thấy Luru Tinh cười với mình, cậu hiểu rằng mình được phân đến đội thứ ba do Luru Tinh dẫn dắt.

Đội ngũ này trừ bỏ cậu là thần quan, thành viên còn lại tất cả đều là thích khách. Như vậy mục đích an bài lần này, tất nhiên là không cần phải nói.

“Bây giờ tuyên bố địa điểm mục tiêu.” Ken ngắn gọn nói, “Đội một, mục tiêu Pháp Đế.”

Đó là chủ thành của Cách Lăng Định Á. . . . . Chu Luật nhú hạ mày.

“Đội hai, Mai Căn Hải Mỗ.”

Tòa chủ thành thứ hai.

Bọn họ ngay cả Áo Giáp đều muốn động tới sao? Nói như vậy, chẳng lẽ tiếp theo sẽ là. . . . .

“Đội ba, Huru Bá Luân.”

“.....”

Đội ba. . . . . là đội của mình.

Chu Luật có điểm không biết phải nói sao.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Gặp gỡ

Edit: Bé Na

Lá gan của Ken. . . . . Thật sự là rất lớn. Bất quá chỉ vì vừa gia tăng binh lực, liền dám tùy tiện đối kháng cùng ba công hội lớn kia.

Nhưng là có một điều cậu ta không có làm sai, sau khi dự tuyển bắt đầu, các công hội trong lúc đó xác thực sẽ không có cái gọi là quan hệ minh hữu, đều vì tư lợi của mình mà chiến đấu.

Hiện tại xem ra, Ken đã quyết định cùng Ánh Sáng phân tranh cao thấp. Cho tới khi dự tuyển phải chắc chắn chống lại được công hội này quấy rầy, chắc chắn việc công hội này phân phối nhân lực cướp lấy được nhiều thành, đây là vấn đề Ánh Sáng phải lo lắng nhất hiện nay.

Hy vọng Thanh Dạ đã chuẩn bị tốt rồi, về phần Hồ Ly bên kia. . . . .

“Từ Ngưng?”

Chu Luật đang lâm vào trầm tư, không chú ý tới Luru Tinh gọi cậu.

“Từ Ngưng, bạn làm gì phát ngốc ở đây vậy?”

“.....”

“Không chuyên tâm rồi. Đợi khi hạ được thành rồi ngăn người cũng chưa muộn.”

“Mình biết rồi. . . . . Thực rất xin lỗi.”

“Không sao, mình cũng không trách bạn.” Luru Tinh hòa khí cười nói, “Bạn trước kia không có kinh nghiệm công thành chiến, hôm nay phải cẩn thận một chút.”

“Uh, mình biết rồi.”

“Tốt rồi, mọi người chú ý.” Lưu Tinh ra mệnh lệnh, “Từ giờ trở đi cấm dùng kênh hội để tán gẫu, cũng không được dùng kênh đội để tán gẫu. Toàn bộ mọi người đi trước tới địa khu trung tâm, lựa chọn chỗ nhiều người nhất tiến hành làm nóng người, một giờ sau một lần nữa tập họp chỗ này.”

Đội viên tốp năm tốp ba tản ra. Chu Luật dùng kênh tán gẫu mật hỏi Lưu Tinh:

“Đồng thời xuất thủ với cả ba hội. .... Không việc gì chứ?”

“Về nhân số thì không có vấn đề gì, về phân chiến thuật. .... Nếu Ken lão đại đã an bài, chúng ta vô luận như thế nào đều phải làm theo.”

“Àn. ....”

“Không sao, cũng đừng khẩn trương” Lưu Tinh trấn an nói, “Qua thêm thời gian nữa hẳn là có thể thích ứng.”

Tuy rằng hiện tại mang dấu hiệu của Ngân Cánh, nhưng Chu Luật cũng không muốn làm chuyện quá phận. Một thần quan ở công thành chiến thì nên hoàn thành nhiệm vụ, cậu đang suy nghĩ xem nên làm những gì.

Chắc chắn sẽ không có chuyện cùng huynh đệ nhà mình chiến đấu tới người chết ta sống. .... Nghe thật giống như truyện cười.

Địa khu trung ương, ở thời điểm trước khi công thành chiến là náo nhiệt nhất. Nhiều người, hỗn loạn, hình thành ra cục diện cực ồn ào. Thoát ly đội hữu, một mình nữ thần quan đi dạo tại địa khu trung ương. .... Tình cảnh thực không ổn.

Nhân vật của Tử Ngưng không có trang bị tốt, năng lực kháng đã kích thấp. Ở góc Lý Ân Thành bị ba chiến sĩ vây công, ở Hách Tư Thành bị bốn năm địch nhân đuổi chạy trốn chết, tới bị thảm là ở Bội Lô thành, vừa vào cửa liền bị Cá Chết cùng Mèo Lười song kích giết chết.

Cũng không biết chỉ vào xem náo nhiệt mà cũng khó khăn như vậy. .... Chu Luật chỉ biết cười khổ.

Thời gian bị giết- trọng sinh – bị giết dần dần trôi qua. Chu Luật thấy Lưu Tinh nói:

“Mọi người chú ý thời gian, trở về điểm tập họp.”

Cuối cùng sau một giờ, bọn họ phát động mãnh công đối với Hưu Bá Luân.

Kỳ thật, đây cũng là một phương pháp kiểm tra lực phòng ngự của Ánh Sáng.

Chu Luật một mình đi tới Hưu Bá Luân. Phía sau, đại bộ phận của Ánh Sáng còn chưa trở về, chỉ có tầng hầm ngầm cùng trên Đài có mấy người đứng giữ.

Chu Luật đứng ở đại sảnh không một bóng người, chờ thời gian bắt đầu.

Hưu Bá Luân, là gia đình của mình. Mỗi một góc thành, mỗi một vị npc, đều thật sự quen thuộc.

Trên vách tường chính giữa trung tâm, có khắc biểu trưng của Ánh Sáng. Hình ảnh đôi cánh thiên sứ giương cao như muốn bay lên trời, đã sớm in sâu vào nơi mềm mại nhất trong trái tim.

Ở trong hiện thực có lẽ không quen biết, nhưng tại Thần Vô, bọn họ chính là những anh em tốt nhất.

Sau này, cậu nên làm thế nào để bảo vệ Hưu Bá Luân, bảo vệ Ánh Sáng?

Có một số việc, thân là hội trưởng, Thanh Dạ cũng không thể buông tay đi làm.

Những chuyện Thanh Dạ không thể làm, đều để cho cậu giải quyết là được rồi.

Vì Ánh Sáng, cậu nguyện ý.

Có người bỗng nhiên xuất hiện trước mặt Chu Luật.

Hắc y thích khách vội vàng đi tới hướng này.

..... Là Thanh Dạ.

Chu Luật không quên chính mình hiện tại đang là Tử Ngưng, là Ngân Cánh thần quan. Như vậy, một vị thần quan của Ngân Cánh đứng ở trong thành của Ánh Sáng ngăn người, có phải hay không có điểm không thích hợp?

Thanh Dạ thấy địch nhân, phản ứng đầu tiên tất nhiên là công kích.

Đánh hai chiêu, thấy đối phương không hề có chống cự, liền thu tay.

Nữ thần quan hiện tại một mình ở lại đây chắc chắn sẽ không làm được gì. Thanh Dạ thở dài, nói: “Cậu đi đi.”

Đối phương nghe lời rời đi, đi vài bước, lại xoay người, bổ sung cho Thanh Dạ toàn trạng thái.

Quả thực..... chu đáo đến không thể chu đáo hơn.

“.....”

Thanh Dạ có điểm khó hiểu.

Từ Ngưng..... xác định mình chưa từng nghe qua.

Ngân Cánh nữ thần quan này, thật đúng là kỳ quái.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Nữ thần quan biến mất

Edit: Bé Na

Nhưng, những việc làm cho Thanh Dạ cảm thấy kỳ quái hơn còn xảy ra sau đó.

Chín giờ hơn, Ngân Cánh phái một tiểu đội hướng đến cửa Huru Bá Luân. Nữ thần quan tên Từ Ngưng từ đầu tới đuôi đều chỉ biết thêm máu cho người cùng đội, ngoài ra cô cái gì cũng không làm.

Công việc của Thần quan ở thành chiến, tuyệt không chỉ là cứu trợ đội hữu của mình. Nữ thần quan này là quá mức khuyết thiếu kinh nghiệm thực chiến, hay là.....

Phân đội đột kích của Ngân Cánh cứ lần lượt quay đi quay lại không biết mệt mỏi, mỗi lần tiến gần tới tầng hầm ngầm đều bị đánh bay ra khỏi thành. Thanh Dạ yên tâm với tình huống không có gì đại biến, vì thế cũng tiến vào tầng hầm ngầm tham gia bảo vệ kết tinh.

Thời gian trôi qua, đội phụ trách trông coi cửa thành có người oán giận nói:

“Bọn họ quả thực giống con gián..... Ngân Cánh hôm nay uống nhầm thuốc sao?”

“Mục đích của Ken là cảnh cáo chúng ta.” Thanh Dạ hồi đáp, “Như vậy cũng tốt..... Dù sao dự tuyến tháng sau khi nhất định sẽ chiến đấu cùng bọn họ. Bây giờ mọi người cũng khởi động tay chân làm quen với bọn họ đi.”

“Chúng ta đã sớm cùng Ngân Cánh đấu một trận rồi..... Hắc hắc.”

“Tốt lắm, đừng nói nữa, chú ý phòng thủ.” Thanh Dạ dặn dò nói.

Thời gian còn lại năm phút cuối cùng, phòng ngự của Huru Bá Luân vẫn như cũ không chút rối loạn. Xem ra hôm nay, Ngân Cánh tất nhiên là lại kết thúc trong thất bại đi.

Hiếm thấy Luật không có trong hội, đôi khi muốn tìm người thương lượng việc gì đó, bên người lại trống rỗng, thật sự rất không quen.

Luật gần đây đang làm gì?

Thanh Dạ mơ hồ cảm thấy, đối phương hẳn là không phải bạn bè chuyện công tác.

“Ngân Cánh vào cửa ! Một thần quan cùng một thích khách!”

Cây Nho bỗng nhiên hội báo.

“Đừng đuổi theo, bảo vệ tốt cửa chỗ các cậu.” Thanh Dạ lập tức ra mệnh lệnh, “Đội B ở tầng 1, chặn bọn họ ra ngoài.”

Đội trưởng đội B là Cá Chết, Thanh Dạ thực yên tâm.

Quả nhiên, vài phút sau, Đu Đủ ở kênh tán gẫu hội thảo luận:

“Đánh chặn xong rồi, Lão đại.”

Sau đó, hệ thống đưa lên thông báo thành chiến lần này kết thúc.

“Tốt lắm, kết thúc công việc rồi. Mọi người về nơi tập hợp.”

“Lão đại, vừa rồi mấy tên ngu ngốc kia thật sự là làm em cười chết.”

“Sao vậy?”

“Kỳ thật tên thích khách kia trang bị tốt lắm, thiếu chút nữa liền vọt vào, nhưng vào lúc mấu chốt, thần quan đứng sau bỗng nhiên thêm cho hắn kỹ năng Cực quang chúc phúc..... Ha ha ha, đứa con gái đó bị ngốc sao?”

“.....”

Cực quang chúc phúc, hy sinh một nửa lực phòng ngự, đề cao kỹ năng công kích trên diện rộng độ. Ở thời điểm công kích kết tinh rất hữu dụng, nhưng là..... ở thời điểm vào cửa mà sử dụng, hoàn toàn chỉ có con đường chết.

“Cô ta sau khi thêm kỹ năng đó, em một quyền đã đem tên thích khách kia về điểm xuất phát, nếu cô bé đó không làm vậy thì còn phải dây dưa nhiều..... Anh nói cô bé đó không phải là đứa ngốc?”

“Cô bé..... có phải tên Từ Ngưng?”

“Đúng vậy, Lão đại sao lại biết?”

Thanh Dạ không trả lời, ngồi nghĩ lại chuyện lúc đó..... Nữ thần quan này của Ngân Cánh thật sự là một người kỳ quái.

Thành chiến chấm dứt, Chu Luật giống như đã làm sai sự chuyện gì lui ở trong góc, ai cũng không để ý tới.

Cậu thấy người ở đội 2 bên cạnh nói như vậy:

“Thật không biết Ken lão đại có ý tứ gì, bảo chúng ta đi đánh Áo Giác, thật vất vả mới vào được cửa lại bảo chúng ta trở về..... Quả thực uổng phí khí lực.”

“Cậu không hiểu.” Một người khác cười nói, “Ken lão đại rõ ràng là có ý muốn mượn sức Áo Giác thôi.”

“Nhưng Áo Giác không phải là đồng minh của Ánh Sáng sao?”

“Cái gì mà đồng minh với không đồng minh, quốc chiến sắp tới, hết thảy đều là lời nói suông. Lão đại của Áo Giác có tiếng vì bản thân mình trước tiên, phương diện nào cũng phải có lợi cho mình trước.” Người nọ tiếp tục cười, “Cậu còn không biết? Trong trò chơi, chiến tranh giữa các công hội, đôi khi phức tạp khó có thể tưởng tượng. Dù sao những chuyện không thể làm trong đời thật, trong trò chơi thì lại có thể, mọi người đều muốn tăng thêm chút kích thích vào cuộc sống bình thần thôi.”

“Đúng vậy.....” Người nghe có chút đăm chiêu gật gật đầu.

Hôm nay, Ken thành công cướp lấy Cách Lăng Dịch Á Pháp Đế Thành, lại có thêm một lần ân tình với Áo Giác. Cụ thể thực hiện thế nào Chu Luật cũng không rõ ràng, nhưng cứ như vậy, Áo Giác khẳng định sẽ không muốn liên thủ cùng mình đối phó với Ngân Cánh.

Vì thế.... Ngân Cánh thực lực cường đại trong dự tuyển đánh bại Ánh Sáng, cuối cùng cùng dẫn theo ở Áo Giác phía sau dắt tay cùng tham gia Quốc chiến?

Vô luận nghĩ như thế nào, cũng không để loại chuyện này có thể dễ dàng phát sinh.

“Từ Ngưng.” Lưu Tinh đi tới chỗ cậu, giọng nói rõ ràng mát hừng, “Bạn hôm nay làm sao vậy?”

Sớm đoán được Lưu Tinh sẽ hỏi chuyện đó.

Hỏi đi..... Thứ cậu hiện tại đang cần, đúng là một cái có.

“Thực xin lỗi.....”

“Tuy rằng lão đại cũng không mạnh mẽ yêu cầu chúng ta chiếm được Hưu Bá Luân, nhưng hành động của bạn..... Cũng quá khoa trương đi, đó mà là hành động của thần quan trong thành chiến hả?”

“Thực thật có lỗi, đều là lỗi của mình.” Chu Luật không giải thích nhiều.

“Thật không biết nên nói như thế nào với bạn.” Lưu Tinh thở dài, “Nếu bị Ken lão đại biết, anh ấy nhất định sẽ đuổi bạn đi.”

“Đội trưởng, mình nghĩ mình hiện tại nên tạm thời rời hội. .... Mình không muốn thêm phiền toái cho hội, lại càng không muốn bị lão đại trách cứ.” Chu Luật hơi áy náy nói, “Cho mình một thời gian thích ứng với thao trường mình sẽ trở lại.”

“Điều này. ....” Lưu Tinh do dự một chút, gật đầu nói, “Cũng không phải không thể. Bất quá chờ bạn luyện tập tốt thao tác, nhất định phải nhớ trở lại Ngân Cánh nhé.”

“Ân.”

Lưu Tinh thêm “Tử Ngưng” vào danh sách bằng hữu, để sau này liên hệ lại. Chu Luật nhìn nam hài đơn thuần này, nhẹ nhàng thở dài.

Sẽ không có dịp lấy thân phận “Tử Ngưng” để gặp lại bọn họ. Cho dù là Ngân Cánh, hay Lưu Tinh.

Sau khi cõng ra lớp nguy trang, bọn họ sẽ thực sự trở thành địch nhân.

Cứ như vậy đi, dừng lại ở đây.

Hiện tại, sự tình muốn điều tra đã xong. Mà kế hoạch của mình nếu không tiến hành bây giờ, sẽ không kịp.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Quyết định trọng yếu

Edit: Bé Na

Chu Luật tắt máy tính, cầm áo khoác đi ra cửa.

Đích đến, nhà Hồ Ly.

Gặp đá kích của Thiên Tùng, lại bị mất Pháp Đế Thành, tinh thần Hồ Ly chắc chắn sẽ không tốt.

“Tiểu Luật. .... sao cậu lại đến đây?”

“Có một số việc muốn thương lượng với cậu.” Chu Luật tiện tay đóng cửa lại, đi vào phòng khách. máy tính của Hồ Ly để ở trong góc, hơn nữa vẫn chưa thoát khỏi trò chơi.

“Chờ một chút. .... Tôi nói với bọn họ một tiếng.”

Hồ Ly hoang mang rối loạn chậm rãi đi đến trước máy tính gõ vài thứ, lại nhanh chóng logout. Giống như có vấn đề gì không muốn nghĩ tới làm cho Chu Luật cũng thấy hoang mang.

Chu Luật tự nhiên hiểu được cậu ta chú trọng mặt mũi, muốn giấu diếm sự việc đã xảy ra trước mặt hảo hữu, nhẹ nhàng thở dài.

“Có chuyện gì muốn nói, cậu nói đi.”

“Chuyện đó, tớ sẽ nói thẳng.” Chu Luật rõ ràng nói, “Chuyện của Cách Lăng Địch Á, tớ đều đã biết tất cả.”

“Chẳng lẽ là. ....”

Hồ Ly trong đầu nhất thời hiện ra cái tên “Quả Quả” Nghĩ đến người bị tình nghi này, mặt tự nhiên biến sắc.

“Cậu đừng giận cô bé, là cô bé nghĩ cho cậu.” Chu Luật ngồi xuống sofa, nhìn đối phương nói, “Hồ Ly. .... Hay là cậu vẫn muốn giấu diếm tớ? Kỳ thật cho dù cậu không nói, thảo luận trên diễn đàn sớm hay muộn cũng sẽ có chuyện bất quải.”

“Trước mắt. .... chính là đang lưu truyền chuyện Cách Lăng Địch Á cùng Ngân Cánh xác nhập làm một.” Hồ Ly cũng không có phủ nhận.

“Chuyện ngày đó Tùng trộm đồ thì sao?”

“Tớ không có chứng cứ.” Hồ Ly âm thầm nói, “Cho dù thật sự là hấn ta làm, thì phải làm thế nào đây. .... Hấn trộm đồ rồi tìm Ngân Cánh nương tựa, kỳ thật tớ cũng có phần trách nhiệm trong đó.”

“Úc?”

“Sau khi cậu rời khỏi, tớ liền phòng bị hấn. Kho chứa tiền, kho chứa vũ khí đều sửa lại mặt mã. Hấn ta vài lần tìm tớ hỏi, đều bị tớ qua loa tắc trách từ chối. Có lẽ là vì tớ đối với hấn không tín nhiệm, dẫn đến chuyện hấn vì thế mà phản bội.”

“Hò Ly.....” Chu Luật thở dài, “Có một số việc cậu không biết. Thiên Tùng và Ken, sau khi tớ gia nhập Cách Lãng Địch Á đã có liên hệ. Cậu đề phòng hấn kỳ thật là chuyện tốt, nếu không hậu quả còn nghiêm trọng hơn, hiện tại Cách Lãng Địch Á chỉ sợ cái gì cũng bị người ta trộm mất.”

Lần đầu nghe thấy chuyện này. Hò Ly biểu tình hơi kinh ngạc, nhưng rất nhanh lấy lại bình tĩnh.

Cậu trầm mặc một chút, mở miệng nói: “Mặc kệ nói kiểu gì, sự tình đều đã trở thành như vậy. Có lẽ là tớ gieo gió gặt bão đi. Nếu tớ lúc trước giữ lại cậu, nay Cách Lãng Địch Á cũng sẽ không xuất hiện tên phản đồ đó.....”

“Chuyện đã qua, không cần nhắc lại.” Chu Luật lắc đầu nói, “Cậu nói không sai, sự tình đã thành như vậy.... Nhân vật của hội trưởng bị trộm, phó hội trưởng dẫn người ra nhập hội khác, nói ra thực làm cho người ta mất mặt. Phương pháp duy nhất có thể vãn hồi trước mắt, cũng chỉ có một lần nữa lại đứng lên, đoạt được quốc chiến danh ngạch từ tay Ngân Cảnh, làm cho này mộng đẹp của bọn họ hoàn toàn tan biến.”

“Tớ đương nhiên muốn đường đường chính chính ra tay với bọn Ngân Cảnh.” Hò Ly khẽ thở dài, “Nhưng Tiểu Luật ah, cậu không phải không rõ tình huống hiện tại..... Trong hội, quả thật không còn gì để nói.”

“Hiện tại tốt cùng là như thế nào?”

“Hoàn toàn không chấp nhận được.” Hò Ly lắc đầu, “Sĩ khí hạ, không ngừng có người rời hội. Tuy rằng Quả Quả cùng vài bằng hữu của cô bé đều gia nhập hỗ trợ, nhưng vẫn là không có bao nhiêu điểm khởi sắc.”

Quả Quả..... Đứa nhỏ tâm địa thiện lương. Trước kia ngoài miệng luôn nói chán ghét Hò Ly chán ghét Hò Ly, hiện tại Cách Lãng Địch Á xảy ra chuyện, cô bé so với bất luận kẻ nào đều nóng vội hơn.

Chu Luật trầm tư một lát, ngẩng đầu nói:

“Hò Ly, tớ hỏi cậu..... Cậu là có thật sự muốn trừng phạt Thiên Tùng và Ken, thật sự muốn tham gia quốc chiến?”

“Đương nhiên.” Hò Ly trả lời quyết đoán.

“Vậy.” Chu Luật gật gù đầu nói, “Tớ sẽ trở về giúp các cậu.”

“.....”

Hò Ly một khắc sau đó thậm chí nghĩ mình nghe nhầm, lập tức hỏi lại:

“Tiểu Luật, cậu đang nói cái gì?”

“Tớ nói, tớ trở về giúp các cậu.” Chu Luật bình tĩnh nói, “Giúp các cậu trừng phạt Thiên Tùng và Ken, giúp các cậu chiếm lấy quốc chiến danh ngạch. Tuy rằng tớ không dám cam đoan Cách Lãng Địch Á nhất định có thể nhận được vé vào quốc chiến, nhưng tớ sẽ làm hết sức.”

Bạn bè với nhau mấy năm nay, Hò Ly hiểu rất rõ tính tình Chu Luật. Cậu không có nhiều bạn bè, nhưng làm việc thật sự rất nghiêm túc. Nay cậu đã nói như vậy..... Cách Lãng Địch Á thật sự sẽ có hi vọng?

Vân Trung, Ưu Cách, Ngải Cứu, Quả Quả..... Những người này lựa chọn lưu lại ở thời điểm khó khăn nhất, đã làm mình thực cảm động, mà hiện tại.....

“Tiểu Luật..... Cảm ơn cậu.”

“Cậu là anh em của tớ, tớ tất nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn.” Chu Luật hơi hơi nhướng mày, “Nhưng là có chút chuyện, tớ phải giải thích rõ ràng với cậu.”

“Cậu nói đi.”

“Tớ trở về giúp Cách Lãng Địch Á, cũng không chỉ là vì các cậu, mà cũng là vì Ánh Sáng.”

“....”

“Ken tiếp nhận tài lực của Cách Lãng Địch Á, lại ổn định Áo Giác. Cậu ta chán chán đã ra quyết định, dự tuyển sẽ dốc toàn lực đối phó Ánh Sáng.”

“Ý của cậu là?”

“Cách Lãng Địch Á nếu vào lúc này ngăn chặn Ngân Cảnh, hai hội tranh chấp, tình huống đó không thể nghi ngờ là đối với Ánh Sáng có lợi nhất..... Nói như vậy, cậu hiểu chứ?”

“Tớ đã hiểu. Cậu gia nhập Cách Lãng Địch Á giúp chúng tớ đối phó Ngân Cảnh, kỳ thật là nhất cử lưỡng tiện.”

“Thực có lỗi, Hồ Ly.” Chu Luật nhẹ nhàng nói, “Mục đích của tớ không đủ đơn thuần.”

“Không cần giải thích. .... Thân phận của cậu đặc thù, tớ hoàn toàn có thể lý giải.” Hồ Ly bật cười, “Tiểu Luật, cậu thật đúng là có cái gì nói cái đấy, thẳng thắn hết mức có thể.”

“.....”

Hồ Ly thành khẩn nói: “Nói thực, cậu muốn quay lại Cách Lăng Dịch Á, cũng đã làm cho tớ thực cảm động. Nói vậy các anh em khác và Quả Quả thấy cậu, cũng sẽ thực vui vẻ đi.”

“Tớ chỉ ở lại Cách Lăng Dịch Á hai tháng. Dự tuyển chấm dứt, tớ sẽ trở về.”

“Àn. .... Tiểu Luật, vậy cậu chuẩn bị hướng bên Ánh Sáng giải thích thế nào rồi?”

“Tớ không nghĩ sẽ giải thích nhiều.” Chu Luật trả lời.

Cậu hiểu rõ, Hồ Ly cũng không muốn cho người khác biết biến cố của Cách Lăng Dịch Á. Hơn nữa cái tên “Người khác” kia cho tới nay vẫn là oan gia với Thanh Dạ.

“Nhưng, nếu Ánh Sáng khi dự tuyển có chuyện gì ngoài ý muốn. ....”

“Sẽ không.” Chu Luật nhớ tới một việc, ôn nhu nói, “Tớ tin tưởng vào bọn họ.”

Hồ Ly nhìn cậu một lát, cũng cười nói:

“Tiểu Luật, cậu thật sự đã thay đổi. Trước kia tuy rằng cậu làm việc cũng thực nghiêm túc, nhưng tớ chỉ cảm thấy, cậu kỳ thật chỉ là vì không muốn làm chính mình thất vọng, mà không phải thật tình coi trọng mấy thứ đó.”

“Úc. ....?”

“Hiện tại lại không giống. Mỗi lần nhắc tới Ánh Sáng, biểu tình của cậu có vẻ đặc biệt ôn nhu. Làm cho người khác đổ ky. ....” Hồ Ly trêu ghẹo nói, “Chẳng lẽ cậu thật sự thích Đỗ Vũ Trạch?”

Chu Luật hơi hơi run rẩy một chút.

“Đúng vậy. ....” Cậu khẽ mỉm cười, thần nhiên nói, “Tớ thương anh ấy.”

Trả lời nghiêm túc như thế, ngược lại làm cho Hồ Ly nháy mắt ngượng ngùng đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Tạm thời biệt ly

Edit: Bé Na

Chu Luật ở mặt ngoài tuy rằng bình tĩnh, nhưng thật ra, cậu đã nghĩ tới vấn đề này không chỉ một lần: Nếu tại thời điểm này rồi Ánh Sáng ra đi, hai tháng sau, mình còn có thể một lần nữa được Ánh Sáng tiếp nhận?

Ràng buộc càng sâu, lại càng không thể chấp nhận sự phản bội. .... Đạo lý như vậy, ai cũng hiểu. Hiện tại, chỉ có đặt hy vọng ở nơi Thanh Dạ và những người xung quanh, mong bọn họ có thể vẫn tín nhiệm mình như lúc này.

Thực sự chờ đợi, chờ Thanh Dạ có thể lý giải cho ý định của mình.

Phó hội trưởng “mất tích” vài ngày cuối cùng cũng đã trở lại. Buổi tối hôm nay bỗng nhiên xuất hiện ở nơi tập hợp. Mọi người nguyên bản đang chuẩn bị tụ tập đi làm nhiệm vụ kiểm đồ, thấy Chu Luật, đều thanh hô:

“Phó hội đến vừa lúc, cùng đi làm nhiệm vụ kiểm đồ đi.”

“Bạch Ba Chi Vũ?” Chu Luật hỏi, “Mọi người đều chuẩn bị đi suốt đêm?”

“Àn. Mấy ngày hôm trước lại được thêm một cái Long Thiên Sứ, cuối cùng đã có thể làm được cái Bạch Ba Chi Vũ thứ hai.” Thanh Dạ mỉm cười gật

gật đầu, “Luật cũng tới tham gia đi. Trước tiên mọi người cứ phân công nhau đi làm nhiệm vụ, trình tự chế tạo cuối cùng sẽ do cậu làm. Tôi tin Thần Vô Chi Nguyệt nhất định sẽ phát huy tác dụng.”

Bạch Ba Chi Vũ, vật phẩm gia tăng công kích cùng tốc độ di chuyển mạnh nhất. Sau khi Thần Vô online kết thúc việc nâng cấp, chính thức mở ra nhiệm vụ chế tác. Để làm được vật phẩm này, trước đó không chỉ phải thu thập hơn mười loại tài liệu hiếm có, đồng thời cũng cần số lượng lớn nhân lực ở những vùng khác nhau tiếp nhận nhiệm vụ liên hoàn. Càng khó khăn hơn chính là, cuối cùng giao cho NPC chế tác xác suất thành công chỉ còn có 50%, cho nên Thanh Dạ quyết định trước khi làm nhiệm vụ này, mỗi lần đều phải chuẩn bị được ít nhất hai bộ tài liệu.

Nếu đêm nay chế tác thành công, thì đây chính là cái Bạch Ba Chi Vũ thứ hai của Ánh Sáng Chi Đường. Công hội bài danh cuối tháng cũng có khả năng bởi vì vậy mà sẽ càng thu vị hơn.

Mọi người đều thực hưng phấn. Lời muốn nói, tựa hồ không có cách nào để nói ra. Chu Luật nghĩ nghĩ, gật đầu nói:

“Đi thôi, mọi người cùng đi.”

Hiện cứ coi như lần cuối cùng hành động cùng những anh em ở Ánh Sáng trước khi rời đi. .... Lần đoàn tụ sau, sẽ trong hoàn cảnh thế nào?

Bỗng nhiên có chút không muốn nghĩ tiếp.

Chu Luật từ kho hàng lấy ra Thần Vô Chi Nguyệt, trang bị trên người. Vật phẩm trên cổ phát ra ánh sáng màu lam nhạt. Chu Luật chưa bao giờ quên, đây là tâm ý của mọi người.

Thần Vô Chi Nguyệt ngẫu nhiên mỗi lần Login Logout sẽ gia tăng giá trị may mắn, cao nhất có thể đạt tới 50%. Mặt khác, vật phẩm này còn có tính năng chưa công khai vẫn đang che dấu tác dụng, tùy thời cơ sẽ tự phát động.

Hy vọng Thần Vô Chi Nguyệt tới nay có thể thuận lợi thực hiện nguyện vọng của bọn họ.

Mọi người rời điểm tập hợp đến nhận nhiệm vụ. Chu Luật cùng vài thần quan ở lại chỗ này, để giúp mọi người lưu chuyển thông tin

Thanh Dạ nhận được nhiệm vụ nặng nhất, cơ hồ phải chạy qua chạy lại trên bản đồ thành thị sở hữu. Nhìn bóng dáng anh qua lại một giây cũng không ngừng, Chu Luật nhìn không được dùng tán gẫu mật nói:

“Mệt mỏi thì nghỉ ngơi một chút.”

“Không sao hết.” Thanh Dạ trả lời rất nhanh, “Có Luật ở nơi này cùng anh, anh một chút cũng không cảm thấy mệt.”

Chu Luật trầm mặc, không thêm nói lại.

Mình trước kia làm việc rất ít khi lo lắng đến tâm tình của người khác, cuối cùng hôm nay cũng cảm nhận được cảm giác rối rắm này.

Hai giờ rưỡi sáng, nhiệm vụ liên hoàn vòng thứ nhất hoàn thành. Đáng tiếc cuối cùng Bạch Ba Chi Vũ không thể chế tạo thành công. Mọi người sau một phen cổ vũ lẫn nhau, lại vội vàng bắt đầu tiến hành vòng thứ hai.

Cho đến bốn giờ sáng, cái Bạch Ba Chi Vũ thứ hai của Ánh Sáng Chi Đường mới chính thức sinh ra ở trong tay Chu Luật.

“Hô.....”

Mọi người đồng thời nhẹ nhàng thở ra.

“Thất bại một cái, thành công một cái, tỉ lệ đúng là 50%. ....NPC thật đúng là dạng ki bo, cho người ta nhiều hơn một cái cũng không được.”

“Được thế này cũng là tốt rồi.” Thanh Dạ cười nói, “Áo Giáp từ khi bắt đầu đến bây giờ vẫn chưa thành công một lần, chúng ta cũng chỉ mới thất bại vài lần thôi.”

“Phó Hội có thể đến thật sự là chuyện tốt a..... Hắc hắc.”

“Muốn quy công thì chỉ có thể quy công cho Thần Vô Chi Nguyệt.....” Chu Luật thản nhiên nói, “Kỳ thật tôi hôm nay tới đây, còn muốn nói với mọi người một quyết định trọng yếu.”

“Quyết định gì vậy?”

“Từ ngày mai, tôi sẽ không còn ở lại Ánh Sáng.”

Những lời này, không thể nghi ngờ chính là một quả bom, nhất thời tất cả mọi người ở đây đều nghĩ mình đang nằm mộng. Bao gồm cả Thanh Dạ.

“Thật ra thì.....” Chu Luật giải thích, “... chỉ không thể cùng các cậu tham gia quốc chiến dự tuyển thôi. Sau khi tháng dự tuyển kết thúc, tôi sẽ trở về.”

“Phó Hội..... Muốn đi đâu?” Cá Chết hỏi, “Là công việc bận quá sao?”

“Không.” Chu Luật lắc đầu, “Tôi phải trở về Cách Lãng Địch Á một thời gian.”

“.....”

Nghe thấy bốn chữ này, hội lý nhất thời nổ tung.

“Vì cái gì muốn trở lại Cách Lãng Địch Á? Phó hội lúc trước không phải là từ đó mà đi sao?”

“Bọn họ có chuyện xảy ra, tôi phải trở về hỗ trợ.” Chu Luật ngắn gọn nói, “Hy vọng mọi người có thể lý giải quyết định của tôi.”

“Hỗ trợ Cách Lãng Địch Á, còn chúng em thì sao? Khi dự tuyển tình huống hỗn loạn. ....” Hoa Linh kích động nói, “Đến lúc đó chẳng lẽ muốn chúng em động thủ với Phó Hội sao?”

“Đến cuối cùng Cách Lãng Địch Á tham dự được Quốc chiến nhưng chúng ta không được, đó mới hài kịch đi?”

“Phó hội. .... Anh rốt cuộc đang nghĩ gì vậy? Cách Lãng Địch Á cùng Ngân Cánh là đồng minh a, mặc kệ anh như thế nào cũng không thể đi tới bọn họ chỗ được?”

Đối mặt với nhóm hội viên mỗi người một vấn đề, Chu Luật lựa chọn không trả lời.

“Hội trưởng, anh cũng vậy!” Hoa Tĩnh trừng mắt nói, “Phó Hội muốn đi, đây là đại sự, vì sao lại không nói trước với chúng em một tiếng? Làm hại chúng em một chút tâm lý chuẩn bị cũng không có.”

“Hoa Linh, đừng nói nữa.” Trà Trà vội vàng ngăn chặn.

“..... Rất đơn giản.” Thanh Dạ thần nhiên nói, “Bởi vì tôi cùng các cậu giống nhau, cũng là hiện tại mới biết được.”

“.....”

Hoa Linh nhất thời không còn lời nào để nói.

“Luật.” Thanh Dạ gọi, “Cậu lại đây, tôi với cậu hai người nói chuyện.”

Những người còn tại chung quanh cũng không ngừng nghị luận. Hai người tới một bên, lại trầm mặc nửa ngày mới có lời trao đổi.

“Luật. .... cậu biết tháng sau là quốc chiến dự tuyển đi?”

“Uhm.”

“Cậu mấy ngày nay rốt cuộc là đã làm cái gì?”

“Làm chuyện nên làm.”

“Sau đó cậu liền quyết định trở lại bên Hồ Ly?”

“Đúng.”

“Quốc chiến dự tuyển là chuyện lớn, tôi hy vọng cậu hiểu rõ điều này.”

“Tôi cũng đã hiểu rõ.”

“Cách Lãng Địch Á rốt cuộc đã phát sinh vấn đề gì?”

“Tạm thời vẫn chưa thể nói.”

“.....”

Một cuộc nói chuyện vô vị, Thanh Dạ cười khổ nói:

“Quả nhiên. .... Cậu không muốn nói chuyện, ai cũng không thể miễn cưỡng cậu nói.”

“.....”

“Quên đi, Luật, tùy cậu vậy. Cậu muốn làm cái gì thì làm cái đó đi, dù sao chúng tôi căn bản cũng không thể quản được.”

Đây là lần đầu tiên Thanh Dạ, dùng loại khẩu khí này nói chuyện với mình.

Nhất định là..... Tức giận rồi.

“Thanh Dạ, tôi tin tưởng các anh có thực lực thông qua kì dự tuyển, cho nên tôi mới không lo lắng. Tháng năm tôi sẽ trở về với Ánh Sáng, hy vọng khi đó.....”

Hy vọng khi đó, có thể các cậu sẽ hiểu được, và sẽ không..... bài xích tôi.

Chu Luật cuối cùng cũng không nói ra nửa câu sau.

Quên đi, tốt hơn hết không nên tiếp tục ở lại chỗ này, làm anh ấy tức giận thêm.

Thật có lỗi, Thanh Dạ. Loại người tính tình như em, đôi khi sẽ làm anh phải bận tâm suy nghĩ rồi.

Thật có lỗi.

Nhưng vô luận thế nào, em cũng mong anh tin tưởng.

Em tuyệt đối sẽ không phản bội mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Luyện kim thuật sĩ mạnh nhất

Edit: Bé Na

Nhân thủ không đủ là vấn đề lớn nhất Cách Lăng Định Á gặp phải. Đương nhiên, hiện tại cũng không dư thừa tài chính đi tìm lính đánh thuê.

Con đường duy nhất trước mắt, tựa hồ chỉ có thể dựa vào những bằng hữu thân cận nhất. Quả Quả cùng Vân Trung kêu gọi bạn bè vào hội hỗ trợ, tuy rằng những người này kinh nghiệm thành chiến đều khuyết thiếu nghiêm trọng, nhưng thái độ thì cực kì nhiệt tình thành khẩn.

Dù ở nơi nào, người có năng lực thế nào, thì sẽ làm chuyện phù hợp với năng lực đó. Bồi dưỡng lực lượng mới cho Cách Lăng Định Á, là mục đích cuối cùng của Chu Luật.

Vì muốn nhờ viện trợ của những người có thực lực, Chu Luật tìm tới Sera, yêu cầu mượn một vài người đang rảnh rỗi một thời gian.

Đối phương lo lắng một chút, cười nói:

“Hiếm khi Tiểu Luật nhờ tôi như vậy, tôi thế nào cũng phải cho cậu nợ một mối ân tình. Như vậy đi, tôi sẽ đi tìm bọn họ thương lượng, nếu có người nguyện ý đến giúp vui, tôi sẽ lập tức báo bọn họ tới tìm cậu.”

“Cảm ơn, Sera.”

“Cảm ơn cái gì, dù sao bọn họ không nhàn rồi thì cũng là rồi nhàn, không bằng đi theo cậu hoạt động gân cốt. Hy vọng cậu có thể giáo dục lại mấy tên không ngoan đó.” Sera ánh mắt nháy mắt, sâu sắc hỏi, “Bất quá bên ngoài không phải đang truyền tin Ngân Cánh cùng Cách Lăng sát nhập làm một sao? Vì sao còn muốn còn muốn hỗ trợ phía sau Hồ Ly gia tăng nhân lực?”

“Muốn lấy thông tin viết bài mới hả?”

“Không phải mà.....”

Chu Luật cười cười, trả lời: “Nếu tôi muốn cho Cách Lăng Định Á tranh thủ một danh ngạch Quốc chiến, cậu nghĩ như thế nào?”

“Không phải chứ.....” Sera kinh hãi, “Nếu Cách Lăng cùng Ngân Cánh tham dự, Ánh Sáng bên kia làm sao bây giờ? Tôi mới không tin cậu đã đem gia đình đánh mất.”

Sera nghĩ nghĩ, lại hỏi: “Tiểu Luật, chẳng lẽ cậu lại đang làm chuyện gì quan trọng lắm sao?”

“Cũng không có gì quan trọng.” Chu Luật thản nhiên nói, “Nhưng có điểm khó giải quyết.”

“Tôi hiểu..... Nếu còn cách khác cậu cũng sẽ không tìm tới tôi mượn người.” Sera thấu hiểu nói, “Người bên tôi cậu có thể yên tâm sử dụng, tôi cam đoan bọn họ sẽ không hỏi những vấn đề dư thừa.”

“Vâng.”

“Hon nữa. ....” Sera giáo hoạt cười cười, “Nếu cậu có khả năng thu phục được họ, nói không chừng về sau này bọn họ sẽ khẳng khẳng một mực đi theo cậu.”

“.....”

“Ok ok, cứ như vậy đi. Tiểu Luật, giải quyết tốt chuyện của cậu, trời có sập xuống tôi cũng cho cậu một cột chống.” Sera thần bí nói tiếp, “Tiện đây, tôi muốn nói cho cậu một tin tức xấu trong nội bộ nhé.”

“Cái gì vậy?”

“Lần cập nhật sau, đánh Hoa Yêu sẽ không tiếp tục rơi Cỏ Chi và Cỏ Lan Thủy. Cho nên những vật phẩm đó rất nhanh được sử dụng hết.”

“Thật sự?”

Cỏ Chi và Cỏ Lan Thủy là hai loại dùng làm bổ huyết được rất tốt. Khối lượng nhẹ, hiệu quả cao, giá cả phải chăng. Một khi không xuất hiện nữa, cũng chỉ có thể sử dụng một loại bổ huyết được khác tên gọi Tứ Hiệp Quả. Tứ Hiệp Quả cùng Cỏ Chi và Cỏ Lan Thủy hiệu quả khác nhau không nhiều lắm, nhưng giá lại cao hơn một chút.

“Dù sao tôi cũng chỉ nói đến thế. Muốn tiết kiệm tiền, cậu chắc chắn biết phải làm gì bây giờ? Hắc hắc. ....”

Sera mỉm cười tiễn Chu Luật.

Vừa nhận được tin tức này, Chu Luật lập tức liên hệ với Độc Bộ, yêu cầu đặt hàng.

“Nói đi. .... Luật phó hội cậu là người đầu tiên nghe được tiếng gió mà tới đây mua hàng.”

Độc Bộ đang ở chính đồn lại hàng hóa. Nhận được yêu cầu của Chu Luật, lộ ra biểu tình kinh ngạc.

“Sao? Chẳng lẽ anh muốn chìm hàng giữ giá?” Chu Luật nói giỡn.

“Cũng muốn nhưng tôi sẽ không làm thế. Nếu Cỏ Chi và Cỏ Lan Thủy cùng Tứ Hiệp Quả giống nhau, nếu tăng giá hai món kia thì mọi người vẫn sẽ chọn Tứ Hiệp Quả nếu nó rẻ hơn chứ.”

“Như vậy đi, tôi muốn một nửa số hàng trong kho của anh. Ngoài ra, đem đơn hàng lần trước của Ánh Sáng toàn bộ sửa thành Cỏ Chi và Cỏ Lan Thủy, nếu Thanh Dạ có hỏi, anh cứ nói là tôi quyết định.”

“Được rồi.”

Sau khi hoàn thành tiền đặt cọc, Độc Bộ thờ dài: “Thật đúng là không quen. .... trên tên của Luật phó hội không thấy có tên hội Ánh Sáng.”

“Trà Trà cũng nói qua với anh rồi đúng không?”

“Uh. .... Bã xã đã nói, trong hội lý có đứa nhỏ không hiểu chuyện thậm chí cho rằng, vô luận Cách Lăng Dịch Á đã xảy ra cái gì, cậu cũng không nên bỏ Ánh Sáng mà đi.” Độc Bộ cười yếu ớt nói, “Bất quá bà xã nhà tôi lại cho rằng, cậu rời đi nhất định là có lý do.”

“Như vậy, Độc Bộ, anh nghĩ sao?”

“Tôi? Tôi bất quá chỉ là một người ngoài mà thôi, có thể nói cái gì.” Độc Bộ ngồi xuống, chậm rãi nói, “Từ trước đến nay tứ đại công hội muốn mua bán thì lui tới, bốn hội muốn tranh đấu gì tôi cũng không thực sự quan tâm. Trò chơi giống như hình ảnh một xã hội thu nhỏ, mối quan hệ phức tạp giữa các công hội, đôi khi người ngoài sẽ không lý giải được. .... Bất quá tôi cùng bà xã có cái nhìn giống nhau. Luật phó hội là một người hiểu biết, việc quyết định muốn làm thì trong lòng cũng rõ. Những người khác, chỉ có thể để họ muốn nghĩ gì thì nghĩ.”

“Cám ơn anh, Độc Bộ.”

“Nhưng đối với Tiểu Thanh Từ mà nói, muốn chấp nhận chuyện này chỉ sợ sẽ có điểm hơi khó khăn. Luật phó hội, cậu không muốn để cậu ta giúp cậu sao?”

“Tôi nghĩ tự mình giải quyết xong chuyện này. Những hành động của tôi hiện giờ, tạm thời không quan hệ tới Ánh Sáng.”

“Không muốn đem thêm phiền toái tới Ánh Sáng?” Độc Bộ sờ sờ đầu, “Luật phó hội. .... Cậu cũng thật sự nghĩ nhiều rồi.”

“Đôi khi, tôi cũng không biết tại sao mình lại để ý đến nhiều chuyện như vậy.” Chu Luật nhẹ nhàng lắc đầu, “Tôi cũng không rõ.”

Nhưng không để ý tới nhiều mặt, đến cuối cùng vẫn là không tốt.

Phía Sera thông báo chuyện mượn người, những người đồng ý ngày hôm sau sẽ tới Cách Lăng Dịch Á báo danh.

Chu Luật hoàn toàn không ngờ.....Những người theo lời Sera nói là “Không ngoan” thì ra lại là bọn họ.

Vài vị bằng hữu thân mật nhất bên cạnh Sera, thánh kỵ sĩ “Thần Danh Nghĩa”, triệu hồi sư “Không Thể Cùng Em Một Nơi”, thần quan “Phiêu Linh Chi Phong”, còn có nhân vật được phong quái dị nhất server, mỗi tháng lượng được chế được đều đứng đầu bảng .....“Luyện Kim Thuật Sĩ Siêu Cấp Mã Lệ”.....

Nghe nói người này nếu nhìn thấy một cô bé, lời đầu tiên nói nhất định sẽ là —

“Em gái xinh đẹp, cũng chơi nhân vật[Luyện Kim Thuật Sĩ Mã Lệ] này sao? Nhân vật Mã Lệ cũng thực đáng yêu đi. Nhưng là tôi so với cô ta càng đáng yêu hơn, bởi vì tôi là Luyện Kim Thuật Sĩ Siêu Cấp Mã Lệ!”

Đương nhiên..... Chỉ là lời đồn đại mà thôi.

Tên Mã Lệ này, rõ ràng là một bộ dạng tinh linh phiêu phiêu xinh đẹp, lại cả ngày đeo đôi kính mắt to mắt nỡ quan vô cùng, trên đầu là một đồng nor bướm màu sắc rực rỡ.

Quan hệ với Chu Luật cũng chỉ là sơ giao, mà cậu ta vừa vào cửa liền kêu “Tiểu Luật Tiểu Luật” thập phần thân thiết. Chỉ trong chớp lát, liền gọi tất cả mọi người trong Cách Lãng Địch Á bằng cái tên cực kì thân mật.

Sau đó cậu tùy tiện ngồi xuống ghế trên, cười âm hiểm với Hồ Ly:

“Vào cửa Cách Lãng Địch Á, thì là người của Cách Lãng Địch Á. Tiểu Hồ, sau này cậu cần phải phụ trách nuôi tôi nha~..... Đúng rồi, trước tiên cậu nên suy nghĩ nuôi tôi như thế nào đi. Chờ trợ thủ của tôi đến đây đã, trước khi cô ấy đến tôi phải đi ngủ một lát..... Được rồi được rồi, cứ quyết định như vậy đi.”

Nói xong, cậu ta lập tức giờ cái biển “Đang nghỉ ngơi, làm ơn đừng quấy rầy”, rồi cuộn người ngủ ngon lành.

Sau khi nghe cậu ta làm nhảm một hồi, sắc mặt của Hồ Ly có chút khó coi. Cậu hỏi Chu Luật: “Cậu ta rốt cuộc là đến đây làm gì.....”

Chu Luật an ủi nói: “Nghe nói cậu ta trước nay vẫn là cái dạng này. Trước kia ru rú trong nhà, nay muốn đến giúp cậu, thế đã rất đáng khen rồi.”

“Nhưng tớ vẫn có cảm giác cậu ta cứ là lạ thế nào ấy.”

“Sera bảo cậu ta đến, tất nhiên là có lý do. Khi công hội đăng kí dự tuyển, cũng không chỉ là xem số lượng thành đoạt được. Số lượng hội viên trong công hội cùng số điểm hoàn thành nhiệm vụ cũng có ảnh hưởng nhất định. Nhiệm vụ tăng số lượng thành viên, trên thực tế đúng là kiếm được càng nhiều người càng tốt.”

“Uh.”

“Hồ Ly, cố gắng xác lập mối quan hệ thân thiết với bọn họ, lưu lại trong bọn họ ấn tượng tốt. Nếu sau khi dự tuyển kết thúc, bọn họ nguyện ý tiếp tục lưu lại, Cách Lãng Địch Á sẽ lại có một ngày hưng thịnh.”

“Tôi hiểu ý cậu, Tiểu Luật.” Hồ Ly gật gật đầu.

“Mã Lệ có ở đây không?”

Một nữ luyện kim tên gọi “Bé con Trời Nắng” bỗng nhiên tiến vào thăm dò.

“Minh là trợ thủ của cậu ta, hiện tại đến đưa tin.”

Trợ thủ trong miệng quái nhân đã xuất hiện. Không nghĩ tới lại là một cô bé ngoan ngoãn, cùng cậu ta một chút cũng không giống.

Nhưng vì sao..... Lại có cảm giác quen mắt?

“A..... Luật, quả nhiên là anh.” Cô gái hô lớn chào cậu, “Đã lâu không gặp.”

“Cô bé không phải là.....” Hồ Ly kinh ngạc nói.

“Uh.....” Chu Luật gật gật đầu, cũng đáp lại nói, “Đúng vậy, đã lâu không gặp, Tiểu Tinh.”

Bé Con Trời Nắng, thật ra đúng là vị hôn thê trước đây của Chu Luật..... Hai người sau khi chia tay, rốt cuộc cũng chưa lần nào gặp nhau.

Không nghĩ hiện tại nhờ Mã Lệ mà có cơ hội gặp lại nhau.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Thứ gọi là Yêu nghiệt

Edit: bé Na

Chu Luật còn nhớ rõ nguyên nhân cậu chia tay với Tiểu Tinh.

Một buổi tối thứ sáu nào đó, Tiểu Tinh đang làm một nhiệm vụ quan trọng, đi trên đường mới phát hiện trên người không còn phù hồi thành. Bất đắc dĩ, đành nhờ Chu Luật hỗ trợ mang cô trở về. Nhưng lúc ấy Chu Luật còn đang bận chỉ huy Cách Lăng Địch Á công thành chiến, nên chậm chạp không trả lời lại cho cô. Cho đến mười giờ, công thành chiến kết thúc mới gửi tin tán gẫu mật hồi cô đang ở đâu.

Lần đó, Tiểu Tinh thật sự tức giận. Cô lưu lại một câu “Trong lòng anh, địa vị của công hội vĩnh viễn đều cao hơn so với tôi?”, sau đó liền nói lời tạm biệt với Chu Luật.

Trong trí nhớ Chu Luật, Tiểu Tinh luôn luôn có gì đó cách xa cùng các hoạt động linh tinh giống công thành chiến. Cho dù có tham gia công hội, cho tới bây giờ cũng chỉ theo bằng hữu tham gia chơi đùa mấy hội nhỏ. Nay cô đồng ý theo Mã Lệ đến Cách Lăng Địch Á, cũng coi như một điều kì lạ.

Thật không biết, Sera rốt cuộc đã dùng phương pháp gì để động viên những con người này .....

Thành viên mới gia nhập công hội, cùng với thành viên đồng ý ở lại sau sự việc vừa rồi là mười chín người, trong đó nhân viên hậu cần chiếm bảy người. Trong mười hai người còn lại, có một nửa là không có kinh nghiệm thành chiến.

Chu Luật đem phân loại chức nghiệp của những người có thể tham gia dự tuyển vào nhóm công thành chiến, bổ nhiệm cho những hội viên có kinh nghiệm bồi dưỡng cho những hội viên mới các tính năng quen thuộc, tạm thời lấy đánh quái luyện cấp làm chương trình huấn luyện.

Cô bé Quả Quả..... Chu Luật hiểu rất rõ của trình độ thao tác của cô bé thế nào. Bất quá cậu nhìn ra được, Quả Quả lần này nhiệt tình mười phần. Tin tưởng qua một phen huấn luyện, cũng sẽ tiến bước rất nhanh.

Chu Luật phụ trách chỉ huy huấn luyện, Vân Trung phụ trách quản lý công hội. Chỉ còn Hồ Ly..... cuối cùng đảm nhiệm phụ trách tổ hậu viện ứng phó cho quốc chiến.

Cái gọi là tổ hậu viện, chính là hai tổ khó nhất hầu hạ nhất trong hội, tổ chế được cùng tổ nhiệm vụ. Những người này bình thường tính tình tùy tiện, thích đem những người rảnh rỗi trong hội lý trở thành nô lệ sai sử. Đến nỗi sưu tập nguyên vật liệu có khó khăn bao nhiêu, nhân lực có không đủ bao nhiêu..... Đều một mực không quan tâm.

Mà hiện tại, giữa bọn họ lại mới gia nhập tên Luyện kim thuật sĩ siêu cấp Mã Lệ nổi tiếng kì quái. Hồ Ly bắt đầu bị ai cho vận mệnh của mình.....

“Tiểu Hồ Tiểu Hồ ~ đi lấy ba trăm Khoát Hiệp Thảo đến đây.”

“Tiểu Hồ, Tuyệt Kết Tinh không đủ rồi, cậu sao không phát hiện? Nhanh đi chuẩn bị đi..... Cái gì, không kịp? Vậy mau tìm Sera hoặc là Độc Bộ mua sí a! Nói với bọn họ là Mã Lệ đại gia yêu cầu, bảo bọn họ đưa hàng tận nơi.”

“Tiểu Hồ! Cậu đừng đứng chắn trước mặt tớ, ngăn trở khuôn mặt xinh đẹp của tớ.....”

Hồ Ly bị sai khiến buồn vô cùng. Đến cuối cùng đã muốn chết lặng ngay cả lời phản bác cũng không muốn nói.

“Cậu có khỏe không.....” Chu Luật thân thiết hỏi.

“Tạm thời vẫn sống.....” Hồ Ly đầu giống như đang bốc hơi, “Lúc trước là tên chết tiệt nào đề nghị tớ quản tổ hậu viên!”

Ba tên “Chết tiệt” Vân Trung, Phiêu Duyên cùng Ngải Cứu nghe thấy những lời này, nhanh chóng trốn ra cửa sau.....

“Tiểu Hồ ~” Con người tội nghiệt nào đó lại bắt đầu hô, “Cậu ở đó làm gì vậy?”

“Tôi mệt mỏi, nghỉ ngơi một chút.” Hồ Ly lạnh lùng trả lời.

“Úc úc..... Được rồi. Cậu cũng làm đã lâu, nên nghỉ ngơi một chút. Như vậy, mọi người đều nghỉ ngơi một lát đi.”

Mã Lệ thay cho bộ trang phục trí lực, đội cái mũ cậu ta thích nhất ..... Nơ bướm màu sắc rực rỡ, dựa vào bên bức tường gần nhất, thở dài:

“Sáng nay số lượng sản phẩm làm ra không sai biệt lắm so với một ngày làm việc bình thường..... Thực mệt a, mình thật sự là làm lưng rất vất vả và rất vất vả, ai ai.....”

Người vẫn ngồi xổm một chỗ làm thuốc thỉnh thoảng lại chạy xung quanh đánh đông đánh tây... Rốt cuộc là ai có vẻ mệt?

Hồ Ly bắt đầu có cảm giác xúc động muốn xông lên đi bóp chết hắn.

“Được rồi, để thư giãn tâm tình, mình sẽ kể cho mọi người nghe một chuyện xưa cực hay.”

Mã Tệ tự nói tự nghe, tuyệt không để ý “mọi người” ở đây thật ra chỉ có mỗi một mình Hồ Ly.

“Từ lúc mà bản Close Beta vừa phát hành đi? Thời kì đó, Bi Luyến Hồ từng xuất hiện một nhân vật truyền kỳ, cậu biết không?”

“Tôi không có hứng thú biết.”

“Ài..... Lúc ấy người đó, có thể nói cũng khá nổi danh, tuyệt sẽ không bại vì Tiểu Luật hiện tại.”

“Uh?”

“ID của anh ta là Miêu Nhĩ Kỳ Sĩ, người cũng như tên, là nhân vật kỳ sĩ.”

“Vô nghĩa.....”

“Miêu Nhĩ Kỳ Sĩ này, là này người đầu tiên dám một mình đấu boss trong hệ thống mạng. Sau đó, anh ta buôn bán có tính toán, lại dần phát triển trở thành Bi Luyến Hồ đệ nhất phú ông. Lúc ấy trang bị trên người anh ta, đủ để bất kì ai xem qua đều lưu luyến. Bất quá..... Đó đều là chuyện từ thời Close Beta, cũng không biết cậu có còn nhớ không?”

“Tôi hoàn toàn không ấn tượng.”

Hồ Ly trả lời chi tiết.

“Sau này, vì công việc quan trọng hơn trò chơi.” Mã Lệ tiếp tục nói, “Một ngày đứng trước Thanh Đương, Miêu Nhĩ Kỳ Sĩ quyết định xóa nhân vật, từ nay về sau biến mất trong Thần vô..... Về sau, không còn có ai gặp qua anh ta nữa.”

“Cậu rốt cuộc muốn nói gì?”

“Miêu Nhĩ Kỳ Sĩ này..... Từng là người tở ngưỡng mộ nhất a.” Mã Lệ sâu kín thở dài, trong lòng giống như đang ần dẫu trừ vô hạn nuôi tiếc.

Hồ Ly không muốn tiếp tục để ý đến cậu ta, xoay người rời đi.

“Dừng dừng! Tiểu Hồ.....”

“Tôi không muốn tiếp tục nghe cái gì mà Miêu Nhĩ Kỳ Sĩ.”

“Được rồi.....” Mã Lệ gật gật đầu, giống như hạ quyết tâm nói, “Hôm nay, tớ sẽ nói cho cậu một bí mật kinh người.”

“Gì?”

“Tiểu Hồ, cậu biết không? Kỳ thật.....”

Mã Lệ tiến lại gần cậu, biểu tình thần bí nói:

“Thật ra..... Tôi chính là Miêu Nhĩ Kỳ Sĩ.”

“.....”

.....

.....

Vài giây sau, Chu Luật đang làm nhiệm vụ phân phối, thấy trên kênh công hội có tiếng Hồ Ly rống giận:

“Chết tiệt..... Lão tử hôm nay thế nào cũng phải đem ngươi đánh thành môi răng lẫn lộn!”

“.....”

Một trận trầm mặc, Chu Luật quyết định không quan tâm tổ hậu viên hết thầy phát sinh.

“Hồ Ly sao vậy, anh Luật?”

“Không sao.” Chu Luật thần nhiên nói, “Quả Quả, em vừa rồi lại sai lầm giống lúc trước.”

“Ồ..... Thực xin lỗi.”

Tiểu Tình đang ngồi ở bên cạnh quan sát bọn họ huấn luyện chen vào nói:

“Mã Lệ tính cách chính là như vậy..... Hồ Ly nếu muốn quen, chỉ sợ chắc phải đánh nhau một trận chết đi sống lại.”

“Nếu không quan trọng chuyện quốc chiến dự tuyển, anh thật rất muốn xem bọn họ đấu võ mồm.” Chu Luật cười cười.

“Sẽ không đâu. Mã Lệ là nhìn qua thì có vẻ yêu nghiệt, trên thực tế anh ấy làm người vẫn là rất có chừng mực.”

Tiểu Tình cũng cười nói.

“Ân.”

“Anh Luật.....” Quả Quả gửi tán gẫu mật, “Em vẫn chưa hỏi anh, vì cái gì chị Tình đột nhiên xuất hiện ở đây?”

“Cơ duyên gặp lại mà thôi.”

“Chị ấy..... Không phải đối với anh tình cũ sao xuyên đi?”

“Em suy nghĩ nhiều rồi.”

“Anh Luật, trong lòng anh có lúc nào nhớ tới Thanh lão đại không.”

“Tốt lắm, chuyên tâm luyện tập đi. Có cái gì chấm dứt huấn luyện nói sau.”

Chu Luật cắt đứt đề tài.

Cùng Tiểu Tình, từ trước cảm tình cũng không quá sâu nặng. Cho nên tự nhiên cũng sẽ không có gì tiếp tục phát triển.

Còn về Thanh Dạ..... Nói không nghĩ tới, đương nhiên là điều không thể.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Chờ đợi

Edit: bé Na

Vấn đề là hiện tại..... Thời gian chuẩn bị cho dự tuyển quốc chiến của Cách Lăng Dịch Á, cũng không còn nhiều lắm.

Cách tháng sau còn có năm ngày. Năm ngày này, làm thế nào để có thể khiến đội ngũ cũ mới lẫn lộn, khuyết thiếu nghiêm trọng kinh nghiệm thế này nhanh chóng trưởng thành, trở thành vấn đề khó giải quyết nhất trước mắt.

Bề ngoài lạc quan, bất quá chỉ là để trấn an tâm tình nồn nóng của mọi người. Trên thực tế, chính bản thân Chu Luật cũng không có nắm chắc phần thắng. Đối thủ là Ngân Cánh thực lực cường đại, là Ken bí hiểm. Trước mắt bọn họ non nớt như vậy, có thể chờ đến khi cùng thế lực Ngân Cánh ngang nhau sao?

Ban ngày đi làm, buổi tối huấn luyện. Trong khoảng thời gian này công việc ở công ty bắt ngờ nhiều lên, đôi khi còn phải đem công tác về nhà giải quyết. Chu Luật sau khi hoàn thành tất cả chuẩn bị nghỉ ngơi, bình thường đều là khoảng ba giờ sáng.

Ba giờ ngủ, bảy giờ rời giường. Những ngày như vậy diễn ra liên tục trong hai tháng.

Rất nhanh sẽ thành thói quen..... Chu Luật tự an ủi chính mình.

“Y Mộng, em lúc nào cũng phải chú ý mức hp của mình. Đừng vì cứu người khác, mà chính mình lại tử nạn.”

“Vâng.....” Nữ thần quan vội vàng gật đầu.

“Núm Vú Cao Su, muốn giảm bớt kỹ năng lùi lại, không bằng thử tăng ma lực mạnh hơn cùng sử dụng phá luân phiên phạm vi lớn xem thế nào.”

“Hào!”

“Còn có..... Quả Quả.” Chu Luật thở dài, hỏi, “Em có biết chính mình không được ở chỗ nào không?”

“Ách.....” Cô bé lo lắng trả lời, “Đại khái là làm gì cũng không đúng đi.....”

“..... Không phải.”

“Vậy thì là gì.....?”

“Vấn đề lớn nhất của em, chính là một chút ý thức tự bảo hộ cũng không có.” Chu Luật lắc đầu nói, “Nói thật, em là một pháp sư, vì sao lại cứ muốn xông lên trước đội ngũ hả ? Một bộ dạng liều mạng không sợ chết..... Nhiệm vụ anh giao cho em, cũng không phải là đi tạc lỗ-cốt với đồ lỗ châu mai, em liều mạng như vậy làm cái gì?”

“Ha ha ha.....”

Nghe xong lời này, mọi người trong đội ngũ đều nở nụ cười.

“Này.....” Quả Quả ngượng ngùng sờ sờ đầu, “Em rất kích động, đem bọn họ trở thành người của Ngân Cánh, hắc hắc.....”

“Quên đi, về sau chú ý điều đó, đừng quá thể hiện.” Chu Luật gật đầu nói, “Hôm nay tới đây là được rồi, mọi người giải tán đi.”

Lại xong một ngày huấn luyện.

Chu Luật qua xem tình trạng của tổ hậu viện. Nơi đó cũng đang ổn định trật tự, mọi người đều tự công tác không lộn xộn. Mã Lệ cũng không tiếp tục phát huy sự tinh thông võ nghĩa của cậu ta, hơn nữa lại có vẻ im lặng.

Năng lực của Mã Lệ cũng thật xuất chúng. Trò chơi này chỉ sợ không có người thứ hai có thể giống cậu ta, đem các loại phối phương dược vật, tác dụng cùng với xác xuất chế tác thành công nhớ rõ ràng như vậy. Mà những người tới giúp đỡ, thái độ cũng rất nhiệt tình.

Xem ra, Sera thật sự đã đưa những người rất tuyệt đến giúp mình.....

“Anh Luật, hiện giờ anh rảnh chứ?”

“Có. Em muốn nói gì, thì cứ nói đi.”

“Cũng không phải là có gì muốn nói.” Quả Quả trả lời, “Chỉ là bỗng nhiên muốn cùng anh ở chung một mình trong chốc lát.....”

“Uh.” Chu Luật hiểu chuyện gật đầu, “Anh đang muốn đi gửi hàng, em cũng cùng anh đến đó nhé.”

Đưa gửi hàng. Có thể gửi đồ cho người chơi khác ở bất kì địa phương nào.

Lễ Giáng Sinh năm ngoái, Chu Luật từng nơi này gửi lễ vật cho Hồ Ly, sau đó gặp Ly Ca.

Hiện tại..... Mục đích thì vẫn giống như cũ, bắt quá tên người nhận đã thay đổi.

Món đồ đó thật lâu thật lâu, vẫn nằm yên tại kho hàng của mình. Nay đem nó gửi như vậy tựa hồ cũng có chút vô tình, bởi vì, đây hoàn toàn không thể coi như đáp lễ cho Thần Vô Chi Nguyệt.

Nhưng, vì cái gì cậu vẫn muốn làm như vậy?

NPC thông báo hiện tại có thể gửi lời nhắn tới đối phương. Chu Luật nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn không lưu lại câu nào.

“Anh Luật..... Thanh lão đại giận anh sao?”

“Đại khái là như vậy.”

“Anh, anh nên rõ ràng nói thẳng với anh ấy đi.”

“Sao vậy?” Chu Luật hỏi, “Em sợ anh bị hiểu lầm?”

“Này cũng không phải..... lúc trước Hồ Ly không muốn nói cho anh chuyện này, cũng không phải bởi vì anh ấy không coi anh như anh em. Bây giờ anh không nói cho Thanh lão đại chuyện này, giống như vậy, cũng không phải bởi vì anh không coi trọng đối phương. En tin tưởng Thanh lão đại có thể hiểu được điều đó.” Quả Quả lắc đầu, “Nhưng anh ah..... Anh gần đây có phải cũng rất mệt mỏi đúng không?”

“Đúng vậy.”

“Mỗi ngày đều cùng chúng em luyện tập muộn như vậy, sau khi chúng em đi ngủ, anh vẫn tiếp tục làm việc. Sao lại không cảm thấy phiền lụy?” Quả Quả nhún nhún nói, “Chúng em hiện tại không có gì. Sau khi dự tuyển bắt đầu, nếu chúng em gặp phải người bên Ánh Sáng..... Có thể hay không sẽ thắng tay chiến đấu với họ?”

“Có thể sao.....” Chu Luật cười cười, “Anh sẽ tận lực để các em có thể tránh Ánh Sáng. Cho dù gặp, cũng sẽ không để các em tấn công. Đương nhiên, Thanh Dạ bên kia chắc chắn cũng giống chúng ta. Em cho là anh ấy có thể nhẫn tâm đánh em?”

“Có gì mà nhẫn tâm hay không..... Em cũng không phải nhân vật gì quan trọng.....”

“Cô bé ngốc.....” Chu Luật khẽ thở dài, “Cũng không ngại lại, Thanh Dạ làm sao có khả năng để người ta đi đánh bà mối?”

“A, cũng đúng.” Quả Quả sừng sốt một chút, lập tức nở nụ cười, “Em xem như cũng giống bà mối của các anh..... Ha ha.”

Rạng sáng hôm sau, Chu Luật sau khi log out, liền gửi một tin nhắn tới Thanh Dạ.

Sáng sớm hôm sau rời giường, phát hiện không có trả lời.

Trước khi tan tằm, Chu Luật nhận được thông báo phải tăng ca.

8 tiếng làm hành chính, buổi tối vẫn phải tiếp tục. Kỳ thật tăng ca cũng không có vấn đề, nhưng mà khóa huấn luyện đêm nay, mình phải vắng mặt tới hơn nửa thời gian.

Bây giờ, Chu Luật nhận được tin nhắn của Thanh Dạ. Đối phương chỉ hỏi “Cậu chừng nào thì tan tằm”, cùng nội dung tin nhắn mình gửi đi lúc trước hoàn toàn không liên quan.

“Đại khái..... tầm mười giờ.”

“Được rồi.”

Thanh Dạ trả lời ngắn gọn, lại không có động tĩnh gì thêm.

Vào buổi tối, Chu Luật đi rửa mặt hai lần, cuối cùng bởi vì quá mệt mỏi mà ngủ gật. Điều này liền bị nhóm đồng sự chỉ chỗ bàn tán.

Xem ra, tạm thời vẫn chưa thể có thói quen một ngày ngủ bốn tiếng.

Chu Luật tính đi bộ về nhà, để gió đêm rét lạnh thổi qua làm tỉnh thần thanh tỉnh lại.

Kết quả vừa đi ra cửa công ty, cậu liền hoàn toàn giật mình.

“Vất vả rồi, Luật.”

Người đứng trước mặt đang mỉm cười hướng chính mình chào hỏi, là vì mơ màng mà sinh ảo giác sao?

Cậu không nghĩ tới..... Thanh Dạ sẽ ở bên ngoài chờ cậu.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Tháng vẫn chưa hết

Edit: bé Na

Trong lòng, bắt đầu có chút cảm động.

Thời tiết rất lạnh, anh đứng nơi này chờ bao lâu rồi?

“Anh.....”

“An tâm.” Thanh Dạ mỉm cười nói, “Anh vẫn ngồi ở quán cà phê, nhìn thời gian gần đến lúc anh mới đi ra.”

“Đó vẫn là thật lâu rồi.....”

“Àn..... Sau khi kết thúc công việc anh liền trực tiếp tới đây, đại khái từ lúc năm giờ chiều. Không nghĩ tới em lại tăng ca.”

“Để anh đợi lâu rồi.” Chu Luật xin lỗi nói.

“Là anh tự nguyện mà” Thanh Dạ cười hỏi lại, “Cho dù có chờ bao lâu, chỉ cần có thể đợi được em là đủ rồi. .... Cảm giác chờ một người tan tằm, từ rất lâu trước kia anh đã muốn được nếm thử một lần .”

Nhìn bộ dáng vui vẻ của anh, Chu Luật trêu ghẹo nói: “Cho dù đối tượng không phải là em anh vẫn chờ?”

“Không.” Thanh Dạ lắc đầu, “Đối tượng chỉ có một mình em.”

Sợ run một chút, hai người nhìn nhau cười.

Chu Luật nhẹ nhàng nói: “Trở về. .... đi thôi.”

Dọc theo đường đi, bọn họ không nói chuyện gì liên quan đến trò chơi. Đương nhiên, cũng sẽ không nói đến việc Chu Luật rời hội.

Đề tài, đều thực bình thường, nhưng lại rất quan tâm ôn nhu.

“Lại nói tiếp. .... khí sắc của em trông rất không tốt.” Thanh Dạ quay đầu, nhìn mặt Chu Luật.

“Gần đây có chút chuyện, cho nên. ....”

“Anh nhìn ra được.” Thanh Dạ thở dài một hơi, cầm tay cậu, “Em trước kia cũng chưa từng tăng ca .”

“Vâng. Đúng lúc này, lại có rất nhiều chuyện xảy ra cùng nhau . Hy vọng những ngày bận rộn có thể chấm dứt nhanh một chút.”

Chu Luật ngẩng đầu nhìn cửa hàng tiện lợi phía trước, mỉm cười hỏi Thanh Dạ:

“Chúng ta cùng nhau đi vào sao?”

Mua xong đồ, đi bộ trở về nhà. Thời gian qua nhanh, đã gần mười một giờ.

Trên đường Hồ Ly có nhắn tin hỏi, Chu Luật trả lời lại cho cậu, đêm nay mình sẽ không login .

Cho dù chỉ có một đêm nghỉ ngơi, cũng tốt lắm.

Mười một giờ, trên đường thực im lặng.

Đêm nay trăng không sáng rực rỡ.

Chu Luật thật không ngờ nhanh như vậy có thể gặp lại. Nói thật. .... Khi cậu trước cửa công ty ánh mắt đầu tiên nhìn thấy Thanh Dạ, dường như có cảm giác xúc động muốn tiến lên ôm đối phương.

Lúc ấy, loại rung động này nơi trái tim, đến bây giờ cũng không có cách nào bình tĩnh trở lại.

Hiện tại Thanh Dạ đang đi bên cạnh cậu.

Sau đó, khi về đến cửa, bọn họ nên nói câu gặp lại.

Sau đó, trong hai tháng bận rộn còn lại, thời gian ở lại có lẽ chỉ còn tưởng niệm.

Sau đó. ....

Rồi cũng tới ngõ nhỏ gần nhà. Đèn đường thân thiện chiếu sáng, cùng với chút ánh trăng mỏng manh, đảm nhiệm công việc soi sáng.

“Không sai biệt lắm, đã tới nơi rồi.”

“Uh.” Dừng cước bộ, “Chỉ đưa tới nơi này?”

“Vây là được rồi.” Chu Luật gật gù đầu, “Đều là người đã đi làm, anh cũng sớm một chút trở về nghỉ ngơi đi.”

Thanh Dạ nhìn cậu trong chốc lát, nghiêng đầu thực đáng yêu hỏi: “Luật. .... Em có luyến tiếc anh đi không?”

Chu Luật sững sốt, cười yếu ớt nói: “Tuy rằng thật sự luyến tiếc, nhưng chung quy anh vẫn là nên đi đi.”

““Thật sự luyến tiếc” sao. ....?”

Thanh Dạ thì thảo , thân thủ đưa cậu kéo vào trong lòng, ôm chặt.

“Anh rất nhớ em. .... Luật. Mỗi một ngày, đều rất muốn gặp em”

Lời nói ôn nhu như vậy vang ở bên tai. Chu Luật nhắm mắt lại, nhẹ nhàng nói:

“Em cũng như vậy.”

“Nhưng là, Luật.....”

Thanh Dạ có chút xấu xa nở nụ cười.

“Gần đây xung quanh em hoàn cảnh tựa hồ cũng vẫn tốt.....”

“A?”

“Về bên cạnh người anh em tốt nhất, sau đó, vị hôn thê trước đây cũng xuất hiện..... đúng không?”

Chu Luật nhất thời một trận đau đầu.....

“Thanh Dạ, anh như thế nào lại biết.....”

“Úc? Sao anh lại không thể biết?”

“Không phải.....” Chu Luật giải thích nói, “Em cùng Tiểu Tinh, đã là chuyện quá khứ. Cho dù hiện tại gặp lại, cũng không có khả năng sẽ phát sinh chuyện gì.”

“Anh hiểu.” Thanh Dạ cười cười, ở trên mặt cậu hôn một cái, “Chỉ đùa với em một chút thôi.”

“.....”

Thanh Dạ cười đủ, mới tiếp tục nói: “Luật, đêm qua nhận được quà tặng của em, làm anh thực hoảng sợ.”

“Vì sao?”

“Em không biết là ý tứ của việc đó rất sâu xa sao?”

“Ách..... Có sao?”

“Vẫn chưa từng được nhận quà của em, lúc đó lại nhận được. Vẫn còn nợ người ta gì đó, bây giờ muốn trả.....” Thanh Dạ ra vẻ bi thương nói, “Sau đó, em chuẩn bị bỏ anh mà cao chạy xa bay.....”

“..... Anh suy nghĩ nhiều quá.” Chu Luật vỗ vỗ hai má đối phương, có chút bất đắc dĩ nói, “Bởi vì đặt ở nơi đó em vẫn sẽ nhớ thương, cho nên tối hôm qua tìm được chút thời gian rảnh liền gửi cho anh. Nếu nói không muốn nhận, thì trả lại cho em.”

“Không cần.” Thanh Dạ cười, “Luật tặng cho anh cái gì, cho dù là bom độc được, anh vẫn phải hảo hảo lưu trữ.”

“Đồ ngốc.....”

Hai chữ âm cuối, biến mất ở nụ hôn ngọt ngào.

Mười một giờ trước ngõ nhỏ, tràn đầy ôn nhu của hai người.

“Luật..... Thái độ ngày đó của anh không tốt, thật có lỗi.”

“Thái độ của em tựa hồ cũng không tốt tới không còn gì để nói. Cũng thật có lỗi.”

Thanh Dạ hỏi: “Em có biết vì sao anh tức giận không?”

“Vì em không nói với anh rõ ràng?”

“Không.” Thanh Dạ ôm lấy cậu, mỉm cười nói, “Anh giận em..... Lại muốn một mình đi làm chuyện khó khăn.”

“Lý do thật quá kỳ quái.....”

“Kỳ quái sao?”

“Vâng.....”

“Anh cảm thấy lần này em thật sự mệt lắm rồi.” Thanh Dạ thở dài, “Nếu có chuyện gì anh có thể giúp, anh muốn được chia sẻ cùng em.”

“Lần này..... Để em một mình giải quyết chuyện bên kia đi.” Chu Luật lắc đầu, “Kỳ thật, anh dẫn dắt Ánh Sáng tới Quốc chiến cũng đã là trách nhiệm

rất nặng nề, em không muốn làm tăng thêm gánh nặng của anh.”

“..... Được rồi.” Thanh Dạ trả lời, “Bất quá em phải hảo hảo bảo trọng thân thể, đừng thức đêm. Nếu không, anh sẽ rất đau lòng.”

“Em biết rồi.”

Trầm mặc một lát, Thanh Dạ nhìn tòa nhà cách đó không xa, bỗng nhiên mỉm cười gọi:

“Luật.”

“Vâng?”

“Em không phải đã nói, anh muốn đến nhà em, lúc nào cũng có thể đến sao.....”

“.....”

“Hiện tại, nếu đã tới nơi này, chẳng lẽ không mời anh đi lên ngồi một lát uống ly trà? Phải biết rằng cơ hội này khó có được, ôi chao.....”

Thanh Dạ cười đến thực giảo hoạt.

Chu Luật nghĩ nghĩ, cũng cúi đầu cười nói:

“VẬY MỜI ANH VÀO.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Yên giấc

Edít: bé Na

Lần đầu tiên mời Thanh Dạ vào nhà.

Trước đó cũng không có cố ý đi thu dọn qua, cho nên khi mở cửa phòng khách..... Vẫn có vẻ hỗn độn như cũ.

Thanh Dạ ước chừng sừng sốt vài giây, mới lẩm bẩm nói:

“Nhà của Luật, thật đúng là có..... Ách, hơi thờ cuộc sống a.....”

“Anh cứ nói thẳng là bừa bãi cũng được!” Chu Luật cười cười, “Em cũng không để ý anh nói lời nói thật như vậy.”

“Là có điểm làm cho người ta ngoài ý muốn.....”

“Mọi người tới đây đều nói như vậy.”

Chu Luật muốn dọn đồng đồ đạc trên sofa để cho Thanh Dạ ngồi, nhưng nhìn tư liệu sách vở trên đó muốn chất thành núi, cậu vẫn là lựa chọn từ bỏ.

Cuối cùng, đem đến đôi ghế dựa hiếm thấy không bị chất đồng đồ đạc.

“Tốt rồi, mời anh ngồi.”

Có điểm vô tội nhìn Thanh Dạ.

“Luật, em bề ngoài nghiêm cẩn, không nghĩ tới lại cũng có vẻ mặt đáng yêu như vậy..... Ha ha.....” Thanh Dạ rốt cục nhìn không được cười ha ha, “Anh còn đã nghĩ, nhà em nhất định sạch sẽ làm cho anh tay chân cũng không biết nên để ở đâu.....”

“Úc?” Chu Luật cười nói, “Ai quy định con người bề ngoài nhìn qua có cuộc sống nghiêm cẩn, trong nhà phải sạch sẽ không một hạt bụi? Có phải hay không còn nên là một người nấu ăn cực ngon, việc gì cũng biết?”

“Như vậy, em biết nấu ăn chứ?” Thanh Dạ ngồi ở ghế trên, ngẩng đầu hỏi hần, “Sẽ không thường xuyên ăn linh tinh ngược đãi chính mình đi?”

“Cũng không có điều đó..... Em biết nấu ăn, cũng chỉ là có thể ăn mà thôi, coi như cũng không phải là thủ nghệ tốt.”

Chu Luật lấy một cái cốc nhỏ, hỏi:

“Anh uống gì? Cà phê, nước trái cây?”

“Không có rượu?” Thanh Dạ cười xấu xa nói.

“Có thì cũng có.” Chu Luật cũng cười, “Nhưng mà, anh nghĩ rằng em và anh sau đó sẽ có chuyện gì sao?”

“A..... Em biết trong lòng anh đang suy nghĩ cái gì?”

“Em cái gì cũng không biết.”

Chu Luật ra về mờ mịt lắc đầu.

Sau đó..... Thanh Dạ bị bắt buộc uống cà phê tỉnh não.

Hơn mười một giờ làm khách, còn có thể làm cái gì?

Trên thực tế, trừ bỏ tâm sự chuyện bên ngoài, hai người căn bản cũng không biết nên làm gì. Mờ vô tuyến, nhưng không ai để ý, nói chuyện phiếm, cũng dần dần đến lúc hết chuyện để nói. Không khí, tựa hồ so với lần đầu tiên gặp mặt còn ái muội hơn.

Lò sưởi, vô tuyến, cùng với..... hai người ở chung một phòng.

Nếu Thanh Dạ yêu cầu ngủ lại qua đêm, mình nhất định cũng sẽ không cự tuyệt anh ấy..... Chu Luật nghĩ như vậy, tầm mắt dừng ở trên sàn nhà.

Hiện tại, cậu đang tựa vào lối đi thông qua ban công cạnh cửa, cùng Thanh Dạ có một khoảng cách.

“Nói đến lúc..... cũng đã khuya lắm rồi.”

Thanh Dạ ngẩng đầu nhìn đồng hồ.

“Vâng.”

Chu Luật cũng ngẩng đầu.

“Anh còn muốn uống cà phê sao?”

“Không được..... Anh cũng đã đủ thanh tỉnh. Bất quá đã trễ thế này, tựa hồ chỉ có thể ngồi tắc xi trở về.”

“.....”

Chu Luật biết, chỗ Thanh Dạ làm mặc dù cách công ty mình có vẻ gần, nhưng là nhà của anh lại cách nơi này rất xa.

“Nếu anh không ngại.....” Chu Luật hơi hơi hạ mi mắt, “Anh có thể ngủ lại nhà em một đêm.”

“.....”

Thanh Dạ có chút kinh ngạc, đối phương lại có thể nói như vậy.

“Không cần sao?”

“Không phải.....” Thanh Dạ nhẹ nhàng nở nụ cười, “Chính là việc tốt ngoài ý muốn. Luật, lá gan của em thật lớn.”

“Lá gan lớn?” Chu Luật đứng dậy đi tới phòng ngủ, chuẩn bị áo ngủ cho anh, “Nếu anh có thể nửa đêm khuya khoắt chồm đồ chạy trốn.....? Nhà của em cũng không có gì đặc biệt đáng giá.”

“Có.”

“Àn.....?”

Chu Luật bỗng nhiên bị người đang đi sau lưng ôm vào lòng.

“Thanh.....”

Hơi thở nóng ẩm phả lên cổ cậu. Tim đập đột nhiên gia tốc.

“Với anh mà nói..... Điều có giá trị nhất chính là em.”

Thanh Dạ ôn nhu nói.

“Ồ Thần Vô, Nguyệt Ân Luật không ai có thể đụng vào, không ai có thể bắt lấy, nay lại đang ở trong lòng anh. Anh là người độc nhất vô nhị trong Thần Vô chi Nguyệt, còn có cái gì chưa đủ nữa?”

“Thanh Dạ.....”

Có lẽ đối với anh, đối với toàn bộ Ánh Sáng mà nói, em là tồn tại trọng yếu. Nhưng là đối với em mà nói, anh và các cậu ấy cũng là tất cả của em.

Không gặp được anh, không gia nhập Ánh Sáng. Như vậy, hiện tại em sẽ là bộ đáng gì?

“Thanh Dạ..... Em yêu anh.”

Trong lòng ngực ấm áp đó, Chu Luật thì thảo mở miệng.

“Em yêu anh.....”

Một lần lại một lần nhẹ giọng lặp lại.

Những lời này, giữa hai người yêu nhau đều là tất yếu tồn tại vĩnh viễn. Trừ bỏ những lời này, cậu không biết còn có thể dùng ngôn ngữ như thế nào, để bày tỏ những tình cảm đang dào dạt trong tim.

Em yêu anh.

Thân thể bị xoay lại, tiếp theo, là nụ hôn thật sâu.

Lời lẽ giao triền. Trong niềm hạnh phúc vô hạn, ý thức bắt đầu dần dần trở nên mơ hồ.

Cuối cùng người chủ động buông ra, là Thanh Dạ.

Chu Luật điều chỉnh tốt hô hấp, nhẹ nhàng mà nói:

“Em tìm áo ngủ cho anh..... Anh đi tắm rửa trước đi?”

“Uh.”

Trong tay còn lưu lại hơi ấm. Thanh Dạ đương nhiên không muốn cứ như vậy mà dừng lại, chính là..... Minh tự chủ càng ngày càng kém, thật sự sợ nhất thời không khống chế được, đem Luật đặt dưới thân.

Anh vẫn không có quên, Luật gần đây bề bộn nhiều việc. Lần trước đến kho hàng của Độc Bộ, trùng hợp gặp được Sera đang la cà đến, ba người hàn huyên một trận, anh mới hiểu biết, áp lực trên vai Luật hiện giờ rất lớn.

Luật đáp ứng chuyện của người khác, cho tới bây giờ đều là nói được thì làm được. Anh biết Luật như vậy, cũng đau Luật như vậy.

Lựa chọn qua đêm nơi này..... Kỳ thật cũng coi như một loại dầy vò ngọt ngào. Thanh Dạ cười khổ.

Nếu hôm nay tới thăm có thể làm cho Luật có cảm giác như vừa rồi, mục đích của mình cũng đã đạt được tới.

Như vậy, cũng đã rất tốt rồi.

Trải qua một phen đấu tranh tư tưởng, Thanh Dạ cuối cùng cũng ra khỏi phòng tắm.

“Luật?”

Gọi một tiếng, không tiếng trả lời. Đi vào phòng liền thấy, thì ra Luật..... Đã nằm ở ngủ trên giường.

Sắc mặt không dễ nhìn chút nào, đôi mắt thần nhiên thâm quầng. Con người này, tình trạng thân thể thực rõ ràng biểu hiện ra bên ngoài.

“Em vất vả rồi.”

Ngồi ở bên giường, ôn nhu vuốt ve mái tóc đối phương.

Luật nghiêm túc, Luật quật cường, Luật đáng yêu, Luật ôn nhu, giờ phút này trước mắt, bởi vì ngủ say mà có vẻ thêm vài phần trẻ con, mỗi một biểu hiện, đều làm cho mình thật sâu mê đắm.

Đêm nay hảo hảo mà ngủ một giấc đi..... Thân ái.

Thanh Dạ nhẹ nhàng hôn xuống mái tóc của người thân yêu.

“Ngủ ngon.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Khoảnh khắc của hạnh phúc

Edit: bé Na

Giấc ngủ của Chu Luật cũng không thật sâu, thực dễ dàng bị đánh thức bởi những tiếng động nhỏ.

Nhưng mà đêm nay, cậu ngủ thật sự an ổn. Có lẽ là vì gần đây thật sự quá mệt mỏi, có lẽ là vì chuyện nhớ thương trong lòng rốt cục cũng buông được xuống. Tóm lại, một đêm không mộng mị.

Cảm giác thực ảm áp thực an tâm vẫn vây quanh cậu, chưa bao giờ cảm thấy giường mềm mại thoải mái như thế. Buổi sáng hôm sau bị người lay tỉnh, cậu mới lưu luyến mở mắt.

“Luật, nên dậy thôi.”

Thanh âm trầm thấp, ôn nhu làm người ta tâm động.

“Luật.”

“Vâng.....”

Nhẹ nhàng lên tiếng, Chu Luật chống thân thể ngồi xuống. Thanh Dạ đã thu dọn xong, thân khí thanh sáng đứng ở bên giường.

“Em đêm qua.....”

Chu Luật cố gắng hồi tưởng một chút, phát giác trí nhớ tối hôm qua không đầy đủ.

Sau khi Thanh Dạ đi tắm rửa, mình tựa hồ đã tựa vào đầu giường nghỉ ngơi một chút, sau đó liền.....

“Em quá mệt mỏi, cho nên ngã xuống ngủ trên giường.”

Thanh Dạ hơi hơi cười, bàn tay đặt trên khuôn mặt cậu nhẹ nhàng nheo một chút.

“Mau rời giường đi, điểm tâm anh đã chuẩn bị rồi.”

“Vâng..... Em đi tắm đã.”

Mùi điểm tâm từ ngoài cửa phòng bay vào, mang theo cảm giác làm cho người ta cảm động rơi lệ.

Đã bao nhiêu lâu không cảm thấy nơi này giống một gia đình? Nhưng chỉ cần Thanh Dạ ở trong này, sẽ không khỏi cảm thấy..... nơi này quả nhiên vẫn là gia đình, mà không chỉ là mấy gian phòng ở.

“Luật, đừng ngăn người nữa. Cần thận không đi làm muộn.”

Thấy cậu vẫn không có chút nhúc nhích, Thanh Dạ lại ôn nhu thúc giục.

Lúc trước không gặp mặt, tưởng niệm là tất nhiên. Nhưng mà một khi đã gặp mặt, chỗ trống trong lòng được lấp đầy, lại không nghĩ muốn cách xa.

Khi vừa cùng Thanh Dạ nhận thức, vô luận thế nào cũng không nghĩ đến sẽ có đủ loại phát triển thế này..... Nhưng mà hiện tại, cảm tình trong tim bất ngờ rất mãnh liệt.

Chu Luật nhắm mắt lại, đón nước ấm từ đỉnh đầu cọ rửa toàn thân.

Không nghĩ lại cách xa, một ngày cũng không muốn, đây thật sự là ý nghĩ bốc đồng. Chu Luật rất rõ ràng, hai tháng này bận rộn như vậy, tối hôm qua nhàn nhả ở chung hẳn là sẽ rất khó có dịp nào khác.

Trải qua một đêm, nhận thức càng thêm rõ ràng..... Minh đối với Thanh Dạ, kỳ thật là cũng có ý ý lại.

Có tình cảm nên mới ý lại, biểu hiện không rõ ràng, nhưng trên thực tế, lại thập phần mãnh liệt.

Ra khỏi phòng tắm, đã thấy Thanh Dạ đứng bên ngoài cười cười chờ mình.

“Anh phải về nhà một chuyến, cho nên đợi để tạm biệt em.”

“Bây giờ anh đi luôn?”

“Sao vậy?” Thanh Dạ lấy khăn mặt, giúp cậu lau mái tóc ướt sũng, “Không muốn anh trở về?”

“Vâng. ....”

“Rất thẳng thắn.” Thanh Dạ cười nói, “Luật thật sự rất đáng yêu.”

Chu Luật mặc kệ anh không nói gì.

Thanh Dạ dừng động tác, ôn hòa nói:

“Tuy rằng không thể thường xuyên tới tìm em, nhưng anh từng giờ từng phút sẽ giám sát tình trạng của em. Nếu em không biết yêu quý bản thân mình, đến lúc đó vô luận đối phương là Hồ Ly hay bất cứ kẻ nào, anh cũng không để em đăng nhập trò chơi hỗ trợ cho họ.”

Vừa nói vừa mỉm cười, nhưng tuyệt đối không giống đang vui đùa.

“Em biết rồi.” Chu Luật nhẹ nhàng gạt đầu.

“Tốt lắm.” Thanh Dạ vừa lòng nói, “Anh đi nhé.”

“Vâng.”

Chu Luật nhìn vào ánh mắt thâm thúy của đối phương, sau đó, chủ động đưa môi mình lên.

Thanh Dạ hơi hơi sững sốt, vui vẻ nhận.

Một cái hôn cực độ triền miên.

“Cám ơn anh, Thanh Dạ.”

Thanh Dạ cười: “Cám tạ anh làm gì?”

“Cám ơn anh tối hôm qua đã ở lại với em.”

“Úc. ....” Thanh Dạ ngân dài thanh âm, ra vẻ ủy khuất nói, “Nhưng Luật ah, em có biết tối hôm qua anh vượt qua như thế nào không?”

“.....”

“Anh một đêm không ngủ.”

“.....”

Chu Luật cũng không muốn giả ngu. Cùng là nam nhân, cậu hiểu được ý của Thanh Dạ.

“..... Thật có lỗi.”

“Nếu em cảm thấy thật có lỗi. ....” Thanh Dạ ghé vào lỗ tai cậu xấu xa cười, “Lần sau nhất định phải bồi thường cho anh?”

“.....”

“Tốt lắm, thật sự phải đi rồi. Nếu không anh sẽ luyện tiếu rồi đi.”

Thanh Dạ lại hôn nhẹ một cái lên đôi môi cậu.

“Nụ hôn từ biệt.” Anh cười nói, “Hẹn gặp lại, thân ái.”

“Hẹn gặp lại. .... Đi đường cẩn thận.”

Thân thể, hơi hơi nóng lên.

Sau khi tan tằm, Chu Luật đứng giờ login.

“Yêu, Tiểu Luật đến đây.”

Tên Mã Lệ yêu nghiệt kia vẫn thật thân thiết, thập phần khoái trá đi về phía cậu chào hỏi.

“Tôi hôm qua không login, rốt cuộc là đi đâu, làm gì?”

“Có chút việc.”

“Gặp tình nhân?”

“.....”

“A a..... Sẽ không phải là bị tớ nói trúng đi?”

“Mã Lệ!” Hồ Ly quát, “Làm được của cậu đi, ít quản chuyện của Tiểu Luật thôi!”

“Ai nha, người ta mệt chết đi, muốn tán gẫu thả lỏng một chút thôi ~”

“Thả lỏng cái gì? Cậu bắt quá cũng là mới đăng nhập đi?”

“Thật là..... Tiểu Hồ, cậu quản công tích cực như vậy để làm chi?”

“.....”

Mã Lệ tà ác nói: “Chẳng lẽ tớ quan tâm tới Tiểu Luật, cậu ghen tị? Không có vấn đề gì đâu, Tiểu Hồ, kỳ thật người ta vẫn là coi trọng cậu nhất. ....”

“Thúi lắm!” Hồ Ly cá giận nói.

“A nha.....” Mã Lệ giả bộ sợ hãi, “Tiểu Hồ cậu thực thô lỗ.....”

“Tốt lắm..... Hai người các cậu đừng náo loạn nữa.” Chu Luật đau đầu nói, “Nhanh làm chuyện chính đi. Mặt khác, mọi người tổ hậu viên ở bên ngoài đều đến đây tập hợp đi, có chuyện quan trọng tôi muốn cùng thương lượng.”

“Hắc hắc..... Anh Luật.” Quả Quả không có hảo ý hỏi, “Anh tôi hôm qua thật sự cùng Thanh lão đại một chỗ?”

Chu Luật không để ý tới cô bé, mà dùng kênh hội nói:

“Ngày mai là lần công thành chiến cuối cùng trước khi dự tuyển bắt đầu. Toàn bộ thành viên đều tham gia, kiểm nghiệm thành quả huấn luyện mấy ngày này.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Lần đầu khiêu chiến

Edit: bé Na

“Ngày mai sao.....?”

Nghe thấy quyết định của Chu Luật, mọi người đều có chút giật mình.

Tuy rằng mấy ngày nay tất cả mọi người trong hội đều tích cực tham gia huấn luyện, nhưng thời gian đối với bọn họ mà nói, dù sao vẫn là quá ngắn ngủi.

“Cách tháng dự tuyển không phải chỉ còn vài ngày sao?” Phiêu Linh hỏi, “Vì sao không tập trung vào luyện tập trước đã?”

“Cho dù cách dự tuyển còn có vài ngày, chúng ta cũng phải nắm chắc thời cơ.” Chu Luật giải thích, “Cách luyện tập hiện tại, chỉ giới hạn đội ngũ chúng ta đối phó với quái, đối phó với boss. Ý tôi là muốn nói, cho dù luyện tập có hoàn mỹ tới đâu, đến lúc ra chiến trường, cũng vẫn có khả năng xảy ra sai lầm. Cho nên, càng sắp tới kì dự tuyển quan trọng, chúng ta càng phải tiến hành luyện tập thực chiến.”

Cậu tạm dừng trong chốc lát, tiếp tục nói:

“Mặt ngoài, mục tiêu lần này chúng ta công thành là đoạt lại Pháp Đế Thành, nhưng trên thực tế cũng là để tìm ra khuyết điểm của mình. Mọi người

không cần sợ hãi thực lực của Ngân Cánh, cũng không phải lo lắng chuyện thất bại, chỉ cần khi công thành chiến đem hết toàn lực ra ứng phó là tốt rồi.”

“Đúng vậy, không cần khăn trương không cần khăn trương. Cho dù đối thủ có là Ngân Cánh, cùng lắm thì không đoạt được gì thôi.” Mã Lệ ở một bên chế được, bỗng nhiên dùng kênh hội xen mồm nói, “Cầm lấy vũ khí của các cậu, nhắm phía địch nhân bảo vệ gia đình~ các con dân đáng yêu của tôi.....”

“Mã Lệ, cậu cầm miệng được không!”

Mọi người chung quanh nhất trí phản đối.

“Ồ..... Tiểu Hồ.....” Mã Lệ ủy khuất reo lên, “Bọn họ đều khi dễ tớ, cậu phải làm chủ cho tớ a.....”

“Tôi không quen biết cậu!”

“Mã Lệ.” Thần Chi Danh đứng bên cạnh hoàn toàn không để ý tới trò hề của cậu ta, thập phần đứng đắn hỏi, “Đêm mai cậu cũng tới sao?”

“Cậu nói..... tớ sao?” Mã Lệ khoa trương kêu lên, “Cậu nhẫn tâm bảo tớ ôn hòa nhu nhược tay trái gà không chặt..... cùng đám người dã man kia hùng hực ầu ẩu sao?”

“.....” Thần Chi Danh trầm mặc trong chốc lát, mở miệng nói, “Quên đi, coi như tớ chưa nói gì.”

“Ai nha nha..... Tiểu Thần tức giận rồi!”

Mã Lệ hắc hắc nở nụ cười. Cuối cùng, cậu ta nói với Chu Luật:

“Tiểu Luật, đêm mai tớ cũng cùng bọn họ đi.”

“Cậu muốn đi?”

Nhân vật chính Mã Lệ chơi là được sư luyện kim, cơ bản không có lực công kích lớn. Tuy rằng không rõ ràng cậu ta còn luyện nhân vật gì, nhưng một người trường kỳ lấy việc buôn bán chế được làm nghề nghiệp, còn có thể quen thuộc thao tác khi công thành sao?

“An Lạp, Tiểu Luật, để tớ đi mở rộng kiến thức đi. Bọn họ hoàn toàn có thể không cần giúp đỡ tớ, tớ cũng cam đoan sẽ không gây thêm cho bọn phiền toái.”

Trên đỉnh đầu Mã Lệ có nơ bướm màu hồng, cùng với tư thế ngồi điềm đạm đáng yêu..... Thoạt nhìn, ách, thật đúng là thuần khiết a.....

“Cậu định dùng nhân vật nào?”

“Nhân vật này là tốt lắm.”

“Nhân vật này.....?” Chu Luật hoang mang hỏi, “Vì sao lại không đổi?”

“A a.....” Mã Lệ thập phần say mê trả lời. “Vì vậy nhân vật này bộ dạng rất đáng yêu, cho nên kẻ địch nhất định sẽ luyện tiếc không muốn đánh tớ ha ha.....”

“Tôi hiện tại rất muốn đánh cậu.” Hồ Ly không chút khách khí tiếp lời.

Sau khi huấn luyện đêm nay kết thúc, Chu Luật khen ngợi vài vị pháp sư có tiến bộ.

“Núm Vú Cao Su, Giai Ngôn, khuyết điểm lúc trước, các cậu đều đã sửa đúng rồi, phi thường tốt. Ngoài ra.....”

Cậu nhìn thoáng qua cô em gái đang mở to mắt chờ mong

“Quả Quả, em rốt cục cũng có bộ dáng của pháp sư, làm không sai.”

“Đa!!” Quả Quả lập tức đứng lên hoan hô, “Anh Luật khen tớ! Anh ấy khen tớ ôi chao..... Thật tốt quá!”

“Đáng giá cao húng như vậy sao?” Chu Luật cười, “Nếu em bình thường ngoan một chút, anh cũng không phải ít khen em.”

“Oa ha ha ha ha..... Anh Luật khen ngợi, thật là hiếm quá.....”

Tương phản với Quả Quả vui vẻ, vài người khác lại có vẻ trầm mặc.

“Quả Quả.....” Bảo Bối Núm Vú Cao Su mở miệng nói, “Việc kia..... Có thể cho qua không?”

“Không được!” Quả quyết phủ định ngay lập tức, “Các cậu đều thua cuộc ôi chao!”

“Không nghĩ tới tiểu ngu ngốc này đúng là được khích lệ ..... Được rồi, chúng ta thất sách.” Thuần Yêu giận dữ nói, “Giai Ngón, chúng ta cùng nhau thanh toán.”

“Hắc hắc, mỗi người mười vạn, không thể khát nợ.”

Chu Luật vừa rồi còn không hiểu ra sao, giờ phút này cuối cùng cũng hiểu đối thoại của bọn họ. Nha đầu Quả Quả này..... Lại làm chuyện nhảm chán.

“Em.....”

Một lần thu hoạch tới năm mươi vạn, Quả Quả cao hứng phấn chấn, hoàn toàn không chú ý tới Chu Luật còn đang đứng cạnh mình.

“Ách.....?”

“Tiền tiêu vật tháng sau, khấu trừ.”

“Không cần a a a anh.....”

Đây chẳng lẽ chính là cái gọi là ..... thời khắc phi thường để phi thường giải trí?

Xem ra, mọi người trong hội còn đang thả lỏng, Chu Luật cũng muốn vậy. Thả lỏng đến tột cùng có phải chuyện tốt hay không, hoặc là sau này bọn họ còn có cơ hội tiếp tục thả lỏng hay không, cũng chỉ có thể xem kết quả đêm nay.

Hy vọng, hết thảy mọi chuyện đều tốt đẹp.

Trước khi công thành chiến bắt đầu một giờ, đại bộ phận hội viên đã tập hợp xong. Công thành lần này lấy huấn luyện người mới làm mục đích, cho nên những hội viên cũ một người nhận một tổ, phụ trách giám sát.

“Hôm nay tổng chỉ huy là Vân Trung.” Chu Luật tuyên bố nói, “Tôi cùng Hồ Ly không tham dự hành động, các cậu cố lên nhé.”

“Vâng!”

Năm phút đồng hồ sau, Mã Lệ đăng nhập vào, phi thường khoái trá chào hỏi bọn họ.

Kính mắt gọng to, đầu gắn đầy hoa nhỏ, cô gái Mã Lệ trông vốn cực kì ngây thơ..... Nhìn thế này lại có cảm giác giống yêu quái.

“Mã Lệ..... cậu thật sự tính đi như vậy sao?”

“A..... Quả nhiên rất đáng yêu là không được sao?”

“.....”

“Xuất phát đi.” Chu Luật có chút vô lực phân phó.

“Cậu nói..... Hôm nay kết quả sẽ như thế nào?”

“Thất bại.”

“Àn..... Tớ nghĩ cũng vậy. Bọn họ dù sao vẫn còn quá non.” Hồ Ly gật đầu nói, “Về phần dự tuyển.....”

“Nói thực ra, phần trăm nắm chắc thắng được dự tuyển cũng không lớn.” Chu Luật bình tĩnh nói, “Chỉ có mong đợi bọn họ trải qua tôi luyện, những đứa nhỏ đó đến phút cuối cùng có thể mang đến ngoài chuyện kinh hi ngoài ý muốn đi.”

“Tớ thực vui vẻ, tiểu luật. Tuy rằng luôn bị Mã Lệ làm cho tức giận đến chết khiếp, nhưng tớ vẫn như cũ cảm thấy mỗi ngày đều thật sự rất vui vẻ. Công hội hiện tại, so với trước kia có phần thú vị hơn, tớ rất cực cũng có thể lý giải, cậu vì sao lại chấp nhất Ánh Sáng như thế. Tiểu Luật, tớ là thiệt tình..... Không hy vọng bọn họ đi.”

“Tớ hiểu được tâm tình của cậu.” Chu Luật mỉm cười nói, “Hồ Ly, không hy vọng bọn họ rời đi, dự tuyển sau khi kết thúc cậu liền nói thắng với bọn họ đi.”

“Nói thắng.....?”

“Nói cho bọn họ ‘Tôi không muốn các cậu rời đi’. Hồ Ly..... Phải biết rằng, có những chuyện không nói ra, đôi phương sẽ vĩnh viễn không có khả năng hiểu được.”

“Uh.....”

Vân Trung chậm rãi bước vào: “Luật, trong thành Pháp Đế người rất nhiều, bọn họ không đi vào được.”

“Tạm thời dừng lại đã, đợi tập hợp một lần nữa sẽ tiến tới tiếp viện. Hai mươi phút cuối cùng lại tiến hành liên tục đánh vào cửa chính, cho tới khi tìm được một cơ hội mới thôi.” Chu Luật ra mệnh lệnh, “Mặt khác, chưa đến thời điểm cuối cùng, chưa cần tiến hành chỉ đạo gì đối với bọn họ.”

Tiền lực, bình thường là ở loại thời điểm này, tài năng sẽ được khai quật.

Vân Trung tiếp tục nói: “Mặt khác, chút thì quên. . . . . Kỳ thật nghiêm mật phòng thủ như vậy, cư nhiên lại bị Mã Lệ điềm nhiên đi vào. . . . .”

“.....”

Mã Lệ? Luyện kim thuật sĩ?

“Nghe nói cậu ta một bên kêu ‘Cấp mặt mũi cho mỹ nữ đáng yêu điem điem đi qua nào, không cần ầu ẩu đã a a a’, một bên mãnh mẽ xông vào. . . . . Không biết là lý do có phải là họ chưa bao giờ gặp qua loại yêu quái này, người của Ngân Cảnh cư nhiên đều thất thần không phản ứng, tùy ý cho cậu ta đi thẳng vào thành.”

“.....”

Chu Luật nhu nhu cái trán, trả lời:

“Quên đi, các cậu không cần quan tâm tới cậu ta.”

“Vâng.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Thất bại

Edit: bé Na

Chu Luật tin tưởng, Sera lựa chọn những người này đến giúp Cách Lăng Dịch Á, tuyệt không phải là vì bọn họ nhiệt tình mong muốn.

Trong đó, Mã Lệ này, làm người càng khó dò.

Tính cách yêu nghiệt, hành động quỷ dị, nói chuyện tới bây giờ vẫn không có trọng điểm, làm việc cũng loạn thất bát tao. Nhưng, Mã Lệ này thật sự rất mạnh.

Rất mạnh rất mạnh.

Dược sư đứng hàng thứ nhất của server, chuyện gì cũng biết, tư liệu gì cũng có, những chuyện bát quái hầu như cũng trực tiếp trải qua, đối với các loại tin tức quan trọng trong trò chơi, và các loại đặc điểm trang bị cho từng chức nghiệp đều thập phần hiểu biết. Có thể nói, Chu Luật đến nay còn chưa gặp được một người thứ hai giống Mã Lệ, nghiên cứu Thần Vô một cách thấu triệt như thế.

Chu Luật cũng không cho rằng ‘bí mật’ lần trước của “Miêu Nhĩ Kỳ Sĩ”, thuần túy chỉ là một chuyện đùa. Bởi vì cậu biết, Sera tại Bi Luyện Hồ hiện tại sở dĩ có tài sản cùng thành tựu như vậy, là được một vị bằng hữu giúp đỡ.

Trước đây Sera từng ở trước mặt mình nhắc tới vị bằng hữu thần bí kia, luôn thở dài mỉm cười nói:

“Người đó rõ ràng có thể so với mình xuất sắc hơn, lại tình nguyện lui về sau giúp đỡ mình.”

Chu Luật không có truy vấn “Người kia” là ai, cùng lý do “Người kia” làm như vậy. Nhưng lúc Mã Lệ xuất hiện ở Cách Lăng Dịch Á, Chu Luật liền không tự chủ được đưa hình tượng cậu ta, cùng với ‘Người kia’ theo như lời Sera gắn với nhau.

Đây là một loại trực giác rất kỳ quái. . . . .

Cách Lăng Dịch Á đột hành động tấn công cửa thành lần thứ hai bắt đầu.

Chu Luật cùng Hồ Ly không đến hiện trường, chỉ ở lại nghe Vân Trung báo cáo. Trên đường Mã Lệ cũng bị giết trở về vài lần, cậu ta mỗi lần đều chuẩn bị cẩn thận, sau đó lại xuất phát.

Mã Lệ không giết được người, đồng thời cũng không có tác dụng phụ trợ gì, nhưng cậu ta vì sao còn muốn kiên trì như thế?

Chu Luật nghĩ muốn ngăn cản, cuối cùng, vẫn quyết định đi theo sau cậu ta.

Dù sao, hành vi của Mã Lệ quái dị, nhưng thực tế cũng không có ảnh hưởng bất lợi gì đối với tổ đột kích

Lập đi lập lại cố gắng rút cục trước khi chấm dứt công thành vài phút cũng có kết quả. Phòng bị của Ngân Cánh hai lần liên tiếp bị tấn công liền tách ra . Một tổ nhanh chóng hướng tầng hầm ngầm chạy tới.

Dọc theo đường đi trải qua hai lần bị tấn công, người sống sót duy nhất, chỉ còn thích khách tên Hồng Trà.

Hồng Trà nghiêng ngả lao đảo về phía trước, trước cửa tầng hầm, ngoài ý muốn gặp được Mã Lệ.

Chỉ thấy Mã Lệ thập phần nhân nhả ngồi ở cửa, giống như chỗ ngồi này vốn dĩ là thuộc về mình.

“Yêu. .... Tiểu Hồng Trà, giỏi lắm, thế mà lại có thể vọt tới nơi này.”

“.....”

Người này. .... Vì sao có thể sử dụng ngôn ngữ thoải mái như thế để nói chuyện?

“Hoan nghênh tới tầng hầm ngầm, dừng sĩ của tôi.” Mã Lệ cười tủm tỉm nói, “Tự giới thiệu một chút, tôi chính là siêu cấp Mã Lệ, boss cuối cùng ở nơi này.”

Thời gian cấp bách, Hồng Trà căn bản không đếm xỉa tới hồ ngôn loạn ngữ của đối phương. Liếc mắt xem thường liền tiến vào cửa.

“Ai ai. .... Hồng Trà dừng dừng. ....”

Còn chưa kịp nói xong.

Vài giây sau, Hồng Trà rút cục hiểu được ý của Mã Lệ. Đồng thời thực phần nộ, người này làm gì mà không nói sớm cho cậu. .... Người trong tầng hầm rất ít giống chợ ma!?

Hầm ngầm âm trầm cùng so sánh với cánh cửa yên ắng. .... Quả thực chính là địa ngục trần gian.

Trong lòng vội vàng xao động, Hồng Trà không kịp quay đầu, liền nhìn thấy trên mặt đất một địch nhân vọt tới trước mặt. Nhìn kỹ, lập tức hoảng sợ.

Đối phương cư nhiên chính là. .... Ngân Cánh lão đại Ken!

Giây tiếp theo. .... Hồng Trà đáng thương đi đời nhà ma.

“Ai, gặp cái gì chứ? Tổ chỉ kêu cậu cứ dừng lại chút thôi, chờ tớ đem trang bị đổi cho cậu cũng là tốt rồi. ....” Mã Lệ ngồi ngoài cửa tự nhủ.

Công thành lần này, chấm dứt trong thất bại.

“Tôi sao cũng nghĩ không ra. .... Mã Lệ dùng cách gì để có thể đi vào chỗ đó nhiều lần!?”

Hồng Trà hoàn toàn tức giận.

“Cậu là ghen tị với tuyệt thế mỹ mạo của tớ sao, Tiểu Hồng Trà?” Mã Lệ thân nhiên nói, “Không có cách nào khác. .... Đó là lợi thế của người có khuôn mặt đẹp, chắc chắn.”

“Mã Lệ tôi hận cậu cả đời a a a. ....”

Lòng tự trọng của thích khách bị đá kích mãnh liệt. ....

“Mã Lệ. ....” Phiêu Linh có chút lo lắng hỏi, “Cậu làm như vậy, thật sự không sao chứ?”

“Có gì liên quan không?”

“Đừng giả ngu, cậu hiểu ý tớ.”

“Đương nhiên là không sao. ....” Mã Lệ thân nhiên trả lời, “Tớ muốn làm gì, bất luận ai cũng không thể ngăn cản.”

“Mã Lệ. ....”

Hồ Ly có chút nghi hoặc xen mồm hỏi: “Các cậu đang nói gì vậy?”

“A. .... Chúng tớ đang nói xinh đẹp cũng là một loại tội a ~” Mã Lệ ra vẻ ưu thương thở dài, “Phương bác có giai nhân, tuyệt thế mà đơn chiếc, quay đầu một lần làm khuynh thành, quay đầu lần nữa làm khuynh quốc. ....”

“Coi như tớ chưa nói gì.”

Trải qua vài ngày “tôi luyện”, Hồ Ly đã dần dần thích ứng phương thức biểu đạt quái dị của đối phương.

“Ngoài ra..... Đêm nay thất bại, mọi người cũng không cần canh cánh trong lòng.”

“Thực xin lỗi..... Mình làm mọi người thêm phiền toái.” Quả Quả chủ động thừa nhận sai lầm của mình.

“Trong các bạn có rất nhiều người là lần đầu tiên tham gia công thành, phạm sai lầm cũng là bình thường. Quan trọng là, các bạn phải rõ ràng mình đã phạm sai lầm gì, cùng với lần sau nên làm thế nào để tránh sai lầm đó.” Chu Luật nói, “Hiện tại mọi người đều nên suy nghĩ lại vấn đề của mình, tổng kết kinh nghiệm học được lần này đi.”

“Tớ có thể nói vài câu trước không?” Mã Lệ hỏi.

“Cậu nói đi.”

“Hôm nay phần lớn thời gian tớ đều cùng mọi người một chỗ, cũng đã thấy được biểu hiện của mọi người. Nói chung, thì coi như không sai.” Mã Lệ mỉm cười nói, “Đương nhiên, nếu Quả Quả không sai mà pháp thuộc tính, Giai Ngôn có thể chú ý tới trạng bị hơn, Đội trưởng Lá Cây tầm nhìn có thể xa hơn một ít, Tiểu Hồng Trà đừng liều lĩnh xúc động như vậy, tớ nghĩ..... kết quả có khả năng sẽ rất tốt.”

Mọi người trong đầu đều nghĩ đến Mã Lệ sẽ nói cái gì không đúng đắn, kết quả lại làm bọn họ cảm thấy ngoài ý muốn.

Huống hồ, những người bị điểm danh, đều không thể phủ nhận Mã Lệ nói rất chính xác.

Xem ra, đêm nay Mã Lệ cũng không hẳn là đi chung giúp vui, mà còn thật sự chú ý quan sát biểu hiện của đồng đội. Chu Luật cảm thấy vui mừng, liền nói:

“Cậu tiếp tục đi.”

“Uh thì cũng không có gì hay để nói.” Mã Lệ lắc đầu, “Mọi người mười phần bốc đồng, điều này tốt. Về vấn đề phối hợp, ý thức linh tinh, luôn cần tồn chút thời gian luyện tập. Còn lại vài ngày, các bạn nên bầu tôi, Mã Lệ làm lãnh đạo, dẫn bước cho các bạn tiến lên con đường làm tinh anh.....”

Đáng tiếc, nửa câu sau nói xong cậu ta liền bị mọi người quay mặt không quan tâm.

“Nói ra thì kỳ thật phụ trợ của Ngân Cánh có nhiều khuyết điểm đúng không?”

“Tớ cảm thấy thánh kỵ sĩ của bọn họ phản ứng đặc biệt chậm, có thể từ nơi này tìm cửa đột phá.”

“Tớ quả nhiên vẫn là khuyết thiếu ý thức chức nghiệp nên có.....”

“Quả Quả, em hôm nay dùng sai kỹ năng vài lần, lần sau phải chú ý nhé”

Nhìn mọi người thật sự nhiệt tình thảo luận, Chu Luật trong lòng rõ ràng ý thức được..... Cách Lăng Dịch Á có thể tham dự quốc chiến, cũng không phải toàn không có hy vọng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Đêm trước khi dự tuyển

Edit: bé Na

“Ngày mai chính là bắt đầu tháng dự tuyển.....”

Cá Chết cảm khái giống như thở dài.

“Sao vậy?” Mèo Lười trêu ghẹo hỏi, “Mắc chứng thanh niên tự kỉ hả?”

“Sao mà tự kỉ, tớ nhiệt tình mười phần.” Cá Chết đứng lên đi một vòng, “Hiện tại trong hội cao thấp đều có cảnh báo, tớ chỉ là có điểm lo lắng, áp lực của mọi người có phải hay không quá lớn?”

“Trời ạ, tớ lại cảm thấy không có gì. Có áp lực là chuyện tốt. Nếu nhất thời sợ ý mất đi danh ngạch dự tuyển, mọi người lúc đó chỉ sợ mới hối hận đi?”

“Mọi người lo lắng vậy.....” Ly Ca nhẹ nhàng mà nói, “Cũng bởi vì liên quan tới phó hội không ở đây đi.”

“Ừa.....”

Mèo Lười gật gật đầu.

Luật phó hội luôn luôn chủ trì đại cục không ở bên cạnh, cho nên, mấy đứa nhỏ có chút cảm giác thiếu an toàn.

“Ai..... Chúng ta có phải hay không rất ỷ lại Phó hội?”

“Rõ ràng là đúng vậy. Kỳ thật có một số việc, chúng ta tự mình làm cũng không có vấn đề.”

“Mặc kệ nói thế nào, phó hội tạm thời cũng chưa thể trở về. Đến ngày mai, đã trở thành đối thủ cạnh tranh trên danh nghĩa của chúng ta.” Cá Chết hắc hắc cười, “Cùng phó hội cạnh tranh, chắc chắn là rất thú vị..... Phải không các cậu?”

“Suy nghĩ của cậu thực nguy hiểm.....” Ly Ca lắc lắc đầu, sau đó lại theo ý Cá Chết, “Đúng vậy, thật sự rất thú vị. Nếu có ai có thể hơn Nguyệt Ân Luật.....”

“Hắc hắc, tớ đã sớm muốn thử xem mình có thể giết chết phó hội một lần hay không.”

“Các cậu.....” Đu Đủ vẫn yên lặng lắng nghe đã hoàn toàn cười ngắt, “Muốn điều gì thực tế hơn được không?”

“Chỉ đùa một chút mà thôi, chúng ta đương nhiên sẽ không động thủ đối phó hội.” Cá Chết thật sự nói, “Bất luận sự tình phát triển như thế nào, mấy người chúng ta, đều phải kiên định ủng hộ anh ấy.”

Từ ngày Chu Luật không rõ nguyên nhân rời hội, trong hội cao thấp đều cảm thấy thập phần bất an. Tuy rằng hiện tại phần lớn mọi người đã dần tiếp nhận là sự thật, nhưng vẫn có một số người cảm tình kịch liệt còn chưa bình ổn oán niệm.

“Phó hội rời đi chắc chắn có lý do, về phần vì sao anh ấy không nói cho chúng ta biết.....”

“Tớ cảm thấy vẫn là thực dễ dàng hiểu được.” Ly Ca trả lời, “Tớ cùng ông xã trong trò chơi, ngày thường tuy rằng công tư rõ ràng, nhưng anh ấy bên kia nếu xảy ra chuyện gì lớn, tớ sẽ không tiếc sức mình đi giúp anh ấy. Hơn nữa..... Cũng sẽ giúp anh ấy giấu diếm nguyên nhân.”

“Àn..... cả hai bên đều ở trong thời điểm trọng yếu, quả thật có vẻ rất khó xử.” Cá Chết gật gật đầu, “Cũng may Lão đại mấy ngày nay tinh thần vẫn tốt. Anh ấy tâm tình tốt, chúng ta cũng an tâm.”

“Lão Đại không phải là được phó hội an ủi rồi đi, ha ha ha.....”

“Các cậu đang nói chuyện gì vậy?”

Một người xuất hiện trong tầm mắt. Thanh Dạ mỉm cười.

“Ách.....” Mèo Lười trong lòng liễu mạng cầu nguyện Thanh Dạ không nghe được câu nói vừa rồi.

“Không nói gì, ha ha.....”

“Mọi việc đều chuẩn bị tốt rồi chứ, hội trưởng?”

Ly Ca nói lảng sang chuyện khác.

“Không vấn đề gì. Hơn mười hai giờ, tổ nhiệm vụ chính thức hành động.” Thanh Dạ gật đầu nói, “Nhiệm vụ này giá trị tuy rằng rất ít, nhưng không thể hoàn toàn bỏ qua. Hai tháng này, cam đoan ít nhất phải hoàn thành ba nhiệm vụ đặc biệt.”

“Thật sự là vất vả cho bọn Cây Nho.”

“Bất quá cậu ta cũng đang rất thích thú đi..... Hắc hắc.”

“Ngoài ra, chuyện được phẩm, còn phải cảm tạ phó hội của các cậu.” Thanh Dạ nói.

“Úc?”

“Hiện tại mọi người đều nghe nói, lần cập nhật sau Hoa Yêu sẽ không rơi ra Cỏ Chi và Cỏ Lan Thủy đi? Cỏ Chi và Cỏ Lan Thủy chỗ Độc Bộ và Sera đã hoàn toàn hết sạch.” Thanh Dạ mỉm cười nói, “Luật từ lúc nghe được thông tin, đã đem hàng hóa chúng ta đặt mua toàn bộ sửa thành Cỏ Chi và Cỏ Lan Thủy, tiết kiệm không ít tiền bạc cho hội.”

“Phó hội anh ấy.....”

Quả nhiên vẫn là trước sau như một quan tâm chúng ta.

Trong nháy mắt, tâm tình mọi người tất cả đều trở lên yên ổn.

“Trước mười hai giờ mọi người thả lỏng một chút, đến hoạt động chút đi.” Thanh Dạ cười nói, “Tổ Boss truyền kỳ của Thần Vô hành động, mục tiêu Hỏa Long.”

“Chị Trà Trà hôm nay không tới..... Ngàn Dặm đâu?”

“Ngàn Dặm?”

Ở kênh hội là rỗng nửa ngày, Ngàn Dặm mới vội vã tới.

“Ngại quá, vừa rồi tớ nói chuyện với băng hữu.”

“Nói chuyện với băng hữu? Không phải là bạn gái đi?” Cá Chết xấu xa cười.

“Là Quả Quả.....”

“Em gái phó hội sao?”

Mọi người cười càng thêm tà ác.

“Àh, chúng ta sợ ý quá, nơi này còn có một người biết được toàn bộ chân tướng sự việc này.....”

“Cậu, các cậu muốn làm gì?” Ngàn Dặm sợ hãi lui về sau.

“Ngàn Dặm ngoan ngoãn, mau đem tình hình phó hội gần đây nói ra nào~”

“Ách..... Tớ không biết a..... Tớ thật sự không biết!”

“Ha ha ha ha.....”

“Lão đại cứu mạng!”

Thật là đứa nhỏ đáng yêu..... Thanh Dạ hơi hơi giơ lên khóe môi.

Vừa cùng đối diện với Hỏa Long Vương.

Liên rất hoài niệm, lần đó gặp được Luật.

Bởi vì, đó là lần đầu tiên, mình đánh dấu sự tồn tại trong sinh mệnh của Luật. Trước đó, bọn họ hoàn toàn là hai người xa lạ.

Thần quan giỏi nhất server, Nguyệt Ân Luật. Trong mắt người khác im lặng lạnh lùng không dễ thân cận Nguyệt Ân Luật. Chỉ có mình, mới biết được một bộ mặt khác của cậu.

“Thanh Dạ..... Em yêu anh. Em yêu anh.”

Đêm đó thấp giọng thủ thỉ, là thanh âm êm tai nhất trên thế gian này.

Luật, em hiện tại, đang làm gì vậy?

Chu Luật, đang chuẩn bị gọi Mã Lệ đi tìm Độc Bộ.

“Cậu đi trước đi, Tiểu Luật. Tớ sắp xếp xong này nọ sẽ theo sau.”

“Uh.”

Độc Bộ trường kỳ lấy phía Tây thành Pháp Luân Đình làm cứ điểm. Nơi đó thường bị thành viên thương đoàn cùng người mua vây chặt như nêm.

Thật vất vả mới tìm được Độc Bộ. Chu Luật nhất thời phát hiện, có lẽ mình đến muộn một chút sẽ tốt hơn.

Bên cạnh Độc Bộ, là Ken.

“A..... Luật phó hội.”

“Độc Bộ, tôi muốn mua một số thứ.”

“Được rồi, phiền cậu chờ một chút.”

“Luật phó hội.” Ken nhẹ nhàng cười rộ, “Trên tên cậu, từ khi nào lại đổi thành Cách Lãng Địch Á vậy?”

“Không còn cách nào khác.” Chu Luật thân nhiên nói, “Có một số việc, không làm ngay sẽ không kịp.”

“Cậu có biết hành vi của mình là thể hiện điều gì không?”

“Tôi hiểu rất rõ ràng.”

Tại thời điểm trở về Cách Lãng Địch Á, ý nghĩa — cùng Ngân Cánh là địch.

“Nếu luật phó hội có ý đó, tôi đành phải phụng bồi thôi.” Ken cười nói, “Có đôi khi tôi suy nghĩ, nếu lúc trước Luật phó hội rồi Cách Lãng đến Ngân Cánh.....”

“Được quan tâm rồi.” Chu Luật lạnh lùng thốt, “Đáng tiếc tha thứ cho tôi không nhận nổi.”

“Độc Bộ tiểu tử ~”

Bỗng nhiên có người trong đám người khoa trương kêu to.

“Còn không mau ra gặp lờ lờ lờ sáng hoa lệ vô song Mã Lệ đại gia của cậu—”

“.....”

Tên Mã Lệ này..... Đến đâu cũng là một bộ dáng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Đêm trước khi dự tuyển II

Edit: bé Na

“Cái gì mà Mã Lệ đại gia?”

Độc Bộ gặp người quen, cũng hay nói giỡn:

“Ai là đại gia của ai? Cậu ngủ mơ hả?”

“Ôi chào ôi chào, Tiểu Độc Bộ, cậu thực làm tớ đau lòng mà.....” Mã Lệ ai oán, “Mới vài ngày không thấy, tự nhiên lại trở nên không lớn không nhỏ như vậy.”

“Tiểu Mã Lệ, cậu mà còn nói kiểu như vậy, thì có thể đừng tiếp tục nghĩ tới ‘Cái kia’ nữa.”

“Ồ..... Tớ có nói gì sao? Hử?”

Lợi ích bị uy hiếp trực tiếp, Mã Lệ lập tức bắt đầu giả ngu.

“Cái kia” là cái gì?

Chu Luật có chút khó hiểu.

Mã Lệ hôm nay không phải tới giúp mình mua hàng sao? Lại nói cậu ta sao tự nhiên lần này lại tích cực thế, thì ra là còn mục đích khác.

“Độc Bộ..... Chỗ anh hôm nay thực sự là đông khủng khiếp.”

“Ngày mai là ngày quan trọng, cho nên hôm nay nhân tài mới tới đây nhiều như vậy.”

“A a.....” Mã Lệ nhìn nhìn tình hình người ra người vào tấp nập chung quanh, nói, “Tiểu Luật, nhiều người như vậy, chúng ta cũng nên lấy đồ của mình rồi trở về đi thôi.”

Chu Luật cũng không có hành động gì đáp lại. Bởi vì Ken còn đứng bên cạnh Độc Bộ. Thứ tự ưu tiên trước sau, đây là nguyên tắc.

Không nghĩ tới lúc này Ken lại mở miệng:

“Luật phó hội cứ tự nhiên, tôi trở về trước.”

“Ken?” Độc Bộ cảm thấy ngoài ý muốn, “Chuyện kia, vấn đề đã thuộc tính...”

“Ngày mai nói sau.”

Ken sau khi bỏ lại câu nói ngắn gọn, xoay lưng biến mất trong biển người.

Không lâu trước còn không kiên nhẫn nói lời châm chọc mình, hiện tại vì điều gì lại muốn đi nhanh như vậy? Có việc gấp, hay là bởi.....

Chu Luật nhìn Mã Lệ, tên kia một bộ dạng mặc kệ chuyện người ngoài, ta không quan tâm, tiếp tục nói giỡn cùng Độc Bộ.

“Độc Bộ, giá của ‘Cái kia’, không biết còn có thể thương lượng được không?”

“Cậu phải biết rằng, giá tôi bán cho cậu đã là giới hạn nhượng bộ cuối cùng rồi.”

“Điều này tớ đương nhiên rõ ràng, bất quá với tình huynh đệ giữa chúng ta thì cũng nên xem xét thêm.....”

“Huynh đệ? Ha ha.....” Độc Bộ cười nói, “Mã Lệ con trai, con hình như đang quên thân phận của mình?”

Không hổ là dân kinh doanh, vừa thấy mặt liền chỉ biết múa mép khua môi, đối thoại vô cùng thiếu muối hơn nữa hàm xúc ý tứ không rõ.

Chu Luật tâm địa tốt nhắc nhở nói:

“Độc Bộ, người xếp hàng đằng sau đã vượt qua số mười.”

“A a..... Thật sự có lỗi.....”

Tóm lại..... Cuối cùng Mã Lệ toại nguyện mua được “Cái kia” từ Độc Bộ. Về phần “Cái kia” Rốt cuộc là cái gì, Mã Lệ thủy chung không nói.

“Đến lúc đó Tiểu Luật sẽ biết thôi, hắc hắc hắc.....”

Thấy cậu ta tươi cười về mặt quỷ dị, Chu Luật bất đắc dĩ buông tha không hỏi thêm.

Tâm tư người này, vẫn là trước sau như một nhìn không thấy, đoán không ra.

Mười hai giờ, gọi điện thoại cho Thanh Dạ.

“Đang muốn gọi cho em, không ngờ điện thoại lại vang.”

Tiếng cười trầm thấp dễ nghe, giống như có thể tẩy trừ mọi mệt mỏi cả về thể xác lẫn tinh thần. Chu Luật thở nhẹ một hơi, an tâm nói:

“Anh quả nhiên vẫn chưa ngủ.”

“Em chẳng phải cũng vậy?” Thanh Dạ cười, “Chiến dịch quan trọng rốt cục cũng được bắt đầu, phòng chừng hiện tại mọi người đều rất hưng phấn. Bọn Cây Nho và Tuyết Phong đã bắt đầu xuất phát làm nhiệm vụ.”

“Suốt đêm?”

“Uh.”

“Có ý chí chiến đấu tất nhiên nhiên là chuyện tốt, nhưng cũng phải nhắc nhở bọn họ chú ý nghỉ ngơi.”

“Anh biết, bọn họ cũng đã cam đoan với anh.” Thanh Dạ gật đầu nói, “Đều là người lớn rồi, anh tin bọn họ cũng hiểu được tiết chế. Còn những người ngày mai phải học, đều đã bị đuổi logout đi ngủ.”

“Vâng, vậy là tốt rồi.”

“Luật, bên kia em chuẩn bị thế nào rồi?”

“Rất tốt, mọi người đều đã cố gắng tới giới hạn tốt nhất.” Chu Luật khẽ thở dài, “Cũng may bọn họ cũng không đặc biệt chú trọng kết quả, cho nên áp lực mới không lớn.”

“Tận tình làm chuyện em muốn làm đi, Luật.” Thanh Dạ ôn nhu nói, “Ánh Sáng bên này em có thể yên tâm. Hai tháng sau, em có thể tận mắt thấy bọn họ trưởng thành.”

“Bọn họ luôn làm cho em trần ngập chờ mong.”

Thanh Dạ nghĩ nghĩ, cười nói: “Không bằng đến lúc đó gặp lại, chúc mừng sự trở về của em bằng việc tham gia quốc chiến nhé?”

“Úc?” Chu Luật giống như nói giỡn, “Thì ra. .... anh nắm chắc mình có thể giành một suất như vậy?”

“Đúng vậy.”

Không nghĩ tới, Thanh Dạ lại trả lời thật sự kiên quyết.

“Anh sẽ dẫn dắt Ánh Sáng tham dự quốc chiến. Cho nên thân ái, còn một danh ngạch, em cố lên nhé.”

Nhất định sẽ xảy ra. .... Đây là quyết tâm cùng quyết đoán của Thanh Dạ.

Chu Luật sợ run một lát, khẽ cười nói: “Vâng. .... Em cùng Cách Lãng Địch Á, sẽ cố gắng không thua Ngân Cánh.”

Hai người trầm mặc vài giây, Thanh Dạ có chút dăm chiêu nói:

“Nói đến Ngân Cánh, lại làm anh nghĩ tới một người.”

“Ai vậy?”

“Hôm đó công thành chiến em không tham gia. Lần đó anh gặp một nữ thần quan khá kỳ quái.”

Nữ thần quan kì quái? Chẳng lẽ là chỉ. ....

“Anh phá lệ chú ý tới cô bé. Cô tuy là người bên Ngân Cánh, nhưng hành động lại thực sự rất kỳ quái. Nói như thế nào nhỉ. .... Anh cảm thấy hình như là muốn dấu diếm dấu vết giúp chúng ta.”

“.....”

Không thể nghi ngờ, người Thanh Dạ nói chính là “Tử Ngưng”, là do mình sử dụng trong vài ngày, sau này sẽ không bao giờ xuất hiện một lần nữa tại Thần Vô.

Không nghĩ tới, “Tử Ngưng” lại làm cho Thanh Dạ nhớ kỹ tới như vậy. ....

Thực ngoài ý muốn.

“Ngân Cánh cũng có người như vậy. .... Thật sự rất kỳ lạ.” Thanh Dạ tiếp tục nhớ lại, “Lúc ấy ở trong thành Huru Bá Luân gặp được cô bé, cô hoàn toàn không có ý muốn chạy trốn. Sau đó anh quyết định thả cô đi, không thể tưởng được cô bé lại còn quay đầu đầu thêm toàn trạng thái giúp anh.”

Chu Luật hoàn toàn không biết nên đánh giá hành vi của “Tử Ngưng” thế nào. Nếu có thể, cậu muốn chấm dứt đề tài này.

“Cô bé tên Tử Ngưng, nhưng anh cũng không nhớ rõ mình đã gặp qua cô trước đây. Nếu không phải bởi vì ‘Sai lầm’ của cô, tầng hầm ngầm rất có khả năng bị người của Ngân Cánh xâm nhập.” Thanh Dạ cảm khái nói, “Nói thật, khi đó cô bé đứng ngăn người trước huy hiệu của công hội tại đại sảnh Huru Bá Luân, anh thậm chí còn nghĩ đến, cô bé thật ra là muốn tới Ánh Sáng. ....”

“Thanh Dạ.” Chu Luật nhẹ nhàng ngắt lời, nói, “Anh thực cảm thấy hứng thú đối với cô bé đó?”

“Anh có chút muốn hiểu ý nghĩ trong lòng cô gái ấy.” Thanh Dạ cười, “Nói không chừng còn có thể thêm người mới cho Ánh Sáng.”

“Lần đầu tiên nghe anh nhắc tới một người xa lạ, nhưng lại nói lâu như vậy.” Chu Luật thần nhiên nói, “Nhưng hiện tại, em không hy vọng anh nhắc tới cái tên ‘Tử Ngưng’ kia nữa.”

“Luật. ....” Thanh Dạ sững sốt một chút, lập tức phản ứng lại, “Em ghen?”

Tự mình ghen với mình sao. ....? Ý nghĩ thực quá kỳ lạ.

Nhưng, cậu thật sự không hy vọng Thanh Dạ còn nhớ thương cái tên “Tử Ngưng” kia. Bởi vì. ....

“Anh là của em, Thanh Dạ.”

“Luật. .... sự thẳng thắn của em luôn làm anh vui vẻ như vậy.” Thanh Dạ nở nụ cười, “Biết gần đây trên diễn đàn đều đang thảo luận về vấn đề gì không? ‘Thần quan giỏi nhất dẫn dắt Cách Lãng cùng Ngân Cánh quyết chiến, Quốc chiến tại Bi Luyến Hồ mưa máu ngập trời’.”

“.....”

“Luật thân ái, nhất cử nhất động của em đều có thể khiến cho mọi người chú ý. Lúc này đây, anh đã từng nghĩ mình không thể giữ được em. Nhưng sau

này, anh sẽ không lại nghĩ như vậy nữa.”

“Thanh Dạ.....”

“Hai tháng sau, em xong việc trở lại Ánh Sáng. Sau này vô luận lại phát sinh chuyện gì, anh cũng không để em rời đi.” Thanh Dạ ôn nhu nói, “Thân ái, em phải để tâm chuẩn bị tinh thần từ bây giờ a.....”

“..... Em biết rồi.”

Chu Luật mỉm cười trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: “Cái kia”

Edit: bé Na

Thống kê các công việc phải làm để tham gia dự tuyển:

Bộ phận nhiệm vụ: Trong vòng hai tháng, thành viên công hội hoàn thành hai nhiệm vụ cấp S được hai điểm. Hoàn thành thêm một nhiệm vụ được thêm một điểm nữa. [Bởi vì nhiệm vụ cấp s cực khó làm, cho nên hoàn thành hai cái đã là rất không dễ dàng.]

Bộ phận chế tác cùng luyện kim: Sau hai tháng sẽ thống kê lượng được cùng lượng vật phẩm chế được. Tổng hợp xếp 3 thứ hạng đầu trong danh sách thì được thêm ba điểm.

Bộ phận thành chiến: Trong vòng hai tháng, mỗi lần công thành lấy được chủ thành thêm ba điểm, trung ương địa khu thêm hai điểm, các thành nhỏ thêm một điểm.

Sau khi kết thúc dự tuyển, căn cứ vào tổng hợp điểm của các công hội, hai công hội đứng đầu danh sách sẽ trực tiếp tiến vào quốc chiến. Nếu xuất hiện hiện tượng điểm số giữa hai công hội bằng nhau, GM sẽ chủ trì hai hội tiến hành chiến đấu pk đội ngũ năm người, tranh đoạt danh ngạch cuối cùng.

Trên diễn đàn thảo luận rôm rả, về chuyện Cách Lăng Địch Á cùng Ngân Cánh Đế Quốc cũng có một tin tức, nhưng không có bao nhiêu người chú ý. Đại khái là lực chú ý đều bị quốc chiến hấp dẫn rồi, hiện tại mọi người cả ngày đàm luận, chính là phân tích cảnh tượng sẽ xảy ra trong Quốc Chiến, đem diễn đàn thảo luận giống như trường đua ngựa vậy.

So sánh với tứ đại công hội bất động thanh sắc, một số công hội nhỏ và vừa cả ngày ai thán dự tuyển quốc chiến vừa diễn ra sẽ làm bọn họ mất đi lạc thú khi công thành. Cũng có người thậm chí, đã tuyên bố trước tiên phải nghỉ ngơi hai tháng, không tham dự đến việc tranh giành giữa các đại công hội.

Nhưng chuyện làm cho người ta ngoài ý muốn nhất là, công hội thích cùng tứ đại công hội đối nghịch, Ngã Phật Từ Bi, ngày đầu tiên dự tuyển liền tuyên bố mình đối với danh ngạch tham dự Quốc chiến không có hứng thú. Mặc kệ như thế nào, chỉ cần Ngã Phật Từ Bi không tham gia, kinh địch đã giảm đi một.

Cách Lăng Địch Á ở các hạng mục công việc, đều đã đầu vào đầy bắt đầu tiến hành. Thái độ mọi người trước sau như một, ngẫu nhiên có thể thấy bọn họ hi hi ha ha vui đùa một chút, hoặc là Hồ Ly lại bị Mã Lệ chọc tức đến nổi trợn lồi đình.

Tình trạng huấn luyện cũng thực bình thường, nhóm hội viên mới tới càng ngày càng tiến bộ. Tốc độ phản ứng cùng ý thức thao tác so với khi vừa mới tham gia vào hội tốt hơn nhiều. Ngay cả Quả Quả cũng cảm khái, mình trước đây cùng mình hiện tại thật là một người sao?

Nhân số của Cách Lăng Địch Á so ra kém Ngân Cánh. Đây có lẽ là sự thiếu hụt lớn, nhưng cũng không phải điểm trí mạng. Tồi trọng yếu, là lòng người, thông thạo thao tác, cùng chiến thuật xảo diệu.

“Chúng ta cũng nhận thức rõ ràng rằng mình không đủ nhân số, nhớ là không thể cùng Ngân Cánh đánh bừa.”

“Vậy chúng ta nên hành động thế nào?”

“Đương nhiên là có đầu pháp.” Chu Luật mỉm cười nói, “Trước kia có cái công hội tên Bốn Mùa Chi Ca, có ai còn nhớ không?”

“Bốn Mùa Chi Ca.....?” Phiêu Linh nghĩ nghĩ, hỏi đáp, “Từng được Sera phỏng vấn đúng không?”

“Đúng rồi.” Chu Luật gật đầu, “Công hội này tồn tại không lâu. Mục tiêu của bọn họ từng là Cách Lăng Địch Á. Khi đó tôi đã tham gia hội.”

“Đúng vậy.” Hồ Ly nói tiếp nói, “Kỳ thật công hội kia tổng cộng cũng chỉ có mười hai người. Bất quá, bọn họ xác thực đã làm cho chúng ta phải đau đầu

một trận.”

“Bọn họ lúc đó trực tiếp đối đầu với Cách Lãng Dịch Á?” Quả Quả thấy rất kinh ngạc. Dù sao lúc đó Cách Lãng Dịch Á vẫn là một trong những công hội lớn nhất server. Bốn Mùa Chi Ca này..... Đúng là có điểm giống với Ngã Phật Từ Bi.

“Bọn họ chính là dùng thái độ trêu đùa đối phó với Cách Lãng Dịch Á, nhưng thành công làm chúng ta cảm nhận được uy hiếp. Hiện tại, chúng ta sẽ học tập cách bọn họ thực hiện.”

Chu Luật dừng một chút, tiếp tục nói:

“Tôi quyết định bỏ qua Pháp Đế thành, cũng không quan tâm đến bốn tòa thành lớn, mà đem mục tiêu đặt ở trung ương địa khu phòng thủ tương đối kém cùng các thành nhỏ xung quanh. Ba điểm tuy rằng hấp dẫn rất lớn, nhưng là chúng ta không có đủ nhân lực đi phòng thủ và tấn công. Hai tháng này, nhân sự bên mình, sẽ được chia thành 10 tổ nhỏ, trước thành chiến mỗi đội trưởng sẽ đến chỗ tôi lĩnh nhiệm vụ, sau đó cụ thể phân phối đến từng đội viên. Tổng thể áp dụng chiến thuật chiến tranh du kích, sau đó sẽ dùng đầu pháp trộm thành, cướp đoạt thành thuộc sở hữu của Ngân Cánh.”

“..... Đánh lên sao?”

“Đúng. Cho dù mỗi lần không nhất định đều phải có kết quả tốt, chỉ cần làm cho người bên Ngân Cánh cảm thấy phiền toái bất an, cảm thấy chúng ta thực đáng ghét, là mục đích tác chiến đã đạt thành. Phải biết rằng, bất an, sẽ bị loạn.”

Một câu cuối cùng, giọng điệu Chu Luật đặc biệt nhấn mạnh:

“Thành viên Ngân Cánh cùng mọi người giống nhau đều là những người chơi bình thường, cho nên không có gì phải e ngại, nếu bọn họ không chịu buông tha cho hai tòa chủ thành, như vậy..... những thành nhỏ, bọn họ một cái cũng đừng nghĩ lấy được.”

Khó thấy được bình tĩnh tự chủ như Chu Luật lại có ngày dùng loại giọng điệu gần như kiêu ngạo nói chuyện như vậy, trong lúc nhất thời cảm xúc của mọi người đều như bùng nổ.

“Để chúng ta trở thành Bốn Mùa Chi Ca thứ hai đi.”

“Anh Luật nói rất đúng, chúng ta sẽ không để ý trong lòng thất bại vì bọn họ.”

“Loại chiến thuật này, nghe xong rất có hy vọng, ôi chào.”

Mã Lệ ở một bên cười nói:“Hơn nữa Mã Lệ đại gia của các cậu sẽ cung cấp trang bị tốt nhất cùng sự cổ vũ nhiệt tình nhất..... Chắc chắn, như hồ thêm cánh a.”

Chu Luật thần nhiên cười cười, xoay người rời đi.

Chỉ có những lão hội viên của Cách Lãng Dịch Á cùng với vài người bằng hữu của Sera biết..... Cái gọi là Bốn Mùa Chi Ca, trên thực tế căn bản là chưa từng tồn tại.

Dùng ví dụ ảo vào thực tế để khích lệ mọi người, là hành động bất đắc dĩ.

Ngân Cánh thủ chiến rất quan trọng, cho nên, tuyệt đối không thể thua.

Công thành chiến đầu tiên của kì dự tuyển. Buổi tối bảy giờ ba mươi phút.

Còn nửa tiếng nữa mới bắt đầu, hội viên đã đến đông đủ.

Chu Luật đang phân tổ. Mã Lệ bỗng nhiên yêu cầu gia nhập.

“Từ hôm nay trở đi mỗi lần công thành tớ cũng tham gia, chắc là không thành vấn đề đi?”

“.....”

“Chế được tớ đã nhờ Tiểu Tinh, hiệu suất của cô ấy sẽ không thấp so với tớ.”

“Được rồi, vậy cậu sẽ đi theo tổ của Vân Trung nhé.” Chu Luật gật gù đầu.

“Hắc hắc hắc hắc.....” Mã Lệ cười đến thập phần quý dị,“Thật hạnh phúc, cuối cùng có thể sử dụng ‘Cái kia’ rồi.”

Lại là “Cái kia”.....

Được rồi, để chúng ta nhìn xem,“Cái kia” rốt cuộc là cái gì.

Một phút đồng hồ sau, Mã Lệ đổi nhân vật pháp sư.

Bảng hóa song tu pháp sư, tên nhân vật..... Huyết Tinh Mã Lệ.

Mọi người một trận vô lực.

“Cái tên rất tuần tú đi?”

Người nào đó dào dạt đắc ý.

Thôi thì..... cũng coi như là bình thường. Nhưng là vì cái gì.....

Chu Luật cuối cùng cũng biết “Cái kia” Là cái gì.

Cây trượng trong tay Mã Lệ, là vật phẩm sang quý mà các cô gái cực kì yêu thích nhưng tuyệt đối không có pháp sư nam tính nào nguyện ý sử dụng trang bị này..... Chu Luật hoài nghi, vật phẩm này chắc chắn là do bên thiết kế trò chơi muốn chơi khăm nên mới làm ra.

Tên thanh trượng: Linh hồn thiếu nữ

Thuộc tính: Vô

Công kích:130

Trị lực 20, ma công gia tăng 30%, đã thương kinh mạch gấp 3 lần, vĩnh viễn không hư hao.

Bề ngoài..... Thân trượng một màu phấn hồng, trên đỉnh gắn một viên ngọc màu hồng đậm sáng lấp lánh, thêm một đôi cánh trắng hai bên.

Lời thuyết minh cho trang bị: Thật lâu trước kia đã từng được một cô gái vô cùng xinh đẹp sử dụng qua.

Mọi người lại một trận vô lực.....

Ngẩng đầu nhìn ra bên ngoài cửa sổ, đêm nay trăng rất sáng.

Chiến dịch của họ, ngày mai sẽ bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Huyết Tinh Mã Lệ

Edit: bé Na

Chỉ có Quả Quả cùng mấy cô bé nữ sinh, lấy một loại ánh mắt thập phần hâm mộ nhìn Mã Lệ.

“Hồn phách thiếu nữ đó..... Tớ cực muốn được thử cầm nó một lần.”

“Đáng tiếc theo giá thị trường thấp nhất là năm triệu, căn bản là mua không nổi.”

“Mã Lệ, anh là mua từ đâu vậy?”

“Hắc hắc.....” Mã Lệ thập phần đắc ý nói, “Anh mất không ít khí lực, mới có thể làm cho Độc Bộ bằng lòng nhịn đau để lại cho anh thứ cậu ta yêu thích đó. Thật ra thì cậu ta muốn giữ lại món đồ này làm đại lễ tặng người yêu cơ.”

“Mã Lệ Mã Lệ, lần sau cho em mượn chơi được không?” Quả Quả vẻ mặt chờ mong hỏi.

“Không thành vấn đề.”

“Vạn tuế!”

Đáng tiếc..... Ngoại trừ Quả Quả cùng mấy cô bé, những người khác đều hận không thể lập tức gửi một thông báo, tuyên bố chính mình tới bây giờ chưa từng quen biết con người tên Mã Lệ này.

“Tớ cùng Vân Trung, Nấm Vú Cao Su còn chưa được phân công vào tổ đúng không?” Mã Lệ hỏi, “Có thể cho tớ cùng tổ được không?”

“.....”

“Không phản ứng thì là đồng ý ?” Mã Lệ nhìn bốn phía, thập phần khoai trá quyết định, “Được rồi, chúng ta đặt tên tổ đội là ‘Morning Musume’ đi!”

“Cậu không được tự tiện quyết định hộ tôi!” Hồ Ly không thể nhịn được nữa rít gào.

Mà vài tổ viên nghe thấy cái tên đội như thế, sau khi sững sốt vài giây, bắt đầu lắng ra bốn phía.

“Đi thôi, đừng để ý đến cậu ta.....”

“Chúng ta thật sự phát điên rồi, tự nhiên lại còn thật sự nghe Mã Lệ nói chuyện.”

“Tớ nói gì sai hả? Tớ cái gì cũng vô can nha.”

“Được rồi lạp lạp lạp lạp – tớ rút về lời lúc này, rút về lời lúc này! Đừng không để ý đến tớ nữa mà.....” Mã Lệ hai mắt nhắm nghiền trông đi về hướng Vân Trung, “Cậu là đội trưởng, cậu quyết định là tốt rồi ~~~”

Mọi ngày thời gian tập hợp thường rất yên lặng, bởi vì hôm nay bị Mã Lệ làm ồn ào, nên bị kéo dài mất vài phút.

Luyện Kim Thuật Sĩ Siêu Cấp Mã Lệ, nay biến hóa nhanh chóng, trở thành Pháp Sư Công Kích Huyết Tinh Mã Lệ..... Lần trước cậu ta qua cửa như thần thánh, lần này sẽ lại có biểu hiện gì ngoài dự đoán của mọi người đây?

Mã Lệ, nhân vật trung tâm của tổ hậu viên hôm nay ra chiến trường, nhưng các công việc giao cho Tiểu Tinh vẫn được thực hiện như bình thường. Tiểu Tinh đến kho hàng lấy đồ, nói với Chu Luật đứng bên cạnh:

“Anh đừng nghĩ rằng Mã Lệ trước nay suốt ngày đều làm thuốc, kỳ thật một nửa thời gian anh lấy đầu lấy nhân vật của em đi đánh nhau. Cho nên anh không cần phải lo lắng chuyện kỹ thuật của Mã Lệ”

Thì ra là thế.

Chu Luật bỗng nhiên rất muốn hỏi Tiểu Tinh vì sao lại đi cùng Mã Lệ, cô trước kia gần như “thống hận” công thành chiến, lại vì sao lại đáp ứng đến hỗ trợ Cách Lãng Địch Á.....

Mọi người đều đã thay đổi. Tâm lý, ý nghĩ trước kia, tình trạng cuộc sống trước kia, đều đang không ngừng thay đổi. Mình sao có thể thoát khỏi?

Bởi vì Thần Vô, bởi vì Ánh Sáng, bởi vì Thanh Dạ, cho nên thay đổi.

**

Chu Luật thấy Vân Trung báo cáo lại:

“Luật, tớ hiện tại xem như đã hiểu cái gọi là ‘Huyết Tinh Mã Lệ’ .....”

“Cậu ta làm gì vậy?”

“Giết người như ma..... Phải dùng bốn chữ này để hình dung. Động tác chuẩn xác đến cảnh giới cao chưa từng thấy. Thao tác như vậy, tớ chưa thấy qua pháp sư nào so được với.”

Vậy. coi như là..... Biểu hiện trong dự kiến đi.

Chu Luật khẽ thở nhẹ.

Sera đưa Mã Lệ đến với Cách Lãng Địch Á, đương nhiên không phải chỉ để làm hậu cần. Người như vậy, cho dù đi đến nơi đâu cũng phải được coi trọng. Nhưng lại không biết, vì sao cậu ta trước đây lại cam nguyện mai một tài năng của mình?

Huyết Tinh Mã Lệ: “Lạp lạp lạp, Tiểu Hồ, một mình tớ đã thanh toán xong thành Khăn Lạp Đạt Tư rồi mọi người ơi. Cảm kích tớ đi? Sùng bái tớ đi? Yêu quý tớ đi?”

Quả Quả: “Mã Lệ thật lợi hại nhaa.”

Huyết Tinh Mã Lệ: “Aha ha ha ha.....”

Hồ Ly trầm mặc: “Mình quen biết người này sao?”

Nguyệt Ân Luật: “Các người, đừng để tôi nhìn thấy các người dùng kênh hội nói chuyện phiếm lần nữa.”

Ngân Cánh lần này đã dự đoán trước được tình huống nhanh chóng chiếm cứ thành Pháp Đế và Tắc Nhĩ Thấm, hơn nữa đất bắt đầu triển khai phòng ngự. Ngoài ra, bọn họ ở trung ương địa khu Hồng Vũ, phía tây khu Lạc Tang và Uy Tư Đặc cũng có người trông giữ.

Thời gian không sai biệt lắm .

Chu Luật hạ lệnh:

“Các đội bắt đầu hành động theo mục tiêu. Đội một, đội hai đến Hồng Vũ. Đội ba đến Lạc Tang. Đội bốn Uy Tư Đặc. Đội năm, đội sáu Minh Long. Đội tám Phù Ni Á. Còn lại đi bảo vệ Khăn Lạt Đạt Tư.”

Sau đó, Chu Luật tự mình gia nhập đội ba, cùng Vân Trung, Không Thề, Nấm Vũ Cao Su, Mã Lệ cùng đi tới thành Lạc Tang.

“Tiểu Luật tự mình đến xem xét tứ biểu diễn sao? Phải không?”

“Tốt lắm, Mã Lệ.” Vân Trung cười khở chặn lời, nói, “Luật không thích ở thời điểm công thành nói chuyện phiếm, có chuyện gì để sau rồi nói nhé.”

“Úc, được rồi. Tốt nhất là ít làm chuyện vô ích.” Mã Lệ gật đầu nói, “Bây giờ mọi người theo Mã Lệ đại gia chỉ dẫn xuất phát tới Lạc Tang đi!”

“.....”

Mã Lệ người này..... nếu là đối thủ, có thể làm người ta giận đến chết. Cậu ta bề ngoài khoa trương cùng ngôn ngữ mê hoặc, tùy theo tình huống, chính là nhất kích trí mạng.

Mã Lệ thông hiểu giới hạn rộng nhất mà kỹ năng có thể tác động, hiểu được đối với từng kẻ địch phải dùng phương pháp nào hiệu quả nhất để đối phó. Dọc theo đường đi, vài tên thích khách linh tinh xông ra, đều bị cậu ta nhanh chóng giải quyết... cho tới khi, bọn họ gặp đội phòng thủ chủ chốt của Ngân Cánh.

Cầm đầu , dĩ nhiên là người quen của “Tứ Ngưng” , Lưu Tinh.

Theo đạo lý mà nói, Ngân Cánh nhiều người, bên ta ít người, không nên hành động thiếu suy nghĩ.

Nhưng kỳ quái là..... bên Ngân Cánh thế nhưng nửa ngày lại không nhúc nhích. Lưu Tinh đi về phía trước vài bước, nhìn đội viên đang đứng ngốc lẳng phía sau, kêu lên:

“Các cậu đang làm cái gì!?”

Đối phương vì sao bất động?

Chu Luật hoang mang nhưng chỉ trong nháy mắt. Sau đó, cậu ở kênh đội nhanh chóng đánh ra dãy số “111”.

Nhận được tín hiệu, Mã Lệ sớm chờ không nổi, lợi dụng ưu thế vị trí, dẫn đầu triển khai công kích.

Lưu Tinh nhìn đội viên vẫn như cũ không muốn phản kháng, cả giận nói:

“Ken lão đại đã nói, mặc kệ đối phương là ai, giống nhau, tới đây là chết! Có vấn đề gì tôi sẽ chịu trách nhiệm!!”

Mọi người ở Ngân Cánh lúc đó như mới tỉnh mộng, nhưng thời gian thì đã quá muộn.

Bất luận là kinh nghiệm của Vân Trung và Luật, hay là kỹ thuật tuyệt vời của Mã Lệ cũng sẽ không cho địch nhân một cơ hội. Loạn một giây, thua cả trận.

Trong thành, kí hiệu của bên phòng thủ càng ngày thưa thớt, dần dần bị những điểm màu đỏ của bên tấn công thay thế.

Mã Lệ nhảy lên đài cao, ma lực trở nên gay gắt sử dụng kỹ năng Bạo Tuyết Cuồng Lam. Thuận lợi làm cho hai địch nhân cuối cùng của đối phương bị hệ thống truyền ra khỏi thành.

Đầy trời hoa tuyết tựa như đang nhảy múa, cảnh tượng xinh đẹp như thế, đáng tiếc, Mã Lệ tự dung lại buông ra một câu cực kỳ làm cho người ta sợ hãi.

“Bay lên đi! Hoa anh đào!”

“Cậu xem phim hoạt hình nhiều lắm phải không!?”

Nếu Mã Lệ là địch nhân, chỉ sợ sớm đã bị mọi người cùng nhau quét ra khỏi thành .....

Mười giờ, trận công thành chiến đầu tiên kết thúc. Chu Luật trước tiên mở bản phân tích kết quả.

Ngân Cánh tám điểm, Ánh Sáng tám điểm, Ảo Giác năm điểm, Cách Lãng sáu điểm.

Tuy rằng chưa thể bằng được Ngân Cánh, nhưng sáu điểm đã được coi như thành tích khá tốt.

Khiến người ta chú ý , chỉ có hành động của đội viên Ngân Cánh trong thành Lạc Tang.

Vì sao, lại xuất hiện cái kiểu chần chờ trí mạng như thế.....?

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Lý Do

Edit: bé Na

Đánh xong trận đầu, cảm xúc của mọi người đều thực phần khởi.

Trạng thái phấn khích kéo dài mấy giờ liền..... Đây là khát vọng tận đáy lòng của rất nhiều người trong cộng đồng.

Tìm đập vẫn chưa chậm lại, độ ẩm trên đầu ngón tay cũng vẫn chưa tăng trở lại. Cảm xúc khẩn trương kỳ lạ, cảm giác hưng phấn cùng vinh quang..... Bất quá chỉ là một trận chiến trong thế giới ảo, tại sao lại có sức quyến rũ lớn như vậy?

“Nếu tiếp xúc với công thành chiến sớm hơn, em nghĩ em sẽ yêu nó sớm hơn.”

Mấy cô bé trong hội cảm khái như vậy.

Trước kia, các cô chỉ cảm thấy, công thành chiến bất quá chỉ là một phương thức cho các nam nhân hiếu chiến phát tiết cảm xúc thôi.

Nay, cùng mọi người cùng nhau tiến bộ, cùng nhau cảm thụ giao tranh, khiến các cô tâm tình sung sướng.

Hôm nay biểu hiện tốt nhất là pháp sư “Huyết Tinh Mã Lệ”, nhận được sự nhất trí tán thưởng của mọi người. Đối với sự ca ngợi này, bản nhân cậu ta tự coi là tất nhiên.

Nhưng, hôm sau, Mã Lệ mỗi ngày login không thiếu ngày nào nhưng lại không thấy đến. Đăng nhập vào nhân vật của cậu ta, là trợ thủ Tiểu Tinh.

“Mã Lệ đâu?”

“Em không biết. Em sáng nay mới thấy tin anh ấy nhắn lại, bảo em tiếp tục làm việc cho đến khi anh ấy trở về.”

“Cậu ta không nói gì tới thời điểm trở về?”

“Không.” Tiểu Tinh lắc đầu, “Đại khái là trong nhà có chút chuyện.”

Trước mắt chính là thời kì mấu chốt, Chu Luật không hy vọng mọi người trong hội xảy ra vấn đề gì. Mã Lệ không có ở đây, mọi người đều có chút không quen.

Bỗng nhiên im lặng, không có ai làm loạn hay nói giỡn, ngược lại cảm thấy không thể thích ứng. Ngay cả Hồ Ly, ngày nào cũng không nhịn được mấy lần hỏi Mã Lệ bao giờ trở về.

Cả ngày hôm sau, Mã Lệ đều không có xuất hiện.

Ngày thứ ba, ngày thứ tư cũng thế.

Sau đó, ngày thứ năm.....

Kênh tán gẫu của hội bỗng nhiên xuất hiện một câu như vậy:

“Khỏe chứ, các vị? Thời điểm tớ không ở đây, mọi người có phải hay không đều rất mong nhớ?”

“Mã Lệ –!!” Toàn thể kêu lên sợ hãi.

“Nha nha..... Mọi người đều quá nóng tính, nhiệt tình như vậy, làm người ta thẹn thùng đó.....”

“Cậu mấy ngày nay rốt cuộc là làm gì?”

“Tớ á, đương nhiên là làm chuyện chính sự.”

“Chính sự gì?” Phiêu Linh cau mày hỏi.

“Tiểu Phiêu Linh, tuy rằng cậu quan tâm tớ làm cho tớ thực cảm động.” Mã Lệ nháy mắt nói, “Nhưng là tớ muốn nói với cậu. .... Điều – này – là – bí – mật, Aha ha ha. ....”

“.....”

Yêu tinh Mã Lệ đã trở lại, mọi người cũng không tự chủ nhẹ nhàng thờ ra. Chỉ có Chu Luật, mơ hồ cảm thấy Mã Lệ cùng trước kia không giống nhau.

Cách nói chuyện của Mã Lệ vẫn kinh thế hãi tục như thế, nhưng có thời điểm lại hay ngăn người một mình.

Chẳng lẽ có tâm sự?

Không có ai có thể đoán ra được ý nghĩ trong lòng Mã Lệ. Cậu ta không nói, chỉ sợ không có bất kì kẻ nào biết được. Không bị hi hi ha ha đánh lạc hướng bỏ qua, cũng đã còn là may.

Tóm lại. .... Trở lại, là tốt rồi.

—

Gần đây tâm tình của Lưu Tinh thực khó chịu.

Ngoại trừ lần trước đám hội viên ngăn người làm cho toàn thể bị quét ra khỏi thành, còn có một nguyên nhân quan trọng khác.

Người từ trước đến giờ mình vẫn cam nguyện phục tùng, nếu giờ có vấn đề khiến mình không thể giống trước kia cam tâm tình nguyện đi theo nữa, thì nên làm gì bây giờ?

Ngày đó, Lưu Tinh đã cố bỏ qua hậu quả khi nói ra câu:

“Ken lão đại nói, mặc kệ đối phương là ai, giống nhau, tới đây là phải chết! Có vấn đề gì tôi sẽ chịu trách nhiệm!”

Kỳ thật, Ken chưa từng nói như vậy.

Trong lòng Lưu Tinh, thật vội vàng xao động. Cậu càng ngày càng cảm thấy, cơ hội Ngân Cánh tham dự quốc chiến thật sự có khả năng vì Ken chần chừ mà mất đi.

Đơn giản là, Cách Lăng Dịch Á hiện tại. .... một lần nữa lại toả sáng rực rỡ.

Sau khi công thành chấm dứt, Lưu Tinh vốn cứ nghĩ mình chắc chắn sẽ phải gánh chịu trách nhiệm nặng nề. Không nghĩ Ken lại thản nhiên nói câu “Quên đi”, sau đó không hề truy cứu chuyện nói dối và để mất thành, vốn là hai trách nhiệm lớn.

Trong khoảng thời gian này, tâm tình của Ken cũng không tốt. Không phải loại không tốt nên tự nhiên phát giận, chửi mắng người khác, mà là một loại thâm trầm tối tăm.

Cứ tiếp tục như vậy, Ngân Cánh cuối cùng rồi sẽ ra sao?

“Lưu Tinh đại ca, anh hôm nay nói chuyện như vậy, rốt cuộc là làm sao?”

“Anh làm sao ư?” Lưu Tinh tự giễu cười cười, tự nhiên ở kênh hội chỉ trích nói, “Rốt cuộc là ai đem chuyện kia truyền đi ra ngoài? Lập tức đứng ra tự thú cho tôi!”

“Lưu Tinh. ....”

Chuyện kia. .... Đương nhiên là chuyện đó.

Thật ra chuyện vốn không có gì, nhưng dưới tình huống đặc biệt sẽ sinh ra phản ứng đặc biệt.

Ken cho tới bây giờ vẫn chưa đưa thêm mệnh lệnh xuống dưới, nhưng là bị một tên khủng nào đó tiết lộ thông tin ra ngoài. Vì thế một truyền mười, mười truyền trăm, sau khi nghe được, toàn hội cao thấp ai cũng biết.

Cho nên, bọn họ ở thành Lạc Tang mới có thể uất ức thua như thế.

“Lưu Tinh, thật ra chuyện này cùng lắm thì cũng không có gì. Ken lão đại cũng chưa nói gì, anh cũng đừng để ý ....” Có người khuyên.

Đem chuyện này nói ra, chỉ có thể có thể là những người thân cận bên cạnh Ken. .... Dạ Phong, hay là Năm Xưa.

Hai người kia, đều là thuộc loại trong hội không ai dám đắc tội. Nhưng Lưu Tinh hiện tại. ....

“Ken lão đại đương nhiên sẽ không nói gì. Tôi bắt quá chỉ muốn biết, kẻ nào hiện tại lựa chọn truyền bá tin tức này làm dao động quân tâm, rốt cuộc là đang nghĩ gì? Chẳng lẽ Ngân Cánh không thể tham dự quốc chiến hẳn sẽ thật vui vẻ?”

“Là tôi nói, thì sao?” Năm Xưa rốt cục lên tiếng, “Lúc ấy bắt quá chỉ muốn để mọi người chú ý, không nghĩ tới sau đó toàn hội đều biết. Tôi thừa nhận tôi cũng có phần trách nhiệm.”

“.....”

“Nhưng mà Lưu Tinh, tôi là vì tâm tình của Ken mới suy nghĩ cùng thương lượng với người khác.”

Đổi mặt với hảo hữu đã cùng mình vào sinh ra tử, Năm Xưa lần đầu dùng cách nói chuyện không chút khách khí như vậy:

“Cái cách nói không thể tham gia quốc chiến sẽ thật vui vẻ, cậu tốt nhất đừng để tôi thấy lần thứ hai.”

“Gi mà vì lão đại suy nghĩ, tôi xem cậu căn bản chính là bị úng não rồi. ....”

“Đủ rồi, các cậu câm miệng.”

Ken vừa login, nhìn thấy đoạn tranh chấp này.

“Lão đại. ....”

“Chuyện của tôi, không cần các cậu phải quản.” Ken lạnh lùng nói.

“Nhưng là. ....”

“Lưu Tinh, làm tốt chuyện của cậu. Việc của tôi, tôi đều có chừng mực.”

“.....”

“Nghe thấy không?”

“..... Vâng.”

Nếu Ken đã nói đến mức thế này, như vậy khuyên thêm nữa cũng là vô ích.

Lưu Tinh đành phải lựa chọn câm miệng.

Thiên Tùng vẫn bàng quan theo dõi hai người kia cãi nhau, trong lòng có chủ ý mới. Kỳ thật theo phương diện nào đó mà nói, ý nghĩ của hắn ta cùng Lưu Tinh là giống nhau. Dù sao, Ken do dự, sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến kết quả tham dự Quốc chiến của Ngân Cánh.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Chiến thuật

Edit: bé Na

Một giờ trước thành chiến lần thứ hai trong dự tuyển, Chu Luật không thấy đâu.

“Anh Luật đâu. ....”

Quả Quả thập phần nghi hoặc hỏi.

Theo lý mà nói, Chu Luật sáu giờ là đã login rồi. Hiện tại đã bảy giờ, cậu lại vẫn chưa thấy xuất hiện ở điểm tập hợp của Cách Lăng.

“Bây giờ còn sớm. .... Em tìm cậu ấy có việc gì?” Hồ Ly hỏi.

“Cũng không có việc gì, em chỉ là nhầm chán muốn tìm người nói chuyện mà thôi.” Quả Quả trả lời, “Hay là anh ấy đang xử lý chuyện gì quan trọng đúng không?”

“Không. ....”

“Vậy em sẽ gửi tin mật cho anh ấy.”

“Chẳng qua,” Hồ Ly nói tiếp, “Cậu ấy đang gặp một người rất quan trọng với mình.”

“Ách.....” Quả Quả ngẩn người, nhưng ngay lập tức đã phản ứng lại, “Anh là nói..... Thanh lão đại sao?”

“Đúng rồi.”

“A.....”

“Cho nên tạm thời đừng đi quấy rầy Tiểu Luật. Thời gian đến, cậu ấy sẽ biết tự trở về.” Hồ Ly thản nhiên nói.

“Úc..... Vâng.”

Quan hệ của anh và Thanh lão đại vẫn chặt chẽ như trước, Quả Quả trong lòng tự nhiên phi thường cao hứng. Trên thực tế, cô bé cùng Ngân Dậm có dịp rảnh rỗi cũng sẽ ghé thăm nói chuyện phiếm cùng nhau. Tình hình Ánh Sáng và Cách Lãng gần đây, hai cô cậu biết bao nhiêu đều đã nói hết.

Hy vọng mọi người bên Ánh Sáng sẽ không hiểu lầm anh Luật..... Quả Quả đã từng không chỉ một lần khẩn cầu như vậy.

Nói thật, khi cô bé nói chuyện của Hồ Ly với Luật, hoàn toàn không nghĩ tới anh lại sử dụng phương thức tạm thời rồi hội đến giúp Cách Lãng Định Á. Tuy rằng lấy tính cách của đối phương mà nói, có lẽ làm như vậy cũng là chuyện tất nhiên.....

Như vậy.....

Nguyên lai, mình mới là “Đầu sỏ gây chuyện” trong truyền thuyết sao.....?

Trong đầu nghĩ đến mấy truyện này, Quả Quả bỗng nhiên cảm thấy sau lưng một gió lạnh.

Nếu thực tế xảy ra chuyện gì, sau khi dự tuyển kết thúc, mình vẫn nên thành thành thật thật đi đến Ánh Sáng nhận tội.....

Kỳ thật từ đầu tới cuối, mình vẫn hy vọng nhất là anh Luật có thể về đây hỗ trợ mọi người.....“Chỉ cần có cậu ấy, chuyện gì cũng nhất định không thành vấn đề”, đây quả nhiên là một loại tư tưởng ý lại phải không?

Nhưng mà..... Chỉ cần nghĩ đến lần tự hội trước, nghĩ đến không khí ám áp trong lúc anh Luật lên tiếng nói chuyện cùng với mọi người, trong lòng lại dần dần bắt giác tin tưởng vào Ánh Sáng.

Mọi người đều là bằng hữu, mình cũng thực hướng tới Ánh Sáng. Hy vọng sau này Cách Lãng Định Á, cũng có thể trở nên bao dung lẫn nhau giống như Ánh Sáng.

“Cho nên..... Từ giờ trở đi mình sẽ cố gắng gấp bội, ừ, đúng là như thế.”

Sau khi tự lên dây cót cho mình, Quả Quả sôi nổi đi tìm Mã Lệ lấy trang bị.

Thời điểm tập hợp phát thuốc, Chu Luật đứng giờ xuất hiện.

Cậu vừa cùng Thanh Dạ gặp mặt, nhưng cảm xúc lại vẫn có vẻ không có gì khác lạ so với bình thường. Quả Quả một bên cảm khái, đời này chỉ sợ không có cơ hội thấy cảnh tượng anh trai nhà mình đắm chìm trong trái tim hồng tung bay khắp nơi, ngay cả nói chuyện cũng mang theo hương vị hạnh phúc, một bên tai nghe an bài thành chiến.

“Tổ đội lần này cùng lần trước cơ bản giống nhau, đội năm thiếu một người, sẽ do Mã Lệ bổ sung. Mọi người trong mọi thời khắc đều phải chú ý tới động thái của Ngân Cánh, nếu có xuất hiện biến hóa gì phải ngay lập tức thông báo với tôi. Hiện tại, giải tán.”

Chu Luật đưa mình cùng Mã Lệ sắp xếp cùng một tổ. Dễ dàng cho việc quan sát tình huống phát sinh.

Thời gian gần đây Mã Lệ có chút không bình thường, nhưng biểu hiện lần này lại thấp phần bình thường. Bất luận là tấn công hay phòng thủ, đều biểu hiện ra thực lực phi phạm.

Đương nhiên, năng lực làm yêu tinh cũng vẫn như cũ đứng hàng đầu.

Lo lắng của Chu Luật dần dần tiêu thất. Hiện tại, chỉ còn hành động của Ngân Cánh gây cho cậu chú ý.

Lấy tính cách của Ken mà nói, chắc chắn sẽ tuyệt đối từ bỏ ý đồ. Lần trước tuy rằng Ngân Cánh lấy được 8 điểm, nhưng biểu hiện của tổng thể tuyệt đối không được tính là tốt. Ken nếu hiện tại vẫn chưa thay đổi chiến thuật ứng phó với Cách Lãng, thì còn muốn đợi tới bao giờ?

Trừ phi..... Anh ta đối với thực lực của mình rất tin tưởng, căn bản không lo lắng gì tình huống đột ngột phát sinh

Chu Luật khẽ thở dài. Dự tuyển vừa mới vừa mới bắt đầu, những vấn đề cần lo lắng, những chuyện phải làm, đều vẫn chưa giải quyết xong. Hôm nay cùng Thanh Dạ hàn huyên một lát, biết tình cảnh đối phương cũng giống mình.

“Hiện tại kẻ địch của Ánh Sáng phần lớn là một số công hội nhỏ và vừa, ví dụ như Kẹo Hòm Linh Tinh nhất định phải cùng chúng ta tranh giành Bội Lỗ

Thành. Số lượng nhiều, hành động khó dự đoán, có đôi khi mấy công hội nhỏ bé đó ngược lại còn làm anh đau đầu hơn cả mấy hội lớn.” Thanh Dạ nói như vậy.

Chu Luật tin tưởng Thanh Dạ tuyệt đối có năng lực xử lý tốt việc này. Hai tháng dự tuyển, tháng sáu quốc chiến. .... Không biết bọn họ tới khi nào mới có khả năng rảnh rỗi một chút?

Chu Luật không phải người máy. Ở những thời điểm bận rộn nhất, cậu cũng sẽ có ước mong những ngày nhàn nhã có thể mau chóng tới. Mà lúc đó.....

“Luật, chúng ta đã thành công chiếm được Hồng Vũ.”

“Đội hai, thành công.”

“Tôi là Vân Trung, nhiệm vụ đã hoàn thành.”

Trên màn hình liên tiếp truyền đến tin tức.

Gần mười giờ.

Chút bất tri bất giác, công thành chiến lại một lần sắp kết thúc.

Chu Luật vội vàng cùng vài người chung quanh tính toán kết quả. Lúc này, Cách Lăng tổng cộng chiếm được bảy điểm, mà ngân cánh vẫn như cũ, tám điểm.

Thế lực hai bên đã có điểm ngang bằng.

Không biết Ken có hay không còn có thể tiếp tục ngồi yên?

“Bảy điểm, bảy điểm đó!”

“Thật tốt quá, chúng ta chênh lệch với Ngân Cánh cũng chỉ còn ba điểm thôi, hẳn là không khó để giải quyết.”

“Tớ kể với các cậu, hôm nay thích khách bên Ngân Cánh thích khách bị tớ giết còn hơn năm lần, căn bản không có cách nào khác đụng tới kết tinh. .... Ha ha ha. ....”

“Tớ thoát trước nha, chào thân ái.” Mã Lệ cười hi hi nói, “Tiểu Tinh, tiếp theo vẫn là phiên toái em quản lý kho được nhé.”

“Dừng lại, Mã Lệ!” Tiểu Tinh nhủu mày nói, “Anh nói đây là lần thứ mấy rồi!”

“Ai nha nha. .... Tóm lại vẫn là kính nhờ em.”

Mã Lệ gửi một cái hôn gió, lập tức liền nhanh chóng rời màng, lưu lại Tiểu Tinh có chút bất đắc dĩ.

“Người kia. .... Gần đây sao lại như vậy.” Tiểu Tinh thì thầm nói.

Lần thành chiến thứ ba, vẫn tiến hành bình thường trong bầu không khí như cũ.

Các thành viên Cách Lăng Dịch Á đều đã quen thuộc địa hình, chỉ cảm thấy càng đánh càng thuận tay, càng đánh càng vui vẻ, hưởng thụ đầy đủ lạc thú khi công thành chiến.

Trước khi chấm dứt ba phút. Các thành nhỏ thuộc Ngân Cánh cơ bản cờ treo đều đổi thành của Cách Lăng Dịch Á. Các đội trưởng đều đem tình hình chiến đấu thông báo cho Chu Luật.

Xem ra, hôm nay điểm chắc sẽ còn cao hơn so với lần trước.

Nhưng là vì cái gì. .... Lại mơ hồ cảm thấy bất an?

Ngay sau đó, chuyện ngoài ý muốn đã xảy ra.

Thành đầu tiên lọt vào công kích, là Hồng Vũ thuộc đội một.

“Luật! Ngân Cánh quy mô rất lớn đến chiếm lại!”

Cái gì. ....?

Chu Luật cả kinh, đang muốn kêu gọi bọn họ tận lực ổn định, Thương Lang của đội bốn lại báo:

“Mẹ nó! Rất nhiều người bên Ngân Cánh đang xông vào!”

Không rõ, thật sự không rõ. Ngân Cánh rút cuộc là lấy đầu ra nhiều người như vậy, mà những người này lại lấy tốc độ thế nào ngóc đầu quay trở lại ?

Còn không đến ba phút ..... Đối với những đám người vô tổ chức, khả năng ngay cả tới cửa tầng hầm đều không có. Nhưng là đối với đội nhóm đã qua huấn luyện hơn nữa còn thanh thế lớn mạnh của Ngân Cánh mà nói ..... Thật sự có khả năng.

Hồng Vũ cùng Lạc Tang, lần này nguy hiểm .

“Người tới !”

Vân Trung vẫn canh giữ ở cửa bỗng nhiên kêu lên.

Ngay cả Phù Ni Á cũng là mục tiêu của bọn họ!?

Vân Trung nhanh chóng vào cửa, Mã Lệ cùng Nút Vũ Cao Su thay đổi vị trí. Chu Luật đi đến bên cạnh kết tinh thạch, cũng chỉ chuẩn bị tốt nghênh đón địch nhân.

Một hai ba bốn năm. .... Bọn họ chỉ có năm người. Mà đối phương. ....

Chu Luật thấy, Lưu Tinh cầm đầu hơn mười người, vọt thẳng vào kết tinh trong tầng hầm.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Đánh bạc

Edit: bé Na

Thế đánh hung hãn.

Xem ra Lưu Tinh đang nóng lòng muốn báo thù lần trước.

Loại khí thế này, thực làm cho bọn họ một thân mồ hôi lạnh.

Sau đó nghĩ lại ..... Nếu không phải vị trí của pháp sư thích hợp, nếu không phải Phù Ni Á địa hình dễ phòng thủ, nếu không phải thời gian chỉ còn lại có một phút cuối cùng.

Như vậy, thành này chắc chắn thất thủ.

Một giây trước khi Lưu Tinh vừa mới chạm đến kết tinh, kết tinh tự động biến mất, hệ thống thông báo kết thúc. Vân Trung chưa từng có cảm giác mấy chữ kia lại tuyệt vời giống bây giờ.

“Công thành chiến lần này chấm dứt.”

“Thiết. .... Các người gặp may mắn rồi, lần sau sẽ không có chuyện như vậy đâu!”

Lưu Tinh oán hận bỏ lại những lời này, mang theo hội viên Ngân Cánh rời đi.

“Hô. ....”

Nhìn chỗ đá kết tinh trống không, Nút Vũ Cao su như lấy được đại xá.

“Trở về thành.”

Chu Luật đưa ra mệnh lệnh ngắn gọn.

Vô luận như thế nào cũng không thể cao hứng nổi. .... Bởi vì cậu biết rõ, cho dù Phù Ni Á giải quyết được nguy cơ, nhưng Cách Lăng vẫn nhất định thất bại.

Phù Ni Á chưa mất, Hồng Vũ chưa mất, còn lại không thu hoạch được gì, tổng cộng ba điểm.

Ba điểm.

Một số điểm nhìn thật đau mắt. Hội viên sau khi biết kết quả, trong lòng cũng không dễ chịu.

Sĩ khí giữa chừng lại bị đả kích..... Thật sự là một cục diện phiến toái. Chu Luật thở dài thật sâu.

Hội nghị tổng kết sau thành chiến, lần đầu tiên có vẻ trầm mặc như vậy.

“Có điều gì muốn nói, mọi người cứ nói hết ra đi.” Hồ Ly là người đầu tiên mở miệng.

“.....”

“Không lên tiếng cũng không phải là biện pháp, thua liền thua, không có ai trách cứ mọi người.”

“Chúng em tự mình trách cứ mình.....” Quả Quả rầu rĩ đáp.

Hồ Ly sững sốt, không nói.

“Đừng nản chí.” Chu Luật thần nhiên nói, “Mới thất bại một lần liền nản lòng, lần sau nên đánh thế này? Nói thật, mấy lần trước quả thật rất thuận lợi, nếu vẫn tiếp tục như vậy, chỉ sợ lại trở thành mối lo lắng lớn nhất ẩn trong lòng Cách Lăng.”

“.....”

“Hiện tại tốt rồi, lần công thành tiếp theo, hoàn toàn còn có cơ hội lấy lại. Mọi người nên ngay bây giờ bắt đầu nghĩ cách ứng phó là được rồi, cứ tiếp tục hối hận, thì không ai có thể cứu được chúng ta.”

“Luật, tôi biết cậu khổ tâm. Nhưng là nhân số chênh lệch như vậy, cũng không phải vấn đề dễ dàng giải quyết.”

“Vậy, sẽ không tiếp tục đánh nữa?”

“..... Không.”

“Tôi thật sự không rõ.” Phiêu Linh nhú mày nói, “Trước kia, Ngân Cánh đưa ra thủ những thành nhỏ nhiều nhất là tám người, sao hôm nay lại có nhiều người tới giúp đỡ như vậy? Bảo vệ tốt hai chủ thành còn thu hoạch được thêm năm thành nhỏ..... Hôm nay có thể nói là bọn họ vào mùa, trúng lớn.”

Đúng vậy..... Tắc Nhĩ Thấm, Pháp Đế, Minh Long, Lạc Tang, Khẩn Lạp Đạt Tư, y Nặc, Hoắc Lý Ân.

Những người đó là từ đâu lý đến.....?

Từ nơi nào?

Sau khi tan họp, Chu Luật vẫn tiếp tục nghĩ đối sách, không ngừng thành lập rồi lại phủ định chiến thuật của chính mình.

Ngân Cánh bởi vì liên quan đến trận chiến này, liền đứng đầu bảng xếp hạng, Ánh Sáng chiếm thứ hai, Cách Lăng không thấy đâu.

Tình thế nhất thời lại trở nên vô cùng phức tạp.

Dự tuyến càng tiếp tục, cục diện hỗn chiến giữa mấy nhà lại càng có khả năng phát sinh..... Cách Lăng đến lúc đó đối mặt với kẻ địch, chỉ sợ cũng không chỉ có một mình Ngân Cánh.

Ai.....

“Tiểu Luật.”

Chu Luật thấy Mã Lệ gọi mình.

“Uh?”

“Có thể nghe tớ nói mấy câu chứ?”

“Cậu nói đi.”

“Lần sau công thành, cậu nghe tớ chỉ huy nhé.”

Mã Lệ nói thập phần đứng đắn, tuyệt đối không giống với nói giỡn.

“.....”

“Tiểu Luật, cậu tin tớ một lần đi. Nếu thành công, tình cảnh của Cách Lăng liền có thể tốt hơn rất nhiều.”

“Cậu.....” Chu Luật không xác định nói, “Chẳng lẽ cậu cũng.....”

“Uhm?” Mã Lệ thật sự nói, “Điều cậu đoán chắc cũng không khác biệt lắm so với tớ. . . . . Nhưng hiện tại không thể chứng thực, đúng không?”

“Uh. . . . .”

“Cho nên, tớ hy vọng Tiểu Luật có thể đem tiền đặt cược cho tớ.”

“Chuyện không thể chứng thực, cậu muốn tôi đi làm rõ?”

“Cậu cũng không được, đề tớ đến làm chẳng tốt hơn sao?” Mã Lệ cười nói, “Tóm lại, cậu tin hay không tin tớ?”

Chu Luật cũng cười: “Được rồi, tôi sẽ đi thương lượng cùng những người khác.”

Ngày thứ hai, Chu Luật triệu tập Hồ Ly, Văn Trung, Vô Dụng, tuyên bố quyết định của mình.

“Luật. . . . .” Văn Trung ai thán, “Cậu sẽ không thật sự đồng ý với cậu ta chứ. . . . .”

“Không cần thật khẩn trương.” Chu Luật giải thích nói, “Đến lúc đó chỉ có mấy người chúng ta nghe theo lệnh của cậu ấy, còn lại hết thảy cứ theo lẽ thường, sẽ không bị những người khác nhìn ra.”

“Như vậy ở thời khắc mấu chốt, chúng ta thật sự có thể hoàn toàn tin tưởng Mã Lệ sao?” Vô Dụng hỏi, “Cậu ta dù sao vẫn là một ngoại nhân thân thể không rõ ràng, vạn nhất cậu ta là. . . . .”

“Vô Dụng.” Hồ Ly ngắt lời nói, “Đừng quên, Mã Lệ là người Tiểu Luật mang tới.”

“Tôi không phải hoài nghi Luật. . . . .”

“Đây là lần đánh cược cuối cùng.” Chu Luật nói, “Nói thật, hiện tại đại đa số mọi người chỉ sợ đều cho rằng Cách Lãng không còn hy vọng. . . . . Nếu đã không có hy vọng, tại sao chúng ta không thử đi theo con đường của cậu ấy?”

“. . . . .”

“Tôi đồng ý vô điều kiện với quyết định của Tiểu Luật, cứ như vậy đi.” Hồ Ly là người tỏ thái độ đầu tiên.

“Đồng ý.” Văn Trung cũng trả lời.

“Được rồi. . . . . nghe Luật.”

Vô Dụng nghĩ nghĩ, cũng quyết định thỏa hiệp.

Vì thế, bọn họ được Mã Lệ gọi là “Tổ hành động đặc biệt”, sẵn sàng đợi lệnh trong lần thứ tư công thành.

“Theo ý của Mã Lệ, nếu không được cậu ta đồng ý, vô luận phát sinh tình huống gì chúng ta cũng không được hành động.”

Vô Dụng khóc thét nói: “Như vậy. . . . . Lựa chọn địa phương này để chúng ta tập hợp là chính xác sao!?”

Loại địa phương này. . . . .

Chu Luật sử dụng nhân vật thích khách cùng một tổ với Văn Trung, chờ lệnh ở phía đông rừng cây. Coi như cũng có vẻ tốt. Còn bọn Vô Dụng, bị chỉ định ngồi ở phía bắc trên bờ một con sông, bên cạnh không ngừng có tiếng ếch gọi tới gọi lui.

Oa oa oa. . . . .

Không thể không làm cho người ta hoài nghi. . . . . Đây là thú vui hành hạ người khác của tên chỉ huy.

“Bình tĩnh một chút. . . . .”

Chu Luật trấn an nói.

Ngày hôm qua cậu lại cùng Mã Lệ nói chuyện một lần, mới biết được điều Mã Lệ đoán cùng mình không nói mà lại giống nhau. Về phần Mã Lệ phải đi xác định tính chân thật của dự đoán thế nào, cậu vẫn không thể biết.

Hiện tại điều có thể làm, chỉ có chờ đợi.

Kiên nhẫn chờ.

Theo vị trí bọn họ ẩn núp, có thể thấy lính gác trên Pháp Đế Thành, cùng với cờ xí chói mắt của Ngân Cánh.

Pháp Đế của Cách Lăng Dịch Á, không biết tới khi nào, mới có thể một lần nữa trở lại trong tay họ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Không thành kế

Edit: bé Na

Lúc này, Chu Luật theo yêu cầu của Mã Lệ, chia hội viên thành ba đội. Đội một mục tiêu Hồng Vũ, đội hai mục tiêu Minh Long, đội ba mục tiêu Lạc Tang.

Số lượng đội ngũ tuy ít, nhưng nhân số của từng đội lại nhiều hơn. Chu Luật hạ lệnh, lần này nhất định phải cam đoan đoạt được ba thành. Chuyện này, cậu tạm không lo lắng.

Chờ đợi. ... Đối với hai đội đang chờ đợi ở hai địa phương khác nhau mà nói, không thể nghĩ ngờ đây là loại dày vò khó nhin.

Không được làm gì, không thể rời đi cũng không thể phân tâm. Vân Trung thở dài, trừ bỏ Luật đang hợp tác với mình, bên cạnh không còn một ai?

Làm đồng đội, anh bạn Luật này năng lực có thừa, nhưng không đủ hoạt bát. Từ lúc bắt đầu đến giờ cũng chưa từng nói một lời dư thừa.

Vân Trung nghĩ muốn tùy ý tán gẫu vài câu cho qua thời gian, nhưng mỗi khi muốn mở miệng, lại một lần nữa đem lời nói sắp nói ra nuốt trở vào.

Luật thực im lặng, nhưng im lặng như vậy lại có điểm làm cho người ta sợ hãi.

Không biết thời điểm cậu ở Ánh Sáng, có phải cũng như vậy hay không?

Vân Trung vẫn nhớ rõ, lần đầu tiên Luật xuất hiện ở Cách Lăng Dịch Á. Ngày đó, Hồ Ly dùng ngôn ngữ khoái trá giới thiệu “Đây là anh em tốt nhất của tôi”. Khi đó, ánh mắt của mọi người trong hội, đều tập trung tại thân quan với mái tóc bạch kim tuyệt đẹp đứng yên nơi đó.

Vị thần quan đó, có mỹ mạo ôn hòa nhưng tính cách tuyệt đối không ôn hòa. Tác phong kiên quyết, quyết đoán, làm người ta phải than thầm sợ hãi.

Đáng tiếc.....

Mọi người chỉ nhìn thấy Hồ Ly đối với Luật nể trọng, lại nhìn không thấy Luật khi gia nhập Cách Lăng Dịch Á, đã phải bỏ ra bao nhiêu cố gắng cùng sức lực.

Mọi người chỉ nhìn thấy Luật chỉ huy tác chiến một tay che trời, lại nhìn không thấy thời gian nghỉ ngơi, Luật lại yên lặng vì công hội làm hết thảy.

Mọi người chỉ nhìn thấy Luật lời nói không lưu cho ai mặt mũi, lại nhìn không thấy Luật vì hội viên gặp rắc rối liền tận hết sức lực đi thu thập tàn cục.

Hết thảy những điều đó, Luật cho tới bây giờ cũng không nói. Những người biết rõ sự thật, đối với cậu âm thầm cảm kích. Những người bị sự ghen tị che kín hai mắt, tự nhiên cái gì cũng nhìn không ra.

Vân Trung nhớ tới tên phản đồ Thiên Tùng, trong lòng tự nhiên thấy buồn.

Đây là trách nhiệm của tất cả bọn họ.

Khi Thiên Tùng bức Luật phải rời hội, những bọn họ nói lúc giữ cậu, lại chót lưỡi đầu môi như thế.

Cho nên, Luật đi rồi.

Luật rời đi, làm cho Cách Lăng Dịch Á vốn đang tồn tại lỗ hổng, nay lại càng bị phá lớn hơn.

Từng có người thầm oán trách Luật rời đi không lưu tình chút nào. Nhưng hiện tại nghĩ lại, chính mình lúc ấy thái độ thờ ơ lạnh nhạt, đối với Luật làm sao lại không trở thành một loại tổn thương?

Cũng may, hiện tại hết thảy đều đã qua.

Luật đã có Ánh Sáng là nơi để trở về. Ánh Sáng cũng như vậy, không rời bỏ cậu.

Chính là..... Nếu không thể trừng phạt Thiên Tùng một chút, mọi người cũng sẽ không cam tâm.....

Cũng giống Vân Trung, Chu Luật đồng thời cũng đang chìm đắm trong tâm sự.

Thời gian đã không còn nhiều lắm, Mã Lệ vẫn như cũ không hề có động tĩnh. Có thể nói. .... Ba người còn lại trong tổ đội, hơn phân nửa đã trở thành kiến bò trên chảo nóng.

Mã Lệ.

Bằng hữu của Sera, thân thể thần bí. Chu Luật tin tưởng cách làm người của cậu ta, cũng tin tưởng cậu ta sẽ trở thành ánh sáng mới cho Cách Lãng.

Chín giờ năm mươi.

Vô Dụng không chịu nổi, gửi tán gẫu mật hỏi Chu Luật:

“Sắp hết thời gian rồi! Chúng ta vẫn chưa được hành động?”

“Bình tĩnh một chút.”

“Luật àh. .... Sắp xong rồi, cậu bảo tôi bình tĩnh làm sao? Cho dù kia ba thành kia đều mới chiếm được một nửa?”

“Bình tĩnh một chút.”

Chu Luật vẫn là câu nói kia.

“.....”

Vô Dụng hoàn toàn không biết nói gì nữa.

Nhận được tin từ một người tên Gian Thương: “Tiểu Luật, tớ là Mã Lệ, nhận được tin này thì trả lời.”

Một cái tên xa lạ, làm cho trước mắt Chu Luật sáng ngời.

“Tôi đây.”

“Tốt lắm.” Đối phương nói, “Cậu bây giờ cùng Vân Trung vào thành, đồng thời nói đội còn lại cũng bắt đầu hành động đi. Chờ tin tốt của các cậu, tạm biệt.”

Mã Lệ không có giải thích gì nhiều đối với mệnh lệnh này.

Trên thực tế, Chu Luật cũng hiểu được lý do.

Những điều mình cùng Mã Lệ đoán quả nhiên là đúng.

Sau khi phân phó ngắn gọn cho Hồ Ly vài câu, Chu Luật quay đầu nói với Vân Trung:

“Đi, vào thành.”

“A?”

“Tiến vào Pháp Đế Thành. Cẩn thận ẩn thân một chút, trăm ngàn lần đừng để đối phương phát hiện ra.”

“Nhưng Luật àh. .... Nơi đó dựa vào hai người chúng ta tới tấn công hình như không thể. ....”

“Cứ theo tôi là được rồi.”

Chu Luật hạ mệnh lệnh ngắn gọn.

Còn có vài phút nữa, công thành chiến sẽ chấm dứt.

Chu Luật cùng Vân Trung ẩn thân vào cửa. Cửa không có một bóng người. Theo lẽ thường mà nói, trọng binh thủ thành phần lớn đều tụ tập ở tầng hầm.

Vân Trung càng ngày càng nghi hoặc, không biết Chu Luật đến tột cùng đang suy nghĩ cái gì.

Hai người một đường không bị ngăn trở đi thẳng đến tầng hầm ngầm. Ngoài cửa chỉ có ba bốn người, không có việc gì.

“Vẫn chưa ai đến à. .... Thực nhàm chán.”

“Ngu ngốc, cậu thực hy vọng có người tới hả?”

“An tâm. Hiện tại mấy hội kia đều đang bận thủ thành, ai lại phải người đến tấn công nơi này?”

“Đừng chỉ lo nói vô nghĩa, nhớ kiểm tra chung quanh có ai ẩn thân không! Các cậu đều là thùng com hả!?” Có người quát lớn.

Chu Luật cùng Vân Trung lặng lẽ đi qua bên người bọn họ.

Nguy hiểm thật. .... Thiếu chút nữa là bị phát hiện.

Một bước tiến đến tầng hầm ngầm, Vân Trung hoàn toàn ngăn cả người.

Cậu cuối cùng cũng hiểu được. .... Ngân Cánh là từ đâu kiếm ra được nhiều thiên binh thiên tướng đến vậy.

Ở thời khắc cuối cùng binh lực tại hai đại chủ thành trống không, lợi dụng tư duy theo quán tính của mọi người, thực thi không thành kế. ....

Cho dù ai có suy nghĩ đến mức nào. .... Cũng không khả năng nghĩ đến hai tòa thành trọng yếu như thế, nhưng lại không có phòng thủ.

Ken thật sự điên rồi.

Tầng ngầm Pháp Đế Thành. .... Không một ai phòng thủ.

Xác thực nói, chỉ có một thần quan, thập phần lười nhác đi xung quanh kết tinh xem xét.

Chu Luật hiện thân trước tiên. Không chút lưu tình vung đao hướng đến.

Thần quan Ngân Cánh sợ tới mức ở kênh hội kêu gào sợ hãi. Những người canh giữ ở bên ngoài lập tức vọt vào.

Nhưng, chậm mất rồi.

Một giây cuối cùng, Pháp Đế Thành về tay Cách Lãng Địch Á.

Hồ Ly thậm chí cảm thấy chính mình đang nằm mơ.

“Chúng ta thật sự đoạt được mười một điểm. ....?”

“Đúng.”

“Thật là bất khả tư nghị. ....”

“Ken nếu dám dùng loại chiến thuật đánh bạc này, nên nghĩ đến khả năng sẽ xuất hiện hậu quả thảm thiết như vậy.” Chu Luật bình tĩnh nói, “Lần này thành công, công lao thuộc về phán đoán của Mã Lệ.”

Tuy rằng, điểm chênh lệch giữa Ngân Cánh và Cách Lãng vẫn chưa rút lại được bao nhiêu.

Nhưng, ít nhất lần sau mọi người sẽ có thể lấy tâm lý bình thường đi ứng phó với dự tuyển.

Như vậy là tốt rồi.

Mã Lệ. ....

Mã Lệ đâu?

Bỗng nhiên tìm không thấy Mã Lệ.

Lại mất tích. ....?

Không ai biết, Mã Lệ ở nơi Ngân Cánh tập hợp đã ngồi hai giờ.

Không ai có thể hiểu, tâm tình của Mã Lệ giờ phút này.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Mâu thuẫn

Edit: bé Na

Chu Luật cho rằng, chỉ cần Mã Lệ thật tâm hướng tới Cách Lăng Địch Á , như vậy, vô luận thân phận của cậu ta là ai đều không sao cả.

Bất quá, ý nghĩ này cũng không thể áp dụng cho tất cả mọi người.

Cảm xúc của Mã Lệ từ ngày đó, càng ngày càng kỳ quái.

Không phải loại kỳ quái vì thay đổi rất lớn, mà là.....

Một ngày đẹp trời, một vài người trong hội rảnh rỗi thời gian liền ngồi nói chuyện phiếm. Trò chuyện trò chuyện, bắt đầu đàm luận tới chuyện bát quái gần đây trên diễn đàn.

Hồng Trà tính cách tùy tiện, nói đến hưng phấn, có chút không suy nghĩ.

“Nghe nói Ken gần đây muốn ly hôn với bà xã? Bà xã của anh ta thậm chí còn yêu cầu ‘Chi phí bồi thường?’”

“Đúng vậy, bà xã của anh ta bình thường rất kiêu ngạo , không nghĩ tới khi đối mặt với chồng mình, vẫn là không muốn chịu thiệt.” Nấm Vú Cao Su trả lời, “Gặp gỡ loại nữ nhân này, Ken cũng thật là không hay ho . Những món đồ nữ nhân đó mở miệng yêu cầu, đều là rất đắt tiền.”

“Chẳng lẽ Ken lại coi trọng mỹ nữ mới sao?”

“Không biết. Hình như là bà xã anh ta có người yêu mới thì phải?”

“Theo tớ thấy, mỹ nữ bị anh ta coi trọng cũng thực không hay ho.” Hồng Trà vui sướng khi có người gặp họa nói, “Con người âm trầm như vậy, nguyện ý làm nữ nhân của anh ta không phải là vì tiền tài cùng địa vị sao? Bị vợ ngoại tình sau lưng cũng thực bình thường đi..... Ha ha ha.”

“Hồng Trà, cậu hưng phấn như vậy để làm gì.....”

Ken và toàn bộ Ngân Cánh, đều là đối thủ và kẻ thù lớn nhất của Cách Lăng Địch Á, Hồng Trà có loại phản ứng này cũng thực bình thường. Nhưng là.....

Mã Lệ đang ngồi một bên làm thuốc bỗng nhiên dừng công việc, thân nhiên nói:

“Hồng Trà, cậu có thể cầm miệng lại, đi làm chuyện của cậu được không?!”

“A?”

Cầm miệng?

Đây là lời Mã Lệ vừa nói sao?

Hồng Trà vừa mới chấm dứt luyện tập, thật sự không biết mình còn chuyện gì phải làm.

Hai người lẳng lặng giằng co nửa ngày, Mã Lệ bỏ lại một câu “Tôi logout, Tiểu Tình, em tiếp tục”, sau đó nháy mắt không thấy bóng dáng đâu.

“.....”

Hồng Trà không nghĩ ra được mình đến tột cùng là đã trêu chọc vị đại gia Mã Lệ này thế nào, tức giận nói thầm “Quả thực là chả hiểu gì cả.....”

Những người chung quanh khuyên bảo, rồi lại thờ dài, rồi lại không biết nói gì.

Chu Luật ý thức được, đây là từ khi cậu trở về Cách Lăng Địch Á tới nay, lần đầu tiên thấy mọi người trong hội có chuyện không thoải mái.

Hơn nữa, người đầu tiên lại là Mã Lệ tính tình trước nay vốn nổi tiếng là dễ chịu.

Mã Lệ rốt cuộc làm sao vậy?

Chu Luật thấy tất cả, nhưng lại không nghĩ ra được đáp án.

Những chuyện làm người khác mê hoặc, còn diễn ra sau đó.

Công thành ngày thứ 6, Mã Lệ được bổ nhiệm làm đội trưởng đội năm. Đội viên đội năm có Hồng Trà.

Thái độ của Mã Lệ thực bình thường, giống như ngày đó chưa bao giờ phát sinh mâu thuẫn với Hồng Trà.

Chu Luật cho rằng mình có thể yên tâm.

Mục tiêu của đội năm lần này là trung ương địa khu Hồng Vũ, tránh không được cùng Ngân Cánh tiến hành chiến đấu một phen.

Sau vài lần tranh chấp đứng ở thế yếu, bọn họ dần dần bắt đầu quen thuộc, đoạt lại quyền chủ động.

Tình thế vốn đang tốt, không nghĩ tới lại mau chấm dứt như vậy, Hồng Trà thông báo gấp.....

“Trời ơi! Mã Lệ không thấy đâu!!”

“Sao lại thế?” Chu Luật cả kinh, “Cậu ta rời mạng?”

“Không! Trạng thái tổ đội cho thấy cậu ấy vẫn đang online, nhưng tìm khắp nơi thế nào cũng không thấy!”

“.....”

Đội trưởng tạm thời rời cương vị công tác, ở công thành chiến là hành vi không thể tha hành vi. Mã Lệ như thế nào biết rõ không thể làm mà vẫn làm?

Chu Luật tự mình gửi tin mật cho Mã Lệ, nhưng là đối phương cực tuyệt tiếp nhận tất cả các tin tán gẫu. Ở kênh hội kêu gọi, cũng không có chút phản ứng.

Cậu ta rốt cuộc đang làm gì?

“Không Thể.” Chu Luật ra mệnh lệnh, “Cậu lập tức trở về, sau đó tới Hồng Vũ hỗ trợ bọn họ.”

“Ok, tới đây.” Đối phương rất nhanh hồi đáp.

Bởi vì Không Thể tới đúng lúc, mới không tạo thành hậu quả Hồng Vũ thất thủ. Nhưng Mã Lệ nửa đường mất tích, đã gây ấn tượng xấu cho rất nhiều người, “Không có trách nhiệm”.

Thảo luận trong hội sau khi thành chiến kết thúc, Hồng Trà phát biểu rõ ràng cái nhìn của mình.

Trọng điểm của cuộc nói chuyện, đương nhiên là Mã Lệ.

“Tôi không biết cậu ta rốt cuộc là có vấn đề gì, nhưng cho dù có chuyện ngoài ý muốn, cũng phải thông báo cho chúng ta một câu? Nhưng cậu ta không làm thế..... Rõ ràng vẫn online lại một câu cũng không nói, thái độ như vậy còn có thể làm đội trưởng sao?”

Người bỏ nhiệm Mã Lệ làm đội trưởng là Chu Luật. Cậu thân nhiên tiếp nhận kháng nghị vừa rồi của Hồng Trà.

“Mã Lệ hôm nay không có lý do rời cương vị công tác. Nếu trong thời gian ngắn không đưa ra được giải thích cụ thể, sẽ bãi miễn chức vụ đội trưởng.”

Thấy Chu Luật nói như vậy, Hồng Trà mới miễn cưỡng bình tĩnh lại.

“Thời điểm nào Mã Lệ rời đi?”

“Đại khái là lần thứ ba cửa bị tấn công. Lúc ấy Ngân Cánh lao đại đến Hồng Vũ, thời điểm đó chúng tôi đang rất khẩn trương, Mã Lệ lại bỗng nhiên mất tích.”

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó chúng tôi lập tức bắt tay dàn trận, sau một lúc người bên Ngân Cánh rời đi hơn một nửa, tôi đoán là là trở về thủ Tắc Nhĩ Thấm.”

“Àn. Các cậu đều vất vả rồi.”

Hiểu biết tình huống, nhưng vẫn không biết chân tướng.

Không hiểu có chuyện gì.

Mã Lệ đêm đó không xuất hiện, ngày hôm sau đúng giờ login đến làm thuốc. Hỏi cậu ta ngày hôm qua xảy ra chuyện gì, cậu ta ngậm miệng không đáp.

“Tiểu Luật nên xử lý thế nào thì xử lý như thế đi, tớ không có ý kiến.”

“Kỳ thật tôi cũng không muốn hỏi cậu nguyên nhân.” Chu Luật nhủ mảy mòi, “Tôi chỉ hỏi cậu một câu, công thành chiến tiếp theo, cậu có thể tiếp tục thật sự đánh không?”

Mã Lệ sững sờ, mỉm cười nói: “Tớ có thể.”

“Được rồi, cứ như vậy đi.”

Nhận được lời hứa của đối phương, Chu Luật không tiếp tục nhiều lời.

Mã Lệ với Ngân Cánh có sự liên hệ không rõ ràng. .... Nếu không có một căn cứ xác thực để xác minh, như vậy ai cũng không thể giải thích rõ ràng.

Mà căn cứ đó nếu có ngày xuất hiện, cũng không phải là một chuyện tốt. Ít nhất. .... sẽ ảnh hưởng tới cảm xúc của rất nhiều người.

****

“Mẹ nó, tôi thực chịu không nổi.”

Lưu Tinh lại một lần nữa phát tiết với bạn bè, nói.

“Tiểu tử, biết Lão đại không ở đây liên kiều ngao?” Khoai Tây lé mắt nhìn cậu, “Nói số lần cậu làm Lão Đại tức giận trong tuần này, thật sự có điểm làm người ta thấy xấu hổ đó. ....”

“Nếu là bình thường, Ken lão đại đã sớm bóp chết tớ, đúng không?” Lưu Tinh tự giễu nói, “Tớ hiện tại không nghĩ ra, cho dù anh ấy có tức giận thế nào, cũng như trước không mắng tớ một câu.”

“Lưu Tinh. .... thì ra cậu là người thích ngược cuồng sao?”

“Cái gì mà ngược cuồng? Cậu là con heo hủ!” Lưu Tinh cả giận nói, “Anh ấy không mắng tớ, chứng tỏ trong lòng anh ấy cũng rõ ràng việc mình làm không đúng, cậu rút cuộc hiểu hay không?”

“Ý của cậu là trong lòng Lão Đại có vấn đề?”

“Đúng.”

“Ha ha ha. .... Ken lão đại mà cũng như vậy thì thật đúng là kỳ lạ a. ....”

“.....”

Lưu Tinh trợn mắt lắc đầu, quyết định sẽ không bao giờ cùng tên ngu ngốc năng lực lý giải thấp này nói chuyện lần nữa.

Khoai Tây cũng thực thức thòi, điều khiển nhân vật tới nơi khác, chạy tới diễn đàn hóng chuyện bát quái.

Lưu Tinh rất rõ ràng, những điều Ken quý trọng. .... Là lý tưởng của anh, cùng với những thành viên của Ngân Cánh.

Cậu trước nay làm việc không ngại khó ngại khổ, lúc này lại cảm thấy do dự.

Do dự, sẽ không thể quyết đoán chính xác được. Lần trước không thành kế thất bại, kéo toàn bộ sĩ khí trong hội giảm xuống. Nhưng anh ấy vẫn đang sử dụng những phương thức không hữu hiệu đi ứng phó.

Công thành chiến hôm trước. .... lại càng khoa trương hơn. Không chỉ trên đường mất tích, mà sau khi trở về tâm tình lại không tốt. Mỗi một lời anh ấy nói với mọi người, đều có thể cảm giác được anh ấy đang phiền não.

Lưu Tinh không phải không thể lý giải tâm tình của anh, dù sao, đó vẫn là một loại phản bội. Chẳng qua Lưu Tinh vẫn nghĩ, những phản ứng người thường sẽ có, anh đều có thể tránh.

Cách Lăng Địch Á. .... Thật sự rất đáng giận. Người đó ở Cách Lăng Địch Á, lại càng đáng giận hơn.

Vì Ngân Cánh, Lưu Tinh quyết định tự mình sẽ làm cái gì đó.

“Lưu Tinh Lưu Tinh!”

Khoai Tây bỗng nhiên gọi cậu.

“Uh?”

Người này không phải đã rời đi sao?

“Cậu mau lên diễn đàn mà xem! Những chuyện Ken lão đại không cho bọn mình nói, không biết đã bị ai làm sáng tỏ trên đó rồi! Hiện tại nơi đó quả thật rất náo nhiệt!”

“Cái gì. ....”

Lưu Tinh hơi chấn động. Bỗng nhiên không biết mình là nên cao hứng hay là nên lo lắng.

huong 73: Lên tiếng ủng hộ

Edit: bé Na

Ken trước giờ vẫn bình tĩnh, bởi vì sự kiện này mà hoàn toàn nổi giận.

Anh ta triệu tập các thành viên trong hội đang online. Từ đầu đến cuối, khẩu khí lạnh như băng .

“Là kẻ nào lắm miệng ở diễn đàn nói lung tung, ngoan ngoãn đứng ra cho tôi.”

“Thật ra..... cũng không nhất định là chúng ta đi?” Khoai Tây sợ hãi mở miệng.

“Tốt nhất nên như thế.” Ken cười lạnh nói, “Là người trong một nhà, tôi lại càng không mong muốn như vậy.”

“.....”

Ken lão đại phản ứng thật sự rất kỳ quái. Rõ ràng là người kia đối với anh ta bất nghĩa, anh ta vì sao còn muốn suy nghĩ cho người kia?

Lưu Tinh nghĩ vậy, rầu rĩ nói:

“Nói ra thì có quan hệ gì? Nhiều loạn quân tâm của Cách Lăng Dịch Á chẳng lẽ lại không tốt? Lão đại..... Không phải em nói, nhưng lần này anh thật sự mềm lòng một cách không thể hiểu nổi.”

“.....”

Ken nhất thời không nói gì, mọi người sợ hãi chờ đợi trận bão táp tiếp theo tiến đến.

Thiên Tùng trong lúc này lại bỏ đá xuống giếng: “Lưu Tinh..... Chẳng lẽ, chuyện này chính là cậu nói ra ngoài?”

“Cậu.....!”

Lưu Tinh chán nản.

“Lưu Tinh.” Ken lạnh lùng hỏi, “Là cậu làm?”

“.....”

Lưu Tinh không nghĩ tới Ken thật sự lại hoài nghi mình. Nhưng là cẩn thận nghĩ lại, mình gần đây vì chuyện của Cách Lăng Dịch Á, đã chọc Ken xác thực không ít.

Trong hội mọi người biết, đối mặt dây dưa với Cách Lăng Dịch Á, mình là người nôn nóng, sầu lo nhất. Cho nên, cũng có thể là người duy nhất..... không từ thủ đoạn?

Anh ta hoài nghi mình, là chuyện thực bình thường.

Lưu Tinh có chút buồn bực suy nghĩ.

“Không phải tôi.” Cậu dừng một chút, tiếp tục nói, “Kỳ thật có phải tôi hay không thì có quan hệ gì? Nếu tình trạng công hội không cải thiện, tôi chỉ sợ còn có thể làm những chuyện quá phận hơn nữa.”

“..... Lưu Tinh!”

Mã Lệ của Cách Lăng Dịch Á cùng Ken của Ngân Cánh là anh em. Hơn nữa, còn là anh em ruột.

Thật ra quan hệ giữa hai người vốn dĩ rất bình thường, nhưng đặt vào hoàn cảnh như hiện tại, lại cực kì không bình thường .

Vì danh ngạch tham dự Quốc chiến mà Cách Lăng Dịch Á đối đầu với Ngân Cánh. Mã Lệ sáng sủa, đáng yêu, cùng Ken âm lãnh, nham hiểm.

Có thù không đội trời chung, Cách Lăng Dịch Á cùng Ngân Cánh. Mã Lệ “chính nghĩa”, cùng Ken “tà ác”.

Mấu chốt là ở chỗ, mỗi người ở Ngân Cánh cơ bản đều biết Mã Lệ là em trai bảo bối của Ken. Mà Cách Lăng Dịch Á, lại không có mấy người biết chuyện này.

Sóng to gió lớn.

Hai anh em đến tột cùng lại dụng tâm kín đáo phản bội lẫn nhau? Trong thành chiến hai người đồng thời mất tích dẫn đến rối loạn.

Hội viên Ngân Cánh suy nghĩ, tiểu tử Mã Lệ kia thật sự là ‘Ăn cây táo, rào cây sung’, không biết phân biệt phải trái.

Hội viên Cách Lăng suy nghĩ, Mã Lệ..... Rốt cuộc còn đáng giá để bọn họ tin nhiệm hay không?

**

“Tiểu Luật!”

“Đừng kích động, Hồ Ly.”

“Chẳng lẽ cậu đã biết?”

“Không.” Chu Luật lắc đầu, “Tớ vừa mới biết được. Khi tìm Sera mượn người, tớ cái gì cũng không hỏi.”

“Nếu mọi người không biết thì cũng coi như thôi. Hiện tại nói ra, mọi người trong hội sẽ nghĩ thế nào đây?” Hồ Ly thở dài, “Lần trước công thành đã có một số người oán giận, lần này chỉ sợ.....”

“Tớ phải tìm Mã Lệ nói chuyện trước đã. Hội viên có hỏi, thì phiên cậu nói đỡ trước một chút.”

“Tớ thì không có vấn đề gì..... Bất quá Tiểu Luật ah, cậu đã xem những gì người ta thảo luận về cậu chưa?”

Chu Luật đương nhiên đã thấy.

“Mã Lệ là gián điệp của Ngân Cánh” Loại kết luận này được đưa ra, thì theo sát sau đó chính là một đồng ngôn luận phi báng mình.

Mã Lệ là do mình tiến cử tới Cách Lăng. Trên diễn đàn xuất hiện loại dự đoán này, cũng là thực bình thường.

“Tớ thấy rồi.” Chu Luật thần nhiên nói, “Bọn họ nói khó nghe như vậy cũng không phải là một hai lần. Đều là những chuyện vô nghĩa không căn cứ, tớ sẽ không để trong lòng.”

Hồ Ly trầm mặc một hồi, nói:

“Lại một lần mọi người nói những lời thật có lỗi với cậu, nếu không phải vì giúp tớ.....”

“Cho dù không giúp cậu, tớ cũng là khách quen hay bị phi báng trên diễn đàn đi?” Chu Luật cười cười, “Đôi khi cũng cảm thấy những chuyện này có giá trị giải trí. Xoay chuyển tứ đại công hội, xưng bá Bỉ Luyến Hồ?..... Nếu có thể thực hiện đơn giản như vậy, tớ cũng thực sự muốn thử sức.”

Hồ Ly cũng cười nói: “Phòng chừng là bọn họ đang viết tiểu thuyết châm biếm thì đúng hơn.”

Vì chuyện Mã Lệ, Chu Luật sau đó liền đi tìm Sera.

Thực rõ ràng, Sera ngay từ đầu đã rõ ràng hết thảy.

“Quả nhiên vẫn là bị lộ ra ngoài rồi..... Tiểu Mã Lệ thật đáng thương.” Sera bắt đầu dĩ nói, “Đừng nhìn bộ dáng cà lơ cả phát bình thường của đứa nhỏ đó, kỳ thật trong lòng nó rất sợ bị các cậu bài xích.”

“Sao cậu ta lại không muốn giải thích cái gì với chúng tôi?”

“Có lẽ là cậu ấy cảm thấy giải thích cũng vô dụng.”

“Sao giải thích lại vô dụng? Chẳng lẽ cậu ta đối với chúng tôi không tin tưởng như vậy?”

“Điều này.....”

Chu Luật trịnh trọng nói: “Hiện tại là thời điểm mấu chốt, Cách Lăng Dịch Á không thể thiếu Mã Lệ.”

“Cậu không sợ những người khác không tin nhiệm cậu ta?”

“Tôi sẽ làm cho bọn họ tin nhiệm. Tôi nghĩ Mã Lệ cũng không thích tình trạng này đi?”

“Cậu không sợ quân tâm không đồng tình?”

“Chỉ có chuyện ấy mà quân tâm không đồng lòng, còn tiếp tục quốc chiến cái gì?” Chu Luật cười.

Sau khi Sera nhìn Chu Luật một lúc lâu, cảm thán nói:

“Từ khi quen biết cậu đến nay, tôi hình như luôn sợ hãi cái cường thế của cậu..... Được rồi, ngày mai, tôi sẽ nghĩ biện pháp bảo Mã Lệ đến tìm cậu.”

“Cám ơn.”

Chuyện làm cho người ta phiền lòng, tất nhiên càng giải quyết nhanh càng tốt.

Cách Lăng Địch Á còn muốn tiếp tục tới dự tuyển. Đương nhiên, cũng sẽ tiếp tục tranh chấp cùng Ngân Cánh.

Ý nghĩ trong lòng Mã Lệ, cùng với nguyên nhân cậu ta đến hỗ trợ Cách Lăng Địch Á, ngày mai chắc chắn sẽ rõ ràng toàn bộ.

Chu Luật cảm thấy trong đầu có chút mờ mịt, quả nhiên là do tối hôm qua không ngủ tốt sao?

Cậu đi rót một cốc cà phê.

Sau đó, có điện thoại gọi đến.

“Luật, anh vừa xem qua diễn đàn. .... Em vẫn tốt chứ?”

“Em chắc là không yếu ớt như vậy chứ?” Nghe được quan tâm thân thiết của Thanh Dạ, trong lòng thực ngọt ngào. “Trận xôn xao này em sẽ mau chóng xử lý tốt.”

Từ trước đến giờ, trên diễn đàn đồn đại đủ loại chuyện nhảm, có thể ảnh hưởng đến cảm xúc của Chu Luật. .... Có lẽ cũng chỉ có tin tức Trà Trà cùng Độc Bộ kết hôn.

Đơn giản là vì, chuyện đó có liên quan tới Thanh Dạ.

“Vấn đề giữa Ngân Cánh và Cách Lăng thật sự rất phức tạp. ....”

“Àn. .... Bị những người hiểu chuyện tung tin, lại càng phức tạp hơn.”

“Luật, không muốn xem mấy trang sau của topic có liên quan đến em, viết những gì sao?”

“Úc? Có cái gì?”

Chu Luật bắt đầu mở topic.

Người mở topic có giọng điệu làm người ta phiền chán, tiếp theo, là ý kiến của những người đọc. .... Ân?

Từ câu trả lời thứ hai mươi, xuất hiện tin nhắn của hội viên Ánh Sáng.

Ly Ca, Đu Đù, Cá Chết, Mèo Lười, Ngân Dậm, Trà Trà, Khả Nhạc. .... Thậm chí còn có Tiểu Hân.

Khách khách khí khí phản kích, làm người ta cảm động lên tiếng ủng hộ.

“Này. ....”

“Thấy rồi chứ?” Thanh Dạ cười, “Sau khi topic đó xuất hiện, hơn phân nửa hội viên đều đến đây trả lời lại. Đây cũng không phải là do anh tổ chức.”

“Kỳ thật không cần để ý tới.” Chu Luật tinh tế xem qua topic, cảm khái nói, “Dù sao cũng sẽ sớm bị khóa lại. ....”

“Khóa topic là một chuyện, ủng hộ em lại là một chuyện khác.” Thanh Dạ mỉm cười, “Em đến trang cuối cùng nhìn xem.”

Cuối cùng là một lời nhắn. .... của Thanh Dạ.

Vô Dụng Mã Giáp, là id của anh, thực trực tiếp sáng tỏ thân phận mà.

Thanh Dạ nói:

“Chúng ta tin tưởng cách Luật làm người. Vô luận cậu ấy trở lại Cách Lăng Địch Á, hay là đi bất cứ nơi nào, làm bất cứ chuyện gì, Ánh Sáng đều ủng hộ. Mặt khác tôi muốn nói rõ ràng một chút, Luật là người của tôi. Muốn phi báng bạn bè cậu ấy, thì nên chuẩn bị tinh thần làm địch nhân của toàn bộ Ánh Sáng.”

“Luật là người của tôi”. ....

Lời nói quang minh chính đại, thẳng thắn vô cùng. Thật đúng là không sợ bị người khác hiểu lầm mà. ....

“Xem xong rồi chứ?” Thanh Dạ mỉm cười hỏi, “Luật, em cảm thấy thế nào?”

Người này thật sự là. ....

“Thanh Dạ. ....”

“Uh?”

Bên môi không kìm nén được ý cười cùng trong lòng tràn đầy cảm giác hạnh phúc, cuối cùng lại biến thành hai chữ đơn giản mà vô cùng thân thiết:

“..... Đầu heo.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73

Edit: bé Na

Ken trước giờ vẫn bình tĩnh, bởi vì sự kiện này mà hoàn toàn nổi giận.

Anh ta triệu tập các thành viên trong hội đang online. Từ đầu đến cuối, khẩu khí lạnh như băng.

“Là kẻ nào lăm miệng ở diễn đàn nói lung tung, ngoan ngoãn đứng ra cho tôi.”

“Thật ra..... cũng không nhất định là chúng ta đi?” Khoai Tây sợ hãi mở miệng.

“Tốt nhất nên như thế.” Ken cười lạnh nói, “Là người trong một nhà, tôi lại càng không mong muốn như vậy.”

“.....”

Ken lão đại phản ứng thật sự rất kỳ quái. Rõ ràng là người kia đối với anh ta bất nghĩa, anh ta vì sao còn muốn suy nghĩ cho người kia?

Lưu Tinh nghĩ vậy, rầu rĩ nói:

“Nói ra thì có quan hệ gì? Nhiều loạn quân tâm của Cách Lăng Dịch Á chẳng lẽ lại không tốt? Lão đại..... Không phải em nói, nhưng lần này anh thật sự mềm lòng một cách không thể hiểu nổi.”

“.....”

Ken nhất thời không nói gì, mọi người sợ hãi chờ đợi trận bão táp tiếp theo tiến đến.

Thiên Tùng trong lúc này lại bỏ đá xuống giếng: “Lưu Tinh..... Chẳng lẽ, chuyện này chính là cậu nói ra ngoài?”

“Cậu.....!”

Lưu Tinh chán nản.

“Lưu Tinh.” Ken lạnh lùng hỏi, “Là cậu làm?”

“.....”

Lưu Tinh không nghĩ tới Ken thật sự lại hoài nghi mình. Nhưng là cẩn thận nghĩ lại, mình gần đây vì chuyện của Cách Lăng Dịch Á, đã chọc Ken xác thực không ít.

Trong hội mọi người biết, đối mặt dây dưa với Cách Lăng Dịch Á, mình là người nôn nóng, sầu lo nhất. Cho nên, cũng có thể là người duy nhất..... không từ thủ đoạn?

Anh ta hoài nghi mình, là chuyện thực bình thường.

Lưu Tinh có chút buồn bực suy nghĩ.

“Không phải tôi.” Cậu dừng một chút, tiếp tục nói, “Kỳ thật có phải tôi hay không thì có quan hệ gì? Nếu tình trạng công hội không cải thiện, tôi chỉ sợ còn có thể làm những chuyện quá phận hơn nữa.”

“..... Lưu Tinh!”

Mã Lệ của Cách Lăng Dịch Á cùng Ken của Ngân Cánh là anh em. Hơn nữa, còn là anh em ruột.

Thật ra quan hệ giữa hai người vốn dĩ rất bình thường, nhưng đặt vào hoàn cảnh như hiện tại, lại cực kì không bình thường.

Vì danh ngạch tham dự Quốc chiến mà Cách Lãng Địch Á đối đầu với Ngân Cánh. Mã Lệ sáng sủa, đáng yêu, cùng Ken âm lãnh, nam hiểm.

Có thù không đội trời chung, Cách Lãng Địch Á cùng Ngân Cánh. Mã Lệ “chính nghĩa”, cùng Ken “tà ác”.

Máu chốt là ở chỗ, mỗi người ở Ngân Cánh cơ bản đều biết Mã Lệ là em trai bảo bối của Ken. Mà Cách Lãng Địch Á, lại không có mấy người biết chuyện này.

Sóng to gió lớn.

Hai anh em đến tốt cùng lại dựng tâm kín đáo phản bội lẫn nhau? Trong thành chiến hai người đồng thời mất tích dẫn đến rối loạn.

Hội viên Ngân Cánh suy nghĩ, tiểu tử Mã Lệ kia thật sự là ‘Ăn cây táo, rào cây sung’, không biết phân biệt phải trái.

Hội viên Cách Lãng suy nghĩ, Mã Lệ..... Rốt cuộc còn đáng giá để bọn họ tin nhiệm hay không?

**

“Tiểu Luật!”

“Đừng kích động, Hồ Ly.”

“Chẳng lẽ cậu đã biết?”

“Không.” Chu Luật lắc đầu, “Tớ vừa mới biết được. Khi tìm Sera mượn người, tớ cái gì cũng không hỏi.”

“Nếu mọi người không biết thì cũng coi như thôi. Hiện tại nói ra, mọi người trong hội sẽ nghĩ thế nào đây?” Hồ Ly thở dài, “Lần trước công thành đã có một số người oán giận, lần này chỉ sợ.....”

“Tớ phải tìm Mã Lệ nói chuyện trước đã. Hội viên có hỏi, thì phiên cậu nói đỡ trước một chút.”

“Tớ thì không có vấn đề gì..... Bất quá Tiểu Luật ah, cậu đã xem những gì người ta thảo luận về cậu chưa?”

Chu Luật đương nhiên đã thấy.

“Mã Lệ là gián điệp của Ngân Cánh” Loại kết luận này được đưa ra, thì theo sát sau đó chính là một đồng ngôn luận phi báng mình.

Mã Lệ là do mình tiến cử tới Cách Lãng. Trên diễn đàn xuất hiện loại dự đoán này, cũng là thực bình thường.

“Tớ thấy rồi.” Chu Luật thần nhiên nói, “Bọn họ nói khó nghe như vậy cũng không phải là một hai lần. Đều là những chuyện vô nghĩa không căn cứ, tớ sẽ không để trong lòng.”

Hồ Ly trầm mặc một hồi, nói:

“Lại một lần mọi người nói những lời thật có lỗi với cậu, nếu không phải vì giúp tớ.....”

“Cho dù không giúp cậu, tớ cũng là khách quen hay bị phi báng trên diễn đàn đi?” Chu Luật cười cười, “Đôi khi cũng cảm thấy những chuyện này có tí giá trị giải trí. Xoay chuyển tứ đại công hội, xưng bá Bỉ Luyện Hồ?..... Nếu có thể thực hiện đơn giản như vậy, tớ cũng thực sự muốn thử sức.”

Hồ Ly cũng cười nói: “Phòng chừng là bọn họ đang viết tiểu thuyết châm biếm thì đúng hơn.”

Vì chuyện Mã Lệ, Chu Luật sau đó liền đi tìm Sera.

Thực rõ ràng, Sera ngay từ đầu đã rõ ràng hết thấy.

“Quả nhiên vẫn là bị lộ ra ngoài rồi..... Tiểu Mã Lệ thật đáng thương.” Sera bắt đầu dĩ nói, “Đừng nhìn bộ dáng cà lơ cả phát bình thường của đứa nhỏ đó, kỳ thật trong lòng nó rất sợ bị các cậu bài xích.”

“Sao cậu ta lại không muốn giải thích cái gì với chúng tôi?”

“Có lẽ là cậu ấy cảm thấy giải thích cũng vô dụng.”

“Sao giải thích lại vô dụng? Chẳng lẽ cậu ta đối với chúng tôi không tin tưởng như vậy?”

“Điều này.....”

Chu Luật trầm trọng nói: “Hiện tại là thời điểm máu chốt, Cách Lãng Địch Á không thể thiếu Mã Lệ.”

“Cậu không sợ những người khác không tin nhiệm cậu ta?”

“Tôi sẽ làm cho bọn họ tin nhiệm. Tôi nghĩ Mã Lệ cũng không thích tình trạng này đi?”

“Cậu không sợ quân tâm không đồng tình?”

“Chỉ có chuyện ấy mà quân tâm không đồng lòng, còn tiếp tục quốc chiến cái gì?” Chu Luật cười.

Sau khi Sera nhìn Chu Luật một lúc lâu, cảm thán nói:

“Từ khi quen biết cậu đến nay, tôi hình như luôn sợ hãi cái cường thế của cậu. .... Được rồi, ngày mai, tôi sẽ nghĩ biện pháp bảo Mã Lệ đến tìm cậu.”

“Cám ơn.”

Chuyện làm cho người ta phiền lòng, tất nhiên càng giải quyết nhanh càng tốt.

Cách Lăng Định Á còn muốn tiếp tục tới dự tuyển. Đương nhiên, cũng sẽ tiếp tục tranh chấp cùng Ngân Cánh.

Ý nghĩ trong lòng Mã Lệ, cùng với nguyên nhân cậu ta đến hỗ trợ Cách Lăng Định Á, ngày mai chắc chắn sẽ rõ ràng toàn bộ.

Chu Luật cảm thấy trong đầu có chút mờ mịt, quả nhiên là do tối hôm qua không ngủ tốt sao?

Cậu đi rót một cốc cà phê.

Sau đó, có điện thoại gọi đến.

“Luật, anh vừa xem qua diễn đàn. .... Em vẫn tốt chứ?”

“Em chắc là không yếu ớt như vậy chứ?” Nghe được quan tâm thân thiết của Thanh Dạ, trong lòng thực ngọt ngào. “Trận xôn xao này em sẽ mau chóng xử lý tốt.”

Từ trước đến giờ, trên diễn đàn đồn đại đủ loại chuyện nhảm, có thể ảnh hưởng đến cảm xúc của Chu Luật. .... Có lẽ cũng chỉ có tin tức Trà Trà cùng Độc Bộ kết hôn.

Đơn giản là vì, chuyện đó có liên quan tới Thanh Dạ.

“Vấn đề giữa Ngân Cánh và Cách Lăng thật sự rất phức tạp. ....”

“Àn. .... Bị những người hiểu chuyện tung tin, lại càng phức tạp hơn.”

“Luật, không muốn xem mấy trang sau của topic có liên quan đến em, viết những gì sao?”

“Úc? Có cái gì?”

Chu Luật bắt đầu mở topic.

Người mở topic có giọng điệu làm người ta phiền chán, tiếp theo, là ý kiến của những người đọc. .... Ân?

Từ câu trả lời thứ hai mươi, xuất hiện tin nhắn của hội viên Ánh Sáng.

Ly Ca, Đu Đu, Cá Chết, Mèo Lười, Ngân Dặm, Trà Trà, Khả Nhạc. .... Thậm chí còn có Tiểu Hàn.

Khách khách khí khí phản kích, làm người ta cảm động lên tiếng ủng hộ.

“Này. ....”

“Thấy rồi chứ?” Thanh Dạ cười, “Sau khi topic đó xuất hiện, hơn phân nửa hội viên đều đến đây trả lời lại. Đây cũng không phải là do anh tổ chức.”

“Kỳ thật không cần để ý tới.” Chu Luật tỉnh táo xem qua topic, cảm khái nói, “Dù sao cũng sẽ sớm bị khóa lại. ....”

“Khóa topic là một chuyện, ủng hộ em lại là một chuyện khác.” Thanh Dạ mỉm cười, “Em đến trang cuối cùng nhìn xem.”

Cuối cùng là một lời nhắn. .... của Thanh Dạ.

Vô Dụng Mã Giáp, là id của anh, thực trực tiếp sáng tỏ thân phận mà.

Thanh Dạ nói:

“Chúng ta tin tưởng cách Luật làm người. Vô luận cậu ấy trở lại Cách Lãng Địch Á, hay là đi bất cứ nơi nào, làm bất cứ chuyện gì, Ánh Sáng đều ủng hộ. Mặt khác tôi muốn nói rõ ràng một chút, Luật là người của tôi. Muốn phi báng bạn bè cậu ấy, thì nên chuẩn bị tinh thần làm địch nhân của toàn bộ Ánh Sáng.”

“Luật là người của tôi”. . . . .

Lời nói quang minh chính đại, thẳng thắn vô cùng. Thật đúng là không sợ bị người khác hiểu lầm mà. . . . .

“Xem xong rồi chứ?” Thanh Dạ mỉm cười hỏi, “Luật, em cảm thấy thế nào?”

Người này thật sự là. . . . .

“Thanh Dạ. . . . .”

“Uh?”

Bên môi không kìm nén được ý cười cùng trong lòng tràn đầy cảm giác hạnh phúc, cuối cùng lại biến thành hai chữ đơn giản mà vô cùng thân thiết:

“ . . . . . Đầu heo.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Bí mật được phơi bày

Edit: bé Na

Những topic công kích trực tiếp có nêu danh tính của người chơi, ngày hôm sau đã bị admin diễn đàn khóa lại hết.

Nhưng mà, “Luật là người của tôi”, những lời này, lại làm cho toàn thể hội viên Ánh Sáng xôn xao một hồi.

“Bảo Lão đại viết thêm một chữ ‘Nhóm’ đi, được không?” Mím cười.

“Không biết.” Buông tay.

“Phó hội. . . . . Như thế nào lại chỉ của một mình anh ấy?” Giận.

“Còn cách nào khác, anh ta là hội trưởng mà.” Lắc đầu.

“Tôi mặc kệ! Mãnh liệt yêu cầu lão đại thêm chữ ‘Nhóm’ vào đi!” Kích động.

“Ai nha nha. . . . . Dù sao trước sự thật này, chúng ta vẫn là đi tìm mấy chuyện vui mà làm đi, tỳ như. . . . .” Khe khẽ nói nhỏ.

“Các cậu, đang nói gì vậy?” Boss lớn mỉm cười hiện thân.

“Aha ha. . . . . Hôm nay thời tiết thật tốt. . . . .”

“Đúng vậy, mặt trời cũng lên cao rồi. . . . .”

“Hiện tại đang là cuối hạ, bạn học Đu Đủ.” Thiện ý nhắc nhở.

“ . . . . .”

“Gần đây, mấy người các cậu thường xuyên cùng tụ hội phi pháp một chỗ.” Thanh Dạ ý vị thâm trường nói, “Muốn bày trò gì, nói thật tôi nghe coi.”

“Chúng em đang bàn luận nên chúc mừng sinh nhật của anh thế nào.” Cá Chết thập phần nhanh chóng tìm đại một lý do.

“Thật có lỗi.” Thanh Dạ mỉm cười, “Tôi không tin các cậu lại có lòng tốt như vậy.”

“ . . . . .”

“Lão đại thực nhẫn tâm. . . . .”

“Các cậu. ....” Thanh Dạ lắc đầu, nói, “Đừng cho là tôi không biết các cậu đang suy nghĩ cái gì. Bất quá, chuyện quan trọng nhất vẫn là chuyện chúng ta đang làm đúng không?”

“Điều này chúng em đương nhiên biết. ....”

“Nếu có chuyện ngoài ý muốn, Luật sẽ không cao hứng.”

“Điều này chúng em cũng biết. ....”

“Hội trưởng.” Ly Ca chen vào nói, “Ý của anh là, nếu chúng em đem chuyện của mình xử lý tốt, là có thể tiếp tục làm những việc kia?”

Thanh Dạ sừng sốt, cười khỏ nói: “Em thật đúng là nhiều chữ. .... Bất quá, em nói đúng.”

“Đa. ....” Mèo Lười chờ những lời này đã thật lâu, “Gia đình lớn của ta, bắt đầu nỗ lực gấp bội lên nào.”

Thanh Dạ nhìn bộ dạng bọn nhỏ cao hứng, nói thêm:

“Tiện đây còn có tin tức tốt. Bên Cây Nho rốt cục đã làm hết nhiệm vụ. Thành chiến về sau mọi người được cùng hành động.”

“Thật tốt quá ha ha. .... Cây Nho, tớ yêu cậu chết mất.”

“Cho nên. ....” Thanh Dạ dừng một chút, tiếp tục nói, “Ngày các cậu được ‘giải phóng’, cũng không còn xa.”

Nói như vậy cũng không phải không có căn cứ. Tổ nhiệm vụ, Cây Nho, Tuyết Phong, Bút Máy trở về, lại thêm sức chiến đấu mới cho Ánh Sáng. Trên bảng phân tích điểm hiện tại đang tạm đứng đầu, Ngân Cánh cùng Cách Lãng phong ba không ngừng, tranh đấu không ngớt, Áo Giác mù quáng tự bảo vệ mình. Ánh Sáng tham dự quốc chiến, có lẽ là một viễn cảnh vô cùng sáng sủa.

Thanh Dạ biết, những người trong hội, chung quy là ngồi không yên.

“Luật, em đã trở thành phó hội mà bọn nhỏ tâm tâm niệm niệm, đối với hành động về sau của bọn chúng, cũng chỉ có thể vui vẻ mà nhận đi. ....”

Thanh Dạ mỉm cười.

“Tóm lại. .... Đây cũng không phải là do anh xúi giục đâu.”

Trong khi công thành chiến, thành Khắc Thụy Tư Đặc vốn lạnh lùng, yên ả lại trở nên náo nhiệt như vậy.

Ánh Sáng Chi Đương, mục tiêu trước tiên là tham dự Quốc chiến.

Hội viên ngày thường cà lơ phất phơ hi hi ha ha, tại thời điểm này, các cá nhân tựa như đã thay đổi hoàn toàn.

Hết thầy đang tiến hành thuận lợi, đột nhiên. ....

“Biết không? Cách Lãng bên kia xảy ra chuyện rồi.”

“Chuyện gì?”

Vừa thấy hai chữ “Cách Lãng” sẽ tự động liên tưởng đến người nào đó, mọi người đều thấy quan tâm.

“Hình như có mấy kẻ đang vây đầy trước cổng thành, ảnh hưởng nghiêm trọng đến tiến hành công thành chiến.”

“A. .... Quá vô si đi? Đã bao lâu không thấy loại lấy thịt đè người kiểu này?”

“Là Ngân Cánh làm?”

“Không biết. ....”

“Muốn đi xem quá, không biết phó hội hiện tại thế nào. ....”

“Các cậu đừng đi quản chuyện của cậu ấy.” Thanh Dạ thần nhiên ngắt lời nói, “Vấn đề bên đó, Luật sẽ tự nghĩ biện pháp xử lý.”

“Nhưng là loại hành động ti bi kiểu này, không giáo huấn một chút. ....”

“Trước tiên xử lý tốt chuyện của mình đã rồi nói sau.” Thanh Dạ nhíu mày nói, “Ngân Dậm vừa mới mặt báo, nói bên Áo Giác đã chiếm Bội Lỗ và Ân Duy Tư, làm cho bọn họ không thể hạ thành.”

Trong lúc hai công hội còn đồng minh, ở thành chiến không thể công kích thành viên đối phương cùng kết tinh thạch ở tầng hầm ngầm. Hơn nữa, trong khi thành chiến tiến hành cũng không thể bỏ liên minh.

“Trục Phong nói thế nào?”

“Cậu ta cái gì cũng không nói. Xem ra, lại là một tên bị danh ngạch tham gia Quốc chiến bức đến nổi nóng rồi.”

“..... Thật sự hỗn trưởng, cho dù là đồng minh chiếm thành cũng không nên dùng cách không quang minh chính đại như vậy đi?” Khả Nhạc nổi giận mắng, “Hiện tại thì được rồi, lý do đã đầy đủ, sau khi trận này kết thúc Ánh Sáng liền rời bỏ liên minh đi.”

“Tôi cũng đang có ý này. Nhưng mà phía trước.....” Thanh Dạ phân phó nói, “Tuyết Phong, đăng nhập nhân vật thuộc công hội phụ thuộc đến đây, sau đó mấy người hộ tống cho cậu ấy vào thành. Trước tiên để Tuyết Phong đi soát thành, sau đó chúng ta sẽ tiến vào.”

“Lão đại.....?”

“Không cần bận tâm tới mặt mũi của Áo Giác. Dự tuyến Quốc chiến, Ánh Sáng không có đồng minh.”

Thanh Dạ trình trọng nói.

**

Cùng lúc đó, tại nơi tập hợp của Cách Lãng Địch Á.....

“Con mẹ nó! Lão tử muốn đem mấy tên hỗn trưởng đóng đô ngoài cửa đá ra ngoài!”

Vô Dụng thật sự nhẫn nại không được, đang trong trạng thái cuồng loạn.

“GM nói sẽ mau chóng xử lý.”

“Chờ bọn họ xử lý xong! Thành chiến cũng đã xong rồi!” Vô Dụng hùng hùng hổ hổ, “Mẹ nó, nếu cho lão tử biết bọn họ là tên hỗn đản nào phái tới, nhất định sẽ đem hấn bóp chết.”

Trong dự tuyến vô cùng quan trọng lại có người tới quấy rối, Vô Dụng không thể bình tĩnh được, cũng là chuyện thực bình thường.

“Vô Dụng, kênh hội không phải là nơi dùng để phát tiết.” Chu Luật bình tĩnh chặn lại.

“Luật, vậy cậu nói phải làm sao bây giờ?”

“Bọn họ ít người, chúng ta phân tán hành động là được rồi, những thành yếu nên buông tha thì hãy buông tha. Tóm lại, không thể bởi vì chút chuyện này mà làm rối loạn trận tuyến, hiểu không?”

Chu Luật nói xong, tiếp tục quay ra đàm phán với GM.

Thật sự là ‘Nhất ba vị bình, nhất ba hựu khởi’ (sóng gió dập dồn; việc này chưa xong việc khác đã đến). Mã Lệ vừa mới trở về, hiện tại lại.....

Vài nhân vật không ngừng dùng cột băng chặn cửa đến tột cùng là thuộc loại về ai? Bọn họ là nghe ai mà tới?

Thành viên Cách Lãng Địch Á, không nghi ngờ đều ngầm đoán là Ngân Cánh.

“Tiểu Luật, không phải do anh ấy, tớ vừa hỏi rồi.”

Mã Lệ phát đến một tin mật.

“Anh tớ nói cùng anh ấy không quan hệ.”

“Uh, tôi biết rồi.”

Mã Lệ và Ken là hai anh em cùng mẹ khác cha. Ken là người duy nhất trên thế giới này hiểu rõ Mã Lệ.

Bọn họ từ thời kì đầu tiên cùng nhau chơi Thần Vô, cùng nhau luyện cấp, cùng nhau kiếm tiền, cùng nhau lập công hội.

Nhưng là, bởi vì một mâu thuẫn rất lớn, ‘Miêu Nhĩ Kỵ Sĩ’ rời khỏi Ngân Cánh đời trước, ‘Ký Ưc Xanh’, hơn nữa còn xóa nhân vật, mất tích trong Thần Vô.

Sau đó, Miêu Nhĩ Kỵ Sĩ hóa thân thành Luyện kim thuật sư Mã Lệ, Ký Ưc Xanh cũng biến thành Ngân Cánh Đế Quốc. Mã Lệ và Ken, cũng thủy chung chưa từng nói chuyện cùng nhau.

Cho đến khi Mã Lệ thật sự nhìn không được những hành động Ken đang làm, dứt khoát quyết định trợ giúp Cách Lãng Địch Á..... Hai người kia ở Thần Vô, mới lại một lần nữa cùng xuất hiện.

Sự tình chính là như vậy.

Mã Lệ thực mâu thuẫn, Ken cũng giống cậu, thực mâu thuẫn. khi phát hiện ra đối phương trở nên không hề giống với nguyên bản “Anh/Em” vẫn tồn tại trong lòng mình, bất luận kẻ nào đều cảm thấy thực mâu thuẫn.

Bất quá, sau khi sự việc được sáng tỏ, Mã Lệ đã quyết định vẫn ở lại với Cách Lãng Địch Á..... Thật sự là quá tốt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Hành động đặc biệt

Edit: bé Na

Tuyết Phong không phụ sự mong đợi của mọi người, trong khoảng thời gian ngắn đã xoát xong Bội Lỗ cùng Ân Duy Tư. Vì lý do trước đây, Áo Giác chỉ dám giận mà không dám nói gì, phải buông tha cho hai tòa thành thị này, tìm kiếm mục tiêu một lần nữa.

“Trục Phong có nói với cậu cái gì không?” Khả Nhạc hỏi Thanh Dạ.

“Vẫn như cũ, không có. Xem ra lần này, cậu ta đã thật sự đem kênh tán gẫu mật đóng rồi.”

“Tôi chỉ biết..... người này trước giờ vẫn như thế.” Khả Nhạc trào phúng nói, “Đôi khi thật không rõ, chơi trò chơi thì rút cuộc phải sợ hãi rụt rè vì cái gì.”

“Đừng để ý tới bọn họ nữa. Dem tâm trí thu lại, bảo vệ tốt mấy tòa thành là được rồi.” Thanh Dạ không để ý cười cười, “Mặt khác, Ly Ca, Đu Đù, hai người các cậu ra đây, theo tôi đi.”

“Lão đại.....” Đu Đù nghi hoặc hỏi, “Anh muốn làm gì?”

“Tôi? Đương nhiên là đi làm chuyện các cậu muốn làm”

“A a..... Thật sự?” Có người kích động đứng lên, “Em cũng đi!”

“Không được.” Thanh Dạ cười lắc đầu, “Bất quá chỉ đi nhìn xem tình huống thế nào thôi, ba người là đủ. Đi nhiều người, ai thủ thành?”

“Lão đại..... Anh vì cái gì lại không cho em đi?” Tiểu Hàn không vui nhìn qua chỗ Ly Ca, cũng đều là thần quan giống mình.

“Bạn học àh, an toàn kết tinh của Hưu Bá Luân giao cho cậu phụ trách còn gì?” Thanh Dạ mỉm cười nói, “Nếu bị người khác đánh vỡ, tôi chắc chắn sẽ không tha cho cậu.”

“.....”

Tiểu Hàn lập tức không dám nói gì.

Trước cửa rối loạn, nửa giờ sau đã bình ổn lại.

Vài nhân vật làm nhiễu loạn trật tự bình thường của trò chơi, bị GM đưa vào nhà lao.

Cám ơn trời đất..... hiệu suất làm việc của GM cũng không chậm.

Ai cũng không dám cam đoan mấy người kia lần sau nhất định sẽ không đến nữa. Bất quá, ít nhất bây giờ bọn họ vẫn còn có thời gian để đoạt lại Pháp Đế.

Pháp Đế Thành đã sòn bị bên Ngân Cánh chiếm cứ. Quân coi giữ không nhiều, tập trung tấn công một hướng có thể sẽ thành công.

Chu Luật an bài một tổ đội lên vào, mình cũng cùng Mã Lệ cũng tham gia đội ngũ vào bên trong.

Ken có lẽ đã khôi phục lại bình thường. Bất luận đối phương cùng Mã Lệ rút cuộc là loại quan hệ gì. Giờ này phút này, đối phương vẫn là kẻ địch lớn nhất của Cách Lãng Địch Á, người chỉ huy tối cao của Ngân Cánh.

Theo phương diện khác mà nói, Ken cùng Thanh Dạ thật ra rất giống nhau. Ở bên ngoài, bọn họ đối với ai cũng đều khách khách khí khí, rất ít khi biểu lộ chân chính cảm xúc của mình trước mặt người ở bên ngoài. Nhưng khác biệt là, tất cả mọi người trong công hội cũng đều hiểu được, con người tên Ken này, tuyệt đối không thể trêu chọc.

Hiện tại..... Bọn họ lại đang trêu chọc một người “Tuyệt đối không thể trêu chọc”.

Ken cùng Mã Lệ, nhìn qua liềm hạ quyết định quyết tâm liều mạng tới phút cuối cùng.

“Ken nói anh ấy sẽ không thua. Như vậy, tớ tất nhiên cũng không thể bại bởi anh ấy.”

Mã Lệ nói đến câu này, cảm xúc qua mấy ngày hình như lại có vẻ lo lắng. Có lẽ cậu cùng Ken, tại công thành chiến khi đó đã cùng nhau chung một nhận thức.

Trò chơi, thì phải chơi tận hứng mới tốt.

Hội viên Cách Lãng ở tầng hầm ngầm Pháp Đế Thành hội ngộ rồi vây công mấy lần, đều bị toàn diệt. Hiện tại, Chu Luật cùng Mã Lệ lại vọt vào nơi này một lần nữa.

“Đến phòng chứa kết tinh phía trước thì dừng lại, chờ mọi người tới rồi lại cùng nhau đi vào.”

“Đã biết.”

Nhưng mà, không biết bọn họ có phải khi vào cửa đã bị lính gác phát hiện hay không, cửa tầng hầm ngầm thế nhưng lại có tới sáu hội viên Ngân Cánh đứng gác.

Lui ra phía sau, tất nhiên là không kịp.

Đối phương lập tức đi lên vây quanh, ý đồ đem hai người bọn họ đánh ra ngoài.

Một thần quan một pháp sư, một tổ đội không đủ lực công kích, lúc này cũng chỉ có kiên trì đối kháng.

Những người khác bao lâu nữa mới đến.....? Chu Luật tính toán.

Bị giết chỉ là vấn đề thời gian. Hai đánh sáu, không hề có ưu thế.

Mã Lệ không ngừng bị tấn công, Chu Luật ngoài ở tự bảo vệ mình còn phải thêm các kĩ năng phụ trợ, có vẻ gian nan.

HP cùng MP hết rồi lại đầy, đầy rồi lại hết. Dù loại chiêu thức cùng hiệu ứng hỗn tạp một chỗ, nhìn qua có vài phần cảm giác choáng ngợp.

Trong khoảng cách hỗn loạn, một đòn Ma pháp ngưng tụ, khiến cho Ma thuật đóng băng của Mã Lệ thi triển thành công. Kỵ sĩ của quân địch nhảy mất biến thành một bức tượng băng.

Ma pháp ngưng tụ, một loại kỹ năng cho thời gian thi triển skill của đội hữu được thu ngắn lại, giảm bớt thời gian cooldown của kỹ năng ma pháp. Nhưng đồng thời, cũng sẽ làm cho người thi triển kỹ năng bị giảm rất nhiều độ nhanh nhẹn của bản thân.

Chu Luật làm như vậy, không thể nghi ngờ làm cho địch nhân chuyển hướng đem cậu thành mục tiêu tấn công. Mấy kẻ địch còn lại, đều muốn trong thời gian Ma pháp ngưng tụ còn tác dụng phụ nhanh chóng giải quyết cậu.

Trái tim Mã Lệ nhất thời nhảy lên đến tận cổ.

Xem ra, thói quen xấu của Tiểu Luật đem mình thành bia ngắm vẫn một chút cũng không sửa..... Hy vọng cậu ấy còn có thể kiên trì thêm nữa.....

Mã Lệ ăn được phẩm hồi máu, nhanh chóng tạo khoảng cách với thích khách bên cạnh.

Chỉ cần giết chết người đang đứng trước mắt, là có thể đi giúp Tiểu Luật.....

Đằng đằng..... Sao lại thế này?

Mã Lệ kinh ngạc nhìn thích khách bên địch giống như cọc gỗ đứng không vững ngã nhào xuống đất, biến mất.

Là ai làm.....?

Bóng đen vừa tham gia cuộc chiến, tựa như thần binh.

Động tác nhanh gọn, ra chiêu sắc bén.

Một đạo ánh sáng hướng đến phía mình, Mã Lệ nhận thấy mình vừa được nhận Chúc phúc thuật, lượng máu cũng dần dần được bổ sung. Không biết nữ thần quan mặc hồng y xuất hiện từ khi nào, đang đứng cách cậu vài bước chân.

Theo sát sau hai người kia, còn có một vị quyền sư.

Tên hội trên đầu..... Ánh Sáng Chi Đường.

Thế nhưng lại ở trong này gặp được người nhà của Tiểu Luật.....

Mã Lệ cuối cùng cũng nhẹ nhàng thở ra. Mà Chu Luật cũng thế.

Thủ vệ ở cửa bị bọn họ hợp lực giết sạch.

Quân trông giữ tầng hầm ngẫm lo lắng ra ngoài ý muốn, cũng không dám lập tức phái người đi ra.

“Các cậu.....”

Hoàn toàn không biết nên nói gì mới tốt.

“Chúng ta chỉ đến xem có thuận tiện kiểm soát được gì hay không.” Thanh Dạ cười nói, “Nếu các cậu buông tha Pháp Đế, hôm nay Ánh Sáng sẽ tiếp nhận. Nếu các cậu muốn đánh, liền thuận tiện trợ giúp các cậu một tay. Tóm lại..... Không có ý ‘Xen vào việc của người khác’ nha.”

Thật sự là lấy cớ mà còn không biết đường mà lấy cớ.....

Chu Luật giống như vui đùa hỏi:

“Thế có sẵn lòng nói cho tôi biết, các người đang muốn kiểm soát cái gì?”

“Cứu được cậu còn không đủ sao?” Thanh Dạ cười gian, “Thành công làm Nguyệt Ân Luật thiếu chúng ta một mối ân tình, đúng không các anh em?”

Ly Ca cùng Du Đủ đứng sau nhanh chóng gạt đầu.

“Các người.....” Chu Luật có vài phần bất đắc dĩ, “Thật sự là ngồi không yên mà.....”

“Cứ nghĩ đến phó hội đang anh dũng đấu tranh, chúng em làm sao ngồi yên được? Mọi người đều đã chuẩn bị tinh thần nghe mắng rồi.” Ly Ca mỉm cười nói, “Cho dù Phó hội có tiếp tục ra lệnh cho chúng em không được nhúng tay như thế nào, chúng em lần này đều đã xác định rồi.”

“Mắng.....? Tôi sao lại có khả năng tức giận các cậu.” Chu Luật cười lắc đầu.

Lời Ly Ca vừa nói, khiến cậu cảm động.

Cảm giác bất luận đang ở nơi nào đều có người quan tâm tới mình, thật sự phi thường phi thường ấm áp.

Muốn trở về, rất muốn trở về.

Hiện tại Cách Lăng Dịch Á cũng không có gì không tốt. Nhưng, ý niệm muốn trở về trong đầu lại thủy chung chưa bao giờ biến mất.

Muốn cùng một chỗ với những đồng đội Ánh Sáng, muốn cùng một chỗ với Thanh Dạ. Cho dù có làm những nhiệm vụ đánh quái giời đây, cũng vẫn hạnh phúc.

“Du Đủ.” Thanh Dạ kêu, “Lâu như vậy không gặp Phó hội của cậu, không muốn nói gì àh?”

Du Đủ sùng sốt vài giây, lắp bắp nghẹn ra vài câu:

“Phó hội..... Chúng em đều rất nhớ anh.”

“Anh cũng rất nhớ nhóm các cậu.” Chu Luật hơi hơi cười, “Chờ anh trở lại.”

“Tiểu Luật a.....” Mã Lệ trêu chọc nói, “Thật khó nhìn thấy cảnh cậu nói chuyện phiếm ở thành chiến.”

“Thật có lỗi, tôi cao hứng quá.”

“Không sao mà..... Tiểu Luật.” Mã Lệ mỉm cười nói, “Dự tuyển còn có hai lần nữa là xong rồi, đến lúc đó cậu có thể an tâm thoải mái trở về nhà. Vinh quang của Cách Lăng Dịch Á, chúng tớ sẽ tiếp tục bảo vệ.”

“..... Cảm ơn.”

“Tiểu Luật, hôm nay thấy bọn họ, lần đầu tiên tớ cảm thấy thực hâm mộ cậu, thật sự.”

“Sao.....?”

Lời vẫn chưa nói hết, các đội viên khác của Cách Lăng Dịch Á cuối cùng cũng lục tục đến nơi.

Quả Quả mắt sáng rõ, nhìn thấy tiêu chí của Ánh Sáng, vội vàng nói với đồng bạn:

“Đừng động thủ! Đừng động thủ! Đây là người một nhà!”

Cô bé vô cùng hưng phấn xông lên.

“Thanh lão đại! Ly Ca tỷ tỷ! Em thật sự thật sự rất nhớ mọi người mà.....!”

Sau đó, mới chú ý tới người đứng bên cạnh, khẩu khí liền lạnh đi một nửa.

“A ừ..... Thì ra là anh cũng ở đây hử, Đu Đủ?”

“Con heo Quả Quả!” Người nào đó chán nản, “Đừng cho là tôi không dám đánh em!”

“Các cậu, có gì muốn nói thì để sau đi.....” Chu Luật ngừng cười, nghiêm mặt nói với mọi người xung quanh, “Mọi người cùng nhau vào cửa, được chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Nhạc đệm ngoài ý muốn

Edit: bé Na

Sera cùng Độc Bộ, đang ‘Đồng bệnh tương lân’.

Một người vì bằng hữu bị mượn đi công thành chiến cho nên nhảm chán, một người vì bà xã cả ngày làm chuyện của công hội cho nên nhảm chán. Hai người bị quốc chiến dự tuyển biến thành vô cùng trống vắng, gần đây thường xuyên ghé vào nói chuyện phiếm cùng nhau.

“Độc Bộ, cậu không cần đi kiếm tiền sao?”

“Cậu chẳng phải cũng thế?”

“Kiếm mồi làm ăn nhiều, cũng không phải kiếm suốt ngày.....” Sera ách xì 1 cái, “Thời gian còn lại không có việc gì để làm.”

“Đúng vậy.”

“Aizz.....”

Hai người nhìn nhau, cùng thở dài.

“Độc Bộ.....” Sera lười biếng nói, “Mấy ngày nay có chuyện gì thú vị không?”

“Sera.” Độc Bộ mỉm cười, “Chuyện cậu biết so với tớ chẳng phải còn nhiều hơn sao?”

“Thật không.....”

“Chuyện Mã Lệ cùng Ken, cậu chẳng phải đã biết từ trước sao?”

“Ách.....” Sera sừng sốt, “Tớ không phải cố ý không nói cho cậu, cậu hẳn là hiểu được.”

“Chỉ đùa một chút thôi, tớ cũng hiểu được cái khó của cậu.” Độc Bộ thân mật cười cười, “Bất quá, người lên diễn đàn nói chuyện linh tinh rốt cuộc là ai nhỉ?”

“Là người rất hy vọng Cách Lăng phải thua trận.....” Sera chậm rãi nói, “Với mấy nhân vật đồ của lần này, hẳn ta chắc chắn là cũng có liên quan.”

“Rất khó để tra xem ai phải không.....”

“Đúng vậy.” Sera gật gật đầu, “Tớ đã kính nhờ Tiểu Liên giúp tra ra chân thân của hắn, có thể tra được thế nào thì hay thế đó. Tóm lại, tớ không thể ngồi xem Tiểu Luật phải phiền não vì loại người như vậy.”

Sera là phóng viên của trò chơi, cùng admin diễn đàn Tiểu Liên, cũng là phóng viên trò chơi, quan hệ rất tốt.

Có thời điểm, các mối quan hệ là rất hữu dụng .

“Hy vọng có thể tra ra điều gì đó.” Độc Bộ khẽ thờ dài, “Loại hành vi đổ cửa này, quả thực quá vô si.”

Sera đồng ý cười cười, hỏi:

“Độc Bộ, cậu nói phu nhân nhà cậu sao không kéo cậu đến hỗ trợ cho công hội?”

“Hỗ trợ cái gì? Quốc chiến?”

“Uh.”

“Coi như xong. ....” Độc Bộ cười to, “Cho dù tớ có nguyện ý đi, cô ấy cũng sẽ không đồng ý . Ánh Sáng nhân tài đông đúc, tớ đây đàm phán kiếm tiền thì giỏi chứ đánh nhau thì gà mờ, vẫn là đừng nên gây thêm phiền phức.”

“Ha ha.....”

Sera cũng cười một trận, bỗng nhiên nhớ tới một chuyện.

“Đúng rồi..... Gần đây Thường Thế có qua tìm tớ.”

“Thường Thế?” Độc Bộ hỏi, “Hội trưởng của Ngã Phật Từ Bi, Thường Thế Chi Âm?”

“Đúng rồi.”

“Tìm cậu mua trang bị?”

“Uh.”

“A..... Kỳ thật cậu ta cũng đã qua tìm tớ.” Độc Bộ có chút thần bí nói, “Nhưng lại là tớ mua phê được , số lượng khá lớn.”

“Thường Thế không phải đã tuyên bố cậu ta không tham gia vào dự tuyển sao..... Ai chẳng biết trong lúc quốc chiến hàng hóa là quý nhất .” Sera nói thâm nói, “Hay là bọn họ chuẩn bị cùng Đại công hội nào đó kết minh?”

“Hắn là không phải.” Độc Bộ lắc đầu, “Kỳ thật bọn họ vẫn tham gia công thành đều, chẳng qua chúng ta không để ý mà thôi. Về phần gần nhất tại sao lại tự nhiên phát lực, tớ hoài nghi. ....”

“Ừ?”

Độc Bộ cười tủm tỉm nói:

“Hơn phân nửa là Thường Thế đang rất nhàm chán!”

“Đồ.....” Sera vốn tưởng rằng lần này có thể lấy được tin mới, gục đầu buồn bực, “Độc Bộ cậu mới là người nhàm chán nhất phải không?”

“Tớ nói sai sao?” Độc Bộ về mặt vô tội, “Cậu cũng đừng quên, Thường Thế cũng giống như chúng ta, cũng là người bị Quốc Chiến làm cho thập phần trống vắng.....”

Sera nghĩ nghĩ tới tình cảnh của Thường Thế, cùng với tình cảnh bà xã của Thường Thế, bưng tỉnh đại ngộ nói: “A..... Tớ hiểu được, quả nhiên là cậu ta cũng đang cần tìm người để phát tiết cảm xúc, thật là đáng thương mà.....”

“Sera, nguyên lai cậu cũng biết bà xã của Thường Thế là ai hả? Uống công tớ ra về bí mật này giờ, ôi chao..... Cậu là làm sao mà biết được?”

“Độc Bộ, cậu thật đáng ghét, cậu còn muốn tớ nhất thanh nhị sở (phân tích rõ ràng) sao?”

“Ha ha ha ha.....”

“Hắc hắc hắc hắc.....”

Hai người nhìn qua chính trực vô cùng..... Chỉ sợ đây mới là Đại vương bát quái chân chính của Thần vô.

“Xem ra..... Đến thời điểm dự tuyển cuối cùng, chỉ sợ còn có thể phát sinh ra một trận hỗn chiến nữa.”

“Hỗn chiến sao? Kỳ thật thì cũng.....” Sera cao thâm nói, “Tình thế, đã càng ngày càng rõ ràng.”

**

“Lão đại a, lần trước thực đáng tiếc không thể đánh hạ Tắc Nhĩ Thâm, lần này anh muốn chúng ta đi tiếp không?”

“Anh muốn nói cái này một chút.” Thường Thế nói, “Không tham gia quốc chiến, mọi người có thấy đáng tiếc hay không?”

“Có cái gì mà phải tiếc nuối.” Tiêu Dao cười nói, “Thường Thế, anh chừng nào lại trở nên lè mề như thế? Lúc trước, thời điểm kiến lập hội, chúng ta không phải là cảm thấy thú vị cho nên mới tập kết đứng lên khiêu chiến tứ đại công hội sao? Muốn đánh liền đánh, không muốn đánh nữa thì giải tán, Ngã Phật Từ Bi cho tới bây giờ cũng không là một công hội nghiêm túc. Cho nên cái loại Quốc chiến phiến toái như vậy, mọi người cũng không đặc biệt coi trọng.”

“Đúng vậy, lão đại.” Một người khác cũng phụ họa nói, “Mọi người đều là cam tâm tình nguyện đi theo anh làm loạn. Anh hôm nay nói không tham gia quốc chiến chúng ta sẽ không tham gia, anh ngày mai nói muốn đánh hạ tứ đại chủ thành chúng ta cũng sẽ đi đánh. Tóm lại, có thể chơi đến tận hứng là tốt rồi.”

“Thật không?”

“Đương nhiên là thật.”

“Hào.” Thường Thế mỉm cười, nói với các anh em, “Đi thôi, chúng ta đi chiếm thành nào.”

“Go!”

Bà xã nhiều ngày như vậy cũng không thèm nói chuyện với mình, càng niền bàn chuyện đi chơi linh tinh. Thường Thế trong lòng xác thực có chút buồn bực.

Ngẫu nhiên gặp mặt, chủ đề nói chuyện của đôi phương cũng không nằm ngoài “Phó hội của chúng em”.....

Thường Thế cũng đã từng gặp qua Luật, cũng từng bị đối phương cùng Thanh Dạ ở một giây cuối cùng hạ được thành.

Nói thực, ấn tượng rất sâu.

Thường Thế luôn luôn không thích Tứ đại công hội, những người vì ích lợi cho công hội mà không từ thủ đoạn, cũng không thích những người nghiêm túc đứng đắn đến trình độ như vậy.

Nhưng cậu thừa nhận, Nguyệt Ân Luật xác thực rất giỏi.

Đương nhiên..... Nếu bà xã nhà mình nhắc tới anh ta ít hơn một chút, thì ấn tượng của mình đối anh ấy chắc chắn sẽ tốt hơn.

Thường Thế cùng mấy đội hữu đi tới Hồng Vũ.

Bọn họ thấy, có người ở cửa thành phóng cột băng.

Thành viên Cách Lãng Địch Á bị chặn trước cửa, người nào người nấy nghiêng răng nghiêng lợi.

Bởi vì địa đồ thành chiến có đặc thù hạn chế, khu vực ngoài thành khu vực không được phép pk. Nếu không, đại khái đã sớm có người không cố kỵ vấn đề hồng danh hay không hồng danh, đối với mấy tên bại hoại kia đại khai sát giới.

“Lão đại..... Đây là có chuyện gì vậy?” Hội viên có người rất ngạc nhiên.

“Có kẻ quấy rối, sách.” Thường Thế khinh thường nói, “Loại thủ đoạn nhằm chán cực điểm này, mà bọn họ cũng có thể nghĩ ra.”

“Hôm nay là trận dự tuyển gần như cuối cùng rồi..... Cách Lãng Địch Á thật đúng là không hay ho.”

Thường Thế lăng lẹ quan sát tình huống, bỗng nhiên, trong tầm nhìn xuất hiện một người.

Nguyệt Ân Luật.

“Luật.... Mấy tên bại hoại kia quả nhiên đã ngóc đầu trở lại. Nhìn qua chắc là nhân vật mới.”

Một người tên Vân Trung tiến lên thông báo tình huống.

Cửa Hồng Vũ đã bị băng đồ che chặt kín, căn bản không thể đi vào.

“Vân Trung, thực tế chỗ tập hợp cũng bị bọn họ đến gây rối, đang đồ đẩy chỗ cửa truyền tống.”

“Cái gì.....?” Vân Trung cả kinh, lập tức mắng, “Con mẹ nó, quả thực khinh người quá đáng!”

“Tóm lại đi về trước đã. Hồ Ly sẽ nói cho các cậu bước tiếp theo nên làm như thế nào.”

Người kia lời nói vẫn bình tĩnh như cũ, nhìn không ra có cảm xúc, phản ứng gì khác lạ.

“Được rồi, mọi người đi thôi.”

Mấy thành viên còn lại của Cách Lãng Địch Á nhanh chóng trở về thành .

Người kia không hề rời đi. Thường Thế đoán anh ta có thể đã thấy mình.

Quả nhiên. .... Anh ấy đi vài bước đến bên này, thêm cho mình cùng đội hữu vài trạng thái.

Thường Thế do dự một chút, vẫn là mở miệng nói cảm ơn.

“Không cần.” Người kia ôn hòa trả lời, “Các cậu cũng cố lên nhé.”

Sau đó, anh ấy gật gù đầu hướng bọn họ, bay trở về thành.

“Thường Thế.” Tiêu Dao động tác mau lẹ gửi tin mật cho cậu, “Tôi đã đến cửa Lạc Tang, muốn đánh hay không?”

“Lạc Tang hiện tại là thành của ai?”

“Xem cò xí. .... Ngô, trước mắt là Cách Lãng.”

“Đôi địa phương đi, Tiêu Dao.” Thường Thế thần nhiên nói, “Hai lần này, chúng ta không động tới thành của Cách Lãng.”

“Vì sao?”

“Tôi không muốn bị lão bà đuổi giết.” Thường Thế hay nói giỡn đáp.

“Được rồi, sẽ theo ý anh.”

Tiêu Dao lập tức trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Chiến dịch cuối cùng

Edit: bé Na

Đêm đó, Ngã Phật Từ Bi phát động tiến công các thành Tắc Nhĩ Thẩm, An Cát Lợi, Phổ Nhĩ Đăng. Tuy rằng cuối cùng chỉ gần lấy được thành Phổ Nhĩ Đăng, nhưng thành công làm cho thủ thành đối phương nguyên khí đại thương, đau đầu không thôi.

Sau khi một đêm kia chấm dứt, số điểm của Ánh Sáng Chi Đường đã vượt qua Ngân Cánh đang nằm ở thứ hai đến hơn mười điểm. Với ưu thế lớn như vậy, căn bản đã có thể xác định Ánh Sáng sẽ nhận được một vé đầu tiên.

Nằm ở vị trí thứ hai, ba, bốn là ba Đại công hội còn lại, điểm chênh lệch vẫn như cũ rất nhỏ. Nói cách khác, một danh ngạch còn lại tùy thời cơ sẽ có khả năng phát sinh biến hóa.

Những người chơi không liên quan đều nóng lòng chờ đợi một trận chiến oanh liệt cuối cùng, mà thành viên của ba công hội Ngân Cánh, Áo Giác cùng Cách Lãng Địch Á, thần kinh đều đang rất căng thẳng.

Quả Quả hỏi Chu Luật có cần đến Ánh Sáng chúc mừng không, Chu Luật lắc đầu, nói “Dự tuyến chưa thực sự chấm dứt, bọn họ cũng sẽ không nguyện ý nhận lời chúc”.

Ánh Sáng tham dự Quốc chiến, trên thực tế là đã ở trong dự kiến. Ánh Sáng lúc ban đầu, khuyết điểm lớn nhất chính là lắm các tiểu đội nhỏ, hơn nữa còn không phục lẫn nhau. Nay, vượt qua được khuyết điểm này, quan hệ giữa bọn họ càng ngày càng thân mật, đã có đủ cường lực hướng sâu tới danh hiệu Tổng quán quân cả nước.

Nhưng mà, hiện tại trong lòng các thành viên Ánh Sáng đang nghĩ căn bản không phải là vấn đề quán quân. .... Mà là. ....

“Lão đại. .... Lần này có thể để nhiều người tới giúp Phó hội được không? Anh?”

Cá Chết nháy nháy mắt hỏi.

“Sao cách nói của các cậu giống như tôi là giám ngục vậy....” Thanh Dạ bật cười.

“Chúng em không thể để Đu Đù cùng Ly Ca đi chiếm phần hơn được, đúng không? Chuyện tốt thì phải để mọi người cùng nhau làm chứ.”

“Đúng vậy.....” Lập tức có người phụ họa.

Đu Đù và Ly Ca cũng ngồi yên không nói gì.

“Gì mà chiếm phần hơn, chiếm phần hơn của ai?” Thanh Dạ cười nói, “Lần này anh đã quyết định cho thêm nhiều người đi, nhưng mà..... cậu thì không được.”

“Tại sao?” Cá Chết cả kinh.

“Trà Trà cần mấy người ở lại hỗ trợ thủ thành, anh quyết định cho cậu cùng Ly Ca đi.” Thanh Dạ mỉm cười, “Mấy người Đu Đù, Mèo Lười, Tiểu Hàn, Cây Nho, Vân Nhi, đều theo tôi đi.”

“Bằng cái gì mà Đu Đù là có thể đi những hai lần!?”

“Nhân phẩm gương mẫu.” Đu Đù nhàn nhả nói.

“..... Tin hay không tôi sẽ đánh cậu?”

Trận chiến cuối cùng của Cách Lãng Dịch Á, cơ hồ là xuất động toàn viên. Thậm chí Tiểu Tinh đối với đánh nhau ta giết người, người giết ta không có hứng thú, cũng đối nhân vật chiến sĩ ở nơi tập hợp chờ lệnh.

“Nói đúng ra, đây là lần đầu tiên em biết được ý nghĩa chân chính của Thành chiến.....” Tiểu Tinh cảm khái nói.

“Khẩn trương chứ?”

“Có..... Nhưng cuối cùng cũng có thể thể nghiệm cảm giác thành chiến mà các anh yêu thích, quả thực rất mới mẻ.”

“Uh.....” Chu Luật cười cười, “Trên thực tế thứ mà chúng ta bình thường yêu thích, cũng không hẳn là những tính năng của hệ thống.”

“Uhm, vậy đó là cái gì?”

Chu Luật cười mà không đáp.

“Anh Luật, Anh nói hôm nay mấy anh chỗ Thanh lão đại có thể lại đến hay không?” Quả Quả hưng phấn hỏi.

“Không biết, anh ấy trước khi hành sự cũng không nói cho anh. Ngoài ra.....” Chu Luật sờ sờ đầu cô bé, “Đừng nên luôn nghĩ dựa dẫm vào người khác, trận chiến cuối cùng, quan trọng vẫn phải do chính chúng ta.”

“Em biết mà.” Quả Quả hắc hắc cười, “Nhưng mà..... ở thời khắc nguy cấp bỗng nhiên nhìn thấy Thanh lão đại thì cảm giác sẽ thế nào nhỉ, anh Luật?”

“Em, đùa nhỏ này.....”

“Hò Ly.....” Tiểu Tinh gửi tin mật, “Luật trước kia không phải vẫn ở Cách Lãng Dịch Á sao, vì sao lại phải rời đi?”

Hồ Ly ngẩn người, rất nhanh trả lời: “Bởi vì anh phạm vào lỗi rất lớn..... Làm cậu ấy phải rời đi.”

“A..... Nhưng em cảm thấy, Luật trước kia ở Cách Lãng Dịch Á cũng tốt mà..... Hơn nữa anh ấy coi trọng các anh còn hơn cả em đến vài lần, ời chao.”

“Kỳ thật, Tiểu Luật dù ở công hội nào, cũng đều là một bộ dáng như vậy.” Hồ Ly cười cười, “Chúng ta ‘cảm thấy cậu ấy rất khá’, ‘cảm thấy cậu ấy ở thời điểm nào cũng giống nhau’, ý nghĩ như vậy trên thực tế đối với cậu ấy chính là một loại áp lực. Anh trước kia không hiểu, nhưng hiện tại cũng đã hiểu..... Tiểu Luật cũng là một người có dục có cầu, Cách Lãng Dịch Á lạnh như băng trước kia, căn bản không thích hợp với cậu ấy.”

“Vậy chẳng lẽ Ánh Sáng..... thực thích hợp?”

“Nếu em có thể cảm nhận những ràng buộc như vậy, nhất định sẽ minh bạch.” Hồ Ly nói như vậy.

Tiểu Tinh nếu có chút dăm chiêu, gật gật đầu.

Mấy tên gia khóa đồ môn, lại một lần nữa bị GM tóm lại cho vào ngục.

Đang cảm khái cuối cùng cũng có thể hảo hảo đánh một trận, thời gian đã là chín giờ ba mươi phút, Pháp Đế Thành đoạt lại được rồi lại bị công kích, đối thủ là Áo Giác.

Chu Luật đang ở tại Hồng Vũ, nhanh chóng dẫn theo vài người trở về thành. Áp lực của Hồ Ly được giảm bớt.

“Vừa rồi có bao nhiêu người bên đối phương đến đây?”

“Trái phải mười người, đều đã bị đánh lùi. Nhưng xem ra vẫn còn muốn tiếp tục gia tăng.”

“Lo lắng thì đưa đội ba về hỗ trợ phòng thủ đi. .... Hiện tại là thời khắc mấu chốt, không thể để xảy ra vấn đề gì.”

“Uh.”

Lính gác vội vội vàng vàng chạy vào báo cáo:

“Người tới người tới. ....”

Nhưng mà. .... Ở sau cửa, lại là mấy người của Ánh Sáng.

Kém chút nữa. .... Hồ Ly đã đưa kiếm phạt ngang đầu Thanh Dạ.

“.....”

Hồ Ly thập phần không cam lòng nhìn Thanh Dạ liếc mắt một cái, xoay người tránh ra.

“Hello, các huynh đệ.” Mèo Lười cười hi hi hơ, “Tổ hành động đặc biệt Ánh Sáng Chi Đường hỗ trợ cho Phó hội, đã đến!”

“Tên thật dài. ....” Quả Quả trong nháy mắt, “Bất quá nghe cũng thật hào hùng.”

“Sao lại hào hùng. .... Mấy người buôn dưa càng ngày càng khá.” Thanh Dạ nhìn thoáng qua Luật đang trông giữ kết tinh, cười nói, “Mọi người vẫn nên thật sự thủ thành đi, mấy lời ôn chuyện cũ sau khi chấm dứt sẽ nói sau.”

Chu Luật gật gật đầu, hơi hơi cười cười.

Xem ra. .... Đội ba không cản trở về rồi.

Thanh Dạ, cùng với mấy đứa nhỏ, hình như đều nghĩ rằng mình sẽ không tức giận, bỏ lại thành của mình chạy tới bên này. .... Bất quá, mình cũng xác thực tức giận không nổi.

Đây là tâm ý của đối phương. Tâm ý vô cùng đáng quý.

“A. ....”

Tiểu Tình chú ý tới một vấn đề.

“Em không mang thuốc tăng tốc độ rồi. .... Ai cho em vài cái đi?”

Đứng cách đó không xa, Thanh Dạ đi đến chỗ cô bé, trực tiếp mời giao dịch.

“Cảm tạ. ....”

“Không cần.” Thanh Dạ mỉm cười.

Người của Áo Giác cứ đến một lần rồi lại một lần, lại bị giết phải ra ngoài một lần rồi lại một lần. Đến phút cuối cùng lại không có động tĩnh gì.

Có vẻ kỳ quái là, hôm nay Ngân Cánh thủy chung chưa có tới quấy rầy bọn họ. Chắc là cảm thấy thời điểm cuối cùng như hiện tại thì nên chiếm được càng nhiều thành càng tốt, tiếp tục tranh đấu cũng chẳng có ích lợi gì.

Mộ Vũ Thanh Dạ. Ánh Sáng Chi Đường.

Công hội này. .... chính là nơi Tiểu Luật đặt trái tim?

Kỹ thuật thành thạo, phối hợp nhuần nhuyễn, dù có đang đánh nhau nhưng lại nhìn ra được cảnh đẹp ý vui như vậy. Cho dù là một người hoàn toàn không hiểu sự tình, nhìn vào cũng sẽ cảm thấy thoải mái.

Cảm thấy rằng, Tiểu Luật hình như đang rất vui vẻ.

Khi cùng bọn họ một chỗ, biểu tình rất sinh động.

Tiểu Tình nhìn cảnh ấy, bỗng hình dung tới cảnh cá trong nước, hoa trong sương, quả thực rất tuyệt vời. Thế là cô gửi tin mật cho Hồ Ly:

“Em hình như đã hiểu rồi. ....”

“Thật chứ?” Hồ Ly mỉm cười.

“Vâng.”

Hiện tại Tiểu Luật, thực rất hạnh phúc .

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Lưu Tinh

Edit: bé Na

Ngã Phật Từ Bi, không phải là những kẻ đầu đường xó chợ.

Thường Thế Chi Âm, là một nam nhân khi xác định được mục tiêu của mình, sẽ không bao giờ dễ dàng buông tha.

Hai điểm này, đang là nguyên nhân chính cho sự bất an của Ngân Cánh.

Cho dù có lập lại phòng tuyến chắc chắn. .... cũng không ngăn nổi nhưng lần tấn công mãnh liệt lập đi lập lại đánh sâu vào trong. Lưu Tinh phụ trách chỉ huy phòng thủ thành Tắc Nhĩ Thẩm, đã có điểm thoát lực.

Ken không ở đây. Nguyên nhân là vì Ken không ở, cho nên cậu mới càng thêm cố gắng. .... Đây là trận chiến cuối cùng, vô luận thế nào cậu cũng không muốn làm cho Ken thất vọng.

“Khoai Tây.”

“Có.”

“Không nên ẩu đả loạn lên như thế. Ray, cậu ra ngoài xem tình hình thế nào.”

“Được rồi.”

Người tuân lệnh lập tức ra ngoài tầng hầm ngầm. Sau vài phút, thông báo lại:

“Mọi chuyện đều bình thường. .... có bọn Thiên Tù thủ ở cửa, hẳn là không có vấn đề gì.”

“Uh.”

Lưu Tinh gật gật đầu, trong lòng vẫn không thể cảm thấy thoải mái.

Không biết vì sao Ken lão đại lại giữ cái tên chán ghét này ở lại hội.

Nếu Thiên Tù thành thành thật thật thủ thành thì cũng thôi. Nhưng một khi hắn gây thêm nhiều loạn, chính mình sẽ không dễ dàng buông tha .

Không biết những người khác hiện tại thế nào .....Ken lão đại cùng bọn họ đã hạ mấy thành rồi?

Trước mắt Ngân Cánh cùng Áo Giác chênh lệch chỉ có hai điểm, cùng Cách Lãng chênh lệch chỉ có một điểm. Thật sự làm mình không thể không lo lắng.

Nếu Ngân Cánh không thể tham dự Quốc chiến. ....

Lưu Tinh nhăn nhó trán, tự nói mình không nên nghĩ như thế.

Lính gác trên tường thành thông báo, Ngã Phật Từ Bi lại hướng tới cửa.

Thời điểm này còn gây phiền toái cho Ngân Cánh, Lưu Tinh thậm nghĩ muốn đem Thường Thế bóp chết.

“Mọi người tập trung tinh lực, không được lơ lửng.”

Nhóm hội viên phòng thủ đều đã bắt đầu chuẩn bị, đồng thời cùng đợi nhóm người ngoài cửa thông báo tình hình chiến đấu mới nhất.

Theo lý mà nói, nếu bên ta bị đột phá phòng tuyến, địch quân đi tới đến chỗ nào, thì những người thủ ngoài cửa chắc chắn phải hướng đồng đội đang thủ tầng hầm thông báo ngay, để tránh bị địch quân đánh mà trở tay không kịp.

Nhưng mà..... Sau khi lính gác nói xong một câu, tiếp theo không có thông tin nào nữa, rốt cuộc không có ai lên tiếng.

Nửa ngày không thấy động tĩnh.

Ice đứng ở cửa ách xì 1 cái, lười biếng nói:

“Đối phương xem ra là đã bị tiêu diệt rồi..... Sách, cũng không lưu vài tên cho chúng ta giết giết. Quả thực lãng phí thuốc tăng máu của mình mà.”

“Ice, đừng nói vô nghĩa.”

“Có sao đâu mà. Luru Tinh, không phải tớ nói cậu, cậu gần đây cũng quá nghiêm túc đi.....”

Đáng tiếc..... Những lời này Ice còn chưa nói xong, đã bị mấy đao thành linh chém chết.

Đây là.....

Từ cửa màu đỏ đánh dấu địch quân liên tiếp, dừng mảnh lan tràn, Luru Tinh kinh hãi.

Ngã Phật Từ Bi cư nhiên vào cửa !

Phản ứng đầu tiên..... Tiến lên nghênh địch.

Phản ứng thứ hai..... Tên Thiên Tùng hỗn đản đó! Vì cái gì lại không báo cáo!

Khoai Tây tạm thời an toàn, vội vàng thay Luru Tinh phát lệnh:

“Những người còn sống ngoài cửa, còn không mau tiến vào hỗ trợ!”

Ngoài cửa chỉ lo trông chừng, không có dùng tinh lực để giết người. Cho nên..... hẳn là phải có đội viên còn sống.

“Mau!!”

Khoai Tây hô đã mấy lần, nhưng là những người ngoài cửa lại như trước không có động tĩnh gì. Đã có đến tám người của Ngã Phật tiền tới gần, Thường Thế thậm chí sắp đụng tới kết tinh thạch.

Ngăn cản anh ta lại! Nhanh lên đến ngăn cản anh ta lại!

Luru Tinh rất muốn tiến lên, nhưng khoảng cách quá xa, bản thân lại bị Phật nhân bám trụ.

Mẹ nó!

Luru Tinh đã muốn giống sư tử phát cuồng.

Nhưng phát cuồng giờ có tác dụng gì..... Thường Thế sử dụng tốc độ công kích kinh người, làm cho trái tim nhưng người thủ thành ở đây bỗng trở lên băng giá vô cùng.

Một đao, rồi lại một đao.....

Hệ thống thông báo: Kết tinh thạch đã hoàn toàn bị phá vỡ.....

Hệ thống thông báo: Chủ thành ‘Tắc Nhĩ Thẩm’ của Tắc Lâm Cách Lặc địa khu, đã được công hội [Ngã Phật Từ Bi] chiếm lĩnh.

Trước mắt Luru Tinh xuất hiện một đạo bạch quang. Sau đó..... bị hệ thống đá trở về điểm sống lại.

Bọn họ chịu đã kích quá lớn, ai cũng nói không lên lời.

Tham dự Quốc chiến, tựa hồ trong nháy mắt trở nên vô cùng xa xôi.

“Đánh mất thành rồi..... Thật đáng tiếc.” Thiên Tùng thờ dài nói, “Lão đại nhất định sẽ thực tức giận.”

“Mày chỉ biết nói thế thôi à!” Hiện giờ, ngay cả Khoai Tây hiện lãnh cũng đã phát hỏa, “Vì sao lại chậm trễ thông báo cho chúng tao bọn họ đã vào cửa? Vì sao lại không tới hỗ trợ?”

“Lúc ấy chúng tôi đứng bên ngoài cũng rất vất vả, mấy người bọn họ ở ngoài cửa cũng bám trụ tới cùng, căn bản không rảnh để thông báo.” Thiên Tùng

về mặt vô tội, “Về phần vấn đề hỗ trợ, ‘Giữ vững thế trận của mình, đội hình không thể phân tán’, không phải Lưu Tinh trước trận đấu đã dặn đi dặn lại như thế sao?”

“Nghe lời cũng phải xem tình huống chứ? Giữ thành cũng không được, ai còn quân đội hình của mày tan hay không tan?”

“Thật có lỗi, tôi chỉ nghe lệnh mà làm việc, những chuyện khác sẽ một mực mặc kệ.” Thiên Tùng mỉm cười nói, “Muốn trách thì phải trách người chỉ huy bất lực chứ.”

“Mày có ý gì?”

“Đù rồi, Khoai Tây.” Lưu Tinh quát ngưng lại nói, “Đừng cùng hấn tranh cãi nữa.”

Đừng cùng hấn tranh cãi nữa.

Bởi vì, đây là kết quả của kế hoạch hấn đã sớm vạch ra. Ở Cách Lăng Dịch Á, hấn có thể buộc Nguyệt Ân Luật phải rời hội, hiện tại đến Ngân Cánh, hấn cũng có thể nghĩ biện pháp buộc chính mình phải rời đi. Sự kiện của Mã Lệ đã làm cho mối quan hệ giữa mình cùng Ken có ngăn cách, nay chỉ sợ lại càng.....

Không cam lòng..... Để loại tiểu nhân này tự đắc, cậu thật sự không cam tâm.

“Lưu Tinh, thành đã mất?”

Ở kênh hội, xuất hiện lời nói của Ken.

Vài lời vô cùng đơn giản, lại làm cho mọi người cảm nhận được áp lực.

Còn có vài phút nữa trận chiến cuối cùng sẽ kết thúc..... Bọn họ hiện tại nên nói thế nào với Lão Đại?

Mọi người đều đang nơm nớp lo sợ tự hỏi vấn đề này.

“Lưu Tinh?”

Ken lại hỏi.

“Khoai Tây.....”

Kỳ quái là, Lưu Tinh lại không có đề ý tới Ken đang hỏi.

“A?”

“Mang đủ vật phẩm tiếp tế, cùng tớ đi.”

“..... Cậu muốn làm gì?”

“Tớ muốn đòi lại Tắc Nhĩ Thấm.”

“Lưu Tinh!”

Mọi người lấp bấp kinh hãi.

Chủ thành Tắc Nhĩ Thấm, trước mắt bị Ngã Phật Từ Bi chiếm giữ.

Lưu Tinh giống một thanh kiếm sắc bén cắt qua tuyến phòng thủ của đối phương. Không chút nào tiếc rẻ được vật quý giá cùng với được khoai tây phụ trợ, sức chiến đấu của cậu được tăng cao hơn bao giờ hết.

Năng lực lưu trữ cùng năng lực công kích của thích khách vốn đã rất lớn. Thích khách đang cuồng loạn, lại càng đáng sợ hơn.

Không thể thua..... Không thể thua.

Người bên Ngã Phật Từ Bi đến cũng không nhiều lắm, cơ bản toàn tập trung phòng thủ ở tầng hầm. Lưu Tinh từ bỏ cố kỵ với nhân sinh của mình, tuyệt không lưu cho đối thủ một đường sống.

Khoai Tây..... Đã bị bộ dáng liều mạng của cậu dọa cho sợ.

Nhưng thực ra phải nói là, bị cảm giác tức giận của cậu dọa.

Lưu Tinh đang thật sự phát hỏa..... Tức giận đối với Thiên Tùng, lúc này hoàn toàn bùng nổ.

Tinh thể màu tím nằm trên đàn tề, vô cùng tinh xảo.

Lưu Tinh hiện tại đang vô cùng điên cuồng. Những người phòng thủ xung quanh dùng rất nhiều kỹ năng, cũng không thể giết chết cậu.

Chỉ có Khoai Tây cùng tổ đội là thấy, lượng máu của Lưu Tinh đã vài lần chạm mức đỏ. Mỗi lần đều chỉ kém một chút liền...

Vũ khí chuyên dụng trong tay Lưu Tinh, đánh nát kết tinh chỉ trong vòng mười giây.

Nhưng mười giây ngắn ngủi này, trong mắt Khoai Tây, lại dài như một thế kỷ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Sóng yên biển lặng

Edit: bé Na

Hai tháng dự tuyển quốc chiến, cuối cùng cũng kết thúc.

Các phóng viên trong trò chơi đều lập tức hành động. Phóng vấn phóng vấn, thông báo thông báo.

Chuyện đầu tiên Lưu Tinh làm khi trở về thành, không phải khoe khoang, không phải tranh công, mà là ở kênh hội kích động hỏi:

“Điểm thế nào rồi? Cách Lãng bao nhiêu điểm? Áo Giáp đâu?”

“Ách..... Đại ca anh bình tĩnh một chút. Cách Lãng hình như là tám điểm, áo giáp chín điểm, chúng ta bảy điểm.....”

Lưu Tinh ngậy ngậy cả người.

Cậu biết rõ, kết quả như vậy có ý nghĩa gì.

**

Điểm tập hợp Cách Lãng Dịch Á, không khí bình thản.

“Cư nhiên lại bằng điểm..... Thật thần kì.”

“Ba công hội bằng điểm nhau, tình huống như vậy chúng ta cũng tự phục mình đi?”

“Bằng điểm như vậy, có phải hay không sẽ tiến hành PK năm người?” Quả Quả hỏi.

“Đúng rồi.” Chu Luật gật đầu nói, “Ba nhà cùng tham gia PK, luân chiến rồi lựa chọn một nhà.”

“Còn muốn PK nữa sao..... Thật sự là phiền toái mà.” Có người thất vọng nói, “Nếu đêm nay hạ thêm được một thành nữa, như vậy là có thể thắng được hai nhà kia.”

“Hai nhà bọn họ sao lại không nghĩ như thế?” Hồ Ly cười cười, “Kỳ thật, chúng ta có thể đánh tới trình độ này cũng đã thực rất giỏi.”

“Đúng vậy.” Vân Trung nói tiếp, “Làm tốt lắm, các anh em.”

“Hắc hắc..... Đây coi như là trận đánh lấy ít thắng nhiều điển hình đi?”

“Cậu đắc ý ít thôi, không biết là ai đánh mất thành liền hoảng hốt kêu oa oa ấy nhỉ?”

“Có sao.....?”

“Cảm tạ mọi người nguyện ý ở lại, trợ giúp cho Cách Lãng Dịch Á trong thời điểm khó khăn nhất.” Hồ Ly trịnh trọng nói, “Có thành tích như hiện tại, là các hội viên cùng cố gắng, là kết quả của các anh em, bằng hữu toàn lực trợ giúp. Bất luận là đội công thành, tổ nhiệm vụ hay là tổ chế được..... Mỗi người các bạn, đều là ân nhân của Cách Lãng Dịch Á, và của tôi. Mấy ngày nay cùng mọi người một chỗ, tôi cảm thấy mình đã trưởng thành rất nhiều. Tương lai con đường phát triển của Cách Lãng Dịch Á còn rất dài lâu, tôi tin tưởng chúng ta sẽ có năng lực để đi tiếp..... Có được niềm tin như vậy, là món quà tốt nhất các bạn gửi tặng cho tôi. Cho dù sau này mọi người không ở lại công hội, chúng ta vẫn là anh em tốt, bạn bè tốt, có việc gì khó khăn cứ việc nói với tôi, chỉ cần có thể làm được, nhất định tôi sẽ toàn lực giúp đỡ.”

“Ai ai ..... Nói khách khí như vậy làm gì, Tiểu Hồ ~” Mã Lệ phát phát tay nói, “Nói nhiều như vậy làm người ta nghe đau đầu quá, cậu thật đúng là người đáng ghét mà.....”

“.....”

Mã Lệ cười đến quỷ dị: “Àh, tiện đây nói ra tở, Phiêu Linh, Không Thể cùng Tiểu Thần Thần tạm thời không nghĩ rồi đi. Cho nên, cậu phải chuẩn bị tốt nuôi dưỡng chúng tở đi.”

“.....”

Hồ Ly tròn tròn mắt.

“Đúng vậy, Hồ Ly.” Phiêu Linh nháy nháy mắt, nghịch ngợm nói, “Chúng em quyết định ở lại Cách Lăng, anh đừng quên phát tiền tiêu vặt cho chúng em nhé.”

“Tiền tiêu vặt ~ tiền tiêu vặt ~”

“Nhưng mà tở lại có vẻ muốn dùng da Hồ Ly làm khăn quàng cổ hơn, ôi chao.....”

“Lạp lap lap..... Chúng ta là côn trùng có hại, chúng ta là côn trùng có hại.....”

“Mọi người, tranh thủ ăn sập Cách Lăng Địch Á nhanh một chút!”

Mấy đứa nhỏ này.....

Chu Luật nhìn không được nở nụ cười.

Có bọn họ, Hồ Ly cũng sẽ không cảm thấy tịch mịch nữa..... Thậm chí, chắc chắn cũng chẳng còn được yên thân.

“Mã Lệ Mã Lệ, anh không đi sao?”

Quả Quả kích động hỏi.

“Đúng rồi nha, bé Quả Quả đâu rồi? Muốn ở lại cùng nhau chơi không?”

“Mã Lệ, tôi tố cáo cậu dụ dỗ trẻ vị thành niên!”

“Ha ha ha.....”

“Ách, thôi thôi.....” Quả Quả có chút chần chừ.

“Cô bé, em vẫn là nên nghe theo trái tim mình đi.” Chu Luật mỉm cười nói.

“..... Vâng!” Quả Quả thế mới gật gật đầu, “Hắc hắc..... Em muốn ở lại cùng chơi với Mã Lệ.”

Một đám người tươi cười náo loạn, vui vẻ cứ như đã được tham gia Quốc chiến rồi vậy.

Đương nhiên..... Vấn đề có được tham gia hay không, đối với bọn họ mà nói cũng không phải đặc biệt quan trọng.

Quý trọng những người bên cạnh mình, đây mới là hạnh phúc thật sự.

“Tiểu Luật..... Cũng nên về rồi?” Hồ Ly gửi tin mật. “Uhm”

Ánh Sáng thuận lợi tham gia Quốc chiến, đêm nay chắc đang mở tiệc chúc mừng. Đồng thời..... cậu cũng muốn đưa Luật trở lại nơi mà cậu ấy thời thời khắc khắc tưởng niệm trong lòng.

“Mấy ngày nay cậu đã vất vả rồi.”

“Giữa chúng ta không nên nói mấy câu đó.”

“Đúng rồi..... Sau khi trở về, giúp tở nói với Đỗ Vũ Trạch một tiếng cảm ơn, cùng với chúc mừng.”

Chu Luật cười: “Vì sao cậu không tự mình đi nói?”

“..... Không thích!”

“Mọi người nếu vui vẻ như vậy, không bằng cùng đi thi đấu thể thao thể nào?” Vân Trung đúng lúc đề nghị.

“Tốt tốt.”

“Đi đâu cũng được, hoho.”

“Hôm nay tớ nhất định phải hảo hảo chà đạp Mã Lệ!” Có người kêu gào.

“Điều đó..... thật có lỗi, mọi người cứ từ từ chơi nhé.” Mã Lệ đứng dậy, phát tay nói, “Hiện tại tớ đang muốn đi làm chuyện ‘đứng đắn’, muốn ‘chà đạp’ tớ hả, phiền cậu để lần sau nha~”

“Mã Lệ..... Cậu đừng chạy –!”

“Hắc hắc hắc hắc.....”

Yêu quái quý dị biến mất trong tiếng cười.

Kỳ thật vừa rồi, Mã Lệ nhận được tin nhắn tán gẫu mật của Ken. Đối phương hẹn cậu gặp mặt một mình.

Từ lần trước thành chiến gặp trên đường, sau khi làm rõ lập trường của mình, hai người vẫn chưa nói chuyện lại. Duy nhất có thể xác định một điều, Ken đã không hề tức giận.

Ngày thường đều bị bằng hữu gọi là “Yêu nghiệt”, Mã Lệ giờ này phút này, thái độ lại đứng đắn khác thường.

“..... Anh Thần Dận.”

“Kết quả bằng điểm, cũng coi như là vui mừng lớn đi.” Ken thản nhiên nói.

“Nhưng mà, cuối cùng người thắng chỉ có một.”

“Không sao.....” Ken xoay người, nhìn cậu, “Thực tế, nếu không phải Lưu Tinh, đứa nhỏ đó cuối cùng ra sức liều mạng, Ngân Cánh hiện tại ngay cả cơ hội tham dự pk cũng không có.”

“.....”

“Cũng giống như các cậu bị mấy kẻ đồ môn làm cho kiệt sức, chúng ta cũng bị Phật nhân làm cho thập phần đau đầu. Pk, có lẽ mới là phương thức công bằng nhất.”

“Vâng.”

Mã Lệ chần chờ hồi lâu, nói:

“Anh..... Anh thật lâu vẫn chưa về nhà.”

Ken từ khi học đại học đã rời nhà ra ở riêng, trước đây cuối tuần nào cũng trở về vài lần. Cho tới ngày đó.....

“Uh, sao vậy?”

“Anh không phải đang nghĩ không muốn nhìn thấy em?”

“..... Tiểu Ngừ, em suy nghĩ nhiều rồi.” Ken lắc đầu, “Gần đây thật sự rất bận rộn. Ngoại trừ công việc cùng trò chơi, còn có chuyện chị dâu tương lai của em”

“Thật không.....”

“Không hiểu em đang suy nghĩ gì.” Ken khẽ thở dài, “Cuối tuần này anh sẽ trở về gặp mọi người.”

Cậu em trai Thần Ngừ, tuổi càng lớn, tâm tư lại càng kỳ quái. Hiện tại, mình cũng không thể hoàn toàn hiểu rõ được.

“Anh.”

“Sao vậy?”

“Anh vẫn tiếp tục lưu lại Thiên Tùng sao?”

“Sao tự nhiên lại quan tâm đến chuyện công hội bên anh?”

“Sera đã điều tra ra, lúc ấy người post topic bát quái đó chính là Thiên Tùng. Người này..... đầu óc có vấn đề phải không?”

“Sao?” Ken thực bình tĩnh lên tiếng.

“Anh.....” Mã Lệ nhủu mày nói, “Hay là anh đã sớm biết?”

“Thực tế, anh cũng không thể tin nhiệm được cậu ta.” Ken cười lạnh nói, “Phá đồ Cách Lãng lại chạy tới muốn làm vậy với Ngân Cánh, muốn cho Lưu Tinh chịu trách nhiệm bất lợi..... Thực đáng tiếc, mất anh còn không có vấn đề đến loại trình độ này.”

“Người đó thật sự rất kỳ quái.”

“Chuyện của cậu ta anh sẽ xử lý, em cũng không cần phải lo lắng.” Ken thân nhiên nói, “Lúc trước lựa chọn lợi dụng người của cậu ta là anh, anh vô luận như thế nào cũng không thể xử lý nhanh chóng được, cũng không muốn xử lý nhanh chuyện này. Tiểu Ngừ, em cũng biết, Ngân Cánh cùng Cách Lãng sau này vẫn là kẻ địch như cũ, điểm này sẽ không thay đổi.”

“Em biết.” Mã Lệ mỉm cười, “Cho nên, dù đối thủ có là anh Thần Dận, em cũng sẽ không hạ thủ lưu tình.”

“Thấy em vui vẻ như vậy, muốn làm thế nào liền cứ làm thế đó đi.” Lời nói của Ken mang theo bảy phần sùng nịch ba phần bắt đắc dĩ, “Nói, năm người đi pk em cũng tham gia chứ?”

“Em sẽ cố gắng.”

“Được rồi, đến lúc đó chúng ta lại cùng phân cao thấp.”

“Nếu kết quả rút thăm không phải là cách lãng..... Anh cũng không thể bại bởi Áo Giác đó.”

“Làm gì có chuyện như vậy.” Ken tràn ngập tự tin cười nói, “Những lời này, anh cũng đồng dạng trả lại cho em.

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Hết thấy rất đẹp, chỉ vì có cậu

Edit: bé Na

Danh sách các đội tham dự Quốc chiến, nửa giờ sau được công bố ngay trang đầu diễn đàn.

Công hội đệ nhất Bi luyện hồ, Ánh Sáng Chi Đường trực tiếp được tham gia, ba công hội Cách Lãng, Ngân Cánh, Áo Giác, phải thông qua hai đợt pk tranh đoạt vị trí thứ hai

Còn danh ngạch tham gia.

Đoàn thể pk cùng danh sách đối chiến, ba ngày sau sẽ được thông báo. Đến lúc đó, Cách Lãng Địch Á sẽ đoạt được thành tích thế nào..... Vẫn chưa ai biết.

Dự tuyển đã xong. Những chuyện sau này, mình sẽ không xen vào nữa, cũng không thể xen vào nữa.

Sau khi nói lời tạm biệt với Quả Quả, Chu Luật liền rời khỏi Cách Lãng Địch Á.

Hai tháng qua trải qua hết thấy cùng nhau, tâm tình cũng có chút lưu luyến, nhưng, tại trò chơi này, còn có một nơi làm cho phải cậu lưu luyến hơn.

..... Ánh Sáng Chi Đường.

“Phó hội, nhanh lên nhanh lên.”

Cá Chết luôn mồm thúc giục cậu đến đến trần Khắc Thụy Tư Đặc.

Tới nơi đó, Chu Luật thấy mấy hội viên đang sắp xếp chỗ đứng.

“Phó hội ~ đến chụp ảnh kỷ niệm nào.”

Cá Chết hô.

“Các cậu..... vẫn chưa đi ngủ?”

“Bây giờ còn sớm mà..... Mọi người đều hưng phấn như vậy, làm sao mà ngủ được.” Mèo Lười hưng trí bừng bừng nói, “Huống chi, chúng em còn

muốn nghênh đón phó hội về nhà a.“

Trên màn hình bỗng nhiên hiện lời mời nhập hội. Chu Luật không cần nghĩ ngợi nhấn nút đồng ý.

Tiêu chí quen thuộc, kênh hội quen thuộc, danh sách thành viên quen thuộc..... Nhìn đến đây, Chu Luật nhất thời có một loại cảm giác an tâm

Đồng thời..... Cậu còn thấy Thanh Dạ đã sớm sửa chữa thông cáo.

[From: Hội trưởng Ánh Sáng Chi Đường, Thanh Dạ]

[Cung nghênh Thánh Thượng hồi cung ~~~~]

Chu Luật cười chảy cả nước mắt.

“Thông cáo này.....” Mèo Lười đề nghị nói,“Nếu đem tên người phát biểu đổi thành ‘Tiểu Thanh Từ’ sẽ càng thích hợp hơn nhỉ? Ha ha.”

“Ăn nói không nghiêm túc, cẩn thận bị Lão đại làm thịt.....”

“Không sao đâu, dù sao anh ấy cũng không ở đây.”

“Ồ thế Thanh Dạ đâu rồi?”

Xác thực, từ lúc bắt đầu cũng không nhìn thấy bóng dáng nhân vật quan trọng này.

“Lão đại hả..... Sau khi thành chiến kết thúc nói mấy câu liền mất tích, ai biết đã chạy đi đâu. Có lẽ trong nhà có việc?”

“Mặc kệ anh ấy, dù sao không ở lại là anh ấy tồn thất hắc hắc..... Đêm nay tập thể hội viên Ánh Sáng suốt đêm cuồng hoan ~~~”

“Nhưng mà trước đó.....” Cá Chết mỉm cười nhắc nhở nói,“Mọi người có lời gì muốn nói thì cũng nên nói ra đi?”

“A, đúng đúng, đây là không thể không nói.”

“Ừ, bắt đầu đi.....”

Sau đó..... Chu Luật thấy, mọi người ở đây đều đồng thanh nói như vậy:

“Hoan nghênh về nhà — Luật phó hội —”

Kênh tán gẫu cộng đồng nhảy mất bị mấy chục câu nói giống nhau như đúc chen chặt kín.

Đồng thời bị lấp đầy , còn có trái tim mình.

“..... Cảm ơn.”

Tạm thời..... Chỉ có thể dùng hai chữ đơn giản như thế để đáp lại.

Có những chuyện, văn tự nông cạn trong đầu không thể miêu tả được.

Có những tình cảm, dù có dùng ngôn ngữ phong phú cũng vô pháp biểu đạt .

“Đêm nay mọi người cùng đi đánh boss khắp Thần Vô đi.” Khả Nhạc đề nghị,“Uhm..... Tôi đã từng nghĩ. Bắt đầu từ khi cùng luyện cấp với một người, chúng ta sẽ cùng càn quét đến tận chỗ bé Boss ở Vĩnh Dạ địa cung nhé?”

“Ách..... Ngay cả thằng bé đáng yêu như vậy cũng không buông tha sao?”

“Tôi thích ăn nhất là — Thạch- vải — đông — lạnh—”

“Khả Nhạc ah, anh thực là tàn nhẫn quá đi.....”

“Leng keng—”

Bỗng nhiên có tiếng chuông cửa vang lên.

Quay đầu nhìn đồng hồ, mười một giờ.

Đã đã trễ thế này, là ai đến vậy.....? Hồ Ly?

“Tôi có chút chuyện.”

Nhấn lại cho các bằng hữu, Chu Luật đứng dậy mở cửa.

“Luật.”

Thanh niên vẻ mặt tao nhã đứng ngoài cửa mỉm cười, hình như đối với hành vi ‘quấy rầy’ nhà người khác đêm hôm khuya khoắt của mình không chút ngại ngùng.

“Thanh Dạ.....”

“Ân?”

“Sao anh lại đến đây.....”

Thật sự có điểm ngoài ý muốn..... Nhà đối phương, dù sao cũng cách nơi này rất xa.

“Sau khi kết thúc thành chiến không lâu, anh gọi tắc xi chạy đến bên này.” Thanh Dạ ôn nhu nói, “Nhớ em, không thể tới gặp sao?”

Nhớ em.

Cho nên dù đang là nửa đêm, cũng muốn tới gặp em.

Chu Luật vươn tay, gất gao ôm đối phương.

“Luật, em nhiệt tình như vậy, thực sự làm cho anh cảm động không thôi.....”

Thanh Dạ vuốt ve mái tóc đối phương, nói giỡn.

Mà mái đầu của người yêu đang chôn sâu vào cần cổ của mình, giờ phút này lại lảm bảm:

“Em đã trở về, Thanh Dạ.”

“Thân ái..... Hoan nghênh trở về.”

Thanh Dạ cười cười, nhanh chóng cũng giang tay ôm lại.

Từ nay về sau, vô luận suy nghĩ hay là thực sự, em cũng không còn cơ hội..... rời xa anh.

“Phó hội, anh còn đó không?”

“Phó hội??”

Một đám người đã tập hợp xong chuẩn bị xuất phát, lại tìm không thấy người chỉ huy.

Thật ra mà nói..... Là Luật thần quan từ lúc nói ra câu kia vẫn đứng yên tại chỗ không nhúc nhích, chắc người rõ ràng không còn ngồi trước máy tính.

“Kỳ quái..... Rời đi một chút mà lại lâu như vậy sao?” Đu Đu đi đến bên cạnh Thần quan, làm cái một biểu tình mê hoặc.

“Phó hội lại đang đi đâu nhỉ?”

“Chúng ta đi trước, hay là tiếp tục chờ?” Khả Nhạc trưng cầu ý kiến của mọi người.

“Chờ đi..... Không có Phó hội chơi không vui.”

Nhìn thấy mấy câu đó, Thanh Dạ nhin không được thay thế người yêu trả lời:

“Luật đêm nay không rảnh, các cậu tự mình chơi đi, ngoan.”

“Í! Nói chuyện kia, nói chuyện kia!”

“Ách..... Không phải lời Phó hội tự nói, vậy anh là.....”

“Chẳng lẽ là..... đạo hào sao!?”

Có người khoa trương kêu to.

“Khụ..... Thật đúng là một đám ngu ngốc.” Thanh Dạ ra vẻ thâm trầm nói, “Đứa nào dám nói Lão đại của các cậu là đạo hào, hả? Còn không mau đứng ra cho tôi.”

“Này.....” Yoyo phát hiện ra điểm bất thường “Nhân vật của Phó hội có rời mạng chưa?”

“Vẫn đều đứng yên không nhúc nhích mà.....”

“Nói như vậy.....”

“Hội trưởng, anh hiện đang ở trong nhà Phó hội?” Nữ thần quan một lời nói đúng luôn.

“Chính xác.”

“A a a a —”

“Thập phần hiểu biết tình trạng trước mắt” cùng với “Phân tích thỏa đáng tương lai phát triển” bạn học Cá Chết nhất thời nhảy dựng lên, kích động kêu:

“Phạm tội a ——”

“.....”

Thanh Dạ không nói gì.

“Anh..... đang cùng bọn họ trêu đùa gì vậy?”

Chu Luật bùng cả phê đến bên cạnh.

“Nói lời tạm biệt mọi người hộ em.”

“Vì sao?”

Thanh Dạ quay sang, cười xấu xa nói: “Có anh ở đây, em cho rằng mình còn có thời gian rảnh để chơi trò chơi?”

“Ý của anh là..... Đêm nay sẽ ‘mặt dày mày dạn’ mà ở lại đây?”

Chu Luật cười cười, đem cái chén đặt ở trên bàn máy tính. Giấy tiếp theo, lập tức bị Thanh Dạ nắm được cổ tay, kéo vào trong lòng.

Duy trì tư thế ngồi lên người người khác..... Tư thế thân thể kề cận cực kì ái muội.

“Em nói sao?” Thanh Dạ cười cười, “Thật vất vả mới nắm được một cơ hội, sao có thể bỏ qua.”

“Vậy được rồi..... Anh ngủ trên sàn.”

“Nếu Luật nguyện ý ngủ cùng anh, thì ngủ chỗ nào cũng không sao cả.”

“Anh...thật là.....”

Hai người nhìn nhau cười.

“Nói đi.....” Chu Luật hỏi, “Danh sách chính thức tham gia Quốc chiến cùng danh sách dự bị, anh đã quyết định hết chưa?”

“Cũng đã có ý rồi.” Thanh Dạ dừng lại, ái muội trả lời, “Nhưng..... chúng ta vì sao lại lựa chọn thời điểm này để thảo luận chính sự?”

“Chúng ta bất thãm có khả năng hội gặp phải đối thủ bên Thượng Lực.....”

“..... Luật.”

“Không biết có thể là Vong Linh hoặc Tinh Không không nhỉ?”

“Này uy..... Em đang muốn làm anh buồn bực có phải không?”

“Thật có lỗi, thật có lỗi.....”

Chu Luật thế mới xong ý quanh co lòng vòng.

Trên thực tế, khoảng cách gần như vậy..... Không phải không nhận thấy được, có cảm giác kỳ lạ nào đó bắt đầu phát triển.

Một chút bất an, một chút chờ mong..... Cùng với một chút cảm giác nói không thành lời.

“Cho dù đối thủ là ai cũng không sao cả.” Thanh Dạ nhẹ nhàng nói, “Hiện tại, chúng ta không cần đề ý tới những chuyện dư thừa.”

“Vâng. ....”

“Luật, lần trước anh tạm biệt em, hình như cũng đã nói. .... Lần sau muốn em phải bồi thường đúng không?”

“Vâng. ....”

“Như vậy, thân ái à, em chuẩn bị tâm lý tốt rồi chứ?”

Chu Luật nhìn ánh mắt thâm thúy của đối phương, sau một lát, hơi hơi gật đầu.

Tiếp theo. .... Là một cái hôn thật sâu.

Từ nay về sau. .... Mặc cho đồng bạn trong trò chơi có kêu gọi như thế nào, có kháng nghị như thế nào, hai người không có hồi đáp lại.

Trong mắt bọn họ chỉ tồn tại lẫn nhau. Đây là một đêm chỉ dành cho người yêu.

Đầm lầy đêm tối, Khắc Thụy Tư Đặc, Hưu Bá Luân. .... vé vào cửa Mân Côi viên, món quà Giáng sinh màu vàng, Thần Vô Chi Nguyệt. .... Mỗi một địa phương, mỗi một vật phẩm, đều đầy ắp kỉ niệm

Nhớ lại lúc bắt đầu cảm thấy tình yêu của người ấy.

Hết thấy rất đẹp, chỉ vì có cậu.

Hạnh phúc, chính là đơn giản như vậy.

**

Ở nơi tập hợp của Ánh Sáng Chi Đường. ....

Tổ hậu viên của Phó hội đang ngồi xõm góc tường, chỉ chỉ oán linh.

“..... Các cậu rốt cuộc đang buồn bực cái gì?”

Có người tò mò hỏi.

“Tên đề bảng vàng. .... Động phòng hoa chúc. .... Mẹ ơi! Thực không công bằng! Mọi việc tốt trên thế giới như thế nào đều bị Lão đại một người chiếm xong rồi a! Chiếm xong rồi a. ....”

“.....”

Đưa nhỏ tội nghiệp hoàn toàn không thể hiểu được hàm nghĩa của mấy lời này, đành phải yên lặng tránh xa.

“Phó hội thật vất vả mới trở về, lại khó có thể đồng ý cùng chúng ta chơi suốt đêm a. .... Lão đại! Bồi thường tổn thất tinh thần cho chúng ta –”

“Không bằng. .... Chúng ta lần tới liên thủ đem anh ấy tế thần đi?”

“Cậu làm chúng tớ xem há?”

“Chẳng lẽ cậu không muốn tham dự?”

“Được!!”

Phản oán khí này. .... Không biết người nào đó đang đắm chìm trong hạnh phúc, có cảm giác được hay không?

Thần Vô chi Nguyệt – Chính văn Hoàn

Ngoại truyện: We love Thanh Dạ

Edit: bé Na

Đêm nay ngoan ngoãn mà ngủ một giấc đi. .... Thân ái .

Thanh Dạ tại mái tóc đối phương, nhẹ nhàng mà hạ xuống một nụ hôn.

“Ngủ ngon.”

Nhưng mà, ngay khi nói xong câu đó, bạn học Thanh Dạ bỗng nhiên nghĩ tới một vấn đề cực kì nghiêm trọng——

Tiếp theo, mình nên làm gì?

Luật mỗi một như vậy, ngã vào là ngủ luôn trên giường. Tuy hiện tại đang là mùa đông, nhưng cùng cậu ngủ..... Dù sao vẫn không được tốt?

Áo ngủ của Luật đặt bên cạnh. Không đành lòng đánh thức cậu, như vậy mình nên có trách nhiệm cùng nghĩa vụ..... giúp cậu thay quần áo.

Hai tay run rẩy.

Cùng người âu yếm chung sống vốn cũng đã thực “điều này điều nọ”, nếu còn muốn làm loại việc này, khó đảm bảo mình sẽ không.....

Tay liên tục run rẩy.

Nội tâm giằng co.

Bỗng nghe thấy tiếng đồng hồ tí tách.

Được rồi..... Bắt đầu.

Thanh Dạ sau khi hít một hơi dài, quyết định dứt khoát động thủ.

Luật..... Nếu em trong lúc này mà tỉnh lại, làm ơn đừng nghĩ anh là tâm địa bất lương, cảm ơn.....

Thanh Dạ chậm rãi vươn tay.

Đầu ngón tay chạm đến cổ áo, cảm nhận rõ ràng độ ẩm da thịt đối phương.

Tay tiếp tục run rẩy.....

“Ồ.....”

Di động trong túi trước tự nhiên lại kịch liệt chấn động, làm cho người ta cả kinh. Thanh Dạ cũng không để ý là ai gọi tới, lập tức lấy điện thoại ra tắt luôn.

Người trên giường vẫn như trước ngủ thật sự sâu, giống như không có thanh âm gì có thể đánh thức cậu.

Đồng hồ đầu giường, đã sắp chỉ về hướng một giờ.

Luật thân ái.....

Thanh Dạ hít một hơi dài thứ hai, rồi mới tiếp tục ‘công việc’ còn dang dở.

Vấn đề thứ nhất thật vất vả mới giải quyết xong, vấn đề thứ hai lại nổi gót tới.

Mình... rốt cuộc nên ngủ thế nào bây giờ?

Luật nằm bên cạnh?..... Đó là dây vô trong dây vô.

Thanh Dạ ra khỏi phòng, nhìn phòng khách.

Sô pha nhà Luật..... Ách, thật sự là phi thường đồ sộ. Hoàn toàn không thể ngồi, càng miễn bàn ngủ trên đó. Tầng tầng lớp lớp sách vở, tài liệu, làm cho Thanh Dạ không khỏi hoài nghi rốt cuộc đã bao nhiêu năm không thu dọn.

Giá sách nhà Luật, chẳng lẽ chỉ dùng để trang trí?

Này hai đống tài liệu nhìn qua cũng chính tề, thực tế có nguy cơ rất lớn. Một khi vô ý động vào, cực kì có khả năng toàn bộ sụp đổ.

Tóm lại, vẫn là nên để yên đó.....

Thanh Dạ liền xóa ngay ý định ngủ trên sô pha trong đầu, quyết định tìm một phòng khác.

Sau khi nhẹ nhàng dạo qua một vòng các phòng..... Thanh Dạ mới biết được, ý nghĩ của mình thật sự đã quá ngây thơ rồi.

Ngày thường nhìn Luật cuộc sống cũng nghiêm cẩn, mà tại phòng diện này lại tùy ý như vậy.

Nên nói gì bây giờ.....

Ngôi nhà như vậy..... làm sao mời khách đến được?

Thanh Dạ đứng ở một gian phòng mà cảm khái.

Nơi này trước kia chắc là phòng cha mẹ Luật. Kia trên chiếc giường trống hiện tại lại để đầy thùng rỗng, nhìn thôi cũng thấy vô lực.

Thanh Dạ nghiêng đầu, nhìn mấy khung ảnh được đặt trên chiếc tủ nhỏ.

Ở giữa, là ảnh một nhà ba người chụp chung.

Ảnh chụp Luật cười đến thực vui vẻ, nhìn qua chắc chỉ mới mười bốn, mười năm tuổi. Thiếu niên thanh tú non nớt, thật sự rất đáng yêu.

Mà nhìn cậu cười, lại có cảm giác hạnh phúc phát ra từ nội tâm.

Bên phải là ảnh chụp bốn người Luật, Hồ Ly, Quả Quả, Vân Trung. Tay của Hồ Ly khoát lên vai Luật.

Thanh Dạ hơi hơi nhíu nhíu đầu mày.

Đem ánh mắt chuyển qua bên trái..... Trong lòng nhất thời thư thái.

Là lần trước tụ hội, Cá Chết chụp.

Ảnh chụp hội viên Ánh Sáng, mọi người đều cười thực hạnh phúc.

Về tới phòng Luật, Thanh Dạ quyết định..... Ngủ.

Tắt đèn, hết thấy bị đêm tối yên lặng vây quanh. Chỉ nghe được đến tiếng kim đồng hồ tích tắc, cùng với, tiếng hít thở đều đều của người nằm bên cạnh.

Cùng Luật nằm chung một giường, cảm giác quả thực..... cực kì không tốt.

Thanh Dạ giờ phút thực sự hy vọng mình có thể lập tức ngủ một mạch đến hừng đông.

Nhưng..... Chẳng biết là có phải động tác mình nằm xuống làm cho Luật bị giật mình. Luật thức nhưng..... lại dựa vào mình mà ngủ.....

Đây chẳng lẽ lại là lý do trong tiểu thuyết..... tìm kiếm một nơi ấm áp?

Hai tay run rẩy.....

Thanh Dạ cũng bắt đầu xấu hổ..... nằm dịch ra sát mé giường.

Một chút, lại một chút.

Đáng tiếc tốc độ của Thanh Dạ lại quá chậm chạp, toàn bộ thân thể của Luật đã đặt lên mình.....

Loại cảm giác này.....

Còn tiếp tục như vậy sao được..... Tạm thời rời đi thì tốt hơn..... Nước lạnh yêu quý, ta đến đây.....

Thanh Dạ vừa muốn động, bên cạnh bỗng nhiên vươn tới một bàn tay, ôm lấy cổ của anh.

Lạnh.....

Ông trời muốn ta chết.

Thanh Dạ trong đầu chỉ còn năm chữ như vậy.

Quay đầu lại nhìn, Luật đang ngủ hoàn toàn vô tội, lại nghĩ tới mình đêm nay có lẽ không cần ngủ, một trận buồn bực.

Loại tình huống này, đến tận cùng là hạnh phúc hay là bất hạnh đây?

Thanh Dạ phát ra âm thanh thở dài vừa thống khổ lại vừa ngọt ngào lần thứ mười ba.

Sáu giờ, Thanh Dạ trước tiên tắt đồng hồ báo thức. Làm xong điểm tâm, gọi Luật rời giường.

Rồi mới, gọi tắc xi chạy về nhà thay quần áo.

“Con.”

Vừa mở cửa, chợt nghe thấy một thanh âm quen thuộc.

Không nghĩ tới, mẹ già thân ái của mình, đang ngồi ở phòng khách chờ mình trở về.

“Tối hôm qua qua đêm ở chỗ nào?”

Mẫu thân cực kì mạnh mẽ, hỏi một câu liền trực tiếp đề cập tới vấn đề trọng điểm.

“Ách.....”

“Thành thật khai báo tối qua vì sao không tiếp điện thoại!” Mẫu thân đại nhân dùng sức vỗ bàn trà, cả giận nói, “Nói! Con đi làm hư đứa nhỏ nhà ai?”

Phun.

Từ sau khi công khai tính hướng của mình, Thanh Dạ mất không ít thời gian, cuối cùng mới có thể làm người nhà dần dần tiếp nhận. Tuy rằng mẫu thân chưa bao giờ phản đối, nhưng lại tuyệt không hy vọng con mình ở bên ngoài làm điều xằng bậy.

Cho nên, bà đối với sinh hoạt cá nhân của Thanh Dạ vẫn rất quan tâm.

Thanh Dạ biết mẫu thân là vì muốn tốt cho mình, nên cho dù phương thức biểu đạt của bà đến bây giờ vẫn có vấn đề.....

“Sao con lại đi làm hư người khác.....” Thanh Dạ cười khổ.

“Chẳng lẽ là bị người khác làm hư?”

Tiếp tục phun.

“Mẹ.....”

“Được rồi, được rồi, mẹ biết con không xằng bậy.” Mẫu thân cười cười, khẽ thở dài, “Vũ Trạch, trước nay con vẫn là một đứa con ngoan..... Kỳ thật, mẹ cũng nên sớm một chút yên tâm với con.”

“Không sao.” Thanh Dạ cũng cười, “Mẹ cứ quan tâm đến con như vậy cũng không sao.”

Anh cởi áo khoác, đi vào phòng ngủ.

“Con.”

Mẫu thân gọi.

“Vâng?”

“Con thật sự chứ?”

Thanh Dạ nhìn nhìn bà, ôn hòa nói: “Vâng, con là thật sự. Phải nói là, chưa từng thật sự giống bây giờ.”

“Vây là tốt rồi.” Mẫu thân thở nhẹ ngồi uống ngụm trà, “Hôm nào đem đứa nhỏ tới cho chúng ta xem. Tuy rằng ba con ngoài miệng phản đối, nhưng trong tâm cũng đã nhuyển lấm rồi.”

“Con biết.”

“Được rồi.” Mẫu thân buông cái chén, “Nói chuyện xong, mẹ cũng yên tâm. Mẹ đến công ty nhé.”

“Vâng. Không cần con đưa mẹ đi?”

“Không cần, mẹ tự mình đi được.”

Mẫu thân đi tới cửa, lại nghĩ tới một việc.

“Đúng rồi, cuộc phỏng vấn tạp chí ngày mai của con, có thể rời lại nửa giờ không?”

“Vâng, để con nói với A Cách là được.”

Thanh Dạ cười cười gật đầu.

Tiến bước mẫu thân, Thanh Dạ trở về phòng ngủ thay quần áo.

Nhớ những việc phát sinh tối hôm qua, bỗng nhiên rất muốn cười.

Luật thân ái, sau này..... Nói gì anh cũng sẽ không buông tha cho em.

Hừ hừ hừ hừ.....

Bạn đang đọc truyện *Thần Vô Chi Nguyệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.